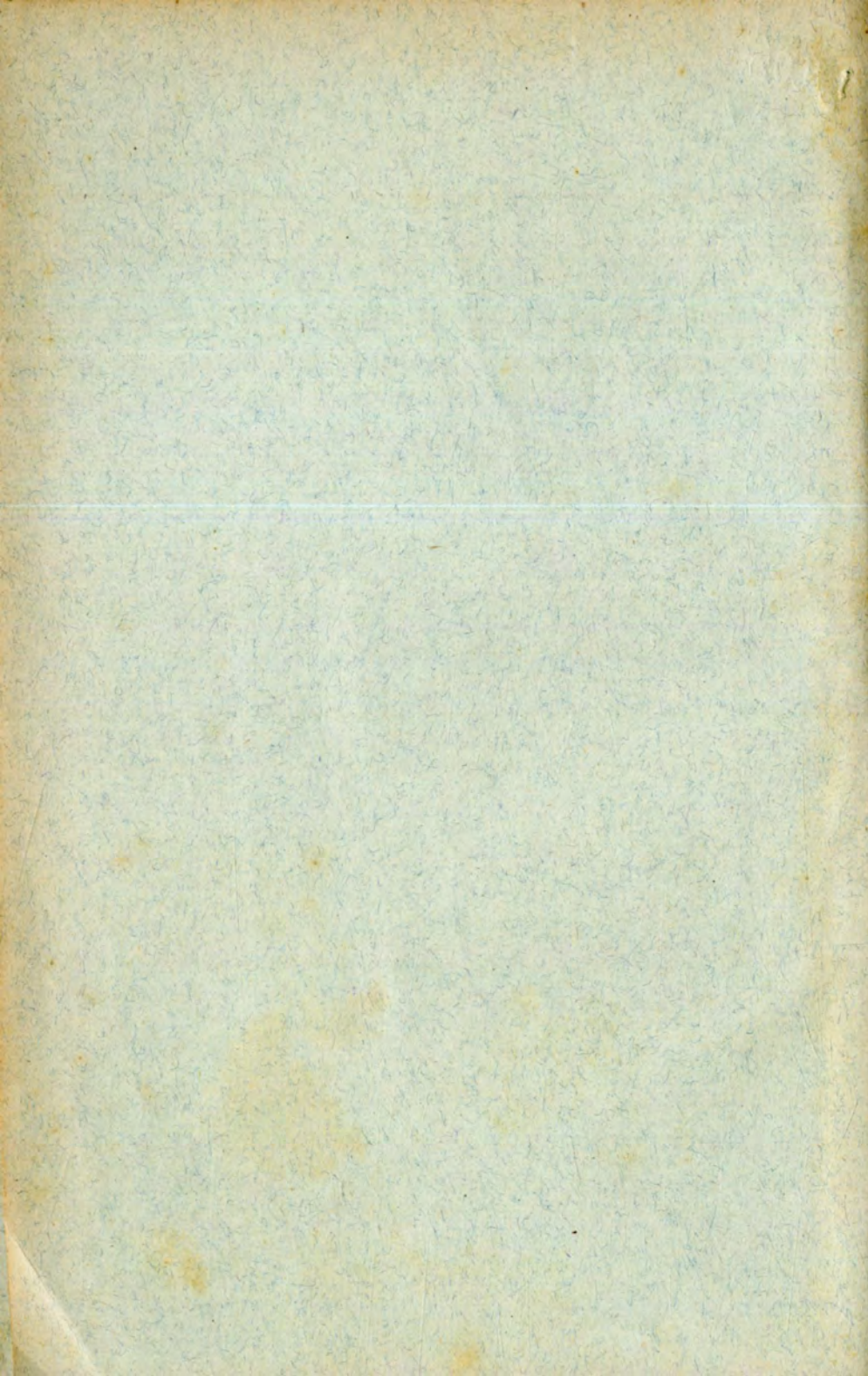

Библиотека Митропол.

573

І. ОУЧЕНИКІЙ
СЛОВАР
ДО
ГОМЕРОВОЇ
ОДИСЕЇ І ІЛІАДИ

СЛОВАР

ДО

ГОМЕРОВОЇ

ОДИССЕЇ і ІЛІЯДИ

ЗЛАДИВ

Іляріон Роговський.

Ціна оправленого примірника 4 корони.

У ЛЬВОВІ, 1900.

Накладом Наукового Товариства імени Шевченка
при підмові Союму Галицького.

0.50 коп
и 23390

11

и:161159

Львівська бібліотека
АІІ РСР
№ и 161159

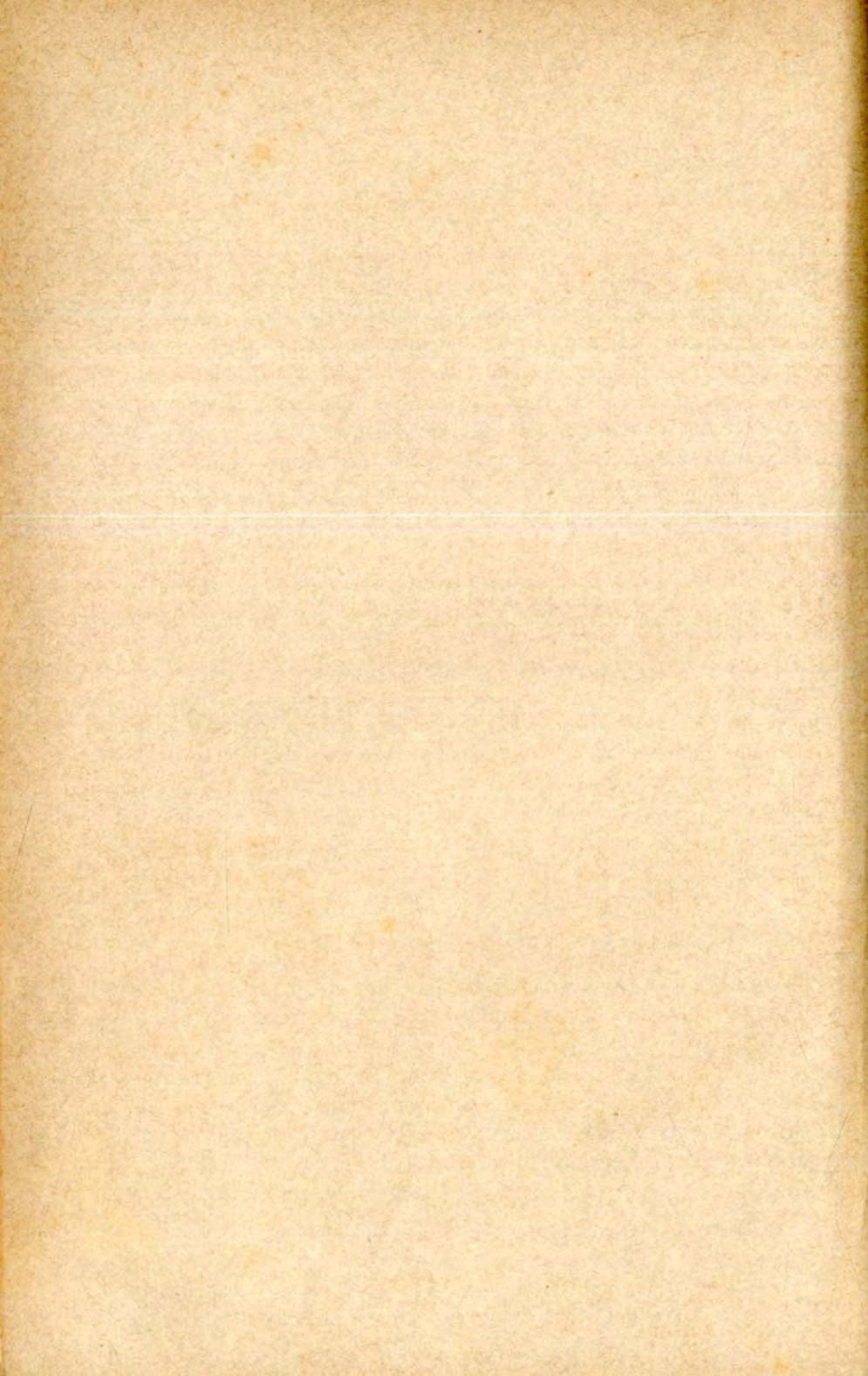
З друкарні Наукового Товариства імени Шевченка
під зарядом К. Беднарського.

Памяти
Найдорожших Родичів,

бл. п.

Михайла і Катерини

Огоновских.

Недостача українсько-руського Словаря до Гомерових творів, що здавна вельми давалась відчувати в руських гімназіях, спонукала мене ще в р. 1892. забратись до такої роботи. Та хоч кілька років я працював над сим Словарем, всеж-таки я єввідомий сего, що в праці, у нас на тім полі першій, не обійде ся без деяких хиб і недостач. Та про те я зважив ся книжку в світ пустити в тій надії, що она стане помічна при лектурі Одиссеї і Іліяди. ВП. Товаришам, що користати-муть з моєї книжки, вдячний буду, коли зволють подавати до моєї відомости всі помічені хиби.

В моїй праці я користував ся передовсім Словарями: Зайлера-Капелього (1889), Ебелінга (1890), почасти Автенріта (1897) і грец.-рос. Словарем вид. Київського відділу товариства кляс. фільольогії (1881). Словарем рос.-укр. Уманця і Спільки я міг користуватись що йно в другій части моєї праці (після єго виходу літом с. р.). Крім сего мав я під рукою Словар Желехівського-Недільського та Партицького, відтак переклади: Петра Байди — Гомерова Одиссея (1889), Ст. Руданьского — Іліяди збірка третя, пята, шеста, сема, осьма і девята (Правда 1875—77), Кс. Климковича — Частина Гомерової Іліяди спів І. (чит. V.), і Самійленка — Іліяди пісня І (Альманах, Харків 1887).

На сїм місці вважаю моїм обовязком зложити подяку В. Соймови Галицькому за підмогу (3000 корон) на виданє Словаря, а також Вис. ц. к. Радї Шкільній Кр. і Вп. послови Ол. Барвінському, що їх заходам сю підмогу завдячую.

ВП. Товаришам, що в сумнівних случаях не відказували мені свої поради, складаю теж щирю подяку, а передовсім дорогому Товаришеви дир. Софр. Недільському, що підняв ся труду прочитати цілий Словар в другій коректі та пересилати мені в часі друку свої цінні замітки.

В Березові вижнім дня 8. серпня 1900.

Іляріон Огоновский.

Пояснення і скорочення.

Мала грецька азбука при наведенню місць вказує на пісні Одиссеї, велика на пісні Іліяди.

Скобками () зазначені рускі слова, що їх значінє сумніве.

Скобками () зазначені грецькі слова вказують *Ετυμον*, або етимольогічне спорідненє слова.

Скобками зазначені поодинокі звуки або части грецького слова вказують, що побіч повної форми уживає ся і скорочена, н. пр. (ἔ)λάθη, ἔ(σ)σζ, (ἔ)μνήσατο.

act.	значить	activum.	opt.	значить	optativus.
aor. a.	"	aoristus.	pl. plur.	"	pluralis.
comp.	"	comparativus.	pf. prf.	"	perfectum.
coni.	"	coniunctivus.	plpf.	"	plusquamperfectum.
d. dat.	"	dativus.	prs. praes.	"	praesens.
du.	"	dualis.	pt. prt. part.	"	participium.
f. fem.	"	femininum.	p. pss. pass.	"	passivum.
f. fut.	"	futurum.	s. sg.	"	singularis.
g. gen.	"	genetivus.	subst. subst.	"	substantivum.
if. inf.	"	infinitivus.	sup.	"	superlativus.
ipf.	"	imperfectum.	sync.	"	syncop.
ipv.	"	imperativus.	verb.	"	verbale.
it. iter.	"	iterativus.	t.	"	тепер.
m. med.	"	medium.			
n. neutr.	"	neutrum.			

(Б) Петро Байда — Гомерова Одиссея (1889).

(К) Ке. Климкович — Частина Гомерової Іліяди (чит. V.).

(Р) Ст. Руданьський — Іліяди збірка 3. 5. 6. 7. 8. 9. (Правда 1875—77).

(С) Самійленко — Іліяди пісня I. (Альманах, Харків 1887).

(У) Уманець і Спілка — Словар рос.-укр. (1900).

А.

А означає при наведеню місць першу пісню Іліади, α першу пісню Одиссеї.

α-ε в сполученю: 1) α-privativum, στερητικόν, перед самозвуками звичайно αν- (ανευ), заперечує понятє слова, з котрим є зложене і відповідає рускому не-, без: α-δαήμων, не-свідомий, не-досвідчений, in-peritus, α-βουλος, без-радий. — 2) α- або α- copulativum, ἀθροιστικόν (відп. лат. con-), виказує спільність з понятєм слова, до котрого прилучає ся (рус. су: су-єд, су-межний), або скріпляє те понятє: α-λοχος (λέχος) подруга, жінка, α-σπερχές дуже сильно; первісно α- як в α-πας і α-θρόος. — 3) α- protheticum в α-λείψω, ἄσταχος і. н. є чисто звуковий знак.

ἄ, о! ах! озн. біль, жах, тривогу або неохоту, гнів, особл. в ἄδειλέ, о, бідолохо!

ἄ-ἄϊτος, ον (ἄϊω), дуже нерозумний, божевільний, страшний, (дуже погубний), трудний, (почесний) ἀεθλος; (ἀΨήρ) мрачний, хмарний, темний, Στυγός ὕδωρ.

ἄ-ἀγής, ες (ἄγνομ), незломний, тугий, сильний, ῥόπαλον λ 575.

ἄἄω і ἀάομαι, гл. ἄάω.

ἄ-απτος, ον, неприступний, χεῖρες, (важкий, сильний).

ἄασχετος, Ε 892, гл. ἄσχετος.

ἄἄω, ушкоджую, погубляю; med. πάντα ἄἄται Т 91 зводить, засліпляє; від ἄω аог. ἄσας Θ

237, ἄσε λ 61; від ἀάω аог. ἄἄσ'(εν), ἄἄσ(σ)αυ, засліпляю, ошукаю, одурюю, обманюю, навіщаю нещастєм; ἄασαυ μ' ἔταροι трутили в нещастє. — Med. даю ся одурити, пірвати, засліпити, похибляю, провиняю ся; Ζεὺς ἄσἄτο, ἄασατο, дав ся засліпити; pass. μέγ' ἄσθη попав в тяжке засліпленє, в нещастє; φρένας σῖνῳ запоморочив розум вином.

ἄ-βακέω, аог. ἀβάκησαυ, я є невторопний, даю ся одурити, не догадую ся, не причуваю, не міркую нічого, δ 249.

Ἄβαντες, Абанти, найстарші мешканці Евбої, В 536, 541 д.

Ἄ-βαρβαρέη, (ἄ-βάρβαρος, без намулу), Абарбарєя, німфа жерела, Ζ 22.

Ἄβας, ανος, Абант, Троянець, син Евридама, що погіб з руки Діомєда, Ε 148.

Ἄβιοι (ἄ-βία, мирні мешканці) Абійці, скитийский нарид північний, Ν 6.

Ἄ-βληρος (βλεῖν), Аблєр, Троянець, що єго убив Антильох, син Нєстора, Ζ 32.

ἄ-βλής, ητος (βλεῖν), невістрілений, неуживаний, новий, ἰόν Δ 117.

ἄ-βλητος, ον (βλεῖν), не поцілений, не влучений, не ранений (стрілами) Δ 540.

ἄ-βληχρός, 3. лагідний, супокійний θάνατος, слабий τεῖχος, мягкий, ніжний χεῖρ.

ἄβρομος, *ον*, дуже крикливий, з великим гомоном, криком, N 41.

ἄβροτάζω (*ἀμαρτάνω*), *coni. aog.* ἄβροτάζομεν, хибляю, розминаю ся, ἀλλήλοισιν K 65.

ἄβροτος, 3. безсмертний, божий, святий, *νύξ* Ξ 78.

Ἀβυδος, Абід, місто над Гелеспонтом, напроти м. Сесту, тепер Avido, B 836. — **Ἀβυδόθεν** Δ 500, з Аб.; **Ἀβυδόθι**, в Аб. P 584.

ἀγα- в сполученю: дивно, чудно, незвичайно, дуже.

ἀγαασθαι, **ἀγαέσθαι**, гл. *ἀγαμαι*.

ἀγαγον, **ἀγαγεῖν**, **ἀγαγέσθαι**, **ἀγάγωμι**, гл. *ἀγω*.

ἀγάζομαι, гл. *ἀγαμαι*.

ἀγαθός, 3. (*ἀγαμαι*, *admirabilis*), дуже й, сильний, здоровий, могучий, бойкий, хоробрий; добрий, відличний, знаменитий й, *βοήν*, в покликку бовівм, в бою; благородний, з н а т н и й, δ 611, о 324; *φρένες* розумний, здоровий, правий, чесний, набожний ξ 421; *οὐκ ἀγ.* неприязний, ворожий Θ 360; *ἀγαθὰ φρονεῖν* добре, щиро думати, радити, добра бажати, α 43, жичливо, приязно, чесно бути успособленим; *εἰς ἀγαθόν*, -*ἀ εἰπεῖν*, *μυθεῖσθαι* на добре говорити, добре радити; *παίθεσθαι εἰς ἀγ.* доброї ради послухати; *βίος* щасливе; *αἰδώς* пожиточний, хосенний. *Neutr. pl. subst. ἀγαθοῖσι* ξ 441 добром.

Ἀγαθών, *ωνος*, Агатон, син Пріяма і Гекаби, Ω 249.

ἀγαίομαι (*ἀγαμαι*), я в сердитий, гнівний, серджу ся, лютую, гніваю ся, *κακὰ ἔργα* υ 16, задля, через.

Ἀγᾶ-κλήης, *κλήης*, Агакль, отець Епейтея, Мірмідонець, Π 571.

Ἀγᾶ-κλεΐης, *ές*, *κλήης* (*ἀγᾶ* і *κλέος*) вельми славний, високославний, преславний.

ἀγᾶ-κλειός, 3, вельми славний, високославний, преславний; *ἐκατόμβη* дуже славна, величава.

ἀγᾶ-κλυτός 3. (*κλύω*, *inclutus*, *голосний*), дуже славний; знатний, свѣтлий, величавий, *δώρατα* роскішні палати (B).

ἀγάλλομαι, блищу, сияю, пиш а ю ся, тішу ся чим, гороїжу ся, величаю ся, чваню ся, вичинаю ся, горджу ся *ἵπποισιν*, *τεύχεα ἔχων*; *νῆες ἀγ.* *Διὸς οὐρα* що пиш а ють ся нагодним вітром від 3., що мають н. вітер, з вітром попутним (B).

ἀγαλ-μα, *ατος*, *τό*, дума, гордість; стрій, одяг стрійний, оздоба, дорогоцінність, бисер; φ 509 дар (присвячений богам), жертва.

ἀγᾶμαι, **ἀγᾶομαι**, *ἀγᾶσθε*, *ἀγάσθε*, *inf. ἀγάσθαι*, *ipf. ἡγάσθε*, **ἀγάζομαι**, *aog. ἡγάσασατο*, *ἀγά(σ)ασατο* (*ἀγη*), попадаю в зворушене, зворушаю ся, по д и в л я ю, з подивом дивлю ся на що, дивую ся, чудую ся, *πατέρ' ἔνδον ἔοντα* π 203; подивляю (неохотно), дивую ся σ 71, ψ 175; δ 658 *ἀγάσασατο θυμός*, в серцю похололо; гнїваю ся, серджу ся, *ἀγασσάμενοι κακὰ ἔργα* неохотні, розгнівані за; *ἀγ. ἡμῖν* на нас, φ 565; *τινὶ* за видую, я є заздрісний, ε 122; *τὰ μὲν που μέλλεν ἀγασσέσθαι* за те мав стати заздрісним, сего мав позавидувати; *ἀγασσάμενοι περὶ νίκης*, заздрісні задля мові побіди, зазвидуючи побіди.

Ἀγαμέμνόνεος 3. Агамемноновий.

Ἀγαμέμνονίδης, Агамемненко, Орест син Агамемнона, α 30.

Ἀγαμέμνων, *ωνος* (*ἀγᾶν*, *νέω*) стою кріпко), син Атрея, внук Пельпса, король Мікен, володар Аргосу і верховний вожд

Греків під Трою; εὐρὺ κρείων, ἀνάξ ἀνδρῶν, ποιμὴν λαῶν, δῖος. Коли повернув з Трої, Аїгіст убив его в змові з его жінкою Клітаймнестрою, λ 409 і д. α 30, 300; δ 91, 512 і д. ω 20—97, I 145.

Ἀγάμηδη, Агамеда, донька Автея, жінка Мулія, Λ 740.

ἄ-γάμος, *ον*, безженний, нежонатий, неодружившись, Γ 40.

ἀγά-ννίφος, *ον* (*ἄγα, σνίφω*), дуже снігом покритий, повен снігу, сніжний, *Ολυμπος.

ἀ-γά-νός, 3. (*γάν-υμι*), привітливий, приятний, ласкавий, принагідний, приємний, βέλεα лагідні, легкі; δῶρα милі, ἔπεα лагідні; εὐχολαί приемні, милі, щирі.

ἀγάνο-φροσῖνη, *ή* привітливість, ласкавість, дружність, людяність, лагідність, кротість, доброта, λ 203.

ἀγάνο-φρων, *ονος*, (*φρήν*), лагідно успособлений, лагідний, ласкавий, добрячий, Υ 467.

ἀγάομαι (*ἄγη*), гл. *ἄγαμαι*.

ἀγαλάζω і *ἀγαλάζομαι*, ласкаво поздоровляю, витаю, щиро приймаю, поважаю, оказую любов, милую.

ἀγαλάω, аог. *ἀγάπησαι*, приймаю, витаю, поздоровляю, голубю, прихилию ся до...; οὐκ ἀγαπᾶς, εἰ хибаж ти не вдоволенний, хибаж тобі мало, не досить того, що...? φ 289.

Ἀγάλ-ήνωρ, *ορος*, син Анкая, вожд Аркадійців, Β 609.

ἀγάλ-ήνωρ, *ορος* (*ήνωρέη*), відважний, хоробрий, бойкий, бравий.

ἀγάλ-ητός, 3. (*ἀγαπάω*), люблений, дорогий, любимець, втіха єдина (Б), милий, жаданий.

ἀγά-ροος, *ον* (*ἄγα, ρέω*), бистротечний, бистропливучий, сильно філюючий, Ἐλλησποντος, лише Β 745 і Μ 30.

Ἀγα-σθένης, *εος* (*σθένος*), Агастен, син Автея, король Еліди, отець Поліксена, Β 624.

ἀγά-στονος, *ον* (*στένω*), сильно, голосно ревучий, шумячий, Ἀμφι- τρίτη μ. 97.

Ἀγά-σιροφος, Агастроф, Троянець, син Пайона, Диомед убив его, Λ 338, 373.

Ἀγαυή, Агава, донька Нерея і Дориди, Σ 42.

ἀ-γαυ-ός, 3. (*ἄγαυα, γαυ, γαυ*), гідний подиву, знатний, славний, поважаний, гарний; *πομπῆες* браві (Б), *ἀγαυότατος* ο 229.

ἀγγελ-τή, *ή* (*ἄγγελος*), посольство, вість, звістка, відомість, тινός про кого, ἐμῆ *ἀ* відомість про мене; *πατρός*, звістка про батька, *Ζηρός* приказ Зевса; *ἀγγελίην* (-τής) ἐλθεῖν іти, прийти в посольстві, яко посол, по відомість, з відомостию, задля повідомлення.

ἀγγελτής, *ου, ό* (= *ἄγγελος*) Γ 206 Ν 252, Ο 640 (Δ 384, Λ 140), посол, вістун, вістник, післанець, з відомостию, ἦλυθε *ἀ* яко посол.

ἀγγέλ-λω, ірв. *ἀγγελλόντων*, fut. *ἀγγελέω*, prt. -έων, аог. *ἤγγελε*, соп. *ἀγγεῖλωσι*, орт. -αμι, inf. *ἀγγεῖλαι*, приношу, подаю вість, повідомляю; оповіщати, оповідаю, доношу, *τινά* про кого, ξ 120 і 123. Велю, приказую *νέεσθαι, γέροντας* λέξασθαι.

ἄγγελος, *ό, ή*, (*gallus*), післанець, посол, вістун, вістник, післанка, післаниця.

ἄγγ-ος, *εος*, τό, посуда, судина, начинє, сконець, чарка, чашка.

ἄγε, *ἄγετε* (*ἄγω, ірв.*), ну же! ге й же! ну те! нумо! дальше! давай! стривай-но! ну... за роботу! (Б), часто з наступ. plur. також *ἀλλ' ἄγε, ἄγε δή*. Еї δ' ἄγε а ну те! (Звич. замість: *εἰ δὲ βούλει, ἄγε!*) по ірв. *εἰπ' ἄγε μοι*.

ἀγείρω, opt. ἀγείροι, ipv. -όντων, aor. ἤγειρα і ἄγειρα, conl. ἀγείρω, ομεν, prt. -ας, aor. pass. ἀγέρθη, 3. pl. ἄγεσθαι, plpf. pass. 3. pl. ἀγγεράτο, aor. med. ἀγέροντο, (ἤγρετο H 434), inf. ἀγέρεσθαι (ἀγέρεσθαι), part. ἀγρόμενος, згромаджую, збираю, ἀγορήν скликую. Med. і pass. збираю ся, згромаджую ся, ἀγείρομενοι для себе, собі збираючи, v 14; θυμός ἀγέρθη ε 458 сила, жите вернуло, Δ 152 відвага вернула назад, ες φρένα до серця, в груди; εἰς ἀγορήν ἀγέροντο зійшли ся на збори.

ἀγελ-αῖος, 3. (ἀγέλῃ), від, і з череди, належний до череди, в череді.

Ἀγέ-λαος і **Ἀγέ-λεως** (ἄγων λαόν), Агелай, 1) син Дамастора, жених Пенельопи, v 321, γ 131 136 і д., 2) син Фрадмона, Троянець, θ 257, 3) Грек, що его убив Гектор, А 302.

ἀγε-λείη (ἀγω, λείαν), що подає добичу, прізвище Атени.

ἀγ-έλλη, ης, ή (ἄγω), купа, гурт, череда, стадо, отара, βοῶν, ἔππων.

ἀγελη-δόν, чередою, кунами, ватагою, Π 160.

ἀγέλη-φι, dat. loc. в череді, серед ч. В 480; в череду, на череду, Π 487.

ἀγέμεν зам. ἄγειν, inf. pr. від ἄγω.

ἄγειν, зам. ἐάγησαν, гл. ἄγνομι.

ἀ-γέρασιος, ον (γέρας), без почесного дарунку, Α 119.

ἀγερέσθαι, aor. med., **ἀγεσθαι**, aor. med., **ἀγέρθη**, aor. pass. від ἀγείρω.

ἀγ-έρω-χος, ον, нагальний, відважний в бою, гордий, (дуже славний, поважаний).

ἄγη, ή, жах, страх (μ' ἔχει мене взяв), подив, зачуд.

ἄγη, aor. p. від ἄγνομι.

ἀγγεράθ' (ατο), plpf. p. від ἀγείρω.

ἀγ-ηνορή, ης, ή, -ησιν, хоробрість, відвага, гордість, сьмільсть; ἀγηνορήσαι ἐνῆκας спонукав до гордості.

Ἀγ-ήνωρ, ορος, син Антенора Ф 546 і Теани Z 298; хоробрий вожд трояньский, Δ 467.

ἄ-ήνωρ (ἄζα(v), ἀνήρ), мужний, відважний, сьмільний, хоробрий, θυμός; гордий, думний, зухвалий, бутний.

ἀ-γήρᾶος, ον, **ἀγήρως**, ων, (γῆρας), нестаріючий ся, заедно, по вік молодий; непроминаючий, вічний (εγίδα) В 447.

ἀγρός, 3. (ἀγρόμαι), подиву гідний, дивен, чудовий, славний (чим, що до), δέμας και εἶδος асс. дивен і видом і станом (Б.).

ἀγ-ίνέω (ἄγω), εἰς, εἰ, inf. ἀγίνεμαι, ipf. ἄγινεον, ἀγίνεον (3 склад.) -ευν, iter. ἀγίνεσθον, в еду, проваджу, гоню (часто), приганяю, μῆλον, αἶγας, приношу, приводжу, вожду, проважаю νόμας, спроваджую ὕλην.

ἀγκ-άξομαι (ἀγκάς), беру на рамена; νεκρὸν ἀπὸ χθονὸς ἀγκάξοντο ὕψι, піднесли... з землі руками в гору, взяли на рамена, Ρ 722.

Ἀγκ-αῖος, ου, ὅ, Анкай, 1) син Лікурга, вожд Аркадійців, В 609, 2) борець з Плеврону в Айтилії, що его побив Нестор Φ 635.

ἀγκ-ἄλις, ἶδος, ή, лише dat. pl. ἐν ἀγκάλιδεσσι, рука, рамя Σ 555, X 503.

ἀγκ-άς, adv. на руки, на руках, руками, раменами.

ἀγκ-ιστρον, τό (ἄγκος, uncus), лише dat. pl. забуець, гак, гачок вудки, δ 369.

ἀγκλίνας, prt. aor. від ἀνκλίνω.

ἀγκ-οίνη, ή, рамя, локоть руки, рука; лише ἐν ἀγκονίησι.

ἀγκ-ος, εος, τό, долина, яр, байрак, балка, розпаліна, бескеда,

рипа; лише асс. pl. ἀγκρα, δ 337, Υ 490.

ἀγκρεμάσα, prt. aor. від ἀνακρεμάννυμι.

ἀγκυλο-μήτης, εω (μήτις), що (криві) хитрі наміри має, хитрощі видумує, лукавий, хитрий, хитромудрий, проворний, Κρόνος.

ἀγκυλος, 3. (ἀγκος), з кривлений, загнений, загнутий, кривий, заокруглений, τόξα, ἄρμα.

ἀγκυλο-τοξος, ον, з закривленим, загненим луком, В 848 і н.

ἀγκυλο-χείλης, ου (χείλος), з кривим, закрученим дзюбом, клювом, з закарлюченим носом (Б), криводзюбий, τ 538, Π 427 і н.

ἀγκυον, ὄνος, ὅ (ἀγκος), зігнена рука в лікті, локоть, рука; ἀ. τεύχος кут, ріг, край (виступаючий залім) муру, Π 702.

ἀγλαῖζομαι, inf. fut. -ῆϊσθαι, свѣчу ся, сияю, блищу; попишую ся, чваню ся, величаю ся (ἵπποισιν) К 331.

Ἀγλαΐη, Агляя, мати Нїрея, жінка Харопа, В 672.

ἀγλαΐη, ἡ (ἀγλαός), блеск, краса, врода σ 180; честь, почет о 78; свѣтлість, величавість, гожість, принадність; ἀγλαΐης ἐνεκεν задля розкоші, приятности, для пихи (Б.), τ 82 повага; pl. ἀγλαΐας φορέειν, гордість показувати, заявляти, гордо нести ся; розкішність, збиток. Dat. ἀγλαΐηφι πεποισθώς на красу гордий, Ζ 510, Ο 267.

ἀγλαό-καρπος, ον, з красними овочами, що видає красні овочі μηλέα, η 115, λ 589.

ἀγλαός, 3. (ἀ-γάλλω), блискучий, свѣтлий, величний, знатний, славний, гарний; κέρα що пишавсь луком, ὕδωρ чиста, ἄλσος гарний, ясний; οἶος, ἄποινα, τέκνα, εὖχος, ἄεθλα, δῶρα, γυῖα.

ἀ-γνοέω, aor. iter. ἀγνώσασκε, ψ 95 і ἀγνοιέω, con. ἀγνοιήσι, aor. ἠγνοιήσεν, part. ἀγνοιήσασα, (ἀ-γνώω, γτηνώσχω), не знаю, не пізнаю, не розумію; οὐκ ἀγνοιέω, знаю, знаю добре, пізнаю, (бути добре знакомим).

ἀγνός, 3. (ἄζομαι), чистий, свѣятий, поважаний, невинний, непорочний.

ἀγνυμι (φαγ), ἀγνυτον, prt. ἀγνυμένων, fut. ἄξω, aor. ἔαξε, ἤξει, con. ἄξῃς, η, ipv. ἄξον, inf. ἄξει, prt. ἄξαντε, aor. pass. ἐἴρη, ἄρη, 3. pl. ἄρεν, ломлю, розломлюю, розбиваю, торощу; pass. також ломлю ся, тріскаю, пукаю, розбиваю ся, кришу ся.

ἀ-γνώς, ὄτος (γιδῶνα), незнаний, незвісний, незнакомий, ε 79.

ἀγνώσασκε, aor. iter. від ἀγνοέω.

ἀγνώστος, ον, непізнаний, незнаний; не до пізнана, що не можна пізнати, що ніхто не пізнає, ν 191, 397.

ἀγξηράνη, con. aor. від ἀναξηραίνω.

ἀ-γονος, ον, неуроджений, що не родив ся; [без потомства].

ἀγορά-ομαι, ἀγοράσθε, ipf. ἠγοράσθε, 3. pl. -ρόωντο, -άντο, aor. ἀγορήσατο, промовляю на зборах, публично, починаю говорити, говорю, τιμί до кого; ἠγορόωντο нараджували ся, радили зібрані, відбували збори.

ἀγορ-εύω, fut. ἀγορεύσω, ipv. ἀγόρευε ipf. ἀγόρευες, inf. ἔμενα, ἔμεν, aor. ἀγόρευσεν, ipv. -σον, inf. -σαι, говорю, кажу, розказую, ἐν, μετά Τρώεσσι, оповідаю, оповіщаю, об'являю, звітую; πρῆξις — ἦν ἀγ. діло, про котре говорю; ἀγοράς ἀγ., держали бесіди на зборах, радили (раду), нараджували ся, В 788, πρὸς ἀλλήλους поміж собою розмовляли.

ἀγορή, ἤς, ἡ (ἀγείρω), збори (народу, війська або князів), збори громадські. Plur. збори ради, бесіди, мови, наради, розправи на зборах; κωδικάνειρα, βουλευφόρος, πολυβημος, τετραχῦτα. — Місце збору, майдан, ζ 266 і н.

ἀγορή-θεν, із зборів.

ἀγορήν-δε, на збори.

ἀγορή-τής, ὁ, (ἀγοράομαι), бесідник, речник, мовник, λιγύς.

ἀγορή-τύς, ὅς, ἡ, бесідництво, вимова, дар вимови, θ 168.

ἀγ-ός, ὁ (ἄγω), вожд, начальник, проводир, ватажок, гетьман.

ἀγ-οστός, ὁ. долоня, рука; Ἐλεγαῖαν ἀγοστόν вхопив рукою — (погиб в бою).

ἀγρ-ανλος, ον (ἀγρός, αὐλή), що ночує, живе, пробуває на полі, під голим небом, ποικίμενος, βοῦς; πόριες, телята в пільній загороді, оборі.

ἄγρει, pl. ἀγρεῖτε (ірв. від ἀγρέω), жваво! скоро! нуже! мерщій за роботу!; з наступ. ірв. або inf. Пор. ἄγρε. Plur. υ 149.

ἄγρη, ἡ, (ἄγω), лови, ловля, до бича.

Ἄγριος, Агрій, син Портаона з Калідону, отець Терзита Ξ 117.

ἄγρ-ιος, (ἀγρός) ον, fem. ι 119 дикий, ἄγρια πάντα, всіляка дичина, звірина; дикий, жорстокий, суворий, грізний, страшний, χέλος, θυμός; ἄγρια εἰδέναи бути диким.

ἀγριό-φωνος, ον (φωνή), що має дикий, жореткий голос, дико-голосий, Σίντιες θ 294.

ἀγρό-θεν (ἀγρός), з села, з поля.

ἀγροιάτης, ὁ, селянин, мугир, селюх; селянський, βουκόλοι, ἀνέρες.

ἀγρόμενος, зібраний, гл. ἀγείρω.

ἀγρόν-δε, adv. на село, на поле, на хутір.

ἀγρο-νόμος, ον (νέμω), що живе, пробуває на полі, пільний, νόμοι ζ 106.

ἀγρός, οὔ, ὁ, ріля, поле, земля, баштан, царина; pl. поля, хуторі, землі, ґрунт, πόντες родючі, θ 757; добро, майно, хутир ω 205, καλός τετυγμένος, гарно впряжений (Б), πολυδένδρος (поле) ψ 139, село, поле ζ 259; ἀγρούς ἴσμεν καὶ ἔργα степами і ланами (Б.); dat. ἀγρῶ, ἐπ' ἀγροῦ на полі, на селі; сільська посілість.

ἀγρότερος, 3. (ἄγριος), дикий, αἴγες, ἡμίονοι, ἔλαφοι; що похожає полями, що любить поля, пробуває, живе на полях, на царинах, Ἄρτεμις; або: ловниця від ἄγρια.

ἀγρό-της, ὁ, селянин, селянський чоловік, π 218 pl.

ἀγρώσσω (ἄγρη), полюю, ловлю (завсїгди), ганяю ся за чим (Б), ἰχθῦς ε 53.

ἀγρωσις, ιος, ἡ, (ἀγρός), пільна трава, отава, ζ 90.

ἄγ-υια, ἡ (ἄγω), ἡ, ἄγυιαν, αἰ, ἄς, дорога, шлях, вулиця, стежка, гостинець.

ἄγυρις, ιος, ἡ (ἀγορά), збори, збір, множество, товпа, тьма, громада, юрба: ἀνδρῶν γ 31. νεκρῶν; ἐν νηῶν ἀγύρει в таборі корабельнім.

ἀγυριάζω, (ἀγύρτης, ἀγείρω), збираю, випрохаю, вижебрую, надбаю, χρήματα τ 284.

ἀγχε-μάχος, ον (ἄγχι, μάχομαι), що в збитих рядах, що з близька воює; лише plur.

ἄγχ-ι, adv. (ἄγχω, anxius), близько, близько коло, при, біля; яко праер. з gen. μευ ἄγχι, з dat. σί ἄγχι Υ 283; τ 301 ἄγχι μάλ' дуже скоро.

Ἀγχι-ἄλος, οιο, Анхіяль, отець Ментеса, кор. Тафійців, α 180. — Феак θ 112. — Грек, що єго убив Гектор Ε 609.

ἀγγί-ἄλλος, ον, (ἄλλος), близький моря, надморський.

ἀγγί-βάθης, ἐς (βαθύς), близько берега глибокий, θάλασσα, ε 413.

ἀγγί-θεός, ον, близько споріднений з богами, Φαίητες; що веде рід свій від безсмертних (Б); лише plur. ε 35, τ 279.

ἀγγί-μαχη-τής, з близька воюючий, що в збитих рядах воює; лише plur.

ἀγγί-μολος, ον (μολεῖν), що близько приходити; neut. adv. ἀγγί-μολον εἰ ἤλθε, близько до него, ρ 336 скоро у слід за, зараз за ним, ξ 410 тимчасом, скоро, між тим; ἐξ ἀγγί-μολοιο з близька.

ἀγγί-νοός, ον, розумний, бистроумний, догадливий, второпний, притомний.

Ἀγγί-σης, αο і εω, Анхіз, син Капіса і Теміди, отець Айнея від Афродити, король в Дарданії при Г. Іді, В 819, Е 268. — Ψ 296 отець Ехеполя.

Ἀγγιστιάδης, син Анхіза Айнея Ρ 754; Ехеполь Ψ 296.

ἀγγισια, adv. n. pl. від ἀγγιστος.

ἀγγισι-ἴνος, 3. близько оден другого, покотом, рядом.

ἀγγισιον, adv. neut. від ἀγγιστος, (superl. від ἀγγί), pl. ἀγγισια, дуже близько, недалеко, найблизше, зовсім близько, αὐτῷ; ἀγγ. εἰσικώς дуже схожий (Б); дуже скоро, сейчас; найбільше, ἀγγ. εἰώκει був зовсім подібний, В 58.

ἀγγ-όθι, adv. = ἀγγού, близько, біля; з gen. δεῖρῃς.

ἀγγ-ού, adv. близько, в близькім сусідстві з ким, Κουκλόπων, не далеко πολάων.

ἀγγ-ω, душу, стискаю, давлю, стягаю; ірл. ἄγγε μιν ἱμάς, дусив его ремінь, Γ 371.

ἀγω (ago), f. ἄξω, inf. ἐμεν(αι), ірв. аог. ἄξετε, inf. ἄξέμεν(αι), med.

fut. ἄξομαι, inf. εσθαι, аог. med. ἄξαντο, ірв. ἄξασθε, аог. 2. ἤγαγον і ἄγαγον, -όμην, inf. -έσθαι, в е ду, проваджу, βούν κεράων за роги, ὑπὸ ζυγόν під ярмо, т. е. запрягаю в ярмо; гоню; верховоджу, проводжу, перед веду, стою на чолі; приношу, приводжу (з собою) ἐταίρους, ξείνον; λαλαπα спроваджую бурю; відпроваджую, з а б и р а ю, Βρισηῖδα Α 184. Про неживот. предм.: вожу, везу, ношу, приношу, забираю, прячу, κόπρον вивожу ρ 298; κύκλον колесо творю, колесом замикаю, λόχον заставляю, κλέος славу голошу, розношу, νεῖκος повертаю, правлю, кермую. Med. як act., беру для себе, везу свої εἴματα, беру з собою, везу собі, привожу з собою, δ 82, забираю з собою, δ 601; γυναικя беру собі (ва жінку), υἱέι κόυρην привожу (в жінку), ζ 28 проважаю, веду до слобу (поїзжани); μῦθον διὰ στόμα перепускаю через уста, відзиваю ся з мовою.

ἀγών, ὄνος, ὅ (ἄγω), збори, з б і р (борців) φ 200, боввисько, борище, місце зборів або ігрищ φ 260; ігрище φ 259, ігровисько; зборище, місце збірне, становисько, νεῶν табор корабельний; θεῖος ἀγ. Н 298 храм або майдан храмовий, Σ 376 місце збору богів. комната, свѣтлиця богів (на Олімпі).

ἀ-δάημονіη, невідомість, незнане, невіжа, неспосібність; οὐκ ἄδ. σ' ἔχει ἀμφοτελεύειν ἔργατον, ω 244, мастак (знаток) ти в саду-винограду поратись (Б).

ἀ-δάήμων, ον, несвідомий, необізнаний, що не знає, недо-свідчений, з genet. μάχης, κελῶν; οὐ-πληγῶν ἄδ., я вже спізнав ся з бідою (Б).

ἀ-δάκρυτος, ον, (δακρύω), без

сліз, не заплаканий ὄσσε, що не плаче. Οὐδ' — ἀδακρύτω ἔχεν ὄσσε, не здержав ся від сліз.

'Αδάμας, αἰντος, Адамант, син Азия, Троянець, М 140 і д.

ἀ-δάμαστος, ον (δαμάω), неподимий, невмолимий, 'Αίδης I 158.

ἀδδεές, гл. ἀδεές.

ἀδδηκότης, ἀδδήσειε, гл. ἀδέω.

ἀδδην, гл. ἀδην, досить, подотстатком, доволі.

ἀδε, ἀδεῖν, аог. від ἀνδάνω, подобаю ся.

ἀ-деής, ἀддеής, ἀдеіής, ἐς (δέος), без страху, що не лякає ся, смілий, відважний Н 117; безстидний, безсоромний, зухвалий, злющій κύων.

ἀδελφείος і ἀ-δελφ-εός (від δελφός, uterus), брат, В 586, Е 21, Z 61.

ἀ-δενκής, ἐς, ёος, ворожий, болючий, гіркий, прикрий, лихий, немилий, φήμις поговір (лихі язики); πότμος, ελευθρος поганий, соромний.

ἀ-δέψητος, ον (δέψω), не виправлений, немятий, сирий βοείη.

ἀδέω, ἀδέω (ἀδος), ргс. неужив., від того лише орт. аог. ἀδήσειε і ргт. рф. ἀδηκότες, наситити ся, обмерзити, — наскучити собі; μή ξείνος δείπνω ἀ. щоби гість не обмерзив собі їди, не знеохотив ся до їди, не мав відрази до їди, щоб у смак попоїв (В) α 134; ἀ(δ)δηκότες насичені, що навкучили собі, καμάτω ἤδὲ ὕπνω наскучивши собі працю і безсонність, утомлені працею і безсонністю.

ἀδ-ην, або ἀδην (ἀδέω), до неспочу, до сита, досить; ἀδ. ἐλάχυν τινά κηκότητος, не трохи загнати когось в біду, в нещастє (ще багато таки заллю ему сала за

шкуру (В.), ε 290; πολέμοιο дати ся в знаки, Т 423, Е 203.

ἀ-дһ-рһтос, ον (ἀ-дһ-рһω), безборби, пόνος борба не зведена, не порішена, Р 42.

ἀ-дһ-рһс, ἀдинός, З. (ἀδην), густий, тугий, збитий, κһр важкий (зворушений); γός сильний, голосний, непроривний, безнастанний; ἔθνεα μελισσάων ἀδ., μυιάων, густі рої пчіл; збитий в рої, в купу, в одно; μһλα що тревожливо мішма бігають, що збивають ся в купу; φθόγγος Σειρήνων ἀδ. що голосно, жалісно сьпивають. N. sing. ἀδινόν і pl. -ά яко adv. сильно, голосно, тяжко, гірко; comp. ἀδινώτερον π 216.

ἀδινώς, adv., тяжко, голосно, глибоко, ἀνενείκατο, Т 314.

ἀ-дһіс, ηтос (δαμ-άω), непоконианий, неосвоєний, нежжваний, һміονοи невпругані, παρθένος не одружена ζ 109.

'Α-дһηтос, Адмет, син Фереса, отець Евмеля, король з Ферів в Тессалії, муж Алькести, В 713.

ἀ-дһηтос (ἀ-дһαίω), З. неуборканий, некорочений, дикий, неосвоєний, нежжваний, невпруганий, βοός, ἵππος, К 293, γ 383.

ἀδοи орт. аог. від ἀνδάνω.

ἀд-ос, āдос, τό, нехіч, ситість, нехіть, скука, неохота, скучність, Λ 88.

'Α-дһηтεια, Адрестея, місто в Мизії над Пропонтидою, В 828.

'Α-дһηтση, Адреста, служниця Гелени, δ 123.

'Α-дһηтсіηη, донька Адреста, Айтіялея, Е 412.

'Α-дһηтос (дидрһсκω), Адрест, а) син Талая, король в Аргої і Сикіонї, що підняв похід сімох героїв на Теби, В 572. б) син Меропса, союзник Троян із Адрестеї, В 830, Λ 328. в) Троянець, що єго убив Агамемнон

Z 37, 51 і д. г) Троянець, ко-
трого убив Патрокль, П 694.

ἀδρο-τής, ἤτορ, ἦ, лише асс.
-ἦτα, повна зрілість, мужеска
сила, повна сила; (иний чит.
ἀνδρότητα).

ἄ-δύτον, τό (δύω), найглубше
(недоступне) місце храму, храм,
святиня, тайник (Р.), Е 448,
512.

ἀ-εθ-λεύω (пор. ἀθλεύω, ἀθλέω)
борю ся, дужаю ся, іду на пе-
рейми, на перегони, ἐπί τιμ, в
чність честь.

ἀ-έθλιον, τό, ігровисько, і гри-
щ є φ 108, герц; ору же, збруя,
знаряди воєнні, φ 4, 62, 117;
нагорода (для бовників),
ἀέθλια—ἄροντο вигри брали (Р.)
I 124 і д. X 160, Ψ 736, 823.

ἀ-εθ-λον, τό (пор. ἄθλον) бо р-
ба (на перейми), ігрище; ἐπεν-
τώνονται ἄέθλια ω 89 готовлять ся
до ігрищ; нагорода (за по-
биду) λ 548, φ 73, X 163 і н.

ἀ-εθ-λος, ό, борба (на перей-
ми), заводи, бій Γ 126, боротьба;
ігрище, грище φ 131; праця
λ 622, труд, біда, лихо, горе,
біль; μογεῖν ἀέθλους терпіти горе,
биду δ 170, ψ 248, τελεῖν воєнні
злудні, труди, δ 262.

ἀεθλο-φόρος, ον (ἀέθλον, φέρω),
що приносить, одержує нагоро-
ду, увінчаний нагородою, ἀθл.
ἵπποι I 124.

αἶ, αἶεῖ і αἶέν, adv. завсїгди,
безнастанно, заєдно, вічно; θεοὶ
αἶέν ἐόντες вічні.

αἶδω (ἀ-Ψῖδ), іpf. ἤειδε, αἶειδε,
fut. αἶισμαι, аог. αἶισε, іrv. αἶισον,
іnf. αἶισαι, сьпїваю, оспївую,
μῆνιν, про гнів засьпївай, κλέα
ἀνδρῶν, про славні діла, οἶτον;
звучу, звеню, бреню, брящу, гу-
джу φ 411.

ἀ-εικείη, ἦ (αἰκίης), зневага,
кривда, наруга, обида; αἰκείας

φάινειν допускатись безличности,
поганих діл, заподїяти кривду,
зневагу.

ἀ-εικέλιος, 3. і 2., непригожий,
непристойний, негідний, пога-
ний, соромний, ἀλαωτός, ἄλγος,
πληγαί; гидкий, мерзкий, пога-
ний, нужденний, простий, πῆρη,
κοίτη, δίφρος.

ἀεικέλιως, adv. погано, гидко,
соромно, нужденно.

ἀ-εικής, ές, έος, (εἰκός), пе-
пригідний, непригожий, негідний,
соромний, поганий, νόος, λογός,
ἔργον; гидкий, нужденний, лихий,
μισθός, ἄποινα; αἰκέα έσσο, ти був
погано, дрантиво одягнений; πῆρη
погана, нужденна; αἰκέα μερμηρί-
ζειν, μηχανασθαι недобре, погане діло
видумати, вигадати; στόνος, стра-
шний, переразливий, жалісний.

ἀ-εικ-ίζω (αἰκίης), fut. αἰκίω, іpf.
αἰκίξεν, аог. αἰκίσσα, соп. αἰκίσ-
σωσι, med. αἰκίσάμην, opt. -σσαι-
μεθα, іnf. -ίσασθαι, pass. -σθήμεναι,
зневажаю, ганьблю, ругаю, збез-
чещую νεκρόν, обиджаю, кривджу,
з'огиджую, споганою. T 26.

αἶρω, іpf. αἶριε, аог. αἶριε, ἦειραν,
opt. αἶραι, іnf. αἶραι, prt. -ας, -αν-
τες, аог. med. αἶραμένορ, аог. pass.
αἶρθη, αἶρθεν, prt. αἶρθεις, від
αἶρω part. αἶροντας, prt. аог. р.
αἶρθεις, підношу, взношу, під-
воджу, піднимаю в гору, іστόν,
λαῖν; Ὀδυσσεῖα ἐκ νηός αἶριαν виса-
дили, знесли; μήλα (занявши) за-
брали, відпровадили; νεκρόν ἐκ
βελείων забираю, виношу, виво-
джу; ἄχθος αἶριαν змогли унести,
вміщали γ 312; μή μοι οἶνον αἶριε
не приноси, не подавай мені
вина Z 264; беру, набираю σί-
τον, хватаю; μάστιγας махаю, ви-
махую. — Med. беру, приношу
(зі свого), πέπλον вибираю; τοῦτ'
ἀρέσθαι α 390 одержати, ося-
гнути; κλέος α 240 придбати; έσσ'

ἤρατο δ 107 переніє. Підношу с я, підіймаю с я, лину, ἐς αἰθέρα взніє с я до етеру, підняв с я в гору; аог. р. κήρες — ἀερεν піднялись в гору; ὑψός' ἀρθείς θ 375 підскочивши, ἐφ' ὄπερθεν ἀρθείς, підплигнувши в гору (Б.); plpf. р. μάχαιρα ἄωροτο був завішений, висів; одержую, осягаю, достаю, набуваю, добуваю; ἀείρω (εἶρω), звязую, σύν δ' ἤειρεν ἱμάσι звязав разом, К 499.

ἀ-εἶσαι, inf. аог. від ἀείδω.

ἀ-εκαζόμενος, 3. (ἀέκων), проти волі, неохотний, нерадний, на силу, приневолений.

ἀ-εκήλιος (ἐκηλος), поганий, ганьбачий, соромний; ἔργα гидкі діла, люте горе, лихо, тяжка доля, Σ 77.

ἀ-έκητι (гл. ἀέκων) з gen. проти волі, θεῶν, σέθεν, ἐμεῦ ἀ. проти твоєї, моєї волі.

ἀ-έκων, 3. стягн. ἄκων, неохотний, нерадний, проти волі, присилуваний; σε- ἀέκοντος ἀπηύρα νῆα (gen. abs.) коли ти не хотів (проти твоєї волі) забрав тобі корабель, δ 646; без наміру, мимохіть.

ἀ-ελλα, ἡ (ἄριμ, ἄω), буря, вихор; παντοίων ἀνέμων, ὑπεραήης; туман пороху, курява, Π 374.

ἀ-ελλής, ἐς, κονίσσαλος (εἶλω), густий туман пороху, курява, тьма, Γ 13.

ἀελλό-πος (πούς), вітроногий, вітристий (Р.), скорий як вихор, Ήρις.

ἀ-ελληής, ἐς, ἐος, несподіваний, несподівано, ε 408.

ἀ-ελπτεύω (εἶλω), не сподіваю с я, ἀελπτόντες не маючи надії, стративши надію, Η 310.

ἀε-νᾶων, 3. що не устає, завжди пливе, не висихає, γ 109.

ἀέντων, gen. pl. part. від ἄριμ, вію, повіваю, дую, дму.

ἀ-έξω (αὔξω), збільшаю, помножую, кормлю, живлю; ἔμβρος ἀέξει нарожає (Б.), спричиняє ріст, доспілість, ростить, видає οἶνον, ι 111, οἶον зростить, позволить єму виховати с я γ 360; виховую, благословлю; ἔργον ἀέξουσιν благословляють, спомагають працю; μένος-ἀέξει додає сили, відваги, кріпить силу; πένθος φρεσὶ смуток збільшає, ховає в серцю, серцем нудить (Б), λ 195. Med. збільшаю с я; помножую с я, р о с т у, прибуваю β 315, виховую с я, Τηλέμαχος νέον ἀέξετο Т. якраз що йно виростав, входив в літа; χῶμα піднімає с я κ 93; ἀέξετο ἦμαρ день прибував; ἔργον ἀέξεταї діло іде, доспіває, праця видає добрі овочі.

ἀ-εργή, ης, ἡ, лінивство, ліність, недбалість, бездільність, ω 251.

ἀ-εργός, ον (ἔργον), бездільний, без діла, нероботящий, ледащий, лінвий.

ἀερθείς, ἀερθεν, аог. pass. від ἀείρω.

ἀερί-πος, οδος (ἀείρω πόδας), піднимаючий ноги, бистро біжучий, що йде гоном, рисом, бистроногий, ἴπποι.

ἄεσα, аог. τ 342, ἀέσαμεν γ 151, ἄσαμεν, ἄεσαν γ 490, inf. ἀεσαι (νύκτα), ніч перебути, спочати, переночувати, ночувати.

ἀεσι-φροσύνη, ἡ, необачність, нерозум, ο 470.

ἀεσί-φρων, ον, ονος (ἀώ, φρήν), нерозумний, невторопний, заслплений, необачний, легкодушний.

ἀξ-ἄλέος, 3. (ἄζομαι), сухий, зісохлий, вялий; ἕλη, δρυς; βῶξ ἀξ. щит із сухої скіри волової Η 239; οὖρος ἀξ. суха гора, з сухим бором (богата в сухе дерево).

Ἀζειδης, αο, Актор, син Азея.

ἄζη, ἡ, бруд, пліснь, осуга, χ 184.

ἄζ-ηχῆς, ἐς, ἐός, що безнастанно кричить, проникаючий, переймаючий ἐδόνη, неустаючий, ὄρουμαχῆος, безнастанний. — Neutr. ἄζηχῆς яко adv. безнастанно, безперестанно, завсїгди, заєдно, тягом; дуже голосно.

ἄζ-ομαι, схну, усихаю, Δ 487.

ἄζ-ομαι (ἀζος), ірв. ἄζεο, -εу, бою ся, жахаю ся, ляжаю ся, маю почесть, τινά перед ким, почитаю, поважаю; ἄζόμενοι: 200 задля почести; з inf. бою ся, жахаю ся, або з μή, Ξ 261.

ἀηδών, ὄνος (ἀείδω), соловії. Як соловії оплакує донька Пандіона безнастанно свого сина Тила, τ 518 і д.

ἀ-ηθ-έσσω (ἀηθής), ірф. ἀηθεσσω я ще не навик, не призвичашений, τινός до чого, К 493.

ἀ-ημι (ἄφημι), 3. dual. ἄητον, inf. ἄηναι і ἀήμεναι, part. ἀέντες, 3. sg. ірф. ἄη, вію, повіваю, дую, дму; ἀήμενος (прівіятий, вітром висїчений, прошиблений), εἰς... ἀήμενος іде серед заверухи, бурі, під вітром ζ 131; θυμὸς ἄητο гадка ворушилась, стреміла, важила, Ф 386.

ἀ-ήρ, ἡ (ἄφηρ, аѳг) gen. ἡέρος, dat. ἡέρι, асс. ἡέρα, долішний, густіший воздух; м р а к а, облак; смерк, сумрак, темнота, туман η 15, E 356; облаки, хмари; βλαθείη, ἐρεβένηη, πολλήη.

ἀήσῶλος, ον, погубний, злобивий, проступний, негідний, страшний, ἔργα E 876.

ἀ-ήτης, ου, ὁ (ἄημι), вітер, вітрець, віяне, подув Ζεφύροιο; нагін вітру; λιγυ πνεύων, δεινός.

ἀ-ητος і айητος, ον, бурливий, нагальний, опалистий, завзятий, божевільний θάρσος Ф 395; не-

всипущий (тяжко віддихаючий) πέλωρ, Ф 395.

ἀ-θάνατος, 3. невмирущий (С), безсмертний, вічний, непроминаючий, αἰγίς, δόμοι, незрушимий.

ἀ-θάπτος, ον (θάπτω), непогребаний, без похорону, непохоронений.

ἀ-θεεї (θεός), без бога, без божого допусту, без помочи, волї богів, σ 353.

ἀ-θεμίσιος, ον (θέμις), без законний, σ 141, несправедливий, злобивий, зухвалий, свавольний, проступний; ἀθεμιστία ἦδη, що не знав законів, беззаконник (Р.) і 189, був злобивий.

ἀ-θεμίσιος, ον (θέμις), без законний, без (охорони) закону, проступний, злобивий, несправедливий, ρ 363, I 63.

ἀ-θεριζω, ірф. ἀθερίζον, горджу, гордю, цураю ся, маловажу, погорджаю, не дбаю; я є рівнодушний, гордю, ψ 174.

ἀ-θέσ-φάτος, ον, неказаний, безмежний, безкрайний, θάλασσα; безмірно, дуже великий, дуже багато σίτος, οἶνος; безконечно довгий νόξ; безконечний, безмірний, нескінчений.

Ἀθ-ἦναι, ἄων і έων, А т е н и, столиця Атики. Sing. Ἀθήνην (εἰρυσάριαν) η 80.

Ἀθ-ηναίη, і Ἀθήνη, ης (пор. ἄνθος). А т е н а (Мінерва), улюблена донька Зевса; в нїї сполучились найгарнійші прикмети: второпність, сила і врода; она є покровителькою міст в часї супокою і війни (εἰρυσίπολις, Ἀλαλχομενήης), богинею розумно веденої війни (λασσοδός, ἀγελείη, ληΐτις, Παλλάς), розумної ради (πολύβουλος) і покровителькою всїляких штук: будови корабля,

φ 493, золотарства ζ 232, а передовсім жіночих робіт β 116, η 110, I 390; в гарна, γλαυκῶπις, εὐπλόκαμος, ἠύκομος, велична δευγή. В Одиссеї являє ся передовсім покровительскою Одиссеєю, в Іліяді неприятельскою Трої.

Ἀθηναῖοι, Атенці, пор. Ἀθηναί.

ἀθηρη-λοιγός, ε. псовач колося, вираз вибочні на віячку = лопату, λ 128 і н.

ἀθλεύω, труджу ся, мозолю ся, зношу труди, Ω 734.

ἀθλέω (ἄθλος), ргт. аог. ἀθλήσας, терплю лихо, зношу, мозолю ся, борю ся; ргт. аог. ἀθλήσαντες πολίσσαμεν з великим трудом виставили, збудували Π 453.

ἀθλη-τήρ, ἦρος, боввник, борець, φ 164.

ἄθλον, τό і ἄθλος, ε гл. ἄεθλος, ігрище, заводи, борба на перейми; нагорода (за побіду).

ἄθλο-φόρος, гл. ἀεθλοφόρος.

Ἀθόως, έω, Атос, гора на македонськiм півострові Акте, 1935 м. висока, тепер Monte Santo, Ξ 229.

ἀθρέω, аог. ἀθήρσεις, inf. -ῆσαι, ргт. -ήσας, придивляю ся, приглядаю ся, гляджу на що, дотегрiгаю, бачу, примічаю, вдивляю ся, εἷς τι або τινα.

ἄ-θρόος і ἀθρόος, 3. лише plur. збиті в товпу, товпою, в купі, разом зібрані, зібравшись, згромаджені; ἀθρόα πάντα все разом α 43; всі разом γ 34, юрбою, покотом τ 540, на купі, разом.

ἄ-θυμος, сн, несмілий, трусливий, тревожливий, боязливий, що зажурив ся, λ 463.

ἄθυρμα, τό, гра, забавка, σ 416, σ 323 цяцька, игри, марниця, дурниця, нісенітниця; ἀ. ποιεῖν робити собі забавку, Ο 363.

ἀθύρω, ων. бавлю ся, іграю Ο 364.

Ἄθως, гл. Ἀθόως.

αἷ γάρ, з opt. також з inf. як η 311 і н. колиб то, як би, колиб тільки. — αἷ κε(ν), если би, если би знать, колиб тільки, коли би; в надії що. В незалеж. питанях: чиби може, αἷ κέ ποθι чиби прецінь (може) α 379 і н.; в божбі: бодайби так.

αἶα, ης, ἡ (γαῖα), земля, край; πατρὶς αἶα, вітчизна, рідна земля, δ 521, В 162.

Αἶαιη νῆσος, айайський (ейський) остров; остров Айая (Ея), житло Цирцеї (на західнім побережжю Італії) κ 135, μ 3. — Прізвище Цирцеї: Айайка (Ейка, ейска) ι 32, μ 268.

Αἰᾶκίδης, αο, Аякид, а) син Аяка Пелей Π 15, Σ 43. б) внук Аяка, Ахілл λ 471, В 860, I 191 і др.

Αἰᾶκος, Аяк, син Зевса і король острова Айїни, отець Пеллея, Телямона і Фокоса, φ 189.

Αἷ-ας, ανος, Аянт, а) Τελαμώνιος, син Телямона, короля Саламіні, брат Тевкра, найхоробріший Грек після Ахілля В 768, λ 550, (μέγας, πελώριος); в борбі о зброю Ахілля побідив его підступом Одиссея, λ 543, тому з ним навіть в Адї не хотів помирити ся, λ 551; его щит наче вежа ἦντε πύργος. — б) Οἰλήρος ταχὺς Αἷας, син Ойлея, вожд опунтійських Локрів; в повороті з Трої погіб, тому що гдузував з Позейдона, δ 499, В 527.

Αἷ-αί, αί Айги, місто на північнім побережжю Ахаї, славне місце почитання Позейдона, ε 381 θ 203.

Αἷ-γαίον, ωνος, Айгайон, стопаменний велитень морський (Βριάρως), Α 404.

αἷγ-ἄνη, ης, ἡ (αἷξ, αἷσσω), dat. -έησι, рогатина, списа, копіє, δολύχουλος ι 156.

Αἰγέδης, син Айтея, Тезей
A 265.

αἶγ-ειος, 3. і *αἶγεος* (αἶξ), від
кіз, козячий, τυρός козячий сир;
з козячої скіри, козиний,
ἀσκός ζ 78, Γ 247; κωνέη шапка
ω 231.

αἶγ-ειρος, ἡ, чорна тополя, со-
кора; λεγέη, μακροδνή η 106, ὕδατο-
τροφέης.

αἶγ-εος : 196 гл. αἶγειος.

Αἰγῆ-ἄλεια, Аїгіялея, донька
Адреса, жінка Діомеда, короля
в Αργοσί, E 412 і д.

Αἰγῆ-ἄλως, Аїгіяль, а) давне
назвиско Ахаї В 575. — б) мі-
сто Генетів в Пафлягонії В 855.

αἰγῆ-ἄλως, ὁ беріг морський,
поморє, побереже, κατλος χ 385,
πολυρχής і н.

αἰγῆ-βοτος, ον (βέσκω), що пле-
кає кози, багатий в кози, де
водить ся багато кіз (Б.), δ 606 :
subst. ἀγαθὴ αἶγ. добре пасовиско
для кіз, ν 246.

Αἰγῆ-λιψ, ιπος, Аїгіліп, місце-
вість на Итації, В 633.

αἰγῆ-λιψ, ιπος, високий, стрім-
кий. (на вітер виставлений).

Αἶγ-ἔνα, ης, Аїгіна (Егіна),
остров в сароньскім заливі, В
562.

Αἶγ-ῖον, Аїгіон, місто в Ахаї
В 574, тепер Bostizza.

αἰγῆ-οχος (що їде серед бурі),
οιο, ου, лише : 275 (ἔχω), що дер-
жить егіду, егидодержавець, ко-
зарний (Р.).

αἰγίς, ἴδος, ἡ (буря, громова
хмара), егіда, страшний щит
Зевса, що єго виготовив Гефайст
O 308, E 738, В 448, X 297 і др.
украшений 100 тороками, φουσα-
νόσσα.

Αἶγ-ισθος, οιο, Аїгіст, син Ти-
еста і Пельопії, звів Клітаймне-
стру, жінку Агамемнона, в часі

єго неприсутности і убив єго,
коли сей повернув з Трої, δ 512
λ 387; відтак в осьмім році єго
панованя в Мікенах убив єго
Орест, α 35, γ 196. сл.

αἶγλη, ἡ блеск, сьвітло;
блиск, полиск, блеск лучів,
сьвітло денне, ζ 45.

αἰγλή-εις, εντος, 3. блиску-
чий і ясний, яскравий, блистю-
чий (про Олімпі).

αἰγῶπιός, ὁ (γῶψ), биркут, суп,
шуляк(Р.); γαμψώνυχες, ἀγκυλοχεῖλαι
Π 428.

Αἰγῶπιος, Аїгіптії, отець
Антифа і Евринома, старець на
Итації, β 15.

Αἰγῶπιος, 3. єгипетский; subst.
Αἰγῶπιος, ἴη, Єгиптянин, -нка.

Αἶγυπιος, ἑ, ріка А.. т. в. Ніль
ξ 258, δ 477, ρ 427; *Αἶγυπιόν-δε*,
до ріки А., до Нілю ξ 246. *Αἶ-
γυπιος*, ἡ Єгипет ρ 448, *Αἶγυπ-
τόνδε* до краю Є. δ 483, ξ 246,
ρ 426.

αἰδεῖο, ἱρν. праes. від *αἰδέομαι*.

αἰδ-έομαι, fut. αἰδέ(σ)ομαι, ἱρν.
prs. αἰδεῖο, aor. ἤδεσαμην, con.
-έσ(σ)ετα, ἱρν. αἰδέσσαι, aor. pas.
3. pl. αἰδέσθεν, ἱρν. αἰδέσθητε, prt.
αἰδέσθεις, від *αἰδομαι* ἱрf. αἰδέτο,
ἱρν. αἰδέο, prt. αἰδόμενος, бою ся,
лякаю ся, жахаю ся; віддаю
честь, почитаю, поважаю ξ 388,
A 23; з inf. лякаю ся, стидаю
ся, стидно мені, соромлю ся,
ζ 66.

ἀ-ἴδ-ηλος, ον (*ἴδ*, ἰδεῖν) гідкий,
мерзенний, пакосний, дуже
погубний і, безсоромний, зу-
хвалій, буйний, ἀνήρ ρ 165 зрад-
дик (Б), ἐμῖλος пакосний (Б),
Ἄρης погубний, πῦρ спонищующий,
погубний; adv. *αἰδήλως*, огидно,
погано, погубно, страшно, φ 220.

Ἄ-ἴδης, ἄο, εω, і Ἄιδος, (ἀ-ἰδεῖν,
„невидимий“), Аїд, син Кроноса

і Реи, володар світа підземного, ἐνέροισιν ἀνάσσωσιν O 188, ἀναξ ἐνέρων Y 61, Ζεὺς καταχθόνιος I 457. Εἰς Ἄϊδαο (δόμοις, δόμον) до Аїду; εἰν Ἄϊδαο (δόμοις, -οισιν) в Аїді; ἐξ Ἄϊδαο (δόμων, δόμου) із Аїду. κρατερός, κλυτόπωλος, πυλάρτης, πελώριος, στυγερός і н.

αἰδ-οῖος, 3. (αἰδώς), стидливий, несмілий, журливий, маркотний, боязкий, банний, соромливий, ἀλήτης ρ 578; гідний почеси, достойний, поважаний м'їтєр, ἐκυρή; subst. αἰδοῖοι поважані, чесні люди, о 373. Subst. neut. pl. αἰδοῖα, стидливі члени, N 568. — Adv. αἰδοῖως, чесно, почесно, з почотом (B), τ 243.

αἰδομαι, гл. αἰδέομαι.

Ἄ-ιδος, Ἄϊδ, гл. Ἄϊδης.

Ἄϊδός-δε, adv. до (дому) Аїда.

ἄ-ιδреїη, ἄ, -ησι, незнанє, несвідомість, невіжа; αἰδρεїησιν ἔποντο нерозумні поххались (B), x 231.

ἄ-ιδρις, ιος, що не знає, χῶρου несвідомий, недосвідчений; αἰδρεї, Γ 219.

Ἄιδωνεύς, ἦρος, Аїдонеї Y 61, E 190; гл. Ἄϊδης.

αἰδ-ώς, ἦ, gen. οῦς, dat. οἰ, acc. ῶ, стид, стидливість, чувство приличности, несміливість, скромність, сором, поважанє, почесь, шаноба, θ 840; αἰδῶ θέσθ' ἐνὶ θυμῷ майте почутє сорому в серцю N 122, O 561; стидливість, несмілиість, трусливість γ 14, ρ 347; αἰδώς δ' αὖ, не яло ся, не пристало, γ 24; αἰδώς, Ἄργεῖοι, сором вам, Аргеї, ганьба, E 787, Θ 228. — Стидливий член, нагота, В 262, X 75.

αἰεί, гл. αἰέ, завсїгди, безперестанно, заєдно, вїчно.

αἰει-γενέτης, αο, вїчний, безсмертний, віковїчний, gen. -τάων, dat. -τήσιν.

αἰέν, гл. αἰέ, завсїгди, безперестанно, все.

αἰενάων, (αἰέν νάων), завсїгди пливучий, невисихаючий, погожий (B), ὕδατα ν 109.

αἰετός, ó (ἄημι), орел, вїщий птах Зевса; τελειότατος πετεηνῶν, Διός ταχὺς ἄγγελος, αἰθῶν, μόρφνος, ὑψηπέτης, ἀρχυλοχειλής.

αἰ-ζηλος, ον, дуже ясний, в и р а з н и й, зрозумїлий; τὸν — αἰζηλον θῆκεν зробив єго, поставив знаменем, на знамя чуда, або: αἰδηλος невидимий, В 318.

αἰζήσιος і **αἰζήσιος**, ó (ζέω), в силї віку, сильний, кремзний ἀνήρ; subst. сильний муж, герой, В 660; молодець θαλερός, Ἄρηθρος, διοτρετής.

Αἰήτης, αο, Αἰτ, брат Цирцеї, син Гелїоса і Персеї, отець Медеї, проворний король в Кольхидї, ρ 70, x 137.

αἰητος, ον, гл. ἄητος.

αἰθαλό-εις, 3. (αἰθῶ), саджею покритий, почорнїлий, окоптілий, χόνις брудний, чорний порох, Σ 23, ω 316; μέγαρον, μέλαθρον окоптілий, γ 239, В 415.

αἰθε, з opt. коби то, бодай би то, як би то, о колиб то! В полученю з ὤφελον, ες, ε і inf. висказує бажанє, що не може сповнити ся.

Αἰθ-η (αἰθός, гнїдий). Аїта, кїнь Агамемнона, Ψ 295 і и.

αἰθ-ήρ, έρος, ἦ, ó (αἰθῶ), етер, горїшний чистий воздух, простиρ, звїд небесний, небо; αἰθερίων в просторї небеснїм, в небї; Δία, ἀσπετος, ἀτρώγετος і и.

Αἰθ-ιχες, (червоноскїрі) Аїтики, тессалїйский нарїд при Пїндї, В 744.

Αἰθῆ-ολες, ον, ої (acc. pl. Αἰθιοπέης від Αἰθιοπέυς), Аїтиопи (αἰθῶ, обгорїлі від сонця), по-

божні любимці богів, тому ἀμύμονες, що живуть на скрайнім сході і заході, ἔσχατοι ἀνδρῶν, α 22—25, Α 423 Ч 206.

αἰθόμενος, 3. (part. від αἶθω заपालюю), горючий пῦρ, що палить ся, запалений, δαίδες.

αἶθ-ουσα, ἡ (αἶθω, освічений сонцем), стовповий ходор, стовпові хорони, сїни, присїнок, зверху покритий а спереду отвертий. Plur. θ 57 Z 243, бо оден зараз при брамі, звернений до подвіря αἶθ. αὐλῆς, де звичайно переховувано більші знаряди, а другий проти него з передної сторони хати αἶθ. δώματος, також πρόδομος; тут спять звичайно подорожні; ἐρίδουπος, ξεστή.

αἶθ-ουφ, οπος (αἶθω), блискавий, яскравий, огнений, блискучий, кришталний; καπνός темний, сірий.

Αἶθρη, Айтра, донька Пітея, жінка Айгея а мати Тезея, Γ 144.

αἶθ-ρη, ἡ (αἶθ, пор. αἶθ-ήρ), чистий, ясний, погідний воздух, погода, ἀνέφελος небо.

αἶθρη-γενέτης, ε 296 і

αἶθρη-γενής, έος, в етері (горішнім воздуху) зроджений, холодний, Βορέης.

αἶθ-ρος, ό (αἶθρη), ранний воздух, холодний в., холод, студїнь, мороз ξ 318.

αἶθ-ρια, ἡ, плиска, лиска, нурок-риболов, ε 337, 353.

Αἶθ-ων, ωνος, Айтон, прибране імя Одиссея, ι 183. — Кїнь Гектора (ясно каштановатий) θ 185.

αἶθων, ωνος (αἶθω), жовтий, бурий, половий, гвідий, буланый, λέων, ἵπποι, βόες; блискучий σίδηρος, ясний, огниетий (живий, горячий, бистрий).

αἶ κ', зам. αἶ κε, гл. αἶ.

αἶκ-ή, ἡ (αἶσσω), сильний нагін, напір, лет (стріли), стріл. τῶξων ἀκκί О 709.

αἶκως = ἀεικῶς, безчесно, гидко, погано, соромно, на поталу X 336.

αἶμα, ατος, τέ, а) кров, μέλαν, φοῖνον, πορφύρεον, κελαινόν, κελαινεφές; б) пролив крови, убийство, різня; в) родина, рід, споріднене, μεθ' αἶμά τε καὶ γένος αὐτῶν по власних родичах, θ 583.

αἶμασθή, ἡ, тернина, терен, терновий корч, пліт, огорожа, терен для плоту (Б.), σ 359, ω 224.

αἶματό-εις, 3. (αἶμα), окровавлений, кровавий: ψιᾶδες каплі крови; ἤματα, πόλεμος.

Αἱμονίδης, син Гаймона, Майон, Δ 394.

Αἱμονίδης, αο, син Аймона, Ляерк, Ρ 467.

αἶμο-φόρουκτος, ον (φορέσσω), окровавлений, покривавлений, кровавий, сирий κρέα, υ 348.

αἶμῆλιος, ον влізливий, облесний, солодкий, омизливий, обманчивий, λόγος, α 56.

Αἶμων, ονος, а) Гаймон, Грек, герой з Пільосу, Δ 296; б) отець Майона.

αἶμων, ονος, що знає ся на чім (τινός), свідомий, досвідчений в чім, θήρης E 49., що розуміє ся на чім.

αἶν-ἄρετης, (αἶνός, ἀρετή), лише воч. -ρέτης, страшний, погубний лицар, виновник нещастя, страшно, на лихо хоробрий, Π 31.

Αἶν-είας, πο і εἶω, і Αἶνείας, Айней (Еней), син Анхіза і Афродити, к. Дарданів, потомок Троса; після Гектора найхоробрийший герой троянський;

однак, задля распри з Приямом, бере малу участь в борбі.

αἰνέω (αἰνός), f. αἰνήσω, ірв. αἶνεε, аог. ἤγησα, хвалю, похваляю, одобряю, дозволяю на що, π 403, пристаю на що, годжу ся, θ 9.

αἰνίζομαι, величаю, славлю, хвалю, похваляю, Ν 374, поважаю ϑ 487.

Αἴνιος, Айній, Пайонець, котрого убив Ахіль, ϑ 210.

αἰνό-θεν, степенує αἰνός як superl.; λώβη τάδε γ' ἔσεται αἰν. α. се буде найстрашніша ганьба, Η 97.

αἰνό-μορος, ον, (αἰνός), нещасливий, бідолашний, сіромаха.

αἰνο-παθής, ἐς (παθεῖν), що страшно тернить, дуже нещасливий, σ 201.

αἰνος, ὁ (αἶω), похвальна бесіда, похвала, мова (реч) похвальна.

Αἶνος, місто в Тракії при гирлі Гебру. Αἰνόθεν з Αἰносу, Δ 520.

αἰνός, 3. страшний, грізний, жорстокий; нещасливий, αἰνὰ τελοῦσα, що на нещасте породила, Α 414; *αἰνά* neutr. pl. adv. страшно, дуже, сильно, гірко.

αἰνῶμαι, ірв. αἶνωτο, беру, знімаю, хватаю, пориваю, огортаю, набираю, τυρῶν зі сира ι 225; πόθος αἶν. με, туга мене огортає, жаль збирає за (τινός) ξ 144.

αἰνῶς, adv. (αἰνός), страшно, сильно, дивно, чудно, дуже; αἰνῶς κακά (εἴματα) ρ 24.

αἶξ, αἰγός, ὁ, ἡ (dat. pl. αἶγασιν K 486), козел, коза: ζατρεφής, ἕξαλος, ὄρεσκόρος і и.; τόξον αἰγός з рогів козячих, Δ 105.

αἶξασθαι, *αἶξασκε*, аог. від αἶσσω.

Αἰολίδης, ὁ, син Аюля (Еоля) γ 237 Кретеї, Z 154 Сизиф.

Αἰολίη, νῆσος, а й ольський острів, житло Гиппода Аюля, χ 1 і д.; після старинних оден з ліпарийських островів.

αἰόλ-λω, обертаю υ 27, кручу.

αἰολο-θώρηξ, κος, з лискучим (пестро мінявим, миготіючим) панциром, з кільцевим панциром.

αἰολο-μίτηρς, ην, з лискучим (пестро миготіючим) поясом, E 707.

αἰολό-πωλος, ον, з швидкими кіньми; що уганяє, герцює кіньми, Γ 185.

Αἰόλος, ου і οο, а) Аюль, син Гиппода і Мелянїши, володар вітрів на аюльському острові χ 2 і д. б) отець Сизифа, кор. Тессалї Z 154.

αἰόλος, 3. рухливий, живий, жвавий, швидкий, скорий, πόδας легконогий T 404; οἰστρος літаючий, γ 300, підлітаючий; ἔρις вюнкій, M 208; σφῆκας μέσον αἰόλοι, оси рухаві (з рухавим туловищем) в середині; εὐλαί рухаві, шпаяючі. — Мінявий, лискучий, хибкий (P.), τεύχεα, σάκος.

Αἶψια, А й п е я, місто в Мессенї над морем, I 152.

αἰπ-εινός, (αἶπος), високий, стрімкий, високо положений, що високо піднімає ся.

αἰп-ήεις, 3. (αἶπος), повен гір, гористий, окружений горами Φ 87.

αἰ-πόλιον, τό, череда, турма, стадо, αἰγῶν.

αἰ-πόλος, ὁ, (αἶξ, πέλω), пастух, ἀνὴρ, αἰγῶν козовід.

αἰπός, 3. високий, високо положений, стрімкий, спадистий; ῥέεθρα бистрі, пропасні (P).

Αἰψύ, Айпи, місто в області Нестора, В 592.

αἶπός, 3. в и с о к и й, стрімкий, глибокий, що високо піднімає ся, високо положений; βρόχος αἶπός високо звисаючий посторонок λ 278; ἐλεθρος, φόνος, скоро, неминуча погибіль, смерть; πόνος тяжкий, прикрий; χόλος сильний, нагальний, страшний; αἶπύ N 317 тяжко.

Αἰπύτιος τύμβος, курган Айпіта, володаря в Файзані, в Аркадії В 604.

αἰρέω, f. αἰρήσω, ipf. ἤρεις, ει, 3. pl. ἤρουν, aor. εἶλον ἢ ἔλεον, iter. ἔλεσκον, ipv. ἔλευ, inf. ἐλέειν, ἐλεῖν, part. prs. med. αἰρέμενος, ipf. ἤρειτο, aor. εἶλόμην, ἐλόμην, беру, вибираю: 334, забираю, імаю, хватаю, τινά κόμης когось за волося; χειρός беру за руку, χειρσί руками; доганяю, піймаю, ловлю φ 330; починаю φ 500; ἐλών ἐπὶ μάστακα χειρσί уста заткавши (рота затуливши) руками; γουῶν обіймаю, τινά προτί οἱ притискаю до себе, обнимаю; εἴμαθ' ἐλεῖν одіж вдягнути ρ 58; позискую, осягаю, достаю κῶδος; φιλότητα стаю знов приятелем; πόλιν, νῆα займаю, здобуваю, беру, забираю, пориваю, граблю, рабую; χόλος — ἤρει φ 304 взяв гнів, від гніву затрусив ся (Б.); οἶκτος ἔλε жаль взяв; огортаю; δελεῖνας ловлю; ἔγχει, вбиваю, ζῶν τινά беру в полон Z 38, Φ 102; ἀχλύν, знімаю. — Med. беру для себе, собі, вибираю; τόξα ἀπὸ πασσαίου знімаю; δέρπον, δεῖπνον споживаю, їм; ὑπνου δῶρον уживаю H 482; ἀλκιμον ἦτορ набираю відваги, одержую Σ 500, пеіраφ осягаю; νόστιμον ἦμαρ я діждав ся; ἔρχον τινός відбираю від кого присягу δ 746; γέρας забираю собі, граблю, рабую, хватаю; пориваю, імаю; ἀπὸ θυμόν ἐλ. позбавляю житя.

Ἄϊρος, (ἄ- Ἰρος), Не-Ір, σ 73. **αἶρω**, гл. αἶρω.

Ἄϊς, неужив. пом. гл. Ἄϊδης. **αἶσα**, ἡ (ἴσος), судьба, талан, доля η 197, допуст; часть принадлежна ληίδος; ἔτι — ἐλπίδος αἶσα ще в надія, можна сподівати ся, ще не пропала надія (Б.); αἶσα μίνονθα твоє жите в коротке, твій вік κ.; назначене, принадлежність: ὑπὲρ αἶσαν проти волі судьби, Z 487; κατ' αἶσαν — ὑπὲρ αἶσαν по справедливости — проти справ.; αἶσά μοι судьбою мені назначено, мені судилось, доля присудила; δαίμονος αἶσα від бога назначена судьба; ἰῆ αἶση на таку саму долю χ 477; κακῆ αἶση на лиху долю, на нещасте. Αἶσα уосібн. богиня судьби η 197, Υ 127.

Αἶσ-ηπος, а) Айзеп, ріка в м. Мизії В 825, Δ 91, Μ 21. б) Троянець, син Буколіона, Z 21.

ἄ-ισθω, ipf. αἶσθε, видихаю, θυμόν віддаю духа.

αἶσ-ημος, 3. (αἶσα), назначений судьбою, суджений: ἦμαρ день судьби, день смерти; пригожий, приличный, пристойний, ялий, належний, справедливий: αἶσιμα ἔργα чесні діла, αἶσιμα τίειν, παρειπεῖν, εἰδέναι що в справедливе, що яло ся, що принадлежить ся; αἶσιμα εἰδώς що має здорову, справедливу гадку, знає що справедливе; ἄ. ἦδη ξ 433, відав усякі порядки (Б); ἀμείνω δ' αἶσιμα πάντα, краще як всему в міра (Б); πίνειν пити в міру; αἶσιμα εἰπεῖν, сказати справедливо; φρένας αἰσίμη розумна.

αἶσ-τος, ον (αἶσα), щасливою судьбою даний, на щасте післаний, пожаданий, жичливий, пражаний, η 376.

ἀίσσω (ἀιχή), ipf. ἤισσον, aor. ἤϊξα, con. αἰζώ, iter. αἰζασκε, aor. pass. ἤϊχθην, ἀϊχθην, inf. ἀϊχθῆναι, med. αἰζασθαι, с п і ш у, поспішаю, пориваю ся, пускаю ся, кидаю ся, гоню, біжу, лечу, лину, майну, скачу, скоро віддаляю ся, скоро підношу ся σ 506; διαπερὸ ἤϊξεν μελίη наскрізь перейшла; піднимаю ся в гору, взношу ся (блеск, орел, дим); αἰζας, ασα, αντε, скоро, бігом; αἰζαντε φυγῆ скоро утекли, пустились у ноги (Б.); σκιαί літають, тиняють ся. Так само med. і pass. ἔγγος ἤϊχθη, ἠνία ἤϊχθησαν ἐκ χειρῶν, поводи, важки випали з рук; φασγάνῳ, ἔγγει, ἵπποις кидаю ся, ударяю, нападаю, намираю; φόβονδε чимскорше утікаю, кидаю ся, пускаю ся утікати; καθ' ἵππων з воза зіскакую; χαίται — αἰσονται гриви — літають; ὡς δ' ἔτ' ἂν αἰζῆ νόος, як гадка скоро лине; πύλων ἀντίον спішу до брам.

ἀ-ίστος, ον (ἶδ, ἰδεῖν), що ніхто не видів єго, без сліду, що пропав без сліду; ὄχετ' αἰστος щез без вісти α 242. Καί χέ μ' αἰστων ἔμβραλε πόντῳ — так що мене ніхто не бачив би, що пропав би без сліду.

αἰστώ-ω, aor. αἰστώσα, opt. αἰστώσειαν, роблю невидимим, нищу, винищую, викорінюю; αἰστώθησαν стали невидимі, зникли, щезли, пропали, κ 259.

αἰσθητήρ, ἦρος, князівський, Ω 347.

Αἰσῦ-ήτης, αο, а) Айзиев, отець Антенора, Троянець В 793. — б) отець Алькатоя N 427.

αἰσῦλο-εργός, нечестивий (P), злочинний, проступний E 403.

αἰσῦλος, ον (αἶσα), злощасний, погубний, зловивий, злочинний, нечестивий, проступний; αἰσῦλα

ῥέζειν незаконности діяти, допускати ся злочинів, кацости діяти (P).

Αἰσῦμη-θεν, з Айзими, міста в Тракії, Θ 304.

αἰσῦ-μνήτηρ, ἦρος, ε, володар, володїтель, κοῦρος αἶσ. князівський, Ω 347.

αἰσῦ-μνήτης, ε (αἶσα, μνη, μνήμα), судия на ігрищах, судець, управитель, впорядчик, δῆμος θ 258.

Αἰσῦμος, Айзимн. Грек, Λ 303.

αἰσχος, εος, τό, ганьба, сором, встид, неслава, наруга, бешкет, безчесть; pl. αἰσχεα, погані, безчесні діла. — бесїди, лайка, зневага, наруга; ὅς ἦδη — αἰσχεα πόλλ' ἀνθρώπων, що відчуває погані бесїди, наругу (тягар прилюдної ганьби) Z 351.

αἰσχροός, 3. com. αἰσχιών, ιον, sup. αἰσχιστος, поганий, огидний, гидкий, осоружний, мерзкий, безчесний, соромний. Adv. αἰσχροός погано, безчесно, з наругою, ἐνέμιπτε σ 321 почала докоряти (Б.).

αἰσχο-ἔνω (αἰσχος), inf. -έμεν, aor. ἤσχοῦνα, prt. pf. p. ἤσχυμμένος, а) роблю гидким, з'огиджую, споганяю πρόσωπον, κόμην, Σ 24, 27; б) соромлю, збезчещую, зневажаю, ганьблю β 86, обезславляю, осоромляю, соромом покриваю. Med. стидаю ся, соромлю ся, бою ся, σάτιν ἀνδρῶν людських поговорів (Б.); маю згляд.

Αἰσῦν, ονος, А й з он, син Кредея і Тирони, отець Язона, король в Йольку в Тессалїї, λ 259.

αἰτέω, ipv. ει, fut. αἰτήσω, ipf. ἤτεσον, aor. ἤτησα, жадаю, бажаю, забагаю, хочу, домагаю ся, велю; правлю (чого), упрошую, прошу, прохаю, випрошую, τινά τι кого о щось, τιμί для когось, σ 49 жебраю, старцюю (Б).

αἰτιάομαι (αἴτιος), 3. pl. αἰτιάονται, -ιέωνται, opt. -έωτο, -έωτο, inf. -ιέασθαι, ipf. ἠτιάσθε, -άοντο, -έωντο, обвиняю, виновачу, виню, ганю.

αἰτίζω (αἰτέω), жадаю, прошу (о милостиню), старцюю, жебраю; ἀντήσεις-αἰτίζων не даватимеш спокою жебрацтвом (Б.), v 178.

αἴτιος, 3. (αἰτία), винний, винен, виноватий, довжний, провинник; οὐτι μοι αἴτιοι εἰσιν нічого не провинили. ні в чому мені не повинні (С).

αἰτιόωνται, αἰτιόωτο, -όωτο, гл. αἰτιάομαι.

Αἰτωλῖος, 3. айтолійский Г 399.

Αἰτωλός, ó, Айтолїецъ, мешк. Айтолїі, краю в Гелядї.

αἰχμ-άζω, fut. αἰχμάσσω, кидаю ратищем, копїем αἰχμάς, Δ 324, воюю ратищем.

αἰχμ-ή, ἡ (acus), конецъ, остро-конецъ (ратища, копїя) δουρός; ратище, копїе, χαλκήτης, Δ 461 і н.

αἰχμη-τής і **αἰχμητά**, ó, ратїшник, ратай, що боре ся копїем, хоробрій в бою, борець, боевник.

αἶψα, adv. скоро, сейчас, зараз.

αἰψ-ηρός, 3. скорий, швидкий, поспїшний; λῦσεν δ' ἀγορῆν αἰψηρήν скоро розпуєтив збори, β 257 і н.

αἰῶ (ἄψ, audio), ipf. αἰε (ἄ) і αἰεν (ἄ), спостерїгаю, добавчаю, помічаю, пізнаю, знаю, чую βοῆς, φθογγῆς, κτύπον; πληγῆς чую; οὐκ αἰεῖς чи ти не помічаш, не добавчаш? с 11; розумію, починаю, знаю, К 160, О 248.

αἰῶ (ἄημι), ipf. αἰον, видуваю, видихаю; φίλον αἰον ἦτορ я (вже майже) віддав духа, розстав ся з своїм житем, О 252.

αἰών, ὄνος, ó і ἡ (αἰψ, aevum), протяг житя, житє, вік; γλυκός, φίλη.

ἀ-κᾶχητα, ó (ἀκ-έομαι, ἀ-κακός), збавитель, спасающий, вибавник, спаситель.

ἀκᾶλα-ρρεΐτης, αο (ἀκαλός, ῥέω), спокійно пливучий, тихий.

Ἀ-κᾶμας, αὐτος, Акамант, а) син Антенора і Теани, вожд Дарданів, що его убив Меріон В 823, Ξ 476 і н.; б) син Евсора, вожд Тракійців; его убив Телямоньский Аянт, В 844, Ε 462, Ζ 8.

ἀκ-ᾶμας, αὐτος (ἀ-κάμνω), неутомний, невсипущий, безвтомний, безвпинний; ἠέλιος, Σπερχειός, σῶς.

ἀ-κᾶμᾶτος, ον (ἀκάμας), незмучений, неустающий, незгасимий πῦρ, υ 123, Ε 4.

ἀκ-ανθα, ἡ (ἀκῆ), осет, чортополох, терне, бодяки ε 328.

Ἀ-καστος, Акаст, король в Дуліхїонї, ξ 336.

ἀκαχεῖατο, ἀκάχημαι, ἀκαχεῖν, ἀκαχημένος, гл. ἀκχιζω.

ἀκαχίζω (ἄχος), аог. 2. ἤκαχον, аог. 1. ἀκάχησα, аог. т. ἀκάχοντο, opt. -οίμην, pf. ἀκάχημαι, 3. pl. ἀκαχέδαται, inf. ἀκαχέσθαι, ἀκάχησθαι, prt. ἀκαχήμενος, ἀκαχημένη, plpf. 3. pl. ἀκαχεῖατο, завдаю біль, мучу, за смучую, досаджую, кривджу π 427. — Med. сумую, баную, тужу, побиваю ся, бідкаю ся; prf. я є засмучений, сумний, ἦτορ в серцю, маю смуток в серцю, за журбою на серцю, ἔπιων ізза коний, θανόντι про него, за ним, коли би погіб α 236, μοι про, ізза мене, ψ 360.

ἀκ-αχ-μένος, 3. (ἀκῆ), заострений, закінчений, острый.

ἀκαχοίμην, ἀκάχοιτο, гл. ἀκχιζω.

ἀκείομαι, ἀκείομαι (ἀκείων), prt. ἀκείόμενος, ipf. ἀκείοντο, аог. ἤκεσάμην, ipv. ἄκεσαι, ἀκείασθε, лічу ἔλκεα; νῆας направляю, лагоджу;

δίψαν заспокоюю, гашу; помагаю, справляю, полагаджую, зараджую; ἀκείρωμεθα θάσσον зарадьмо лиху чимскорше.

ἄ-κερσε-κόμης (κείρω), з нестриженим волосем, довговолосий (Апольон) Υ 39.

ἄκ-εσμα, τος, τό (ἀκέομαι), лік, δδυναίων (на, проти) Ο 394.

Ἄκεσοῦμενος, οῖο, Акесамен, король в Тракії, отець Перібої Φ 142.

ἄκ-εστός, 3. (ἀκέομαι), що можна вилічити, справити, що може бути вилічений. справлений, що можна ободрити, додати відваги, ἀκεσταί φρένες Ν 115.

ἄκ-έων, adv. Δ 22, Θ 459, φ 89; part. fem. ἀκέουσα Α 565, 569, λ 142, асс. ἀκέοντα β 311, dual. ἀκέοντε ξ 195, тихо, спокійно, мовчки.

ἄ-κῆδ-εστός, ον (κῆδέω), полишений, непогребаний, непохоронений, Ζ 60.

ἄ-κῆδ-έστως, adv., без милосердя, немилосердно, Χ 465, Ω 417.

ἄ-κῆδ-έω, ipf. εις, аог. ἀκῆδεσα, занедбую μεῖν, залишаю, опускаю, не вступая ся, не стараю ся за... (τινός).

ἄ-κῆδής, ές, έος (κῆδος), без стараня, без журби, без клопоту; γυναικες безчувствені, недбалі ρ 319; без страху, безпечний, без перешкоди, Φ 123; εἴματα, έντα, занедбані, без догляду; ξεῖνος невважаний, без призору (Б.), собі полишений; σώματα непогребані, непоховані ω 187 і и., θεοί безклопотні, безжурні, Ω 526.

ἄ-κῆλητος, ον (κῆλέω), немолимий, ненаклонний, неподатливий, нічим не вразимий (Б.), непобідний, νόος χ 329.

ἄκ-ημα, τό, лік, гл. ἀκесμα.

ἀκῆν, adv. асс. тихо, мовчки спокійно; ἀκῆν έσαν, мовчали β 82; ἀκῆν έγένοντο σιωπῆ були спокійні і мовчали, мов води в рот набравши мовчки сиділи (Б.).

ἄ-κῆρᾶσιος, ον, незмішаний, правдивий, чистий, οἶνος, ι 205.

ἄ-κῆρᾶτος, ον (κῆρ, або κείρω і κερᾶν), ненарушений, не початий, неушкоджений, κτήματα; незмішаний, чистий (про воду).

ἄ-κῆριος, ον (κῆρ), цілий, ненарушений, неушкоджений, без шкоди, без нещастя, безпечно, μ 98, ψ 328.

ἄ-κῆριος, ον (κῆρ), без серця, без душі, мертвий; Α 392, Φ 466; несмілий, трусливий, боязливий, Η 100, Ε 812.

ἀκηχέδαται, ἀκηχέαται, ἀκηχημένη, гл. ἀκχιζω.

ἄ-κιδνός, ή, ον, соmp. ἀκιδνότερος, слабий, вялий, охлялий, марний, немічний, σ 130; εἶδος невизначний, меньше вдалий (славний) статисти, що не вдався красою, статисти (в кого).

ἄ-κικυς, υος, безсильний, слабосильний, слабый.

ἄ-κίχητος, ον (κίχων), недосяжний, недосяжливий, недостижний; ἀκ. διώκειν, гонити за недосяжними річами, Ρ 75.

ἄ-κλαντος, ον (κλαίω), не оплаканий, без плачу λ 54, 72, Χ 386; без сліз δ 494, що не плаче.

ἄ-κλεις, ές, έος (κλέος) і ἀκλήης, ἀκλειής, асс. sg. ἀκλέα, pl. ἀκλειείς, що не має слави, без слави, безславний; adv. ἄ-κλειώς, без слави, безславно.

ἄ-κληρος, ον, без наслідства, без батьківщини, без маєтку, убогий, λ 490.

ἄκ-μή, ή вістре; ἐπὶ ξυροῦ ἀκμῆς на вістрю ножа, близький порішення, рішаюча хвиля, К 173.

ἄ-κμηνος, ον (ἄκμη), натщій, що нічого не їв; σίτοιο що не покритив ся (непокріплений) стравою, без страви, голодний.
ἄκμη-νός, ὄν (ἄκμη), вирослий, високий, дуже великий, сильний θάμνος, ψ 191.

ἄ-κμηής, ἦτος (χάμνω), неутомлений, невисипущий, сьвіжий, з сьвіжими силами, Λ 802, Ο 697 Π 44.

ἄκμό-θετον, τό (θεῖναι), підстава ковала, пень, колода під клепало, під ковало.

ἄκ-μων, ονος, ὅ, клепало, ковало.

ἄκνησις, ιος, ἦ (ἄκνηθα), спина, хребто, похребтина, κ 161.

ἄ-κοίτης, ου, ὅ (κοίτη), муж, чоловік.

ἄκοις, ἦ, асс. pl. ἀκοίτις, κ 7, жінка, подруга.

ἄ-κολος, ὅ, одробина, округина, кусок, дрібка, крихта, недоїдки, ρ 222.

ἄ-κομιστή, ἦ (κομίζω), брак, недостача догляду, опіки, недостаток, (невигода) φ 284.

ἄκοντ-ίζω (ἄκων), ipf. ἀκόντιζον, aog. ἀκόντισ(σ)α, ἤκοντισαν Π 336, кидаю списою, стрілою, ратищем; кидаю, мечу, δουρί, ἔρχεῖ, також з асс. αἰχμάς, δοῦρα; стріляю.

ἄκοντ-ιστής, ὅ, що кидає списою, ратищем, копієм σ 262, що воює копієм; ратишник, копіжник.

ἄκοντ-ιστής, ἦ, борба на списи, на копія Ψ 622.

ἄ-κόρητος, ον (κορέννυμι), ненасичений, ненаситний, не ситий, μόθου, πολέμου, αὐτῆς, μάχης, ἀπειλάων.

ἄκ-ος, τό, лік, средство, поміч.

ἄ-κοσμος, ον, неприличний, безсоромний, зухвалий, непри-

стойний, неялий, нечемний, ἔπαχ В 213.

ἀκοστήω (-άω), лише prt. aog. ἀκοστήσας ἐπὶ φάτνῃ добре напашений, що добре попоїв при жолобі, Ζ 506, Ο 263.

ἀκουάζομαι, слухаю, прислухую ся, τινός кому або чому; πρώτω-δαίτῳς ἀκουάζεσθον ἐμεῖο ви перші чуєте від мене про бенкет, т. є. вас перших запрошуюю на бенкет Δ 343.

ἀκουή, ἦ, чутка, поголоска, вість, звістка; μετὰ πατρός ἀκουήν щоби про батька почути звістку, провідати (Б.), за вісттю про батька; ἔκαθεν γίγνεται ἀκουή здалека чути.

ἄ-κουρος, ον, без сина, що не мав сина, без наслідника, η 64.

ἀκούω, inf. -έμεν(αι), dat. pl. prt. ἀκουόντασι, ipf. ἀκουον ἰ ἤκουον Λ 768, fut. ἀκούσομαι, еαι, aog. ἤκουσα ἰ ἀκουσα, чую, слухаю, прислухую ся, довідую ся, τί τινός що від кого, про кого; αἰδοῦ послухати кобзаря, φθουγγῆς ἰ також περί τινος; τεθνηῶτος що помер, погіб, Ὀδυσσεύς-ζωῶν що Оджие, про Од., що він жие; πατρός ἀκ. про вітця, δ 114; рідко з асс. πτώσσοντας ὑφ' Ἑκτορι πάντας ἀκ. Praes. зі знач. pf.: я чув, знаю γ 193 ἰ д. Слухаю, я є послушний, θεοῦ, δικλῆτηρός, τινός ὀτρύνοντος; в слухую εὐξαμένοιο, ἀνέρι κηδομένω. - Med. τινός, слухаю, чую Δ 331.

ἀ-κράαντος, ον (κραίνω), недокінчений, недовершений, безхосенний, дармий, ἔργον; несповнений, що не сповнить ся, що не збував ся, марний, θεοπροπίη, β 202, τ 565.

ἀκρ-αής, έος, έῖ (ἄκρος, ἄημι), що сильно віє, острый, сильний, сьвіжий, попутний (Б.).

ἄκρη, ἡ (ἄκρος), верх, вершок, верхівка, шпиль гори; пригірє, рiг; κατ' ἄκρης ε 313 із вершка, з гори (на долину); κατ' ἄκρ. ἐλέειν зовсім здобути, до нащаду; κατ' ἄκρη-θεν, з гори (до долу), зовсім; гл. κατὰκρηθεν.

ἄ-κρητος, ον (χεράννυμι), незмішаний, чистий; οἶνος, ποτόν, γάλα; σπονδαί з чистого вина.

ἀκρίς, ἴδος, ἡ, саранча, сарана, Ф 12.

ἀκρίς, ιος, ἡ, асс. pl. ιας (ἄκρη), вершок гори, верхівка.

Ἀκροτώνη, ης, донька Акрізія, короля в Аргосі, Данаја, Ξ 319.

ἀκροτόμυθος, ον, що без ладу говорить, безладний, запутаний; ονειροί сні, що їх годі витолкувати, марні, пусті, химерні (Б.) τ 560; (неясний, темний); говірливий, бесідливий, свавільний, говорун, торопата, нерозумний бовтун В 246.

ἀ-κρῖτος, ον, (ἀ-κρίνω), невідділений, нероздільний, τύμβος епільний; ἀκρίτα πολλὰ ἀγόμευον багато непутнього, неададного; μῦθοι: неададні, недорічливі; νεῖκεα непорішені, неададжені; безмірний, безчислений, безконечний, без кінця, Г 412. **Ἀκροτον**, adv. безконечно, безнастанно, без кінця, раз-в-раз, без міри.

ἀκροτόφυλλος, ον (φύλλον), густолистий, густим листем покритий, ὄρος Α 868.

ἀκρο-κελαινιάω, лише part. -νέων, що зверху затемнює ся, мутний, чорніючий зверху, що котить темні філі, Ф 249.

ἀκρό-κομος, ον (κόμη), що на вершкуну голови носить (густе) волосє, з чубом волося на голові, чубатий, з високою чуприною, Δ 533.

ἄκρον, τό (ἄκρος), кінець, острокінець; верх, вершок; рiг, при-

гірє; κύκλου край, беріг; ἄκρον ἐπὶ ῥηγγίμινος по поверхні, поверхна збурених филъ.

Ἀκρό-νεως, Акроной, Фаяк, Ф 111.

ἀκρό-πολις, ἡ, горішна часть міста, замок, город.

ἀκρο-πόλος, ον, (πέλω), високоверхий, що високо здіймає ся, шпильстий, високий (про гори).

ἀκρο-πόρος, ον (πέρω), кінцем пробиваючий, на кінці заострений, ὄβελοι γ 463.

ἄκρος, 3. (ἀκή), послідний, останний, скрайний, горішний, найвисший, що є на кінці, на верху, острий; οἴηον ἄκρον кінець стерна, керми; ἐπ' ἄ. τύμβω на самім вершкуну могили; ἀκρότατον παρ' οὐδέν при самім порозі; ἄ. ρυμός кінець дишла; ἄ. χεῖρ кінець руки; ἐπ' ἄ. χεῖλει на самім березі; ἄ. πόδες кінці (палці) ніг, ὕδωρ ἄ. поверхність води, (поверхна); ὄμων ἄ. верх (горішна часть) рамен, плечий; πόλις ἄ. найвисша часть міста, горішне місто, замок; -τάτη κόρυς вершок шолома, ἀκρότατος χαλκός верхня мідяна верства; ἄκρον jako adv. υ 229 поверхна, верхи, верхом по, через; на кінці, на верху.

Ἀκταίη, Актая, нереїда Σ 41.

ἀκτή, ἡ (ἄκρος), високий, стрімкий беріг, скалистий беріг морський; ν 98, ω 378 скеля, рiг, пригірє; προβλήτης, προύχουσα, ἀπορρώξ, ἐρίδουπος.

ἀκτή, ἡ, овоч, збіже, (разова) мука, ἀλφίτου ячмінна, крупи ячмінні.

ἀ-κτῆμων, ονος (κτῆμα), що не має, убогий, χρυσοῖο на золото I 126, 268.

ἀκτίς, ἴνος, ἡ, dat. pl. ἀκτίσιν, ἀκτίνεσσιν, луч, промінь, ἡέλιος, К 547.

Ἀκτορίδης, ἀο, син Актора, Ехекль. II 189.

Ἀκτορίς, ἰδος, Акторида, служниця Пенельопи, ψ 228.

Ἀκτορίων, ωνος, dual. Ἀκτορίωνε, 1) внуки Актора, Амфімах і Тальпій, В 621; 2) его сини, Ктеат і Еврит, лицарі з Елїди, що побїдили Геракла, та сеї вбив їх пізнійше коло Клеонів. Sing. N 185. По матери зовуть ся они також Μολίονε.

Ἀκτωρ, ορος (ἄγω), 1) син Форба і Гирміні, отець Еврита і Ктеата; 2) син Азея, отець Астиохи, дїд Аскаляфа і Яльмена з Орхомену В 513; 3) син Дейона і Діомеди, дїд Патрокля, Λ 785.

ἄκυλος, ἦ (aesculus), жолудь, χ 242.

ἄκ-ωκή, ἦ, кінець, острокінець, вістрє; ἔγγιστος, βέλτερος, δευρότερος.

ἄκ-ων, οντος, ὅ, рогатина, списа. списе; ὀξύς, εὐξέστος.

ἄκων, гл. ἀέκων, неохотний, нерадій.

ἄλᾶ-δε (ἄλς), до моря, на море, в море; також εἰς ἄλᾶδε, χ 351.

ἄλαεν, ἀλάλημαι, гл. ἀλάομαι.

ἀλάλητος, ὅ (ἀλάληξω), голоесний крик, военний крик, крик тревожний Ф 10, радісний крик, оклик побїдний.

ἄλαλε, -εἶν, -έμεν, -έμεναι, -κῶν, гл. ἀλέξω.

Ἀλ-αλκ-ομενής, (ἀλαλκείν, охоронителька), Алялькоменьска, прїзвище Атени [від бойотийского міста Алялькомени] Δ 8, Е 908.

ἀλάλκνημαι, (prf. р. зі знач. праes. до ἀλύσσω, ἀλύω), тревожу ся, непокою ся, журю ся, побиваю ся, К 94.

ἄλ-άομαι (ἄλη), 3. pl. ἀλάονται, ἀλύονται, ірв. ἀλύω, ἀλάεу, ірф.

ἠλώμην, ἠλᾶτο, ἀλώμην, -ᾶτο, аог. ἀλήθην, prf. (зі знач. prs.) ἀλλήλημαι, inf. ἀλλήσθαι, -ῆσθαι, part. ἀλαλήμενος, блукаю ся, скитаю ся, вештаю ся, сновигаю (Б.), швендяю ся.

ἄλᾶός, ὄν, слїпий, невидючий, ослїплений.

ἄλᾶο-σκολίη, ἦ, слїпа т. в. недбала сторожа; οὐδ' ἄλ. εἴχε і він не надармо стоїа на сторожі, держав ст., глядїв, слїдив, Ф 285, К 515 і и.

ἄλαόω (ἀλάς), аог. ἀλάωσα, о с л і п л я ю, ἐφαλμοῦ позбавляю ока, виколюю око, α 69, ι 516.

ἄλαπαδ-νός, 3. comr. -νότερος, Δ 305, що легко дає ся покопати, безсильний, слабій; σθένος οὐκ ἄλ. непобїдна, незборима (Р.) Е 783; невоенний В 675.

ἄ-λάπαξω, fut. -ξω, ірф. ἀλάπαξε, аог. ἀλάπαξα, нищу, нївечу, пеую, забираю, погубляю; πῶλιν пуешту, грабую; στήχας ἀνδρῶν, νέων φαλαγγας перемагаю; одолїваю, поборюю, поконую, вбиваю Λ 750.

ἄ-ластіω (ἄλαστος), ірф. ἠλάστεον, -ευν, я в неохотний, гнївний, гнїваю ся, серджу ся.

Ἀластоρίδης, син Алястора, Т р о с, Υ 463.

ἄ-ласто, ον (λαθέσθαι), незабутний, незносимий, незнісний, невидержимий, безмірний, дуже тяжкий, πένθος, ἄχος; безнастанний; (Ахїль про Гектора) проклятий, мерзений, огидник, (котрому годї забути і простити убїйство Патрокля) Χ 261; ἀλαστον ἐδώρομαι, безнастанно побиваю ся, ξ 174.

Ἀλάστωρ, ορος, Грек Δ 295, Θ 333, N 422. — Лікієць, товариш Сарпедона Е 677. — Отець Троса Υ 463.

ἀλλωτός, όος, ή (ἀλαώω), ослі-
плене, сліпота і 503.

ἀλγ-έω (ἀλγος), сопі. аог. ἀλγρή-
σετε, part. ἀλγήσας, чую (маю)
біль, болю; сумую, терплю,
журю ся, побиваю ся, гризу
ся р 27.

ἀλγ-іων, сопр., ἀλγιστος, sup.
до ἀλεγεινός (ἀλγος), зовсім, дуже
але, тим (ще) гірше, досить су-
мно, дуже тяжко; пор. ἀλεγεινός.

ἀλγ-ος, εος, τό, удар, біль,
терпінє, горе, мука, нужда, біда,
смуток, нещастє; κείται ἐν ἀλγσει
θυμός в жалощах серце вялить
ся (Б.); ἀλγεα τιθέναι, лиха на-
коїти (С.), А 2; ἀλ. διδόναι, не-
щастя зсилати.

ἀλδ-αίνω (ἀλδω), аог. ἤλδανε,
скріпляю, збільшаю, роблю
щось видатнішим, здоровим,
дужчим, (красою наділяю).

ἀλδ-ήσκω, дозріваю, до-
співаю, росту, збільшаю ся, Ψ
599.

ἀλέασθαι, inf. аог. від ἀλέομαι.

ἀлеу-εινός, 3. зам. ἀλγεινός,
(ἀλγος), сопр. ἀλγίων, supl. ἀλ-
γιστος, болесний, болючий, при-
крий, тяжкий, утяжливий, страш-
ний, небезпечний, погубний;
ἵπποι ἀ. δαμῆναι що їх тяжко по-
конати, вкоротити, повздержати,
осилити, смирити; що тяжко
знести; **ἀλγιον** зовсім (дуже)
зле, дуже сумно, тим гірше,
тим більше болюче.

Ἀλεγυροίδης, ας, син Алеге-
нора, Промах Ξ 503.

ἀλεγίζω (ἀλέγω), ipf. ἀλέγῃς,
дбаю про що тινός; οὐκ ἀλεγίζω,
мені байдуже, я не вважаю.

ἀλεγύνω (ἀλέγω), ipf. ἀλέγυνομ,
думаю о б чім, стараю ся; δαίτα,
-ας, приготвую, приладжую;
справляю, споживаю.

ἀ-λέγω, стараю ся о що,
дбаю, зважаю на що, я в вбач-

ливий, поважаю; οὐκ ἀλ. тινός
не дбаю про кого, не журю ся,
мені байдуже, не вважаю; νηῶν
ἐπλα линви, корабельні снасті
(Б) ховаю, складаю, прячу; κύνες
οὐκ ἀλέγουσαι байдужні, безчув-
ственні, невірні, зухвалі (про
невольниці).

ἀλε-είνω, (ἀλέη), ipf. ἀλέεινε,
о минаю, вининаю, шукаю ви-
крутів δ 251; вистерігаю ся,
утікаю, хороню ся, κῆρα, βέλεα;
βοю ся, γόλον, θυμόν.

ἀλέη (ἀλη), ή, оминене, вихід,
утеча, X 301.

ἀλέη (εἴλη), ή, тепло сонічне,
ρ 23.

ἀλ-ειαρ, ατος, τό (ἀλέω), мука,
особл. пшенична мука; pl. υ 108.

ἀλείς, ἀλείσα, -εν, гл. εἴλω.

Ἀ-λείσιον, ου, Алейзион, мі-
сцевість в Елїді, В 617. **Ἀλει-
σίον κολώνη**, горбок при Ал.
або курган (пам'ятник) Алейзия
Λ 757.

ἀ-λεισον, τό, пугар, чаша, ку-
бок, стакан; χρύσειον, ἀμφοτερον і и.
ἀλείτης, ου (ἀλιτέω), зводник,
спокусник, проступник, паплю-
га (Б.).

ἀλείφαρ, ατος, τό, масть, ма-
сло, миро, олії; λίθοι ἀποστίβοντες
ἀλείφατος, блискучі (якби) від
олію γ 408.

ἀλείφω (λίπ), аог. ἤλειψα і ἀλ.,
аог. π. ἀλειψάμεν, намащую, на-
тираю; κηρὸν ἐπ' ὠσιν, заліплюю,
затикаю воском уха. — Med.
намащую ся, натираю ся, λίπ'
ἐλαίω (гл. λίπα), χρώα своє тіло.

Ἀλεκτρούων, όος, отець Лейта,
Арїонавт Ρ 602.

Ἀ-λέκ-τωρ, оρος, син Пельопса,
отець Іфілохи, знатний Спар-
танець δ 10.

ἀλέν, ἀλέν, аог. pass. від εἴλω.
ἀλεξάμενος, ἀλέξασθαι, гл.
ἀλέξω.

'Αλέξ-ανδρος, ου (ἀλέξω, ἀνήρ),
Александр, друге імя Париса;
δῖος, θεοειδής Γ 16; гл. Πάρις.

ἀλεξ-άνεμος, ου, охороняющий
від вітру, (теплий) χαλκίνα ξ 529.

ἀλεξ-ητήρ, ἥρος, ὅ, (ἀλέξω), по-
мічник, оборонник, μάχης у борбі
Υ 396.

ἀλεξί-κάκος, ου, що відвертає
нещастя, μητις К 20.

ἀλέξω (ἀλκ-ή, arceo), inf. ἀλε-
ξέμεναι, -έμεν, f. ἀλεξήσω, opt. aor.
ἀλεξήσεται, aor. 2. red. ἀλάλκε, inf.
ἀλάλκεῖν, -έμεν, -έμεναι, conі. 3. sg.
ἀλάλκησι, opt. ἀλάλοιμι. Aor. conі.
med. ἀλεξώμεσθα, inf. ἀλέξασθαι,
проганяю, відпираю, відвер-
таю, віддаляю; бороню, охоро-
няю, не даю, не допускаю, ра-
тую; νήεσι πῦρ хорону, охоро-
няю, закриваю від; τὸ κρατὸς
ἀλ. κακὸν ἤμαρ від голови відвер-
таю день погібелі (смертну
годину, Б.); τινί помагаю кому;
стаю за кого, стаю на поміч;
незалежно: бороню ся. Med.
відвертаю від себе, відпираю;
незал. бороню ся, τινά проти ко-
го, від кого; стережу ся.

ἀλέομαι і ἀλεύομαι (ἀλη), ipf.
ἀλεύετό, ἀλέοντο, aor. ἤλεύατο і ἀλ.,
conі. ἀλέηται, opt. ἀλέαιτο, ipv.
ἀλευαи, pl. ἀλέασθε, inf. ἀλέασθαι,
prt. ἀλευάμενος, сходжу з дороги,
уступаю, подаю ся, минаю; ух-
оджу, втікаю, спасаю ся, хорону
ся; бою ся, остерігаю ся ξ 400,
відхилию ся υ 300; βέλως, κήρα,
δῶρυ, μῆνιν, χέλον; θεούς ховаю ся
од гніву (Б.), бою ся; з inf. ля-
каю ся.

ἀλειται (ἄλειται), conі. aor. від
ἀλλομαι.

ἀλε-τρούω, мелю, καρπόν η 104.

ἀλετρις, ἴδος (ἀλέω), що меле,
γυνή мельничка-жінка υ 105.

ἀλευαи, ἀλεύεται, гл. ἀλέομαι.

ἀλ-έω, aor. ἄλεσαν, мелю зо-
всім, змелюю; гл. κατ-αλέω.

ἀλε-ωρή, ἥ, оборона, охорона,
τινός проти чого, δηίων ἀνδρῶν;
оминане, відступлене, утеча,
Ω 216.

ἄλη, ἥ, блукане, блуканина,
блуканка, тиняння.

ἀληθείη, ἥ (ἀληθής), правда,
παῖδος про сина.

ἀληθείς, ἀλήθην, гл. ἀλόομαι.

ἀλη-θής, ἐς (λήθω), що не за-
криває, правдивий; отвертий,
нескривающий, чесний. Neutr.
правда.

'Αλήιον πεδίον, τό (ἄλη „блудне
поле“), Алейска рівнина в Ки-
лікії, Ζ 201.

ἀ-λήιος, ου (λήιον), без поля,
без посілости, незаможний, убо-
гий, бідний.

ἀ-(λ)ληκτος, ου (λήγω), неуста-
ючий, безнастанний, безпере-
станний, Νότος; неподатливий,
буйний (Р.), неуступчивий, не-
примирливий, завзятий θυμός.

ἀλήμεναι, ἀλήναι, гл. εἴλω.

ἀλή-μων, ονος, блукаючий, що
скитає ся, тиняє ся, з ἄνδρες або
і без, заволока, волоцюга, при-
блуда.

ἄληται, conі. aor. від ἀλλομαι.

ἀλη-τεύω, блукаю ся, ски-
таю ся, шатаю ся, волочу ся,
вештаю ся, тиняю ся.

ἀλή-της, ὅ (ἀλόομαι), бродяга,
волоцюга, скиталець, старець,
жебрак, прошак; ἄνδρες ἀλ. же-
браки; δούστηνος, ἐπίμαστος, ἀχθος
ἀρούρης і и.

'Αλθαίη, Альтая, донька Тее-
тия і Евритеміди, мати Меле-
агра I 555.

ἀλθομαι, здоровію, гою ся;
ἀλθετο χεῖρ, рука сцілилась, E
417.

ἀλι-αῆς, ες, (ἄημι), gen. ἑος, що віє на морю, морський, οὐροὶ δὲ 361.

Ἀλι-αργος, Галіарт, місто в Бойотії, над копайським озером, тепер Mazi, В 503.

ἀ-λίастος (λιάζομαι), ненаклонний, упертий, неуступний; сильний, нагальний, страшний, з авзятий πόλεμος, μάχη. Neutr. якo adv. сильно, тяжко (безнастанно).

ἀ-λίγκιος, ον, подібний, рівний, τινί, рівня.

ἀλι-εύς, ἦρος, ὅ (ἄλς), рибак, μ 251, γ 384; морешлавець, корабельник, моряк ω 419; adi. ἐρέται ἀλιῆες веслярі, гребці на морю, π 349.

Ἀλι-ζῶνες, Галізони, нарід в Бітинії над Понтом, В 856, Е 39.

Ἀλίη, Галія, череїда; βρωπις ζ 40.

Ἀλι-θέροης або Ἀλ., Галітерз, син Местора, віщун і приятель Одисея на Итаці β 157, 253, ρ 68 і и.

ἀλι-μυρήεις, 3. (ἄλς, μύρω), що до моря вливає ся, в море несе ся (Б), впадає; (повний води морскої), ε 460, φ 190.

Ἀλιος, Галій, син Алькіноя θ 119, 370. — Е 678 Лікієць, що его убив Одисея.

ἄλ-ιος, 3. (ἄλς), 1) до моря приналежний, що живе в морю, морський; γέρον морський дід, старець (Нереї, Протеї); ἀθανάται ἄλιαι, ἄλιαι θεαὶ і само ἄλ. морські богині. 2) Марний, пустий, надаремний, безхосенний, дармий; ἐδός, βέλос, μῦθος, ἔρμιον, πένος. Neutr. sg. ἄλιον якo adv. надармо, Ν 505.

ἀλιο-τροφής, ἐς (τρέφω), у морі живучий, — роджений; ἐδμή ἄλ. φωκίων смрід з тюленів у морі живучих, δ 442.

ἀλιώ (ἄλιος), aor. ἀλίωσα, ὤσαι, зніяти, знівочити, одмінити (Б), νόον Διός; βέλос надармо випустити стрілу.

ἀλι-πλοος, ον (πλέω), що пливає у морі; ἀλίπλοα τεύχεα φεῖναι у морі затопити, морем покрити М 26.

ἀλι-πόρφυρος, ον, (πορφύρα), морско багрянний, крашений багрюю, червоний; блестячий як море, (срібнястий, Б.).

ἄλις (ἄληναι), adv., юрбою, громадою, глітно, товпами, богато, численно; μέλισσαι роями; досить, доволі, подостатком.

Ἀλισίον, Λ 757, гл. Ἀλεισίον.

ἀλίσκομαι, aor. ἤλω, conі. ἄλώω, opt. ἀλόην, ἀλόην, inf. ἄλώναι, -μεναι, part. ἄλούς, -όντες, мене їмають, хватають, поривають, займають, здобувають, убивають, паду; θανάτω смерть мене пориває, загибаю, гину, вмираю; ἀψίσι... ἄλόντες спіймані (попавши) в сіти, Е 487.

ἀλι-αῖνω (ἀλιτέω), aor. ἤλιτον, med. ἀλιτόμην, ἤλ., conі. ἀλιτώμαι, inf. ἀλιθέσθαι з act. знач., похибляю ся, грішу, прогрішаю ся, провиняю ся, τινά супроти когось, Διός ἐφετμάς проти законів Зевса, переступаю з 3.

ἀλιτήμενος, 3. prt. prf. ps. від ἀλιταῖνω, грішний, що згрішив, θεοῖς перед богами, в очах богів.

ἀλιτήμων, ονος (ἀλιταῖνω), грішний, наклонний до гріха; subst. беззаконник, безбожник.

ἀλιτρός (ἀλιτέω), шкідний, проступний, грішний, несправедливий; subst. грішник θ 361, беззаконник, δαίμοσι супроти богів, в очах богів; ε 182 хитрий, лукавець, хитрець.

Ἀλικά-θοος, Алькатой, син Айзиса і Гішподамеї, троянський

герой; его убив Ідоменея, М 93, N 428 і н.

Ἀлк-άνδρη, Аלקандра, жінка Подіба з Тебів в Єгипті, δ 126.

Ἀлк-ανδρος, Аלקандр, Лікієць; его убив Одиссей Е 678.

ἄλαρα, τό, оборона, охорона, поміч, спасенє.

ἀλκή, ἤς, ἤ, dat. ἀλκί побіч ἀλκῆ (пень ἀλκ, агсео), сила; ἐπιειμένος ἀλκῆν наділений силою, відвагою, хоробростию, вельми дужий (Б); оборона, охорона, захист γ 305, поміч, помога (Р.) Διός, Е 532, Θ 140, μ 120; відвага, хоробрість; μήπω μεθίετε θούριδος ἀλκῆς не уставайте в завзятії хоробрости, Δ 234; Е 740 уосіон, яко богиня.

Ἀлк-ησις, Аלקеста, донька Пелія і Анаксибії, жінка Адмета, короля з Ферів в Тессалії В 715.

ἀλκί (dat. до ἀλκῆ) πεποιθώς, що числить на свою силу, що довіряє своїй силі, в надії на свою силу (Б).

Ἀλκῆ-μέδων, онτος, Аלקімедонт, син Ляерка, вожд Мірмідонів, по смерти Патрокля візник Ахілля Π 197, Ρ 481.

Ἀλκῆ-μίδης, Аלקімід, Ментор, син Аלקіма, γ 235.

Ἀλκῆμος, Аלקім, 1) отець Ментора, γ 235; 2) Мірмідонець, приятель Ахілля, Т 392, Ω 474, 574.

ἀλκῆ-μος, 3. (ἀλκῆ), сильний, дужий, хоробрый, відважний; до борби спосібний, здатний, міцний, сильний, εγγος, δοῦρε.

Ἀλκῆ-νοος, Аלקіной, син Навзитоя, король Файків на Схеррі, муж Арети, отець Навзикаї, приймає гостинно Одиссея ζ 12 і д. φ 118.

Ἀлк-ίππη, Аלקіпа, служниця Гелени в Спарті δ 124.

Ἀлк-μαίων, ωνος, Аלקмайон, син Амфіярая і Ерифілі, брат Амфілоха, вожд Епігонів під Тебами, ο 248.

Ἀлк-μάων, ονος, Грек, син Тестора; его убив Сарпедон, М 394.

Ἀлк-μήνη, Аלקмена, жінка Амфітриона в Тебах, мати Геракля від Зевса і Іфіклія від Амфітриона, β 120, λ 266, ε 323, Т 99, і н.

ἀлк-τήρ, ἦρος, ε (ἀλκῆ), оборонник, освободитель, ἀρῆς Σ 100, 213; заслона від, оборона проти κινῶν καὶ ἀνδρῶν; местник, ἀρῆς ε 485.

Ἀлкῶ-νη, Аלקіона, жінка Мелетра, донька Ідаса і Марпесси, прізвище Клеопатри, Ι 562.

ἀλκῶων, ονος, ἤ, (ἄλς, κύειν, alcedo), зимородок морський, Ι 563.

ἄλλά (ἄλλος), але, однак, однакже, одначе, тільки, пак, а; часто на початку слідуєчого реченя, н. пр. ξ 151 в значіню: то, отже; по негациї: лише, але, но, однак, прецінь, же, міжтим, тимчасом; εἰ περ — ἀλλά, коли-б навіть, хочби, нехай би, — то однак; по οὐκ ἄλλος або ἕτερος як, хиб а, як тільки, лише тільки, крім; перед impreat. і copі. отже, лише, алеж; ἀλλ' ἄγε нуже, дальше; ἀλλ' ὄρμεν нуте, нуже, ідїм, отже ходїм, ідїм же; ἀλλὰ καὶ ὧς, але й так, але мимо того, всеж таки А 82, 281 і н., а однак; ἀλλ' οὐδ' ὧς, але й так не, таки навіть так не, мимо того не; ἀλλ' ἦτοι але однак, але певно, конечно, алеж-бо, правда, А 140 але справді, ἀλλ' οὐ γάρ тільки — не.

ἄλλεγεν, ἀλλέξαι, гл. ἀναλέγω.

ἄλλη, ἄλλη (adv. dat. sg. fem. від ἄλλος), де инде, на иньшій місци; ἄλλον ἄ. αἶδα сьпівав, як

оден ту, другий там..., кождей де инде, (хто — де); ἄλλη ἀπιέναι, τρέπειν куди инде, де инде; μοὶ γέρας ἔρχεται ἄλλη, іде куди инде, пропадає; ἄλλη βούλεσθαι, инакше хотіти, иньші бажаня мати.

ἄλληλκτος, гл. ἄληκτος.

ἄλλήλων (ἄλλος), pron. recipr. dual. ἀλλήλοισιν, оден другого (другому), оден одного, себе, собі взаімно, поміж собою, з собою, разом, обопільно.

ἄλλό-γνωτος, он, (иньшим знакомий), чужий; ἄλ. ἐνὶ θήμῳ β 366.

ἄλλο-δᾶπός, 3. чужий, захожий, стороньський, чужинецький; subst. чужинець, чужосторонець Г 48.

ἄλλο-ειδής, ἐς, (εἶδος), v 194 ἄλλοειδέα 4 склад. (ἄλλοειδῆ), иньший з виду, в иньшому виді, инакше виглядающий, змінений.

ἄλλο-θεν, adv. звідки инде, з иньшого місця, з чужих сторін; ἄλλοθεν ἄλλος, оден звідси, другий звідтам, (з сеї — з тої сторони), зі всіх сторін.

ἄλλο-θί, adv. де инде, на иньшій місци φ 83; ἄ. γαίης в иньшій краю, в и. землі; πάτρης далеко від вітчизни.

ἄλλο-θροος, он, (ἄλλος), що инакше, або чужою мовою бесідує, чужий, ἀνθρώπου, α 183 і и.

ἄλλο-ιδής, ἐα, ἧ = ἄλλοειδής.

ἄλλοιος, 3. (ἄλλος), иньшого роду або свійства, π 181 иньший, другий, чужий.

ἄλλομαι (salio), aor. 2. ἤλόμην, copul. ἄληται, -εται, (ἄλεται), 2. і 3. sg. aor. 2. ἄλλο, ἄλλο, part. ἄλμενος, скачу, кидаю ся, впадаю, прибігаю; ἄλλο ἐπ' αὐτῷ прискочив до него, накинув ся на него; οὐστός полетіла стріла.

ἄλλο-πρόσ-αλλος, он, непростійний, несталій, змінчивий, нестаточний, відмінний, (Арес).

ἄλλος, η, ο (alius), иньший, другий; ἄλλο щось иньшого, впрочім, зрештою; οἱ ἄλλοι, другі, прочі, решта; τὰλλα (τᾶλλα) проче; сὺ — τὰ τ' ἄλλα — ἄγγελός ἐσσι, ти-ж прецінь завсігди був післанцем ε 29; τὰ τ' ἄλλα — ἀνοήμων в иньших ділах, взагалі ρ 273.; ἄλλος μὲν — ἄλλος δὲ оден-другий; ἄλλος ἄλλοισιν ἐπιτέρπεται ἔργοις оден знаходить приємність в тих, другий в иньших ділах, той в сему кохаєт ся, сей у другому (Б). Деколи значить: крім того, впрочім, β 412 οὐδ' ἄλλα δμωαὶ ἀνὶ з другої сторони служницї, та й сл. не. ζ 84, φ 368. Neutr. adv. ἄλλο, -α, иньшим разом, впрочім. Subst. чужинець, чужий, υ 213.

ἄλλο-σε, adv. куди инде, на иньше місце.

ἄλλο-τε, adv. иньшим разом, коли инде, иноді; ἄλλοτε μὲν — ἄ. δέ, ὅτε μὲν — ἄ. δέ, ἄ. μὲν — ὅτε δέ, ἄл. μὲν — ἄл. δ' αὖτε — раз — другий раз, то (отее) то (знов), тепер — опісля, відтак; ἄλλοτε ἄλλῳ раз сему, раз тому.

ἄλλο-τριος, 3. (ἄλλος), иньшому, другому приналежний, чужий; неприязний, ворожий φώς; ἄλλοτρίων χάρισσασθαι з чужого добра щедрим бути, щедрий, щоб дарувати чуже (Б); γναθμοῖσι γελοῖων ἄλλοτρίοισι сьміялись чужими, вимушеними, (викривленими) щоками, щелепами (щоками) не своїми вони реготали (Б).

ἄλλοφος (ἄ-λοφος), он, без китї на шоломі К 258.

ἀλλοφρονέω, дум а ю об чім иньшім, я є занятий иньшими гадками х 374; — я є непри- томний, безпам'ятний, Ψ 698.

ἀλλυδεις (ἄλλος), куди инде; ἄλλυδεις ἄλλος оден сюди (ту), другий туди (там); ἄλλυδεις ἄλλη то сюди то туди, ту і там, в ріжні сторони, геть скрізь : 458. раз так, раз сяк; τρέπεται χρώς ἄλλυδεις ἄλλη змінє барву що хвилі, раз-в-раз.

ἀλλύεσκεν, розпускала, роз- сновувала раз-у-раз; ἀλλύουσα, гл. ἀνάλω, розв'язую, відв'язую, розпускаю, увільняю.

ἄλλως (ἄλλος), инакше, инь- шим способом, впрочім; καὶ ἄλλως і так вже, і без того, Υ 99; крім того, з иньшого згляду, ζ 124 тільки так непотрібно, без ціли; в иньшому часі ο 513, при иньших обставинах; инакше, лїпше υ 211; надармо, дармо Ψ 144.

ἄλ-μα, ατος, τό (ἄλλομα), ска- канє, скок, (скакати) θ 103, 128.

ἄλ-μη, ή (ἄλς), солоня, брудна вода морска, солоня ропа, бруд, мул солоний, πικρή.

ἄλ-μυρός, 3. (ἄλμη), солоний, сільний, ὕδωρ, морска ропа, сіль- на вода.

ἀ-λογέω (λόγος), не дбаю, не зважаю, не клопочу ся, мені байдуже; погорджаю, легко- важу, Ο 162, 178.

ἀλό-θεν, adv. (ἄλς), від моря, εἰς ἀλόθεν з моря Φ 335.

ἀλοιάω (att. ἀλοάω), ipf. ἀλοία, молочу, бю, γαῖαν χερσίν I 568.

ἀλοιφή, ή (ἀλείφω), масть, олії, оліїок, товщ, сало; θαλερή, τεθαλυία.

Ἀλόπη і **Ἄλος**, Альопа і Альос, міста в Тессалї, під властїю Ахілла в 682.

ἀλο-σύδνη, ή (ἄλς, σύδνη, = ἔγ- γονος), донька моря, з моря зро- джена, морска.

ἄ-λοφος, ον, без китиці на шо- ломі К 258.

ἄ-λοχος, ή (λέχος), подруга, жінка, наложниця; αἰδοίη, καλλι- κρήδεμνος, κεδνή, κουριδίη, μνηστή, θυμαρχής, πολύδωρος і н.

ἄλώω, **ἄλδωνται**, гл. ἀλάομαι.

ἄλς, ἄλός, ό, зерно, грудка соли; в приповід. οὐδ' ἄλα δοίης не давби і грудочки соли; сіль θεῖος, звич. в plur. Ἡ ἄλς, мор- ска вода, море: δια, ἀτρύγετος, πολιή, πορφυρέη, μαρμαρέη і н.

ἄλλο, **ἄλλο**, аог. від ἄλλομαι.

ἄλ-σος, εος, τό (ἄλδω, ἀλδαίνω), гаї, ліс, діброва, луг; ἀγλάον, δενδρῆεν, ἱρόν, κλυτόν, σκιερόν; Ἀθή- νης, Προσιδίον; ἄ. αἰγείρων.

Ἄλιτης, αс, εω, Альт, отець Ля- отої, король Лелегів в Педзаї Φ 85 і д. X 51.

ἄλλο, гл. ἄλλομαι.

Ἄλθβας, ατος, f. (ἄλη), Алї- бант, місто, близше незвісне ω 304.

Ἄλθβη, ης, Алїба, місто над Понтом В 857.

ἀλυσκ-άζω, утікаю (раз-в-раз), уступаю (заєдно), сходжу з до- роги, оминаю, усуваю ся, від- магаю ся, відступаю, відвертаю ся назад.

ἀλυσκ-άνω, ipf. ἀλύσκωνε, схо- джу з дороги, уступаю, втікаю, κήρυχ спасаю ся від смерти, χ 330.

ἀλ-ύσκω (ἄλη), f. ἀλύξω, opt. ἀλύξοι, аог. ἤλυξα і ἄλυξα, спа- саю ся від, уходжу, втікаю, минаю, ἔλεθρον, θάνατον; ἐταίρους віддаляю ся від товаришів, ли- шаю, трачу з очий.

ἀλύσσω (ἀλύω), я є божевіль- ний, одурений, шалений, впадаю в луть, лютую, не тямлю о собі;

ἀλύσσοντες роздражнені, розлючені, скажені X 70. Prf. ἀκαλύκτῃμαι, тревожу ся, непокою ся, журю ся.

ἄ-λῦτος, ον (λύω), що не дає ся розв'язати, розмотати; нерозривний, що не прорве ся, δεσμοί, πέδα, πεῖραρ.

ἀλῶω (ἄλη), блукаю ся, тиняю ся; божеволію, блукую, бісную ся; χερσίν ἀλῶων лютуючи; божеволію з радості σ 332 (деру носа — Б.); ἀλύουσα E 352 безпам'ятна, тяжким болем прибита.

ἀλφ-ἄνω, лише аог. ἤλφον, opt. ἄλφοι, працюю: набуваю, узискую, збираю, заробляю, приношу, придбаю μυρίον ὄνων, βίστον, роздобуваю.

Ἄλφειός, Альфей, ріка в Аркадії і в Еллії, тепер Alfeo; бог тої ріки, отець Орзильоха γ 489, E 545.

ἀλφειό-βοιος, 3. (ἀλφειν, βοῦς), що вносить, приносить воли (родичам молоді як дарунок від жениха), що вносить майно; pl. Σ 593 богатими дарами позискувані; (богаті на женихів, хороші).

ἀλφ-ηστής (ἀλφάνω), трудящий, роботящий, запопадливий, робітний, невтомний; [ἄλφι, ἐσθίω споживаючий плоди, хліб].

ἄλφῖτον, τό, ячмінь, ячмінні крупи, ячм. мука; μυελόν ἀνδρῶν, μυλήφατον, ієρόν і н.

ἄλφοι, opt. аог. від ἀλφάνω.

Ἄλωεύς, ἦρος, Альсей, син Позейдона, отець Ота і Ефіяльта від Іфимедеї λ 305, E 386.

ἀλώη, ἡ, (пор. ἀλωιάω), тік (до молоченя збіжа); ієρή, εὐκτιμένη рівнина; ἀλωή οἰνέπεδος винниця, сад-виноград (Б); сад, ріля, поле, нива; ἐριθήλης, τεθαλυῖα, πολύκαρπος.

ἀλόφῃ, ἀλώῃ, ἀλώμεναι, ἀλῶναι, -ων, гл. ἀλίσκομαι; ἀλώμενος, prt. до ἀλάομαι; ἀλώω, conі. аог. до ἀλίσκομαι.

ἄμ, скороч. з ἀνά, перед β, π, ρ. ἀμᾶ (σύν, simul), р а з о м, рiвночасно; з dat. разом з ким, епільно; ἄμα πνοιῆς ἀνέμοιο, так скоро як подув вітру, рівно з подувом вітру, як вітер.

Ἄμαζόνες, Амазонки, лицарський нарід жіночий при Термодоні в Понті; нападали на Фригію і Лікію Γ 189, Z 186.

Ἄμᾶθεια, Аматея, nereїда Σ 48.

ἄμᾶθος, οω, ἡ (ψάμαθος), пісок, порох E 587.

ἄμᾶθ-ἔνω, ει (ἄμαθος), в порох (попіл) обертаю, пустошу, нищу, πόλιν I 593

ἄ-μαιμάκετος, 3. (μαιμάω, мαιμάσσω), лютий, сердитий Χίμαιρα; величезний іστός, ξ 311.

ἀμαλ-ἔνωω (ἀμαλός), inf. аог. -ἔνωαι, 3. sg. conі. pr. p. -ἔνωεται, prt. -ἔνωας, змягчую: нищу, руйную, звалюю τεῖχος.

ἀμαλλο-δετήρ, ἦρος, ὁ (ἄμαλλα, δέω), що вяже снопи, в'язальник Σ 553.

ἄ-μᾶλός, (μαλακός), м'який, ніжний, слабий.

ἄμαξα, ἡ (зам. ἄμαξα; ἄμα, ἄγω), віз (ε 273, Σ 487 громада зьвізд т. є. великий медвідь); в'ючний віз, τετράκυλλος.

ἄμαξ-ἴτος, ἡ, дорога, гостинець X 146.

ἄ-μᾶρη, ἡ, рів, канал, водотік, водяний рів Φ 259.

ἄ-μαρτάνω, fut. ἀμαρτήσομαι, аог. ἤμαρτον, ἤμβροτον, схибляю, невціляю, не влучаю; οὐδὲ — σκοποῦ ἤμβροτον не хибив ціли, попав добре в ціль φ 425; ἀμαρτήσεσθαι ἐπωπῆς бути позбавленим зору, с т р а т и т и зір, збутись очий (Б);

οὐκ ἤμαρτανε μύθων не говорив недолжно, недорічиво (говорив завжди до річи); οὐ τι νοήματος ἤμβροτεν ἐσθλοῦ не показала браку здорового розуму (показала благородну вдачу); δώρων не за недбував приносити дарунки; хибляю, по хибляю ся, не осягаю ціли, ошукую ся в чім (φ 155), блуджу, грішу v 214, Γ 501; я виноватий, τέδε в тім χ 154.

ἀμαρτέω, гл. ἀμαρτέω, зустрічаю ся.

ἀμαρτή або **ἀμαρτή** (ἄμα і ἄραρον), разом, рівночасно.

ἀμαρτο-επίς, ἐς, ὅ, (ἀμαρτεῖν, ἔπος), пустий говорун, торопата, бовтун; говіркий, бесідливий, говірливий, N 824.

Ἀμαρυνκείδης, син Амаринкея, Діор В 622, Δ 517.

Ἀμαρυνκεός, ἐός, Амаринкей, син Алектора, володар Епейців Ч 630.

ἀμα-τροχόων (= -τροχάων, трéχω), що разом біжить, що раз-в-раз вибігає (B), ο 451.

ἀμα-τροχή, ἤ (τρέχω), вдарене коліс, возів об себе, Ψ 422.

ἀ-μανρός, З. (μάραρος), невиразний, неясний, тінявий (мара), темний.

ἀ-μάχητι (μάχη), без борби, без бою, Φ 437.

ἀ-μάω, орф. ἀμῶεν, іpf. ἤμων, аог. ἀμησα, відтинаю οὐατα; кошу, скошую, жну, збираю; (γάλα) ἀμησάμενος поздіймавши верхи, коли зібрав (підсіле) мо-локо.

ἀμβάινω, **ἀμβάλλω** гл. ἀναβ.

ἀμ-βάτός, ον (ἀναβαίνω), доступний, досяжний.

ἀμ-βλήδην (ἀναβάλλω), починаючи, вибухаючи, γρώσα вибухаючи плачем; сильно, тяжко плачучи, X 476.

ἀμ-βολάδην, adv. (ἀναβάλλω), підкидаючи в гору, кипячи, булькотаючи, шипячи, клекотаючи Φ 364.

ἀμ-βροσίη, ἤ, амброзия, страва богів і корм божих коній; еї уживають яко пахощів, оліюку δ 454, Π 670, яко мила O 170, до бальзамованя T 38.

ἀμ-βρόσιος (ἀ-βροτός) З. божий, божеский, сьвятій: νόξ, ὕπνος, πέδιλα, κάλλος, πέπλος і н.

ἀμ-βροτος, ον, безсмертний θεός; божеский, божий, сьвятій ἔλαιον, νόξ, αἴμα.

ἀ-μέγαρος, ον (μεγαίρω), сумний, страшний; ἀμ. αὐτμη ἀνέμων страшні буруни вітрів (B); нещасний, лихий, лютий; ρ 219, φ 362 проклятий, нужденний; прикрий, страшний πόνος.

ἀ-μείβω (moveo, muto), іpf. ἀμειβεν, ἀμειβετο, f. ἀμείψω, ομμι, аог. π. ἤμειψατο, міняю, змінюю; переміною, за мінюю ἐντετα, τεύχεα, πρὸς τινα з ким; γόνυ γουρός ἀμ. колінами рушаю т. є. поволи взад поступаю; Ψ 712 οἱ ἀμείβοντες поперечні крокви, кізли в даху. Med. між собою зміняти ся, собі зміняти, заміняти; ἀμ. κατὰ οἴκουσ ходячи від хати до хати, в своїй хатах по черзі (B), α 375; χαλεποῖσιν ἀμειβ. ἐπέεσσιν сперечаючись між собою прикрими словами; θρώσκων ἀμειβεται скаче на переміну O 684; μύθω, μύθοισι, ἐπέεσσι τινα відповідаю кому, δώροισι відплачую ся, віддячую ся; ἀμειψεται (φάρμακα) ἔρκος δδόντων χ 328 через уста перейде (перепустить), доторкнеть ся зубами (B); ἀμειβόμενα ἐπί на переміну, по черзі сьпіваючи; ψυχῇ ἀμ. ἔρκος δδόντων жите виходить через огорожу зубів (уста): 409. **ἀ-μείλικτος**, ον (μειλίσσω), не-

примиримий, невмолимий, завзятий, лютий, твердий, εἶψ.

ἀ-μείλιχος, ον, невмолимий, твердий, Αἰδής, ἤτορ.

ἀ-μείνων, ον (μένος), сопр. до ἀγαθός, ліпший, відважніший, сьміливіший, хоробрійший, спосібніший μαντεύεσθαι; розумніший, позиточніший; πείθεσθαι ἀμεινον добре, порадо в слухати.

ἀ-μέλω (mulgeo), ірф. ἤμελε, дою, μῆλα, εἶες; εἶες ἀμελγόμεναι γάλα, вівці з котрих молоко доять, що доять ся.

ἀ-μελέω (μᾶλει), лише аог. ἀμέλησα, занедбую, не дбаю, забуваю про κασιγνήτοιο.

ἀμεναι, гл. ᾶω, насичую.

ἀ-μενηνός, όν, безсильний, слабий, немічний; безушций, пустий, марний, манячий (Б).

ἀ-μενηνώω, аог. ἀμενήνωσα, обезсилно, ослабляю, віднимаю силу, позбавляю сили, αἰχμήν N 562.

ἀ-μέρω (μαρμαίρω), осліплюю, позбавляю ὀφθαλμῶν; позбавляю блиску, споганую ἔντα; αὐγή ἀμερδεν ἔσσε блиск поражав, сліпив очи, хватав за очи. — Аог. ἤμερσα, ἀμερσα, ограблю τὸν ὀμοῖον, позбавляю (природного права). — Pass. conі. аог. ἀμερθηής, я в позбавлений, трачу, δαιτός, αἰώνος.

ἀ-μέτροτος, ον (μέτρον), безмежний, безмірний, величезний; сильний, надзвичайний, πένθος, πόνος.

ἀ-μετρο-επής, ές (μέτρον, ἔπος), без міри, — без кінця говірки, неумірований в словах, говірливий В 212.

ἀμητήρ, ἤρος, ό (ἀμάω), косар, жнець А 67.

ἀμητος, ό (ἀμάω), кісьба, ковица, жниво Т 223.

ἀ-μηχανή, ἡ, непорадність, біда, потреба, лихо, клопіт ι 295. ἀμ. ἔχε θυμόν в нас розум зовсім помутив ся (Б).

ἀ-μήχανος, ον (μηχος), безпорадний, безпомічний, нещасливий; ἐγὼ σέο ἀμήχανος жалко мені тебе (Б), я клопочусь ізза тебе. Pass. трудний, неможливий; ἐνεῖροι, невідгадні, невияснимі, що їх годі вяснити (чудернаккі. Б); страшний ἔργα; непококаній, σὺ δ' ἀμήχανος невмолимий, упертий; ἀμ. ἔσσι π. πιθεσθαι тобі неможливо (тяжко) слухати; злий, злісний, лукавий, хитрий. Неутомний, невсипущий К 167; ἀμήχανον річ неможлива.

Ἀμισοδάρος, ον, Амизодар, король в Карії, отець Атимніа II 328.

ἀ-μυτρο-χίτωνες, οί, в панцирах без пояса, неопоясані, неоперезані, Лікійці II 419.

ἀ-μυθᾶλδεις, 3. (δμύχλη), имлавий, мрачний, темний, хмарний, Αἴημος Ω 753.

ἄμμε, **ἄμμες**, **ἄμμι**, гл. ἡμεῖς. **ἀμμιξας**, ргт. аог. від ἀναμίσγω. **ἀμ-μορή**, ἡ, нещастє, недоля, υ 70.

ἀμ-μορος, ον (μέρος), що не має участі; λοστρών Ὀλεκνοῖο що не купає ся в...; нещасливий Z 408.

ἀμνιον, τό (ἀμνός), жертовна чаша, миска для крови γ 444.

Ἀμνισός, Амніз, пристань коло Кнозу на Креті τ 188.

ἀ-μογ-ητέ, adv. (μογέω), безтруду, легко А 637.

ἀμб-θεν (ἀμός), звідкись, звідки небудь; τῶν ἀμбθεν εἶπέ, про се, з (від) чого небудь починаючи α 10.

ἀμοιβ-άς, до відміни, до переміни, про запас (Б), χλαίνα ξ 521.

ἀμοιβή, ἡ, віддяка, нагорода, заплата, відплата, взаїмний дарунок.

ἀμοιβη-δής, adv. на перемину, чергою, по черзі, оден по дру-гім.

ἀμοιβός, (ἀμείβω), що зміняє ся з ким, заступник; ἡλθον ἀμοι-βοί прийшли виручити.

ἀ-μολγός, ἑ, темнота; лише νοχτὸς ἀμολγῶ в темну, глибоку ніч, о півночі.

Ἀμ-οπάων, ονος, син Поліай-мона, Троянець; его убив Тевкр Θ 276.

ἀμός або **ἀμός**, зам. ἡμέτερος, 3. наш.

ἄ-μοτον (μέμα), adv. дуже жваво, прудко; завзято, безмірно, безперестанно, заодно, у одно.

ἀμπ—, перед дієсловами, гл. ἀναπ—.

ἀμπίρας, part. aor. від ἀνα-πείρω.

ἀμπελό-εις, 3. 2. багатий в ви-ноград, в вино, виноградний (Р).

ἀμπελος, ἡ, виноградна літо-рость, виноград.

ἀμ-πεπαλών, гл. ἀναπάλλω.

ἀμπερές, гл. διαμπερές; лише διὰ δ' ἄ. на скрізь.

ἀμπ-έχω (ἀμπί, ἔχω), ірф. ἀμπεχον, обіймаю, обводжу, окружаю, покриваю скрізь ζ 225.

ἀμπήθησε, гл. ἀναπήδαω.

ἀμπνεῦσαι, **ἀμπνεε**, **ἀμπνύνθη**, **ἀμπνυτο**, гл. ἀναπνεύω.

ἀμπυξ, ὄκος, ὅ (ἀμπέχω), чілка, вінець, начолко, або перепаска (до звязування волося на чолі, подібна до στεφάνη, з дорогого металю) X 469.

ἄ-μυδής, або **ἀμυδής** (ἄμυ), гро-мадою, товпами, разом καθίζειν δ 659, στήσαι, θύνειν товпами, рi-вночасно ε 467 μ 415; зараз.

Ἀμυδών, ὄνος, місто в Пайонії над Аксиєм В 849 Π 288.

Ἀμυθάων, ονος, син Кретея і Тирони λ 259.

Ἀμύκλαι, αί, Аміклі, столиця Тиндарея в Ляконії, недалеко Спарти В 584.

ἄ-μύμων, ονος, бездоганный, знатний, сильний, могучий, великий; почесний, поважаний οί-κος; знаменитий, благородний θυμός; славний, чудний, гарний, αἶνος, μήτις, πομπή, νῆσος.

Ἀμύντωρ, ορος, (ἀμύνω „поміч-ник“), син Ормена, отець Фой-ніка I 448, К 266.

ἀμύν-τωρ, ορος, ἑ, оборонник, помічник, хоронитель, покрови-тель.

ἄ-μύν-ω (munio), inf. ἐμυν(αι), ірф. ἀμυνον, ето, ἡμύνοντο M 179, aor. ἤμυνε, ἤμυνε, opt. ἀμύναи, αίμυνη, ірв. ἀμυνον, inf. -ῦναи, відвер-таю ἀρήνη, νηλεές ἤμαρ, визволяю із; проганняю, відбиваю, відпи-раю, віддаляю, τί τιμν або τί τι-νος, щось від кого: κηράς τινος, Δαναοῖσι λογιόν, Τρωας νεῶν, Δαναῶν ἀπὸ; б о р о н ю νηῶν; мщю ся περὶ Πατρώκλειο, σθένει: силою; τιμν бо-роню, помагаю, даю поміч. — Med. відвертаю, відпираю від себе; бороню ся, борю ся за νηῶν, ναῦται, περὶ πάτρης, π. τέκνων; також независ. Π 556.

ἀμύσω (misco), ірф. ἀμυσεε, fut. ἀμύξω, роздираю, роздрапую σθήθεα χερσίν, T 284; θυμόν, раню, гризу, засмучую.

ἀμφ-ἀγάλλῶ, обіймаю з лю-бовню, мило обходжу ся, щиро, гостинно приймаю, ξ 381.

ἀμφ-ἀγείρομαι, aor. 2. ἀμπαγέ-ροντο, збираю ся, згромаджую ся; θεαί-μιν около неї Σ 37.

ἀμ-φάδιος, 3. (ἀναφαίνω), явний, публичний, прилюдний, дійсний γάμος. Ass. fem. ἀμφάδιην яко adv. явно, прилюдно, отверто, безоглядно, ε 120, Η 196 і н.

ἀμφάδα і **ἀμφάδον** (ἀναφαίνω), adv. neutr. прилюдно, явно, у відкриту (Б); ἀμφ. κτείνειν, βαλέειν в отвертій бою.

ἀμφ-αἴσσομαι, (ἀμφί, αἴσσω), зі всіх сторін прискакую, нападаю Λ 417; χαίται ὄμοις грива до-вкола карку політає Z 510.

ἀμφ-αλείφω (ἀμφί, ἀλείφω), inf. aor. — ἀλείψαι, довкола, скрізь намащую, Ω 582.

ἀμφ-ἀράβέω, aor. ἀμφαράβησε, довкола звеню, — брясчу, брясочу довкола, гримлю, Φ 408.

ἀμφάσιη, ἡ (зам. ἀ-φασία), без-мовність, німота, онімілість; μιν ἀ. ἐπέων λάβε слова не міг вимо-вити.

ἀμφ-αὔτέω, impf. -αὔτευν, до-вкола брешу, звеню, брясчу, звучу M 160.

ἀμφ-ἄφάω, (ἄπτω), part. ἀμφα-φάων, -έωσα, εἶωντας, med. inf. ἀμφ-αφάσθαι, ipf. ἀμφαφάωντο, мацаю, об мацаю, дотикаю ся чого, беру в руки ἔρπον χερσῶν; обходжу ся з чим τόξον, правлю, орудную.

ἀμφέθετο, aor. med. від ἀμφι-τίθημι.

ἀμφεποῖάτο, ipf. від ἀμφιποτάο-μι. — **ἀμφέλω**, гл. ἀμφιπέω.

ἀμφ-ἐρχομαι, aor. ἀμφήλυθον, обходжу, окружаю; досягаю; με ἀμφ. αὐτή до мене залетів, по-чувсь мені голоє (Б); κνίσσης αὐτμή до мене залетів, мене обвіяв.

ἀμφέχανε, aor. від ἀμφιχαίνω.

ἀμφέχοντ', **ἀμφεχύθη**, гл. ἀμφι-χέω.

ἀμφ-ήκης, -ες, εος (ἀκή), дво-сїчний, з обох боків острій.

ἀμφ-ήλυθε, гл. ἀμφέρχομαι.

ἀμφ-ημαί, ipf. ἀμφί δ' εἶατο си-джу довкола, на округи O 10.

ἀμφ-ηρεφής, ἐς (ἐρέφω), довкола закритий, по обох сторонах (з гори і з долу) замгнений, A 45.

ἀμφ-ήριτος, ον, (ἔρις), оспо-рений, заперечений, непевний, сумнівний, непорішений; ἀμφ. (αὐ-τόν) ἔθηκεν, бувби вчинив побїду сумнївою, було-б не порішене, хто побїдив, Ψ 382.

ἀμφί (з ἀμφίς, від ἀμφω), з обох сторін, по обох сторонах, до-вкола, довкруги; διακρύβισι-ἀμφί πρόσωπα, на обох щоках σ 173; навкруги, довкіль, з'усюди, скрізь; так само ἀμφί περί і περί τ' ἀμφί. — Яко граер. 1) з gen.

ἀμφί πίδακος μάχεσθαι о жерело; ἀμφί φιλότιτος ἀείδειν про любов. 2) з dat. на, при, коло, за;

ἀμφ' Ὀδυσῆι δαίεται ἦτορ за Оди-сеєм розриває ся серце; ἀμφ' ὄμοισι на рамена; ἀμφί πυρί при, на огні; κτείνει ἀμφ' ἐμοί, при ме-ні, побіч, коло мене λ 423; ἀμφ' ὀχέεσσι βάλει κύκλα, до воза при-

правила колеса, E 722; ἀμφί κε-φαλή, ὄμοις, στήθεσσι наоколо го-лови, рамен, грудий; ἀμφί οἱ ко-ло него: ἀμφί πόλῃσιν μάχεσθαι

коло брам; ἀμφ' ἐβελόισιν κρέα πεί-ρειν на рожни, на шпички за-

стромити; ο, за, за д ля, і з за: ἐμόγησεν ἀμφ' ἐμοί перетерпів за-

для мене; ἀμφί τι μάχεσθαι B 70, ἄλγεα πάσχειν Γ 157; ο, о ким,

про ко кого: ἀμφ' Ὀδυσῆι μυθεῖσθαι, εἰπεῖν про Од.; βουλή ἀμφ' ἐμοί,

ἀμφί νεκροῖσιν що ся тикає (що до) померших. 3) з accus. о ко-

ло, на, при, довкола: ἀμφί δέ με χλαῖναν βάλεν на мене на-дїла, одягла у жупан; ἀμφ' ἄλα

коло моря, при морю, ἀμφί ἄστῃ до-вкола, скрізь по місті; ἀμφί ῥέεθρον здовж ріки; οἱ ἀμφί Πρίαμον Пр. і его дружина, свита; κλαίειν, ὀδύρεσθαι ἀμφί τινα над ким.

ἀμφι-αγείρομαι, гл. ἀμφαγείρομαι.

Ἀμφί-ἄλος, Амфіяль, Фаяк, син Полїнея φ 114, 128.

ἀμφι-ἄλος, *ον* (ἄλος), облитий морем (Итака).

Ἀμφι-ἄρῃος, *ου*, Амфірай, син Ойкля, погиб в тебанській війні, на котру виправила его жінка Ерифіля, що бі підкупив Полінейк золотим нашійником; яко віщун знав він наперед свою смерть с 244, 253.

ἀμφι-ἰάχω (ἰάχω), *prt. pf.* ἀμφιχυῖται, побиваю ся за ким, довкола, — на всі сторони кричу В 316.

ἀμφι-βαίω, *pf.* ἀμφιβέβηκας, *-κε*, *coni.* βεβήκη, *plpf.* βεβήκει, ходжу довкола, обходжу, окружаю, кружу; ἡέλιος μέσσην οὐρανὸν ἀμφιβέβηκει сонце в обігу досягло середини неба, зійшло на середину неба, стояло на середині неба, т. в. було полудне; νεφέλη μιν ἀμφιβέβηκε хмара его закрила, оповила: ἄχος φρένας ἀμφιβέβηκεν біль стискає его серце, огортає, наповняє душу, на думку прийшло ему горе велике (B) & 541. Бережу, бороню, хороню, стережу, опікую ся, заслонюю: ἐς Ἴσμικρον ἀμφιβέβηκει що охороняє, що є покровителем I. Τρώων νέφος ἀμφ. νηυσίν, окружає кораблі.

ἀμφι-βάλλω, *fut.* ἀμφιβλέυμαι, *prt. aor.* ἀμφιβαλὼν, *inf. aor. m.* ἀμφιβαλέσθαι, закидаю, надягаю φάρος, χλαίναν одягаю, з асс. особі і річи μιν φάρος, також з *dat.* μοι φάρος; з'оружаю ся, краще мій μένος ἀμφιβαλόντες узброєні в велику силу, наділені великою с.; обнимаю, обіймаю, хватаю: ἀμφι δὲ χεῖρας βάλλομεν руками его схватили δ 454; γούνασι χεῖρας обіймаю руками коліна; ὡς οἱ χεῖρες ἐχάνθανον ἀμφιβαλόντι скільки руки при набираню змістили (в руках — змістилось); ἀμφιβαλόντες ἀλλήλους обіймаючи себе; τῷ δ' ἀμφιβαλὼν θάλαμον θέμεν до-

вкола него я (зложив і) збудував комнату. — Med. закидаю, вкладаю на себе; ἀμφ' ὤμοισι βάλλετο πήρην через плечі перевів торбу; одягаю ся.

ἀμφι-βάσις, ἡ (βαίνω), окружене: виступлене до оборони, оборона, E 623.

ἀμφι-βροτος, *З.* що закриває, охоронює мужа; ἀσπίς В 389 А 32 і и.

Ἀμφι-γένεια, місто Нестора в Елїді В 593.

ἀμφι-γυῖεις, *З.* (γυῖον), о сильних раменах, сильнораменний, плечистий (Гесафет); *subst.* хужожник, мистець, κλυτός, περίκλυτος.

ἀμφι-γυῖος, лише *-οισιν* (γυῖον), по обох кінцях (боках) острый, з обох к. о., двокінчастий, (копіє, що крім властивого вістря айχμή має і на другім кінці вістре σαυρωτήρ або οὐρίαχος і в заковане).

ἀμφι-δαίω, *prf.* ἀμφιδέδηα, *plpf.* -δέδηει, довкола запалую, горю, лю тую скрізь довкола, кипю; πόλεμος ἄστῳ ἀμφ. кипить довкола міста Z 329.

Ἀμφι-δάμας, *αντος*, Амфідамант, 1) лицар із Скандеї на Кипері K 269; 2) Опунтиєць Ч 87.

ἀμφι-δάσις, *З.* довкола косматий, тороками обвішаний, айγίς O 309.

ἀμφι-δινέω, *prf. p.* ἀμφιδεδίνηται, обкручую, обкладаю довкола; κολέων-ἀμφιδεδίνηται піхва обведена довкола, виложена, виточена (B); ὃ περὶ χεῦμα κασιτέροιο ἀμφ. довкола в обвідка вилита з цини.

ἀμφι-δρῶφης, ἐς і ἀμφίδρουφος (δρῶπτω), по обох боках, з обох сторін подрапанний, роздрапанний παρειά Α 393; ἄλοχος зовеїм, скрізь подрапана (на лиці) В 700.

ἀμφι-δῶμος, ον (δῶο), подвійний, двоякий, λικμένες по обох сторонах, δ 847.

ἀμφι-έλισσα, лише fem. по обох сторонах (з переду і з заду) вигнутий, зводистий, зі зводами, подвійно дугастий, крутобокий (Б).

ἀμφι-έννυμι, fut. ἀμφιέσω, aor. ἀμφίεσ(σ)α, ірv. -ιέσσαθε, вдягаю, одягаю, даю щоби надягнув, εἶματτα, ἐμε γλαῖναν. — Med. одягаю ся, вдягаю на себе, закриваю ся, νεφέλην ἀμφι ὄμοισι; часто осібно.

ἀμφι-έλω і **ἀμφ-έπω**, лише іmрf. (ἀμφι-ἔπονθ'), я в околу чого занятий, ходжу коло чого; огортаю, об н и м а ю, обступаю, окружаю; ἀμφ. δόλοισι на хитрощі пускаюсь (Б); πρόμνην, γάστρην τρίποδος πῦρ ἀμφεπε обхвativ; пораю ся, заходжу ся коло чого, займаю ся чим, βους розчвертовую, розбираю, φ 61; ἵππους ἀμφιέποντες ζεύγυσαν коло коний порали ся і їх впрягали; βούν ἱερέυσαντες ἀμφεπον забили — і порались коло него; κρέα приладжую, приготавляю, στήχας порядкую; τάρον уряджую, справляю.

ἀμφι-εύω (εύω), опалюю довкола, осмалюю: 389.

ἀμφ-ιζάνω, сиджу на —, насідаю, прилягаю до чого, припадаю (порохом); τέρρηνη χιτῶνι ἀμφ. Σ 25.

ἀμφι-θάλής, ἐς, подвійно щасливий, (про діти, що вітця і матір мають ще при житю).

Ἀμφι-θέη, Амфітея, мати Антиклей, бабка Одиссея, жінка Автоліка τ 416.

ἀμφι-θετος, двошнний, αἰάλη, ψ 270, 616.

ἀμφι-θέω, бігаю довкола, μητέρα матери, κ 413.

Ἀμφι-θόη, Амфітоя, нереїда Σ 42.

ἀμφι-κάλυπτο, -ει, opt. -οι, fut. -λύψω, inf. -ειν, aor. ἀμφεκάλυψα, cop. -λύψη, inf. -ψαι, prt. -ψας, вкриваю, закриваю, скриваю, заслонюю, обкутую; δῶμος ἀμφεκάλυπέ με приняв мене (я заїхав в гості, Б.); ἔρωσ με φρένας ἀμφ. помутила мені розум; πόλις ἀμφ. ἵππον прийме; θάνατος, θανάτου νέφος ἀμφ. покрила, νύξ заслонила; ὕπνος βλέφαρα ἀμφ. сон, що закриває повіки; ἔρος πόλει ἀμφ. взношу гору около міста, заслонюю, застапляю місто горою; νύκτα μάχηю ночью борбу оповиваю, покриваю туманом; σάκος τινί когось щитом заслонюю; νέφος τινί хмарою закриваю.

ἀμφι-κάρης, ἐς (κάρα), з двома сидженнями, підніжками ρ 231.

ἀμφι-καίξω, part. aor. ἀμφικεάσας, довкола обтісую, обрубую ξ 12.

Ἀμφι-κλος (κλέος), Амфікль, Троянець, що вго Ахіль убив Π 313.

ἀμφι-κομος, ον (κόμη), довкола, густо листем покритий, θάμνος Ρ 677.

ἀμφι-κῶπελλον, δέπας, двоушнний, (дводонний, Б., подвійний, двоястий, С) кубок.

ἀμφι-λαχαίνω, обкопую, обсапую, φυτόν, ω 242.

Ἀμφι-λοχος, Амфілох, син Амфіярая і Ерифілі, віщун з Аргоєу і учасник походу Епігонів на Теби, а також борби під Троею. По повероті з Трої заложив з Мопсом місто Мальєс в Кілікії σ 248.

ἀμφι-λύχη νύξ (λευκός, λύχνος), сумерк, сумрак, розсвітток, розсвіт Н 433.

ἀμφι-μαίωμαι, лише ірv. aor. ἀμφιμάσασθε, дотикаю ся, обмацую; τραπέζας σπόγγοισι витераю скрізь губками.

ἀμφι-μάχομαι, борю ся за кого, о кого, о що, для охорони чогоє *τείχεος, Σαρπήδονος, νέκυος*; облягаю, добуваю *πόλιν, στρατόν, νῆσον*.

Ἀμφι-μάχος, Амфімах, син Номіона, вожд Карийців, котрого убив Ахіль в 870. 2. Син Ктеата, вожд Епейців з Еліди, в 620, котрого убив Гектор N 185, 203.

Ἀμφι-μέδων, *οντος*, Амфімедонт, син Мелянея, жених Пенельопи, котрого убив Телемах, *χ* 242, 277, *ω* 103 і н.

ἀμφι-μέλλας, *λαϊνα, αν*, довкола темний, (про краску болони, перепонки або серця), т е м н о т о ю о п о в и т и й; пристрастю зворушений, пристрасний, чорний від жовчи (К), гнівний, сердитий; *φρένας*.

ἀμφι-μυκάομαι, лише *pf. ἀμφι-μέμυκε* зі знач. *praes.*, довкола реву, гомонію, гримлю, лопочу, лускочу, відгомонію; *δάπεδον-ἀμφ.* по підлозі луна роздаєть ся (Б), скрізь дрожу, л у н а ю.

ἀμφι-νέμομαι, *ονται, ipf. ἀμφι-νέμοντο*, довкола мешкаю, скрізь замешкую, *Ἰθάκην, Σάμον* і н.

Ἀμφι-νόμη, Амфінома, неріда *Σ* 44.

Ἀμφι-νομος, Амфіном, син Ніза з Дуліхіону, *π* 394; его убив Телемах *χ* 89.

ἀμφι-ξέω, *αογ. ἀμφιξέσεσ*, довкола обрубую, обтісую, обтинаю, вигладжую, *ψ* 196.

Ἀμφίος, Амфій, в 830, син Меропа, бр. Адраста, трояньский вожд. — 2. Е 612 син Селяга з Пайзу, котрого убив Телямонський Аянт.

ἀμφι-πέλομαι, порушаю ся довкруги, я є около кого, обкружаю, обходжу кого; *αἰοιδὴ ἀκουόντεςσι* доходить уший, дає ся чути, гомонить довкруги *α* 352.

ἀμφι-πένομαι, лише *-νονται* і *ipf. ἀμφιπένοντο*, я є занятий ким або чим, — заходжу ся коло кого *Μενέλαον*, пильную; *πατέρα ἀμφ.* з батьком товаришували (засідали в раді) *ο* 467; пораю ся коло чого *σύν τ* 455, *δῶρα τ* 278; доглядаю, стараю ся, дбаю про що; опадаю, нападаю, кидаю ся на кого (про псів і риби).

ἀμφι-περί, довкола, *гл. ἀμφί*.
ἀμφι-περι-στέφομαι, обводжу довкола, украшаю; *οὐ οἱ χάρις ἀμφιπεριστέφεται ἐπέεσσιν*, припадність не красить его слів *θ* 175.

ἀμφι-περι-στρωφάω (*στρέφω*), *ipf. -στρώφα*, довкола кручу, на всі сторони обертаю, повертаю, поворочую, гоню, уганяю, *ἵππους θ* 348.

ἀμφι-πίπτω, паду на кого, кидаюсь на кого, припадаю до кого, обіймаю; *αογ. part. πόσιν ἀμφιπεσοῦσα* припавши до... *θ* 523.

ἀμφι-πολεύω, я є занятий коло чого, стараю ся, дбаю про що, служу, доглядаю; *ἔδραον — Ερινύσιν ἀμφιπολεύειν*, віддали в службу (на кару) *υ* 78; ходжу коло чого, пильную *δρχατον*, сте-режу, бороню, хороню *βίον*.

ἀμφι-πολος (*πέλω*), служачий; *subst. fem.* служниця, нянька, покоївка; *ἀμφ. ταμίη* ключниця: *κεδνή, εὐπεπλος, εὐπλόκαμος, λευκόλενος*. *Ἀμφίπολοι* стоять вище як *διδωες*, в звичайно близько пані і часто єї супроводять. Часто лучить ся з другим іменником, як: *γρηῦς, ταμίη, γυναικας*.

ἀμφι-πονέομαι, *fut. ἀμφιπονήσομαι*, я є занятий чим, заходжу ся коло кого, пораю ся, стараю ся, дбаю о що, займаю ся чим, полагаю щось; *τάφρον ἀμφιπονεῖτο* справив похорон.

ἀμφι-ποτάομαι (*πέτθεαι*), літаю

довкола, облітую; ἀμφεποτάτο τέκνα, В 315.

ἀμφί-ρῦτος, 3. (ῥέω), довкола (морем) облитий, νῆσος α 50, 198.

ἀμφίς (= ἀμφί), а Adv. з обох сторін, по обох сторонах, ἀμφίς ἔχοντες (ζυγόν) маючи на собі (по обох сторонах); зі всіх сторін, довкола, скрізь, навкруги θαλαρῆ ἦν ἀμφίς ἀλοιφή; δεσμοί -ἀμφίς ἔχουσι нехай мене окрутили би... (В) Ф 340; τάφρος ἀμφίς ἐοῦσα що окружає табор; ὀλίγη δ' ἦν ἀμφίς ἄρουρα мала була просторонь по обох сторонах (поміж о. с.); ἀμαρτή δοῦρασιν ἀμφίς (βαλῶν) з обох сторін, (обом руками). — З двох сторін, з далека, далеко від себе μένειν; окремо, осібно, γαίαν καὶ οὐρανὸν ἀμφίς ἔχουσι розділюють; ζυγὸν ἂ. ἐέργει розділює; ἀμφίς ἐάγη розломилось на две; ἀμφίς Ἀχαιοῖς крім того Ахайцям, ἀμφίς εἶναι бути довкола, мешкати I 464; ἀμφίς ἕκαστος з осібно, ἀμφίς ἕκαστα все з осібно, одно по другім; ἀμφίς φράζεσθαι, φρονεῖν, бути ріжної гадки, инакше думати, незгоджувати ся в гадках. — б) яко праер. кладе ся ἀμφίς звичайно по своїм відмінку: 1) по genet. довкола ἄριματος ἀμφίς ἰδεῖν оглянути віз; осібно, далеко, з далека від ἐκείνων, φυλόπιδος, Διός; ἀμφ. ὁδοῦ поза дорогу. 2) по dat. довкола, навкруги, ἄστρι довкола, на осі, по обох сторонах осі. 3) по accus. Ποσειδῆιον ἀμφίς довкола..., Κρόνον ἀμφ. коло Кр.

ἀμφі-στέφω, кладу довкола чого, обводжу, вінчаю, вкриваю чим, νέφος κεφαλῆ Σ 205.

ἀμφ-ίστημι, ipf. p. ἀμφίστατο, -ντο, аог. ἀμφέστην, 3. pl. ἀμφέσταν стаю, стою довкола; ἄστρῳ облягаю.

ἀμφі-στροφάομαι (στράτος), impf. 3. pl. ἀμφεστράτωντο (τάοντο), облягаю. πολὺν Α 713.

ἀμφі-στροφής, ἐς, ἐως (στρέφω), що ве ся, або обертає ся до-вкруги, звернений в ріжні сторони, κεφαλῆ Α 40.

ἀμφі-τίθημι, кладу довкола чого, обкладаю, вкладаю на що, вдягаю, оповиваю, δέρμα μελέεσσιν; вкладаю на що, κεφαλῆ κυνέην. Med. вкладаю на себе; ἀμφέθετο ξίφος перевісив собі, припняв. Pass. κυνέη ἀμφίτεθεισα наложений шелом.

ἀμφі-τρέμω, довкола, скрізь дрожу, трясу ся Ф 507.

Ἀμφі-τρίτη, Амфітрита, неріда, донька Нерея і Дориди, богиня морська, що живить морекі звірята; κυνῶπις, ἀγαστονος ε 422, μ 60.

ἀμφі-τρομέω (τρόμος), дрожу о кого, трушу ся за ким (В), лякаю ся о кого, τινός δ 820.

Ἀμφі-τρέων, υἱος (τρέω), син Алькая, короля в Тиринті і Гіппоні, внук Персея, муж Алькмени, отець Іфікля (опікун Геракля); убив ненароком свого вуя Електриона і утік до Креона в Тебах λ 266.

ἀμφі-φάλος, ον, з обох сторін (з переду і з заду) дашком осмотрений, подвійно гребенястий, з двома каблуками, затулами.

ἀμφі-φορέω, 3. pl. аог. p. ἀμφεφόβηθεν, довкола лякаю, полошу; pass. мене довкола лякають, я є затревожений, утік аю, τινά довкола кого (від кого) Π 290.

ἀμφі-φορέυς, ἦρος, ὅ (φέρω), боклаг, збанок, банька (з глини або металю, з двома ухами, на вино, мід і и), також урна, кухва.

ἀμφιφράζομαι, добре роздумую, — розважаю, Σ 254.

ἀμφιχαίνω, аог. 2. *ἀμφέχανε*, поглотну, поглину, ἐμὲ κήρ ἀμφέχανε Ψ 79.

ἀμφιχέω, аог. *-χεῦε*, *-χέε*, обливаю, розливаю по чім, розпростираю, простягаю довкола, перетягаю скрізь, переплутую довкола, окружаю. Med. ipf. *ἀμφεχέμεην*, аог. *ἀμφεχόμεην*, *-έχῃτο*, розливаю ся довкола, окружаю, огортаю, *πατέρα* обіймаю; *τὴν ἄχος ἀμφεχῖθη* εἰ обняв, обгорнув смутком, підкосив (Б); *ὑπνος ἀμφεχῖθεις* обіймаючий, усипаючий, обгортаючий; *θειή μιν ἀμφ. ὀμφή* голос звенів в ухах; *πάρος κόνιν ἀμφεχῖθῆναι*, заким порох довкола розніс ся, в гору підняв ся (щоби Одиссея обікрити, заслонити) Ψ 764.

ἀμφιχῦτος, *ον*, (*χέω*), довкола висипаний, викинений, *τείχος* окоп, вал Υ 145.

Ἀμφίων, *ἴονος*, 1) Син Язия і Перзефони, отець Хльориди, кор. в Орхомені в Бойотії λ 283. 2) Син Зевса і Антиопи, муж Ніоби, брат Зета; відзначав ся грою на цитрі і сьпівом, так що коли при помочи брата будував мури Тебів, каміне після звуку струн Амфіона само складало ся, λ 262 і д. 3) вожд Епейців N 692.

Ἀμφοτέρως, Амфотер, Троянець, котрого убив Патроклъ II 415.

ἀμφοτέρως, 3. (*ἄμφω*), оба; pl. також при dual. *χεῖρε ἀμφοτέρως*. Neutr. adv. з обох зглядів, з огляду на одно і друге, взагалі, одно і друге разом, обі річи p.; *ἀμφοτέρωσιν*, обома руками.

ἀμφοτέρωθεν, з обох сторін, по обох сторонах, в обох напрямках (*ἐδός*).

ἀμφοτέρωσε, на обі сторони. *ἀμφουδῖς*, (*ἀμφ' οὔδει*), adv. на землі, т. зн. за ноги, *ἀείρειν* підняти, ρ 237.

ἀμφράσσαιτο, гл. *ἀναφράζομαι*.

ἀμφω, ambo, оба, лише пом. і асс.

ἀμφωτος, *ον* (*οὔς*, *ὠτός*), двоушний, *ἄλεισον* χ 10.

ἀμφεν, opt. від *ἀμάω*.

ἀμώμητος, *ον* (*μωμέομαι*), бездоганий, знатний M 109.

ἄν, частиця, значінем зближена до *κέ*: мабуть, може, знать, чей, часом; звич. не дасть ся перетолкувати; означає завсїгди, що щось може наступити лише під певними уелівями, і дасть ся в рускім язичі часто виразити доданим до слова б и; тому *ἄν* не сполучає ся з ind. praes. або perf. лише:

1) З ind. a) історичного часу (impf. і аог.) в насліднику уелівної періоди, щоби виразити, що, коли уеліве є не дійсне, не сповнене, також наслідок не наступив або не може наступити: *ὅσ' ἄν οὐδέ ποτε Τροίης ἐξήρατ' Ὀδυσσεύς*, εἰ περ ἀπήμων ἦλθε, скільки (добра) Од. певно ніколи не добув би собі з Трої, коли би безпечно вернув домів, ε 39; попередник треба часто доповнити: *οὐκ ἄν τόσσα θεσπεπέων ἀγόρευες*, стільки ворожб ти був би не висказав (доповнити зі стиха 183: *εἰ σὺν Ὀδυσσεὶ κατέρθεο*) β 184; *ἢ τ' ἄν πολὺ κέρδιον ἦεν* справді було би багато ліпше (коли би я був слухав). б) з indic. fut. (рідко, частійше *κέ*), щоби вискавати, що оуцнене того, що в будучности мало би стати ся, є залежне від обставин, або є уелівне: *αὐτὸν δ' ἄν πύματόν με κύνες ἐρύουσιν*, ἐπεὶ

κέ τις... мене-ж самого певно на останку пси розшарпають і т. д. X 66.

2) З *coni.* а) в реченнях незалежних, щоби виразити, що щось є залежне від обставин: οὐκ ἂν τοι χάρισμα κίθαρις тоді тобі к. нічого не допоможе; ταχ' ἂν ποτε θυμὸν δλέσση, скоро ачей він втратить своє житє А 205; б) в реченнях залежних, щоби виразити, що твердженє реченя головного лише тоді має вагу, коли наступить те, що містить ся ся в реч. згляднім: ὅς ἂν ἀμύμων ἔη, хто тільки є без догани (хто-ж непорочен, Б) τ 332.

3) З *optat.* а) в реченях (позірно) самостійних, щоби виразити чиясь гадку або погляд: κείνοισι δ' ἂν οὐ τις — μαχέοιτο (не в силі ачей воювати); так само в питаннях і в приказах або просьбах. б) в насліднику услівної періоди, коли попереджає εἰ з *opt.*: ἧ σ' ἂν τισάμην, εἰ μοι δύναμις γε παρείη, справді я відомстив би ся на тобі, коли-б мав силу.

4) З *infin.* при повтореню мови прямої, в котрій було ἂν при дієслові, I 684.

ἀν, скорочене з ἀνά перед зуб. ν, δ, τ: ἂν δ' Ὀδυσσεύς, ἂν νέκυας, змінє ся перед губними в ἀμ: ἀμ. πεδίον; перед λ в ἀλ-, перед піднеб. в ἀγ.

ἀν- в зложеню є ἀ privativum.

ἀνά, скороч. ἂν, перед губн. ἀμ, означ. напрям з долини до гори: горі, в гору, до гори, д' горі, на; ἀλλ' ἀνα тож до діла, геть звідси! — Яко праερος. 1) з *genet.*: на, на що, ἀνά νηὸς ἔβην. 2) з *dativ.*: на, на д, ἀνά σκήπτρω в горі на; ἀνά τ' ἀλλήλησιν ἔχονται держать ся оден за одного;

ἀνά ὤμῳ на рамени, на плечах, ἀμ. βιωροῖσιν τιθέναι і н. 3) З *accus.* означає ἀνά напрям до гори або в далечину: горі, в гору, на гору, на, по, через, з довж, між, в, до: ἀνά δῆμον між людьми, в громаді; ἀνά ἄστυ, по місті, через місто; ἀνά δῶμα по (в) цілїм домі; ἀνά ρῶγας по сходах, ἀνά κίονα на стовп; ἀνά στρατόν, серед війська, в війську; ἀμ. πόνον ἀνδρῶν до борби; ἀν' Αἰγυπτίους проміж Єгиптянами; νεῖον ἂν = ἀνά νεῖον ν 32; γ, в, ἀνά θυμὸν Διὸς в душі, в умі; ἀνά στόμα ἔχειν мати на устах, говорити; ἀνά θυμὸν ἐρμαίνειν, φρονέειν роздумувати в душі; ἀν' ἰθὺν просто в гору, просто наперед. — О часі: ἀνά νύκτα, серед ночі, через ніч. В зложених має ἀνά крім того ще значіня: назад, знов; ν уподобляє ся слїд. співзвукости, н. пр. ἀμβαίνω, ἀγγιλίω, ἀλλύεσκε і н.; часто є ἀνά відділене від свого дієслова: ἀνά δ' ὄρτο, ἀνά δ' ἴσχεο.

ἀνα, 1) гейже, нуте, нумо. 2) *vos.* від ἀναξ.

ἀναβαίνω, ἀμβαίνω, а. ἀνέβην, -εβήσατο, *prt.* -βησάμενοι, *inf.* ἀναβήμενοι, ступаю, іду до гори, піднімаю ся в гору, виходжу на гору; ἀνέβαν' ὑπερώια пішла в горішню свѣтлицю, οὐρανόν вийшла на; також εἰς τι і ἀνά τι; εἰς δίφρον або ἐν δίφροισι сїдаю, скачу на виз; νεκροῖς ступаю, дончу по трунах; ἔνθ' ἀναβάς вийшовши на беріг ξ 353; νῆα, νηα, сїдаю на корабель (часто без νῆα); ἀναβ. εἰς Τροίην відплисти до Т., ἀπὸ Κρήτης відплисти з К.; φάτις ἀνθρώπους ἀναβαίνει добра слава іде, розходить ся по людях. В знач. перехідн. аог. ἀνέβησα я велїв сїдати, вступити на корабель; так само *med.* νὼ ἀναβησάμενοι,

велівши нам єсти на їх корабель. Часто осібно від дієслова.

ἀνα-βάλλω, кидаю в гору, відкидаю, зволікаю, відкладаю *ἀεθλον* τ 584. Med. 1) починаю *ἀεθλεῖν*; 2) відкладаю; *μηδ' ἀμβάλλωμεθα ἔργον*, В 436. Осібно р 262.

ἀνα-βέβροϋχε (*ἀναβρόχω*), Prf. зі знач. praes., *ὑδωρ* вода триєкає в гору, витриєкує Р 54.

Ἀνα-βησῖ-νεως, Анабезиней, Фаяк ϑ 113.

ἀνά-βλησις, *ή* (*βλαεῖν*), проволока, відволока, зволіканє, проволіканє, *κακῶς*.

ἀνα-βραχεῖν, аог. лише 3. sg. *ἀνέβραχε*, затріщати, залопотіти, заскрипіти, загудіти (загули двєрі, Б.), зазвеніти, забрясчати, бряскотати.

(*ἀνα-βρόχω*) opt. аог. *ἀναβρόξετε*, знов проковтїю, глїтаю, знов в себе втягаю, сербаю; pt. аог. pass. *ὑδωρ ἀπολέσκειτ' ἀναβροχέν* вода щєзала всякаючи знов (в землю), висихаючи, (назад проковтнена).

ἀνα-βρόχω, -βρόχω, гл. *ἀναβέβροχε*.

ἀνα-γινώσκω, лише аог. *ἀνέγνω*, opt. *ἀναγινώσκην*, prf. *ἀναγνώσκει*, -οῦσα, пізнаю знов, ясно, певно, докладно пізнаю, знаю, відаю, догадую ся, признаю.

ἀναγκαίη, *ή*, доконечність, нужда, біда, потреба, насїла, напір; dat. *ἀναγκαίη, ἀναγκαίηρι* на силу, з конечности.

ἀναγκαιός, 3. доконечний, насильний; *μῦθος* тверде, остре, прикре слово; *χρειώ* конечна потреба; *ἡμερ ἀναγκαιόν* день неволї; *прїневолений*, *поневоленный*, *закріпощений* *δμῶες*, *πολεμισταί* *прїневоленї*, з конечности.

ἀνάγκη, *ή*, (*ἄρχω*), насїла, напір, конечність, потреба, примус; *ἀνάγκη* по-неволї, з конечности, з потреби, *прїневолений*; *ἀνάγκη ἴσχει* держить насильно, на силу; *καὶ ἀνάγκη* навїть, і то проти волї; *ὑπ' ἀνάγκης* по-неволї, з конечности.

ἀνα-γνάμπτω, аог. *ἀνέγραμψα*, а. р. *ἀνεγράμφθη* відгинаю, розвязую *δεσμῶν* (верівки, Б); *αἰχμὴ ἀνεγράμφθη* загнув ся.

ἀναγνοίη, ἀναγνούς, ἀναγνοῦσα, аог. від *ἀναγινώσκω*.

ἀν-άγω, fut. *ἀνάξω* ipf. *ἀνήγχο*, *ἀναγχο*, аог. 2. *ἀνήγαγχο*, проваджу, веду (в гору), приводжу, привожу, завожу, відвожу, виводжу; часто розум.: на отверте море, морем, на кораблї...; *γυναῖκα ὄνδε δόμονδε* завожу до свого дому, *εἰς ἀπίης γαίης* з далекого краю; проваджу, спроваджую, приношу, *εἴρερον εἰς* забираю в полон (Б). Med. відпливаю (на море); *τοὶ δ' ἀνάγοντο* відплили.

ἀνα-δέδρομε, pf. від *ἀνατρέχω*.

ἀνα-δέρκο, аог. *ἀνέδρακχο*, гляджу, дивлю ся в гору, очи зводжу на що; *ὄφθαλμοῖσιν* знов отвїраю очи Ξ 436.

ἀνα-δέσμη, *ή*, (*δέω*), обвязка, стрїчка, виплїтка (на голову), стяжка до волося, *πλεκτή* X 469.

ἀνα-δέχομαι, аог. *ἀνεδέξαμην*, *ἀνεδέγμην*, беру на себе, *οἷζόν* терплю, зношу; *переймаю*, *одержую*, *видержую* *πολλὰ* (*δοῦρατα*).

ἀνα-δύομαι (*δύω*), аог. *ἀνέδυσετο* (-δύατο), аог. 2. act. *ἀνέδυν*, 3. sg. opt. *ἀναδύη*, (-δύη), inf. -δύναι, *вирїнаю*, *винирнаю*, *впливаю*, *λίμνης*, *ἀλός* з моря; *κῦμα θαλάσσης* на филї, на верх моря: *уступаю*, *відтягаю* ся, *вертаю* назад, *відступаю*, *подаю* ся *взад* *εἰς ἔμιλλον* (за людїй ховаю ся, Р.);

N 225 ἀνδύεται (зам. ἀναδ.) πόλεμον, оминає, відмагає ся від війни, цурає ся, утікає.

ἀνᾶ-εδνος, ον (ἐδνον), без дарів слобних (від жениха), необдarena, невинувана.

ἀν-αείρω, аог. ἀνάειρε, орт. -αείρει, inf. -αείρει, підношу, піднімаю (в гору); беру, одержую (яко нагороду побіди), εἴω τάλαντα, κρητῆρα.

ἀνα-ερχομένω, гл. ἀνέρχомι.

ἀνα-θηλέω (θᾶλλω), fut. -λήσω, знов зеленію, знов розвиваю ся, ростки пускаю A 236.

ἀνά-θημα, τό (ἀνα, θεΐναι), додаток, прибавка, причинок; α 152, ρ 430.

ἀνα-θρόωω, скачу в гору, підскакую, відскакую, N 140.

ἀν-αιδείη, ἡ, безличність, безстидність, безсоромність, зухвалість; ἀναιδείης ἐπέβησαν пішли дорогою безличности, ледащиці вдали ся (B), зухвало, ледачо собі поступали; ἀναιδείην ἐπιειμένος вельми безличний, безустидний (P).

ἀν-αιδής, ἐς (αἰδέομαι), безличний, безстидний, безсоромний, μνηστῆρες; безпощадний, безмилосердний, страшний, скажений (B), λάαξ, κυδοιμός, πέτρη.

ἀν-αίμων, ον (αἷμα), без крови (смертної), безкровний E 342.

ἀν-αιμοί, adv. без розливу крови, без крови.

ἀναίνομαι, 2. sg. -έαι, ipf. ἤναίνοτο і ἀν., аог. ἀνήνατο, заперечую, не йму віри (B); δόσιν відкачую, σ 287; ἔργον αἰκίεξ відкидаю, цураю ся; σὲ δ' ἀναίνοται ἡδὲ σὰ δῶρα маловажить, не важить (P), не цїнить, погорджає; ipf. ἤναίνοτο з inf. відмагав ся, нехотїв; ἀναίνοτο μηδὲν ἐλέσθαι, перечив, будьто би він що одержав.

ἀν-αιρέω, fut. m. ἀνακρήσομαι, part. aog. ἀνελών, аог. med. ἀνελόμεν і ἀνελ., підіймаю, підношу, βούην ἀπὸ χθονός (т. в. голову і шию); беру, несу, даю, πολλά ἀνελόντα (= λαβόντα); ἀέθλια одержую. — Med. підношу (для себе) ἀλεισον, беру за, хватаю ἔγχεος, ἀσπίδα; κόρην беру на руки; беру на себе, підіймаю ся, ἀέθλια πατρός славу батька здобуваю (B); κόρας ἀνέλοντο θύελλαи вхопили, пірвали з собою; ἐπιπροσόνας набираю ся розуму, беру ся за розум (B); εἰ σ' ἀνελόμεν, коли-б я тебе приняв до себе, в службу, σ 357; ἀέθλια собі забираю.

ἀν-αἶσσω, аог. ἀνήξω, prt. ἀναίξας, скачу в гору, вискакую ἀρμα на віз; скоро ветаю, піднімаю ся, зриваю ся, врвону ся; πηγαὶ ἀν. випливають, бють; спішу, улітаю.

ἀν-αἶπος, ον (αἶτις), без вини, неповинний, безвинний.

ἀνα-καίω, палю; запалюю, розпалюю, πῦρ.

ἀνα-κεράννωμι, знов мішаю, мішаючи наповняю, ἀνά κρητῆρα κέρασσεν γ 390.

ἀνα-κηκίω, витікаю, випливаю, добуваю ся; αἷμα, кров заструмилась (P).

ἀνα-κλίνω, аог. ἀνέκλινα, inf. аог. ἀνακλίμαι, part. ἀνα-, і ἀγκλίνας опираю о що ποτὶ ἐρκίον, спираю; τόξον ποτὶ γαίη об землю; λόχον, θύρην відхиляю, відчиняю, отвираю; νέφος розсуваю. — Med. опираю ся, похилляю ся; ἀνακλινθεὶς πέσεν ὕπτιος похитнув ся (B) і —; εὔδεν ἀνακλινθεῖσα опершись, схилившись.

ἀν-ᾄκοντίζω, підкидаю; αἷμα ἀνηκόντιζε, бризнула (в гору), бухала, ринула.

ἀνακόπτω, відпихаю, відтрусую, відсеваю, ἀχέας засови ϕ 47.

ἀνακράζω, скрикую, вигоруюю ся; аог. 2. ἀνέκρηνον (= ἀνεφώνουσι) почав говорити ξ 467.

ἀνακρεμάννυμι, part. aog. ἀγκρεμάσασα, завішую; ἀ. πασσάλω повісила на кілок α 440.

ἀνακτόριος, 3. (ἀνάκτωρ), належний до пана, панський, хозняйський, υεσ ο 397.

ἀνακνυβάλλιάζω (κλύβη), з лоскотом (з бряскотом) перевертаю ся, П 379.

ἀναλέγω, ipf. ἀλλεγον, inf. aog. ἀλλεξαι, збираю; осібю Λ 755.

ἀνααλείη, ή, неміч, безсильність, трусливість; лише ἀνααλειήσι θαμέντες.

ἀνααλκίς, ιδος (ἀλκή), безсильний, боязливий, трусливий γ 310, ι 475, слабий; асс. -ιδα ι -ιν, γ 375.

ἀνααλιτος, ον (ἀλδαίνω), ненаситний γαστήρ, прожора.

ἀνααλύω (ἀλλύω), pt. ἀλλύουσα, ipf. iter. ἀλλύεσθε, розвизую, відвизую, іστόν розпускаю, розсновую, розбираю; ἐκ δεσμών у вільняю, осібю: ἀνά τε πρυμνήσια λύσαι відвизати ι 178.

ἀνααμαμάω, бішу ся, бушую, лютую, ἀγκρα по балках Υ 490.

ἀνααμάσσω, змиваю, натираю; δ σή κεφαλή ἀνααμάσεις що спокутуеш (накладеш, Б.) своєю головою, τ 92.

ἀνααμένω, аог. ἀνέμεινα, чекаю, жду, очікую, Ἦώ δῖαν τ 342.

ἀνααμετρέω, знов мірю, перемирюю; переїзджаю, перепливаю в-друге, μ 428.

ἀνααμυνήσχω, аог. ἀνέμνησα, нагадую, пригадую, τινά τι кому щось, γ 211.

ἀνααμίμνω (μένω), ipf. ἀνέμιμνον, жду, вижидаю; додержую, видержую.

ἀνααμίσγω, prt. aog. ἀμμίξας, змішую, при—, перемішую; ἀνά δὲ κρή λευκὸν ἔμιξαν δ 41; домішую σίτω φάρμακx x 235.

ἀνααμορμύρω, ipf. iter. ἀναμορμύρεσκε, шумю, піню ся, клекочу, μ 238.

ἀναανέομαι, піднімаюся в гору, сходжу; ἀννεῖται ἡέλιος x 192.

ἀναανεύω, похилляю голову взад (на знак запереченя і відмови у старин. Греків): заперечую, заборонюю, відказую; моргнувши заборонюю, наказую, не дозволяю, киваю κερήατι; ἀνά δ' ὀφρύσι νεῦον ἐκάστω (κλάειν) моргнувши — спинив ридання (Б) ι 468.

ἀναααντα, горі, до гори, д' горі, під гору, на гору, Ψ 116.

ἀνααξ, κτος, έ, voc. ἀνα лише про богів, Ζεῦ ἀνα, dat. pl. ἀνάκτεσιν ο 557, (охоронитель, оборонник), володар, владика (Б), державець (С), вожд, цар народу (Р), батько, пан οίκου, володитель; передовсім Агамемнон яко верхвий вожд, (46 разів); хазяїн δ 87, x 216, ι 440, ξ 60.

ἀνααξηραίνω, conі. aog. ἀγξηρηάνη, висушую, αλώτην, Φ 347.

ἀνααοίγεσκον, гл. ἀνοίγω, отвираю, відчиняю.

ἀνααπάλλω, part. aog. ἀμπεπαλῶν, піднімаю в гору, розмахую (Р); ἔργος ἀμπεπαλῶν προίει розмахнув і кинув ратищем. — Med. піднімаю ся, кидаю ся в гору, підношу ся; ἀναπαλλεται ἰχθύς підскакує; аог. ἀλγήσας ἀνέπαλτο з болю став дуба; Ἀχιλλεύς ἀνέπαλτο підскакує (з радості).

ἀνα-παύω, аог. ἀνέπαυσα, здержую, спинаю; χειμῶν ἀνέπαυσεν ἀνθρώπους ἔργων, спинаю працю людей P 550.

ἀνα-πείρω, part. аог. ἀμπείρας, на рожен беру або настромлюю, проколюю, застромлюю, σπλάγγνα B 426.

ἀναπεπταμένος, prt. pf. ps. від ἀνα-πίτνημι (-πετάννυμι), відчинений, отворений.

ἀνα-πετάννυμι, розпростираю, розпускаю, розвиваю, розпинаю, напинаю, натягаю; ἀνά θ' ἰστία λευκὰ πέτασσαν, A 450, δ 783, θ 54, κ 506.

ἀνα-πηθάω, аог. ἀμπήθησα, підскакую, вискакую, випадаю, ἐκ λόγῳ із засідки, A 379.

ἀνα-πίμπλημι, fut. ἀναπλήσω, аог. ἀνέπλησα, сповняю, виповняю, докінчую, доконую, довершую, πότμον, κακὸν οἶτον; зношу, переносу, видержую, терплю; ἀλγεα бід натерпіти ся (B), κήδεα, κακὰ πολλὰ.

ἀνα-πλέω, inf. fut. ἀναπλεύσεσθαι, пливу (в гору), στεινωπὸν через вузину мореку, пливу по широкому морю, ἐς Τροίην, A 22.

ἀνά-πνευσις, ἡ, віддих, відпочинок πολέμοιο.

ἀνα-πνέω, ipf. ἀνέπνεον, аог. ἀνέπνευσα, inf. ἀμπνεῦσαι, ipv. ἀμπνῶε, віддихаю, приходжу до себе, випочиваю, вертаюсь до памяти (B), отямлююсь по, після κακότητος, πόνοιο; аог. med. ἀμπνῶτο і pass. ἀμπνύθη він знов відотхнув, очумавсь (B), прийшов до себе.

ἀν-ἀποινον, (ἀποινα), adv., без окупы, без викупу, даром A 99.

ἀνα-πρήθω, prt. аог. ἀναπρήσας, виливаю, проливаю δάκρυα; в сльозах тону, ринуть мені сльози (B), тяжко ридаю (P), β 81.

ἀν-ἀπτιω, ipf. ἀνῆπτον, аог. ἀνήψα, inf. ἀνάψαι, impr. pf. pss. ἀνήρθω, причіпляю, привязую πρυμνήσια; ἐκ δ' αὐτοῦ (ἰστοῦ) πείρατ' ἀνήρθω до неї-ж самої (до щогли) мають бути привязані кінці ливв; ἀγάλματα завішую (в храмі) жертovní дари; причіпляю, μῶμον, соромом покриваю (B), покриваю ганьбою, оклеветую.

ἀνᾶ-πυστος, ον (πυθέσθαι), відомий, загально знаний, звісний; ἀνάπυστα θεῖναι, відкриваю, вивкриваю, λ 274.

ἀνα-ροιβδέω, гл. ἀναρροιβδέω.

ἀν-αρπάζω, аог. ἀνήρπασα і -παξα, part. ἀναρπάξας, пориваю в гору, вириваю, схоплюю, підхоплюю (B), пориваю; τινὰ ἀπὸ μάχης, виводжу, спасаю, забираю.

ἀνα-ρρήγνυμι, opt. аог. ἀναρρήξειε, prt. ἀναρρήξας, розриваю, роздираю, βοῶς βοείην; γαῖαν лупаю, розсаджую; пустошу, руйную; τεῖχος звалую.

ἀνα-ροριπέω, ipf. ἀνερορίπτουν, ν 78 і ἀναρορίπτω, аог. ἀνερορίψα, кидаю в гору, викидаю, підкидаю; ἄλλα περὶφῶ підбиваю в гору, гребу, орудую веслом, спіною море (B), κ 130 без περὶφῶ.

ἀνα-ροριβδέω, аог. ἀνεροριβδήσα, назад проликаю, -злокаю, проковтую, знов втягаю (вбираю, B) в себе, ὕδωρ.

ἀν-ἀροῖος, ον (ἀρ-σαι), незгідливий, суперечний, противний, неприязний, лихої волі, ворожий, лихий.

ἀν-αρχος, ον, без вожда або провідника, що не має вожда.

ἀνα-σεύω, кидаю в гору; αἶμα ἀνέσσυτο (аог. med.) бризнала в гору, A 458.

ἀνα-σπάω, аог. m. ἀνεσπασάμην, тягну назад, витягаю; ἔγχεος ἐκ χροῶς витягаю копіє з тіла N 574.

ἄνασσα, ἡ (ἄναξ), королева, пані, володителька, княгиня, цариця (Б).

ἀνάσσω (ἄναξ), я є володарем, паном, королем, першим; паную, царюю (К), володію, правлю, господарю; звичайно з dat. рідше з genet. δώμασιν, κτεάτεσσιν, Μυρμιδόνεσσιν над М.; Γενέδοιο, πεδίοιο, Καδμείων; ἐν Φαίηξιν, ἐν ἀνδράσιν, μετ' ἀθανάτοισιν між безсмертними; Τρώεσσιν τιμῆς τῆς Πριάμου з достоїнством Пріама, маючи достоїнство королівске Пріама; τιμῆς, ἧς περ ἄνασσες, яке (достоїнство) ти мав, з яким володів. — Pass. ἀνάσσονται δ' ἐμοὶ κτῶν остаются під моїм пануваннєм, під мою державою (Б). — Med. ἀνάσσειν володіти γ 245.

ἀνασιδόν, adv. (ἀνίστημι), просто стоячи; встаючи, вставши.

ἀναστενάχίζω, impf. 3. sg. ἀναστενάχιζε, вздыхаю, зітхаю (глубоко), стогну, К 9.

ἀναστενάχω, i med. ἀναστενάχοντο, глибоко вздыхаю, стогну, жалкую, бідкаю ся, падькаю за чим, над чим, голосно оплакую, побиваю ся за ким, Πάτροκλον, Σ 315.

ἀναστοναχίζω, гл. ἀναστεναχίζω.

ἀναστρέφω, opt. aor. 3. pl. ἀναστρέψαιεν, обертаю, вивертаю, перевертаю διφρούς. — Med. обертаю ся, перебуваю, находжу ся, я опинив ся, γαίαν в землі, в краю.

ἀναστροφάω (στρέφω), раз-у раз обертаю, повертаю; τόξον πάντη, повертаю сюди й туди (Б), на всі сторони, φ 394.

ἀνασχέμεν, ἀνάσχεο, -σχέσθαι, -σχόμενος, -σχών, гл. ἀνέχω.

ἀνασχετός, скороч. ἀνσχετός (ἀνέχω), що можна видержати, терпіти, перенести.

ἀνατέλλω, aor. 3. sg. ἀνέτειλε, рощу, видаю, достарчаю ἀμβροσίην амброзійську траву E 777.

ἀνατίθημι, fut. 3. sg. ἀναθήσει, кладу на чім, накладаю; ἐλεγχείην τινί роблю кому закиди, безчещу; зневажаю, ганьблю X 100.

ἀνατλήναι, inf. від aor. ἀνέτλην, беру на себе, зношу, терплю, зазнаю, κήδεα, οἰζόν; видержую φάρμακον.

ἀνατολή, скороч. ἀντολή (ἀνατέλλω), схід (сонця).

ἀνατρέπω, обертаю, вивертаю, перевертаю; aor. med. ἀνετράπετο, упав, звалив ся, перевернув ся на-взнак.

ἀνατρέχω, aor. ἀνέδραμον, pff. ἀναδέδρομα, біжу назад, подаю ся; ἀνά τ' ἔδραμ' ἐπίσω E 599, ὦν' ἀπέλεθρον A 354, αὐτίς; бi жу в гору, вибігаю, висекаю; ἀναδέδρομε πέτρῃ піднімає ся, сторчить (Б) скеля; ἐγκέφαλος ἀνέδραμεν εἰς ὄτειλῆς, мозок бризнув в гору з рани; σμώδιγγες ἀνέδραμον синці, басамани, гузи (мозолі) понабігали; ὁ δ' ἀνέδραμεν ἔρνεϊ ἴσος стрілив в гору, виріє наче молода літорость, Σ 56, 437.

ἄν-αυδος, ον (αὐδή), безмовний, німий, що не може ні слова промовити, що не говорить.

ἀναφαίνο, aor. ἀνέφηνα, сьвічу, розсьвічую, розпалюю огонь σ 310; об'являю, 'Οδυσῆα μετὰ Τρώεσσι ἀναφ. кажу, зраджую, що Од. є між Тр. (в Трої); оповіщаю; θεοπρεπίας об'являю, відкриваю; ποδῶν ἀρετήν показую; виявляю, показую, піднімаю, ἐπεσβολίας починаю нерозумну, пусту бесіду, хвастаюсь розумом (Б). Med. показую ся виразно, πατρὶς ἄρουρα κ 29; ἐκ νεφείων ἀναφ. ἀστῆρ ізза хмар виступає, за-

блистить; ἀναφαίνεται εὐθερος являе
ся, показує ся, заглядає в очи,
грозиць.

ἀναφανδά і **ἀναφανδόν**, adv.
(φαίνω), очевидно, явно, прилю-
дно, видимо.

ἀναφέρω, aog. ἀνένειμα, med.
-λάμην, виношу, випроваджую,
в в о д ж у в гору, (на сьвіт)
κύνα (керберя) ἐξ Ἰλίου λ 625.
Med. ἀδινῶς ἀνενείκατο глибоко
зітхнув, голосно, тяжко засто-
гнав.

ἀναφύω, кипю, бризкаю в
гору, пію ся, бухаю φ 361.

ἀναφράσσομαι, opt. aog. ἀμφράσ-
σασίτο, спостерігаю,—пізнаю знов;
οὐλήν τ 391.

ἀναχάζομαι, part. aog. ἀναχασ-
σάμενος, уступаю, іду назад, від-
ступаю ся, подаю ся в зад, на-
зад рвонусь (Б.).

ἀναχέω, aog. ἀνέχευα, ἀνά-χευα
вливаю на що, в що, до того
доливаю : 209.

ἀναχωρέω, fut. -χωρήσω, aog.
ἀνεχώρησα, уступаю, іду назад,
вертаю; виходжу, відскакую,
уходжу; μωχόνδε втікаю в куток,
заховуюсь в куток (Б.).

ἀνάψαι, inf. aog. від ἀνάπτω.

ἀναψύχω (ψύχος), о х о л о -
д ж у ю ἔλκος, прохолоджую, хо-
лодним подувом осьвіжую, ἀν-
θρώπους покріпляю; ἤτορ прихо-
джу до себе, випочиваю; так
aog. pass. 3. pl. ἀνέψυχθεν εἶλον
ἤτορ покріпили ся в серцю, на
душі, набрали нової відваги,
охолонули, отямили ся, К 575.

ἀνδάνω (σφάζ, ἀδ), ipf. ἀνδανε,
ἤνδανε, ἐήνδανε, aog. ἀδε, εὐάδε, opt.
ἀδοι, inf. ἀδεῖν, part. pf. acc. sg.
ἐαδόντα, п о д о б а ю ся, я в ми-
лий, τινὶ θυμῷ, καρδίῃ, в серцю;
οὐκ Ἀγαμέμνωνι ἤνδανε θυμῷ, Ага-
мемнона серцю не було до впо-

доби (Κ); (δε) ἀνδάνει αὐτῆ, хто
їй по серцю прийти ся (Б);
ἤνδανε μύθοισι через слова, бесіди,
речами уподобав ся (Б); δίχχ
δέ σφισιν ἤνδανε βουλή, була у них
думка двойка; prt. pf. ἐαδῶς,
милий, сердешний, μῦθος слово.

ἀν-δίχχ, adv. (ἀνά, δίχχ), на
дві часті, на двоє, καίσειν, δάσασθαι.

ἀνδρ-άγρια, τά (ἀνδρὸς ἀγρία),
здобута зброя, добича, полон,
Ξ 509.

Ἀνδρ-αιμονίδης, Андраймонїд,
Тоас; син Андраймона, Η 168.

Ἀνδρ-αἰμων, ονος, отець То-
аса, муж Горґони, доньки Ой-
нея; після Ойнея володів в Ка-
лідонї в Аїтолії, ξ 499, Β 638.

ἀνδρᾶ-κάς, adv. оден в дру-
гого, кождей з осібна ν 14.

ἀνδρᾶ-ποδον, τς, лише dat. pl.
ἀνδραπόδεςσι, невільник, раб, під-
даний, Η 475, слуга, батрак.

ἀνδρ-αχθής, ἐς (ἀνήρ, ἀχθος),
gen. εος, що є тягарем (за тяж-
кий) для (звичайного) чоловіка,
важкий κ 121.

ἀνδρεῖ-φόντης (φόν-ος), що у-
биває, -убийник мужів, Ἐνυάλιος.

ἀνδρεεσι, зам. ἀνδράσι, гл. ἀνήρ.

ἀνδρῶ-κιητος, ον (κίητω), людь-
ми зроблений, лодкою рукою

виставлений, успанний Λ 371.

ἀνδρο-κτασίη, ης, ή (κτανεῖν),
убиванє мужів, убійство, січа.

Ἀνδρο-μάχη, Андромаха, донь-
ка Еетіона, короля Теб в Кілі-
кії, жінка Гектора, найзнатніша
з невіст, вір жінки, матери
і господинї, Θ 187, Ζ 371 і д.
X 460 і д. Ω 723, πολύδωρος.

ἀνдрῶ-μεος, 3. (ἀνδρός), люд-
ський, чоловічий; κρέα, αἷμα люд-
ске мясо, кров; ψωμοί куєні люд-
ського мяса; ἐμίλος товпа людий.

ἀνδρο-τής, ή, мужність, хоро-
брість, зрілість, мужеска сила,
повна сила Η 857, X 363, Ω 6.

ἀνδρο-φάγος, οιο (φαγ-εἶν), людожир, людод, про Поліфема κ 200.

ἀνδρο-φόνος, ον, що убиває мужів, людогубець (Κ) ἄρης, душоубийний (С. про Гектора); φάρμακον що убиває людей, смертельний, α 261.

ἀνδύεται гл. ἀναδύομαι.

ἀνέβην, **ἀνεβήσεται**, гл. ἀναβάνω.

ἀν-εγείρω, аог. ἀνέγειρα, inf. -εἶραι, буджу, розбуджую, ἐξ ὑπνου, ἐκ λεγέων; ἀνέγειρα δ' ἐταίρους ἐπέεσσιν, заохочував, загіривав κ 172.

ἀνέγγων, аог. від ἀναγγινώσκω

ἀνεδέγημεθα, аог. від ἀναδέχομαι.

ἀνέδροαμον, аог. від ἀντρέχω.

ἀνέδν, аог. до ἀναδύομαι.

ἀν-έεδνος, гл. ἀνάεδνος.

ἀν-εέρω (атиц. ἀνείρω), ipf. ἀνέερον, здержую, спляю, відшраю, відвертаю.

ἀν-εμι (εἶμι), prt. ἀνών, ipf. ἀνήιον, іду в гору, у верх, сходжу; ἡελίου ἀνιόντος, де сонце сходить (встає), α 24; тільки сонце зійде θ 536; ἄμ' ἡελίω ἀνιόντι; зі сходом сонця; ἐς περιωπὴν ἀνήιον вийшов на стражницю, пригірок (В); παρὰ νῆος ἀνήιον, від човна пішов я горі (в середину краю); ἐκ Τροίης, ἐκ πολέμου повертаю; ἀνεσι πάις ἐς πατρός ἐταίρους іде до, звертаєсь з просьбою до товаришів батька.

ἀν-εἰμων, ονος (εἶμα), без одєжи, що не має одєжи, плаття, γ 348.

ἀν-εἶρομαι (εἶρομαι), питаю, випитую, розпитую, γαῖαν про землю, край; ὅ μ' ἀνείρεαι о що мене питаєш.

ἀνειρώτων, ipf. від ἀνερωτάω.

ἀν-εἶσα, (ἀνέζω), аог. 1. defect., від чого у Гом. лише opt. 1 sg. ἀνέσαιμι і prt. ἀνέσαντες, вкладаю,

всаджую на що; ἐς δίφρον ἀνέσαντες ἄγον всадили єго на віз (зложили на возі) і повезли N 657; εἰ κείνω εἰς εὐνήν ἀνέσαιμι колиб я їх знов міг спровадити до їх постелі Ξ 209.

ἀνέκραγον, аог. від ἀνακράζω.

ἀν-εκτός, ον (ἀνέχω), що можна зносити, перенести, перетерпіти, видержати; ἀνεκτὸν ἔχει κακόν, горе терпить ся лекше (В); ἔργα οὐδ' ἔτ' ἀνεκτά, діла вже зовсім нестерпими (С.); οὐκέτ' ἀνεκτῶς, що вже годі видержати.

ἀνελθών, part. аог. від ἀνέρχομαι.

ἀν-έλχω, ipf. ἀνέλκε, тягну в гору, витягаю, натягаю, νευρήν жилу лука φ 128, 150; τόξου πήχυν натягаю дугу лука, лук. Med. притягаю до себе; ἔργος внімаю, витягаю свог копів; ἀνὰ τρίχας ἔλκετο χερσίν виривав собі волосє.

ἀνελών, гл. ἀναίρω; **ἀνέμεινα** гл. ἀναμείνω.

ἀνέμνησα, гл. ἀναμνήσκω.

ἄνεμος, ó, вітер, легот, хуртовина: ζαφής, ζαχρητής, δυσαфής, λγρός, ἀργαλέος, βύκτης, εἰλυρόων. Гомер згадує про 4 вітри: Евра, Нота, Зефіра і Борея.

ἀνεμο-σκεпής, ἐς, ёος (σκεпες), що охороняє, заслонює від вітру, γλαῖνα II 224.

ἀνεμο-тρεφής, ἐς, ёος (тρεφω), вітром кормлений; κῆμα вітром збурена филя O 625; ἔργος вітром закаленє ратище, Λ 256.

ἀνεμώλιος, ον (ἄνεμος), вітряний; марний, пустий, порожний, непотрібний, безхосенний; про особи: що нічого не докаже, безсильний, слабий Y 123; κακόν δ' ἀνεμώλια βάζειν пусті слова говорити, нісенітниці плести — не гоже (В); neutr. sing. adv. ἀνεμώλιον αὐτως так надармо.

Ἀνεμώρεια, місто в Фокиді коло Дельфів В 521.

ἀνενείκατο, гл. ἀναφέρω; **ἀνέξομαι**, гл. ἀνέχω.

ἀνέπαλλο, гл. ἀναπάλλω.

ἀν-ερείπομαι, аог. ἀνηρείψαντο, пориваю (в гору), хапаю, хватаю, уношу, геть забираю, зглитую (Б).

ἀνέρες, ἀνέρος, гл. ἀνήρ.

ἀν-ερώω, тягну в гору, витягаю, підіймаю, підношу, простираю, розпинаю; ἀνά θ' ἰστία ἐρύσαντες понапинавши вітрила, натягнувши і 77, μ 402.

ἀν-ερχομαι, аог. 2. ἀνήλυθε, ргт. ἀνελθών, іду в гору, піднімаю ся, підношу ся, виступаю в гору; ἐς σκοπὴν виходжу, ἄστυδ' приходжу; ἔρνος (δόρυ) ἀνερχόμενον паросток, літорость, галузку виростаючу; іду назад, повертаю з ἄψ або αὐτίς.

ἀν-ερωτάω, ірф. ἀνηρώτων (ἀνειρώτων), розпитую, випитую, знов питаю δ 251.

ἀν-έσαιμι, ἀνέσαντες, гл. ἀνεῖσα.

ἀνεσαν, ἀνέσει, гл. ἀνήμι.

ἀνέσταν, аог. від ἀνίστημι.

ἀνέσσυτο, аог. від ἀνασεύω.

ἀν-έστιος, ον (έστία), без власного огнища, бездомний, I 63.

ἀνέσχεθον, ἀνεσχόμεν, ἀνέσχω аог. від ἀνέχω.

ἀνέτλην, гл. ἀνατλήναι.

ἀν-ευ, праер. з genet. без; οὐκ ἀνευ θεοῦ, не без божої волі або помочи; ἀνευ ἐμέθεν без моєї відомости і волі; ἀνευ θηῶν без неприятелів т. є. здалека, далеко від н.

ἀνευ-θε(ν), 1) adv. далеко, здалека, одалік, в віддаленю, на стороні, на боці, окрім від кого. 2) праер. з genet. а) без: ἀν. θεοῦ без бога, без божої помочи; б) далеко, з далека

від ἀνευθ' ἐτάρων; ἀνευθε δέ σε μέγα νόον далеко від нас віддаленого.

ἀ-νέφελος, ον (νεφέλη), незахмарений, погідний, ясний, αἴθρη ζ 45.

ἀν-έχω, conі. 3. sg. ἀνέχησι, аог. 2. ἀνέσχε, inf. ἀνασχεῖν, -σχέμεν, part. ἀνασχών, побіч того ἀνέσχεθον, inf. ἀνασχεθέειν; fut. med. ἀνέξομαι, аог. ἀνέσχετο і 2. sg. ἄνσχο, ірв. ἀνάσχο, ἄνσχο, opt. ἀνασχοίμην, inf. ἀνασχεσθαι, держу до гори, взношу, підношу, піднімаю, αἰχμὰ, κεφαλήν; χεῖρας θεοῖς, Δεῖ, витягаю, піднімаю, підношу руки до; удержую, заховаю, εὐδικίας бережу справедливости, правого суду пильную (Б); ἵππους задержую, здержую. Неперех. ἀνασχεθέειν піднести ся, виринути (з води) ε 320; αἰχμή ἀνέσχευ сторчала, виставала. — Med. а) піднімаю ся, держу ся просто, видержую ἐς ἡῶ; держу до гори, піднімаю σκήπτρον, δοῦρατα, χεῖρας свою палицю, булаву і и.; ἀνά τ' ἀλλήλησι ἔχονται держать ся оден другого, Ω 8; ἀνασχόμενος піднявшись (в гору), випрямившись, також: розмахнувшись, замахнувшись, розігнавшись. — б) Видержую, зношу, терплю, переносу, βέλος κήδεα, δουλοσύνην; ξείνους ἀνέχεσθαι, чужинців між собою терпіти, навидіти; ἀεργόν, τ 27; παρὰ σοί γ' ἀνεχοίμην ἤμενος, у тебе сидіти я міг би видержати; ἀλλ' οὐ μάν σ' ἔτι θηρόν ἀνέξομαι ἀλγε' ἔχοντα вжеж тобі не дам я довго так страждати (Р), щоби ти терпів болі; ἀνάσχο видержи, знеси, будь спокійний, терпеливий; беру на себе, приймаю, ἄπαντας ἀνθρώπους гошу.

ἀνεψίος, οῦ, ὅς, ὅ (nepos, nep-tis), брат стрийний, свояк, кривняк, родич (ε O 554).

ἄνεως, ном. pl. ἄνεω, безгосний, німий, безмовний, супокійний; мовчки, тихо; *ἄνεω ἐγένοντο* замовкли; *ἄν. ἤσαν* мовчали; *ἄνεω* adv. мовчки ψ 93.

ἀνήγαγον, аог. від *ἀνάγω*; *ἀνίηη*, *ἀνῆκα*, аог. від *ἀνίημι*; *ἀνήξια*, аог. від *ἀνάισσω*; *ἀνήιον*, ірф. від *ἀνείμι*.

ἀν-ήκεστος, он (*ἀκέσμα*), неспілимий, що не дає ся вилічити, невилічимий; що годі знести, невидержимий, безмірний, невисказаний, *χόλος*, *ἄλγος*.

ἀν-ηκουστέω, (*ἀν* = ἀργίω. *ἀκούω*), аог. 3. sg. *ἀνηκούστησε*, неслухаю, я в непослушний, неслухняний, *τινός* кого, кому.

ἀνῆλυθεν, аог. від *ἀνέρχομαι*.

ἀν-ήμελκτος, он (*ἀμέλγω*), недобний, ι 439.

ἀν-ήνοθε, 3. sg. pf. зі знач. praes. (*ἀνθέω*, *ἄνθος*), виходить, доходить, розходить ся, піднімаєсь в гору *κνίσση* ρ 270; *αἶμα* *ἀν. ἐξ* ὠτειλῆς трискала, витікала, ринула з рани Λ 266.

ἀν-ήνυστος, он (*ἀνώω*), безнастанний, безконечний; *ἀνηνύστω* ἐπὶ ἔργῳ серед безнастанної сваволі, π 111.

ἀν-ήνωρ, орос (*ἀνῆρ*), немужний, невідважний, трусливий, боязливий, безсильний, безоружний (Б), κ 301, 341.

ἀνῆρ, gen. *ἀνδρός* і *ἀνέρος*, d. *ἀνέρι*, voc. *ἄνερ*, pl. ном. *ἄνδρες* і *ἀνέρες* dat. *ἀνδράσι* і *ἀνδρесси*, acc. *ἄνδρας*, *ἀνέρας*, dual. *ἄνδρε*, *ἀνέρε*, муж, чоловік; часто в сполуч. з пояснюючими імен.: *βασιλεύς*, *ἀρχός*, *χάλκεός*, також *ἄνδρες νεηνία*, *ἡμίθεοι* і и.; тоді *ἀνῆρ* в рус. язичі або не толкує ся, або приданий імен. виражаєсь прикметником, н. пр. королівський муж; ἐν *ἀνδράσι* між людьми; (х, але α в арзі і в формах 3 склад.).

ἀνῆρέψαντο, зам. *ἀνῆρέψαντο*, гл. *ἀνερείπομαι*.

ἀν-ήροτος, он (*ἀρόω*), неораний, не поораний, без плуга.

ἀνῆρθω, *ἀνῆραι*, гл. *ἀνάπτω*; *ἄνθ'*, гл. *ἄντα*.

Ἄνθεια, Антея, місто в Мессенії, на границі Пильосу, I 151.

Ἄνθεμιδης, син Антеміона, Δ 488.

Ἄνθεμιών, *ωνος*, отець Симонейзия в Трої, Δ 473.

ἀνθεμέεις (яко fem. В 695), *εσσα*, εν, цвітистий, квітчастий, украшений цвітами, з узорами в цвіті, з квітками (Б), *λέβητος*, *κρητήρ*.

ἀνθ-ερεών, *ωνος*, ó (*ἄνθος*), підбородок, підборідв.

ἀνθ-ερίξ, *κος*, ó (*ἄνθος*), стебло, бадиллина, бадило, стрілка; колос, Υ 227.

ἀνθέω (*ἄνθος*), inf. аог. *ἀνθησαι*, (цвиту), виростаю, пробиваю ся (Б), λ 320.

Ἄνθηθών, *όνος*, f. місто в Бойотії В 508.

ἄν-θῆνος, 3. (*ἄνθος*), цвітінний, з цвітів; *εἰδαρ* *ἄνθ.* страва з цвітів, ростинна пожива (страва), ι 84.

ἀνθ-ίστημι, лише intr. аог. 2. *ἀντέστη* і ірф. m. *ἀνθίσταντο*, стаю або виступаю напротив, опираю ся, *τινί*.

ἄν-θ-ος, *εος*, τό, цвіт, розмай; *ἄνθ. ἡβης* цвіт молодости; *τέρεν' ἄνθεα ποιῆς*, м'ягка цвітиста трава (паша).

ἀνθρακίη, *ή* (*ἄνθραξ*), жарке, жаристе вугле, купа вугля, I 213.

ἄνθρ-ωπος, он, é, чоловік; часом в сполученю з другим імен., що означає особу: *ἄνθρ. ἐδίτης* мандрівник, прохожий; *αὐθῆεις*, *ἐπιχθόνιος*, *θηνητός*, *μέροψ*, *πολυσπερής*, і и.

ἀνιά-ζω (ἀνίη), ipf. ἀνιάζον, trans. знеохочую, Ψ 721, засмучаю, кривджу, з'обижаю, докучаю, τ 323, τινά; intr. скучить ся мені що, я є знеохочений, втомив ся, охляв (Б); $\Theta\upsilon\mu\acute{\omega}$ ἀνιάζων засмучений в серцю, з горя, з болю в серцю; $\kappa\tau\acute{\alpha}\tau\epsilon\sigma\sigma\iota\nu$ непокою ся о свое добро, тревожу ся.

ἀνιά-ω (ἀνίη), f. ἀνίησω, нуджу, знеохочую, наприкряю ся, не даю спокою, я є у прикрясть кому (Б), докучаю, мучу, я є тягаром. Pass. prt. aor. ἀνιηθείς знеохочений, сприкрявши собі, дізнавши прикрясти; сумний, безпотішний, В 291; οὐ γὰρ τίς τοι ἀνιάται παρεόντι, ніхто не дізнає прикрясти ізза твоєї присутности, твоя присутність не є нікому тягаром.

ἀν-ιδρωτί, adv. (ιδρώς), без поту, без труда, О 228.

ἀνίει, **ἀνιείην**, **ἀνιέμενος**, гл. ἀνίημι.

ἀνίη, ἡ, тягар, клопіт, досада, неприємність, мука, нужда, нещастє, труд, прикрясть, біда; ἀνίη καὶ πολλὸς ὕπνος, довгий сон є навіть шкідливий; ἀπρηκτος ἀνίη неминуче нещастє.

ἀνιηθείς, prt. aor. p. від ἀνιάω.

ἀν-ίημι, 2. sg. ἀνίεις, ἀνιείς, prt. fem. -είσα, ipf. 3. sg. ἀνίει, opt. 2. sg. ἀνιείης, fut. ἀνίησω, 3. sg. ἀνίσει, aor. ἀνήηκα, -έηκα, 3. pl. ἀνέσαν, coni. 3. sg. ἀνίη, opt. ἀνιείην, prt. pl. ἀνέντες, кидаю в гору, посилаю, -висилаю в гору (на верх) ἀέτας, випускаю; викидаю в гору ὕδωρ; посилаю назад, відсилаю, позволяю вертати домів, σ 265; — δεσμόν розвязую, відвязую, розплутую; πύλας відчиняю, отвираю; ἐμὲ ὕπνος ἀνήηκεν сон мене покинув, я прокинув ся (Б); ἐμὲ $\Theta\upsilon\mu\acute{\omega}$ ν ἀνίει δδύνη

мене в серцю покинув біль; пробачаю, позволяю, потураю, Е 880; наганяю, наклонюю, загриваю, наумляю, е по н у к у ю: Τελέμαχον κεχολωμένον ἀν. в Телемаху гнів роздратовувати (Б), до гніву спонукувати; підводжу на що (Р) Ε 761, заохочую, велю, ἀείδειν, πολεμίζειν. — Med. посилаю для себе в гору: αἴγας з кіз скіру здоймаю, білу (Б), кози зі скіри обдираю; κόλπων ἀνιεμένη відкриваючи пазуху, грудь.

ἀνιη-ρός, 3. compr. -ρέστερος, прикрий, утяжливий, що виходить на лихо; πτωχός докучливий, влізливий, навязчивий ρ 220.

ἀνιόντος, гл. ἀνειμι.

ἀ-νιπτό-πους, οδος (νίπτω, πόυς), з невмиваними ногами, Σελλοί II 235.

ἀ-νιπτος, ον, (νίπτω), немитний, невмиваний, χερσί Ζ 266.

ἀν-ίστημι, ipf. ἀνίστη, fut. ἀν(α)-στήσω, aor. ἀνέστησε, opt. ἀναστήσεις, ipv. ἀνστήσον, part. fem. ἀνστήσασα, aor. 2. ἀνέστη, dual. ἀνστήτην, 3. pl. ἀνέστην, prt. ἀνστάς, inf. ἀνστήμενα. Med. ἀνίσταμαι, fut. ἀναστήσομαι, ipf. ἀνίστατο, inf. ἀνστήσεσθαι. Α) перехід. (praes., impf., fut., aor. 1. act.), кажу або велю встати η 163, 170, проганяю, розганяю Α 191; χεῖρὸς підношу за руку; кажу вимандрувати, виводжу, переселяю ζ 7; загриваю, заохочую, спонукую, побуджаю, поставляю, τινί против кого; буджу зі сну, пробуджую, Κ 32. 176; воскрешаю (мерця) Ω 551. Б) неперехід. (aor. 2., prf. act. i pass.), встаю, підношу ся, піднимаю ся, ἐξ εὐνῆς, ἐξ ἐδέων; τοῖσι δ' ἀνέστη, споміж них встав; повстаю, вистушаю, τινί проти кого; при-

ходжу до себе, піддужаю, здоровію О 287, воскресаю Ф 56.

ἀν-ίσχω (ἐξίω), держу до гори, підношу, підіймаю, χεῖρας θεοῖσι. Med. ἀνά δ' ἴσχω κηδόμενος περ Η 110 видержи, здержи ся, зупини ся (Р).

ἀν-ιχνεύω, висліджую, провідую, доходжу, X 192.

ἀννέϊται, сходять; гл. ἀνανέομαι. **ἀννέφελος** (ἀνέφελος), без хмари, незахмарений, погідний, ясний.

ἀ-νοήμων, ον (νοέω), нерозумний, невторопний, безглуздий, непуцящий, нерозважний, β 270, 278, ρ 273.

ἀν-οίγω, ipf. ἀνέωγεν і ἀνώγεν, iter. ἀναοίγεσκον, aog. ἀνέωξε, отвираю, відчиняю, відмикаю, θύραx; κληῖδα відсуваю, πόμα підношу.

ἀν-όλεθρος, ον, непогублений, невбитий, ненарушений, N 761. **ἀνομαι**, гл. ἀνω.

ἀ-νοος, ον, нерозумний, непуцящий, невторопний, глухий, дурний, κραδίη Φ 441.

ἀν-όπαια, (ἀνά і ὤψ), в гору, до гори, горі, в крок ока (Б), α 320.

ἀν-όρνυμι, побуджаю, споную. — Med. aog. ἀν δ' ὄρνω підняв ся, встав.

ἀν-ορούω, aog. ἀνόρουσε, скоро піднімаю ся, підскакую, скачу, схоплюю ся, зриваю ся, ἐκ θρόνων з стіліців; ἐξ ὕπνου прокидаюсь, повстаю; ἐς δῖφρον скачу на віз; ἐς οὐρανόν виступаю на небо, сходжу на небі.

ἀ-νόστιμος, що не може вернути; ὅς κείνον ἀνόστιμον ἔθρηκεν, що єму не присудив вернутись, δ 182.

ἀ-νοστος, ον, без повороту, не повертаючий домів; καί νό κε πάντας ἔθρηκεν ἀνόστους і були-б усіх позбавили повороту, ω 528.

ἀ-νοσος, ον, без слабости, здоровий, безпечний (Б), ξ 255.

ἀν-ούτατος, ον (ούτάω), незраний, Δ 540.

ἀν-ουτητή, adv. не зранивши, без зраненя, X 371.

ἀνσιάς, **ἀνσιησον**, **ἀνστήσων**, **ἀνστήτην**, aog. від ἀνίστημι.

ἀνσιτρέφειαν, гл. ἀναστρέφω.

ἀνσχεθέειν, **ἀνσχεο**, **ἀνοχήσεται**, гл. ἀνέχω.

ἀνσχετος зам. ἀνάσχετος (ἀνέχω), що можна знести, терпіти, β 63.

ἀντιᾶ, проти, супроти, напроти; 1) adv. στή δ' ἄντα σχομένη стала проти него (звернена), ἄντα τιτυσκομένη, просто повертаючи (ключем, Б); ἄντα ἰδεῖν просто глядіти на що, споглядати (звернути очи просто) наперед себе; ἄντα μάχεσθαι бороти ся з ворогом, проти ворога; ἄντα ἀνασχόμενω проти себе розмахнувшись, замахнувшись, розігнавшись; θεοῖσιν ἄ. ἐώκει лице в лице, т. є. зовсім до богів подібний. — 2) Pгаер. з gen. насупроти, напротив, перед: ἄντα παρεΐών σχομένη κρηδεμένα закривши наміткою лице; ἄντα σέθεν перед тобою; ἀντ' Ἀλκάντος ἐείσασο, вийшов або виступив проти А.

ἀντ-άξιος, ον, що має рівну вартість, в рівній цінї, одної цінї (С); πολλῶν ἀντ. ἄλλων стільки вартний, що багато других, ψυχῆς що жите.

ἀντά-ω (ἀντα), ipf. ἦντεον, f. ἀντήσω, aog. ἦντησα, conі. ἀντήσομεν, (з genet. або dat.), і ду на против, зустрічаю ся з ким, подібую, стрічаю; приходжу, прибуваю якраз, δαίτης якраз застаю пир; ὅπως ἦντησας ὀπωπῆς як бачив на власні очи; μάχης зустрічаюсь в борбі, борю ся.

Ἄντεια, Антея, донька Йобата, кор. в Лікії, жінка Пройта, Z 160.

ἀντι-έχω, гл. ἀντίσχω.

ἀντην (= ἄντα), adv. а) в лице, в очи, перед очима, явно, очевидно; ἄ. εἰσιδεῖν, просто в очи глядіти; ἄ. ἰδοῦσα, побачивши в живі очи; νεικεῖν в очи ганьбити, ἐμοὶ ὀμωθήμεναι ἀντην явно ставити себе на рівні зі мною, змагати ся зі мною (С); ἄ. οὐ λοέσσομαι перед вами, перед вашими очима не буду купати ся; ἐναλίγκιος ἀντ. зовсім подібний, або з виду подібний, так само εἰκέλη; б) прот и, н а прот и: ἄ. ἴστασθαι стояти проти кого, ἐρχεσθαι йти проти кого; ἄ. βαλλόμενοι спереду поцілені, влучені.

Ἀντηνορίδης, син Антенора, Гелікаон Г 123, Ляодок Δ 87; Агенор, Акамант, Поліб Λ 59; Іфідамант Α 221; Коон Α 249, Т 53.

Ἀντήνωρ, ορος, син Айзиета і Клеоместри, муж жрекині Теани, отець 10 синів, оден з наймудрійших троян. князів, що гостинно прийняв Менелая і Одиссея, коли они домагались видачі Гелєни і сам дораджував, щоби єї назад віддати, Г 148, і д. Н 347.

ἀντησις, ἡ (ἀντάω), стріча; лише κατ' ἀντησιν напротив, супроти ὁ 387.

ἀντί (ante), праер. з gen. з а, з а м і с т ь: ἀντί γάμοιο замість весіля, шлюбу; ἀντί καστρινήτου ξείνος τέτυκται стає за брата, як брат; θεοὶ τῶνδ' ἀντί χάριν δοῖεν, нехай тебе за те боги нагородять; ἀντί πολλῶν λαῶν ἐστὶν ἀνὴρ, за много народу чоловік той стане (Р); γυναικὸς ἄρ' ἀντί τέτυξο ти бабою став ся (Р).

ἀντί, ἀντί-α, adv. neutr. pl. від ἀντίος, проти, напроти.

ἀντι-ἄνεια, fem. (ἀνὴρ), рівна мужам, (сильна).

ἀντιάω (ἀντίος), 3. pl. -ώωσι, άουσι, 3. pl. ipv. οώντων, -αόντων, inf. -άαν, -άειν, prt. -όων, -άων, ώωσα, -άουσα, fut. -όω, -άω і від ἀντιάζω fut. ἀντιάσεις, opt. aor. -άσειας copі. 3. dual. -άστητον, виходжу або йду напроти, тινός кого, стрічаю кого, зустрічаю ся, τινί з ким, σ 147; ἐκείτην ἀντιάσαντα, що надійшов, зустрів ся; ἐμῶ μένει ἀντ. мірять ся з моєю силою; стаю на (проти) кого Н 231 σέθεν; πολέμοιο, μάχης йду на війну, беру участь в борбі; πόνοу, ἔργων займаю ся, захожу ся; στέρνων ударяю, виціляю, влучаю в груди; κνίσης, ἐκατόμβης, ἱρών одержую, приймаю: ὀνήσιος дізнаю добра, щастя (вдачі, В); γάμου ἀντιάσθε будьте учасниками весіля; λέχος спати на постелі.

ἀντι-βίην, насильно, напрасно, уперто, ворожо; μήτε -ἔθειλ' ἐριζέμεναι βασιλῆϊ ἀντ. тиж перестань з королем уразливо сперечатись (С.) Α 278; прот и, н а прот и; ἐπί τινι ἀντ. ἐλθεῖν, проти кого ворожо виступати, на кого — вдарити; πειρηθῆναί τινι, спробуватись з ким в борбі.

ἀντί-βίος, 3. (βίη), що боре ся против кого, ворожий, неприязний; ἀντ. μαχέσσαμένω ἐπέεσσι, сперечаючись вразливими словами. Neutr. ἀντίβιον, adv., проти, напроти; μάχεσθαι τινι проти кого бороти ся.

ἀντι-βολέω (βάλλω), aor. ἀντεβόλησα; 1) з dat. йду против, случайно стрічаю ся, τινί з ким; φόνω, τάφω, я в присутний при —, бачу (В); 2) з gen. беру участь

в чім; μάχης іду до бою; τάφου, на похорон наспіваю; ἐπητύος находжу, стрічаю ласкавість, жилищливість; γάμος ἀντιβολήσαι ἐμέθεν весіля надійде, наблизить ся мені.

ἀντί-θεος, 3. рівний богам, богорівний (B).

ἀντί-θύρος, ον, (θύρα), проти дверей: κατ' ἀντίθυρον κλισίης перед дверми, проти дверей в хаті, π 159.

Ἀντι-κλεία, -κλέεια, Антикля, донька Автоліка, жінка Ляерта, мати Одиссея і Ктимени, λ 85, σ 355 і д.

Ἀντι-κλος (κλέος), Антикль, грецький герой, що укритв ся був в деревянім коневі, δ 286.

ἀντι-κρή(ς), (κρήρα), adv. на проти, против кого, з ким, μάχεσθαι; ἀντ. μεμακώς просто (на); ἀντ. ἀπόφρημ просто в очи, до очий; ἀντ. δι' ὤμου просто через плечі; ἀντ. παρὰ λαπαρήν просто попри здуховину, на самій здуховині (P.); наскрізь, зовеїм, навеклезь; ἀντ. ἐξεπέρησεν наскрізь пронизала (B). (ὅ коротке в тезі E 130, 819).

Ἀντι-λοχος, Антилох, найстарший син Нестора і Евридики, γ 452, приятель Ахілля; знаменитий бойовник; під Троєю убив его Мемнон, δ 188.

Ἀντι-μαχος, Антимах, отець Гиппольоха, Пейзандра і Гиппомаха; рішучо супротивляв ся видачі Гелени M 88 і д.

Ἀντι-νοος, Антиной, син Евпейта, оден з найбуїїйших женихів Пенельопи, засідав ся на Телемаха, коли той повертав з Пільосу, кинув до Одиссея стільцем; Одис. убив его першого, δ 660, π 363, і и.

ἀντίον, гл. ἀντίος, проти, на проти.

Ἀντι-όπη, Антиопа, донька Азопа, мати Амфіона і Зета, λ 260 і д.

ἀντί-ος, 3. противний, проти, напроти, назустріч; ἀντίοι ἔσταν назустріч, зустрічать его вийшли, A 535; ἀντ. ἦλθε, ὄρωτο, τινί і тινός; ἀθρήσαι — ἀντίη, глядіти просто в лице τ 478; ὅστις τοῦ γ' ἀντ. ἔλθει, хто тільки підступив би до него, E 301; εἰ μή τις Ἐκτορος ἀντ. εἶσι, як ніхто на Γ. не вийде. — Neutr. sg. ἀντίον, і plur. ἀντία, яко adv., проти, напроти, перед, іέναι, іти на кого, проти кого; μάχεσθαι ἀντ. тινός, бороти ся з ким; ἵκειν проти кого сїсти; ἀντία δεσποίνης перед (з) господинею; ἀντίον αὐδᾶν τινα на те говорити, відповідати кому; ὅς τις σέθεν ἀντίον εἶπη, хто тобі щось противного скаже (K), хто би тобі супротивляв ся.

ἀντιόω, гл. ἀντιάω.

ἀντι-πέραιος, (πέρας), протилежний; neutr. pl. subst. ἀντιπέραια протилежний беріг морський.

ἀντι-ίσχω (ἔχω), держу проти, перед чим; med. держу перед собою; ἀντίσχεσθε τραπέζας ἰῶν, держіть перед собою, заставте ся, заслоніть ся столами перед стрілами, супроти стріл γ 74.

ἀντι-τορέω, аог. ἀντιτόρησα, пробиваю, з gen. χροός; з accus. ἀντιτορήσας δόμον, впадаю, вдираю ся, вломлюю ся.

ἀν-τίτος, ον (τίω), відплачений, винагороджений, відомщений; ἀντ. ἔργα відплата, винагорода, месть, ρ 51, 60.

Ἀντι-φάτης, αο, асс. -τήз, Антифат, 1) кор. Ляйстригонів, (син Позейдона) κ 106, 114. — 2) син Мелямпа, отець Ойкля, σ 242. — 3) Троянець, M 191.

ἀντι-φερῖζω, стаю проти, ривнаю ся, або міряю ся, τινί з ким, τί в чім, μένος Ф 488.

ἀντι-φέρομαι, стаю проти, опираю ся, борю ся (Б), міряю ся Ф 482, виступаю наперед, μάχη в борбі, Ε 701; ἀρχαλέος Ὀλύμπιος ἀντιφέρεσθαι, тяжко в оперти ся Олімпійцеві; μένος ἀντιφέρεσθαι міряти ся щодо сили, з силою.

Ἀντί-φονος, Антифон, син Пріяма, Ω 250.

Ἀντίφος, Антиф. 1) син Аїгіітія, товариш Одиссея, що его пожер Поліфем β 19. — 2) приятель Одиссея і Телемаха, ρ 68. — 3) син Тессаля, вожд Греків з Нісіру В 678. — 4) син Таліямена з Майонії, союзник Троян, В 864. — 5) син Пріяма, що его спіймав Ахіль а відтак пустив за окупом Δ 489, его убив Агамемнон, Λ 101.

ἀντιλος, ε, вода морека на дні корабля; спід корабля, демен (Б), або демена.

ἀν-τολή (ἀντατολή), ἡ, (схід сонця) μ. 4.

ἀντ-ομαι (ἀντάω), стрічаю кого, зустрічаю ся з ким, попадаю на що, влучаю, вдаряю в що ἀργύρω; εἰ διπλός ἦντετο θώρηξ, де панцир сходов в захопдівною, (де сходились і заходили на себе панцир і пояс).

ἀν-τρον, τό, (antrum), печера, вертеп, яма, нора.

Ἀντιρῶν, ὄνος, тессалійске місто побережне у обноги гори Ойти, В 697.

ἀντιξ, υγος (τέγος), а) беріг або обруч щиту (металевий); б) беріг воза або поруче (поведене понад верх коша возоведено аж до отвертої задної стони воза; о те поруче можна було оперти ся, его держати

ся і привязувати до него поводи), обвідка; δοῖαὶ ἀντιγες подвійне поруче.

ἀννμι, ірф. ἦνυτο, щось удає ся, ἔργον поступає наперед; гл. ἀνώω.

ἀνύσις, ἡ, докінчене, довершене, наслідок, успіх; οὐκ ἀνυσιν δῆρμεν, ми нічого не осягнемо, ділу не поможемо (Б); ἀν. δ' οὐκ ἔσεται αὐτῶν, они нічого не осягнуть, не докажуть.

ἀνύω, fut. ἀνύσω, аог. 1. ἦνυσε, ἀνύσειе, від **ἀννμι** ірф. 3. sg. ἦνυτο, доконую, довершаю, докінчую. до кінця доводжу; ἔσσαν νηῦς ἦνυσεν, скільки корабель відбуває дороги, пробігає; ἔφρα νηῦς ἀνύσειе — θαλάσσης ὕδαρ, щоб корабель відбув (покінчив) свою дорогу по...; οὐκ ἀνώω φθονέουσα завистно нічого не вдію; εὐλόξ ἦνυσεν знищив. — Med. з inf. fut. ἀνύσσεσθαι; οὐ γὰρ εἶω -ἀν. τὰδε ἔργα, не думаю, щоб ми те наше діло довели до ціли, знаю, що наше діло — даремна праця (Б).

ἀνω, ірф. ἦνον, прс. р. ἀνεται, ἀναιτο кінчу, доконую, відбуваю; ἦνον ἐδέεъ був кінець дорозі; νύξ ἀνεται кінчить ся, добігає кінця.

ἀνω, adv. (ἀνά), в гору, до гори, горі, на гору, д' горі, Ω 544 (в напрямі до Трої).

ἀνώγα, ас, ε (ἀνάγκη, ἀρχω силу), прф. зі знач. praes., conі. ἀνώγη, орт. ἀνώγοιμι, ірв. ἀνώγέτω, -ώγετε, ἀνωχθι, -ώχθω, ἀνωχθε, inf. ἀνώγέμεν, plpf. ἦνώγεα, 3. sg. εἰ(ν) і ἀνώγει, велю, кажу, приказую, наказую; спонукую, раджу, упоминаю, наганяю, визнаю; звч. з асс. с. inf. також з inf. аог., з dat. υ 131.

ἀνωῶεν, impf. від ἀνείγω.

ἀνώγω, praes. до ἀνώγα, велю, приказую; від того ἀνώγει, ірф.

ἤνωγον, ἀν., fut. ἀνώξω, aor. ἤνωξα, conp. ἀνώξομεν, inf. ἀνώξαι.

ἀνωθέω, prt. aor. ἀνώσας, пхаю в гору, γαῦν, відпихаю від берега, с 553.

ἀν-οῖστί, adv. несподівано, неждано, δ 92.

ἀν-οῖστος, ον (οἶσμα), несподіваний, славлений, знеславлений, ославлений в пісні, Z 358.

ἀν-ώνυμος, ον (ἔνομα), безіменний, без імени, що не має імени, φ 552.

ἀνωχθε, **ἀνωχθι**, **ἀνώχθω**, гл. ἀνωχα.

ἄξαντος, **ἄξαοθε**, **ἄξέμεν**, -μεναι, **ἄξετε**, гл. ἄγω.

ἄξίνη, ἡ (acus), сокира, топір, балта, подвійний бердих Троян.

ἄξιος, З. (ἄγω), вартний, що варт, що стоїть, що стане в; οὐδ' ἐνός — "Ехторос, й одного не варті Гектора; λέβητος βούς ἄξιος, стільки вартний що віл; σοὶ δ. ἄξ. (δῶρον) ἔσται ἀμοιβής, тобіж дістане ся дар такий, що варт у (за) відплату; πολέος ἄξ. багато, дуже вартний, дорогий; πάντων ἄξ. ἡμερ день, що за всі стане, винагородить; достаточний, величній, цінний ἀποινα, відповідний, великий; ὄνος богатий викуп, ἀποινα, δῶρα; годящий; τοὶ ἄξιον ἄφοι тобі припав би великий барнш.

Ἀξιός, Аксію, ріка в Македонії, що вливаєсь до термаїського заливу; тепер Vistrizza, В 849, Н 288, і н.

Ἀ-ξυλος, Аксиль, син Гевтра з Арієби в Тракії; его вбив Діомед, Z 12.

ἄ-ξυλος, ον (ξύλον), богатий в дерево, нерубаний, βλη Α 155.

ἄξων, ονος, οσι, ό (ἄγω, axis), вісь; ὑπὸ δ' ἄξοσι φῶτες ἐπιπτον падали під колеса, П 378: σιδήρεος χάλκεος, φήγγινος.

ἀοιδή, ἡς, ἡ (ἀείδω), сьпів, дар або штука сьпіву, пісня, предмет пісні; θεόσις, θεοπεσίη, ἱμερόεσσα, στονόεσσα і н.

ἀοιδίάω, -αει, pt. -άουσα, сьпіваю, ε 61, κ 227.

ἀοιδίμος, ον (ἀοιδή), оспіваний, славлений, знеславлений, ославлений в пісні, Z 358.

ἀοιδός, οῦ, ό, (ἀείδω), боян, сьпівак, сьпівець, кобзар; сьпівців, як Фемія і Демодока в Одиссеї, не вчив ніхто їх штуки; они е αὐτοδίδαχοι, γ 347, і лише бог, особл. Аполльон або музи наділяють їх тим даром φ 44, 63, 488, ρ 519; тому зовуть ся они: θεῖος, θεόσις богом вдохновені ρ 385, θεοῖς ἐναλίγκιος αὐδῆν. За для того дізнають они високого поважання, φ 479, е часто товаришами і приятелями королів і князів, пробувають на їх дворах, хоч часто й мандрують; а всюду витають кобзаря радо і приймають, як милого гостя, ρ 383. Агамемнон полишає сьпівця для охорони своєї жінки, γ 267.

ἀ-ολλής, ές, έες, έα (Ἔελ, εἴλω, ἐ-άλην), разом зібраний, весь, в купі, густий, громадний, громадою, ватагою, товпою, юрбою, густою лавою, глотою, всі разом.

ἀολλίζω, aor. ἀόλλισα, pass. ἀολλίσθησαν, inf. -σθήμεναι, згромаджую, збираю; pss. згромаджую ся, збираю ся.

ἀορ, ἄρος, асс. pl. ἄρας, ρ 222, меч, шабля, (те саме, що ξίφος, пор. φ 403, 406 і н); δεινόν, δξύ, τανύηκες; і н. (в двосклад. відм. ἄ, в трисклад. в арзі ἄ, в тезі ἄ).

ἀορ-τήρ, ἡρος, ἡρα, ρεσι, ό (ἀείρω), перевязь, перевязка, шлійка, пояс або ремін, що на нїм меч ношено, носильник; ἐν δὲ στρόφος

ἦεν ἀσσητήρ, а при ній (торбі) був мотуз яко носильник, або замість ремінця, v 438.

ἀσσητήρ ἦρος, ὅ, співвоєвник, товариш битви, помічник, вибавник, спаситель, оборонник.

ἀ-οντος, ον (οὐτάω), незраний, нескалічений, Σ 536.

ἀп-αγγέλλω, ірf. ітер. -γγέλλεσκε, орf. аог. -γγείλειε, іnf. -εἶλαι, рrf. -ας, приношу вість, звістку, доношу, даю знати, заношу, розношу, повідомляю, оповіщаю, оповідаю; μῦθον одвіт передаю, Γ 626; πάλιν назад приношу відомість.

ἀп-άγω, рrf. -ων, зовсім душу, задушую, задавляю, τ 230.

ἀп-άγω, fut. -άξω, аог. 2. -ήγαγον, відпродажую, відводжу, заводжу, запроваджую, веду домів; βόας, приводжу, приганяю.

ἀп-αίειρομαι, віддаляю ся, відходжу, πόλιος з міста, Т 563.

ἀп-αίνυμαι, і ἀλο-αίνυμαι, забираю, віднимаю, відбираю, лишая чого, рабую; νόστον позбавляю, не даю вернутись.

Ἄ-παισός, Анайз, місто в Мизії, В 828.

ἀп-αἶσσω, part. аог. ἀπαῖστας, епішу, кидаю ся в діл, зіскакую, збігаю; κρημνοῦ із спохилого, стрімкого берега, Ф 234.

ἀп-αιίζω, ζοντες, жадаю, відбираю, домагаю ся назад, правлю, β 78.

ἀп-άλακτε, ірv. аог., ἀπαλάκτοι орf. гл. ἀπαλέξω.

ἀ-πάλαμνος, ον, (παλάμη), безпомічний, безпорадний, Е 597.

ἀп-αλέξω, іnf. і. -ξήσειν, орf. аог. -ξήσαιμι, аог. 2. ἀλάκτε, κρι, відвертаю, проганяю, відбиваю, відпираю, здержую; держу далеко від, бороню проти кого, хороню, стережу, бережу; κακότητος від біди захистити (В).

ἀп-άλθομαι, fut. -θήσεσθον, лічу, або гою зовсім, вилічую, ἔλκεα Θ 405, 419.

ἀп-αλοιάω, аог. ἀπλοίησε, розбиваю, розтріскую, торощу, δετέα Δ 522.

ἀп-αλός, 3. ніжний, мягкий, товстий (В), δειρή, αὐχὴν; свіжий, молодечий, ἦτορ молоде серце (жите), розкішний; ἀπαλὸν γελᾶν сильно, щиро сьміяти ся, ξ 465.

ἀп-αλο-τροφής, εὐς (τρέφω), добре викормлений, підготований, товстий, тучний, σιάλος, Ф 363.

ἀп-αμάω (ἀμάω), рrf. аог. ἀπαμήσας, ескошую, відтинаю; ἀπ' οὐατα ἀμήσαντες, φ 301.

ἀп-αμβροτεῖν, гл. ἀραμαρτάνω.

ἀп-αμείβομαι, рrf. ἐμενος, ірf. ἀπαμειβετο одвічаю, відповідаю, τινά кому.

ἀп-αμείρεται = ἀποαίνυται, ρ 322.

ἀп-α-μύνω, аог. ἀπήμυνα, ἡμῖν ἀπὸ λογῶν ἀμύναи, відвертаю, відпираю, відводжу, проганяю, зупиняю, здержую, τί τιμ, щось від кого; ірf. m. -αμύνετο, орf. аог. υπάμεσθα, відвертаю від себе, бороню ся, χερσίν руками; πόλις, ἣ ἀπαμυνάμεσθα котрим би ми могли себе охоронити.

ἀп-ἀναίνομαι, аог. 1. ἀπηγηνάμεν, іnf. ἀπανηνάσθαι, зовсім заперечую, відпираю ся, Н 185, εὐνήν відказуюсь, відмовляю, віддаляю, відганяю, κ 297.

ἀп-ἀνευθε(ν), а) adv. далеко, здалека, геть; ἀπ. κίων геть ідучи, відходячи; в далечині, посторонь, осторонь; ἀπ. -θεν κερυεῖν, осібно, окремо, особливо, найпаче, найперш. — б) праер. з gen. одалік, далеко від νεῶν; ἀπ. θεῶν без богів.

ἀп-άντη, adv. (ἅπας), всюди, скрізь, на всі сторони; κύκλω ἀπάντη зі всіх сторін довкола, кругом.

ἀπ-ἀνθῶ, аог. -ήνυσαν, довершаю, докінчую; οὐκ ἔλαθε (τὴν ἐδόν) назад вертаю домів, η 326.

ἀ-παξ, adv. раз, нараз, відразу, μ 350.

ἀπ-ἀράσσω, аог. ἀπῆραξε і ἀπάραξε, відриваю, стинаю, відтинаю, відрубую; розбиваю, розтріскую, торощу; (осібно: ἀπὸ δὲ τρυφ. ἀράξεν, N 577).

ἀπ-ἀρέσχομαι, inf. аог. -χρέσσοσθαι, зовсім помиряю ся, примиряю ся, погоджую ся; βασιλῆα ἀνδρ' ἀπ. щоби король з чоловіком примирив ся, T 183.

ἀπ-ἀρχομαι, починаю, починаю; ἀπαρχόμενος, починаючи жертву, офіруючи (B); ἀπὸ τρίχας ἀρχόμενος, починаючи жертву відтинанням волося (шерсти на чолі жертвовного звіряти), T 254.

ἀ-πᾶς, ἅπαντα, ἅπαν, весь, цілий, кожний, всякий, всякого рода πόσις, βρώσις; ἅπ. φιλότιτος, повної, щирої гостини; ἀργύρεος ἅπας цілий срібний. Plur. всі разом.

ἀ-παστος, ον (πατέομαι), натщій, що нічого не їв, не спожив; ἐδητύος ἤδὲ ποτήτος без страви й напою, що нічого не їв і не пив нічого; ἐδητύος ἦεν ἅπ. не споживав страви.

ἀπατάω (ἀπάτη), fut. -ήσω, аог. ἀπάτησα, ошукую, обманюю, зводжу, обдираю.

ἀπ-ἀτερο-θε(ν), осібно, окремо, віддільно; з gen. одалік, далеко від, E 445.

ἀп-ἀτη, ης, ἡ, обмана, обманливість, манта, брехня, ошуканство; хитрість, pl. хитроці, O 31, v 294.

ἀπατήλιος, ον, обманчивий, облудний, мантивий; ἀπατήλιος βάζειν неправду говорити; ἀπ. εἰδώς, що знає ошукати, мантий.

ἀπατη-λόс, ον, обманчивий, облудний, A 526.

ἀп-αἰμάω, аог. ἀπητίμησε, зовсім збезечую, обругую, обезславлюю, з'огиджую, зовсім погорджаю, N 113.

ἀπαινάω, гл. аог. pt. ἀπούρας,

ἀπαίφισκω, аог. ἤπαφε, opt. аог. m. 3. sg. ἀπάφιστο, ошукую, обманю, морочу, надаю (B), зводжу.

ἀπεβήσασо, сеото, гл. ἀποβαίνω.

ἀπέειπε, гл. ἀπεῖπον; **ἀπέεργε**, гл. ἀποεργω.

ἀπέρισιν, гл. ἀπειρι.

ἀπειλέω, fut. -ήσω, ipf. dual.

ἀπειλήτην, аог. ἀπειλησα, хвалю ся, чваню ся, величаю ся, θ 383; грожу, нахваляюсь (C.); ἤπεπείλησεν μῦθον, став з погрозою (грізно) говорити, відгрозувати ся словами; ἀπειλάς відгрозую ся погрозами; приобіцію, прирікаю, Ψ 863.

ἀπειλή, ἡ, лише pl., хвальба, чвань, чваньба, величання, дума; Ξ 479, Υ 83; грізьба, погроза, пострахи (B), v 126, I 244.

ἀπειλη-τήρ, ἡρες, хвалько, чванливець, гороїжник, величайко, H 96.

1. **ἀп-εἰμι** (εἰμί), coni. prs. ἀπέησιν, fut. ἀπέσομαι, 3. sg. ἀπεσοίται, ipf. ἀπῆν, -έην, 3. pl. ἀπεσαν, я в віддалений, далеко; τινός від кого, φίλων καὶ ἀλλης, πάτρης; я в неприсутний; σοὶ δ' ἐδδς οὐκέτι θηρὸν ἀπέσεται перед тобою дорога вже не далека, незабаром поїдеш в дорогу (B); οὐδ' ἔτι -δηρὸν ἀπεσοίται, і вже не довго буде баритись; πολλὸν γὰρ ἀπὸ πλυνοῖ εἰσι πόλιος дуже далеко в відміста, ζ 40.

2. **ἀп-εἰμι** (εἰμι), ipv. ἀπιθι, prt. ἀπιών, ipf. ἀπήε, відходжу, йду; prs. зі знач. fut. ρ 593.

ἀп-εἶπον, аог. 2. до prs. ἀπέφημι, 3. sg. ἀπέειπε, coni. ἀποείπω,

opt. 3. sg. ἀποείποι, ipv. ἀπόειπε, inf. ἀποειπεῖν, ἀπειπέμεν, prt. ἀπειπών і ἀπειπών, а) говорив, висказав, розказав, виговорив, все сказав, вимовив, сказав до кінця; ἀγγελίην передав звістку (P), μῦθον висказав; б) відмовив, відказав, μνηστήρεςσι виповів (дім), прогнав (B), α 91; відкинув (P), Γ 510; в) μῆνιν відрік ся, покинув, залишив, понехав (σ T 35 в арзі).

Ἀπειραία, ἡ, Апейрайка, Епірянка η 8.

ἀ-πειρέσιος, і ἀπερείσιος, 3. (πέρα), безмежний, γαῖα, безкрайний; безмірний, безконечний, οὐζύς, безмірно, дуже великий, або богато; ἀνθρωποι незлічима сила; ἔδνα, ἀπὸνια викуп багатий, нечислений.

Ἀπειρη-θεν, з Апейри, η 9, мітичний край, (Епейр).

ἀ-πειρήτος, ον, (πειράω), недосвідчений, несвідущий; πόνος борба не починана; що не досвідчив, не пробував, не спробувавши M 304.

ἀ-πειρήτος, ον (πειράτα), безмежний, нескінчений, безмірний, безкрайний, πόντος, κ 195.

ἀ-πειρών, ονος (πειράτα), безмежний, безкрайний, γαῖα, πόντος, безмірно великий; δῆμος безчислений; ὕπνος дуже, безконечно довгий, безконечний; δεσμοί без кінця, нерозривні, міцні.

ἀπ-εχ-λανθάνομαι, лише ipv. aor. red. ἀπεκλελήθησθε, зовсім забуваю, з gen. θάρβευς, перестаю (годі) дивуватись, ω 394.

ἀπέκτανε, aor. від ἀποκτείνω.

ἀ-πέλεθρος, ον, (πέλεθρον), безмірний, величезний, ἔς. Neutr. jako adv. безмірно, дуже далеко Λ 354.

ἀπελήλυθε, prf. від ἀπέρχομαι.

ἀп-εμέω, aor. 1. ἀπέμεσσα, випльовую, викидаю, виблюваю, віддаю, αἶμα Ξ 437.

ἀπεμνήσαντο, гл. ἀπομνησχομαι.

ἀп-ενάρίζω, стягаю, знимаю, здираю (збрую), обдираю кого, охижаю, з подв. асс.: οἱ τοὺς ἐνάριζον ἀπ' ἔντα, P 187, X 323.

ἀπένεικα, гл. ἀποφέρω; ἀπέπλω, гл. ἀποπλώω; ἀπερείσιος, гл. ἀπειρέσιος; ἀπεροίγασι, prf. до ἀπορριγέω.

ἀп-ερόχω, fut. -ρήξω, держу здалека, не допускаю, спиняю, здержую, повздержую, відвертаю, відшираю, σύας, κύνας відганяю, відбиваю, зупиняю; осібно Ω 156.

ἀп-ερώω, стягаю, здираю, здімаю, обгризаю (B); ῥινὸν ἀπ' ὄστερόν ἐρῶσαι, ξ 134.

ἀп-έρχομαι, aor. 2. ἀπῆλθε, prf. -ελήλυθα, відходжу, виходжу, відїзджаю, виїзджаю, οἴκου з дому, πάτρης і и.

ἀп-ερωεύς, ε, що перепинює, нівечить, що нищить, μενέων суперечний (P) моїм намірам, завада, Θ 361.

ἀп-ερωέω, opt. aor. 2. sg. ἀπερωήσειας, відступаю, уступаю; з gen. πολέμου, Π 723.

ἀλεσαν, ἀλεσειαι, ἀπέσσομαι, гл. 1. ἀπειμι; ἀλεσσόμενος, гл. ἀποσεύομαι; ἀλέσιχον, гл. ἀποστείχω; ἀλέυσε, гл. ἀποτίνω.

ἀ-πενθής, ες, εος (πεύθομαι), а) непрослідимий, незвісний; ἀπενθέα θῆλε закрив непрослідимою тайною, γ 88; б) недосвідчений, несвідущий, несвідомий, що нічого не знає, без жадної звістки (B), γ 184.

ἀλεύρα, гл. ἀπούρας.

ἀπέφθιδεν, ἀπέφθιτο, гл. ἀποφθίω.

ἀп-εχθαίρω, conl. aor. 1. -θήρω, а) сильно (з цілої душі) не-

навиджу, незлюблюю (P), ворогую на кого, з асс. Γ 415; — б) змержую кому що, вчиняю ненависним, обмерзлим, обриджую, обмержую; ὕπνον καὶ ἐδωδὴν, δ 105.

ἀπ-εχθάνομαι (ἐχθρος), аог. 2. -ήχθετο, сonі. ἀπέχθηαι, inf. -θέσθαι а) я є зненавиджений, осоружений, я опротивів кому; ἀπεχθάνεαι ставш ненависний, опротивілий; θεοῖσιν ἀπέχθηται є зненавиджений, проклятий (B) богами; б) я є кому ворогом; οὕτε τί μοι πᾶς δῆμος ἀπεχθόμενος χάλειπαίνει, не вся громада мені стала ворожа, та ремствує на мене (B), π 114.

ἀπ-έχω, f. ἀφέξω, -ομαι і ἀποσχίσω, аог. 2. ἀπέσχω, сonі. ἀπόσχη, -σχωνται, inf. -σχέσθαι, з д е р ж у ю, недопускаю, спиняю, відвертаю, відпираю; νῆα ἐκλᾶς νήσων держу з далека від острова; οἴκου ἀποσχίσει буде держати здалека від дому, віддалить, прожене з д.; χεῖρας λοιμοῖο здержить руки від пошести, відверне р. від помору (K), (перестане розносити); Τυδέος υἱὸν Ἴλιος відпираю від I.; заслонюю, оборонюю кого перед чим, від чого; χεῖρας μνηστῆρων τοι, відверну від тебе руки (насилъства) женихів; розлучаю, відлучаю, ділю, відділюю X 324. Med. здержую ся, держусь здалека, відступаю, з ген. πολέμου від війни; покидаю, залишаю що, не вдаю ся в що; κελῶν ἀπὸ χεῖρας ἔχεσθαι свої руки здержати від кривди; πὼς здержую ся, τροφῶν щаджу, бережу, помилую; ἀποσχέσθαι ε 211 вздержую ся (від вина).

ἀπ-ηλεγέως (ἀλέγω), adv. безоглядно, явно, сьміло (B), по правді (P), α 373, I 309.

ἀ-πλήμαντος, сν (πημάνω), неушкоджений, цілий, здоровий, в добрім здоровю (B), τ 282.

ἀπλήμβροτον, аог. до ἀφαμαρτάνω.

ἀ-πλήμων, ονος (πῆμα), а) pass. без шкоди, без горя (C), безпечний, -но, не ушкоджений, цілий, здоровий; б) act. нешкідливий, користний, пожиточний, спасенний; νόστος щасливий, οὔρος попутний (B).

ἀπλῆν, impf. від ἄπειμι (εἶμι).

ἀπλήρη, ης, ῆ (ἄπτω), (вюнчий) віз на 4 колесах, до котрого впрягано звичайно мулів: τετρακύκλος, εὐξέστος, ὑψηλή.

ἀπληήραντο, аог. від ἀπαναίνομαι.

ἀп-ηνής, ἐς, ἐός, неласкавий, неприяний, лихої волі, ворожий, лютий, противний, твердий, жорстокий; ἀπηνέα εἰδῆ жорстокости тільки знає (B); θυμός тверде, безчувствене серце; упертий, неуступний.

ἀπῆραξεν, аог. від ἀπαράσσω.

ἀπῆρων, ας, α, гл. ἀπούρας.

ἀп-ήωρος, сν (ἀείρω), звисаючий, що висить високо μ 435.

ἀ-πίθέω (πέθω), f. -ήσω, аог. ἀπίθησε, я є непослушний, неслухаю; завєйди з οὐκ або οὐδ' ἀπ. слухаю охотно, радо, пристаю на те, не противлю ся, не опираю ся.

ἀπιθι, ipv. від ἄπειμι (εἶμι).

ἀ-πίνύσσω (πινυτός), я є безпамятний, безчувний, безтямний, з асс. κῆρ; я є нерозумний, нетямущий, без глуздів ε 342, ζ 258.

ἀπῖος, 3. далекий, віддалений; τηλόθεν ἐξ ἀπίης γαίης, з далекої чужини.

Ἀπισάων, ονος, 1) Троянець, син Фавзия Λ 578, 582. 2) син Гішпаза з Пайонії Ρ 348.

ἀ-πιστέω, ipf. ἀπίστεον, не вірю, сумніваюсь, ν 339.

ἄ-πιστος, *ον*, невірний, що не їме віри; θυμός підозріваючий, недовірчивий, посуджаючий; непевний, невірний, віроломний, Г 106.

ἀπ-ίσχω = ἀπέχω, держу з далека, відвертаю, беру геть, φάσ-γανον λ 95.

ἀπλοῖς, *ιδος* (ἀπλός), простий, поєдинчий, γλαῖνα. ω 276, Ω 230.

ἄ-πνευστος, *ον* (πνέω), без духа, без віддиху, не віддихаючи, ε 456.

ἀπό (*ab*), *праер.* з *gen.* від, далеко від, з, із: ἀπὸ νηῶν від кораблів; ἀπ' οὐρανόθεν з неба; ἀπὸ Τροίηθεν з Тр.; ἀπ' ἐρείο χάρη τάμοι нехай мені відрубає голову; χαρίζεμενοι ἀπὸ θρούς балакати про дуба (про байдужні річи, — інші розуміють: балакати сидячи під дубом); θεῶν ἄπο від богів, з ласки богів; ἔβλητ' ἐμῆς ἀπὸ χειρός з мові руки; ἀφ' ἵππων ἄλτο, скочив з воза; ἀπὸ νηῶν μάχασθαι з кораблів: ἀψαμένη βρόχον ἀφ' -μελάθρου привязавши мотуз до сволюка (балька); ἀπ' ὀφθαλμῶν з очий; ἀπὸ σπουδῆς, не на шутку, не жартом, поважно; — σίῶν ἄπο далеко від; μένων ἀπὸ ἧς ἀλόχοιο далеко від своєї жінки; ἀπὸ σκοποῦ καὶ δόξης μυθεῖσθαι проти нашого наміру і проти бажання; αἱ γὰρ δὴ μοι ἀπ' οὐατος ὤδα γέτοίτο, бодай би я був про те ніколи не чув; αἱ γὰρ ἀπ' οὐατος εἶη ἐμεῦ ἔπος, бодай би я не чув такого слова; ἀπὸ θυμοῦ εἶναι бути серцю далеким, зненавидженим, відцурати серце чие від себе (C). Про час: ἀπὸ δείπνου зараз по обіді. — В зложеннх: в і д, п р і ч б е з, д а л е к о, о с і б н о; ч а с т о с к р і π λ а е л и ш е п о н я т е с л о в а: а ж д о к і н ц я, з о в с і м. — Ча-

сто стоїть осібно від свого діє-слова.

ἄπο, *анастроф.* = ἀπό, коли стоїть після свого слова.

ἀπο-αἰνυμαι, *гл.* ἀπαίνυμαι, відбираю, віднімаю, позбавляю.

ἀπο-αιρέομαι, *гл.* ἀφαίρεσμαι.

ἀπο-βαίνω, *fut.* -βήσομαι, *aor.* 2. ἀπέβη, -βήτην, *inf.* -βήναι, *prt.* βάντες; *aor. med.* ἀπαβήσето = ἀπέβη, відходжу, ἐκ πολέμοιο, πρὸς і κατὰ δῶμα до дому; ἐξ ἵππων висідаю, зляжу з воза; ἐπὶ γθόνα, виходжу на беріг, νηός з корабля.

ἀπο-βάλλω, *aor.* -βάλε, (лише осібно від дієсл.) відкидаю, скидаю, відкладаю; δάκρυ даю волю сльозам плисти, παρεῖων по лиці, з лиця: νῆαξ ἐς πόντον випливаю, відпливаю кораблями на море.

ἀλό-βλητος, *он*, (βἄλλω), негідний, зневажливий; ἔπος згідне слово; οὗτοι ἀλόβλητ' ἐστί θεῶν δῶρα, дари божі треба шанувати (P), дарами б. годі покидати ся.

ἀπο-βλύξω, бризкаю, порекаю, випльовую, σῖου, I 491.

ἀπο-βρίξω, *prt.* *aor.* -βρίξαντες, задрімую, засипляю, засну.

ἀπο-γυιόω (γυῖα), *coni.* *aor.* -ώσῃς, зовсім ослабляю, обезсилюю, Z 265.

ἀπο-γυμνόω, *prt.* *aor.* p. -μυθεῖς, зовсім відкриваю, роздягаю; σ' ἀπογυμνωθέντα тебе, позбавленого оружа, (як роздягнеш ся, B) x 301.

ἀπο-δαίομαι, *fut.* -δάσομαι, *inf.* -δάσασθαι, приділюю, призначую, даю, подаю, уділяю; τινί τι кому, щось, τινί τινος даю кому з чогось частину.

ἀπο-δειδίσσομαι, відстрашую; в тмезі M 52.

ἀπο-δειρο-τομέω, (τέμνω), *fut.* -ήσω, -ειν, *aor.* ἀπεδειροτόμησα, відтинаю шию, ріжу; ἐς βόθρον надямою; забиваю, τέχνα, μῆλα.

ἀπο-δέχομαι, аог. 1. -εδέξατο, приймаю, відбираю; οὐκ ἀπεδέξατ' ἄποινα не прийняв, відкинув окуп А 95.

ἀπο-διδράσκω ргт. аог. 2. ἀποδράς, утікаю, ἐκ νηός і νηός.

ἀπο-δίδωμι, fut. -δώσω, -ομεν, аог. ἀπέδωχ' (= χε), 3. sg. conі. -δώσι, орт. -δοίτε, inf. -δοῦναι, орт. аог. ἀπό -δοθειή, віддаю, видаю, даю або вертаю назад, відпускаю, А 98 осібно від дієсл. винагороджую, виплачую довг; φρέπτρα відвдячую ся за вихованє, за старанє; ἔεδνα звертаю: λώβην покутую.

ἀπο-δίωμαι, conі. -δίωμαι, проганяю, виганяю, Е 763.

ἀπο-δοχιώω, ргт. аог. -μώσας, перегиною, на бік згинаю або відкидаю, αὐχένα, і 372.

ἀποδράς, ргт. аог. від ἀποδιδράσκω.

ἀπο-δρύφω, орт. -δρῦφοι, conі. аог. 1. -δρύψωσι, ps. 3. pl. ἀπέδρυφθεν, обдираю, здираю, білую, луплю, віддираю; ε 426 осібно від дієсл.

ἀπο-δύνω, здійсмаю, відкладаю, скидаю з себе, βοείην χ 364.

ἀπο-δύω, fut. -δύσω, аог. 1. -έδυσε, аог. 2. ἀποδύς, а) ps., fut. і аог. 1. act. стягаю з кого, здійсмаю, ἀπό -εἴματα δύσω, τεύχεα. б) Аог. 2. act, і med. роздягаю ся, роз'одіваю ся, стягаю, здійсмаю з себе, εἴματα.

ἀποδῶσι, **ἀποδώσει**, гл. ἀποδίδωμι.

ἀπο-εἶχω, уступаю, відступаю від, відходжу, віддаляю ся; ἀπέειχε κελεύθου, минай, позабудь дорогу (Р), Г 406.

ἀπο-εἶπον, гл. ἀπεἶπον. (**ἀπο-εργάθω**), віддаляю, відкриваю, віднимаю ῥάκκα οὐλλής; здержую, відвертаю, держу здалека, Πηλείωνα λαοῦ.

ἀπο-έρρω, ipf. ἀπέεργον, стримуую, п о в з д е р ж у ю, κύμα здержую, спинаю; відганяю, Τρώας αἰθούσης проганяю із; розділяю. розлучаю, αὐχένα τε στῆθος τε відділюю, ділю.

ἀπό-ερσε і **ἀποέερσε**, (аог. до ἀπο-έρρω, verro), conі. ἀποέρση, орт. -έρσειе, пориваю з собою, уношу, забираю, загортаю.

ἀπο-θανμάζω, аог. ἀπεθανόμασε, дуже дивую ся, чудую ся, ζ 49.

ἀπό-θεστος, сν (θέσασσθαι), погорджений, занедбаний (Б), прогнаний, ρ 296.

ἀπο-θνήσκω, 3. pl. plpf. ἀποτέθνασαν, вмираю; pf. я є мертвий, забитий, погіб; рт. pf. -τεθνήθως що помер, погіб, мертвий.

ἀπο-θορόντες, part. аог. від ἀποθρόσκω.

ἀπο-θρώσκω, ргт. аог. -θορόντες, -ρούσαι, відекакую, зіекакую, νηός з корабля; χαπνός ап. взносить ся, піднімає ся в гору, γαίης із землі; ἀπό νευρήρι δίστοι θρώσκων вилітали, летіли; ἀπό λέκτροιο виєкакую, скачу з ліжка.

ἀπο-θύμιος, сν (θυμός), немилый, нелюбий; ἀποθύμια ἔρδειν τινі комусь зробити прикристь, вчинити щось немилго, Ξ 261.

ἀп-οικίζω, аог. ἀπόικισе, поселяю (на иньшій місци), переселяю, μ 135.

ἀποινα, ον, τά (ποινή), а) окуп, викуп, дари відкупні (С.), дарунки; υἱός за сина, κούρης за доньку; б) кара, винагорода; ἀπερείσια, εἰκασινήριτα, і н.

ἀποίωω, fut. до ἀποφέρω.

ἀп-οίχομαι, а) віддаляю ся, держу ся з далека, πολέμοιο від війни; ἀνδρός покидаю, лишаю; б) я є несприсутний, віддалений, далекий, барю ся; θηρόν ἀποίχεται довго барить ся; ἀποίχόμενος, несприсутний, далекий.

ἀπο-καίνυμαι, перевисшаю, беру верх, переважую (B), *τινά τιμ*, кого в чімсь.

ἀπο-καίω, спалюю, 3. sg. opt. aor. ἀπὸ Τρώων κεφαλὰς καὶ τεύχεα -κήρι, Φ 336.

ἀπο-κάλνω, видихаю; aor. ἀπὸ δὲ ψυχῆν ἐκάρυσεσσε віддала духа (зімліла) X 467.

ἀπο-κείρω, стрижу, відтинаю, розтинаю, протинаю; ἀπὸ δ' -κέρσε (aor.) τένοντε K 456. — Med. aor. ἀπεκείρατο, відтинаю, або утинаю собі, *χαίτην* Ψ 141.

ἀπο-κηδέω, я є недбалий, байдушний; prt. aor. -κηδέσαντε з байдушности Ψ 413.

ἀπο-κινέω, conl. aor. -νήσωσι, iter. -κινήσασκε. відганяю, вишираю, відшираю, проганяю, θυράων від дверей; забираю, δέπας τραπέζης зі стола.

ἀπο-κλίνω, prt. aor. -κλίναντα, відгинаю, відхиляю, відступаю (від правди); ὑποκρίνεσθαι ὄνειρον ἄλλη ἀποκλίναντα, толкувати, виясняти сон в инший спосіб, τ 556.

ἀπο-κόπτω, inf. f. -κοψέμεν, aor. ἀπέκοψα, відтинаю, втинаю, τένοντας, πείσματα перетинаю; κόμην, κάρην відрубую; παρήγορον відтинаю; ἀπὸ τ' αὐχένα κόψας, Λ 146.

ἀπο-κοσμέω, збираю, спрятую, η 232.

ἀπο-κρεμάννυμι, aor. ἀπεκρέμασσε, звішую, спускаю на діл, αὐχένα Ψ 879.

ἀπο-κρίνω, відділяю, відлучаю, розлучаю; prt. aor. p. ἀποκρινθείς, відділений, відлучений (від своїх), відокремлений, окремий, відлучившись (від своїх).

ἀπο-κρύπτω, aor. ἀπέκρυψε, inf. -κρύψαι, укриваю, скриваю, ховаю; заслонюю, вибавляю, спасаю; νόσση θανάτω від смерті; γαστέρα вгамовую (B).

ἀποκτάμεν, -μεναι, inf. aor. від ἀποκτείνω.

ἀπο-κτείνω, aor. 1. ἀπέκτεινε, aor. 2. ἀπέκτανε, pl. ἀπέκταμεν, inf. ἀποκτάμεν(αι), убиваю, вбиваю, бью, забиваю, зарізую. Med. aor. ἀπέκτατο ἐταίρος погіб, εγὼ убили; ἀποκτάμενος убитий.

ἀπο-λάμπω, блищу, яснію, сияю; αἶγμῆς ἀπέλαμπε блеск відбивав ся від ратища; χάρις ἀπέλαμπεо блестяи красою, гарним відблеском сьвітили.

ἀπο-λείβομαι (λείβω), спливаю, стікаю, ὀθονέων із полотна, по полотні η 107.

ἀπο-λείπω, лишаю, полишаю, зіставляю, ι 292; δόμον покидаю; οὐδ' ἀπολείπει і не хибує, η 117.

ἀπο-λέπω, inf. f. -λεψέμεν, обдираю, відтинаю, обтинаю, οὐατα Φ 455.

ἀπ-ολέσκειο, aor. iter. від ἀπόλλυμι.

ἀπο-λήγω, ipf. ἀπέληγε, f. -λήξεις, conl. aor. -λήξῃς. ωσι, opt. -λήξεων, а) перестаяю, відступаю від чого, залишаю, покидаю μάχης, ἀπατάων; οὐκ ἀπολήξεις ἐξερέουσα не перестанеш випитувати; б) миная ся, гину, Z 149.

ἀπο-λιχμάω, злизую; οἱ σ' ὠτειλήν (acc. част.) αἶμ' ἀπολιχμήσονται, котрі вилижуть тобі з рани кров, Φ 123.

ἀπολλήξεις, ἀπολλήξειαν, гл. ἀπολήγω.

ἀπ-όλλυμι, fut. ἀπολέ(σ)σω, aor. ἀπόλεσα, 3. pl. ἔλεσαν, пеую, нищу, погубляю, руйную τλιον; убиваю, побиваю; трачу (позбуваю ся, B), νόστιμον ἤμαρ α 354, οἶκον, βίστον, πατέρα, πόσιν, θυμόν. Pf. ἀπόλωλε і med. prs. ἀπόλλυται, inf. fut. -λείσθαι, aor. 2. ἀπόλετο, iter. -ολέσκετο, 3. pl. ἀπόλοντο, opt. -ολοίμην, 3. pl. -λοίατο, conl. ἀπόλλυται, -ωνται, ipv. -έσθω, inf. -έσθαι,

з а г и б а ю, гину, вмираю, пропадаю, щезаю, паду, погибаю, полягаю, з dat. ἐλέθρω; αἰπὺν ἐλεθρον страшною смертию; κελὸν μόρον через нещасну судьбу; καρπὸς ἀπόλλυται овоч минає ся, виходить, не стає; ὕδωρ ἀπολέσκειτο щезала (за кожний раз); ἀώλετο νόστιμον ἡμῶν пропав; οὐ γὰρ σφῶν γε γένος ἀπόλωλε τοκῶν ваших родичів рід не загинув, не пропав, не перевів ся, т. є. ви походите від знатних родичів, з знатного роду. Осібно: ἀπό τέ σφισιν ὕπνος ἐλώλεν сон щез, був для них страчений; пор. β 174, θ 90 і н.

Ἀπόλλων, ωνος, vos. Ἄπολλον, Аполлон, син Зевса і Лятони, доньки кор. Титанів Койоса; уродив ся враз з сестрою Артемідою у стіп гори Кинту в Дельосі. Він є богом сьвітла і сонця, Φοῖβος, λυκηγενής, себто ясний, чистий; береже законів і порядку а карає злочин і неправду, проте носить лук і стріли (ἀργυρότοξος, κλυτότοξος, і н.). Проступника досягає скорими стрілами (ἐκέρχρος, ἐκατος, ἐκατηβόλος, ἐκατηβελέτης, і н), посилає ними наглу смерть (синам Нїоби) і пошесть на людей (А 43 сл.); є також богом смерти, що вї зсилає на мужів без болю γ 279. Однак яко справедливий бог подає також добро і хоронить від погібелі (ἀλεξίχκος, σωτήρ, і н.); передовсім охороняє череди, В 766 (λυκοκτόνος, Ф 488 і д.). Сам вічно молодий, є також опікуном молодости, τ 86 і подає силу до побіди. — Яко вістник волі Зевса є він богом віщої штуки σ 245, 252, також богом віщунів і сьпівців, котрим подає вдохновене θ 488 А 72.

Его з-давна почитали на захід. і полуд. побережу м. Азиї і на сусідних островах, а особливо в Лікії (λυκηγενής, Σμινθείς); також в Греції, пр. на Итаї, Дельосі, в Дельфах. В Іліяді стоїть він по стороні Троян, і є їх покровителем. (α, але α в арзі).

ἀπο-λούομαι, fut. -σομαι, мию, полочу, змиваю (собі), ἀλμην ὄμοιν з плечий; осібно Ξ 7, Σ 345, Υ 41.

ἀπο-λύμαινομαι, очищую ся, обмиваю ся, Α 313, 314.

ἀπο-λύμαντήρ. ἤρος, ὅ (λυμάνω), шкідник, загубник, колотник, ворущник, δαιτῶν блюдолиз (В) ρ 220, 377.

ἀπο-λύω, аог. 1. ἀπέλυσας, ε, сопі. -λύσομεν, fut. m. λυσόμεθα, аог. р. -λυσάμενος, відв'язую, розв'язую, ἡνάντα κορώνης; випускаю, увільняю, даю волю, віддаю, видаю за окуп. — Med. відв'язую або розв'язую собі; викупаю, χρυσοῦ за золото, золотом. Осібно γ 392, μ 420.

ἀπόλωλε, prf. від ἀπόλλομι.

ἀπο-μηνίω, fut. -μηνίσει, π 378, prf. аог. ἀπομηνίσας, гніваю ся безнастанно, серджу ся, -лютую; треваю в завзятім гніві, даю волю вражді.

ἀπο-μυνήσκομαι, аог. m. ἀπεμνήσαντο, пригадую собі, памятаю, тямлю кому (щось доброго) Ω 428.

ἀπ-όμνυμι і ἀπ-ομνύω, ipf. 3. sg. ἀπόμνυι і -ουεν, 3. pl. -μνυου, аог. 1. -ώμοσα, присягаю, ἔρκον складаю присягу, клену ся, заприсягаю ся, відприсягаю, присягаю заперечую.

ἀπ-ομόργνυμι, 3. sg. impf. ἀπομόργνυι, аог. -μόρξατο, prf. -αμένω, обтираю, стираю, очищую. — Med. обтираю собі δάκρυ; παρειάς χερσῶν потираю. — Осібно Ε 416.

ἀπο-μυθεομαι, відраджую, тиві ти, відмовляю від чого (Р).

ἀπόναο, **ἀποναιατο**, гл. ἀπο-νίνημι.

ἀπο-ναίω, соп. аог. -νάσσωσι, переносу на иньшу селитьбу, переселяю; *κούρην ἄψ* ἀπ. відсилаю назад. Аог. м. ἀπενάσασατο переселив ся, вимандрував, Δουλίχιόνδε до Д.

ἀπο-νέομαι, сопі. -νέονται, орт. -νεοίμη, inf. -νέεσθαι, ipf. ἀπονέοντο, відходжу, іду назад, повертаю; *ἐς πατρός (δῶμον)* до дому, в го-споду (В) вітця; вертаю домів.

ἀπόνηθ', **ἀπονήμενος**, гл. ἀπο-онінημι.

ἀπο-νίζω, зам. **ἀπονίπτω**, ірв. аог. -νίψατε, прт. -αντες, аог. мед. -νιψάμενοι, -ένη, змиваю, обмиваю, умиваю, помиваю, очищую. — Мед. змиваю собі; *χρῶτα* тіло, очищую ся. Осібно: *νίζοντες* ἀπο βρότον, Н 425.

ἀп-онінημι, у Гом. лише мед. **ἀπονινάμαι**, fut. **ἀπονίησεται**, 3. sg. аог. 2. **ἀπόνητο**, 2. sg. орт. **ἀπόναιο**, 3. pl. -αίατο, прт. **ἀπονήμενος**, ужи-ваю, маю з чогось радість, ко-ристь, добро, хосен; тішу ся чим, з чого, користаю з чогось, з ген. *ἀρετής, τιμής, τῶνδε*; οὐδ' ἀπόνητο, не мав з того жадної користи, хісна.

ἀπονίπτω, **ἀπονίψατε**, гл. ἀπο-νίζω.

ἀπο-νοοτέω, inf. f. -ήσειν, вер-таю, повертаю домів; все з *ἄψ*.

ἀπο-νόσφι(ν), а) adv. окремо, осібно, осторонь, одалік, да-ле κ ο εἶναι, на бік, на боці, βῆ-ναι відходити; *ἀπονόσφι* τραπέσθαι відвернути ся; *κατίσχεσθαι* для себе самого задержати. — б) праер. з ген. (котрий звичайно попереджає) далеко, з-далека, осторонь від φίλων, ἐτάρων.

ἀπο-ξέω, обшкробую, вигла-джую, обтинаю, гладко відти-наю; *ἀπὸ δ' ἔξεσε χεῖρα*, Е 81.

ἀπο-οξύνω (ὀξύς), inf. аог. ἀπο-ξύναι, заострюю, притісую, ἐρετμά витьсую.

ἀπο-ξέω (ξέω), прт. аог. ἀποξύ-σας, вигладжую, обстругую, об-тісую, затісую; *γῆρας* знимаю старість, тягар старости (відмо-лоджую), I 446.

ἀπο-παλτίνω, fut. -πατεύουσι, оглядаю ся тревожливо (поби-утікати) Ξ 101.

ἀπο-παύω, fut. -παύσει, аог. 1. *ἀπέπαυσας*, ε, αν, велю перестати, задержую, здержую πολέμου від війни; перешкоджую, перепи-нюю, спиную, вибиваю охоту (В), *ἀλητεύειν*. — Мед. 2. sg. ἀπο-παύει, ірв. -παύεο, перестаю, за-лишаю, *ἀειδής* покидаю; πολέμου здержую ся.

ἀπο-πέμλω, inf. -ειν, -έμεν, ipf. -έπεμπον, fut. 3. sg. ἀπέμψει, аог. *ἀπέπεμψα*, сопі. ἀποπέμψω, ірв. ἀπό-πεμψον, відсилаю, посилаю, виправляю, відправляю, *δῶρα* відсилаю (назад); кажу відійти, відпускаю ε 112, Α 72; прога-няю κ 76, Φ 452; виряджую в дорогу κ 65, κ 73, τ 316. Осібно β 133.

ἀπο-πέσσει, сопі. аог. від απο-πίπτω.

ἀπο-πέτομαι, прт. аог. ἀποπτά-μενος, -ένη, відлітаю, улітаю; *ἀπὸ δ' ἔπτατο θυμός* дух, жите уле-тіло, дух виперло з него (В), κ 163, τ 454, Π 469; *ἀποπτάμενος* φύετο скоро, або сейчас щез, Β 71; *οἰστός* геть полетіла, відбила ся Ν 587.

ἀπο-πίπτω, ipf. -έπιπτον, сопі. аог. -πέσσει, спадаю, упадаю, *ἐκ πέτρης*, ω 7.

ἀπο-πλάζω, відбиваю, збиваю з дороги; *πλάζει δ' ἀπὸ πατρίδος*

держити з далека α 75; впро-
чим лише аог. р. ἀπεπλάγχθη,
ης, η, блукаю (ся), збиваю ся
з дороги; νήσου прогнаний від
острова; ἀπὸ θώρηκος ἀποπλάγχθεις
вистіє від панцира відбившись;
ἀποπλάγχθεισα (τριφάλιχα) χαμῶι πέσει
шелом стручений (далеко від-
скочивши) упав на землю.

ἀπο-πλείω, відпливаю, відби-
ваю від берега, від їзджаю, οἴκαδε
домів.

ἀπο-πλήσσω, prt. аог. ἀποπλή-
ξας, відтинаю, відрубую, κ 440;
осібно Λ 146.

ἀπο-πλύνω, сполікую, вими-
ваю, обмиваю; ipf. iter. λάργας
ποτὶ χέρον ἀποπλύνεσκε, (море) об
беріг бючи сполікувало каміне.

ἀπο-πλώω (йон. зам. ἀποπλέω),
аог. 2. ἀπέπλω, відбиваю, від-
пливаю; γαίης πολλόν далеко від
землі, ξ 339.

ἀπο-πνείω, εἶων, ουσα, видихаю,
дишу, видаю з себе, ὀδμήν; θυ-
μὸν віддаю духа, вмираю; πυρὸς
μένος викидаю, порекаю.

ἀπο-πρό, а) adv. далеко, φέ-
ραν. — б) праер. з gen. далеко від,
νεῶν, Η 334.

ἀπο-προ-αирέω, prt. аог. 2.
-προελών ρ 457, беру з чогось ча-
стину, окраєць (Б), кусок, σίτου
хліба.

ἀποπροέηκε, аог. від ἀποπροήμι.

ἀποπροελών, гл. ἀποπροαирέω.

ἀπόπρο-θεν, з-далека στήνα,
ἰξουσιν; далеко κείται νήσος, ποι-
μάνεσκεν і н.

ἀπόπρο-θι, adv. далеко, в да-
лечині, подалеко.

ἀπο-προ-ἵημι, аог. -προέηκε, від-
силаю, — посилаю, висилаю да-
леко; πόλινδε до міста; ἰόν пускаю,
випускаю; ξίφος χαμῶι пускаю
на землю.

ἀπο-προ-τέμνω, prt. аог. 2.
-ταμών, відтинаю, відрізую, τινός
від, з чого; νότου, від хребта,
φ 475.

ἀποπλάμενος, гл. ἀποπέτομι.

ἀπο-πιῶω, випльовую, вики-
даю; ἄλλος ἄχρην мореку піну.

ἀπορραῖω, гл. ἀπορραῖω.

ἀ-πόρρητος, он, незбурений, не-
зруйнований, πόλις M 11.

ἀп-όρνυμαι, порушаю ся, ви-
правляю ся, вирушаю, виїзджаю,
Λυκίηθεν, з Л., E 105.

ἀп-όρουω, аог. -όρουσε, відска-
кую, γ 95, Φ 251, зіскакую (з
воза); осібно: ἀπὸ χαλκὸς ὄρουσεν,
відбило ся, відскачало, Φ 593.

ἀπορραῖω, fut. 3. sg. -ραῖσει,
inf. аог. -ραῖσαι; видираю, грабу,
загарбую, κτήματα, α 404, відби-
ваю; τινὰ ἕτορ позбавляю кого
життя.

ἀπο-ρρήγνυμι, prt. аог. ἀπορρή-
ξας, відломлюю, відриваю; κορυ-
φήν ὄρεος, ι 481; δεσμὸν перери-
ваю, розриваю, відриваю; ῥήξει
δ' ἀπ' -θαирούς виломав, розбив.

ἀπο-ρριγέω, 3. pl. prf. (в знач.
prs.) ἀπερρίγασι, тремчу, бою ся,
лякаю ся, β 52.

ἀπο-ρρίπτω, аог. -ρίψαι, part.
-ρίψας, відкидаю, μῆνιν покидаю,
полишаю; ἀπὸ δὲ ἔρριψε καλύπτειν
скинула з себе, X 406.

ἀπο-ρρώξ, ὄγος (ῥήγνυμι), а)
adi. відірваний: стрімкий,
шпилястий, спадистий, спохо-
вастий, ἀκται. — б) subst. (ві-
дірваний кусень); Στυγὸς ὕδατος
ἀπορρώξ, віднога, рамя стн. во-
ди; ἀμβροσίης καὶ νέκταρος ἀπορ.,
вискок.

ἀπο-σεύομαι, лише аог. 2.
ἀπέσσυτο, 1. pl. -εσσόμεθα, prt. prf.
р. ἀπεσσύμενος, відлітаю, вилітаю,
утікаю, кидаю ся в розтіг, ви-
бігаю, з gen. δώματος; ἀπεσσύμεθ'

ἐς μυχόν, ми втекли (забилися Б.) в куток.

ἀπο-σκεδάννυμι, аог. ἀποσκέδαῖσε, розсіпаю, розкидаю, ψυχάς розганяю, розвіваю; вєлю розійти ся, відпускаю, відправляю, βασιλῆας, Γ 309; σκέδασον δ' ἀπὸ κήδεα θυμοῦ викинь журбу з серця, кинь лихом об землю (Б), Ф 149.

ἀπο-σκήδαμαι, inf. -σκήδασθαι, розходжу ся, віддаляю ся, Ч 4.

ἀπο-σκηδαίνω, ipf. ἀποσκηδαίνε дуже серджу ся, я є лихий, τινί на кого, Ω 65.

ἀπο-σπένδω, лише prt. prs. -ένδων, вилваю, зливаю на (в) жертву (вино), приношу жертву вдяки.

ἀπο-σιᾶδᾶ, і **ἀπο-σιᾶδόν**, (ἀποσῆναι), adv. стоячи в віддаленю, з далека, оддалеки (Б).

ἀπο-στείχω, аог. 2. ἀπέστίχων, ipv. ἀπόστιχε, відходжу, іду геть, назад, вертаю, повертаю, οἴκαδε домів.

ἀπο-στίλβω, яєнію, блищу, вилискую ся, ἀλείφατος, від олію, як олій, γ 408.

ἀπο-στρέφω, prt. f. -στρέφοντας, conі. аог. -στρέψασιν, opt. -ειεν, prt. -στρέψας, iter. -στρέψασκε, відвертаю, звертаю, навертаю, обертаю, повертаю назад; πόδας καὶ χεῖρας, скручую взад, викручую; проганяю, силою утїкати, до утєчі; τινά πρὸς πεδίον на поле; відклицкую, поклицкую назад; ἔλπето ἀποστρέφοντας ἐταίρους — ієναι, сподївав ся, що товариші прийдуть, щоби єго назад прикликати, спонукати до повороту, К 355; відпираю, відкидаю, стручаю, λ 597.

ἀποστρέψασκε, гл. ἀποστρέφω.

ἀπο-στυφέλιζω, аог. ἀποστυφέλιξε, ав, силою відпираю, проганяю, τινά тиноς, кого від чогось.

ἀπο-σφάλλω, conі. аог. 3. pl. -σφήλωσι, opt. 3. sg. -ήλειε, збиваю з дороги, заганяю або запоношу в иньшу сторону; τινά πόνοιο, не даю оєягнути, нївечу комусь цїль труду (борби); відводжу від чогось.

ἀπο-σχέσθαι, **ἀποσχήσω**, гл. ἀπέχω.

ἀπο-σχιζω, аог. ἀπὸ δ' ἔσχισεν, розколюю, розлуплюю, розбиваю, відбиваю, відрубую, відділяю, відриваю, πέτρην δ 507.

ἀπο-τάμνω (τέμνω), відтинаю, відрізую, утинаю, відрубую; στομάχους перетинаю; осібно: σ 86, γ 475, Ε 292 і и. Med. відтинаю для себе, відкравую собі.

ἀπο-τηλοῦ, adv. далеко, в далечині, ι 117.

ἀπο-τίθημι, аог. 1. ἀπέθηκε, аог. 2. m. ἀπεθέμην, conі. ἀποθείομαι, inf. -θέσθαι, відкладаю, кладу на боці, на бік; знимаю, здіймаю, κρατῶς з голови. — Med. знимаю з себе, складаю, скидаю, відкладаю; ὤμων знимаю з рамен, з плечий; ἐνιπήν залишаю, покидаю, перестаю; осібно: φ 119, ξ 500.

ἀπο-τίνομαι, кажу собі заплатити, відомщаю, мщу ся, τινά на ким, тινός за що; ἀπετίνοτο πολέων ποινήν, пімстив ся за (відомстив) смерть многих Ахайців; τῶν (κακῶν) μ' ἀποτινύμενοι за те з мєсти на мене, β 73.

ἀπο-τίνω, ipv. -έτων, inf. -ειν, -έμεν, f. -τίσεις, inf. -σέμεν, fut. m. -σομαι, τίσειαι, -εταί, аог. 1. ἀπέτισε, med. -τίσατο, inf. -τίσαι, плачу яко кару, відплачую, винагороджую, віддаю; πολλά τινί даю повну винагороду; πᾶσαν ὑπερβασίην покутую, спокутовую; πάντα покутую за все; εὐεργεσίας за добродїйства відплачую ся; κομιδὴν за догляд,

плеканє або опіку. Med. кажу собі заплатити кару, спокутувати; ποιήην ἐτάρων, мщу ся за товаришів; βίας τινί караю кого, мщу ся на ким за насильства, відомщаю.

ἀπο-τρέγω (τέμνω), аог. 1. -τρέψεις, ргт. -ξας, відтинаю, тινά тινος кого від чогось, перетинаю, перерізую, λακμόν; (про ріки) відриваю, підриваю, зриваю, χλιτύς, II 390.

ἀ-ποτμος, оv, superl. -μότατος, нещасливий, безталанний, нужденний.

ἀπο-τρέπω, f. -τρέψεις, оуσι, аог. 2. ἀπέτραπε, med. -ετο, відвертаю, відводжу від чогось, велю, силую вертати, завертаю, проганяю, λαόν; недопускаю, здержую, повздержую, тινός від чогось; ἀλκῆς відстрашую, відводжу від хоробрости. — Med. обертаю ся, відвертаю ся, звертаю ся, завертаю ся.

ἀπο-τρέβω, f. -τρέψω, стираю, обтираю, витираю; πολλά οἱ σφέλα-πλευράι ἀποτρέβουσι, стіліці пооббивають єму (полатають, Б.) боки, полічать ребра (Б), ρ 232.

ἀλό-τροπος, оv (τρέπω), відвернений, від'окремлений, далекий від людий, ξ 372.

ἀπο-τροπλάω (τρέπω), ргс. -ῶμεν, -ῶσι, ірf. m. ἀπετροπλώντο, відвертаю, відпираю, перешкаджаю, заборонюю, недопускаю, π 405. Med. відвертаю ся, тινός від чого, здержую ся, відказую ся, відтягаю ся, відмагаю ся ϕ 112.

ἀπούρας, (із ἀπόφρας), ргт. аог. від пня φερ (ἀπόφραμ), до того 3. sg. аог. ἀπήύρα (зам. ἀπέφρα, ἀπεύρα), ірf. (від ἀπυράω) ἀπήύρων, аς, 3. pl. -ων, fut. ἀπουρήσουσι, беру, забираю, відбираю, видираю, рабую; ἀμρω θυμόν обом видираю

жите, обох позбавляю, лишаю житя; так само: νόστον οἱ.

ἀλ-ουρίζω (οὔρος), f. -ρίσσοι, відмежую, обмежую, звужаю, зменьшаю, (забираю), X 489.

ἀλο-φέρω, f. ἀποίσειτον, -οίσειν, аог. 1. ἀπένεικας, ав, відношу, зношую, відвожу, E 257, відношу домів, τεύχεα, π 326, 360; заношу, загаяю, тινά Κέωνδε; приношу, заношу, доношу, μῦθόν τιμ заношу відомість, повідомляю.

ἀλόφημι, ірv. m. ἀπόφασθε, вискажую, відказую, кажу, ἀντικρό просто в очи; ἀγγελίην оповіщаю, вискажую; ἀπόφασθε ἄγγ. скажіть мое слово (P).

ἀλο-φθίνῃθω (φθίνω), гину, погибаю, E 643. — Trans. θυμόν трачу жите, II 540.

ἀλο-φθίνω, лише аог. m. ἀπεφθίμην, без авгм. ἀποφθ., 3. sg. -έφθιτο, ірv. ἀποφθίσθω, орf. ἀποφθίμην, ргт. -φθίμενος, аог. p. 3. pl. ἀπό δ' ἔφθιθεν, гину, погибаю, загибаю, вмираю, λευγαλέω θανάτω, о 358.

ἀλο-φώλιος, оv, пустий, ледачий, нездарний, порожний, обманчивий; οὐκ ἀπ. ἦα, не був нездарою, непотрібом, був правий, чесний; οὐκ ἀп. εἰδώς, не дурний, розумний чоловік; νόον ἀп. розумом пустий, нерозумний, короткого розуму.

ἀλο-χάζομαι, уступаю, відступаю ся, відходжу, βέθρου від ями, λ 95.

ἀλο-χέω, виливаю, розливаю, скидаю, розсипаю; ἀπό δ' εἶδατα χεῦεν ἔραζε поскидав, постручував страву на землю, κ 20, 85.

ἀλο-ψύχω, ргт. аог. p. -ψυχθεῖς, 1) видихаю, омліваю, ω 348. 2) охолоджую, прохолоджую. Med.

охолоджую ся; ἰδρῶ -χιτώνων осу-
шую собі піт з одягів. Prt. aog.
p. -ψυχθεῖς ἰδρῶ коли я охолодив
ся з поту.

ἀππέμψει, fut. від ἀποπέμψω.

ἄ-πρηκτος, ον (πρήσσω), те, про-
ти чого нічо не можна вдіяти:
невилічимий, невідмінимий,
що годі відвернути, або побо-
роти, непоборимий, непобідний,
ἐδύναи невилічими болі; ἀνίη нео-
хлибно нещастє. Trans. що не
може нічого вдіяти; ἀπρηκτον πό-
λεμον πολεμίζειν ἢ δὲ νέεσθαι, безу-
спішно воювати і з нічим (ні-
чого не вдіявши) вертати; безу-
спішний, дармий, безхосенний,
πόλεμος, ἔριδες.

ἀ-πρίάτην (πρίαμαι), adv. без
окупу, без плати, дармо.

ἀ-προτί-μαστος, ον (πρός, μάσσω),
недіткнений, нетиканий, недо-
торкнений, нерушений, T 263.

ἀ-πτερος, ον (πτερόν), що не
має крил, некрилатий, без крил;
τῆ δ' ἀπτερος ἔπλετο μῦθος вго слово
не пролетіло, не пропало марно
для неї (она вго собі затимила).

ἀ-πτήν, ἤνθος, dat. pl. ἀπτήσι,
неопірений, що не може ще лі-
тати, без крил, νεοσσός, I 323.

ἀπτο-επίς, ἐς (πτόα страх, ἔπος)
в мові, в словах неустрашений,
зухвалий, сьміливий, Θ 209; (що
словами дотинає (ἄπτω), злорі-
чивий).

ἀ-πτόλεμος, ον, невоєнний, не-
лицарський, трусливий.

ἄπτω, prt. a. ἄψαξ, fut. m. ἄψε-
ται, ipf. 3. sg. ἤπτετο, ἄπτετο, aog.
ἤψατο, ἄψατο, 3. dual. ἄψασθην, inf.
ἄψασθαι, aog. p. ἔαψθη, причіпляю,
припинаю, привязую, φ 408. —
Med. для себе, собі привязую,
βρόχον ἀφ' ὑψ. μελάθρου посторо-
нок до...; причіпляю ся, хватаю
за щось, обхоплюю (C), обіймаю,

з gen. γούνων, ποδῶν ἄπτ. ἐμεῖο до
моїх ніг доторкнутись; λέοντος
ἄπτ. хватаю льва; νηῶν взяти ся
до кораблів; γενείου, χειρῶν хва-
таю за, κεφαλῆς обіймаю; доти-
каю ся, кидаю ся до чогось,
σίτου, βρώμης беру ся до страви
(вживаю, B.); βέλε' ἤπτετο стріли
влучали; ἄψασθαι (ἐν πυρῇ!) запалити
ся, ймити ся, горіти.

ἀ-πύργωτος, ον (πυργῶ), без
веж, не укріпленний, Θήβη λ 264.

ἀ-πύρος, ον (πῦρ), без огню, до
огню ще не приставлюваний, не-
уживаний, новий, λέβης.

ἀ-πύρωτος, ον (πυρῶ), що не
був при огни, неуживаний, но-
вий, φαίλη Ψ 270.

ἀ-πυστος, ον (πυθέσθαι), що ні-
хто не чув про него, без вісти,
загирений, затрачений; act. не-
сьвідомий, що не знає об чімсь,
з gen. μύθων.

ἀπ-ωθέω, f. ἀπόσω, inf. -σέμεν,
aog. ἀπέωσε і ἀπώσε, -σαν, con.
ἀπόσωμεν, fut. m. -σειαι, -σεται, aog.
m. ἀπόσατο, відтучую, відпихаю,
τινός від чого, δόμων, οὔδοῦ, νηός
проганяю; ὄχηας відсеваю;
ὄσε δ' ἀπὸ βινόν скіру поздирав;
λοιγὸν Δαναοῖσιν відвертаю поги-
біль від Д.; ὀμίχλην розганяю;
ἐκ Τροίης проганяю, γέροντος ἀνδρα
від старця відпираю; Βορέης ἀπέ-
ωσε збив з дороги. — Med. від-
пихаю, відтучую (від себе),
μνηστῆρας проганяю; θυράων λίθον
відкидаю, відтучую; (про ві-
тер) відбиваю, ν 276; τινὰ πᾶρ
νηῶν πρὸς τεῖχος відпираю від ко-
раблів до муру, випираю, ви-
тучаю; κακὰ νηῶν відпираю не-
щастє від к.; πόλεμον νηῶν від-
вертаю, відпираю від к.

ἀπώλετο, сл. ἀπόλλυμι.

ἀπώμηνν, ἀπώμοσα, гл. ἀπόμυμι.

ἀπώσατο, σεσαι, σασθαι, гл.
ἀπωθέω.

ἀρᾶ, перед співзв. *ἄρ*, енкліт. *ῥά* і *ρ'* перед самозв., отже, же, -ж, то, ото, отсе, якраз, саме, відтак, сейчас, проте, тимто, ддятого, так, задля того, після того, (вказує на річ звісну, або таку, що виходить із сказаного попередно). Часто сполучає одно реченє з другим: *ὡς ἄρα* так то, так отже; *τότ' ἄρα* тоді якраз; *τῆ ῥα* якраз там; так і в сполученнях: *καὶ γάρ ῥα* бо якраз, бо навіть; *καὶ ῥα*; *οὐκ ἄρα* отже не; *οὐδ' ἄρα, ἀλλ' ἄρα*; *ἔτε ῥα, ἐπεὶ ῥα* скоро тільки; *ἔτε δή-δή ῥα* то́те, скоро тільки-тоді якраз; впроваджує реченє, що є природним наслідком попередучого, тому кладе ся передовсім в насліднику: *ἐπεὶ δή -αὐτίκ' ἄρα*; так по *ἦμος* в попереднику, по *ἐπεὶ* або *ἔτε* та *ὡς* (час.): очевидно, певно, а вжеж, отже, проте. В питаннях: *τί τ' ἄρα*, ддячогож то? В значіню поясняючим: іменно, так, ажеж, адже; особливо в реч. віднос. і причин.: *ὅς ῥα* котрий то, що якраз; *ἐπεὶ ῥα, ἔτι ῥα, οὐνεκ' ἄρ'*, бо якраз; *τοῦνεκ' ἄρα* задля того отже. Подекуди *ἄρα* не дасть ся перетолкувати.

ἀράβέω, аог. 1. *ἀράβησε*, брящу, гремлю, звучу, звеню, бряскочу.

ἀράβος, *έ*, бряск, тріскот, тріскотня, шелест; *ὀδόντων* кламцанє, клапанє зубами; *ἀραβος* διὰ στόμα *γίγνεται' ὀδόντων*, зуби звонили, звонив зубами в роті.

Ἄρασι-Θυρέη, Арайтирея, місто і околиця в Арголіді, пізн. Фліюнт В 571.

ἀραιός, 3. тонкий, *γλωσσικί*, слабый, *κνήμη*; вузкий, *εἰσοδος*; ніжний, мягкий, *χεῖρ* Е 425; дрібний, малий.

ἀρά-ομαι, гл. *ἀράω*.

ἀράριστω, (*ἄρ*, *arto*), іpf. 3. sg. *ἀράρισκε*, аог. 1. *ἦρα* і *ἄρσε*, іpv. *ἄρσον*, prt. *ἄρσας*, аог. 2. *ἦραρε*, 3. pl. *ἄραρον*, conі. *ἀράρη*, prt. *ἀραρών*, prf. *ἀρηρε*, conі. *ἀρήρη*, prt. *ἀρηρώς*, *ἀραρούα*, *ἀρηρός*, plpf. *ἀρήρει* і *ἠρήρει*, аог. p. 3. pl. *ἄρθεν*, prt. аог. 2. *ἄρμενος*. — 1) Trans. в іpf. аог. 1. і аог. 2. act. a) сполучаю, вставляю, прикріплюю, *κέρα*; приправляю, вправляю; *ἴκρια* *σταμίνεσσιν* поруб корабля повязую поперечними бальками (латами); *ἀράρισκε* *πέδιλα* приправляв собі, споряджав; *ἄγγεσιν* *ἅπαντα* укладаю, ховаю в посуду; сполучаю, в одно з собою лучу; *ἀλλήλους* *ἄραρον* *βέεσσι* зближились до себе щитами, стиснулись щит до щита; так і аог. p. 3. pl. *στίχες* *ἄρθεν* злучились тіснійше з собою; приладжую, вибираю, призначую; *γέρας* *ἄρσαντες* *κατὰ* *θυμὸν* вибравши мені по серцю, після мого бажаня; *μνηστήρσιν* *θάνακτον* вчинити, зготовити; *τοῦχον* *λίθοισι* мур з каменя будувати. б) знаряджую, заосмотрюю, *τί* *τίνι* щось чим, *νῆα* *ἐρέτησιν*, *ἀμφορέας* *πίωμασιν*; покріплюю *θυμὸν* *ἔθωδῆ*. — 2) Intrans. в prf. і plpf. (також аог. 2. *ἦράρεν*, δ 777, *ἄραρον* II 214), я є сполучений, зложений, прикріпленый, пристаю, надаю ся; *θώρηξ* *γυάλοισι* *ἀρηρώς* зложений з плиток; *κνημίδες* *ἐπισφυρίοις* сполучені; *σανίδες* *ἐπὶ* *τῆς* (*πύλῆσι*) *ἀραρούα* сильно вправлені; *περόνα* *κλήσιν* *ἀραρούα*, спряжки з відповідними гачками (ушками); *κυνέη* *ἐπὶ* *κροτάφοις* *ἀραρούα*, що добре пристає до голови; *πύλα* *στιβαρώς* *ἀραρούα* вправлені, або замкнені; *πίθοι* *ποτὶ* *τοῦχον* *ἀρηρότες* оперті; *ἔφα* *δοῦρατ'* *ἐν* *ἀρμονίῃσιν* *ἀρήρει* поки бервена в скобах будуть сильно держатись; *φρεσὶν* *ἀρηρώς* сильний умом,

обдарений розумом, розважний, розумний; Τρωες ἀρηρότες стиснені, в збитих рядах; κόρυθες κροτάφοις ἀραρυῖαι, що добре приставляли до голови: δοῦρα παλάμησιν ἀρήρει добре надавали ся до руки; κινῆη ἐκατὸν πολίων πρυλέεσσ' ἀραρυῖα пригідний, вистарчаючий, досить великий; μῦθος ἔ πασιν -ἤραρεν бесіда, що всім подобала ся; ῥυτοῖσιν λάεσαι обведений, σκολόπεσαι, ὑπερτερήη, θυσαύνοις, добре знаряджений, заосмотрений. — Med. лише prt. aor. 2. ἀρμενος, причіплений, прибитий, прикріплений; ἐπικριον ἄρμ. ἰστῶ прикріплений; придатний, пригідний; πέλεκυς, τροχός ἐν παλάμῃσιν приладнаний до руки (B).

ἄραρον, ἀραρών, -ρωῖα, гл. ἀραρίστω.

ἀράσσω, ipf. ἀρασσεν, fut. -ξω. aor. ἀραξεν, aor. ps. ἀράχθη, бію, збиваю, прибиваю; пор. ἀπό, ἐπί, ἐκ, σὺν ἀρ.; розбиваю, ломлю, торощу.

ἀράχθη, гл. συν-ἀράσσω.

ἀράχνη, гл. ἀράχνη, аганеум), павучина, павутиня, лише plur.

ἀράω (ἀρη), inf. prs. ἀρήμεναι, prs. m. ἀράται, prt. -όμενος. ipf. ἠρώμην, -ῶ, -ἄτο, fut. ἀρήσεται, aor. ἠρήσατο, cop. ἀρήση, -έμεθα, opt. 3. pl. -αίατο, inf. -ασθαι, молю (ся), благаю, з dat. Ἀθήνη, δαίμοσι; звиваю, накликаю Ἐρινός; благаючи обітую Ψ 144: прошу, бажаю.

ἀργάλεος, 3. (ἄλγος), тяжкий, утяжливий, прикрий, не легкий, страшний, ἔλκος, ἀνεμος, δεσμοί; часто особ. констр. ἀργάλεος ἐστὶ θεός βροτῶ ἀνδρὶ δαμῆναι. тяжко в чоловікови смертному поконати бога; ἀργάλεος — Ὀλύμπιος ἀντιφέρεσθαι, тяжко оперти ся Ол., станути проти Ол.; βόας ἀργαλέας (роз. ἐλάσαι), λ 291.

Ἀργεάδης, Полімель, син Аргея з Лікії II 417.

Ἀργεῖος, Ἀργεῖος, 3. аргієський, subst. Аргієць; часто Греки взагалі.

ἀργεῖ-φόντης (ἀργεῖ, φαίνω), що скоро являв ся: скорий післанець, прізвище Гермеса.

ἀργεννός, 3. (ἀργής), ясний, білий, блискучий, εἶεε, δθόναι.

ἀργεσιτής, ао, швидкий, бистрий; просяняючий, білий, що спроваджує білі облаки.

ἀργής, ἦτος (ἀργός), dat. ἀργέτι, асс. ἀργέτα, ясний, білий, блискучий, яскравий, горючий.

ἀργὶ-κέραννος, (ἀργής), ясно громовий, ясно блискаючий, (Зеве).

ἀργῖνοις, 3. (ἀργίλος, argilla), крийдяний, білими скалами блискучий (Лікаст і Камейр).

ἀργὶ-όδους, οντος (ἀργής), білозубий.

ἀργὶ-πους, ποδος (ἀργής), скороногий, скоропадний, меткий, Ω 211.

Ἀργισσα, місто в Тессалії над Пенеем, В 738.

ἀργυῖα, τὰ (ἀργῶ), перші кусні мяса, (що їх спалювано в жертву богам), ξ 446.

Ἄργος, εος, а) тессалійська річка над Пенеем і Тессалія взагалі, Πελασγικόν, ω 37, В 681, Z 456. — б) Ἀχαϊκόν, πολύπυρον, ἱππόβοτον, головне місто в Арголіді над Інахом, осідок Діомеда, В 559, Δ 52; також область Агамемнона, Λ 30 В 108, Γ 32, Ν 379, а вкінці взагалі цілий Пельопонез, навіть означає цілу Грецію, α 344, δ 726, ο 80 і и.

Ἄργος, вірний пес Одиссея, ρ 292.

ἀργός, 3. (п. ἀργ, ἄργυρος), ясний, білий, блискучий; πῆδας ἀργοί

скороногі, швидкі; жвавий, бойкий, моторний, прудкий.

**Ἄργος-δε*, до *Ἄργου*, В 348.

ἀργυῖ-ρεος, 3. (*ἀργυρος*), срібний, із срібла, сріблом украшений, сріблом викладаний, *τελαμών*, по-сріблений, срібнокований, *κώπη*, *κρητήρ*, *λάβη*.

ἀργυρο-δίνης, су (*δίνη*), срібно-струйний, срібнолентий, срібно-хвилий, сріблисто вируючий.

ἀργυρό-ηλος, су (*ἦλος*), срібними цвяхами украшений, срібнокований, срібноцвяхований (В), *θρόνος*, *ξίφος*, *ράσχανον*.

ἀργυρό-πεζα, срібнонога, з білими, гарними ногами (Тетіда).

ἀργυρος, ó (*ἀργός*), срібло.

ἀργυρό-τοξος, су, срібнолукий, срібним луком узброєний (Апольон).

ἀργυῖφος, 3. сріблистий, срібнястий, срібноквічастий (В), сріблистобілий, *φάρος*, *σπέος*.

ἄργυφος, су (*ἀργός*) = *ἀργυῖφος*.

**Ἀργώ*, *Ἄρτο*, корабель *Ἄρτοнавтів* μ 70.

ἀρδμός, ó (*ἄρδ-ω*), водопій, водопійло, місце до поєня товару.

**Ἀρέθουσα*, жерело в західній частині Ітаки, ν 408.

ἀρεή, ἡ (*ἀρή*), прокляте, проклятин; погроза, наруга.

ἄρειος, су, гл. *ἀρήιος*; *τείχος* *ἄρειον* мур Ареса, воєнний мур, (сильний, міцний) Δ 407.

**Ἀρείων*, *ονος*, кінь Адраста, що його вирагував під Тебами, Ч 346.

ἀρείων, *ἄρειον*, що до знач. *сопр.* до *ἀγαθός*, кращий, могутійший, дуцй, сильніший, хоробріший, знатніший, кращий; знатний. *Асс.* *sg.* *ἀρείω*, *είονα*, *nom.* *ἀρείους*; *neutr. adv.* *ἄρειον*, краще.

ἄ-ρεκτος, су (*ῥέζω*), незроблений, нескінчений, недовершений, *ἔργον*, Т 150.

ἀρέσαι, *ἀρέσασθαι*, гл. *ἀρέσκω*.

ἀρέσθαι, *inf. aor.* від *ἄρнуμι*.

ἀρέσκω (*ἄρ-σα*), *f. m.* *ἀρεσσόμεθα*, *inf. aor. a.* *ἀρέσαι*, *ipv. aor. m.* *ἀρεσ(σ)άσθω*, *inf.* *ἀρεσσασθαι*, *prt.* *-άμενος*, залагоджую, винагороджую, направляю; *ἄψ ἐθέλω ἀρέσαι* бажаю се знов направити; *act. i med.* роблю, чиню собі добрим, прихильним, придобряю, власкавлюю, перепрошую; *πο-λαгоджую*, *вирівную*; *ταῦτα ἀρεσσόμεθα* направимо, залагодимо; *приєдную*, *втихомирюю*, *уемиряю*, *успокоюю*; *примирюю*, *поведную* ся з ким; *ἐπέεσσιν* перепрошую.

ἀρειά-ω, *вдаю* ся, *приношу* хосен, *просіваю*, *ἔργα*; *я в щасливий, мені добре веде* ся, *λαοί*, τ 114.

**Ἀρετάων*, *ονος*, Троянець, що його убив Тевкр Z 31.

ἀρετή, ἡ, ἡ, здібність, епо-сібність, зручність, здатність; *πο-δῶν* швидкість в бігу; *знатна* прикмета O 642, *чеснота*, *правота*; *лицарство*, *геройство*, *хоробрість*, *відвага*, *могутність*; *велич* (про богів), *сила*; *слава*, *честь* ξ 402, *добре* імя; *краса*. *врода* β 206, σ 251; *щастє*, *добро* ν 45, σ 133, *гаразд*, *доля*; *снага*, Ч 276, *доброта*.

ἀρετής, ἡτος, ἡτα, гл. *ἀδротής*.

ἀρή, ἡ, ἡ, а) *молитва*, *просьба*, *бажанє*; б) *прокляте*, *проклятин*; *погибель*, *нещастє*, *біда*, *недоля*, *напасть*; (*ᾶ*, *gen. pl.* *ἀρείων*, I 566 - -).

ἀρηαι, *coni. aor.* від *ἄρнуμι*.

ἀρήγω (*ἀρκέω*), *f.* *ἀρήζω*, *inf.* *-γέμεν*, *inf.* *-ξέμεν*, *-ειν*, *inf. aor.* *ἀρήξαι*, *обороняю*, *відвертаю*, *захи-*

щаю (Κ), заступаю ся (C), помагаю, приходжу в поміч, τινί кому.

ἀρηγών, ὄνος, ὅ, ἦ, помічник, помічниця, покровителька.

Ἄρηϊ-θεός, Ареїтой, а) отец Менестия, кор. в Ариї в Бойотії, що его Лікурґ убив, як вертав домів з Аркадії, Н 10, 142.

б) Трак, візник Рігмоса; его убив Ахіль.

ἀρηϊ-θεός, ον (ἀρης, θεός), швидкий, жвавий в бою.

ἀρηϊ-κτείνεος, убитий в борбі, що погіб в бою, X 72.

Ἄρηϊ-λῦχος, Ареїлік, отец Протенора, Ξ 451. — Троянець, що его убив Патрокл, Π 308.

ἀρήιος = ἀρειός, ον (ἀρης), воєнний, τεύχεα воєнна, лицарська зброя; хоробрий, бойкий, воєцький, лицарський.

ἀρηϊ-φάτος, ον (πέφαμαι), убитий Аресом, т. є. в бою, що погіб в бою.

ἀρηϊ-φίλος, ον, Аресови милий, любимець Ареса; хоробрий.

ἀρηκτιος, гл. ἀρηκτιος.

ἀρημέναι, inf. pres. від ἀράω.

ἀρημένος, 3. prt. pf. р. зломаний, переможений, пригнетений, зморений, утомлений; τίπτε τόσον -ἀρημένος, що за лихо тяжке тобі приключилось, тебе постигло; γήραϊ, ὑπὸ зломаний; δὴ ἀρημ. прибитий лихом (B).

(ἀρήν), лише асс. sg. ἀρνα, pl. ἀρνες, -ῶν, ἀρνεσσι, ἀρνας, du. ἀρνε, ἀρ', вівця, ягня, баран.

Ἄρηνη, Арена, місто в Елїді, над рікою Мініем, Β 291, Λ 723.

ἀρηρε, ει, ἀρηρώς, ος, гл. ἀραρίσκω.

ἀρηρομένος, prt. pf. р. від ἀράω.

Ἄρης, gen. Ἄρηος, Ἄρεος, та-

кож Ἄρεω або Ἄρεως, dat. Ἄρηι, Ἄρει, Ἄρει, асс. Ἄρηα, Ἄρηα, voc. Ἄρες, Ἄρες (ἄρ-σα, вціляю, вбиваю), Арес, Mars, син Зевса і Гери, бог війни, убійств і диких, кровавих борб; заваятуцій і неподатливий. В протиопоставленю до Атени, любує ся лише в війні і розливу крови, проте δεινός ἐνούαλιος; ἄτος πολέμοιο; є кровожадний, кровопій, ἀνδρείφοντης, μακρόφονος, βροτολογός; кидає ся скоро і нагально (θεός, θεῶρος, ἔβριμος) без розваги з одної сторони на другу (ἄλλοπρόσαλλος), в супроводі сестри Ериди і синів Дейма та Фоба. У богів не має поважання; живе в безнастанній неприязни з Атеною, богиною розумної війни, котра завжди бере верх над ним E 853 Y 69, Φ 391 сл. Він є великий і гарний (Φ 267 сл., любимець Афродити); его тіло покриває 7 плетрів, а зраниений Діомедом кричить так, як 10.000 людей, E 860. — Значіння: війна, січа, борба; ἐγείρειν, ξυνάγειν Ἄρηα, або ἔριδα Ἄρηος, счинити, починати борбу; κρίνεσθαι Ἄρηι, мірити ся в бою; убійство, погібіль; ξυνός, ἀλεγεινός, στυγρός; відвага воєнна, — жадова борби, P 210, Σ 264; ἀφίει μένος ἔβριμος Ἄρης, страшне копіє втратило свою силу, N 444. (ἄ, в арзі також ἄ, E 31, 455).

ἀρησθε, cop. aog. від ἀρνωμαι.

Ἄρητη, Арета, донька Рексенора, жінка Алькіноя, короля Фаяків, η 54—77.

ἀρητήρ, ἦρος (ἀράομαι), жрець, богомільник (K).

Ἄρητιᾶδης, ας, Аретняд, син Арета, Нізос, π 395, σ 413.

Ἄρητος, Арет, син Нестора, γ 414. — P 494, 535 син Пріяма, що его убив Автомедонт.

ἀρητός, 3. (ἀράσμι, ἀρή), проклятий, злочасний, страшний; ἀρητόν - τοκεῦσι γόνον καὶ πένθος ἔθηκας, родичам причинив ти злочасного жалю і смутку.

ἄρθεν, 3. pl. aor. p. від ἀραρίσκω.

ἀρθμέω, aor. 1. ἀρθμήσας, сполучаю; διέτμαχεν ἐν φιλότῃ ἀρθμήσαντες розійшли ся сполучені любовію, приязнили, Н 302.

ἄρθμος, 3. (ἀρθμός), сполучений, подружений, приязний, дружний, τινί з ким, π 427.

ἀρῖ — (як ἐρι-), частиця нерозлучна, скріплює понятє слова: дужже, вельми.

Ἀριάδνη, Ариядна, донька Міноса, короля на Креті і Пазифаї, що вивела Тезея з лабіринту і погибла в дорозі до Атен на острові Дія (Наксос) з руки Артеміди, λ 321, Σ 592.

ἀρι-γνωτός, fem. -η ζ 108, -ος O 490, дужже, -добре звісний, що (можна) легко, відразу пізнати, розпізнати, θεοί N 72; ὦ ἀρ. συμβῶτα добре, широко звісний (іронічно).

ἀρι-δείχεται, ον (δείκνυμι), знатний, дужже славний, визначний; у Гом. як superl. з gen. ἀνδρῶν, λκων.

ἀρι-ζήλος, η, ον (ἀρι-δῆλος), дужже виразний, — сильний, φωνή; дужже значний запомітний, дужже блискучий, дужже ясний αὐγή; гл. ἀίζηλος. — Adv. **ἀριζήλως**, дужже виразно, -точно.

ἀριθμέω, fut. ήσω, ipf. ήρίθμεον, -ευν, prt. aor. -ήσας, inf. aor. p. -ήθήμεναι, числом, счисляючи, перелічую; διχα ἀρ. ділю на дві часті.

ἀριθμός, ἑ (ἀρ-σα), число, скількість, множество.

Ἀριμα, neut. pl. Арими, гори в Кілікії; ἐν Ἀρίμοις в краю Аримів, В 783.

ἀρι-πρεπής, ἑς, ἕος (πρέπω), дужже визначний, знаменитий, вельми славний, дужже знатний, ἄνδρες; дужже гарний, що найкрасший, εἶδος, γηλός; ἀρ. Τρώεσσι, між Тр. **Ἀρίσβας**, ατιος, Арисбант, отець Лейокрита, Грек P 345.

Ἀρίσβη, Арисба, місто в області троянській, недалеко Абиду, В 836, Z 13, Ф 43. — **Ἀρίσβηθεν**, з Арисби, В 838.

ἀριστερός, 3. а) лівий; ἵππος підручний; ἐπ' ἀριστερά, по лівій стороні, лівобіч, ліворуч, з gen. μάχης, νηῶν; б) віщуючий лихо, нещастє, ἔρως, υ 242.

ἀριστερόφιν, adv. лише ἐπ' ἀριστερόφιν, по лівій стороні, лівобіч N 309.

ἀριστεύς, ἦος, ὁ (ἄριστος), найліпший, найзнатніший. Plur. ἀριστῆες, що найліпші, старшина, князі, найзнатніші.

ἀριστεύω, ipf. iter. -στεύεσκε, я є найліпший, перший, визначаю ся, μεθ' ἡμέας між нами, Τρώων, між Тр. βουλή — ἀπάντων; ἀριστεύεσκε μάχεσθαι відзначав ся в борбі.

ἀριστον, τό (ἦρι), сніданок, (за раз по сході сонця).

ἄριστος, 3. (sup. до ἀγαθός, пор. ἀρι, ἀρείων), найліпший, найспосібніший, найхоробріший, найзнатніший, найперший; ἔγχεσι в борбі на списи, βουλή в раді; εἶδος ἀρίστη найкраща; найдостойніший, найвисший, наймогучіший, θεῶν. Ζεύς; ὄριστος (Бек. ὄρ.) зам. ὁ ἀριστος. Neutr. adv. ἀριστα, найліпше, дужже гарно, -хосенно, корисно.

ἀρι-σφάλής, ἑς, ἕα, (σφάλω), дужже ховзкий, -непевний (Б), οὐδός ρ 196.

ἀρι-φραδής, ἑς (πέφραδον), ясний, певний, дужже виразний, -визнач-

ний, дуже запомітний, очевидний; ἀριστράδεα τέτυκται, легко їх пізнати; σῆμα, ясна признака (Б).

Ἀρχαῖδες, Аркадійці, мешканці Аркадії, В 611, Н 134.

Ἀρχαῖδιη, Аркадия, край в середині Пельопонезу, В 603.

Ἀρχεῖσιᾶδης, син Аркейзія, Ляерт, δ 755, ω 270.

Ἀρχεῖσιος, Аркейзіій, син Зевса і Евриодії, отець Ляерта, ξ 182, π 118.

Ἀρχεῖσ-λαος, Аркезілий, син Лікоса, вожд Бойотийців, на чолі 10 кораблів прибув під Трою; его убив Гектор В 495, О 329.

ἀρχέω (ἀρχ., ἀλλ.), г. ἀρχέσει, ірф. ἔρχεσι, аог. ἔρχεσθαι, а) відвертаю, відбиваю, відганяю, здержую, τινί τι, від кого щось, ἐλεθρόν τι; б) бороню, охороняю, обороною, заслонюю, помагаю.

ἄρκιος, З. (ἀρχέω), певний, нехибний, безпечний; οὐ οἱ ἄρκιον ἐσσεῖται, не легко йому прийде ся; (достаточний, вистарчаючий).

ἄρκτος, ὅ, ἦ, медвідь, медведиця; яко громада зьвізд велика „медведиця“ або „віз“ в сусідстві полярної зьвізди; для народів, що живуть на півночі, она не заходить ε 273 Σ 487 сл.

Ἄρμα, ατος, місцевість в Бойотії, недалеко від Танагри, де Амфірай зі своїм возом провалив ся під землю, В 499.

ἄρμα, τό (ἄρ-σθ склад, сполучене), а) віз, візок, теліжка; б) віз воєнний на двох колесах; часто plur. зам. sing. ἄρματα. Віз боєвий, що на ній стояв борець (παρὰβάτης) зі своїм візником (ἡνίοχος) та випереджав ряди боєві, щоби вдарити на свого ворога; складав ся з полукішка

(ὑπερτερή, δίφρος), що був осаджений на двох колесах (τροχοί, κύκλα), сполучених осію (ἄξων). В колесі було 4—8 спирих (κνήμη), що з середини були вправлені в запясть (колодку, πλῆμνη) з отвором (σύργε) на вісь; зовні на обводі колеса (ἔτος) був набитий желізний обруч (ἐπίσσωτρα). Полукішок (пудло воза) мав основу еліптично вигнену, обведений низьким поручем (περίφορχμη) з каблукватим берегом або обвідкою (обручем) зверха (ἄνω); з заду віз був отвертий, щоби можна на него вступити; погід віз від осі наперед ішов дишель (ῥυμός), з діркою на переді, в котру закладано кілок (ἔστωρ) з кільцем (κρίκος), щоби ярмо придержати. Ярмо ζυγόν складало ся з двох деревляних півкругів, сполучених поперечною і его закладано коням через шию. — Звичайно два коні запрягано до воза (ζύγιοι), деколи припинано третого (παρῆρος), що не тягнув, Π 471, 474.

ἄρματο-πηγός, ὄν (πήγνυμι), що робить вози, ἄνθρ колісник, колодій, стельмах, Δ 485.

ἄρμα-τροχίη, ἦ (τροχός), колія возова, слід воза, Ψ 505.

ἄρμενος, prt. аог. m. від ἀρχίσκω.

ἀρμόζω (ἀρμός), аог. 1. ἤρμωσε, ірв. prs. m. ἀρμόζεις, сполучаю, складаю разом, ε 247; придаю ся, надаю ся, пристаю, ἐπὶ χροί до тіла; ἤρμωσε -αὐτῷ (θώρηκα) приладнав собі. — Med. собі сполучаю, збиваю, будую, σχεδῆν -χαλκῷ, ε 162.

Ἀρμονίδης, εω, Гармонід, отець Фереκля, троян. мистець, Ε 60.

ἀρμονίη або ἴη, ἦ (ἀρμόζω), сполучене, звязане, с к о б а

ε 248, ключка, клямра; союз, умова X 255.

ἄρνα, гл. (ἀρῆν).

Ἄρναϊος, Арнай, первісне імя жебрака Тра, σ 5.

ἀρνείος, ὁ (ἀρῆν), баран.

ἀρνέομαι, 3. sg. ἀρνείται, ірв. -είσθω, ірф. ἤρνεϊτο, opt. aog. -ήσαιо, іnf. -ήσασθαι, перечу, відказую ся, відмагаю ся, не хочу, γάμον, ἔπος, τόξον, відказую, відмовляю, кажу що не, не даю.

ἄρνες, ἀρνῶν, ἄρνεοσι, гл. (ἀρῆν).

ἀρνευτήρ, ἦρος, ὁ, нурук, во-долаз (B), вітроскок.

Ἄρνη, Арна, місто в Бойотії, осідок Ареїтоя, В 507, Н 9.

ἄρ-νυμαι (ἄρ-σα), aog. 1. ἦραо, ато, ἀμεθαι, aog. 2. ἀρόμην, ето, онто. соп. ἀρηαι, opt. ἀροίμην, іnf. ἀρέσθαι, осягаю, придбаю, набуваю. α 390, визнакую, дістаю, заталаною; стараю ся осягнути, одержати, придбати, τιμήν τιη винагороду, А 159, E 555, βροίην; хороню, стережу, бережу, спасаю, ратую, вибавляю; πατήρσ κλέοσ зберігаю, ψυχὴν спасаю; ἀέθλια ποσσίν зискую, здобуваю, κῦδος, κλέοσ, εὐχος, νίκηη; ἕσσ' ἦραо скільки переніе; ἔλκοσ одержую.

ἀροίμην, ἄροιο, ἄροίто, гл. ἄρ-νυμαι.

ἄροισι, ἡ (ἀρώ), земля пригідна до управи, поле, ріля, нива.

ἄροτήρ, ἦρος, ὁ (ἀρώ), плугатор, орач, рільник.

ἄροτοσ, ὁ (ἀρώ), управа рілі, рільництво; plur. ι 122.

ἄροτρον, τό, (ἀρώ), плуг, рало, ν 32.

ἄρουρα, ησ, ἡ (ἀρώ), ріля, поле, земля, край; πατήρσ ар. вітчина; ἐρίβωλοσ, ζεΐδωροσ, πίετρα, і н.

ἄρώо, 3. pl. ἀρούоσι, ὠоσι, prt. pf. p. ἀρηρομένη, орю, справляю; νεїдс ар. з'орана цілина.

ἄρп-ἄζω, prt. fut. -ἄζωн, aog. 1. ἦрπαζε, ἦрπαое, prt. ἀрпάζαоа, пориваю, рабую, хватаю, підхоплюю (B), вириваю, видираю; πήληηα ἀπό тинос, здираю кому, з кого; δόρω вириваю; λάχп скоро хватаю.

ἄрпак-τήр, ἦрос, ὁ, розбійник, розбишака, Ω 262.

ἄрп-ἄлѐоs, 3. -ѐон, понадний, принадний κέρδεα, Ф 164, заподно пошукуваний, пожадний, погонистий. — Adv. ἄрпалѐоs, хижо (B), лакітно, поквзпно, скоро, галапасно.

Ἀрпἄлїоn, ωнос, Гарпалїон, син Пілїямена, короля Пафлягонїв, що его убив Мерїон N 644.

ἄрпη, ἡ, сокіл: ταυροπτέρυξ, λιγύρωнос T 350.

Ἄрпυια, звич. plur. Ἄрпυιαи, гарсія; (π 150 Подарга, що Зефїрови зродила Ахїллевї конї). Гарсії є богинями бурї, вихру і наглої смерти; они поривають свої жертви безслідно, υ 77.

ἄ-ррηκтос, он (ῥήγνυμι), що годї прорвати, нерозривний, що не порве ся, πέδαι, δεσμοї; незломний, що не дає ся зломати, — розірвати; міцний, нерозрушимий, сильний, εїлар, τεїχοс, πόλιс; непроникавий, νεφѐλη; незужитий, φωνή.

ἄ-ррηктос, он (εїρω), невисказаний, несказаний, ἔποс ξ 466.

ἄррασ, ἄррсе, ἄррсон, гл. ἀрр-ρίσω.

ἄррση, енос, мужеский, самець; δїес арс. барани; βούс, ἵπποи.

Ἄррсі-нооs, Арзїной, отець Гекамеди з Тенеду A 626.

Ἀрпἄкїη, Артакїя, жерело в краю Ляїстрїтонїв, κ 108.

ἀρτεμής, ἐς (ἄρτιος), неушкоджений, цілий, ненарушений; здоровий, живий, веселий, моторний.

Ἄρτεμις, ἰδος, асс. -ιν, Артеміда, донька Зевса і Лятони, сестра Аполлона; відзначаєсь стрункою статію і вродою, є богинею світла (місяця), походить з луком (τοξοφόρος, ἰουχέαιρα, χρυσηλακκάτος) і посилав своїми стрілами скору смерть жінщинам, як Аполлон мущинам, λ 172, 342, Z 428, T 59, ο 410, σ 202, і н. Она є богинею ловецтва (ἀγροτέρη, κελαιδινή) і як жвава ловкиня переходить ліси, поля й гори (Ерімант в Аркадії і Тайгет в Ляконії) ζ 102, E 51, Φ 485. Стоїть, як і брат її, по стороні Троян. Зове ся

це: ἀργή, χρυσήνιος, χρυσόθρονος.

ἄρτι, якраз, що йно, саме.

ἀρτί-επιής, ἐος (ἔπος), зручний, вправний в мові, бесіді, γ 281.

ἄρτι-ος, 3. пригідний, відповідний, придатний; второпний, спосібний; ἄρτια βάζειν, до річи, розумно говорити; αἱ φρεσίν ἄρτια ἦδη, був однаких з ним мислей (Б), мав однаку гадку, був прихильно успособлений, жичливий.

ἀρτί-πος, οδος, скороногий, швидкий, сильний в ногах; Арес.

ἀρτί-φρων, ονος (φρήν), з здоровим розумом, дуже розумний, ω 261.

ἄρτος, ὅ, хліб, бохонець.

ἀρτύνω і -ύω, ipf. ἤρτυε і ἤρτυε, -ον, fut. ἀρτύνέω, prt. aor. 1. ἀρτύνω, ipf. m. ἤρτύνετο, aor. m. ἤρτύναντο, ps. ἀρτύνθη, сполучаю, складаю разом, приставляю, прикладаю; οὐατα приправляю; ἐρετμὰ τροποῖς ἐν-прикріпляю, привязую; σφέας αὐτοὺς ἀρτύναντες, устави ся тісно; ἐξδνα, γάμον

приладжую, приготвую: λόχον уряджую, уладжую; ὑσμίνην готвую ся, приготвую ся до борби; ψεύθεα видумую, δόλον, ἐλεθρον, θάνατόν τιμ готвую, за-подіваю. — Med. = act. для себе, собі; ἤρτύνετο βουλήν, предложив свій намір, свою раду.

Ἀρῦβας, αντος, Арибант, Сядонець, ο 426.

ἀρχέ-κακος, ον, що лихо починає, що є початком, причиною лиха, νῆες E 63.

Ἀρχέ-λοχος, Архельох, син Антенора, Троянець, що єго убив Аянт B 823, Ξ 464.

Ἀρχε-πτόλεμος, Архептолем, син Іфіта, візник Гектора Θ 128, 312.

ἀρχεύω, веду, проводжу, стою на чолі Ἀρχεῖσισι, приказую.

ἀρχή, ἡ, початок; ἐξ ἀρχῆς від початку, від давна, з давен-давна; почин, зачаток, причина φόνου, νείκεος, κακοῦ; καὶ Ἀλεξάνδρου ἔνεκ' ἀρχῆς і з причини А., що дав почин до того.

ἀρχός, ὁ, вожд, провідник, старшина, начальник, володар, князь, ватажко, найстарший.

ἀρχω, coni., -ησι, ipf. ἤρχω, med. ἤρχετο, fut. ἀρξεί, -ομαι, aor. ἤρξα, -ατο, prt. ἀρξάμενος, а) я є перший, є начальником, стою на чолі, володію, іду на перед, попереду, проводжу, веду, з gen. рідше з dat.; ἐδόν і ἐδοῖο веду дорогою; б) починаю, даю почин, з gen. μάχης, πολέμοιο, μύθων; з dat. οσоби: τοῖς μύθων ἤρχε між ними почав говорити; з inf. ἤρχε νέεσθαι, ἀγορεύειν, або prt. ἤρχον χαλεπαίνων я почав сердити ся, перший розсердив ся. — Паную, володію тινος, τινί. — Med. починаю, з gen. μύθων, μολπῆς; ἐκ тινος від

чого, σέο від тебе, τοῦ χώρου від (з) того місця; πάντων ἀρχόμενος μελέων зі всіх частин взяв по кусникови мяса для жертви; з inf. μῆτιν ὑφαίνειν; ἀρξῆς: — κακὸν ἔμμεναι від него першого буде нам лихо.

ἀρωγή, ἡ, поміч, підмога, охорона, оборона; ἐπ' ἀρωγῇ на користь чию, односторонно.

ἀρωγός, ὁ (ἀρήγι), помічник, оборонець, підмога.

ἄσαι, ἄσαιμι, гл. ἄω.

Ἄσαιος, Азай, Грек, що его вбив Гектор, Λ 301.

ἄσμεν гл. ἄεσαμεν, (ми спочивали).

ἀσάμινθος, ἡ, ванна, ванниця; в Гл. лише К 576.

ἄσασθαι, inf. аог. т. від ἄω, насичую.

ἄσαιο, аог. від ἄω, відбираю розум, обманюю, обдурюю.

ἄ-σβεστος, -βέστη, ον (σβέννυμι), негасимий, φλόξ; неустаючий, непроминаючий, безсмертний κλέος; безнастанний, безконечний, безмірний, γέλως сьміх, регіт великий (С), βοή, μένος.

ἄσε (= ἄσσε), аог. від ἄω, відбираю розум, обманюю.

ἄσεσθαι, inf. fut. від ἄω, насичую.

ἄ-σήμαντος, ον (σημαίνω), без провідника, без пастуха, нестережений, μήλα К 485.

ἄσθμα, τό, тяжкий віддих, задуха, душний кашель; ἔχετο ἀργαλέω ἄσθματι тяжко віддихав.

ἄσθμαίνω (ἄσθμα), тяжко віддихаю, дышу, соплю, кашлаю, харчу, хроплю.

Ἀσιάδης, син Азия, Μ 140, Ν 561, Ρ 583.

Ἀσίης, гл. Ἄσιος.

Ἀσίη, Азина, місто під властю Діомеда в Арголіді, на захід від Герміони, Β 560.

ἀσίνης, ἑς, ἕας (σίνομαι), неущкоджений, ненарушений.

1. Ἄσιος, Азий, а) син Гиртака з Арісби, союзник Троянців, що его вбив Ідоменея, Β 837, Μ 95, Ν 384. — б) син Димаса, брат Гекаби, Фригієць, що его вбив Аянт II 717.

2. Ἄσιος, яко adі. З. лише Ἄσιω ἐν λειμῶνι, на азийскім низу (оболоню); в Лідії, на полудне від Тмольоу, Β 461.

ἄσις, ιος, ἡ, намул, болото, Ф 321.

ἄ-σιτος, ον (σίτος), без їди, без страви, натще, δ 788.

Ἀσκάλαφος, Аскаляф, син Ареса і Астиохи, король Мінійців в Орхомені, аргонавт, що его вбив Дейфоб під Тровю, Β 512, Ο 112, і и.

Ἀσκανίη, Асканія, місцевість в Фригії, Β 863.

Ἀσκανίος, Асканій, а) союзник Троянців з Асканії в Фригії, Β 862; б) син Гіппотіона, Мізієць, союзник Тр. Ν 792.

ἀσκηθέες, гл. ἀσκηθήες.

ἄ-σκηλής, ἑς, зісохлий, сухий, безсильний κ 463, знеможений; твердий, запеклий, лютий. — Adv. ἀσκέλεως і neutr. adv. ἀσκέλες, завзято, μενεαίνειν; заєдно, раз-в-раз, безнастанно, κλαίειν.

ἀσκέω, ipf. З. sg. ἤσκειν, аог. ἤσκησε, α, prf. р. ἤσκηται, зручно вироблюю, оброблюю, перероблюю εἶραι; штучно вироблюю, роблю майстерно, мудерно, κρητῆρα, ἐρμῖνα, χορόν; ἀσκήσας, штучно, майстерно, зручно, мудерно; χριτῶνα πύσσειν καὶ ἀσκεῖν зложити і старанно вигладити; ἄρμα χρυσῷ украшений; θρόνον τεύξει ἀσκεσας зробить майстерно.

ἀ-σκηθής, ἐς, pl. -έες (3 склад) (σκηζω), ненарушений, неушкоджений, цілий, здоровий, жив-здоров (B), добре удержаний, добре захований.

ἀσκητός, ον (ἀσκέω), майстерно зроблений, λέχος ψ 189; тонко прядений, νῆμα.

Ἀσκλητιάδης, Махаон, син Асклепія, Δ 204, Λ 614, Ξ 2.

Ἀσκληπίος, Асклепій, отець Подалейрія і Махаона, князь Трики і Ітоми в Тессалії, Β 731, Δ 194, і н.

ἀ-σκολος, ον (σκοπέω), необережний, нерозважний, необачний.

ἀσκός, ἐ, скіряний бордюг, міх, ἀγχείος з козячої скіри; скіра, мішок, βός з волової скіри.

ἀσμενος, 3. (ἡδομαι), радісний, веселий, втішений, радий, зрадований; ἐμοὶ -ἀσμένῳ εἴη, мені було-б се пожадане, було-б мило.

ἀ-σπάζομαι (σπάω), витаю, здоровлю, привічаю, поздоровляю, щиро приймаю, χερσὶν ἔπεσσι τε, τ 415.

ἀ-σπαίρω, ipf. ἤσπαιρες, ον, тріпотаю, тріпочу, тріпаюсь, дигчу, дригаю, диготаю, дрипотаю, подригаю, πόδεςσσι; бю судорожно, κραδίη.

ἀ-σπαρτος, ον (σπείρω), непосіяний, незасіяний, без засіву.

ἀσπᾶσιος, 3 і 2. (ἀσπάζομαι), а) пожаданий, дуже жаданий (B), приемний, милий, νόξ, βίσιος, γῆ; б) веселий, радий, зрадований; ἀσπᾶσιον -κλιότερος ἔλυσαν, на радість (вго дітий). Adv. **ἀσπᾶσιως**, весело, радо, охотно, з радостію, на радість.

ἀ-σπᾶσιός, 3. (= ἀσπᾶσιος), пожаданий, жаданий, милий; neutr. якo adv. ε 398.

ἀ-σπερμος, ον (σπέρμα), без потомства, Υ 303.

ἀ-σπερχές (σπέρχω), поспішно, скоро, поквапно; сильно, горячо, завзято μενεαίνειν, κεχολώσθαι; сквапно, пильно, Σ 556; безнастанно, без вшину, ἐφέπειν τινά.

ἀ-σπετος, ον (ἀ-σеп), невисказаний, ἀσπετα πολλά, неказано, безконечно багато; безконечно великий, далекий, безконечний, безмірний, безмежний, безкрайний, дуже просторий, дуже великий, ὕλη, αἰθήρ, δῶρα, κρέα; ἀσπετα, subst. безконечне добро. Neutr. adv. неказано, безмірно, дуже, страшно, Ρ 332.

ἀσπίδιώνης, ας, щитоносний, щитом узбрований, ἀνήρ.

ἀσπίς, ἴδος, ἡ, щит: а) менший круглий (εὐκυκλος, παντός εἴση), що закривав чоловіка від бороди по коліна; б) великий поздовжний щит (також σάκος), що закривав цілого чоловіка, (ποδηνεκής, ἀμφιβρότη), був зроблений з кількох скір волових, зложених верствами, (βροίη, τυρρείη, ῥινόισι πυκινή), зверху покритий металевою плитою (χαλκείη, χρυσείη). На середині щита була випуклість (εμφάλος), а довкола ішов металевий беріг ἀντιξ, з тороками θύσανοι. З середини були два каблуки, за котрі закладано ліву руку, в менчім часто лише поперечний держак (κλών) і ручка (πόρπαξ). Иноді згадуєся про перевязку (τελαμών), себто ремінь, що на нїм можна було носити щит.

ἀσπιστής, gen. pl. -άων (ἀσπίς), щитоносний, щитоносець.

Ἀσπληδών, ὄνος, місто Мінійців в Бойотії, над рікою Мелясом, Β 511.

ἀ-σπουδί (σπουδή), adv. без труду, без завзятої борби, або оборони.

ἄσσα = ἄτινα, neutr. pl. від
ἄστις.

ἄσσα = τινά; ἑπποῖ' ἄσσα, τ 218,
(neutr. pl. від τὶς).

Ἀσασράκος, Ассарак, син Трo-
са і Калірої, внук Ерихтонія,
отець Каміса, дідо Анхіза, Υ 232.

ἄσσον, adv. comp. до ἄγγι,
блише; ἀ. ἰέναι, зближати ся,
підходити, підступати; часто з
gen. τείχεος ἄσσον ἴσαν.

ἄσσοτέρω, adv. блише, πυρός,
τ 506.

ἄ-σtachys, ἑ, dat. pl. -ύεσσιν, ко-
лоє збіжа, В 148.

ἄ-σтемφές, adv. неподвижно,
ἔχειν сильно, цупко держати.

ἄ-σтемφής, ἑς (στέμβω), твердий,
статочний, непохитний, сильний,
В 344. — Neutr. ἄσтемφές, яко
adv. сильно, неподвижно Γ 219.

Ἀστέριον, Астеріон, місце-
вість коло Магнезії в Тессалії,
В 735.

Ἀστερίς, ἴδος, Астерис, мітчи-
ний острів між Саме а Итакою,
δ 846.

ἄσπερόεις, β. (ἀστήρ), звїзди-
стий, звїздний (Б), повен звїзд,
зоряний, зоряний, зорешливий,
лискучий, θώρηξ.

Ἀστερολαῖος, Астеропаї, син
Пелягона, внук божка ріки Ак-
сія, вожд Пайонців, що его вбив
Ахіль, Μ 102, Φ 137.

ἄ-σπερολή, ἡ, лискавка, грім.
ἄσπερολη-τής, ἑ, кидаючий
громом, гремлячий (С).

ἄσнήρ, ἑρος, ἑ, dat. pl. ἀστράσι,
звїзда, звїзди, громада звїзд,
зоря, огненне явище воздушне,
метеор, Δ 75.

ἄσнός, ἑ (ἄστυ), міщанин, го-
родянин.

ἀσπράγγαλος, ἑ а) вяз шийний,
вязи, потилиця, шия; ἐκ θεῶ οἱ
ἀσπράγγων ἀστραγγάλων ἐάγη, карк пе-

реломив ся ему (Б) в вязах;
б) гра в кїстки, Ψ 88.

ἀσπράπτω, part. aor. ἀστράψας,
блискаю, кидаю громом.

ἄστρον, τό (ἀστήρ, astrum),
звїзда, зоря, громада звїзд;
лише plur.

ἄστυ, εος, εἶ, город, замок,
твердиня, місто; πόλις καὶ ἄστυ,
замок і місто; житло, осада, се-
лительба, оселя; ἄστυ-δε до мі-
ста, у город.

Ἀστυάλος, Астияль, Троянець,
що его вбив Політоїт, Ζ 29.

Ἀστυ-άνας, κτος, Астиянакс,
прїзвище, що его дали Троянці
синови Гектора Скамандрієви,
Ζ 403, Χ 506.

ἄστυ-βοώτης (βοάω), що кличе,
кричить, що голосить по містї,
окличник мієкий, Ω 701.

Ἀστυ-νοος, Астиной, а) тро-
янський вожд, що его убив Діо-
мед, Ε 144. — б) син Протіяона,
Троянець, Ο 455.

Ἀστυ-όχεια, Астиохея, донька
Філяса з Ефіри, мати Тлеполе-
ма від Геракла В 568.

Ἀστυ-όχη, Астиоха, донька
Актора, мати Аскаляфа і Яль-
мена від Ареса В 513.

Ἀστυ-πύλος, Астипіль, Пайо-
нець, що его убив Ахіль Φ 209.

ἄ-σφρηλος, ον (σφρός), зневаж-
ливий, ганьблячий, зловивий, ле-
дащий, негідний ἔπος; з'обиджа-
ючий; μ' ἀσφρηλον ἔρεξεν мене о-
безславив (Р), негідно обійшов
ся зі мною.

ἄ-σφαλές, adv. і ἀσφαλές
neutr. adv. неподвижно, неру-
хомо; ἔχει рівномірно держить
ся дороги, -кермує; постійно,
безнастанно, θέειν без впину;
певно, рішучо, вдатно, ἀγορεύειν.

ἄ-σφαλής, ἑς (σφάλω), невід-
мінний, непохитний, що сильно

стоїть, нездвигений, незрушмиий, θεῶν ἔδος, ζ 42; яко adv. витревало, постійно, безнастанно, незупиняючись, O 683.

Ἀσφάλλων, ονος, слуга Менеля, δ 216.

ἄσφαῖραγος, ἑ (φάρυγγ), горло, гортанка.

ἄσφοδελὸς λειμών (ἀσφοδέλος), асфодилева лука; лилейний, лататочний дуг (B) в сьвітї підземнім; (асфодиль, рослина подібна до лілії), λ 539.

ἀσχαλλῶ і ἀσχαλλῶ, ἀχ, ἀει, 3. pl. -λέωσι, inf. ἀχν, prt. ἔων, і conі. ἀσχαλλῆς (σχαλλή), я в нетерпеливий; неохотний, маркотний, сумний, прикро, скучно менї, B 293, 297, я в безпотишний, печальний, X 412, хмарний, гнівливий, сердитий, гнівний; негодую, менї не до впадоби, гніваю ся, з gen. κτεδόντων, κτήσιος або з prt. ἀσχαλέωσι μένοντες, ждуть нетерпеливо.

ἄσχετος, ον і ἀσχετος (σχεῖν), неповдержний, непокірний (P); E 892, невгамущий (B), страшний; μένος ἀσχετος, неповдержний в силї або гнїві, πένθος невидержимий.

Ἄσωπός, Азоп, а) ріка в Бойотї, між Тебами а Плятаями, Δ 383; б) божок тої ріки, син Оксана і Тетиди, отець Айїїни, Антиоши, λ 260.

ἄ-τάλαντος, ον (τάλαντον), рівноважний, рівний, рівня, що можна его рівнати, подібний θεόφιν, Ἄρχι, Δί μήτιν ἄт. розумом рівний Зевсови.

ἀτάλα-φρων, ονος (φρήν), веселий, безжурний, спокійний, πκίς Z 400.

ἄ-τάλλω, (ἀταλός), іpf. ἀτάλλε, весело скачу, підскакую, вискакую, N 27.

ἄ-τάλλος, 3. (ἀτάλλω), αί, ἦσι, молодечий, молодий, безжурний, веселий; ἀτάλα φρονεῖν бути весело успособленим, бути веселим.

ἀτάρ (завсїгди на початку реченя): а л е, о д н а к, міжтим, на те; відповідає деколи попереджаючому μέν і навязує як δέ реченя: і, а, а відтак, але, а однак, же, -ж, а вжеж.

ἄ-ταρβής, ἐς (τάρβος), неустрашений, без страху, сьмілий, Φέβος N 299.

ἄ-τάρβητος, ον (ταρβέω), неустрашений, завзятий, νόος Γ 63.

ἄ-ταρπῆτος, зам. ἀτραπιτός, ἦ, стежка, плаї.

ἄ-ταρπός, ἦ (зам. ἀτραπός), стежка, плаї, дорога, шлях.

ἄ-ταρτηρός, 3. твердий, погубний, страшний, вразливий (C), капосний (B), ἔπεια, Μέντωρ.

ἀτασθάλιη, ἦ, лише pl., проступок, злочин, злоба, зле діло, насила, засліпленє, зухвалість, еваволя, дума, бута, нерозум.

ἀτασθάλλω, я в нерозумний, засліплений, злобний, зухвалий, поступаю негідно, погано, зухвало.

ἀτάσθαλος, ον, нерозумний, зухвалий, злобний, нечестивий (B), насильний, напрасний, засліплений, гордий, упертий, зухвалий, бутний, проступний, λκός, ὕβρις, μένος; ἀτάσθαλα погані діла, погань (B), безчестє (B), незаконности, проступки, лихі діла.

ἄτε, асс. pl. від ἔσπε, що, про що, над чим, о чім; як, як колїб, так як.

ἄ-τειρός, ἐς (τείρω), твердий, сильний, тревалий; негнучкий, негибкий, неспобідний, непоконианий, неумотний, невисипущий, χαλκός, μένος незломний, κραδίη.

ἄ-τέλειος, ον (τελέω), нескінчений, недовершений, несповне-

ний; без кінця, без вину, без наслідку, без цілі; безплідний, безуспішний, безхосенний, дарний, марний; ἀτ. τιθέναι πόνον працю знищити, знівечити. Neutr. ἀτέλεστον, без кінця, без міри.

ἀ-τελευτήτος, ον (τελευταίω), нескінчений, недоконаний, несповнений, незвершений.

ἀ-τελής, ἐς (τέλος), нескінчений, несповнений, нездійснений, недовершений; οὐκ ἀτ. θάνατος — γένοιτο, погибель постигне неминуче (B), ρ 546.

ἀ-τέμβω, лише pgs., кривджу, занедбую (B), шкоджу, ушкоджую, вкорочую, обдираю, граблю, позбавляю, уражаю, нарушаю; θυμέν обманую β 90. — Pass. я є позбавлений, утрачую щось, з gen. ἴσσης, σιδήρου.

ἄτερο, pгаер. з gen. без, окремішно, далеко від, ἄλλων осто-ронь других (C); осібно; ἄτερο Ζηγυές без волі 3.

ἀ-τέραμνος, ον (τείρω), твердий, невмолимий, кам'яний (B), χῆρ.

ἀ-τερπής, ἐς (τέρπω), непривітний, невеселий, немилій, неприємний, невтішний, сумний.

ἄ-τερπος, ον, = ἀτερπής, Z 285.

ἀτίη (ἀτη), лише prt. -έων, за-сліплений, позбавлений розуму, зухвалий, зухватий, Y 332.

ἄτη, ἡ (з ἀΨάτη, від ἀάω), за-сліплений, запоморока, задур, дур, нерозум, дурний розум, A 412, δ 261, ο 233 і и.; про-ступок, злоба, погане діло, Ἄλε-ξάνδρου; шкода, погибель, неща-сте, лихо, біда B 111, Θ 237; перестрах, жах, II 805; неща-сте, кара, μ 372, ψ 302. — Уосіб. Ате, донька Зевса, богиня за-сліплена, що всім відбирає ро-зум, навіть Зевсови; за те-ж він прогнав її з неба. Она сту-

пає легко понад головами лю-дий T 91—130, I 504.

ἀ-τίζω (τίω), не зважаю, не дбаю, погорджаю, Y 166.

ἀ-τιμάζω і ἀτιμάω, ipf. 3. sg. ἀτίμα, 3. pl. -ων, iter. ἀτιμάζεσκε, f. -ήσουσι, aor. 1. ἡτίμησας, opt. ἀτιμήσεις, ἦσαιτε, if. -ῆσαι, зневажаю, збезчещую, неповажаю, по г о р д жаю, обходжусь згідливо, обругую, осуджую, ганьблю.

ἀ-τίμητος, ον, неповажаний, по-горджений, мало цінений, обез-славлений.

ἀ-τιμήη, ἡ, зневага, погорда, наруга, обида, ганьба, -ίησιν v 142.

ἄ-τιμος, ον (τιμή), соmp. -έτερος, sup. -έτατος, неповажаний, непо-шанований, погорджений, що приймив ганьбу (P. C.); осо-ромлений, обезславлений; без винагороди, без заплати; neutr. adv. безкарно. π 431.

ἀτιάλλω, inf. -έμεναι, ipf. ἀτί-ταλλε, aor. 1. ἀτίτηλα, плекаю, живлю, кормлю, виховую, го-дую, кохаю (B).

ἄ-υτος, ον (τίω), непімщений, незаплачений, κασιγνήτοιο ποινή кара за брата, Ξ 484, ι.

Ἄ-υλας, υντος, Атлант, отець Каліпси, бог, що знає глибини морекі і держить стовпи, що розділяють (ἀμφίς) небо і землю, α 52.

ἀ-υλητος, ον (τλήναι), невино-симий, невидержимий, незноси-мий, тяжкий.

ἄυτος, ον (ἄω), ненаситний, з gen. πολέμοιο, μάχης в борбі; δό-λων ἡδὲ πόνοιο, A 430; δόλων, га-раздий на видумки (B); що лю-бує ся в чім, жадний чого.

ἀ-υρᾶπίδος, ἡ (τρέπω), стежка, дорога, v 195.

Ἀτρείδης, αο, εω, Атрид, син Атрея, Агамемнон або Менелай;

plur. Ἀτρείδων; i dual. Ἀτρείδων A 16, про обох.

Ἀτρείων, ὄνος, = Ἀτρείδης.

ἀτρεκέως, adv. по правді, широко, отверто, безоглядно, достоменно.

ἀ-τρεκίης, ἐς, лише neutr. ἀτρεκές, яко adv., по правді, справді.

ἀτρέμα(ς), adv. (τρέμω), без страху, неподвижно, нерухомо, супокійно, тихо, εἶδεν, ἔστασαν, ἦσο.

Ἀτρεύς, εως, Атрей, син Пельопса і Гіпподамеї, брат Тieste, король в Мікенах, отець Агамемнона і Менелая. Їго славному булаву наслідив брат Тieste B 106.

ἀ-τριπτος, ον (τρίβω), не стертий: не загартований, не закалений; не звикший, не виправлений, φ 151.

ἀ-τρομος, ον (τρέμω), що не дрожить, не лякає ся, без страху, неустрашений, μένος, θυμός.

ἀ-τρογγεος, ον, лише gen. -οιο, асс. -ον (τρώω), без вину філюючий, неспокійний, бухливий (C) ἄλς, θάλασσα; (иньші від τρώω, безплідний, неурожайний, пустий).

Ἀτριτώνη (τρώω), Атритона, прізвище Атени, непоборима, незборима (P), невтомима δ 762, B 157, E 115, i и.

ἄττα, дорогой батьку! батеньку! дідуню! (P).

ἀ-τύζομαι, prt. aor. p. ἀτυχθείς, я є змішаний, заляканий, переляканий, заголомшений, заморочений, одурений, учадяний, зачадяний (P), заціпенілий; жахаю ся, лякаю ся; ἀτυζομένη ἀπέλλεσθαι, залякана на смерть; втікаю наляканий, сполошений, πεδίοιο через рівнину, розбігаю ся.

Ἀττυμιάδης, син Атимнія, Мідон E 581.

Ἀτύμνιος, Атимній, а) отець

Мідона, Пафлягонець, E 581; б) син Амизодара з Кариї, що єго убив Антилох II 317.

ἀδ, adv.: знов, знова, наново, впять, вдруге; противно, з другої сторони, але; відтак, далше, потім, крім того, а коли, от, отсе, -ж.

ἀδαινω (αῶω), сушу; prt. aor. p. ἀνυθέν, висушений, сухий, що просох, i 321.

ἀδύζομαι (αῶγί), виразно бачу, пізнаю, спостерігаю ἴππους, Ψ 458.

Ἀδυεΐαι, Автеї, а) місто в Локриді B 532; — б) місто в Локонії B 583.

Ἀδυεΐας, ας, Автеї, син Форба і Гирміні, кор. півн. Елїди, отець Агастена, Філея і Агамеди; єго стаїню (з 3000 волами) вицистив Геракль одного дня A 701.

ἀδυή, ἦς, ἦ, сьвітло, сонце, луч, промінь, блеск, бряск; ὑπ' αὔρας Ἠελίοιο, під сонцем, на тім сьвітї (B); огонь, жар, ζ 305.

Ἀδυηιάδης, ας, син Автея, Агастен B 624.

ἀδδάω, ipv. αὔδα, ipf. ἤδα, prt. aor. ἀδδήσας, iter. -δήσασκε; ἔπος говорю, кажу, промовляю; ἀντίον на те відповідаю, мовлю, кажу, говорю до кого, на те промовляю; кличу, кричу, τόσον так голосно; μέγала чваню ся голосно.

ἀδδή, ἦς, ἦ, (αῶω), голос, звук, мова, бесїда, реч.

ἀδδή-εις, 3. (людскою) мовою обдарений, що бесїдує людскою мовою; звучним голосом наділений, голосом славний (B), x 136, голосистий (B).

ἀν-ερώω, (ἀνά i ἔρωω), 3. pl. ipf. ἀνέρουον, aor. -έρουσαν, тягну в гору, витягаю, назад тягну, відтягаю νεωρήν; відгинаю, відвер-

таю в зад, в гору задираю (голову жертвовного бидляти, щоби єму горло підрізати); *στῆλας*, виваю, витягаю.

αῦθ', а) = αὔτε, перед *spir. asp.*, або б) = αὔθι перед самозв.

αῦθι, adv. (= αὐτόθι), на тім місці, на тім самім місці, ту, там; на місці, зараз, сейчас, с 339, Е 296, Р 2, 98,

αὐ-ιαχος, *ον*, що голосно кричить, з голосним криком, N 41.

αῦλειος, З. що від подвіря, надвірний (Б); *θυράκι*, двірні ворота, двірка брама (що веде з улиці на подвір'є); *οὐδὲς αῦλειος* поріг брами (від подвіря).

αὐλή, *ῆς, ἴ*, подвір'є, двір, місце вільне перед хатою, де находила ся *αἶθουσα* (повітка) і господарські будинки; загорода, оплота, хата, кошара, хлів; о б о р а. вівчарня (Р), свинарня (Б), с 555; палата, δ 74.

αὐλη, *ἴ* (αὐλής), гра на флюоярі, звуки флюояри, флета, κ 10.

αὐλιζομαι, *prt.* -μενάων, я є (замкнений) на оборі, на подвір'ю (під голим небом).

Αὐλῆς, *ἰδος*, Авлїда, місцевість в Бойотії, напроти міста Халкіє на Евбої, звідки ціла грецька флота виправлялась до Трої, (тепер Vathi), В 303, 496.

αὐλῆς, *ἰδος, ἴ* (αὐλή), нічліг, місце супочинку, леговисько, ложе, стан, табор; *αὐλιν ἐστίμενα*, шукаючи місця супочинку, κ 470.

αὐλός, *ος, ὁ* (αὐλῶ), флюояра, флет; рурка, особл. при вістремлюваню, що в ню держак ветромлювано; *αὐλοὶ δίθυμοι*, дві дїрки (в спряжках), в котрі заходили кінці двох гачків; *αὐλός πυχός*, густа струя, χ 18.

αὐλ-ῶπις, *ιδος* (ῶψ), рурковатий, рогатий, заосмотрений в рурку, що в ню застромлювано китицю на шеломі.

αῦος, З. (αῦω), зісохлий, просушений, сухий, *ψύλα*, *δένδρεα*, *βοέη*; *neutr. sg. adv.* глухо.

ἄ-υπνος, *ον*, без сну, безсонний; *ἀύπνους ἄριμε τίθησθαι* не даєш нам спати; *νύξ*.

αῦρη, *ῆς*, (αῦρ, αῦω), подув, вітер, воздух, ε 469.

αῦριον (ἤρι), adv. завтра рано; потім, в будучности, на будучність; *ἐς αῦριον*, до завтрішнього дня, на завтра.

αὔσαι, *αύσας, ἄυσε*, гл. αὔω.

αὐσταλέος, З. (αὔω, αὐστός, сухий), замараний, нехарний, брудний, засмаглий (Б).

αὐτ-ἀργετος, *ον* (ἀργέω), оставлений до вільного вибору, до вибору даний, полишений до волі, π 148.

αὐτάρι (з αὔτ' ἄρ), але, однак, міжтим; деколи як *δέ*; часто значає перехід, або дальший тяг мови: а, відтак, же, потім однак, опісля, дальше; задля того сполучавсь часто з *ἐπειτα*, *ἄρα*, *ἐπεὶ*, *ἐπὶν*.

αὔτε (αὔ-τε), αὔτ', αὔθ', а) знов, знова, опять; б) але, а, противно, однак, відтак, опісля, потім.

αὔτέω, *ipf.* αὔτει, αὔτεον, а) кричу, кличу, приликую, покликую; б) гомоню, звучу, звеню; *αὔον αὔτεον* глухо загомонїли, зазвенїли.

αὔτη, *ῆς, ἴ* (αὔω), а) голосний поклик, крик, *θηλυς* голос, ξ 122; б) военний крик; в) борба, бій, сїча, λ 383, Λ 802, Π 44 і н.; *ὄρτο δ' αὔτη*, підняв ся, роздав ся боевий крик.

αὐτ-ἤμαρ, adv. того самого дня.

αὐτίκα, αὐτίκ', οὐτίκ', adv. (αὐτός), сейчас, зараз, якраз тепер, саме тепер; αὐτίκ' ἔπειτα, зараз потім; αὐτίκα καὶ μετέπειτα зараз тепер і опісля, в будучности; αὐτίκ' ἐπεὶ, скоро тільки.

αὐ-τις, adv. назад, знов, пак, впят, вдруге, наново; иньшим разом, в будуче, потім, опісля, навшослі, А 140, α 317.

αὐτιμή, ἡ (ἄψ-ω), дух, душа, віддих, подув, вітер, бурун (Б) λ 400, Σ 471; запах, дух, вона; пара, πῦρός дим, жар, полонінь, полумя; 389.

αὐτιμήν, ἐνος, ὅ (= αὐτιμή), дух, віддих, вітер.

αὐτο-δίδακτος, ον, (διδάσκω), са-моук, γ 347.

αὐτό-διον (αὐτός), adv. зараз, сейчас, φ 449.

αὐτό-ετες (ἔτος), adv., в тім самім році, в однім році, γ 322.

αὐτό-θεν, adv. з того самого місця, звіден; звідтам; αὐτ. ἐξ ἐδρέων, зараз (таки) зі свого місця; αὐτ. ἐκ δίφρου καθήμενος, про-сто з стільця, де сидів (Б).

αὐτό-θι, перед самозв. αὐτόθ', на тім самім місці, зараз (та-ки) ту, якраз там, тут, там.

αὐτο-κασιγνήτη, ἡ, рідна се-стра, κ 137.

αὐτο-κασιγνήτος, ον, рідний брат.

Αὐτο-λήκος, Автолік, син Гер-меса і Хіони, отець Антиклей, дід Одиссея; жив на Парнасі, славний з хитрощів і обману, τ 394. Він зрабував славний шелом Амінтора з Елеону К 267.

αὐτό-μάτος, 3. (μέ-μх-α), сам від себе, з власної спонуки, до-бровільно.

Αὐτο-μέδων, οντος, Автомедонт, син Діора з Скіросу, візник А-хілля I 209. Ρ 429, Π 145 і п.

Αὐτο-νόη, Автоноя, служниця Пенельопи, σ 182.

Αὐτό-νοος, Автоной, а) Грек, що вбив Гектор А 301; б) Троянець, що погіб з руки Па-трокля II 694.

αὐτο-νύχτι (νύξ), adv. тої самої ночі, ще нині в ночі Θ 197.

αὐτός, ἡ, ἐ, ε, сам: в сполуч. з ім. або заім. зазначає і від-ріжняє его понятє від других: ἐγὼ αὐτός я сам, αὐτὸν δέ — ἀφῆσω тебе самого; часом можна сю ріжницю виразити в рус. при-слівниками: с а м е, навіть, я к р а з; сам про себе, самохить, з власної спонуки, волі, добро-вільно. В dat. з σύν або без: р а з о м, в р а з, з; αὐτῇ σύν φόρ-μῳ, з бандурою разом; αὐτῆσι βέεσσι. Reflex. в сполуч. з pron. pers. ἐμοί περ αὐτῆ, я сама собі; ἐξ ἐμεῦ αὐτῆς від мене самої. — Αὐτοῦ, αὐτῆς в сполуч. з pron. poss. означ. мій в л а с н и й, твій власний, его вл.; τὰ σ' αὐτῆς ἔργα, твої власні; ἐμὸν αὐτοῦ χρεῖος, моя власна біда; рідко в plur. αὐτῶν σφετέρησιν ἀτασθαλίησιν через свій власний злочин. Ὁ αὐτός, οὗτός і без родівника; той самий, як-раз той самий, той. Він, она, оно, лише в залеж. відмінках.

αὐτο-σιαδῆ, ἡ (στάδιος), борба з близька, самобій, борба на руку, драча, бійка, Ν 325.

αὐτο-σχεδά, adv. = αὐτοσχεδόν, Π 319.

αὐτο-σχεδίη, ἡ (σχεδόν), борба з близька, борба на руку, са-мобій, драча, бійка, що в ній стоїть муж проти мужа; асс. αὐτοσχεδίην, adv. в борбі з близь-ка, з близька, муж проти мужа.

αὐτο-σχεδόν, adv. зовсім близь-ко, з близька, οὐτῆσθεσθαι в борбі з близька ранити.

αὐτοῦ, adv. (αὐτός), на тім самім місці, там, ту; αὐτοῦ ἐνθα, якраз там, де; που αὐτοῦ ἀγρῶν, деє тут таки на полі; на місці, сейчас, δ 703, σ 212, Ο 349 і н.

αὐτό-φι, -φιν, стоїть зам. gen. і dat. sg. і pl. від αὐτός; ἐπ' αὐτόφιν = ἐπ' αὐτῶν, для себе, т. є. на своїм місці; ἀπ' αὐτόφιν = ἀπ' αὐτῶν Λ 44; παρ' αὐτόφι = παρ' αὐτῶ (δόμοφ), = παρ' αὐτοῖς, Υ 140, Ψ 640, і = αὐτῆς Ν 42.

Αὐτό-φωνος, Автофон, Тебанице, отець Поліфонта, Δ 395.

αὐτο-χόωνος, σν (χράνη, χέω), просто відлтий, т. є. необроблений, сирий, свидий; литий, σόλος, Ψ 826.

αὐτως, **αὐτως**, так само, зовсім так, якраз так, так; ὡς δ' αὐτως саме так, якраз так само; так, як і перше, все ще так само, υ 336, υ 130, Σ 338; ἀλλὰ καὶ αὐτως але й так, і так вже; лише так, так тільки, так собі, так надармо, так без ціли.

αὐχένιος (αὐχίν), карковий, потилічний, шийний γ 450.

αὐχίν, ἔνος, ε, карк, потилиця, шия, вязи; ἀπαλός, φαιδιμος, στιβαρός.

αὐχμέω (αὐχμός), власт. я є сухий; розкудовчений, брудний, ω 250.

1. **αὐῶ** (εῦω) запалюю, беру огонь, дістаю огню, ε 490.

2. **αὐῶ** (ἀφῆμι), іpf. αὐόν, аог. 1. ἤυσε, αὔσε, inf. αὔσαι, prt. -ας, кличу, кричу голосно, викрикую, гукаю; часто з μακρόν, μέγα, δεινόν; з асс. кличу когось; звучу, гомоню, звеню, роздаю ся Ν 409, 441.

ἀφ-αιρέω і **ἀπο-αιρέω**, іrv. pr. m. ἀποαίρεο, inf. ἀποαίρεισθαι, fut. ἀφαιρήσεσθαι, аог. ἀφείλε, prt. ἀφελών, аог. m. ἀφείλεο, -ετο, ἀφείλεσθε,

-οντο. conі. -ωμι, -ώμεθα, opt. -ελοίμεθα, inf. -ελέσθαι, беру, забираю, відбираю, віднимаю, θυρεόν, відвалюю; σίτον забираю, виношу; пориваю, позбавляю чого. — Med. беру собі, для себе, займаю; загарбую, грабую, граблю, рабую; τεύχεα ὄμοισιν здираю з рамен; τινός τι, τινά τι, τινί τι; нищу, нівечу, ломлю, позбавляю чого, βίαις γ 219; νίκηγν видираю, відбираю; νόστον позбавляю. Приім. осібно τ 61, Ε 673, Π 82, і н.

ἄ-φάλος, σν, без гребіня, без дашка, Κ 258.

ἄφ-ἄμαρτάνω, аог. 2. ἀφάμαρτε, ἀπήμβροτε, хибляю, не влучаю, не попадаю (Р), τινός кого, на кого Ρ 609; трачу, мені бракує, я позбавлений чого.

ἄφ-ἄμαρτο-επής, ἐς (ἔπος), що не до річи говорить, що говорить пусте слово, баламутно або неправду говорить, Γ 215; говорун, торопата, галай, бовтун, базікало, Ν 824.

ἄφ-ανδάνω, не подобаю ся, я не до сподоби, τινί, π 387.

ἄ-φαντος, σн (φαίνω), невидний, невидимий, пропащий, знищений, забутий, без сліду, без вісти.

ἄφάρ, adv. скоро, быстро, живо, жваво, швидко, еквапно, нагально, нагло, гнеть, сейчас, за раз. Α 249. Τ 405 і н.; безпечно, β 169.

Ἄ-φάρεός, ἦρος, Афарей, син Калетора, що его вбив Айней I 83 Ν 541.

ἄφ-αράζω, inf. аог. -πάξει, здираю, зриваю; κόρουθα κρατός з голови, Ν 189.

ἀφάρο-τερος, 3. (comp. до ἀφαρ), скорійший, бистрійший, ἵπποι Ψ 301.

ἀ-φαιρός, 3. comp. -ότερος, sup. -ότατος (φάφος), немічний, слабий, безсильний, обімлілий, втомлений, охлялий.

ἀφάω, (ἄφτομαι), prt. -όωτα, дотикаю ся, мацаю, обмацаю (щоби спробувати), повертаю в руках, оглядаю, осматрую, τόξα Z 322.

Ἄ-φείδας, αντος, Афейдант, син Полінемона з Алібанту, що за него вважав себе Одиссей ω 305.

ἀφείη, opt. aor. від ἀφίημι.

ἀφείλε, **ἀφείλεο**, -ετο, **ἀφελοίμεθα**, **ἀφέλωμαι**, -λών, aor. від ἀφαίρω.

ἄφενος, τό (opes), запас, достаток, майно, масток, добро, богатство.

ἀφέξω, **ἀφέξομαι**, fut. від ἀπέχω. **ἀφροταίη**, **ἀφροταίσι**, **ἀφροταότες**, **ἀφροτήκει**, гл. ἀφιστημι.

ἄφ-ημαι, сиджу одалік, остронь, осібно, O 106.

ἀ-φήτωρ, оρος (ἀφίημι), кидаючий стріли, стрілець, лучник, ватає.

ἄ-φθίτος, ον (φθίω), непроминаючий, невідмінний, нерозрушимий, безнастанний, вічний, вічно тревалий, постійний, безсмертний κλέος, μήδεα.

ἀφ-ίημι, ірв. ἀφίετε, pt. -ιέισι, ірф. 3. sg. ἀφίει, і. ἀφίσω, aor. 3. sg. ἀφείηκε і ἀφίηκε, 3. d. ἀφείτην, copl. 3. sg. ἀφείη, -ήη, opt. ἀφείηη, pt. ἀφείς, в и с и л а ю, виправляю, посилаю, відправляю, відсилаю, відпускаю, увільняю; к и д а ю, мечу, вержу: δόρυ, βέλος, χειρός ἄκοντα з руки; вдаряю, κεραιώνον громом; скидаю, опадаю; ἄνθος опадаю з цвіту, відцвітаю; μένος трачу силу; відганяю, ἐπί νεας ἀγορήθεν проганяю з ради, зі зборів; втихомиряю, διψαν гащущу спрагу; ἱστὸν προτόνοισι спу-

скаю. Med. п у с к а ю, випускаю, δειρῆς οὖπω ἀφίετο πήχες не пустила, не відірвала рук від его карку, спини. Τοῦ δέ τε -ἀπὸ σπινθῆρας ἔενται з неї (звїзди) летить, сиплєсь багато іскор Δ 77.

ἀφ-ικάνω, приходжу, прибуваю; в Од. лише з асс. ціли; в Іл. лише πρὸς τι або δεῦρο.

ἀφ-ικνέομαι, fut. 2. sg. ἀφίξαι, -εται, aor. ἀφικόμην, 2. sg. ἀφίξω, inf. pf. ἀφίχθαι, приходжу, прибуваю, дістаю ся, з асс. μνηστήρης до женихів, κλισίην, також εἰς, ἐπί, ποτὶ, κατὰ, ὑπὸ γαίαν; τοῦτον (δίσκον) νῦν ἀφίξασθε, доквнтьте тепер туди й ви (Б), досягнть; ἄλλος ἀφίκετό με обняв, огорнув, навістив мене. Осібно μ. 2.

ἀφ-ίστημι, aor. 2. ἀπέστη, pf. 2. pl. ἀφίστατε, 3. pl. -εστάσι, opt. 3. sg. ἀφισταίη, prt. -εσταότας, plpf. ἀφιστήκει, 3. pl. -έστασαν, у Гом. лише intr. стою з далека, одалік, на боці, осібно, відступаю, віддаляю ся, подаю ся взад, відлучаю ся, цураю ся (Б), ψ 103. Так само med. стою з далека, далеко, я є віддалений, від τροχού. — В aor. copl. m. μή ἀποστήσωνται -χρείος щоби не відплатили нам довг (побіду Троян), N 745.

ἄ-φλαστον, τό, каблук, головка, що служила до окраси задньої часті корабля O 717.

ἀ-φλοισμός (φλώω), піна, слина, O 607.

ἀφνειός, ον (ἄφενος), багато, щедро наділений, з gen. βιότοιο; багатий, достатний, маєтний, засібний; comp. -ότερος, α 165; sup. -ότατος.

ἀφ-οπλίζομαι, скидаю з себе (зброю), відкладаю, ἔνταξ, Ψ 26.

ἀφ-ορμάομαι, opt. aor. p. 3. pl. -μρήθειεν, pt. -θέντες, вирушаю,

віддаляю ся, відходжу, відбігаю, випадаю, виступаю; καθῆναι від кораблів; відходжу, відїздаю; ἀφρομηθέντος ἀκούσαι дізнає ся, учує про відїзд, що відїйшов.

ἀφρώντα, гл. ἀφάω.

ἀφράδέω, я є нерозумний, нерозважний; нерозумно, нерозважно говорю, поступаю, вчиняю, ділаю.

ἀφραδής, ἐς (φράζομαι), нерозумний, позбавлений розуму, нерозважний, необачний; νεκροί, безпам'ятні, несвідомі, без повної свідомости. Adv. **ἀφραδέως** нерозумно, нерозважно, необачно.

ἀφράδιη, ἡ, нерозвага, необачність, нерозум, дурний розум (Б), глупота; несвідомість, незнанє, невіжа, брак досєвїду, πολέμοιο, В 368.

ἀφραίνω (φρήν), я є нерозумний, дурний, нерозумно поступаю, говорю, вчиняю, ділаю.

ἀφρέω (ἀφρός), піную ся; ἵπποι ἄφρεον (двосклад. ευν) στῆθεα, на грудях А 282.

ἀφρήτωρ, ορος (φρήτηρ), безроду, безродний (Р) т. є. виключений зі звязи родової, з єупільности, I 63.

Ἄφρο-δίτη, ης (ἀφρός, δύω з піни зроджена), Афродита, донька Зевса і Дїони, Е 348, Е 370, жінка Гефайста, котрому стаєє невїрна задля Ареса, Ф 267 і д. Она є богинею краси, принади й любови та подружа (ἔργα γάμοιο Е 429, τέλος γάμοιο); надїляє красою і любовію (δώρα Ἄφροδίτης), але й терпїнями, що з неї виходять ε 261. Її подругами є Харити, σ 194, Е 338; єї любовним чаром є пояє, що містить в собі любов, тугу, покуєу, зраду і пристрасти Ξ 214.

Она стоїть по сторонї Троянцїв Е 349 і д., однак зовєім не є воевнича але м'ягка ἀναλκίς θεός ε 331; проте Алена ругає ся з неї Е 422. — γ 444 Ἄφροδίτης = φιλότιτος, горяча любов. Зовє ся: χρυσαίη, φιλομειδής, εὐστέφανος.

ἀφρονέω (ἀφρων), я є нерозумний, нерозважний, поступаю нерозумно, нерозважно.

ἀφρός, ὁ, піна, шумовинє, слина.

ἀφροσύνη, ἡ, ἀων, нерозвага, нерозум, дурний розум, буйність.

ἄφρων, ον (φρήν), нерозумний, нерозважний, нетяма (Р), дурний, божевільний, безглуздий, погонистий, опалистий, шалений, навїжений, бісноватий.

ἄφυλλος, ον (φύλλον), безлистий, обчїмханий, обірваний з листя, без листя, В 422.

ἄφουγετός, ὁ, намул, болото, нечистота, Α 495.

ἀφύσσω, inf. f. -ύξειν aor. ἤφυσσε, ἤφυσσάμεν, ἄφυσσε, ipv. ἄφυσσον, prt. ἀφύσσας ipf. p. ἤφύσσετε, aor. m. ἤφυσάμην, ἀφύσσατο, prt. -υσσάμενοι, черпаю, наливаю, насипаю, цїджу, точу, σίον ἀπό, ἐκ κρητῆρος; з gen. πίθων з бочок, з кувїв; ἐν ἀμφιφορεῦσιν в боклаги (Б); πλοῦτον ἀφύξειν, богатєтва, майна придбати, умножати (К), нагромадити. Med. черпаю собі, набираю, ὕδωρ наливаю собі, σίον; φύλλα ἤφυσάμην поназгортали листя, η 286.

Ἀχαιοί, αἱ, Ахайки, Ахеянки (Б), εὐπλοκαμίδες.

Ἀχαιάς, ἀδος, Ахайка, εὐπέπλων.

Ἀχαιικός, 3. ахайский, λαός,

Ἄργος.

Ἀχαιός, ἶδος, ахайский; γαῖα Α 254 і без γαῖα Γ 75 ахайский край; subst. Ахайка.

Ἀχαιοί, ὦν, Ахайці, наймогучїше племя грецке в часах

троян. війни, що мало свій осідок в Тессалії, але також в Аргосі, Ляконії і Мессенії, на Итації, Креті. У Гомера означає часто всіх Греків. Се імя мали одержати від Ахайоца, сина Кеута а внука Геллена; χαλκοχίτωνες, ἐκνημίθεος, κάρη κορώνωντες, μεγάθυμοι, μέγας πνεύοντες і н.

ἄ-χαρις, сопр. -ίστερος, немилый, неприємний, прикрий, δόρπον υ 392.

ἄ-χαρίστος, он (χαρίς), немилый, неприємний; οὐκ ἀχάριστα мило, приємно, ф 236.

Ἀχελώϊος, Ахельой, а) ріка, що ділить Аїтолію і Акарнанію, вливаєсь в йонське море, Ф 194; б) ріка в Фриції, що пливе з гори Сніпілю, Ω 616.

ἄχερδος, ἄ, дика (тернова) грушка, терен (Б), ξ 10.

ἄχερωίς, ἴδος, ἄ, срібна, або біла тополя (populus alba).

Ἀχέρων, онτος, Ахеронт, ріка в підземнім світі; в ню вливає ся Піріфлегетон і Кокит, х 513.

ἄχεύω, стогну, зойкаю, сумую, я є сумний, засмучений, θυρόν в серцю. (вялити серце, Б), вбиваю ся (Б), ξ 40, π 139, τινός за ким, з εἵνεκα φ 318.

ἄχέω (ἄχος), стогну, сумую, я є сумний, засмучений, побиваю ся, χῆρ в серцю. (серцем нудити, Б), τινός за ким, ізза кого, з причини чоґо.

ἄχθομαι, ірф. ἔχθετο, я є обтяжений, навантажений, навючений; νηῦς ἔχθετο, був наповнений, налаштований; я є прибитий, пригнетений, зломаний, ἐδύνησι болями, ἔλκος терплю на рану, мене рана мучить (Р); чую тягар, прикриєть, біль, смуток, я є засмучений, терплю, χῆρ

в серцю, на душі; ἔχθετο δακνυμένους Τρωσίν зажуриив ся, що Трояни їх побороли N 352.

ἄχθος, τό, тягар, набор; ἄχθος ἀρούρης, тягар землі, (що донче даремне свьату землю, Б).

Ἀχιλλεύς і Ἀχιλεός, ἦος, dat. ἦι і εἰ Ахиль, син Пелея і Тетиди, король Мірмідонів і Гелленів в Тессалії; єґо виховав Фойнік, син Амінтора I 438 і д.; Хейрон вчив єґо музики і штуки лікарскої A 832. Судьба полишила єму вибір між житєм довгим і бездільним, а коротким але повним слави, I 440; він вибрав послідне і на зазив Одисея та Нестора взяв охотно участь в поході на Трою. В товаристві Фойніка і свого приятеля Патрокля прибув до Трої з 50 кораблями В 684. Ту визначив ся яко найхоробріший поміж Греками; зруйнував 12 бережних міст а 11 в середині краю I 328, між иньшими Лїрнес, де полонив Бризеїду A 392. Коли єму Агамемнон видер сю бранку, загнівав ся Ахиль і не брав участі в борбі, аж Гектор убив Патрокля II 827. Тоді вже помириив ся з Агамемноном T 56, надягнув зброю, що єї виготовив Гефайет на просьбу Тетиди, виступив до бою і вбив Гектора X 326 і д.; з мести за вірного приятеля довго знуцав ся над трупом Гектора. вкінци видав єґо Пріямови; однак заким Греки здобули Трою, погіб сам з руки Париса і Апольона T 417, X 359. Єґо похоронили під високим курганом на побережу Гелеспонту ω 63 і д.; δάκρυων, δίσκῳ, ποδωκῆς, πόδας ταχῆς, πτολίπορθος, ῥη-ξήνωρ, δουρί κλυτός і н.

ἀχλὺς, ὕος, ἦ, мрака, туман, хмара, темнота, ніч, темрява смертна II 344, γ 88, ніч смертна; νέφος ἀχλὺς, темна заслона, -хмара; ὕ, в пом. і асс. 5.

ἀχλύω, аог. ἤχλυσε, темнію, затемнюю ся.

ἄχνη, ἦ (γνώρος), а) полова, остяки (P); б) піна, бризки (B), ἀλός і без ἀλός.

ἄχνημαι (ἄχος), сумую, горюю, я є сумний, засмучений, невеселий, безпотішний, чую біль, жаль мені, засмучую ся; ἀχνύμενος κῆρ з нудьгою на серці (B), з важким серцем, болить мене серце, σεῖο про, ізза тебе; бідкаю ся, мені досадно (C), гніваю ся, я є лютий, сердитий, A 103.

ἄ-χολος, он (χολή), що усмиряє, проганяє гнів, φάρμακον δ 221.

ἄχομαι = ἄχνυμαι, лише σ 256, τ 129.

ἄχος, εος, τό, pl. εα, dat. έεσσι, біль, горе, лихо, біда, смуток, скорб, печаль, журба, жура, жаль, туга, тоска; гнів, злість, досада, φ 299; μ' ἀχέεσσι δώσεις πλεονέσει додаси мені смутку (B).

ἄ-χρεῖον, adv. (χρεῖος), без ціли, ἀχρ. ἰδών, глядів змішаний, заклопотаний, збентежений; ἀχρ. ἐγέλκασεν, заєміялась на силу, ні з чого (B), вимушено.

ἄ-χρημοσύνη, ἦ (χρημάττα), убожество, біда, біднота, нужда, потреба, злидні (B), ρ 502.

ἄχρῃ, перед самозв. ἄχρῃς (ἀχρός), adv. до самого краю, зовсім, Δ 522, II 324, P 599, цілком; аж до, ἄχρῃ μάλ᾽α κνέφαρος до пізної ночі σ 370.

ἄχρῃ-μῆ, ἦ (ἄχρῃον), купа полони, полівник.

ἄψ (ἄπός), adv. назад, взад, задом, на бік; τεύχεος ἄψ назад від

муру; ἄψ κλινθήναι взад перехилити ся, відвернути ся; знов, опять.

ἄψαμένη, ἄψας, ἄψεσθαι, гл. ἄπτω.

Ἄ-ψευδής, Апсевда, одна з переїд Σ 46.

ἄψις, ἴδος, ἦ (ἄπτω), очко (в сїти), петля, сильце E 487.

ἄψ-όρροος, он (ρέω), назад плывучий (в себе), що котить філі довкола, υ 65, Σ 399.

ἄψ-ορρος, он (όρ-ωρα), назад вертаючий, н а з а д. Neutr. ἄψορρον, jako adv. назад; знов, опять; προσφάναι відповідати ι 282.

ἄψος, τό (ἄπτω), сполученє; лише pl. ἄψεα члени, сугасти; λάθην ἄψεα πάντα всі сугасти опали, наче завмерли (B).

ἄω (satiare), inf. ἄμεναι, inf. f. ἄσσειν, f. m. ἄσσεσθε, coni. aog. ἄση, opt. ἄσαιμι, inf. ἄσαι, aog. m. ἄσασθαι, насичую, покріпляю, τινά когось, τινός чимсь, σέ ὄψου, Ἄρηα αἵματος; ἴππους — δρόμου ἄση утомив бігом. — Med. насичую ся, покріпляю ся, посиляю ся; ἦτορ σίτοιο покріпляю. Гл. ἐώμεν (πολέμοιο), коли ми наситили ся, коли маємо до волі (війни).

ἄωρος, он, нескладний, безподобний, непоставний, (повислий), πόδες, μ 89.

ἄωροτο, plpf. p. від αείρω.

ἄωτέω (ἄημι, ἄεσα) сплю, хроплю; γλυκὺν ὕπνον сплю солодким сном.

ἄωτον, ου, τό (або ἄωτος, έ), косма, косм, косматина, космик, руно, вовна, кожушина (B), овеча скіра, кожух; οἶος ἄωτον, вовняний шнурок, з овечої вовни N 599; λίνοιο ἄωτον косма (прядиво) льну, простирало космате.

B.

βάδην (βαίνω), крок за кроком, вільним ходом, кроком.

βάζω, ірф. βάλλε, ргф. р. βέβαχται, говорю, гуторю, торопаю, верзу, мовлю, кажу; δίχα βάζειν, бути ріжної гадки, сперечатись (Б); часто з асс. п. рл. ἀρτια, розумно, до річи говорити; ονειδεα лаяти ся; νήπια г. нерозумно, наче дитина, μεταμώνια нісенітницї верзти (Б); ἀπατήλια, видумки правити, неправду говорити; β. τινά говорю, кажу кому, до кого; ἔπος βέβαχται я сказав слово.

βάθιστος, superl. до βαθύς.

βάθῦ-δινήςεις, 3. і **βάθῦδίνης**, су (δίνης), глибоко вируючий, повен глибоких вирів, крутіжів, з глибокими крутіжками ποταμός, Ωκεανός Ф 15, Υ 73 и.

βάθῦ-ζωνος, су (ζώνη), низько оперезаний, опоясаний (не високо під грудьми, але понад бедрами); стрункої стати, стрункий γ 154, I 594.

Βάθῦ-ζλης, ζος, Батикль, син Халькона, Мірмідонець, що его вбив Глявк II 594.

βάθῦ-κολπος, су, повногрудий; бахастий, бахматий, в бахастім одягу (Троянки і Дарданки).

βάθῦ-λειμός, су (λειμών), з розкішними, буйними лугами, луговий (Р).

βάθῦ-λήμιος, су (λήμιον), з високим засївом; плодовитий, τέμενος лан, Σ 550.

βάθῦνω (βαθύς), поглубляю, заглубляю, видовбую, вижолоблюю, χάρον Ч 421.

βάθῦ-ρρείνης, ао (ρέω), глибоко пливучий, глибокий, Ωκεανός.

βαθύ-ροος, су (ρέω), глибоко пливучий, що пливе в глибоких, повних фидях, глибокий.

βάθῦς, εἶα, gen. εἶης, ἐής, асс. εἶαν, ἐήη, βαθύ, sup. βάθιστος, глибокий, високий; ἤμιον, ἀγκος, νεῖος; αὐλή широкий, просторий; φρήη, глибоина души; ὕλη глибокий, густий ліс, ξύλοχος; λήμιον густий, буйний засїв, лан; гушавий, глибокий; ἀήρ густа мрака; λαῖλαψ сильний, нагальний.

βάθῦ-σχοινος, су, глибоким, або густим очеретом зарослий, високо-очеретний Δ 383.

βαίνω (з βαῖνω, venio), ірф. ἔβαινον, βαῖνον, f. βήσομαι, аог. 1. ἔβησα, аог. 2. ἔβην, βῆη, 3. d. ἐβήτην, βήτην, βήτην, 3. pl. ἔβησαν, βησαν, ἔβαν, βάν, ірв. βῆθι, сопi. βῶ, βῶσι, βείω, βήης, βήη, opt. βαίην, inf. βήναι, βήμεναι, pt. βάζε, асс. βάντα, βάντες, ргф. βέβηκας, -ке, 3. pl. βεβάκασи, inf. βεβάμεν, pt. βεβαώς, fem. βεβῶσα, сопi. βεβήκη, plpf. (ἐ)βεβήκει, 3. pl. βεβησαν, аог. m. (ἐ)βήσето = ἔβην, іду; аог. 1. ἔβησα, trans. кажу іти, веду, проваджу; βῆσαι ἵππους пігнати, загнати коні; εἴωτας βῆσεν ἀφ' ἐξ ἵππων скинув з воза (убив). — Trans. приходжу, входжу, вступаю, виходжу на що, всїдаю, νέας на кораблі; πᾶρ δὲ οἱ βήсето δίερον заняв при нїм місце на возі. — Intr. іду, ходжу, ступаю, поступаю, вибираю ся, пускаю ся, βῆ δ' ἔμεν пустив ся іти, θέεην побіг чимскорше, ἐλάαν; ἀμφ' δούρατι βαίνε сиді на бервені (розкрачивши ноги), так пері трόπιος. Похожаю, іду, ступаю; ἀμφ' αὐτῷ ходив довкола него задля охорони, заслоняв, боронив его; пері σκυλάκισσι βεβῶσα охороняючи цуцняят (Б); іду, виступаю на кого, кидаю ся, вдаряю на кого, ἐπ' αὐτῷ ἔβησαν на него ки-

нули ся; μετά τινα поступаю за ким, гоню за ким; μετά τι іду за чим, щоби вго дістати: μετά πατρός ἀκουήν за відомостию про батька, щоби про б. щось почувти; κατά δαίτη на бенкет; μετ' ἔγχεα βαινε θεοῖο ішов за слідом богині, за нею слідом поспішав (Б); відходжу, сходжу, κατά κερήων, ἀπό πύργου сходжу з вежі; входжу на що, ἐπὶ νηός веідаю; ἐπὶ πύργου виходжу на; ἐφ' ἵππων входжу, скачу на віз; ἐπὶ νηυσίν іду до кораблїв, кидаю ся, ударяю на к.; ἐν νηυσίν, νήεσσι на кораблях відпливаю; τινί від когось відходжу, когось покидаю, χ 249; βεβάσαι ἐνικυτοί літа проминули; ἰκμάς ἔβη вогкість щезла; πῆ ἔβη βήσεται ἡμῖν щож стане ся з нашими присягами; πῆ ἔβαν εὐχολαί деж поділась чваньба. Додане part. виражає рід і спосіб ходу: ἔβη ἀΐξασα скоро відійшла; ἔβαν φέρουσαι забрали; prt. f. виражає намір: ἀγγελέων, щоби оповістити.

βαῖον, гл. ἡβιάς.

βάλλ-ἄνος, ἡ (βάλλειν), жолудь.

Βάλλιος, Балій, кінь Ахілля, II 149 T 400.

βάλλω, іpf. ἔβαλλον, βάλλον. f. βαλῶ, βαλέω, -έει, іnf. -έειν, prt. βαλέων, аог. ἔβαλον, βάλον, ітер. βάλεσκε, opt. βάλοιθα, соnі. βάλησθα, 3. sg. βάλησι, plpf. βεβλήκει, opt. -κει. Pass. pr. 2. sg. βάλλεαι, ірv. βάλλεο, -ευ, іpf. (ε)βάλλετο, аог. βαλόμην, ἐβάλοντο, соnі. βάληται, prf. 2. sg. βέβληαι, 3. pl. βεβλήχεται, prt. βεβλημένος, plpf. βέβλητο, 3. plur. βεβλήχато, аог. з pass. знач. ἔβλητο, βλήτο, був влучений, вцілений, ударений, діткнений, соnі. βλήεται, opt. βλήο, εῖο, іnf. βλήσθαι, prt. βλήμενος, к и д а ю, мечу, вержу, εὐνάς закидаю ко-

твиці; стріляю, вражаю (Р), про-стріляю, влучаю, ἰὸν ἐν στήθεσσι пускаю стрілу в груди, але та-кож: πόντονδε βέλος кинув, шпур-нув (Б) у море; ἐς κακόν втру-чаю в нещастє; τινά ἐν κονίησι в порох кидаю, повалою; τί ἐν θυμῷ кладу на серце; τόπον ἀκτίσι βάλλει ἡέλιος освічує своїми лу-чами; κῆρ ἄχει, πένθει βεβλημένος в серцю діткнений болем, гор-рем, з тяжко засмученим сер-цем (Р). — Ἐτέρωστε ὄμματα очі (скоро) відвертаю; τοὺς ἵππους πρόσθε гоню наперед; πλῆθει πρόσθε βάλόντες, побідивши чи-слом; νῆας ἐς πόντον βάλλουσι ко-раблями на море впливають; ἐτέρωστε κάρη на бік схиляю; μῆλα ἐν ἡί загаяно на корабель; χεῖρα περὶ φασγάνῳ беру, хватаю за меч; ἐν χερσὶ складаю в руки; πῆχεε, χεῖρε βάλλειν ἀμφί, περὶ, πρόσ τινι обіймаю; χεῖρας βάλλον опустил руки, δάκρυ χαμάδιε слюзи про-ливаю, ринуть на землю; ὕπνον ἐπὶ βλεφαροῖσι сон насилаю, зси-лаю; φύξαν τινί кидаю пострах; φιλότητα μετ' ἀμφοτέροισιν приязнь між обома зводжу, завязую; φύλλων βεβλήχεται εὐνάς постіль, ліж-ко з листя ε застелене, готове (Б). В д я га ю, надягаю, одя-гаю, закидаю, σπεῖρα ἀμφ' ὄμοισι; завішую, прикріпляю; κύκλα ἀμφ' ὀχέεσσιν колеса закладаю до во-за. — Трафляю, вражаю, пу-скаю (стрілу), вціляю, влучаю, вдаряю, στήθος χερμαδίῳ в груди; μηρόν διόστω стрілою в стегно, го-лень, τινά κεφαλῆν в голову. Раю, вбиваю η 64, повалою, ἔλκας за-вдаю рану; брискаю, обрискую, забрискую, βραθάμυγες Λ 536; покриваю (порохом) Ψ 502. — Іntг. паду, впадаю, кидаю ся, біжу; βάλλει εἰς ἄλα впадає до моря; ἵπποι περὶ τέρμα βαλοῦσαι,

що бігають довкола мети. — Med. вдягаю, надягаю, закидаю на себе, завішую, перевішую собі, *πήρην, ξίφος, τόξα ἀμφ' ὤμοισι* на плечі; завішую на собі; β. *ἐν θυμῷ χόλον τινί*, в душі серджу єя на когось; *ἐφ' ἰσθμῷ βέβλητο* був до щогли прикріплений, привязаний; *κλήρους β.* жереби кидаю; *ἐτέρως β.* инакше постановляю, назначаю, признаваю. *Ἐν θυμῷ, μετά, ἐν φρεσίν β.* беру собі до серця, беру на увагу, розважаю, думаю, роздумую добре, затверджую собі в памяти добре (К), кладу собі на серце (С), зятяплю собі, *μ. 218*; *пред-приймаю, постановляю собі; хороню, бережу; ἐν θυμῷ δ' ἐβάλοντο ἕπος* взяли ті слова собі до серця; *думаю, νόστον ο* повороті, задумую вертати.

βαμ-βαίνω, колибаю єя, хитаю єя, трясю єя К 375.

βάν, βάντα, βάντες, гл. *βαίνω*.

βάλ-τω (*βαρ, βαθύς*), зануряю, замочую, *πέλεκυν εἰν ὕδατι*: (щоби єї загартувати) : 392.

βαρβάρο-φωνος, *ων* (*βάρβαρος, φωνή*), що говорить твердим, хрипливим голосом В 867.

βαρδιστος, *superl.* від *βαρδύς*.

βαρῶθω (*βαρύς*), я в тяжкий, обтяжений, пригнетений; *βαρῶθει μοι ὄμος* болить мене рамя, П 519.

βαρῶνω (*βαρύς*), *аог.* (*ἐβαρῶνε, prf. аог. р. -νθείς, -έν, prf. βεβαρῶως* (*βάρος*), обтяжую, перешкоджую, мішаю, гнету, тисну, пригнітаю, притискаю, пригноблюю; *βαρῶνε δέ μιν δόρυ* важке єму було, додавало болю, збільшало біль Е 664, А 584; *βαρῶνεσθαι γυῖα, χεῖρα* бути обтяженим, струдженим, отяжілим, утомленим на членах (тілі), в руці (рука охляла), бути охлялим, стати важким; *πή-*

ληχι βαρυνθέν під тягаром шелома. *Prf. βεβαρῶως*, обтяжений, *οἶνο* опований, п'яний.

βαῶρύς, εἶα, ὕ, тяжкий, важкий, ваговитий (К), сильний, нагальний, міцний, могучий, *χεῖρ, ἄτη, ἔρις; δδύναи, великі болі; κῆρας* ворожі, страшні, жорстокі; *κλωθεας* жорстокі. *Neutr. adv. βαρῦ, -έα*, тяжко, голосно, глибоко, глухо.

βαρυ-στενᾶχων, *prf.* тяжко, важко зітхаючи, стогнучи.

βάς, *prf. аог.* від *βαίνω*.

βασιλεια, *ή*, королева, княгиня, цариця, казарівна (Б), королівна.

βασιλεύς, ηρος, ὁ (*βα, βαίνω, λαός*, провідник народа), король, князь, володар, начальник, вожд; також: достойник, знатний муж, королевич, княжич. У всіх державках, що про них згадує Гомер, володіє оден король; королівство установив сам Зевс, тому зовуть єя *διοτρεφεῖς, διογενεῖς* і оно переходить з батька на сина. Король є: а) вождом свого народа у війні (в Іліяді); б) найвишим судією τ 109 і д. П 542; в) верховним жрецем В 402 і д. γ 5; г) скликає народні збори (*ἀγορή*) і раду старшини (*βουλή*) та проводить їй β 26, В 50 I 33 і и. Єго права і доходи (*γέρας, τιμή*): а) провід при публ. нарадах, б) добірний кусень землі *τέμενος*, в) належності за судівництво *θέμιστας*, г) добровільні датки *δωτίναι*, також більша пайка при бенкетах. Яко *adi.* творить *сопр. βασιλεύτατος* і *sup. βασιλεύτατος* більше королівский, знатніший, могучіший король, більший к., найбільший к. найстарший отаман (Р), I 69, 160, с 533.

βασιλεύω (βασιλεύς), я є коро-
лем, королевою Z 425, є кня-
зем, паную, володію, εν ύμιν, над
вами, Γηγάντεσσιν, над, у Γ., Πύλου.

βασιλῆιος, (βασιλειος) королів-
ський, княжий, γένος π 401.

βασιληίς, ίδος (як fem. до βα-
σιλεύς) королівський, княжий Z 193.

βάσκει, в сполуч. βάσκει ἔθι (ірв.
від βάσκειω, до βαινω), іди скоро,
жваво.

бαστάζω, підношу, двигаю; бе-
ру в руки, ймаю, τόξον, λῶαν.

βάτην, зам. ἐβήτην, гл. βαινω.

Βαΐτεια, Батнея, курган коло
Трої перед Скайскою брамою
B 813; гл. Μυρίνη; тепер Гарлік.

βάτος, ή, тернина, ожина (B),
терновий корч, ω 230.

βεβάσσι, **βεβάμεν**, **βέβασαν**, **βε-
βάως**, гл. βαινω.

βεβακται, гл. βάζω.

βεβαρηότα, гл. βαρύνω.

βέβηκα, **βεβήκει**, гл. βαινω.

βεβήκε, гл. βιάζω.

βεβλήται, **βεβλήато**, **βεβλήκει**,
βεβολήατο, **βεβολημένος**, гл. βάλλω.

βέβρουхен, **βεβрухώς**, гл. βру-
χάζωμι.

βεβρώθω, зам. βιβρώσκω, орт.
βεβρώθοιμι, споживаю, з'їдаю, по-
жираю, Δ 35.

βεβρωκώς, **βεβρώσεται**, гл. би-
βρώσκω.

βέη, **βείομαι**, гл. βέομαι.

βείω, сопі. аог. від βαινω.

βέλεμνον, τό, (βέλος), лише рl.
стріли, рогатини, списи.

Βελλερο-φόντης, αο, Белеро-
фонт, син Глявка, внук Сизифа,
герой коринтійський і лікійський.

βέλος, εος, τό, (βάλω), dat. pl.
βελέεσσι, βέλεσ(σ), стріла, рогатина,
ратиче і взагалі все, чим ся
кидає; обломок скали: 195, ка-
мінь; столець, піднога ρ 464;
ἐκ βελέων τινὰ ἔλκειν з під граду

стріл, за обсяг стріл когось тя-
гнути, так ἔρχεσθαι; біль, Λ 269;
ἀγανόν, ἐχπευκές, περιπευκές, δριμύ,
στονέον, λαιψηρόν, і и.

βέλτερος, 3. сопр. до ἀγαθός, ліп-
ший, лучший, знатніший; ли-
ше neutg. βέλτερον ліпше, лучше.

βένθος, εος, τό (βάθος), глибина,
глибінь, глубочинь, гліб, безодня;
β. ὕλης гушавина, гуща; ἀλός
βένθος-δε ἐρυσσαν, на глибоке мо-
ре спустили.

βείομαι, **βείομαι**, 2. sg. βέη, (зі
знач. fut.) буду жити, піду, Δіός
φρεσίν після волі, за волею Зевса;
τί-βείομαι, пощо маю жити.

βέρεθρον, τό, пропасть, глупи-
нина, безодня, ковбань, безвість,
глибінь, глибока печера, яма,
вертеп,нора.

βῆ, зам. ἐβη, аог. від βαινω.

βηλός, ό (βα-σις), поріг, θεσπέ-
σιος, п. неба.

βῆμεν, **βήμεναι**, **βήσαμεν**, **βῆ-
σαν**, **βήσατο**, **βῆσε**, **βήσετε**, гл.
βαινω.

Βῆσσα, місто Льокрів, B 532.

βῆσσα, ή (βαθός), байрак, бал-
ка, бекеда, вертеп, добра, лі-
сна долина.

βῆτ-άρμων, ονος, ό (βῆται, ἀρμός),
танцюра, танцюристий, гуля-
щий, танечник, гуляка θ 250.

βιάζω (βίη), силую, настаю
на кого, стаю проти кого, ρ 297,
неволю, напіраю, тисну, доскір-
ляю, пакощу; εἰ-μήτις σε βιάζεται
як ніхто не робить тобі пакости,
над тобою кривди не коїть (B);
напастану, гнету, одоліваю, пе-
ремагаю, поборою, поконую;
βιάζόμενος βελέεσσι, що на него
напірають, що его перемагають
стрілами; гл. βіаю.

βίαιος, 3. (βίη), насильний, на-
прасний, жорстокий; ἔργα βίαια
насильні діла, кривди й непра-

вди (Б) β 236. Adv. *βιαίως*, силою, конечно, насильно.

Βίαξ, *αυτος*, Біянт, а) помічний вожд Нестора Δ 296; б) Атенець, Ν 691; в) Троянець Υ.

βιάω (βίη), *prf.* βεβίηκα, *prs. m.* έωvται, *3. pl. opt.* φάτο, *ipf.* έωvτο, *fut.* βιήσεται, *aog.* (ε)βιήσεται, силою, настаю, назираю на кого, приневолюю, φ 348; перемагаю, одоліваю, поконую, поборою; άχος βεβίηκεν смуток одолів; βιήсато κδρα Фила одоліла; εvος εβιήсато παιδας не зважає на хлопців, був упертий супроти хл.; τινά ψέυδεται підходжу, поконую хитрощами; тисну, гнету, пакощу, кривджу, зневажаю, λ 503; μισθόν відказую заплати.

βιβάς, *ασα*, *άντα*, гл. βιβάω.

βιβάσθων, (βιβάω = βάινω), лише *μακρά βιβ.* широким, великим кроком поступаючи; широко, гордо ступаючи.

βιβάω (βάινω), ступаю, поступаю, *prt.* βιβάς, *βιβάσα* (як від βίβημι) і *acc.* βιβάντα, *звич.* μακρά βιβάς, широко ступаючи, великим кроком; ψψ β. гордо ступаючи.

βιβρώσχω, *aog. 2.* εβρων, *prf.* p. βεβρωκώς, *fut.* βεβρώσεται, їм, пожираю, з'їдаю, строцую (Б), споживаю, нажираю ся, φάρακα.

βιβών, βιβώντα, βιβώσα, гл. βιβάς.

βίη, *ή*, *dat.* βίηρι, а) животна сила, γ 219, сила, міць, кріпкість, власть; б) насильство, насильство, здирство (Б), злоба, злочин, пакість, свевілле (Б), кривда; βίη, βίηρι силою, насильно, конечно, довільно, самовільно; βίη з *adi.* або з *gen.* імен осіб служить часто до описаня, як μένος, σθένος, щоби виразити, що хтось визначає ся силою і хоробростію; βίη Πατρόκλαιο, Αίγειο, Ιερκλήειη, сила, могутність,

власть Патрокля, Аїнея, зам. сильний, могучий П. А.

Βιήνωρ, *ορος*, Бієнор, Троянець, що єго вбив Агамемнон.

βίος, *έ*, жите.

βίος, *έ*, лук.

βιοτή, *ή*, жите, ε 565.

βιο-τος, *έ* (βίος), а) жите; б) добро, майно, маєток, достатки.

βιώω (βίος), *ipv.* *aog.* βιώτω, *inf.* βιώνω, жию. *Med. aog.* συ γάρ μ' εβιώсато ти виратувала мені жите.

βιφάτο, *βιδώνται*, *-vto*, гл. βιάω.

βλάβομαι, (βλάπτω), лише βλάβεται γούνατα в повільні, слабі, немічні, хитають ся, трясуть ся; βλ. άγορητής бесієдник мішає ся.

βλάπτω, *ipf.* βλάπτε, *aog. 1.* (ε)-βλαψαξ, *prf. p.* βεβλαμμένος, *aog. 1. p.* (ε)βλάφθησαν, *prt.* βλαφθείς,

aog. 2. p. εβλάθην, *3. pl.* εβλαθεν, βλάθεν, а) ослаблюю, здержую, епиняю; κελεύθου перешкоджую, епиняю, тримаю (Б) в дорозі; перешкаджаю, мішаю, v 22; βλάψε γούνατα, перебив коліна (P); задержую, повздержую; βλάβεν άρματα κλ' επω остали з заду; βελεμνα βλαφθέντα здержані, відвернені, безхосенні; βλαφθέντε ενι εζω зачіпили, завадили Z 39,

так само O 647; κατá κλόνον, замішав ся в товпі; б) о с л і п л я ю, засліпляю, мішаю, звережаю (Б) перевертаю, φρένας помутив (Б) єго розум; обдурюю, ошукую, обманую X 15; βλαφθείς позбавлений розуму, божевільний; раню, ушкоджую, вражаю, нарушаю; βεβλαμμένος ήтор з пробитим серцем, вбитий, мертвий.

βλειό, *opt.* *aog. m.* від βάλλω.

βλεμείνω, величаю ся, чваню ся, горджу ся, я є гордий, числю на що, чую в собі силу; завеїгда з σθένει і περι σθένει.

βλέφαρον, τό (βλέπω), вія, віка, повіка, зїниця, око.

βλήεται, βλήμενος, βλήσθαι, βλήτο, гл. βάλω.

βλήτρον, τό. клямра, ключка, скобель або кілок, цвях, О 678.

βληχή (balo), блеяне, бекане, блекотане, εἶων, μ. 266.

βλοσφόρος, 3. страшний, дикий, хмарний, поважний, πρόσωπα, ὄφρυες.

βλοσυρ-ὤλις (ὦψ), страшно, грізно споглядаючий, з страшним поглядом, з диким, страшним лицем А 36.

βλωθρός, 3. (βλαστεῖν), високий, стрункий, гіллястий (Б).

βλώσχω (зам. μλώσχω, μολ.), copl. aor. μῶλη, prt. μολών, οὔσα, prf. μεμβλωκε, іду, приходжу, приїзджую, ступаю, являю ся, надходжу; минаю (про час).

βο-άριον, τό. щит з волової шкіри, π 296, М 22.

Βοάριος, Боарій, ріка в схід. Льюкриді В 533.

βοάω, 3. sg. βοάα, κει, 3. pl. -έωσιν, inf. βοᾶν, prt. βοῶντα, -τες, aor. (ἐ)βόησα, prt. βοήσας, dat. βῶσαντι (βοή), кричу, кличу (голосно); звичайно з adv. neutr. μακρά далеко, що далеко чути, σμερδαλέον, страшно; звучу, гомоню, звеню, шумю, клекочу, реву, гучу, відгомону.

βόειος і βόεος, 3. (βοῦς), dat. pl. βοέης, з вола, з бика, воловий, δέρμα, νεῦρα, ἔνθος; з волової шкіри κνημίδες, ἀσπίδες, ἱμάντες. Subst. fem. βοείη, βοέη, волова шкіра, щит з волової шкіри Ρ 492.

βοεύς, ἦρος, ἐ, ремінь з волової шкіри, ремінна пуга (Б).

βοή, ἦ, крик, галас, голосний клик; жалісний крик; воєнний, боєвий крик; βοήν ἀγαθός знатний в боєвім поклику, в бою, хоробрий в бою; звук, αὐλοί, φόρμιγγες βοήν ἔχον, звеніли.

Βοηθοῖδης, Етеоней, син Ботея ε 31, σ 95.

βοη-θύος, ον (θέω), легкий, швидкий до бою, поспішаючий до бою, швидкий, скорий в борбі, ἄρμα; сьміливий в бою, хоробрий.

βο-ηλασίη, ἦ (βοῦς, ἔλαω), грабежа волів; взагалі грабежа, хапатня, рабунок Λ 672.

βοη-τύς, ὅς, ἦ, голосний клик, крик, галас, гамір, α 369.

βόθρος, ἐ, діл, яма, нора, рів, перекип.

Βοιβη, Бойба, місто в Тесалії пеласгієйській, близько Ферів, тепер Βίο, Β 712.

Βοιβηίς, ἴδος, бойбейський; λίμνη.

Βοιώτιος, 3. боїотиєйський, sbst. Бойотиєць Ρ 597 ε 476.

Βοιωτός, Бойотиєць, мешк. Бойотиї, краю в Геляді В 494 и.

βόλεται, гл. βόλομαι, хочу.

βολή, ἦ (βέλος), бите, удар, звевага; ὀφθαλμῶν βολαί погляд очий.

βομβέω, глухий голос видаю, глухо звеню, звучу, брякочу, гомоню, гуджу, шумю; βόμβησεν λίθος (камінь) кружало камінне загуло (Б); β. ἐρετμᾶ-κατὰ ῥόον, хлюпалась об филі (Б), глухо шуміли у філях; τροφάλεα χυμᾶι β. πεσοῦσα, шелом упав з лоскотом на землю; αἰγμῆ β. глухо зазвеніло.

βοῶσαι, βοῶντα, гл. βοάω.

βορέης, ἐξο, ἐω, ἐ, а) Борей, півн. вітер (для нас півн. східний); зове ся: αἰθρηγενής, αἰθρηγενέτης, ἀρχαίς, κραπιπός, і и.; північ, північна сторона, околиця, ν 110. б) яко імя власне: Борей, син Астрал і богині Еос, живе в Тракії, в вітцем коний Ерихтонія. — На початку стиха чит. Βορρῆς I 5, Υ 195.

βόσις, ιος, ή, страва, паша, пашня, борошно, обрік, пожива, корма, жир, T 268.

βόσχω, ірf. βόσκε, fut. -ήσεις, ірf. m. (ε)βόσκοντο, ітер. βοσκέσκοντο, а) пасу, кажу пасти, гоню на пашу, βούς; б) живлю, виживляю, кормлю, годую, насичую, напихаю (B), αἴγας, γαστέρα. — Med. пасу ся, живлю ся; поїдаю, пасу, жирую.

βοτάνη, ή, паша, пожива, корма, трава.

βοτήρ, ήρος, ó (βό-σχω), пастух, чабан, с 504.

βοτόν, (neutr. від βοτός до βό-σχω), τὰ βοτά, товар, худоба, Σ 521.

βοτρῶ-δόν, adv. грозновато, купками як грозна, в виді грозен B 89.

βότρις, ὄος, ó, грозно, виноград, винна ягода Σ 562.

βού-βοτος, ου, волами пашений; sbst. βούβοτος, ή (γῆ) пасовиско для волів v 246.

βού-βρωσις, ή (βούς, βιβρώσχω), великий голод, крайня нужда, біда, горе, злидні Ω 532.

βουβών, ὄνος, ó, мякіть, мякиш, мяковина Δ 492.

βου-γάιος, ó (γαίω), гордий на свою силу, хвалько, чванливець, чванько, гороїжник, величайко; (великий за вола).

Βουδέιον, місто, мабуть в Магнезії II 572.

βουκολέω, ірf. ітер. -έεσκες, пасу воли, βούς. Med. пасу ся, пасу, ἵπποι βουκολέοντο (ірf).

Βουκολίδης, αο, син Буколя, Сфельос O 338.

Βουκολίων, ὄνος, найстарший син Ляомедонта, отець Айзена і Педаза Z 22.

βου-κόλος, ó (κἔλω), скотар, чередник (B), пастух до (від) волів; волопас, пастух, що воли пасе, άνήρ.

βου-λευ-τής, ó, порадник, радник, γέροντες старшина, що засідає в радї, рада старшини, старців Z 114.

βουλεύω, conі. 2. sg. -ήσθαι, ησι, орf. -αίτε, ірf. βούλευον, inf. fut. -σέμεν, аог. 1. (ε)βούλευσα, conі. -ση, -ωμεν, раджу, βουλήν β. держу, відбуваю раду, раду раджу, даю раду, пораду I 75, τινι раджу кому, стараю ся про кого; видумую, вигадую, винаходжу; τοῦτον ἐβούλευσας νόον своїм розумом рішила (B), вигадала; ухвалую, постановляю, загадую, думаю про що, задумую, ἔδδεν φρεσίν розважаю в мислях про дорогу (B); πῆμα задумую лихо (вчинити); умовляю ся; εἰς μίαν (βουλήν) βουλ. одноголосно постановляю, рішаю, на одно згоджую ся. Med. нараджую ся, надумую ся, постановляю, рішаю ся, наміряю, готовлю.

βουλή, ή, gen. pl. βουλέων рада, порада; β. ἐσθλήν φράζεσθαι дати добру раду; βουλάς φράζεσθαι нараджувати ся; воля, постанова A 5, φ 82 і и. (про богів і людий), рішене, ухвала; намір, гадка γ 150; β 281; спонука, зрада (B), λ 437; збори ради, рада.

βουλη-φόρος, ου (φέρω), що дає раду, дорадливий, порадник, радний, мудрий на радї (B); ἀγροαί β. збори ради; дорадний, άνήρ, άνις; радник, радний.

βούλωμαι, -ει, ірv. βούλω, ірf. (ε)βούλετο. також prs. βόλεται, -εσθε, ірf. ἐβόλοντο, хочу, бажаю; з слїд. ή, ήέ περ, хочу радше, волю, A 319, γ 232, P 331 і и. — Бажаю, хочу подати, надїлити чим.

βουλυτόν-δε, adv. (βούς і λύω випрягане волів, пора вечїрня),

в пору випрягана волів, т. е. около заходу сонця, в пору відпочинку вечірнього; Ήλιος μετενίσσεται β. сонце склонилось на пору випрягати воли, ид вечерови.

βου-πλήξ, ἤχος (πλήγῃ), воловий бич, -ремінь, (острий кий).

Βου-πράσιον, місто Епейців в півн. Еліді на границі Ахаї.

βοῦς, βόας, ὁ, ἡ, асс. βούν, раз βῶν, dual. βόε, pl. βόες, βοῶν, βουσί, βόεσαι, βόας і βοῦς, віл, бик, корова; βοῦς ἄρσῃν віл, бик; ταῦρος βοῦς бик; εὐρυμέτωπος, ὀρθόκραϊρος, ἔλιξ, ειλίπους, ἦλιξ, ἐρίμυχος і и. — Яко fem. ἡ βοῦς також: щит з волової скіри, волова скіра.

βου-φονέω (βουφόνος), вбиваю, бо, ріжу воли II 466.

βο-ῶπις, ἴδος (βοῦς, ὦψ), власт. волоока, т. е. великоока, з великими очима (красноока), (спокійно, поважно споглядаюча).

Βοώτης (пастих волів), Боот, громада зьвїзд Ἄρκτουρος, коло медведиці, проти Плеяд ε 272.

βραδύς, εἶα, ὅ, pl. ἕες, superl. βᾶρδιστος, повільний, плохий (P), отяжілий, валовитий, тяжкий.

βραδύτης, ἡ, повільність, байдушність, пинявість, лїннївство, недбалість, T 411.

βράσσων, сомп. до βραχύς, коротшій, за короткий, νόος тупийшій.

βραχίον, ονος, ὅ, рамя, рука, (з προμνός або без) горішне рамя.

(βράχω), 3. sg. аог. 2. (ἐ)βραχε, тріщу, скриплю, гуджу, лопочу, гуркочу, лускаю, лускочу, гримлю, звеню, бряччу, бряекочу χαλκός, τεύχεα; гуджу χθών; шумю, клекочу βέεθρα; кричу, реву E 859, 863; тяжко ірзаю або стогну, II 468.

βρέμω і -ομαι (гремо), шумю, клекочу, реву, гучу, гуджу, вию.

βρέφος, τό, (ненароджений) плід, молоде, Ч 266.

βρεχμός, ὅ, перед голови E 586.

Βριάρεως, Βριарей, стораменний велитень морський; гл. Λιγαίων.

βριάρος, 3. тяжкий, важкий, κόρος, τρυφάλεια.

βρι-ζω (βριθω), я є сплячий, бездільний, Δ 223,

βρι-ήλυος, ον (ήπύω), що сильно кричить, горлає або реве, з страшним голосом, Ἄρης N 521.

βριθοσύνη, ἡ, тягар, вага, тягота.

βρι-θύς, εἶα, ὅ, тяжкий, важкий, ἔργος.

βριθω (βαρύ), сопі. 3. sg. βριθῃσι, іpf. βριθον, pof. βέβριθε, plpf. 3. sg. βεβριθει, зі знач. praes.; аог. ἔβρισαν, prt. βρίσας, я є тяжкий, обтяжений, повний чого, σταφυλήσι, καρπῶ; кишу чим, від чого, стаю тяжкий, χθών; ἔρις βεβριθεισῃ тяжка, важка, прикра, грізна незгода. — Маю перевагу, перемагаю, перевисаю, ἐξδύοισι βρίσας здобувши весільними дарунками, ζ 159; сильно гнету, тисну, пакощу, цілою силою ударяю на ворога, напираю, M 346, 359, P 233 і и.

Βρι-αεύς, Βрізеї, син Ардиса, король Лелетів в Педазі A 392.

Βρι-σηίς, ἴδος, Βрізеїда, донька Βрізея, Гішподамея, жінка Мінеса, що єго вбив Ахілєвраз з єї братами, коли здобув Лірнес, T 291—300. Βрізеїду полонив Ахілєв, а сему відобрав єї силою Агамемнон A 184, що було причиною завзятого гніву Ахілєя. Коли помирилися, Агамемнон звернув єї Ахілєви T 246.

βρομέω, έωσι, брениу, жебноу, гуджу П 642.

βρόμος, έ (βρέμω), шум, гукіт, тріск, тріскот, тріскотня (про огонь) Ξ 396.

βροντάω, аог. 3. sg. (э)βρόντησε, ргт. βροντήσας, гремлю, гремочу, грімну, μεγάλη, δεινόν.

βροντή, ης, ή (βρέμω), грім, гримотня (Б), Ζητός, Διός.

βρότεος, 3. (βροτός), людский, чоловічий, φωνή τ 545.

βροτείεις, 3. (βροτός), кровавий, окровавлений, ένχαρ, άνδράχηα.

βροτο-λοιγός, ου, убійник, погубний людям.

βροτός, 3. (зам. μροτός від μερ, μορ), смертний; чоловік; смертна, επιθρόνιος, δειλός, οίζυρος, μέροψ і н.

βρότος, έ, густа к р о в, кров почорніла, спечена, кровава струа, струа крови, αίματόςεε кровава посока.

βροτώω, кровавлю, ргт. ргт. βεβρωτωμένα τεύχεα, покрівавлена збруа λ 41.

βρόχος, έ, сильце, посторонок, ворозка, аркан, петля.

Βρῦσαι, αί, Бризеї, місто в Ляконії, на полуд. захід від Спарти В 583.

βροχάομαι, лише рт. зі знач. ргс. 3. sg. βέβρωχε, ргт. βεβρωχώς, рпгт. έβεβρωχει, реву, ричу, вию, кричу, шумю, гуджу, гомоню.

βρωω, я е повний чого, — переповнений, густо покриваю ся, я е богатий в що άνθεї Р 56.

βρώμη, η (βιβρώσω), страва, харч, пожива, їда.

βρωσις, η, ιν, їда, страва, харч, пожива.

βρωτῖς, ύος, η, їда, корм, стра-

ва, поживанє страви; ουκέτι κεύθετε — βρωτῶν не таїте, що наїлись.

βύβλιος (βύβλος), з біблїооу, з лїка біблїооового (зроблений), личаний (Б); έπλον νεός лїва, кодола (Б), φ 391.

βύκτης, ου (βύζω), що гудить, завиває, шумить, бурхливий (Б), що свище, ревучий, κ 20.

βυσσο-δομεύω (βυσσός, δέμω), власт. будую, ставлю в глибині т. е. вїдумую, вигадую, мїркую, загадую, задумую, наміряю, постановляю, рїшаю що тайком; κκλ φρεσί, μύθους ενι φρεσί.

βυσσός, έ (βάθος), глибина, глїбїнь, глїбочїнь, глїб, глїбїнь, безодня.

βύω, ргт. р. βέβρωμι, наповняю чим, набиваю; τάλαρος νήματος βεβρωμένος кошик наповнений пряжею δ 134.

βῶλος, η, грудиа, грудяка, екиба, τ 374.

βωμός, έ (βῆμα), схід, ступень, пї д с т а в а, підкладка, підстава воза або статуї, прилавка (Б), вївтар, пристїл, жертівник.

Βῶρος, ου, а) отець Файста з Тарни в Лїдїї Е 44. — б) син Перїєра, муж Полїдори П 177.

βῶν зам. βουν, гл. βους; щит з волової скїри.

βώσαντι, гл. βάω.

βῶσιν, гл. βάω.

βωσιτρέω (βάω), голосно кличу, накликую, покликую, кличу на помїч, μ 124.

βωτῖ-άνειρα, η, що видає мужїв, героїв, що кормить мужїв; плодовиа А 155.

βώτωρ, ορος έ (βάω), пастух, получ. з άνδρες.

Г.

γαῖα, ἡς, ἡ, зам. γῆ, gen. pl. γαῖων, земля, край, почва, ріля; πατρίς γ. родимий край, вітчизна, батьківщина, так і само γαῖα; γούτῃ γ. могила, курган; порошок II 99; κωφή γ. мертва земля, Ω 54; ἀπειρεσίη, ἀπείρων, ἐρεμνή, πολυφόρη i н. — Γαῖα яко божество, Гая, Земля, λ 576.

γαῖή-ιος, 3. з землі, υἱός, син землі, Γαῖ (Тітій), η 324.

γαῖή-οχος, ον, що землю держить, державець землі (Б); що землю порушає, що трясє землею, землетрясець, Ποσειδάων.

γαῖω (γασF, gavisus), я в гордий, пишаю ся, чваню ся, величаю ся, тїшу ся чим; κύδει γαῖων величністью сяючий (С), гордий славою.

γάλα, ακτος, τό (lac), молоко.

γάλα-θηρός, όν (θησθησι), що сеє молоком; ніжний, маленький, плеканий, молодий, δ 336, ρ 127.

Γαλά-τεια, Галятея, nereїда.

γάλ-ήνη (γάλα), лискуче, спокійне зеркало моря, спокійне, тихе море; тишина, тиша моря γηνεμία.

γάλδως, dat. έω, gen. pl. έων, ἡ, сестра мужа, світєль, зовиця.

γαμ-βρός, ό (gener), зять, γ 387, Z 249; швагер, E 474, N 464.

γάμ-έω, prt. έοντι, f. γαμέω, inf. έειν, έεσθη, aor. έγημε, γήμε, inf. γήμε, prt. γήμες; opt. m. γήμητο, inf. γήμασθη, γήμασθ', prt. γηмамένη, женю ся, беру за жінку Άλκυον, з gen. θυγατρών одну з доньок. — Med. віддаю ся, одружую ся, в замужество їду (Б), τινί з ким; висватую за кого, даю єму жінку, оженюю єго; γυναικά μοι γαμέσεται для мене висватає жінку (Р).

γάμος, ό, весєля, женитьба, весєльне свята; γ. τεύχειν, άρτύειν, δαινύναи справити весєля; весєльний бенкет T 299, λ 415.

γαμφ-ηλαί, αί, dat. -ῆσι, щокни. **γαμφ-ώνυξ**, ύχος (ώνυξ), з закривленими кігтями, пазурами, пазюристий* (Б), άγυπιοί.

γάν-άω (γάνος), prt. έωντες, έωσαι, мигчу, миготїю, блимаю, сияю, блищу, вилискую ся; πρασιάι — γανέωσαι буйні, розкішні грядки.

γάν-υμαι (γάνω), fut. γανύσεται, тїшу ся, радую ся, весєлю ся; άνδρї έλθόντι ού γανύσεται не буде тїшитись поворотом свого мужа; ερένα в серцю, в душі.

Γάνυ-μήδης, εος, Ганїмед, син кор. Троса з Трої, найкраший молодець, що єго боги забрали на Олімп, щоби служив Зевсови за підчасого E 266.

γάρ (γє, άρα), завсєгди по першїм виразї в реченю, означає причину і пояснює: б о, тому що, і м е н н о; власне, саме, як р а з, прецінь; однак, ἤ γαρ, справді, по-правді A 293; πώς γάρ як-жеж? ού γάρ δή хибаж не? γάρ ούν іменно; γάρ έα бо якраз; γάρ τοι бо справді, бо певно; ού γάρ μєν γάρ бо певно, справді не; γάρ τε бо-ж; αί γάρ, ει, εΐθε γάρ колиб то, колиб прецінь; άλλά -γάρ, але-ж, однак, прецінь, а вжеж.

Γαργάνον, τό, полуденний, найвисший вершок гори Іди в Троадї, з храмом Зевса; тепер Kaz Dagh, Ξ 292.

γαστήρ, -έρος, -τρός, -τέρι, -τρί, ἡ, живїт, жолудок, черево, пузо (Б), матерна утроба, лоно; голлод, голодний живїт; тельбух, кендюх (Б), жолудкова кишка.

γάστρη, ἡ, живіт, телево, пукастість (начиня); γ. τρίποδος, пукастий котел.

γανυλός, ὁ, дїйниця, скопець.

γδουπέω, гл. δουπέω.

γέ, енклит. частиця, визначає сильнійше понятє слова, до котрого прилучає ся: власне, саме, як раз, навіть, ба-й, іменно; часто дасть ся виразити лише сильнійшим наголошуванем виразу, до котрого належить; инколи обмежує его значіне: в п р а в дї, правда що, б о д а й, хоч, тільки, лише, однак.

γεγάσι, **γεγάως**, ргф. від γίνομαι.

γέγηθε, ргф. від γηθέω.

γέγωνα, ргф. зі знач. praes. 3. sg. γέγωνε, inf. -νέμεν, -νεῖν, ргт. γεγωνώς, plpf. 1. sg. і 3. pl. (ἐ)-γεγώνευον, 3. s. ἐγεγώνει, ipf. ἐγέγωνε, даю ся чути (кликком), мене чути, кличу, гукаю, вигукую, накликую, відзиваю ся, кричу голосно; ὅσων γέγωνε βοήσας скільки, як крикнуть, луна досягає (Б); стільки, що можна ще вчути, як гукне хто (Б), що гукнеш, то і чути (Б); οὐ πως οἱ ἐῖην βώσαντι γεγωνεῖν его покликую зовсім не можна було чути.

γείνομαι (γένος), ргт. ὄμενος, роджу ся, на свїт приходжу. — Aor. 2. sg. ἐγείναο, copl. 2. sg. γείνεαι, inf. -ασθαι, зродив, породив, створив, ὑπό τιμ від кого, кому.

γείτων, ονος, ὁ (γῆ), сусїд, сусїдний.

γελαστός, 3. сьмішний, ἔργα θ 307, потїшний.

γελάω, **γελῶω** (γέλος блеск), ргт. ὄωντες і -ῶοντες, ipf. γελῶωον аог. (ἐ)γέλασσα, аη, γέλασαν, inf. γελάσαι, ргт. -άσ(σ)ας, сияю, яснію, блищу γθών; сьмію ся, ре-

гочу ся, ἐπί τιμ, з кого, з чого ἤδύ широ, сердечно.

γελοιάω, 3. pl. ipf. γελοῖωον, гл. γελάω.

γελοί-ιος, 3. (γέλωс) сьмішний.
γελοῖωοντες, γελοῖωον, γелῶω, γелῶωοντες, -ῶонτες, -ῶωον, гл. γελάω.
γέλος, **γέλωс**, dat. γέλω, асс. γέλω, -ον, (блеск), сьміх, регіт, посьміховиско, глум.

γενεή, ἡ, dat. -εῖρι (γένος), походженє, рід, уродженє, порода, подібність родова, покоління, колїно, племя, семья, рідня, вік В 707 і и.; γενεήν з роду, по роду, що до роду, родом; рід, родина, місце родинне, -походженя, -уродженя, кубельце (Б) о 175, гніздо; стан, достоїнство.

γενέθλη, ἡ (γένος), рід, племя, походженє, порода (ἑππων); вітчина, місце походженя; накорінок, потомок; ἔθεν — ἀργύρου γ. звідки походить ерібло.

γενειάς, ἀδος, ἡ (γένειον), борода, волосє на бородї; лише pl.
γενειάω, ргф. аог. γενειήσας, дістаю бороду, заростаю, я є бородатий, з бородою; стаю зрілий, мужний, доспілий.

γένειον, ου, τό, (γένυс), борода, підбородок.

γένεσις, ἡ (γένος), початок, жерело, θεῶν γένεσιν = πατέρα θεῶν.
γενέσθαι, **γενέσκειο**, аог. від γίνομαι.

γενετή, ἡс, ἡ (γένος), уродженє, єх від уродженя.

γενναῖος, 3. вроджений, природний, οὐ γάρ μοι γενναῖον, бо не в моїй натурї (Р), Е 253.

γένος, εος, τό, рід, походженє, уродженє; γένος εἰμί я є з роду, я родив ся, я є родом, веду рід свїй, походжу: родина, рідня, племя, приховок; потомок, дитя: вік людський, покоління.

γέγντο, 3. sg. aor. def. (sync. з ἐγένετο), взяв, вхопив.

γέγνυς, υος, ἦ, лише g. pl. γενύων, dat. υοσι, асс. γένυς (gena), щока, борода, челюсть, пащека.

γεραιός, 3. (γέρας), старий, віковий; subst. старець, дідусь, дідуньо; γεραιά (поважані) старушки, жінчини; совр. γεραιέρος.

γεραιῶ, εις, (γέρας), ipf. γεραιῶν почитаю, поважаю, споважаю (Б), віддаю честь, τιμὰ νότοιςιν когось (комусь) хрестовиною (Р).

Γερασιός, οῦ, Герасио, ргг і місто пристанне на полуд. зах. краю Евбої γ 177.

γέρωνος, ἦ, (grus), журавель.

γερῶρός, 3. (γέρας), поважний, достойний, знатний, славетний, знаменитий, величний, величавий, славний, вдалий, Г 170; совр. γεραρότερος Г 211.

γέρας, αος, τό, pl. γέρᾶ, ген. -άων, а) почесний дар, ралець (К), дарунок, почесна нагорода, (последна) почесь, почот (Б), δ 197; б) почесний уряд, достоїнство королівске δ 175, с 522, королівсто, булава, право першества; γέρας — γερότων, почесний уряд.

Γερόμιος, лише пом. Гереньскій, з Геренї в Ляковїї (прізв. Нестора).

γερούσιος, 3. що належить ся найстаршим, їм приналежний, що приналежить геронтам (яко членам ради); ἕρκος присяга, що они складають; οίνος вино почесне, на ознаку почеси (більша пайка вина).

γέρων, οντος, ὅ, старець, найстарший, старшина в народї, радник, геронт; старий, дід. Neutr. γέρον σάκος старий щит.

γεύομαι (gusto), f. -σεται, inf. -σασθαι, com. aor. -σόμεθα, inf.

-σασθαι, коштую, уживаю, поживаю, смакую, вживаю προικός; чую, чувствую, знаю; про-обую, трібую, досьвідчаю; χειρῶν спробувати кулаків, διουτοῦ, δουρῶς ἀκωκῆς; ἀλλήλων ἐγγείησιν спробувати ся взаїмно кошами.

γέφυρα, ἦ, лише pl. гребля, гата, гать, тама, запора, Е 89; стежка, дорога, шлях, чисте поле (Р), полέμοιο; відетуп, перерва, промичка, прогалина.

γεφυρό-ω, аог. 1. γεφύρωσε, ставлю греблю, міст; ποταμόν по-криваю як мостом; κέλευθον вирівную дорогу.

γῆ, ἦ, (пор. γαῖα), земля, край, почва, ріля. Яко богиня Гая, жінка Урана, мати Кикльопів і Титанів, Т 259, Г 104.

γηθέω (gaudeo), εἶ, ipf. 3. sg. ἐγήθεε, pl. -ον, аог. γήθησε, opt. 3. sg. -ήσαι, -ήσειе, prf. 3. sg. γέγηθε, plpf. -γήθει, тішу ся, втішаю ся, радую ся, радію, веселю ся, звеселяю ся, стаю веселий θυμῶ, κατὰ θυμόν, φρένα в серцю; γήθησε ἦτορ забило ся з радощів серце (Б); εἰ νόι γηθήσει, чи рад буде з нас, нами; також з ἔτι, οὐνεκα, рідше з асс. τάδε.

γηθο-σύνη, ἦ, радість, утіха, веселість; лише dat. sg. -σύνη, з радости, Ф 390.

γηθό-στροφος, 3. радісний, радий, веселий, що тішить ся, з радостію; τινί з чого, чим, κῆρ в серцю.

γήμαι, γήμασθαι, аог. від γαμέω. γήρας, αος, τό (γέρων), dat. γηραιά, -α, старість, вік, літа (Б), β 16; λυγρόν, στυγρόν, χαλεπόν, ὠμόν.

γηράσκω, inf. prs. -έμεν, ipf. γήρασκε, аог. 2. ἐγήρα, prf. γηράς, старію ся, доспіваю, стигну, постигаю (Б).

γῆρος, ἡ (garrig), бесіда, голос, мова, крик, Δ 437.

Γίγαντες, ὧν, dat. Γίγασι і Γιγάντεσσι, Гіганти, великанський дикий нарід на заході, недалеко Тринакриї, що его Зеве погубив задля бути, η 59, κ 120.

γίγνομαι, (з γι-γένομαι), prt. -όμενος, aor. (ἐ)γενόμην, 2. sg. γένου, iter. γενέσκητο, opt. 3. pl. γενοίατο, copl. -ωμαι, -ηαι, inf. -έσθαι, prf. γέγονε, 3. pl. γεγάσσι, inf. γεγάμεν, part. acc. sg. γεγαῶτα, pl. -ῶτας, plpf. γεγόνηι, стаю ся, счяняю ся, стаю, повстаю, настаю, роджу ся, походжу, ἐξ ἐμέθεν γεγαῶτα, що від мене походить; γεγαῶς зроджений, що походить; prf. і aor. я родив ся, т. в. я в; ἐπλότεροι γεγάσσι що пізнійше родили ся, що в молодші; γίγνεται ἀνθεα цвіті пускають, повстають; τί νό μοι μήριστα γένηται що буде зо мною отсе на останку? (Б); πάντα γίγνεσθαι у вею перекидатись, прикинутись всім (Б), всім бути, всілякі подоби, види приймати; δύης ἐπὶ πῆμα γ. в крайну біду попадаю, на біду, нужду сходжу; πρὸ ἔδου γ. на перед іду, поступаю, рушаю в дальшу дорогу; ἐπὶ νηυσίν γ. до кораблів прибуваю, приходжу, добираю ся, при кораблях задержую ся; ἐμὲ χρεῶ γ. мені потрібно; οὐκ ἂν ἔμοιγε ἔλπομένο τάδε γένοιτο, та не бути сему, хоч я і бажаю (Б); ἄχος γένετο αὐτῷ ему стало гірко, его взяв смуток; ἀγορή ἐγ. збори зійшли ся; τοῦ γεγάσιν у него, ему народились κ 5, суть, жиють, походять; οἱ νῦν γεγάσσι, що тепер в, живуть; αἱ γὰρ δή μοι ἀπ' οὐατος ὄδε γένοιτο, бодай би я про се ніколи не чув.

γι-γνώ-σκω, f. 2. sg. -γνώσκει, -ση, 3. sg. -εται, aor. ἔγνων, ως, ω, γνῶ, 3. dual. γνώτην, copl. γνώω,

ης, η і γνῶς, γνῶ, γνώσει, γνώσι, opt. γνώην, 3. pl. γνώειν, ipv. γνώτε, inf. γνῶναι, -μεναι, adi. verb. γνώ-τός, пізнаю, знаю; ἔγνω ἦσιν ἐνὶ φρεσὶ почув своїм серцем (С), догадав ся в душі; ἔρριθας γνώ-ναι вищувати на птицях (Б), знати ся на лету птиць; ἀσπίδι пізнаю по щиті; дізнаю, досвідчаю; замічаю, спостерігаю, бачу о 537, міркую, розумію, добачу, заприймаю, тινά; ἔγνω προρέοντα спостеріг, як він (бог ріки) впливав, (хто там протікав, Б); γνῶ χωρμένοισι спостеріг, що розгнівав ся, або ἔτι, ἔ, ὡς; ἔγνω μιν οἰωνόν ἔόντα я пізнав що то віща є птиця (Б).

γῶλος, εος, τό (γᾶλα), молоко. *γλακτο-φᾶγος*, ον, що їсть молоко, що жие молоком N 6.

Γλαῦκη, Глявка, неріда, ζ 39. *γλαυκ-ιάω*, prt. -έωμ, з лискучими очима, з лискучим зором.

Γλαῦκος, Глявк, а) син Гіппольоха, внук Белерофонта, вожд Лікійців N 13, M 102, B 876. — б) отець Белерофонта, син Сицифа Z 154.

γλαυκός, 3. (γλαῦξ), блискучий, лискучий, миготіючий, світляний, сияючий; θάλασσα II 34.

γλαυκ-ᾠπις, ιδος, ἡ, асс. -ᾠπιδα і -ᾠπιν, voc. -ᾠπι, з ясними, лискучими очима, ясноока; сивоока (P), синьоока (Б); прізви. Атени.

Γλαῦφθραι, Гляфіри, місто в Тесалії.

γλαῦφ-ὑρός, 3. (γλάβρω, glaber), гладкий, опукий, порожний, жолобнастий, зводистий, зі зводами; νῆες, πέτρα, φόρμιγγε; λιμὴν за-слонений скелями, затишний лиман (Б).

γλήνη, ἡ (γᾶλ, γᾶλα), зїниця, зїнка, зїрниця, чоловічок, зря-

чок (Б); лялька, ἔρρε κακὴ γλήνη
щезай труслива, боязка лялька
(дівко), страхополох дівка, нюнька,
волюйко.

γλήνος, εὐς, τό (γλήνη), річ
майстерна, діло майстерної ро-
боти, дорожочінність Ω 192.

Γλίσας, αὐτος, Глізонт, місто
в Бойотії коло Тебів на горі
Гіпатов В 504.

γλονιός, ό (clunis), піджопок,
піджішка; пахвина; pl. зад, задок
(Р), сїдало.

γλῶκ-ερός, З. (γλωκός), солод-
кий, приємний, мильний, любий:
συκέκι, μέλι, ὕπνος, νόστος, μαλπή
і и.; сопр. γλυκερώτερος і 28.

γλῶκῶ-θῆμος, ον, лагідний, бла-
гий, сумирний, ласкавий, добра-
чий, милостивий; дружно, при-
язно, людяно успособлений, мяг-
косердний, Υ 467.

γλῶκός, З. солодкий, приєм-
ний, любий, мильний, тихий; ὕπνος,
ἡμερος, αἰών; сопр. γλῶκίων.

γλῶφ-ίς, ίδος, ή (γλῶφω), зару-
бина (Б), нарізка, заріз, забур,
вріз, зубець, (їх було 2 — 4 на
деревці стріли, щоби стрілу лек-
ше натягнути).

γλῶσσα, ή, язик, бееїда, мова,
реч; ἀπὸ γλῶσσης із уст Α 249;
γλῶσσ' ἐμέμικτο язик мішав ся,
оув мішаний.

γλωχίς, ἴνος, ἴν, ἴνα, ή, язик,
конець (кілка диншлевого), Ω 274.

γνα-θμός, ό (γένυς), челюсть,
рот, пащека, щока, лице; γναθ-
μοί τάνυσθεν щоки (лице) випов-
нились; ὀδόντας γναθμῶν ἐξελάουεν
вибити зуби з рота (Б).

γναμπτός, З. загнутий, кри-
вий, закривлений, вигинчастий,
ἄγκιστρον, γένυς; гнучкий, гибкий,
поверотний, черствий, хвістий
(Б), μέλεισι; νόημα хисткий мяг-
кий, покірний, слухняний, що
дає ся зігнути, наклонити.

γνάμπω, аог. 1. γνάμψα, зги-
наю, гну, нагинаю, закривлюю;
ἐν γόνου γνάμψεν зігнув коліно Ψ 731.

γνήσιος, З. (γένος), правдивий
що до роду, законний, прав-
весний, рідний, справедливий,
справдешний, істий, справжний,
правий, υἱός, проти νόθος.

γνοίη, opt. аог. від γγνωστω.

γνώξ, adv. (γόνου), з зігненим
колїном: γνώξ ἐρίπειν, повалою
ся, -паду на колїна, згинаю ко-
лїна.

γνώ, γνώμεναι, γνώομεν, гл.
γγνωστω.

γνώ-ρήμος, З. знакомий, зна-
емий, звісний, відомий, π 9.

γνω-τός, З. (γγνωστω), звісний,
знаемий, знакомий; γνωτὸν ἦν бу-
ло звісно, видко було, ω 182;
близький, споріднений, посвоя-
чений; subst. свояк, брат.

γνώω, γνώωσι, гл. γγνωστω.

γοάω, opt. 1. pl. γοάομεν, З.
pl. -οιεν, (έομεν, έοφεν), inf. γοάομεναι,
prt. γοάωντα, -άοντα, fem. γοάουσα,
-άουσα, pl. γοάουτες, -άουτας, -άοντας,
f. γοάοσται, ipf. γοάων, iter. γοάασκεν,
εσκε, аог. 2. pl. З. γόνου, ридаю,
хлипаю, побиваю ся, нарікаю,
падькаю, жалую, плачу, опла-
кую, πότμον долю, судьбу; жал-
кую, скорблю, бідькаю ся.

γομφ-ος, ό, dat. -οισιν, кілок.

γονή, ή, потомство, рід, плід,
нащадок (Б), потомок.

Γονόεσσα, ης, укрілене мі-
сто в Ахаї коло Сикіону В 573.

γόνος, ό (γεν, γε-γον-α), рід, ро-
дина, початок; плід, потомок,
потомство, дитя, молоде; при-
ховок, приплід (Б), μ 130.

γόνου, τό (genu), gen. γούνατος,
γουνός, pl. γούνατα, γούνα, gen. γού-
νων, dat. γούνασι, -εσι, колїно,
(вважалося голловим осїдком
скорости в ногах і тілесної си-
ли); γόνου κάμπειν склонити ко-

ліна т. в. випочати, єсти собі; λύτο γούνατα захолюнули ноги (B) δ 703; γούνατ' ἔλυσαν коліна (ноги) зморили, т. в. зломали силу, υ 118; βλάβεται γούνατα хитають ся, слабнуть; γ. δρώρη рушають ся, т. в. ще маю силу, сили ще служать (B); γούνατα ἱκάνομαι до ніг припадаю; γ. λῦειν убити, погубити, повалити; ὡς τοι γούνατα ἔποιτο коліб тобі ноги ще так служили; ἄψασθαι, λαβεῖν γούνων і н. обняти, обхопити (C); θεῶν ἐν γούνασι κεῖται лежить в лоні богів, залежить від волі б.; γούνων ἐλιπάνευσα обнявши вї коліна (навколїшках) я став прохати, благати.

γόνον, аог. зам. ἔγρον, гл. γοάω.

γόος, оис, ε, горюване, нариканє, жаль, смуток, риданнє, плач, πατρός за батьком; εὐνησε γόνον розважила тугу (B), δ 758; ἀδινός, δλοός, οἰζυρός, ἀλίαστος, δακρυόεις, ἱμαρόεις, θαλερός і н.

γούω, гл. γοάω.

Γόργυιος (Γοργῶ), Горгонувий; Γοργεῖη κεφαλή, голова Горгони.

Γοργυθίων, ωνος, Горгитион, син Пріяма і Кастиянейри з Айзими Θ 302.

Γοργώ, οὔς, ἡ, Горгона, страшний нествір, потвора підземного світа, що переражає смертельним страхом λ 634, Θ 349 і н.

Γόργυς, ὄνος, Горгина, місто на Креті над рікою Летаєм.

γούν = γ' οὔν, бодай, хоч, отже.

γουν-άζομαι, ірв. -άζεο, f. -άσομαι, 3. dual. ірф. -άζεσθην, прощу навколїшках, паду до ніг, молю, благаю, прохаю припадаючи до ніг, молю покїрно, τῶν ὑπερ на них заклинаю вас; τινός, πρός τινος на кого, ради кого молю, заклинаю; γούνων -τοκέων на коліна, на родичів.

γούνατα, γούνασι, γούνεσαι, гл. γόνου.

Γουνεύς, ἦρος, Гуней, вожд Енїєнів (Аркад.) і Перайбів.

γουν-δομαι (= γουνάζομαι), ірф. γουνούμην, благаю, молю ся на вколїшках, прохаю, благаю, молю покїрно, умоляю θεούς; λίσσοντο γουνούμενοι припавши до ніг, навколїшках благали; благаючи обітую, κ 521 з іпф.

γουν-ός, ε (γόνου), горбок, згіре; горбовина, горбовата сторона, край; γ. ἀλωῆς горбовате поле, г. царина, I 534, Σ 57, 438; ἀνὰ γουνὸν ἀλωῆς οἶνοπέδιοι по горбоватім саду-винограду (B).

Γραῖα, ἡς, Грая, старе місто в Боїотї В 498; пізн. Τανατρα.

γραῖα, ἡ (γέρων), старушка, стара нянька α 438.

γραλ-ύς, ὄος, ἡ, асс. pl. -ύς, дроска, пороска, задра, дросненє, разок, раненє, задрасненє, скалченє (н. пр. тернєм) ω 229.

γράφ-ω, аог. γράψε, дроскаю, дросну, вражаю, калїчу; врізую, вирізую, витинаю; пишу, списую.

Γρήνικος, Гранїк, ріка в м. Мизї М 21.

γρηῦς, γρηός, ἡ, (γέρων), dat. γρηί, voc. γρηῦ, γρηῦ, старушка, стара, стара жінка, стара нянька, баба, бабуня; γρηίς καμινώ баба цокотуха.

γῦ-αλον, τό, звід, склепінє, випукла, опука плита; γ. θόρηκος опукий панцир; θόρηξ γυάλοισιν ἀρηρός панцир зложенїй з (двох) опуких плит.

Γυαῖη, λίμνη, ἡ, а) гітаїске озеро, в Лїдії коло Сардів Υ 391. б) русалка того озера, мати Местля і Антифа В 865.

γυῖον, τό, лишь pl. член, сугстав, сугстава; ἀλλά, ἐλαφρά, ἐμπέδα, φαίδιμα.

γυῖω (γυῖος); fut. -ώσω, -ώσειν, калічу, відбираю силу, ослаблюю, обезсилюю, утомлюю.

γυμνός, 3. нагий, голий; без оружа, безоружний; відкритий, безоборонний; τόξον відкритий, витягнений, готовий; οἰστός вина (із сагайдака, Б).

γυμνώω, лише pass. γυμνοῦσθαι, аог. р. (ἐ)γυμνώθη, opt. -θείη, prt. -θείς, обнажую ся, відкриваю ся, віделонюю ся, роздягаю ся, розбираю ся, голим себе показую (Б), з gen. ῥαχέων ἐγυμνώθη скинув з себе лахмани; γυμνωθείς відкритий, відслонений, без оружний, не узброєний.

γυν-αικεῖος, 3. жіночий, βουλιχί жіночі хитроці, зрада.

γυναι-μῆνής, voc., ἐς (μῆνισμῆ), бабій, бабодур, дівчур.

γύν-αιος = γυναικεῖος; γ. δῶρα,

дарунки для жінчини, жіночі дарунки, λ 521, σ 247.

γυνή, αικός, ή (γέν-ος), жінка, невіста, жінщина, подруга, го-сподиня; γυναικός — ἀντί τέτυξο ти бабою став ся.

Γυραί (πέτραι), Гірайскі скелі, недалеко від Наксу δ 500; та-кож adі. Γυραίη πέτρα гір. скеля δ 507.

γυρός, 3. круглий, кругло вигнутий, ἐν ὤμοισιν круглоплечий, горбатий τ 246.

Γυρτιάδης, син Гіртія, Гіртій.

Γυρτώνη, Гіртонна, місто в Пелазгіоті, між Европом а Пенеєм.

γύψ, γυπός, έ, лише dual. γύπε, pl. γύπες, dat. γύπεσσι, коршун, шуліка, кобець.

γωρεῦτός, έ, сховник (на лук), піхва (Б), φακίος φ 54.

4.

δ' = δέ або δή в δ' αὖ, δ' αὐτε, δ' οὐτως.

δα- (пень до διδάσκω), аог. 2. а. δέδαε, аог. 2. р. ἐδάην, copі. δαεῖω, δαῶμεν, inf. δάηναι, δάήμεναι, fut. 2. sg. δάησει, prt. δεδάηκα, prt. δεδαώς, δεδαηκότες, med. inf. δεδάσθαι, а) учу (лише в аог. 2. δέδαε), τινά τι кого чого; б) учу ся; pf. δεδάηκα я навчив ся, вправив ся, вмю; οὐ δεδαηκότες ἀλήην не навчили ся хорообрости, т. в. в бою не досьвідчені; θεῶν εἰς δεδαώς від богів навчив ся, знає. Pass. аог. 2. ἐδάην я учив ся, знаю, умю, розумю, пізнаю, дізнаю ся, знаю ся на чім; πο-λέμοιο δάήμεναι спробуватись у борбі; fut. δάησει будеш знати, епізнаєш, ἐμεῦ мене. -- Med. inf. δεδάσθαι γυναικός про жінок ви-

відатись, вислідити, провідати, придивити ся до них (Б).

δᾶ-ήμων, ονος, що знає, свідомий, тямущий, свідущий, досьвідчений, (бувалий), ἀθλων тямущий в грищах (Б), досьвідчений в ігрищах; також ἐν τινι в чім.

δαῖναι, даішеαι, даῶμεν, гл. да.

δαῖρ, έρος, έ (levir), voc. δᾶρ, дівер, шурин, швагер, свояк; (δαέρων Ω 769 двосклад.).

δάηται, copі. аог. від δαίω.

δαί, dat. sg. від δαίς, борба.

δαί, частиця, що вживаєсь в буденній бесіді і скріпляє питаня: се, от се, -ж; τίς даί.

δαι-δάλλεος, 3. майстерно, мударно або штучно зроблений; майстерно украшений; стрійний,

хороший, гарний; $\theta\rho\acute{o}\nu\omicron\varsigma$, $\zeta\omega\sigma\tau\acute{\eta}\rho$, $\epsilon\gamma\tau\epsilon\alpha$.

δαί-δάλ-λω, майстерно, штучно вироблюю, мудерно украшаю, прикрашаю, мережу (Б), $\lambda\acute{\epsilon}\chi\omicron\varsigma$ χρυσῶ, $\sigma\acute{\alpha}\chi\omicron\varsigma$.

δαί-δάλ-ον, τό, звич. pl., мудерне діло, робота, діло штуки, мережанне (Б); окраса, прикраса, здоба.

Δαί-δᾶλος, (штукар), Дайдаль, син Евпаліама, отец Ікара; коли убив свого братаця Тальюса, утік до Крети і ту збудував лабіринт, а для Ариядни виготовив діло штуки, що з'ображало хорівий танець Σ 592.

δαΐ-ῖζω, inf. -έμεναι, ipf. ἐδάιζε, inf. aor. δαίξει, prt. prf. p. δεδαίγμενος, ділю, розділюю; $\chi\iota\tau\acute{o}\nu\alpha$ розриваю, роздираю, розпанахую; пробиваю H 247; κόρην торгаю; δεδαίγμενος ἦτορ з пробитим серцем; $\epsilon\chi\omega\nu$ δεδαίγμενον ἦτορ з роздертим (від болю) серцем, з тугою на серці (Б); $\chi\lambda\acute{\alpha}\kappa\acute{\omega}$ δεδαίγρ. убитий мечем; вбиваю, рубаю, Φ 33; ἔππους τε καὶ ἀνέρας A 497; ἐδάιζετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι, маялось серце в грудях (P); $\omega\rho\mu\iota\tau\epsilon$ δαίζομενος — δεχθῆδιν надумував ся і (в думках) вагав ся на дві сторони.

δαΐ-κτάμενος (δαίς, κτείω), в бою убитий, що в борбі погіб, упав.

δαίμων-ιος, Σ . лише voc. δαίμωνιε, -η, pl. δαίμονιοι, власт. демонський, божий; дивний, чудний, ξ 443, Z 486; химерний (C) A 561; нерозумний, необачний, божевільний, нещасний δ 774, κ 472, σ 15, B 190, Γ 399, Δ 31, Z 407 і н.; бідний, нещасний Ω 194; лихий, недобрый, безбожний, проклятий, страшний.

δαίμων, $\omicron\upsilon\omicron\varsigma$, $\acute{\epsilon}$, η (δα, δαίμων), бог, богиня, божеество, демон; божеество могуче, що править судьбою людей, зсилає щастя й нещастя; судьба, доля, допуст божий, щастя або нещастя; $\sigma\acute{\upsilon}\nu$ δαίμονι при божій помочи; τοὶ δαίμονα δώσω зготовлю тобі погібіль, смерть тобі зроблю; πρὸς δαίμονα проти волі бога, проти судьби.

δαίνυμι (δαίω), ipv. δαίνω, prt. -ύοντα, ipf. δαίνω, inf. f. δαίσειν; med. pt. 2. sg. δαίνουσαι, υται, υνται, ipv. -ύσθω, conі. 2. sg. δανύη, opt. 3. sg. δανύτο, 3. pl. -ύατο, ipf. 2. sg. δαίνω' зам. ἐδάινυσο, prt. aor. δαισάμενοι, р о з д і л ю ю, справляю, зладжую, роблю, даю; $\tau\acute{\alpha}\rho\omicron\nu$ справляю похоронний обід, тризну; $\gamma\acute{\alpha}\mu\omicron\nu$ справляю весіле, весільний бенкет. Med. кажу собі розділити, себе обділити, угостити, їм, бенкетую; δαίτα споживаю обід, бенкетую, празникую; θεοὶ δαίνονθ' ἐκατόμβας дістали приноси (P).

δαίωμα, f. δάσσονται, aor. 1. ἐδάσσατο, ἐδάσαντο, δασσάμεθα, δάσαντο, conі. δάσσονται, opt. δασσάμεθα, inf. δάσ(σ)ασθαι, iter. -σάσασκε, prf. δεδάσθη, 3. pl. δεδαίαται, а) ділю, паюю, приділюю, розділюю; розкладаю на части, розрізую; $\delta\iota\acute{\alpha}$ παύρα δασσάσκετο малим ділив ся (P); б) розриваю, роздираю, пожираю, споживаю. Pass. ділю ся, я є поділений; $\delta\alpha\iota\epsilon\tau\acute{\alpha}\iota$ μοι ἦτορ ἀμφὶ τει сердце мені крає ся, розриває ся за ким, за кого.

δαΐς, $\acute{\iota}\delta\omicron\varsigma$, η (ат. δᾶς, гл. δαίω) лише pl. а) пожежа, пожар, огонь; смоляк, смільне дерево, -скипка, -походня, смолоскипка; б) борба, бій. N 286, Ξ 387, Ω 739.

δαίς, $\tau\acute{o}\varsigma$, η (δαίω), бенкет, пир, гостина, жертвний пир, праз-

ник; страва, їда, жир, корма, Ω 43; είση, θάλεια, πίειρα, έπήρατος, έραταινή, μενοεικής і н.

δαίτη, ή (гл. δαίς), бенкет, трапеза (Б), обід, їда, пир, оказія (Б).

δαίτη-θεν, з бенкету, χ 216.

дай-тρεύω, ргт. f. -εύσων, ірf. δαίτρευσον, іnf. аог. -тρεύσαι, мясо розбираю, розкладаю, краю, розрізую; розділюю, обділюю, роздаю (про добичу).

дай-τρόν, τό, призначена або визначена міра, часть, частина, пайка Δ 262.

дай-тρός, έ, розбирач, крайчий, куховар (Б).

дай-τροσδώνη, розбиране, краєне мяса, штука розб. або кр. мяса π 253.

дайтв-μών, ένος, έ, (лише pl.) dat. pl. -όνεσσι, товариш, або учасник пиру, бенкетник, гість.

дайтύς, ύος, ή = δαίς, бенкет, обід, страва, їда, Χ 496.

даі-τωρ, ορος, Троянець, що его убив Тевкр Θ 275.

даі-φρων, ονος (δαήνη, φρήν), свідомий, свідущий, досвідчений, тямущий, розумний, второпний, обачний, мудрий, премудрий; (δαίς) воєнний, сміливий, мужний, хоробрій, відважний; епосібний, здалий, годящий, бравий, бойкий.

даіω (δαΐ), сопі. δαίωσι, ірf. δαίε, -ον, ргт. δέδηε, рlрf. δεδήε (лише в неперехід. знач.); ргs. ш. δαίεται, ірf. δαίετο, сопі. аог. 2. δάηται (знач. pass.); а) а с t., запалюю, розпалюю, підпалюю; δαίε οί έκ κόρυθος — пүр шолом світом освітила (Р); так само Σ 206; ргт. δέδηε, розпалив ся, розгорів ся, горів, закипів; б) р а s s. ргs. ірf. і аог. горю, палю ся, свічу, блисттю, сияю,

блискаю, блищу; δαіόμενον σέλας огнений грім; έσσε δαίεται палають; οίμωγή підняв ся, счинив ся, розніс ся, роздав ся; έσσα δεδήε: вість, чутка розійшла ся скоро.

даі-νω, аог. 2. 3. sg. δάηε, іnf. δαхееιν, кусаю, гризу, колю, жало; δάηε φρένας "Εκτορι μύθος мова вразила, зранила серце Гектора.

даі-ρω, τό (δαχ-νω), сльоза, сльози β 81 і н.

дакрυόεις, 3. богатий в сльози, повний сліз, гіркий γόος, χλαυθμός; що дуже плаче, що проливає сльози; δακρυόεν γελών з сльозами в очох, серед сліз сьміяти ся; що приносить сльози, гідний оплакування, лютий (Р), оплаканий, πόλεμος, μάχη.

даі-ρων, τό (= δαχρω), gen. -ύσφιν зам. δακρύων, сльоза; έσσε δακρυόφι πλησθεν очі зайшли сльозами; τέρεν, θαλερόν, θερμόν, πικρόν, έλκείνόν.

дакрυ-плώω, в сльозах розпливаюсь τ 122.

дакрυ-χέων, έουσα, що проливає сльози, плаче, вбиває ся; τινός за ким.

дакрυ-ω, аог. δαχρύσα, ргт. -ύσας, -ύσασα, ргт. р. δεδάκρυσαι, плачу, сльози проливаю; δακρύσας про-слезившись, ізронивши слезу (С), заллявшись слізмами, плачучи; в ргт. р. я в заплаканий, повний сліз, захожду сьозами (про очі), пливаю в сльозах; δεδάκρυνται δέ μοι έσσε мені очі слізмами помутило (Б), зайшли слізмами; παρειαί σοκι слізмами залили ся (Б).

далός, έ (δαΐ, даіω), головня, оскалок; кіθόμενος δαλός огненне подумя. пожежа.

дамаζω, аог. δάμασσε, гл. δαμνάω. **дамар**, αρτος, ή (δαμνάω), жінка, подруга.

Δάμ-ασος, Дамаз, Троянець.

Δαμαστορ-ίδης, син Дамастора :

а) жених Агелай у 321, γ 212.

б) Теплолем, Лікієць II 416.

δαμείω, δάμεν, δαμήη, δαμή-μεναι, гл. δαμνάω.

δαμνάω, іpf. (ἐ)δάμνα, -ατο, 3. sg. -ησι, fut. 3. sg. δαμά, δαμάα, 3. pl. δαμώσι; аог. (ἐ)δάμα(σ)σε, conі. δαμάσσω, -ση, -σση, 1. pl. -σσομεν, іrv. δάμα(σ)σον. — Pass. prs. δάμναμαι, δαμνά, -αται, prt. -μένους, іpf. 3. sg. δάμνατο, prf. δεδμημένοςθα, prt. -μένος, plpf. δεδμημένην, δεδμη(ν)το і δεδμηάτο; аог. (ἐ)δάμασθη(ν), іrv. 3. sg. δηθηθήτω, prt. δηθηθείς; аог. 2. ἐδάμην, 3. sg. δάμη, 3. pl. δάμεν, conі. δαμείω, 2. sg. -ήης, 3. δαμήη, opt. 3. sg. δαμείη, 3. pl. -εіεν, inf. δαμήναι і -ήμεναι, pt. δαμείς; аог. m. 3. sg. (ἐ)δάμασσαντο, 3. pl. δάμασαντο, conі. 3. sg. -άσσεται, opt. -σάιμην, 3. pl. -σάιата, inf. -σασθαи, pt. -σάμενος, коротаю, усмиряю, повздержую, осилую, осваюю, до ярма впрягаю, об'їзджаю (B): άνδρi δάμασσεν віддав мене під власть (смертного) чоловіка; поконую, подужую, поборуюю, одоліваю, переборуюю, перемагаю, покорую, підбиваю, побіджаю Ἄχαιοίς, στίχας; віддаю під чинюш власть, αὐτόν μιν πληγήησι -δάμασσας сам себе поранив, пооббивав; γούνατα ослабляю, обезсилую, утомляю, позбавляю сил; гублю, погубляю, нищу, вигубляю, у б и в а ю δουρή, βέλει; δάμασσαν θυμόν усмири I 496; πυρός μένος δαμνά сила огню пожирає, нищить; κήρ θανάτοιο ἐδάμασσε судьба смерти одоліла. Pass. мене осилують, поконують, поборуюють, перемагають, і т. д. гину, погибаю, улягаю, я є підданий, підвласний, підчинений, я є поконаний, поборений, під-

битий, τινί, ὑπό τινι ким; δηθηθήτω I 158 нехай дасть ся змягчити, упросити; εἴτε δή μιν μοῖρα θεῶν ἐπέδησε δαμήναι коли судьба богів вї осилила і она улягла; κημάτω δεδμημένος втомую здоланий (B); ὑπνω зломаний. — Med. собі, для себе (як act.); φρένας οἶνω запомо-рочую.

Δανᾶη, ης, Даная, донька Ак-ризия, мати Перзея від Зевса.

Δανῶοι, οί, Данаїці, у Гом. мешканці Argosy під властною кор. Даная; взагалї Гелени, на означ. грецкокого війська в троян. війні α 350 λ 559 A 42, 56.

δᾶ-ρός, (δαίω) 3. сухий, зісохлий, вялий.

δᾶ-ος, τό (δαίω), смолоскипа, походня.

δᾶ-πεδον, τό, земля, долівка, підлога, піл, поміет; сїни, сїнки, гл. τυκτός.

δάλλω, (δαп, darino), inf. -έμεν, fut. δάψει, аог. ἐδάψας, εν, роздираю, розриваю, прорубую, розпанахую γρόα; пожираю, з'їдаю; нищу.

Δαρδᾶν-ίδης, αο, син, або потомок Дардана: а) Прям, Γ 303 і и.; б) Ілюс A 166.

Δαρδανίη, Дарданія, місто в м. Азії над Гелеспонтом, що его основав кор. Дардан Γ 216.

Δαρδάνιος, 3. дарданський; sbst. Дарданець B 819.

Δαρδανίς, ίδος, ή, Дарданка.

Δαρδανίωνες, οί, Дарданці, потомки Дардана H 414, Θ 154.

Δάρδανοι, οί Дарданці, мешканці Дарданї, піддані Аїнея; найстарше племя, Γ 456, H 348 і д. Sing. Δάρδανος άνήρ B 701.

Δάρδανος, Дардан, а) син Зевса і Електри, праотець Троян, вимандрував з Аркадії до Само-тракїї а звідси до Фригїї, де

основав м. Дарданію Υ 215 і д. — б) син Біяса, Троянець, що єго убив Ахіль, Υ 460.

δαρ-δάπτω, розриваю, роздираю, прогайнову, нищу, спощую, розтрачую, κτήματα.

Δάρης, ητος, Дарет, жрець Гефайста в Трої Ε 9.

δαρδάνω, аог. εἰρῆθε, сплю.

δασάσκετο, δάσασθαι, гл. δάσκειμι.

δά-σκιος, ον (σκιά), дуже тінистий, густий, ὕλη.

δα-σμός, ὁ (δαίω), поділ, пай, переділ (С); *δασμός* ἔχεται прийдець ся до паю (К), Α 166.

δάσσονται, δάσσατο, δάσσασθαι, гл. δάσκειμι.

δα-σπλήνις, (δα-, πλήσω), ἡ, тяжко вражаюча, страшна ο 234.

δασύ-μαλλος, ον, густовивний, кудлатий : 425.

δασύς, 3. (densus), густий, гушавий, густо оброслий, волохатий, кустратий, косматий, мохнатий, шереткий, рапатий, четирхатий, ῥώπεας, δέρμα.

δά-τέομαι, (зам. δάσκειμι), ipf. δατέοντο, -εύντο, ділю; μένος "Αρης даτέονται ділять завязте Ареса поміж себе, т. є. борють ся з рівним завязтем; λήϊδα ділю, обділюю, розділюю; κρέα краю на кусні, розбираю, розкладаю, розділюю, поділюю; χθόνα ποσσί допчу, роздоптую, рву ногами; θ 550 приймаю; ἐπισσώτροις даτέοντο поторощили.

Δαυλῖς, ἴδος, Давліда, місто в Фокиді недалеко Дельфів В 520.

δάφνη, ἡ, лаврове дерево, лавр, лавір, бобковець : 183.

δᾶ-φοινός і *δαφοινεύός*, червоний наче кров, дуже червоний εἶμα αἵματι δαφ. від крові; бурний, брунявий, рижий, червоножовтий.

δέ, злучник, протиставить вирази або реченя : а л е, о д н а к, б а к, а, ж е, -ж, противно; спо-

лучає реченя : і, а, т о ; поясняє гол. реченя : б о, т а-ж (К), Α 259, тому що, прецінь, позаяк; іменно, себ-то, знов; καὶ δέ але також, а також, а однак; δὲ δὲ але однак, аж от; δέ τε, а, але також.

δε, енкліт. частиця, що додає ся до кінця виразу, особливо до асс. і означає напрям на питаня куди?; ὄνδε δόμενδε до свого дому, "Αργοσδε, οἴκονδε, ἡμετέρωνδε, πολεμίωνδε і н.

δέαι' зам. δέατο, здавало ся.

δέγμενος, гл. δέχομαι.

δέδαε, δεδάσθαι, -έσθαι, δεδάηκα, δεδαώς, гл. δε-.

δεδαίεται, дέдаσται, гл. δάσκειμι.

дедаїγμένος, гл. δαίω; *δέδεξο*, гл. δέχομαι.

δέδωκε, δεδήει, гл. δαίω; *дедіаси*, гл. δεΐδω.

дедіасоμαι і *деїдіасоμαι*, ipf. деїдіаскетο, поздоровляю, витаю, δέπαι чаркою поздоровляю, шо до кого; χεїрі поздоровляю подаючи руку.

дедимήато, гл. даμνάω.

дедимүμένος, дедимү(ν)то гл. даμνάω і дөрмө.

дедохкүμένος, prt. pf. p. зі знач. pts. до δοκῶ (пор. δέχομαι), вижидающий, чатуючий, чигающий.

дедорже, κώς, ргг. від δέρκομαι, виджу, споглядаю, дивлю ся, гляджу.

дедрагүμένος, гл. δράσσομαι.

деелос, зам. δηλός, 3. видимий, видний, видкий, ясный, зрозумілий, виразний, сүма.

деї, неособ. треба, потреба, повинно ея, належить ся; τί δὲ деї на щож здало ся, за щож (Р).

деїдектο, гл. δείκνομι; *деїдеχатаи*, -ατο, гл. δέχομαι або δείκνομι.

деїд-һмөв, онос (деїдω), боязливий, трусливий, полохливий, тривожливий, лякливий, боязкий.

деїдіа, ас, е, мен, ιθι, гл. деїдω.

δειδίσκομαι, гл. **δειδίσκομαι**.

δειδίσσομαι (δείδω), *σσεαι, σσεο*, *ipf. -ίσσετο, inf. f. -ίξασθαι, inf. aor. 1. -ίξασθαι*, а) *trans.* лякаю, полохаю, полошу, страшу, пугаю, пугаю, жахаю, відстрашую; *τινά ἀπὸ νεκροῦ* проганяю. б) *intrans.* тривожу ся, лякаю ся, бою ся В 190.

δέδοικα, рф. від **δείδω**.

δείδω, *fut. δείσομαι, δείσεται(αι)*, *inf. -σεσθαι, aor. ἔθ(θ)είσα, δείσε*, *coni. δείσῃ, opt. 3. sg. δείσειε, pt. δείσας, prf. δείδοικα*, зі знач. *prs. δείδαι, δείδιμεν, δεδίκασι, ipv. δείδιθ(ι), δείдите, inf. δείδιμεν, pt. деδιθώς, ὄτα(ς), plpf. 1. pl. ἐδείδιμεν, (ἐ)δείδισαν*, бою ся, лякаю ся *περὶ τινι* про, ізза, за кого, *τινά, τί* когось, чогось; мені боязко (Б), жахаю ся, полошу ся; з *inf.* або *μή* щоби; тривожу ся.

δειλι-άω, *prt. aor. 1. δειλιήσας*, чекаю, жду до вечера, під вечір; на ніч; вечеряю.

δείελοι, *ον* (δείλη), *вечірний*; *δ. ἡμας*, *вечірна* пора, *вечір* ρ 606; *δ. ἐφ' ἐ δύων* *пізний* *вечір* Ф 232.

δεικ-άνομαι, *ipf. 3. pl. -νόντων*, *витаю*, *поздоровляю*.

δείκ-νυμι, *prt. δεικνύς, f. δείξω*, *aor. 1. (ἐ)δείξω, opt. -ειας, εις, ipv. -ον, inf. -αι, prf. m. 3. pl. зі знач. prs. δειδέχαται, plpf. 3. sg. δειδεχτο, 3. pl. δειδέχτο*, *показую*, *проказую* (Б), *вказую*, *виявляю*, *росказую*, *τί τινι*. — *Med. a)* *показую*, *вказую* *на щось* Ч' 701; б) *здоровлю*, *поздоровляю*, *витаю*; *δειπάσει* *пню* *до* *кого*, *пню* *чне* *здоровлє*.

δείλετο (δείλομαι), *клоню* *ся* *ід* *вечерови*, *заходжу*, *спочиваю* (*сонце*) η 289.

δείλη, *ή*, *пора* *вечірна*, *вечір*.

δειλός, *3. (δεί-δω)*, а) *боязливий*, *полохливий*, *трусливий*, *тривожливий*, *лякливий*, *боязкий*,

Ν 278; б) *бідний*, *бідолашний*, *бідолаха*, *нешасний*, *гідний* *пожалуваня*, *βροτοί*; *sb-t.* *трус*, *негідник* (Б), *нужденний*; *δειλάι* *τοι* *δειλῶν* *ἐγγύα* *ἐγγυάσθαι* *лиха* *то* *порука*, *що* *вї* *дав* *хто* *за* *негідників*.

δει-μα, *τό*, (δείδω), *страх*, *боязнь*, *ляк*, *жах*, *тривога*, *гроза*.

δείματο, **δείμομεν**, гл. **δέμω**, *будую*, *ставлю*.

Δει-μος, *ὁ* (*appel. δειμός*), *страх*, *жах*, *ополох*, *слуга* *Ареса* Δ 440.

δει-νός, *3.* *страшний*, *лячний*, *грізний*, *жорстокий*; *незвичайний*, *дивний*, *сильний*, *могучий* *θεός*; *поважаний* Γ 172, θ 22, ζ 234 і и.; *neutr. ass. δεινόν* *страшно*.

δειος, *ους*, *τό* (δέος), *страх*, *боязнь*, *жах*, *ляк*, *гроза*, *тривога*.

δειπνέω (δείπνον), *ipf. ἐδείπνεε*, *aor. δείπνησα*, *plpf. 3. sg. δεδειπνήκει(ν)*, *aor. δείπνησα*, *їм* *обїд*, *обїдаю*.

δειπν-ηστος, *έ*, *обїдня* *пора*, *полудне* ρ 170.

δειπν-ίζω, *pt. aor. 1. δειπνίσσας*, *гощу*, *угощаю*, *частую*, *приймаю*.

δειπνον, *τό* (δαπ, dapes), *обїд*, *полуденок*; *λαρόν, μενοεικές* и.; *паша*, *пашня*, *борошно*, *обрїк*, *корма*, *жир*.

δείρας, *part. aor. від* *δέρω*.

δειρή, *ή*, *шия*, *карк*, *потилиця*.

δειρο-τομέω, *fut. -ήσεις*, *aor. ἦσαι, -ήσας*, *відтинаю* (*підрізую*) *шню*, *перерубую*, *перетинаю*; *стинаю*, *зрубую* *голову*, *убиваю*.

δείσας, *pt. aor. від* *δείδω*, *бою* *ся*.

Δεισήνωρ, *ορος*, *Лікієць* Ρ 217.

δέκα, *indecl. decem*, *десять*.

δεκά-κис, *adv.* *десять* *раз*, *в* *десять*.

δεκάς, *ἄρος, ή*, *декада*, *десяток*, *десятка*.

δεκάτος, *десятий*; *ές* *δεκάτους* *ἐνιαυτούς* *в* *десять* *лїт*, *за* *д. л.*

δεκά-χιλοι, *3.* *десять* *тисяч*.

δέκ-της, ό, жебрак, прошак, торбар, торбея, дїд, старець.

δέκτο, аог. від δέχομαι.

δελ-φίς, ἴνος, ό, дельфін, морска свиня.

δέμ-ας, τό (δέμω), будова тіла, тіло, зрієт, постава, стать, по-стать, вид, образ, стан; adv. з gen. (як instar) на подобу, подібно до, наче, рівно як, як, δέμω πурός.

δέμ-νιον, τό, все plur., (деревляне) ліжко, постіль; δ. θέμεναι, застелити, заслати (Б), по-стелити, приготувити.

δέμω, ipf. δέμων, аог. ἔδειμα, copі. δειμομεν, prt. pf. δεδμημένος, plpf. (ε)δέδμητο, будую, построюю, ставлю. Med. собі.

δενδίλλω, з боку споглядаю, звертаю ся, моргаю (Р), ες τινα.

δένδρεον, τό (δρῦς), дерево, деревина; τηλεθύων, ύψιπέτηλον.

δενδρήεις, εσσα, εν, богатий в дерево, що лісом заріє (Б), гушавий, повний дерев; νήσος, ἄλσος.

Δεξιμένη, Дексамена, нерейда.

Δεξιάρχης, син Дексия, Іфіной.

δεξιός, З. (dexter, δέχ-ομαι), а) правий, правобічний; ἐπι δεξιά, δεξιόφην на праву сторону, на право, по правій стороні, правобічь; ἡ δεξιή, права рука, правиця; порука, обітниця, умова, угода; — б) що віщує щастє, спасенний; ερνис що надлетів з правої сторони, що віщує щастє; пор. εν-, ἐπιδέξιος.

δεξιτερός, З. loc. δεξιτερῆφι, правий, правобічний; ἡ δεξιτερή, права рука, правиця.

δέξω, ipv. аог. від δέχομαι.

δέος, τό, страх, боязнь, ляк, тривога, жах; ἀκήριον, γλωρόν; οὔ τοι δέος не маєш причини (чо-го) бояти ся, тобі страху не має (С), нічого не бій ся; (δF творить позицію).

δέп-ās, аос, τό, dat. δέπαі, δέпαι, nom. pl. δέπα, -άων, δεπάεσαι, δε-πασαι, пугар, кубок, килішок, етакан, чарка; ἀμυγυπέλλον, сїноу.

δέρ-ομαι, iter. ipf. δερκέσμετο, prt. δεδорκε, -κώς, аог. 2. ἔδρακον, споглядаю, дивлю ся, δεινόν страшно; πῦρ δρθαλμοіσι δεδорκώς з яскравими очима (Б), кидаючи огненим зором; виджу т. є жию; спостерігаю, бачу.

дэр-μα, τό (дэрω), скіра, кожа; бордюг, міх.

δερμά-τινος, З. скіряний, зі скіри, ремінний, τροποί.

дэрω, ipf. від дэрω.

дэр-τρον, τό, сїткова оболонка, оболонка кишкова, λ 579.

дэрω, ipf. ἔδερων, дэрων, аог. З. pl. ἔδειραν, стягаю скіру, здираю, обдираю зі скіри, білую, βους, μήλα.

δέσμα, τό (δέω), застяжка, стяжка, застїбка, завязка; путо, сїтка, окова, закова; стрічка, виплітка, обвязка, стрій на голову, (лише pl.).

δεσμός, ό (δέω), окова, закова, путо, посторонок, мотуз; вузол, вузлик ϑ 443; якірна ливва ν 100; ремінь у дверий; цвях, цвяхок Σ 379.

δέσποινα, ἡ (δεσπότ-ναι), господиня, хозяйка, пані дому, володїтелька; ἄλογος дέσποινα, княжа, князївска жінка.

депї, ἡ (δέω), вязанка, головня, походня, смолоскипа; лише pl. δευήσεσθαι, fut. від δεύω.

Δευκάλιδης, ас, син Девкаліона Ідоменей M 117 N 307 P 608.

Δευκάλιτων, ωνος, а) син Міноса і Пазифаї, отець Ідоменей, король Крети, τ 180, N 451; — б) Троянець, що єго вбив Ахиль.

деүро, деүρω, сюди, тут, от-тут, δεүρ' εθ: ходи сюди! нуже,

гейже, нуте, нумо! ἄγε δεῦρο ну лишень (Б).

δεύτατος, послідний, останній; superl. від δεύτερος.

δεῦτε, adv. сюди, тут; нуже, мерщій, нумо, давай, кете-лиш (Б); звич. з plur. дїєсл. ἴομεν, ἄγετε, також δεῦτ' ἄγε.

δεύτερος, 3. другий; δ. ἐμεῖο пізнїйше як я, від мене, по менї, мене переживаючи. Neutr. δεύτερον, a. adv. у друге, вдруге, другий раз, відтак, знов; pl. δεύτερα, друга нагорода Ψ 538.

1. δέω, ipf. ἔδευε, δεῦε, iter. δεύεσκον, ipf. m. δεύετο, οντο, змочую, зрошую, скроплюю, звохчую, εἴματα δάκρυσι; полощу (Б) ε 53; γλάρος ἄγγελα δεύει, молоко наповняє скіпці, ск. в повні молока.

2. δέω (δέω), act. лише aog. ἐδεύσας, недостаю, хибую, бракую, хибляю; med. prs. δεύεσι, η, opt. -οίαιτο, f. -ήσεαι, inf. -ήσεσθαι, ipf. ἐδεύεο, не маю, потребую, терплю недостаток, вимагаю, недостає; οὐδὲ τι θυμός ἐδεύετο δαιτὸς εἰσής ηἰ в чім душа не мала недостачі на спільному бенкеті; δευόμενος потрібний, потрібуючий, позбавлений, без нічого (С), в біді; θυμὸς позбавлений життя; я в гірший, усугнаю кому, з задустою: μάχη π. ἐδεύεο до борби ти далеко не доріє, в борбі остав позаду за ким Ἀρχαίων; οὐ ποθι ἔλπομαι οὐτως δεύεσθαι πολέμοιο Ἀχαιοῦς, думаю, що нігде так дуже (як на лівій стороні) Ахайці в борбі не будуть недомагати (в клопоті).

δέχεται, 3. pl. δέχθαι, гл. δέχομαι.

δέχομαι, 3. pl. δέχεται, f. δέχομαι, 3. δεδέχομαι, aog. (ἐ)δέξατο, ipf. δέξει, aog. 2. ἐδέχηται, 3. sg. ἔδεκτο, δέκτο, ipf. δέξο, inf. δέχθαι,

prt. δέγμενος, prf. δέδεγμα, 3. pl. δειδέχεται, prt. δεδεγμένος, ipf. δέδεξο, plpf. (ἐ)δέδεχηται, δείδεκτο, διδέχεται, a) приймаю, беру, відбираю, τί παρὰ τινος, і τί τινος щось від когось; χρυσὸν Ἀλεξάνδροιο від А., але χρυσὸν ἀνδρὸς ἐδέξατο взяла золото за свого мужа, продала его за золото; οἱ ἐδέξατο γάλλικον ἔγχος відібрав ему, взяв від него, прийняв; приймаю гостинно, угощаю ἐν δόμοισιν; зношу (терпеливо) υ 271; Κῆρα δέξομαι піддам ся судьбі, потерплю смерть; б) особл. в формах: δέχεται, в prf. aog. 2. і fut. 3., ворожо приймаю, очікую, чекаю, жду, стрічаю, підймаю борбу, етаю битись (Р), напіраю, устоюю, видержую, додержую кому, мірю ся з ким; δέξομαι δουρὶ привитаю ратищем; чатую, чигаю; φῶτα ἐδέχηται ἐλευσεσθαι я ждав, що то прийде, очікую, з ὀπίσται, εἰσέκει; δέχεται κακὸν ἐκ κακοῦ одно нещастє слїдує за другим, по другим Т 290 пор. δεδοχημένος.

δέψω, aog. δεψήσας, розминаю, розімну, розгнітую, розмягчую, κηρόν μ. 48.

1. δέ-ω, opt. δέοιμι, ipf. δέον, med. δέοντο, aog. ἔδησα, δήσα, aog. m. iter. δηράσκητο, plpf. 3. sg. δέδετο, -ντο (пор. διδμημι), вяжу, привязую, звязую, скручую (Б), завязую, τινὰ δεσμῶ і ἐν δεσμῶ посторонком, кайданами, ἱμάσιν ремнями; τινὰ χεῖρας τε πόδας τε за руки і за ноги; plpf. δέδετο був, лежав звязаний; νῆας δέδετο були привязані, ἐκ τινος або παρὰ τινι до чогось; μένος καὶ χεῖρας спинною, ослаблюю; κελύθει здержую, сшиною в дорожі; обовязую φ 352. — Med. привязую, підвязую собі, ὑπὸ ποσσὶ πέλιδα під ноги; περί або παρὰ τι до чого, при чім; при-

кріпляю, привязую *ἔπλα ἀνά νῆα*, *δίφρου ἔπισθεν* з заду до воза; припинаю, упинаю, причіпаю, присілюю.

2. *δέω*, потребую, недостає мені. хибує; аог. *ἔμετο δὲ δῆσεν* мене потребував Σ 100. (гл. *δεῖ*, треба, *δεύω* обходжу ся без чого, не маю).

δή, а) підносить вагу слова, що до него прилучає ся, або й цілого речення: то, отже, а вже ж, а, якраз, саме, власне, справді; *ὅς δή* котрий то, що то, що якраз; *τά δή νῦν πάντα τελεῖται* якраз (а) все те.; *ἦ δή* де якраз, *ἀλλὰ δή* але якраз, *οὕτω δή* так отже; б) впроваджує речення побічне: *ὅτε δή*, *εἰ δή* коли отже, колиж, коли вже, если отже, скоро отже, чи отже, чи справді; в) особл. в значіну часовім; саме тепер, якраз тепер, вже, доперва, *καὶ δή* і, а вже, і тепер; *δή γάρ* бо вже; г) скріпляє питаня і зазив: *τίς, τί δή*; хтож, щож, хтож отсе (то), хто такий, що таке, щож отсе?; *ἄγε δή* нуже, нуж-бо, нумо, нуте! *ἦ δή*, *ἦ μάλλ' ἀ* вжеж (таки) справді, дійсно; *μή δή* а вжеж не, лише не. — *Δή* стоїть на переді при vocat. і в *δή τότε*, *δή γάρ*, *δή πάμπαν*, *δή ἔπειτα*; часто з синіцевою *δή αὐτε*, *δή οὕτως*, *δή Ἀντιμάχοιο* і и.

δηθά, *δήθ'*, *diu*, довго, довгий час.

δηθ-ἔνω, *coni.* -*νησθα*, *ipf.* *δήθουνεν*, пиню, зволікаю, вагаю ся, гаю ся, бавлю ся, барю ся.

δη-κόων, *ωντος*, Дейкоонт, син Пергаза, Троянець, що его вбив Агамемнон Ε 534.

Δηχο-πίτης, *ου*, Дейопіт, син Пріяма, що его вбив Одиссей.

δή-τος, *З.* (*δαF*, *δαίω*), палочий, пекучий, спонищуючий, горячий,

завзятий, погубний, *πῦρ, πόλεμος*; ворожий, неприязний, противний, *άνήρ*; *subst.* ворог, неприятель; [*Υ* в *δησιο*, *ίω*, *ιον*, *ίων*, *ίοισι* і *ίους* при слід. співзвучках читаєсь з синіцевою].

δηιο-τήс, *ἦτος*, *ή*, вражда, вороговань, неприязнь, распря ζ 203; січа, борба, бій, боротьба, побій, різня.

Δηιο-χος, *ου*, Дейох, Грек, що его вбив Парис Ο 341.

δηιό-ω, *prt.* *ἄωντες*, *-δόντες*, *ipf.* *-έωντο*, *opt.* *-έωνεν*, *οιεν* і від *δηίω*, *prt.* *δηών*, *ipf.* *δήου*, *f.* *-ώσουσιν*, *ώσειν*, *coni.* *аог.* *-ώσωσιν*, *prt.* *-ώσας*, *pas.* *-θέντες*, пустошу, нищу, рубаю, вбиваю, *ἐγγεῖ, χαλκῶ*; в оюю, борю ся, *περὶ Πατρόκλοιο* за П.; *ἀσπίδας* рубаю, розрубую, розбиваю; *ἔλαφρον* роздираю, розриваю, розпанахую; пробиваю, протинаю.

Δηι-πύλος, *ω*, Дейпіль, товариш Стенеля Ε 325.

Δηι-πυρος, *ου*, Дейпір, Грек, що его вбив Гелен Ι 83 N 576.

Δηι-φοβος, *οιο*, Дейфоб, син Пріяма і Гекаби; після пізнішого переказу був по смерті Париса мужем Гелени; він провозжає її до деревляного коня, δ 276 M 94 N 156 і и.

δηλέομαι (*δαλός*, *deleo*), *f.* *-ήσομαι*, *аог.* (*ἐ*)*δηλήσα(ν)το*, *coni.* *-σαι*, *εται*, *-ηται*, *opt.* *-σαιτο*, пустошу, нищу, спонищую, погубляю, пакощу, роблю біду, краду (B), θ 444, ν 124, ушкоджую, шкоджу; *ρίνον* ранию; *Ἀχαιοὺς ὑπὲρ ἔρικα* вражаю, обиджаю, зачіпаю проти умови; *ἔρικα* нарушаю, переступаю, ломлю; *вбиваю*, гублю, погубляю λ 401, 408; заповдіваю кривду, допускаюсь злочину Δ 236.

δήλημα, *τό*, шкода, погибіль, погуба, *νηών* μ. 286.

δηλήμων, ονος (δηλέομαι), шкідливий, погубний, θεοί; subst. загубник, погубитель, що страчає (Б), βροτών.

Δήλος, Дель, остров в егейським морю, що належить до Киклядів; місце уродження Аполлона і Артеміди ζ 162.

δήλος, 3. (δέελος), видимий, видний, очевидний, ясний, зрозумілий, явний, виразний υ 333.

Δημήτηρ, τερος і τρος, Деметра, донька Кроноса і Гаї, сестра Зевса, мати Персефони і Плутона; богиня хліборобства і суспільного ладу, ε 125, E 500.

δημο-εργός, ον, що займає ся публичними (загалови пожиточними) справами, що в службі народу, що загальне добро підпомагає, добру загальному пожиточний робітник, труженник народний, промисловець, ремієник.

δήμ-ιος, ον, людський, народний, громадянський, громадський, публичний; **πρόξιος** справа громадека, діло, орудка гр.; **αἰσυμνήτα**: вибрані народом, з громади (Б); **οἶκος** громадський дім; **δήμιόν τι ἀγορεύειν** про діло, справу громадеку, що дотикає добра люду; **νευτ. pl. δήμια πίνειν** на кошт громадський, коштом гр.

δημο-βόρος, ον (βορ, βιβρώσκω), що громадеке добро проїдає, пожирає, глитаї людий (С), людоїда (Р); **βασιλεύς** A 231.

δημο-γέρον, οντος, ό, найстарший в громаді, між народом; **pl. старшина** народу; князь.

Δημό-δοκος, ον, Демодок, сліпий фаяцький співець, кобзар.

δημό-θεν, adv. від людий, в громаді, з громади, по хатах (Б).

Δημο-κόων, ωντος, Демокоонт, син Пріяма, що єго вбив Одисей Δ 499.

Δημολέων, οντος, Демолбонт, син Антенора і Теани; єго вбив Ахіль Υ 395.

Δημο-πτόλεμος, ου, Демоптолем, жених Пенельопи γ 242, 266.

δήμος, ου, οιο, край, земля, сторона; **κατά δήμον**, **ἀνά δήμον** в краю, по людях (Б), в громаді; **δήμου ἀνὴρ** чоловік з люду, простий чол.; так само **δήμον ἔονται** M 213; громада, нарід, люд; громадеке добро.

δημός, ό, товщ, товстість, тук, сало, лій.

Δημ-οὔχος, Демух, син Філетора, Троянець, що єго вбив Ахіль Υ 457.

δήν, adv. (diu), довго, давно, з-давна, від давного часу; **οὐδέ δὴν ἦν** і не довго жив.

δην-αῖός, 3. що довго живе, довговічний, довго треваючий.

δήνος, εος, τό (δα), намір, постановова, рада, гадка, θεῶν; **ἦπια** жичливе успособленє; підступ, викрут, хитрощі, **δυσφωία**; лише **plur.**

δηῶω, гл. **δηῶω**.

δηρῖ-άομαι, 3. du. **-άσθων**, **ipv.** 3. **pl. -άσθων**, **inf. -άσθαι**, **ipf. 3. pl. -έωντο**; від **δηρίομαι** aor. **δηρίσαντο**; від **δηρίνω** aor. 3. du. **δηρινθήτην**, воюю, борю ся, бю ся, **περί τινος** о кого; **εварю** ся, **лаю** ся, **спору**, **змагаю** ся, **ваджу** ся, **перечу** ся, **ἀμφί τι** о що.

δήρις, ιος, ή, **борба**, **бий**, **боротьба**; **σπῆρ**, **колотечча**, ω 515.

δη-ρός, 3. (δήν), **довгий**, **тривалий**. **Neutr. δηρόν** adv. **довго**; **ἐπὶ δηρόν** на довгий час. [і перед δ, α 203, I 415].

δηράσκητο, **δήσε**, гл. **δέω**.

δήω (δα), **εις**, **οἰμεν**, **επε** **знайду**, **зустріну**, **застану**; **οсягну**, **діжду** ся; **доконую**, **довершую**; **οὐκέτι δῆτε τέκμων Ἰλίου** не осягнете, не діждете ся.

δρών, -ώσας, -ώσωσι, гл. δριώω.
Δία, асс. від Ζεύς.

διά (dis, поміж), через, крізь, між, на двох, на половину. Пгаер. з gen.: через, по, крізь, *διά ἀσπίδος*, *διά ὄμου*, *διά δώματος*; *πρέπειν διά πάντων* понад всіх, між усіми відзначати ся; *διά νηός* здовж корабля, по човну (B). — 3 асс.; через, по, проміж, серед: *διά δώματα* по хаті; *διά νόκτα* у ночі, в часі, серед ночі, через ніч; *διά στόμα ἀγοίτο* через уста перенести т. є. мати на устах; *через*, *за* *для*, *і* *за*, *ради*, *із*: *δι' ἀπραδίας* через необачність; *через*, *при помочи*, *по волі*, *посредством*, *ди' Αθήνην*. Пор. *διαπρό*, *διέχ*. — В зложенні: *через*, *крізь*, *з* *о* *в* *є* *ї* *м*, *дуже*, *поміж*, *за*, *пере*-, *роз*-, [*ї* на початку стиха Г 357, Δ 135, Η 251, Λ 435].

δια-βαίνω, inf. -έμεν, аог. 2. *διέβην*, inf. -βήμενοι, pt. -βάς, іду *через*, *переходжу*, *переступаю*, *перескакую*, *τάσσον*; *переправляю* ся, *пливу*, *εις Πηλδα*. Intr. *εὖ διαβάς*, добре, широко розкравив ся.
δια-γινώσκω, pt. οντες, inf. а. 2. -γινώσκει, пізнаю добре, докладно, розпізнаю, розрізняю, відділюю, відлучаю, відокремлюю, *δοτέα*.

δια-γλάφω, pt. аог. -γλάψασα, *копаю*, *викопаю*, *вигребую*, *вижолоблюю*, *εὐνάς* δ 438.

δι-ἄγω, аог. 2. *διήγησον*, *перепроваджую*, *переводжу*, *переправляю*, *перевожу* υ 187.

δια-δέχομαι, opt. аог. 2. *διαδράκω*, *гляджу*, *проглядаю* *крізь* *що*, *бачу*, *спостерігаю* *через* *що*, *замічаю*, *добачаю*. Ξ 344.

δια-δηλέομαι, аог. *διεδηλήσαντο*, *роздираю*, *розриваю*, *рву* ξ 37.

διαδράμοι, гл. *διατρέχω*.

διάει, гл. *διάημι*.

δια-εἶδομαι, f. -σεται, *даю* *переглянути*, *показую* *наглядно* *ἀρετήν*; intr. *ἀρετὴ διακρίθεται* *показує* ся, *-виявляє* *ся* *ясно*, *довидно*.

διαεπέμεν, гл. *διεῖπον*.

δι-ἄημι, ipf. *διάει*, *провіваю*, *продуваю*, *пробиваю* (B).

δια-θειόω, аог. *διεθειώσεν*, *сиркою* *викаджую*, *прокаджую*, *прочищую*, *скрізь* *курю* (B), *δῶμα* γ 494.

δια-θρύπτω, pt. аог. p. -τρυφέν, *розломлюю*, *проломлюю*, *ломлю*, *розтріскую*, *ξίφος* Γ 363.

διαίνω, ipf. *δίαινε*, *вето*, аог. *ε-δίηνε*, *змочую*, *скроплюю*, *намочую*, *звохчую*, *зрошую*, *заливаю*.

δι-αιρέω, *розділюю*, *розлучаю*, *зриваю*, *розриваю*; аог. *διά-δ' ἔλε κύκλους*, Υ 280.

δια-καέζω, *розколюю*, *полупую*, *наколюю*; inf. аог. *διά τε ξύλα καέσσει*, σ 322.

δια-κείρω, inf. а. -κέρσαι, *розтинаю*; *нівечу*, *нищу*, *перечу* (P), *перешкоджую*, *ἔπος* θ 8.

δια-κλάω, pt. аог. -κλάσας, *ломлю*, *розломлюю*, *τόξα* E 216.

δια-κοσμέω, ipf. -εκόσμεον, *ладжу*, *ладнаю*, *порядкую*, *прибираю*, γ 457; — *розкладаю*, *ділю*, *розділюю*, *поділюю*, *устанавлию* *в* *ряди*; *διά τρίχα κοσμ*.

δια-κρίδόν, adv. *окремо*, *осібно*: *очевидно*, *рішучо*, *без сумніву*, *безперечно*.

δια-κρίνω, f. -κρίνει, -έεσθαι, аог. *дієкрине*, аог. ps. 3. pl. *дієкріθεν*, opt. 2. pl. -κρινθείτε, inf. -θήμενοι, prt. -κρινθείς, prt. pf. -κєкріμένοι, *розділюю*, *відділюю*, *розлучаю*, *розводжу*, *відлучаю*, *αἰπέλια* *розділюю*; *σῆμα* *різріжняю*, *розпізнаю*. — Med. *розлучаю* *ся*, *розстаю* *ся*, *розходжу* *ся*; *помиряю* *ся*, *примиряю* *ся*, *розходжу* *ся* *в* *згоді* Γ 98, *погоджуюсь*; pass. я є *розлуче-*

ний, розлучають мене; розходжу ся, розстаю ся (дружно); διακεκρυμένως розлучений, окремо.

δι-άκτορος, δ (ἀγω), провідник, товариш, післанець, [прізв. Гермеса, яко післанця богів, особливо Зевса].

δια-λέγομαι, аог. διελέξατο, розбираю, розважаю, роздумую, думаю об чім, ταῦτα.

δι-αμάω, аог. διέμασε, перекошую, т. є. пробиваю, протинаю, розпорюю, χιτώνη Γ 359, Η 253.

δια-μετρέω, іpf. διεμέτροον, перемірюю, вимірюю, відмірюю, χῶρον Γ 315.

δια-μετροῦτός, 3. відмірений, вимірений Γ 344.

δια-μοιράομαι, іpf. διεμοιράτο, розділяю, поділяю ξ 434.

δι-αμπερές, і особіо διὰ δ' ἀμπερές, adv. наскрізь, зовсім, скрізь, всюди, навкруги, зі всіх сторін, весь, цілий; по черзі, без виїмку Η 171; (про час) здавна, безнастанно, безперестанно, заєдно, (на) завсїгди; δ 209, σ 196, ψ 151, Κ 331, Ο 70 і н.

δι-άν-διχα (διὰ, ἀνά, δίχα), adv. двоюко, на двоє (Κ); δ. δῶκε дав одно з двох; сюди й туди, сяк і так.

δι-ανύω, аог. διένυσε, зовсім докінчую, довершую, відбуваю; οὐπω κηκόητη διένυσεν ἦν ἀγορεύων не вєпів доказати про своє бідовання (Β), оповісти до кінця.

δια-πέιρω, (гл. πέιρω), пробиваю; διὰ δ' — πέιρεν Η 405.

δια-πέρθω, аог. 1. διέπερσε, соп. -πέρσομεν, іnf. -πέρσαι, аог. 2. διέπραθον, -ομεν, іf. -πραθέειν, зовсім нищу, руйную, пустошу до нащадку, πόλιν.

δια-πέτομαι, аог. διέπτατο, пролітаю, відлітаю, улїтаю, лину, διὰ δ' ἔπτατο Ε 99.

δια-πλήσσω, іnf. аог. -ῆξαι, розбиваю, рубаю, лунаю, розлупую, пробиваю, δρύς, δόρυ χάλκῳ.

δια-πορθέω, рf. аог. -θήσας, руйную, збурую, пустошу Β 691.

δια-πραθέειν, аог. від διαπέρθω.

δια-πρήσσω, іpf. -έπρησσον, орf. аог. -ξαιμι, докінчую, довершую, доводжу до кінця, з'орудовую, διαпр. λέγων оповідаю до кінця, все розкажую (Β); πολεμιζῶν воюю безнастанно; κέλευτον відбуваю дорогу, досягаю ціли дороги; διέπρησσον πεδίωιο ішли через рівнину (відбували дорогу через р.)

δια-πρό також διὰ πρό, наскрізь, зовсім через, скрізь; також з gen. Δ 131 і н.

δια-πρόσιον, adv. далеко, широко; ἦρσεν голосно, сильно, що далеко чути.

δια-πτοιέω, розганяю, розполюшую, лякаю, страху наганяю, ἐπέεσοι γυναικας σ 340.

δι-αρπάζω, граблю, рабую; роздираю, розриваю Η 355.

δια-(ρ)ραίω, f. -αίσει; σουσι, іnf. -ραίσεσθαι, іnf. аог. -ραΐσαι, розбиваю, розтріскую, торощу νῆα; οἶκον нищу зовсім, до нащадку; руйную, пустошу, винищую; гублю, погубляю; зовсім роздираю, розриваю в шматочки (Β), розшарпую.

δια-ρήγνυμι, проломлюю, розсаджую, розриваю, прориваю; διὰ τε ρήξασθαι ἐπ. Μ 308.

δια-ρρίπτω, іpf. ітер. -ρρίπτασкен, перекидную, перестрілюю, пронизую (Β), διστόν τ 575.

δια-σεύομαι, лише аог. 2. διέστυτο, перебігаю, перелїтаю, біжу через λάσιν; μεγάροιο вибігаю з комнати; τάφροιο перескакую через рів; στέροιο переходжу, прошиваю, пробиваю.

δια-σκεδάννυμι, аог. διασκέδάσει, орf. διασκέδάσεις, розсипаю, роз-

віваю, розношу; розкидую, розмітую, розганяю, розполошую; *νῆα* розбиваю, торощу; *ἀγλαΐας* розвіваю (Б).

δια-σκίδνημι, 3. pl. -σκιδνάσιν, розганяю, розмітую, *νέφεα* E 526.

δια-σκολιάομαι, вивідую, перешукую скрізь, провідую, доходяжу; виглядаю (очима), пізнаю.

δια-σχιζω, aor. -έσχισε, ps. *διασχίσθη*, розлущую, розтинаю; *ιστία* розриваю, роздираю; *νεύρα* протинаю.

δια-τελευτάω, зовсім доконую, докінчую, довершую; *διὰ πάντα τελευτᾷ* T 90.

δια-τέμνω, aor. 2. -τάμε, cop. *τάμη*, протинаю, розтинаю, розрізую, перерізую, рубаю, розрубую.

δια-τινάσσω, cop. aor. *τινάξῃ*, розбиваю, торощу, розтріскую.

δια-τιμήγω (*τέμνω*), if. aor. -ήξει, pt. -ήξας, aor. 2. *διέτημαχον*, ps. *διέτημαχην*, протинаю, розтинаю, розрізую, розрубую; *λαϊτμα* протинаю, порю, борю ся з філями; розділюю, розлучаю, кидаю в розтіч, розкидую *νῆας*, *Τρώας*. — Pass. aor. *διέτημαχεν* розділили ся, розлучили ся, розійшли ся, *μῆλα* розбрили ся; *σανίδες* розпали ся, розлетіли ся, потрікали.

δια-τρέχω, aor. 2. *διέδραμον*, opt. *διαδράμοι*, перебігаю, перепливаю; ганяю по (Б).

δια-τρέω, aor. -έτρεσαν, зі страху розбігаю ся, кидаюсь в розтіч, утікаю; особно P 729.

δια-τρίβω, cop. 3. sg. -ησι, pt. aor. -ήσας, розтираю *ρίζαν*; перешкаджаю, спинюю *πάντα*; *χέλον* усмиряю, здержую; *μητρός γάμον* спинюю, борюю (Б); зволікаю, проволікаю; *Ἀχιλῆος γάμον* здержує А. з весіллям, (водить ве-

сїллям, Б); *έδοτο* (*έταίρους*) здержую з відїздом; гаю ся, відмагаю ся, пиню.

διά-τρίχα, adv. gl. *τρίχα*.

δια-τρίγυος, on (*τρίγυη*), що доєспіває в ріжній порі, *έρχος* ω 342.

δια-τρυνφέν, pt. aor. від *δια-θρύπτω*.

δια-φαινομαι, ipf. *διαφαίνεται*, показую ся (крізь що), проглядаю, указую ся, а є видний, *νεκρών* поміж трупами; свічу ся, просвічую наскрізь (Б), розпалюю ся, зажарюю ся, блистїю, блищу, ι 379.

δια-φθείρω, f. -φθέρσει, зовсім руйную, пустошу, нищу, збурюю до нащаду, *πόλιν*; intr. pf. *διέφθαρκα* ти пропав, губиш себе, пропадеш O 128.

δια-φορέω, розношу, розповсюднюю, розголошую, *κλέος*.

δια-φράζω, лише aor. 2. *διεπέφραδε*, докладно оповідаю, звіщаю, толкую, говорю, кажу виразно, розказую, напутити (Б).

δι-αφύσσω, aor. *διήφύσε*, зовсім вичерпую, розточую (Б) *οἶνον*; *σαρκός πολλόν* видираю, вириваю, передираю; *διὰ δ' ἔντεα ἤρυσ'* роздер, перетяв.

δια-χέω, aor. 3. pl. *διέχευον*, розливаю, розсипаю; розкладаю, розбираю, розрубую, ділю на часті, розчинюю на шматки (Б), *βοῦν*, *ῦν*.

διδάσκω, inf. -έμεν(αι), aor. (ε)-*δίδαξε*, if. pf. p. *δεδιδάχθαι* (δα), вчу, навчаю, *δμωὸς ἔργα ἐργάζεσθαι*. Pass. вчу ся, *τί πρὸς τινος* чого від когось; *διδασκόμενος πολλέμοιο* початух, новик в штуці воєнній, що доперва вчить ся штуки в.

δίδωμι (δέω), ipf. *δίδη*, ipv. 3. pl. *διδέντων*, вяжу.

διδοῖ, *διδόισθα*, *δίδου*, *διδού-ναι*, gl. *δίδωμι*.

διδύμων, онос, близнюк, близня; лише dual. і pl. παίδε.

δι-δύμος (δύο), подвійний, двійний, двоякий αἰόλοι; subst. pl. близнята.

δι-δωμι, -ωσι, і pl. -ομεν, -ουσι, 2. s. διδοίς, σίσθαι, 3. σί, ірv. διδωθι і διδου, іf. διδούνηι, ірf. 2. sg. ἐδίδους, 3. s. -δου, pl. διδοσαν, орf. διδοίτε, -οίεν, f. δώσω, διδώσομεν, διδώσειν, δωπέμεν(αι), аог. ἔδωκα, δώκα, (ἔ)δομεν, (ἔ)δοσαν, іter. δόσκον, соnі. δῶ, δῶς, δῶη(σι), δώομεν. δῶμεν, δῶωσι, δῶσι, орf. δοίην, δοίμεν, δοίεν, ірv. δός, δότω, δότε, іnf. δοῦναι, δόμεν(αι), рf. δοῦσα, δόντες, pass. рf. δέδοται, орf. аог. δοθείη, даю, дарую; приношу, складаю, жертвую, ἐκαστόμβας, ірз; наділяю чим, подаю εὐχος, κῦδος; помагаю, позволяю; насилаю, навіщаю, посилаю, зсилаю ἄλγος, ἄτην, κήδεα; назначую, суджу, присуджую, допускаю, завдаю; передаю, віддаю, покидую κωσί; кладу на що, кидаю πυρί; δός (в просьбах) позволъ, вчини, поможи, дай; τοι δάμιονα δῶσω зішлю тобі погибіль (убю); ἐδύνησιν, ἀχέσαι завдаю, біль, додаю смутку, болочно дотикаю; даю за жінку, віддаю (заміж), Σάμηνηδε ἔδοσαν до С.

διε гл. дію.

διέδοραμον, гл. διατρέγω.

ди-εїлон (Ἰεπος), def. аог. 2. лише ірv. діεπε, іnf. διασιπέμεν, вимовляю; обговорюю (основно), розбалакуюсь (Б), оповідаю, кажу (докладно, певно); пор. діεπω.

ди-еїромай, ехi, ірv. -рес, питаю, розпитую, випитую, розвідую ся, τινά τι (у) кого о щось.

ди-эх, через, зовсім через, із, геть із, προθύρου, μεγάρου.

ди-εлаўно, аог. -ήλασε, -έλασσε, переганяю, ἵππους τάφρου через рїв; λαπάρης пробиваю.

диелθэмен, іnf. аог. від διέρχομαι. *ди-εмай*, 3. pl. διένται, полошу ся, лякаю ся; гоню, утікаю πεδίαιо через рівнину; σταθμοίо διεσθαι даю ся прогнати від обори; пор. дію.

ди-эх-еїми, іnf. -ίμεναι (εїμι), виходжу (через що) Z 393.

ди-эх-ерэомай, -έεσθε, докладно випитую ся, розпитую, розвідую ся аосновно; ἐμε ταῦτα мене о се.

Диелфрэдэ, аог. від διαφράζω. *диелпрадон*, аог. від διαπέρθω.

диелпато, аог. від διαπέτομαι.

ди-эпю, ірf. діеπε, діеїπομεν, доконую, довершую, поладжую, орудую, роблю, пікляю ся, справляю ся з чим, вповняю, ἐχαστα; τὸ πλείον πολέμοιο χεїρες ἐμαї діеїπουσι руки мої підіймають (К), відбувають (С); переступаю, στρατόν переходжу через, порядкую; ἀνέρας σχηπανίω палицею (булавою) проганяю, розганяю.

ди-эргю (зам. діеїргю), ірf. 3. pl. діеєργон, розділяю, розлучаю, відлучаю, відділяю M 424.

ди-ерэсσω, аог. διήρεσα, веслюю, гребу (сильно), загрибаю (Б) χερσїν.

ди-ерос, 3. (діаїта), рухливий, живий, жи ю ч и й, ζ 201; (діеїмай) скорий, легкий, διερω поді скоро.

ди-эрхомай, f. -ελεύσεσθαι, аог. διήλθε, орf. -έλθοισιν, іnf. -θέμεν, переходжу, похожаю, πῶς серед череди; ἄστν, μεγάρου переходжу, спішу через; κλισίας передираю ся, перебиваю ся; χροός переходжу, перебиваю (наскрізь).

диесхэдасе, гл. διασκέδάννυμι.

диэссонто, аог. від διασεύομαι.

диетмагев, аог. р. від διατμήγω.

ди-эхю, аог. 2. діеσχε, проти-скаю ся, пробиваю ся, продираю ся, переходжу (наскрізь), виходжу, перелітаю через що

(і виступаю на противнім кінці), δι' ὧρου ἐρχος ἔσχεν копіє перейшло через.

δίζημαι (ζήτω), -ημι, -ήμενος, f. διζήσομεθα, шукаю, вишукую, стараю ся о що, стараю ся набути, дістати або приднати, ἐέδνοισι; набуваю, νόστον бажаю; πληθύν стараю ся мати або придбати; побиваю ся о що.

δί-ζυξ, ζυγος (ζυγ, ζεύγνυμι), лише διζύγες ἵπποι пара, парами, по парі E 195, K 473.

δίζω (δίζ), іpf. δίξε, сумніваю ся, маю сумнів, вагаю ся, я в непевний, роздумую, II 713.

Δίη, Дія, малий острів коло Кнозу на Креті, λ 325.

διήγαγον, аог. від διάγω.

διηρόσιοι (зам. διακ.), двіста.

διήλθεν, аог. від διέρχουμι.

δι-ηνεκ-ής, ἐς, непроривний; довгий, далекосяглий, широкий, великий, νότος, βάρδος, повний, цілий.

διηνεκέως, adv. подрібно, обширно, докладно, достоменно (B), широко, ясно.

διήρεσα, аог. від διερέσω.

δίηται, сопі. pgs. m. від δίω.

ди-іημι, посилаю, перепускаю, перекидаю, прострілюю; лише διὰ δ' ἤκε σιδήρου.

ди-икнеоμαι, f. διξομαι, аог. διίξω, переходжу; подрібно, докладно оповідаю, розказую, πάντα.

дй-петής, ἐος, що з неба походить, від Зевса, съвятий (B), ποταμός (про ріки, що від дощу збирають).

ди-ілтаμαι, гл. διαπέτομαι.

ди-істиμι, лише intr. аог. du. 2. διαστήτην, 3. pl. διέστησαν, pt. διαστάντες, pf. pl. διέσταμεν, іpf. m. διέστατο, відступаю, розступаю ся, розставляю ся, розлучаю ся, розходжу ся, відділюю ся; стою

з далека (і не борю ся) Ф 436; (через сварню, посварившись) розходжу ся, роз'єдную ся (K), розбратую ся, A 6.

дй-филос, Зевсови милій, любимець Зевса, любий богам (C).

дйк-эω (δίκη), іf. -έμεν, іpf. δικάζον, аог. δικάσαν, сопі. δικάτω, іrv. δικάσασθε, суджу, я в судиєню, висказую суд, розсуджую, розізнаю, постановляю, рішаю, рішаю спір Θ 431. Med. дожджу свого права, правую ся, бороню своєї справи перед судом, стаю перед судом.

дйк-аиос, 3. (δίκη), справедливий, що відає, знає правду (B), правий, праведний; належний, ялий, приличний, чемний; сопр. -ότερος, sup. -ότατος; δίκαιώς справедливо, по звичаю, чесно; δ. μνάσθαι чесно вести сватовство (B).

дйк-олóлос, é, судия, правосудець (K); ἀνήρ λ 186.

дйкη, ή (δείκνυμι), обичай, звичай і, βασιλήων, θεῶν, δμῶων; норов, свосіб; δ. βροτῶν доля, судьба, λ 218; право, справедливість, правда, справа; δίκην εἰπεῖν справу представити, право доказати (про спорячих); δίκης ἐπιθευές εἶχειн бути позбавленим свого права; δ. εἴροντο питали о свої права, дожидались приговору (B); за-суд, приговор (B); судівництво, суд (справедливий) II 542; δίκη домагаючись свого права, справедливо, по правді.

ди-клиз, ίδος (κλίω), двокрилий, о двох крилах, подвійний, двійний.

дйк-тѳон, τό, сїть, сїтка, невід, πολυωπόν γ 386.

дйн-эѳω, іpf. εδίνεου, ітер. δινεύεσκε, і від δινέω іpf. δινέομεν, εδίνεον, όμεσθα, 3. du. δινείσθην, аог. δινήσας, соп. аог. p. δινηθῶσιν, іnf.

-θῆναι, pf. -θείς, a) trans. в крузі, або довкола обертаю; ζεύγεα довкола повертаю; σέλον довкола закручую, вірую, кручу, верчу довкола ε 388; б) intr. в крузі, довкола кручу ся, обертаю ся, танцюю; ходжу довкруги, скрізь, тиняю ся; ἔσσε δινείσθην очи бігали, сюди й туди звертались; аог. р. δινῆθῆναι довкола обертати ся, бігати довкола.

δίμη, ης, ἡ, вир, крутило, крутиж, круча, плесо, пропась, безодня.

δινῆ-εις, 3. вироватий, повен вирів, виристий, вировий, би-стрий (Б).

διν-ωτός, 3. заокруглений, кругло точений, мережаний (Б), мурдерно, майстерно зроблений, λέ-ζα, κλισίη.

διο-γενής, ἐς, що походить від Зевса, богородний (К), благо-родний (Р), божий, рівний бо-гам (Б), боговитий.

Δίο-θεν, від Зевса, через 3. по волі 3.

διοίσομαι, гл. διαφέρω.

δι-οϊστεύω, аог. conі. -ση, орт. -εύσειας, inf. -стеύσαι, стрілу перепускаю, прострілюю, прони-зую (Б), πελέκειον через топорі; стрілою досягаю (віддаленє).

διοίτο, орт. від діω.

Διοκλῆς, ἦρος, Діокль, син Ор-зильоха, отець Орзильоха і Кре-тона, кор. в Ферах в Мессенії Е 542 і д.; у него ночував Те-лемах γ 488.

δι-όλλυμι, зовсім нищу, погу-бляю до нащадку; pf. intr. ἐτέ-λωλε погиб, пронав, запропастив ся, змарнував ся.

Διο-μήδη, ης, Діомеда, донька Форба, невольниця Ахілля.

Διο-μήδης, εος, Діомед, Айт-олієць, син Тидея і Дейфілі, кор.

в Аргої; брав участь в другім поході на Теби, був під Троєю з 80 кораблями; в Е описана Δ. ἀριστεία, Ζ 230 заміна збруї з Глявком а γ 180 его поворот.

Διον, місто в Евбої на розі Кенайоні В 538.

Διό-νυσος, і Διώνυσος, Діоніз, син Зевса і Семелі, що его ви-ховали нізайські русалки Ξ 325; почитаний в Тракії, перед трак. кор. Лікургом утік до Тетиди Ζ 132; бог управи вина.

δι-οπιεύω, вивідую, іду на розвідини, пильно уважаю, слі-джу довкола, розглядаю К 451.

δι-οπιήρ, ἦρος, ἐ, вивідник, ви-відач, чатівник, звідун, шпігун.

δι-ορύσσω, р. аог. διὰ- ἔρύξας, копаю здвж, перекопаю, φ 120.

Δίος, Дій, син Пріяма, Ω 251.

δῖος, δις, δίων, divus, що похо-дить від Зевса, божий, богови-тий, сьвятый, богорівний (Б), γέ-νος; великий, знатний, могу-чий, поважаний; δις θεά велика богиня; δ. θεάων богиня з бо-гинь; преславний, благородний, сьвітлий, славний, знаменитий, чудний, гарний.

διο-τρεφής, εος, Зевсом жи-влений, вихований; що стоїть під опікою, покровом Зевса, бо-жий.

δι-πλάξ, ακος, (δῖς, πλέκω), по-двійно зложений, подвійний, двійний; sbst. ἡ διπλάξ (χλαίνα), подвійна загортка, одяг, плащ, двійний жупан (Б).

δι-πλόος, 3. fem. διπλή, подвій-ний, двійний, двоякий; δ. θώραξ, бо панцир складає ся з на-грудника і наплечника.

δι-πτύχος, ον (πτύξ), подвійно рясований, морщений, подвійно зложений, ν 224 λώπη = διπλάξ; **διπτύχα** (acc. sg. від διπτύξ)

ποιεῖν (κλίσην) подвійно довкола обложити, обкласти в два ряди (B), прикласти в два шари (C).

δίς (dis), adv. два рази, двічі, у двох, : 491.

δισ-θάνης, ἐς (θανεῖν), двічі вмираючий, двічі мерляк (B).

δισκ-έω, ipf. ἐδίσκεον, кидаю кружком, кружалом, кидаю до мети θ 188.

δίσκος, ὁ (δινεῖν), круг, кружок, кружало; був круглий, плоский, камінний (λίθος, λίθς) або залізний (σέλος) B 774, θ 186.

δίσκ-ουρα, τά (οὔρον), далекосяглість, або просторонь, що її перебігає кинене кружало; границя, мета, доверг кружала; ἐς δίσκουρα λέλειπτο ο доверг кружала остав з заду ψ 523.

δι-φάω, шукаю, вишукую, на верх добуваю, τήθεα II 747.

δι-φρος, ὁ, васак, полукішок (круглий, на ремнях, з заду отвертий); сиджене, E 727; віз, брчка (B); крісло θ 717, Γ 424 і н.

δι-χᾶ, adv. на двох, на половину, на дві часті, двояко, подвійно; на дві сторони, ріжно, всіляко, незгідно, відмінно; δ. βῆξεν двояко говорити, різнити ся в гадках.

διχθά, гл. δίχα; δ. κραδίη μέμονε важить ся на дві сторони.

διχθά-δίος, 3. двоякий, (по)двійний. N. pl. adv. двояко, на двох.

διψα, ή, спрага, спрагота, жадаба, смага.

διψάω, маю спраготу, хочу, багну пити, багну води, λ 584.

δίω (пор. δεῖδω), утікаю: περί ἄστυ δίον; бою ся, лякаю ся: περί γὰρ διε νηυσίν за судна. — Med. conі. δίηται, -ωνται, opt. δίετε, лякаю, полошу, страшу,

жахаю, проганяю φ 370, збиваю з поля (P); δήτους προτί ἄστυ, проганяю, відганяю, розганяю; гоноу ἴππους; μάχην γαῦρον відпирраю, відвертаю, віддаляю від кораблів; (пор. διεμυ).

δι-ωθέω, aor. διώσε, розпихаю, розриваю, χρημνόν Φ 244.

δι-ώκω, inf. -ειν, -έμεν(χι), ipf. 3. du. διώκετον, проганяю, вигання σ 409, розганяю, розполошую; повертаю, поворочую, правлю, гоноу, поганяю, скоро їду, θ 439; νῆα гоноу. Med. πεδίους гоноу перед собою через рівнину; δέμοιο проганяю з дому. Переслідую, гоноу за ким; стараю ся щось осягнути, ἀκίχητα гоноу за тим, що недосяжне: осягаю, дістаю, достигаю, доганяю X 199, добігаю; inlr. гоноу, пливу, їду (скоро), біжу, ψ 344 і н. μ 182; νηῦς -διωκόμενη гонений (веслами), пливучи скоро.

Διώνη (Juno), Діона, мати Афродити від Зевса E 370 і н.

Διώνυσος, гл. Διόνυσος.

Διώρης, εος, Діор, а) син Амаринкея, вожд Епейців B 622, Δ 517. — б) отець Автомедонта.

δημηθείς, δημηθήτω, гл. δαμνάω.

δημη-σις, ή (δαμ), своєнє, усмирєнє; зупин, стрим; ἴππων ἐχέμεν δημησίν τε μένος τε знати коний усмирити і правити ними в розгонї (ix силоу) P 476.

δημητεира, ή, побідниця, володїтелька Ξ 259.

Δηίτωρ, син Язона, кор. в Кипрі (імя видумане Одиссеєм).

δμωή, δμωή, ή, невольниця, бранка, рабня (B); служниця, служанка (P); δμωή γυναικєς жіноча челядь (B).

δμῶς, ὡς, ὁ (δαμάω), dat. δμῶεσαι, δμωσί, (покорений, поборєний); невольник, раб; слуга,

парібок, батрак, наймит; pl. слуги, челядь; *δμῶδες ἄνδρες* π 305.

δυναλίξω, f. -ξω, вивертаю, звалюю, мечу, кидаю, повалюю, *ἀνὴρ ἄνδρα*; надягаю, закидаю на себе, обкриваю ся, одягаю ся, закутую ся, *ῥάκηα* в драну одіж, дражня (Б).

δνοφερός, 3. (*δνόςρος*), темний, мрачний, хмарний, замрілий, чорний, *νόξ*, *ὑδωρ*.

δοάσασατο, def. aor. m. i conі. 3. sg. *δοάσασατο* (*δέαται*), здавало ся.

δοθεῖη, opt. aor. p. від *δίδομι*.

δοιή, ἡ, сумнів, річ сумніва, непевність; *ἐν δοιῇ* (*εἶναι*) бути в непевности, або (*ἔστι*): є річ сумніва, непевна, I 230.

δοίος, 3. (*δός*), подвійний, дво-який; pl. du. два, оба; neutr. pl. *δοία* з двох сторін, з двох зглядів, або: двоякого роду.

(*δοκῶ*), лише prt. pf. p. *δεδοκήμενος* і *δοκ-εύω*, pt. aor. *δοκέουσα*, гляджу, підглядаю за ким, підделухую кого, чатую, засідаю ся, назираю, підсеідаю, настаю на кого, переслідую; *Ὀρίωνα* заєдно маю на оці; пильную, уважаю; *ἐπιστόμενον* сліджу, гляджу пильно.

δοκ-έω, *έεις*, *έει*, *εἶ*, aor. *δόκησε*, а) думаю, гадаю, надіюсь з inf. *κίησαιν*; *δ. μέγας ἔμμεναι* удавш з себе сильного (Б); б) здаю ся, здаєсь мені *εἶναι ἄριστα*; *δοκέεις* здаєсь мені, що ти (ти, як бачу); *δ. σφίσι θυμός* *ὡς ἔμεν* здавалось їм так по нутру.

δοκός, ἡ (*δέχσμαι*), бальок, трам, бєрвено, брус, сволок, бальок стелі (що на нїм дах опирає ся), *εἰλάτναι*.

Δολίος, Долий, а) слуга Пенєльопи *δ* 735; б) отець Мєлянтія і Мєлянтої *ρ* 212, *σ* 322; в) вірний слуга Лєрτα *ω* 222.

δόλος, 3. обманчивий, мантивий, хитрий, лукавий, лестний, зрадливий, підступний.

δολίχ-αυλος, *ον*, з довгою руркою (що в ню заходив держак списи), з довгим ратиськом, держакком, довгий, *αἰγανέη* : 156.

δολίχ-ευχής, *ές*, узброєний довгим ратисцем, *Παίονες* Φ 155.

δολίχ-ήρετος, *ον*, довговєсло-вий, довговєсельний, з довгими вєслами, вєслолюбивий (Б. про Фаяків).

δολίχος, 3. довгий, *έγγεα*, *δόρυ*; довготривалий, безнастанний, довгий, *νοῦσος*, *νόξ*; *έδός*, *πλόςος*. Neutr. *δολιχόν*, adv. довго.

δολιχό-σκιος, *ον* (*σκιά*), довготїнистий, що кидає довгу тїнь, довгий.

δόλο-εις, 3. хитрий, підступний, лукавий, *Κίρκη*, *Καλωψώ*; *δέ-σμητα* хитро зроблені.

δολο-μήτης, voc. (*Ζεῦ*) -*ἦτα* і *δολόμητις*, ass. -*ιν*, хитрий, підступний, лукавий, капосний (Б), зрадливий.

Δόλοπες, *οί*, Дольопи, нарід в Тєссалії I 484.

Δολοπίων, *ονος*, жрець Скамандра E 77.

δόλος, *έ* (*dolus*), хитрієть, хитрощі, підступ, зрада, лукавєтво; засідка, заставка, западня (Б); самолівка; понада; обман, манта, обманчиві, -зрадливі узи, сїти; принада *μ* 252; *δέλω* підступом, зрадою.

δολο-φρονέων, *έουσα*, що задумє зраду, -хитрощі, зрадливий, що має зраду на гадці, що хоче одурити (P).

δολο-φροσύνη, ἡ, хитрієть, хитрощі, зрада, підступ.

Δόλωψ, *πος*, Дольоп, а) син Клітія, Грек, Λ 302. — б) син Лямпа, Троянець, що єго убив Мєнєлій O 525.

Δόλων, ωνος, Троянець, син Евмеда, що его вбили Діомед і Одиссей, коли вийшов на розвідни грецького табору К 314.

δόμην, δόμεναι, гл. διδωμι.

δομονδε, adv. до дому, домів, в дім.

δόμος, ó (δέμω), будівля, мешканє, житло, дім, храм, двір; комната, свїтлиця, покій; загорода, обора, гніздо М 301, 169; ἐκκτίμενος, πικινός, πύκα ποιητός, εὐ νακτάων, περιχλήτης і и.

δονακ-εύς, ηξ, é, тростник, очерет, троцца, ῥοδανός Σ 576.

δόν-αξ, é. тростина, троцца, очерет; держак (стріли) з троці.

δον-έω, έουσι, aor. έδονησε, pt. δονήσας, порушаю, колишу, встрісаю, сюди й туди гоню, розганяю, розполошую.

δόξα, ή (δοκέω), думка, гадка, надія, намір; ου-από δόξης не противне нашим думкам (Б) λ 344; ουδ' από δόξης не заведеш ся на мені, тебе надія не заведе що до мене К 324.

δορ-ός, é, (δέρω), скірянний бордюг, або міх, мішок, ευραραής.

δορп-έω, έομεν, ipf. 3. d. -παίτην, inf. aor. -ησαι, вечеряю.

δόρπον, ου, οιο, το, вечера.

δόρον (δρύς), δούρατος, δουρος, δούρατι, δουρί, pl. δούρατα, δούρα, δούρων, δούρασι, -ρεσαι, du. δούρε, дерево, пень, трам, бальок, бервено ε 162 і и., брус, сволок; будова з дерева; ратисько; ратище, копіє, рогатина; δ. νήσων бервено корабельне.

Δόρυ-κλος, Дорикль, син Пріяма Λ 489.

δός, **δόσαν**, **δόσхон**, гл. διδωμι.

δб-αις, ιως, ή (διδωμι), дар, да-рунок.

δο-τήρ, ηρος, é (διδωμι), що роздає, подає, подаючий, датель, давач Т 44.

δούλειος, 3. невольний, невольничий, рабський ω 252.

δούλη, ή, невольниця, рабиня (Б), служниця, слуга.

δούλιος, 3. невольничий, невольний; δούλιον ημαρ день неволі, неволя.

Δουλιχίεύς é, Дуліхієць σ 127.

Δουλίχιον, ίου, ίοιο, остров на полуд. сході від Итаки, замешканий Епейцями під начальством Μετєса, (пізн. Кефалєнія).

Δουλιχίονδε, до Дуліхіону.

δουλιχό-δειρος, ου, що має довгу шию, з довгою шиєю, довгоший.

δουλο-σύνη, ή, неволя, служба, домашня робота, γ 423.

δουλέω, aor. δούπησε, έγδούπησαν, inf. -ησαι, gen. pt. pf. δεδουπότος, глухо гомоню, гремлю, гуркочу; δ. πασών з лоскотом (як колода, Б) звалою ся, паду, упадаю, δεδουπότος коли погіб.

δοῦλος, ó (κτύπος), глухий шум, гук, звук, бряскіт, гукіт, тупіт, гомін, крик, грохіт, туркіт, клеткіт, лоскіт, стукіт, тріскот, шелест, свист.

δοῦρα, δούρατα, -τος, δούρε, гл. δόру.

δορ-άτεος, 3. (δόру), деревяний, з дерева.

δορ-ηрек-ές, neutr. adv., так задалеко, як копіє досягне, на верг, мет копія К 357.

δουρι-κλειός і **δουρι-κλύτός**, ου, славний копієм.

δουρι-κητός, 3. (κτάσμι), добутий, -здобутий копієм; fem. бранка I 343.

δοуро-δόκη, ή (δέχομαι), сховник, сховниця на копія, α 128.

δουρός, гл. δόру.

δοῦσα, гл. διδωμι.

δόχμος і **δοχμός**, 3. скоєстий, скісний, поперечний, з боку, боком; neutr. pl. δόχμα на

поперек, на вскїсь, крутими стежками або манівцями.

δράγμα, τό (δράσσομαι), горетка, жменя, жмит, жмінка, сніпок; лише pl.

δραγμ-εύω, збираю горетки.

δρα-ίνω (δράω), хочу робити, задумую щось, роблю K 96.

Δρακίος, Дракій, вожд Епейців N 692.

δράκ-ων, οντος, ό (δρακείν); дракон, смок, змії, вуж; κυάνεος, θαφεινός, φοινήεις, і н.

δράμων, **δραμέτην**, гл. трέγω.

δράσσομαι, pt. pf. δεδραχμένος, хватаю, ймаю, пориваю, схоплюю; з gen. κόνης.

δρατός, 3. (δέρω), обдертий зі скіри Ψ 169.

δράω, орт. δράσσει, роблю, працюю, услугую, о 317.

δρεπάνη, ή і **δρέπανον**, τό серп, коса, δρεία, εύκαμπές, Σ 551, σ 368.

дрéπω, обриваю, зриваю, відриваю, відломлюю; med. собі, для себе зриваю; δραψάμενοι φύλλα.

Δρησος, Дрез, Троянець, що єго вбив Еврияль Z 20.

дрήστειρα, ή, служниця, що робить (справляє, Б) всю роботу.

дрηστήρ, ήρος, ό (δράω), слуга, прислужник (Б), челядинець (Б).

дрηστοσύνη, ή (δράω), зручність в послужі або роботі, робота.

дріμύς, 3. острый, діймаючий, проникаючий, колючий, сильний, μένος (чувство), βέλος; сильный, нагальний, завзятий, горячий, μάχη, χόλος.

дріос (δρῶς), гущавник, гущавина, гущина, хащі, ύλης ξ 353.

дрόμος, ό (δραμείν), біг; здогін, перегін, біг на перегони, на перейми; гони, місце гонів, дорога, шлях, поле до бігу.

Δρού-ās, αντος, Дріянт, а) Ляпіт A 263; б) отець кор. Лікурфа Z 130.

дрῦ-ίνος, 3. (δρῦς), дубовий, з дубового дерева φ 43.

дрῦ-μός, ό (δρῦς), лише plur. **δρυμά** ліс, дїброва, лісок, бір, гущавина.

дрῦ-οχος, ό (δρῦς, ἔχω), лише pl. корабельні козли (що на них боки опирають ся), віха (Б).

Δρούψ, οπος, Дріоп, син Пріяма, що єго вбив Ахіль Υ 455.

дрῦπτω, гл. дрῦρω.

дрῦς, ὕς, дрῦί, дрῦες, дрῦσί, дрῦς, дуб; οὐκ ἀπὸ δρυός -έσσι ти не приходиш від дуба (не виріє із д. Б); пор. „ти не циганська дитина“; οὐ πως νῦν ἔστιν ἀπὸ δρυός ἀρρίξειν не годить ся, не яло ся про дуба або про скалу гуторити, т. з. про байдужні річи; ὑψικάρηνος, ὑψίκομος и.

дрῦ-τόμος, ον (τέμνω), що дера рубає; subst. рубач.

дрῦφω, аог. дрῦψε, ps. дрῦφθη, драпаю, роздрапаю; вириваю, відриваю; віддираю, здираю; med. драпаю, роздрапаю собі, себе, παρειάς; **дрῦφθη**, аог. ps. гл. ἀποδρῦρω.

дрῶοιμι, дрῶοσι, гл. дрῶω.

δῦ, **дῦης**, **дῦη**, гл. дῶω.

δν-άω, гл. дуέω.

дῦη, ης, ή, нещастє, недоля, біда, невзгодина, лихо, бешкет, горе, злидні, нужда; δίτης ἐπί πῆμα γενέσθαι попати в тяжку біду.

Δῦμας, αντος, Дїмант, а) Фаяк, знаток плавби морскої ζ 22. — б) отець Азия і Гекаби з Фригії Π 718.

дῦμεναι, inf. аог. від дῶω.

δυνάμαι, conі. 2. sg. дύνηαι, ipf. дύνато, f. -ήσομαι, аог. (έ)δυνήσατο, дунάσθη, можу, здужаю, я є

в силі; μέγα δυνάμενος дуже могучий, многосильний (Б).

Δυνα-μένη, Дінамена, нереїда.

δύναμις, ἡ, сила, могучість, власть, могота, снага, хист; можливість, спосібність, спромога; πᾶρ δύναμιν над сили.

δύνω (пор. δύω), ірф. εἶδυνε, δύνε, δύνον, в х о д ж у, заходжу, δέμον в дім; удаю ся, ветушаю, вдираю ся, втискаю ся, добираю ся; в д я г а ю, надягаю, задягаю, кладу, накладаю, беру на себе, насаджую; переймаю, прощаю (про біль); ἀλοιστή входитъ, всякає; сходжу до, під, заходжу; ἐν τεύχεσσιν вдягаю, вкладаю на себе зброю, вбираюсь у зброю (Б).

δύο, δύο, duo, невідм. числ. два, з dual. або pl.

δυο-καί-δεκα (зам. δύοδεκα), дванадцять.

δύωω (δύη), ὥωσι, роблю нещасливим, втручаю в нещастє.

δύσ-, частиця нероздільна, означає щось недоброго, нещасливого, трудного, прикрого, непевного, противного.

δύσ-αἴης, ἐς, -αἴος, -αἴων (αἴημι), противний, нагальний, що сильно, нагально віє, бурхливий (Б) ἀνεμός, Ζέφυρος.

δύσ-ἀμ-μορος, ον, дуже нещасливий, безталанний.

δύσ-ἀριστο-τόχεια, ἡ (τόχος), нещасна мати лицарського сина.

δύσσειο, δύσειο, аог. від δύω.

δύс-ζηλος, ον, сукриятий, скорий до гніву, горячий, опалитий, яросливий.

δύс-ηλεγής, ἐος, (ἀλεγείν), дуже болючий, повний горя, болесний, лютий (Б).

δύс-ηχής, ἐος (ἠχέω), що страшно шумить, люто гремить,

бурхливий, лютий πόλεμος; страшний, грізний, злощасний, θάνατος.

δύс-θαλής, ἐος (θάλλος), що зле гріє, зимний, студений, холодний, χειμών P 549.

δύσκει, гл. δύω.

δύс-κλάδος, ον, з диким криком, крикливий, φόβος П 357.

δύс-κηδής (κῆδος), горесний, повен журби, страшний, сумний, νόξ ε 466.

δύс-κλής, ἐς (κλέος), лише асс. sg. -έξ, безславний, без слави, соромний, з соромом.

δύс-μενέων (μένος), неприязний, з неприязни, ворогуючи, ворожий, лихий, злющий.

δύс-μενής, ἐς (μένος), лише pl. -έες, ἐών, ἐέσαι, ἐσι, ἐας, ворожий, неприязний, лихий, лукавий, злющий, ἀνδρες; subst. ворог, ξ 184 T 62 i n.

δύс-μήτηρ, ἡ, voc. δύсμητηρ, немати, лиха, недобра мати ψ 97.

δύс-μορος, нещасливий, нещасний, безталанний.

δύс-πάρης, voc. -ρι, ненависний, безстидний або підлий Парис Γ 39, N 769.

δύс-πέμφελος, ον (φэл), бурливий, нагальний, хвильний, що котить грізні філі, πόντος П 748.

δύс-πονος, gen. δύсπονόος, дуже прикрий, тяжкий, κάματος.

δύс-στηνος, ον, нещасний, бідолашний, сиромний, бездольний, безталанний, небога (Б).

δύс-χείμερος, ον (χειμα), дуже бурливий, -зимовий, дуже студений, зимний, Δωδώνη.

δύс-ώνυμος, ον (ἄνομα), (що має лихе імя), ненависний, проклятуций, проклятий; злощасний μοῖρα, погубний.

δύс-ωρέω (ῶρα), відбуваю або маю тяжку сторожу нічну, περι μῆλα K 183.

δύω (гл. δύο) duo, два.

δύω, г. δύοω, аог. 1. ἔδυσαν, inf. δύσαι, аог. 2. ἔδυν, ἔδω, δύ, ἐδύτην, ἔδυτε, ἔδω(σα)ν, iter. δύσκε, сопi. δύη, opt. δύη, ipv. δύθι, inf. δύνη, дүмєнкi, pl. acc. дүнтa, pf. дєдүкє; med. дүєтa, ipf. дүєсθηγ, дүєнтo, f. -сoмкi, -сєкi, аог. дүсaнтo, opt. дүсaйтa, аог. mixt. (є)дүсєтo. ipv. дүсєo, pft. дүсөмєнoс, в х o д ж у, іду на, до, між, вступаю до πόλιw, σπέρος; γαίην іду під землю (вмираю); πόλεμον, μάχην іду на війну, до борби; ἐμίλον мішаю ся в товпі; ἐς, ὑπό πόντον пірнаю у море (B); залажу в що, підлажу під (корчі); δύσκειν εἰς Αἴαντα утїкав за А. (P); μέσση κατὰ σπέιους δέδυκεν до пояса сидить в печері (B); ξίφος ἔδω загнав ся, перебив ся, вдер ся; κάμκτος γυῖα δ. утoма відняла силу; δύ μιν Ἄρης переняв єго; ἔδω χόλος взяв гнів, злість наступила на (P); ἔ λίσσα δέδ. лютє єго взяла; οὐλακρόν втисекаю ся, вдираю ся, дістаю ся; τεύχεα беру, кладу на себе, надягаю, в дягаю; κυνέην вбираю ся, насаджую, закладаю; огортаю, обнимаю; ἔφραδύη ἄχος κραδίην шoби бiль переняв, прошиб серце, χόλος; δύσκει ἀλκῆν узброїшь ся в силу, хоробрїсть; ἤελιος, Βωότης западає, заходить; δειέλος настає, приходить.

δύω-δεκα, гл. δύοδεκα, дванайцять.

δύω-δεκά-βοιος, ον, вартний, або вартости дванайцять волів.

δύω-δέκατος (= δύοδέκατος), дванайцятий, γός; fem. sbst. дванайцятий день.

δύω-και-εικοσῖ-μετρος, що дер-

жить (містить в собі) 22 міри, τρίπους 4 264.

δύω-και-εικοσῖ-πληγος, υ, двайцятьдва ліктів довгий, ξυστόν.

δῶ, зам. δῶμα, τό, дiм, будинок. δύοδεκα, дванайцять, δ. πάντες в цілости, цілих, повних, усіх. δύοδέκατος, 3. дванайцятий; fem. sbst. дванайцятий день.

Δωδωναῖος, 3. додонайский (Зеве).

Δωδώνη, Додона, старинне місто, що єго оснований Девкаліон, під горою Томаром в Епірі; славне з того, що в нїм була в найдавнїйших часах вирочня Зевса В 750, ξ 327 і н.

δῶη (σι), зам. δῶ, гл. δίδωμι.

δῶμα, τό, дiм, хижа, мешканє, житло; δῶμακτα, палата, терем, двір; комната, свїтлиця.

δωρ-εομαι (δῶρον), дарую.

δωρητός, 3. що бере дарунки, що дарунками дає ся примирити, що скланяєсь дарами (P).

Δωριεύς, pl. Δωριέες, Дорийці, племя гелєньске, назване так після Дороса, сина Геллена, що вимандрувало від Олімпу і поселилось в Креті; гл. τριχάκης.

Δωριον, місцевість в області Нестора В 594.

Δωρίς, Дорида, нєреїда, Σ 45.

δῶρον, τό (δίδωμι), дар, дарунок, подарунок, данок; ἐρικυδέα, περίκλυτα, κάλλιμα.

δωτήρ, ἦρος, έ, датель, пода-тель 4 325.

δωτήρη, ἦ, дар, дарунок, го-стинець.

Δωτώ, нєреїда Σ 43.

δῶτωρ, ορος, voc. -τορ, пода-тель, датель 4 335.

δῶωσι, сопi. аог. від δίδωμι.

E.

Ξ, енкл. асс. sg. pron. refl. або dem., себе; εγώ, εἶ, те.

Ξ', елід. зам. Ξα = ἦν, ірф. від εἰμί Ξ 222.

Ξα, а) зам. ἦν (εἰμί); б) ірф. або ірв. від ἐάω.

ἐά, neut. pl. від ἐός, εγώ.

ἐᾶ, ἐάα, ἐάας, гл. ἐάω.

ἐάγη, аог. 2. р. гл. ἄρνυμι.

ἐάδα, ἐάδοτα, гл. ἀνδάω.

ἐάλη, аог. р. гл. εἴλω.

1. *ἐάνος*, 3. (ἐνнуμι), що добре пристає або закриває: складний, хисткий, мягкий πέπλος; тонкий, κασσίτερος Σ 610.

2. *ἐάνος*, ó, (ἐνнуμι), одежда, одіж, стрій, одяг, свита, платє, риза, намітка (Р); гл. εἰάνος.

ἐάξεν, ἐάξε, аог. від ἄρνυμι.

ἐαρ, ἔαρос, τό (ver), весна, яр.

ἐаσι, зам. εἰсі, они є; гл. εἰμί.

ἐαται, ἐατο, гл. ἦμι, сиджу.

ἐάφθη, 3. sg. аог. pass. (ἵαπτω), зсунув ся, або упав за ним, на него N 543, Ξ 419.

ἐάω і *εἰάω*, ἐώ, ἐάας, ἐάεις, ἐάξ, ἐάει, ἐᾶ, ἐώσι, εἰώσι, сопі. εἰώ, ἐᾶς, ἐάας, ἐάης, ἐᾶ, ἐώμεν, εἰώμεν, εἰώσι, ірв. ἔα, opt. ἐώμι, ἐώ, if. ἐάν, ἐάην, ἐάειν; ірф. εἶων, εἶας, εἶα, ἔα, iter. εἶασκον, ἔασκε, f. ἐάσω, аог. εἶασα, ἔασας, сопі. ἐάσω, ης, ομεν, opt. ἐάσεις, ірв. ἔασον, ате, if. -άσαι, pt. -άσας, допускаю, позволяю; лишаю, полишаю, не беру, кидаю, покидаю; перестаю; не звачаю β 281, O 87; лишаю в спокою, даю спокій, зіставляю, понехаю, відступаю від чого, оставляю, χόλον покидаю; ὄρκον ἐάσομεν нічого (нема чого) й кляти ся (Б); відказую ξ 444; οὐκ ἐ. заказую, забороняю, заперечую, перешкаджую, перешпиную,

не позволяю; (перед σ α; syniz. E 256, K 344).

ἐάων, n. pl. gen. від ἐός.

ἐβαν, *ἐβην*, гл. βαίνω.

ἐβδομάτος, *ἐβδομος*, 3. (ἑπτά, septimus), семий; *ἐβδομάτη* (subst. f.) сегомого дня.

ἐβλητο, аог. m. гл. βάλλω.

ἐγγεγάσι, гл. ἐγγίνομαι.

ἐγ-γείνομαι, сопі. -γείνωμαι, зроджую, сплоджую в чім, складаю в щось, εὐλάς T 26.

ἐγ-γίνομαι, ргф. 3. pl. ἐγγεγῆσιν, я є в чім, живу, проживаю; ἐγγεγάσιν Γλίφ живуть, мешкають в Гл.

ἐγ-γυᾶλιζω (γύζλον), f. -ιζω, а. -λιζα, вручаю, доручаю σιγήπτρον; даю, дарую, наділяю чим; віддаю, передаю, ἐδνα, κράτος, κέρδος, τινά τι, передаю, припору-чаю (Б), π 66.

ἐγ-γυᾶομαι, -άσθαι, кажу собі запоручити, або дати поруку, приймаю за поруку; δειλί τοι δειλῶν ἐγγυᾶ ἐγγυάσθαι лиха то порука, що єі хто приймає за лихих, θ 351.

ἐγ-γυῆ, ἡ (γυῖον), порука, за-порука, θ 351.

ἐγγυῶ-θεν (ἐγγύς), adv. з близька, близько, εἶναι з gen. або dat.; ἐγγ. εἶναι τι, близько спорідненим бути, близьким б., η 205.

ἐγγυῶ-θι, близько, не далеко, з gen. або dat.; небавом, скоро.

ἐγγυῶς (ἄγγι), adv. близько, коло, біля, не далеко; небавом.

ἐγδούπησε, аог. від δουπέω.

ἐγείρω, аог. ἦγειρα, ἔγειρε, сопі. ἐγείρησι і -η, opt. -ρειαν, if. ἐγείρωι, буджу, розбуджую, τινά ἐξ ύπνου; з а о х о ч у ю, загрівая, додаю духа, спонукую, принукую, оживляю; розсеерджую, (озлити,

Р) Е 208; μένος збуджаю відвагу, покріплюю; Ἄρηα, πόλεμον счинаю, починаю. — Med. aor. ἔγρετο, opt. ἔγροίτο, ipv. ἔγρεο, inf. ἔγρεσθαι, -ρέσθαι, pt. ἐγρόμενος, пробуджую ся, прокидаю ся, прочуняю; ἔγρετο εὐδων прокинув ся зі сну; ἔγρεο вставай, встань; ἀμφοῖ πυρῆν сторожу; pf. 3. pl. ἐγρήγορθασι, ipv. ἐγρήγορθε, inf. ἐγρήγορθαι, не сплю, сторожу, пам'ятаю о сторожі.

ἐγένοντο, гл. γίγνομαι.

ἔγημε, гл. γαμέω.

ἔγκαια, τά, dat. ἔγκαισι, внутренности, внутро, кендюх, утроба, кишки, тельбухи.

ἐγ-κατα-πήγνυμι, aor. -έπηξα, сильно втикаю, впишаю, вкладаю, ветромлюю, κουλεῶ в піхву.

ἐγ-κατα-τίθημι, aor. m. ἐγκάτθετο, ipv. ἐγκάτθεο, вкладаю собі, ховаю, скриваю в чім; θυμῶ розважаю, роздумую, приходить мені в голову (Б): ἐγ ἐγκάτθετο τέχνη своєї штуки ужив на..., штучно виробив, мудерно виду-мав, змайстрував (Б).

ἐγ-κειμαι, f. 2. s. -κέισαι, лежу в чім, εἴμην; осібно δ 127.

ἐγ-κεράννυμι (-κίρνημι), і ἐγ-κεράω, ipf. ἐν-κερόωντο, aor. ἐγ-κεράσσα, мішаю в чім, розмішую, розбавляю (Б), примішую.

ἐγ-κέφαλος, (κεφαλή), ὁ, мозок, мізок. (Б. Р.).

ἐγ-κλίνω, схиляю, похиляю, опираю о що, вкладаю на кого; πόνος ὑμῖ ἐγκέκληται праця (борба) на вас є вложена, на вас полягає, опирає ся.

ἐγ-κονέω, я є пильний, трудящий, робітний, жвавий, моторний; лише pt. ἐγκονέουσαι, жваво, скоро, проворно.

ἐγ-κοσμέω, ладжу, ладнаю, порядкую, уставляю, укладаю;

τεύχεα νηί налагоджую снасті (Б) на кораблі, до ладу приводжу.

ἐγ-κρύπτω, aor. ἐνέκρυψε, скриваю, ховаю, спрятую; τί щось, τινί в чім; δαλὸν σπουδαῖ ε 488.

ἐγ-κύρω, aor. ἐνέκυρσε, впадаю в що, попадаю на кого, зустрічаю ся з ким; ἀλαχίζην N 145.

ἔγρεο, -ετο, -εσθαι, ἐγρήγορθαι, -γόρθασι, ἐγρήγορτε, гл. ἐγείρω.

ἐγρηγορό-ων, (від ppf. ἐγρήγορα), безсонний, неспячи, що не спить.

ἐγρηγορ-τί, adv. не спячи, безсонно, чуйно K 182.

ἐγρήσω (ἔγρ-εσθαι), не сплю, вартую ο 33, Λ 551 и.

ἐγγείη, ή (ἔγγος), ратище, копіє; ἐγγείη ἐκέκαστο в борбі на копія перевисшав, відзначав ся.

ἐγγείη(σι), conі. від ἐγγέω.

ἐγγελευς, ή (anguilla), угор; pl. -ύες Ф 203, 353.

ἐγγεσ-μωρος, ον, славний копієм, ратищем.

ἐγγεσ-пάλος, ον, (πάλλω), вимахуючий копієм, що кидає копієм; узброєний ратищем.

ἐγ-χέω, conі. 3. sg. ἐγγείη(σι), aor. m. ἐνεχεύατο, вливаю, наливаю, накипаю.

ἔγχοσ, εος, τό (ἄχων), копіє, ратище, списа; складає ся з ясеневого (μελίλον, μελίη) держака або ратиська (δόρυ), до котрого прикріплене мідяне вістре (αἰχμή) при помочи рурки (αἰλός); другий кінець ратиська, σαυρωτήρ був осмотрений також вістрем і закований, щоби копіє можна ветромити в землю; ἐνδεκλήπηχου (Гектора), δολιχόν, δολιχόσιμον, πελώριον, βριθύ, ἔβριμον, στιβαρόν і и.

ἐγ-χοίμπτω, pt. aor. -χοίμψας, припираю, притикаю, приганяю, зближаю; в знач. неперехід. припираю, дотикаю ся, зближаю ся, τῷ (τέρματι) до мети Ч 334; так і pass.: ἐν νίσση ἵππος-

-φθῆτω нехай зблизити ся до са-
мої мети; ἀσπίδ' ἐγγυρμεθεῖς при-
гнетений, перекритий (P) щитом;
ὄστέω αἰγμῆ -φθείσθαι аж до ко.ти
пробилось, перейшло вістрє; νό-
λεμές ἐγγρίμπτοντο напірали одні на
других: στή μάλ' -φθείς занав-
шись дуже; πόλησιν дістаю ся
до брами.

ἐγὼ і ἐγών, (щоби оминути
гіяту), gen. ἐμεῦ, μεν, ἐμέος, ἐμεῖο,
ἐμέθεν dat. ἐμοί, μοι μ', acc. ἐμέ,
με, μ', я; dual. νῶϊ, pl. ἡμεῖς,
ἄμμες, ми.

ἐδάην, aor. від δα-.

ἐδ-άνος, 3. (ἡδύς, ἀδείν, suavis),
милий, приемний, Ξ 172.

ἐδ-ἄφος, τό, дно, спід, ε 249.

ἐδδεισα, ἐδδειμεν, ἐδδειδισαν,
гл. δεῖδω.

ἐδέδμητο, ἐδειμα, гл. δέμω.

ἐδειξα, aor. гл. δείκνυμι

ἐδειραν, aor. 3. pl. гл. δέρω.

ἐδεκτο, aor. 2 гл. δέχομαι.

ἐδέυσε, aor. гл. δεύω

ἐδήδοται, ἐδηδώς, гл. ἔδω.

ἐд-ητός, ύος, ή, (ἔδ-ω), їда, їжа,
їдло, страва, харч, пожива.

ἔδμεναι, гл. ἔδω.

ἔδνα, ἔεδνα, τά (із σφἔδνον, suavis),
дарунки слюбні, дари ве-
еїльні. що їх давав жених су-
дженій або вї родичам; також
дарунки від батька: віно, виві-
нованє, посаг, приданє. α 277.

ἔδνωπάλιζεν, гл. δυνπαλίζω.

ἔδομαι, fut. до ἔδω, ἐσθίω.

ἔδος, εος, τό (sedes), сидженє:
οὐχ ἔδος ἐστί не пора сидіти, зво-
літати, пинити, спочати; крісло,
столець, престіл; осада, оселя,
селитьба, господа (B), житло,
мешканє, осїдок, місце, сторона,
місто; уживавсь до описаня ἔд.

Ἰθάκης, Θήβης.

ἔδοσαν, aor. гл. δίδωμι.

ἔδρανον, aor. гл. δαρθάνω.

ἔδραμον, aor. 2. гл. τρέχω.

ἔδρη, ή (ἔδος), g. pl. ἐδρέων, си-
дженє, крісло, столець, лавка;
місце сидженя, почесне місце,
покут; τίειν ἔδρη віддати честь
почесним місцем; ряд сидженя;
καθ' ἔδρας в рядах до сидженя,
рядами.

ἐδρῖόμαι, inf. -άσθαι, ipf. ἐ-
δρῖόωντο, сїдаю, засїдаю, садовлю
ся, саджу ся.

ἔδυν, ἐδύσετε, aor. від δύω.

ἔδω, (edo), coni. ἔδωμεν, opt.
ἔδοι, inf. ἔδμεναι, pt. ἔδων, ipf. 3.
pl. ἔδον iter. ἔδεσκε, f. ἔδομαι, -σαι,
ονται, pt. prf. ἐδηδώς, pf. p. ἐδηδο-
ται, їм сїتون, споживаю, вживаю,
жеру, пожираю, проїдаю, зї-
даю, прожиряю, розточую, про-
гайновую, нищу, сікно, θυμόν;
κραδίην зморюю серце (B), гриву
ся. журю ся; точу (про черви),
пор. ἐσθίω.

ἐδωδή, ή (ἔδω), їда, їжа, стра-
ва, пожива, харч, їдло; паша,
борошно, обрік; корма, про-
кормленє.

ἔε зам. ἐ, себе, acc. від οὔ.

ἔεδνα, τά. гл. ἔδνα.

ἔεδνό-ομαι, opt. aor. m. ἔεδνώ-
σαιτο, віную, вивіновую, надїляю
віном, посагом, віно даю, θυγα-
τρα β 53

ἔεδνωτής, ε, що дав віно, т.
6. отець відданиці N 382.

ἔεικοσά-βοιος, (βούς, εἰκόσι), що
варт, вартний, що стоїть 20 во-
лів; τιμή винагорода вартости 20
волів; neutr. pl. ἔεικοσάβοια вар-
тїсть або цїна 20 волів.

ἔεικοσι(ν), гл. εἴκοσι, двацїять.

ἔεικόσ-ορος, οιο (ἐρέσσω), з 20
веслами, двацїятивесловий і 322.

ἔεικοστός, 3. (зам. εἰκ.) дваї-
цятїй.

ἔειλεον, гл. εἴλω, εἴλω.

ἔειπον, aor. гл. εἶπον.

εἰσιτάμενος, εἰσιτάμεν, αο, εἰσιτά-
σθην, aor. від εἶδω або εἶμι.

ἐέλδομαι, ἐελδόμενος, гл. ἔλδομαι.

ἐέλδωρ, τό, бажанє. жадоба, хіть, воля, забага.

ἐέλωμεθα, ἐελμένος, ἐέλσαι, гл. εἶλω.

ἐέλπομαι, гл. ἔλπομαι.

ἐέργαθεν, гл. ἔργαθεν, розділив, розлучив, відлучив, відділив, відтяв, відрубав, розпанахав, обдер, А 437, Е 147.

ἐεργε, ἐεργμένος, ἐεργω, гл. ἔργω.

ἐεργνυ, гл. κατεεργνυμι.

ἐερμένος, ἔεργο, гл. εἶρω.

ἐέρση, гл. ἔρση; ἐερσήεις, гл. ἐρσήεις.

ἐέρχато, plpf. гл. ἔργω.

ἐέσσαιо, аог. гл. εἶσα; ἐέссαιο, аог. гл. ἔνнуμι.

ἔζομαι, -εαι (ἔδος, sedeo), ipv. ἔζεο, εу, ipf. ἔζετο, сїдаю, сиджу ἐν κλισίῳ, ἐπὶ δίφρῳ, ἐς θρόνον, κατὰ κλισμούς, ποτὶ βωμόν; спускаю ся, ἐπὶ γῆνι ἐξέσθην спустились до землі.

ἔη, гл. εἶμι; ἔή, гл. ἔός.

ἔηκε, гл. ἔημι; ἔην, гл. εἶμι.

ἔηδανε, ipf. гл. ἀνδάνω.

ἔηος, gen. гл. εὔος.

ἔης, гл. ἔς; ἔης, гл. ἔός.

ἔησθα, ἔησι, гл. εἶμι.

ἔθ' = ἔτι.

ἔθανον, гл. θνήσκω.

ἔθειρα, ἡ (θριξ), кінський волос, кінська шерсть, грива; кита на шоломі, бунчук.

ἔθειρω, η, дозираю, доглядаю, піклюю ся чим, ходжу коло чого, стараю ся о що, справляю, обрабляю, Ф 347.

ἐθέлесκον, ἐθέλησθα, гл. ἐθέλω.

ἐθειλοντήρ, добровільний, охотник, охочий β 292.

ἐθέλω, coni. -ωμι, -ησθα, -ης, ipf. ἐθελον, ἤθελον, iter. ἐθέлесκον, f. -ήσω, аог. ἐθέλησα, хочу, захочую, бажаю, маю сильний

намір, постанову, гадку, підіймаю ся, імаю ся чого, починаю щось, я є готовий; можу, маю силу, я є в силі, бажаю; μηδ' ἔθελε не сьмії (К), не забагаї, перестань (С), не думай (Р); ὕδωρ οὐκ ἔθελε proréein не могла; ἐθέλων охотно, радо, добровільно, як захочу; οὐκ ἐθέλων проти волі.

ἔθεν зам. οὐ, sui, ego.

ἔθεσαν, ἔθε(ν)το, ἔθηκα, аог. гл. τίθημι.

ἔθειόμεθα, ipf. від θηέομαι.

ἔθνος, εος, τό, нарід, люд, громада, дружина, юрба, товпа, тьма, купа, ἀνθρώπων; рії (пчіл); ватага, валява, глота, гліт; череда, турма, стадо.

ἔθορον, аог. від θρώσκω.

ἔθρεψα, аог. від τρέφω.

ἔθω, лише prt. ἔθων (σφεθ, suetus), призначасний, звичайний, привиклий, по своему звичаю, як звичайно. — Prf. εἶωθα, ἔωθε, εἶωθός, я звик, привик, навик, я є звичний (Р), маю звичай; ὑφ' ἡνόχῳ εἶωθότι під рукою вправленого візника, в знакового (Р).

εἰ, коли, єсли, наколи, в реч. уел. з indic. або coni. або opt. і з ἄν або κέν; καὶ εἰ навіть єсли, колиб навіть, хочби навіть; οὐδ' εἰ і тоді не, колиб навіть, хочби навіть; εἴ ποτε єсли (як що) коли; εἴ γε а якби; εἰ δέ колиж, єслиж, але єсли; εἰ δή коли (єсли) справді, — чи справді, о якби; εἴ περ єсли справді, дійсно. — В питанях непрягих: чи, чиби, чи не; ἤλυθον, εἰ чиби; εἴ ποτε чиби коли. Яко частиця висказуюча бажанє з opt. без наступ. реченя: колиб, колиб то, колиб тільки. Гл. αἰ, (εἰ δ') ἄγε і грам.

εἶαμενή, ἡ, низ, низина, млака,

доловина, оболонь, левада, луг, майдан, байрак.

εἶδνός, (гл. ἔδνός), ε, одежда, одіж, стрій, одяг, свита, платє, намітка.

εἶαρ-ἴρνός, З. весняний, ярий; ἄρη весняна пора, весна: νοτίαι весняний дощ.

εἶασα, εἶασκον, гл. ἔαω.

εἶαται, εἶατο, гл. ἔημι; *εἶατο* Σ 596 від ἐννομι.

εἶβω (λείβω, libo), проливаю, виливаю, δάκρυον проливаю сльози, обливаююсь сльозами, плачу.

εἶ γάρ, бо коли, бо если (пор. εἶ). З opt. без реч. наслід. висказує бажанє: о колиб то!

εἶ γε (часто окремо, як εἶ ἐταῖον γε), коли, если однак, а якби, если бодай, если очевидно, іменно, если-ж.

εἶ δ' ἄγε, ну же, гей же, нумо! нуте! може хто хоче? (С), або, як хочеш (К) А 302; бач.

εἰδάλλιμος, З. (εἶδος), вродливий (Б), ставний, гарний, гокий, краснолиций, ω 279.

εἶδαρ, атос, τό (εἶδω), їда, страва, пожива, харч, їдло; паша, пашня, борошно, обрік, корма; жир, приконопа, понада, принада.

εἰδέω, зам. εἶδω, conі. до εἶδα і *εἰδησέμεν*, гл. εἶδω.

εἶ δῆ, коли дійсно, коли справді; в питань непрям.: чи дійсно, чи справді; в бажанях: о якби, о колиб.

Εἶδο-θέη, Ейдотея, донька морського бога Протея.

εἶδομαι, εἶδον, гл. εἶδω.

εἶδος, εος, τό, dat. -εῖ, вид, вигляд, постава, постать (Б), стать, твар, образ, стан, подоба; ἐπι εἶδει τῶδε при такім вигляді; краса, врода.

(*εἶδω*) *Ἴδ*, ἰδ, video, виджу, пізнаю, знаю: 1) aor. *εἶδον*, *ἴδον*,

ἴδωμαι, *εἶδοντο*, conі. *ἴδω(μι)*, *ἴδωμαι*, -ηαι, η, ηται, opt. *ἴδωμι*, *ἴρν*. *ἴδε*, *ἴδεσθε*, inf. *ἴδειν*, -εἶν, -έσθε, pt. *ἴδων*, а) в и д ж у, бачу, спостерігаю, добачаю, догляджую; б) довідую ся, розвідую, дізнаю ся, чую, досьвідчаю, переконаю ся; в) дивлю ся, споглядаю, гляджу, очий не спускаю, приглядаю ся, придивляю ся, заглядаю; г) пізнаю, розумію, знаю, проникаю, нарозуміваюсь; νόστιμον *ἦμαρ* дожити; οὐκ *ἴδε χάριν* не діждав ся; ἐνὶ φρεσίν переконую ся. Pass. і med. pr. *εἶδεται*, aor. 2. s. *εἴεσας*, *εἴεσω*, 3. s. (*εἴεσας*), pt. (*εἴεσάμενος*, а) даю ся видіти, являю ся, появляю ся, показую ся, я є видний, здаю ся; τό τοι κήρ *εἶδεται εἶναι* се тобі смертю здаєть ся (С); *εἴεσας* κέρδιον *εἶναι* завгодно було (Б); б) виглядаю, я є подібний, *Μέντορι εἰδομένη δέμας*; видаю ся, удаю. 2) Prf. *οἶδα*, *οἶδας*, *οἶσθα*, *οἶδε*, pl. *ἴδμεν*, *ἴστε*, *ἴσασι*, conі. *εἶδέω*, *εἶδω*, ης, ἦ, pl. *εἶδομεν*, -τε, -ασι, opt. *εἶδείην*, *ἴρν*. *ἴσθ(ι)*, *ἴστω*, inf. *ἴδμεν(αι)*, pt. *εἶδώς*, *οἶα*, *ἴδούησιν*, plpf. *ἤδεα*, *ἤδησθα*, *ἤειδης*, *ἤειδεις*, *ἤδει*, *ἤδη*, *ἤδεσ(ν)*, *ἤειδη*, 3. pl. *ἴσων*, f. *εἴσομαι*, *εἶδήσω*, inf. -σειν, -έμεν, (я спостеріг, добачив, доглядів), з н а ю, розумію, умію, *περὶ ἄλλων* ліше чим другі; *εἶδώς* знаю ся на чім, *οἰωνῶν*; я є досьвідчений, свідомий, вмію, розумію ся на чім, *ἀγλάξ ἔριχα*; знаю, доконую, сповняю, роблю, допускаю ся, *ἀθεμιστία* (гл. *ἀθεμιστικός*); *εἶδέω χάριν* буду вдячний, буду вміти відвдячитись; *εἶλα* *εἶδώς* прихильний, прихильно, дружно, приязно успособлений, вірний, вірне-прихильний (Б), і так з иньшими adі. neutr. pl.; *εἶδήσω*, *εἴσομαι* знатиму, пізнаю, дізнаю ся, довідаю ся.

εἶδωλον, τό (εἶδος), постава, стать, постать (P), образ, ствір, вид, подобина; привид, мара, видьмо, наповид, тїнь.

εἶθάρ, adv. сеічас, тотчас, зараз E 337, A 579 и.

εἶθε з opt., коби, колиб то, о колиб то!

εἰ καί, если навіть, хоч, хотайї; пор. εἰ.

εἴ κε(ν) = εἰν, коли. если.

εἶχε, ipf. 3. s. від εἶκω, уступив; від εἶκα, здавав, -ло ся.

εἶχελος, 3. (εἶκ-ώς), подібний, похожий, щодо або чим, αὐδήν.

εἶκοσάκις, двацятьраз, в двацять стільки (P) I 379.

εἶκοσι(ν), εἶκοσι, двацять.

εἶκοσι-νήπιος, ον. двацятьраз стілький, або так великий, двацятькратний, безмірно великий X 349.

εἶκοστός і εἰκοστός, 3. двацятний.

εἶκτο, **εἶκτον**, **εἶκτην**, **εἶκνῖα**, гл. слїд. εἶκω.

1. **εἶκω** (Fικ), ipf. εἶχε здавало ся відповідним або добрим, випало Σ 520; pif. εἶκα з знач. praes., du. εἶκτον, pt. εἶκώς, ὅτος, εἶκώς, εἶκνῖα, εἶκνῖα, ἰκνῖα, pl. εἶκνῖαι, plpf. ἐφῆκον, du. ἐἶκτην, 3. pl. εἶκισσαν; pass. εἶκτο, ἦκτο, був рівний; я є подібний, рівняю ся, вдаю ся в кого, я схожий на кого (B), *Μαχάρον πάντα у всім; δερμας* видом. — Неособ. годить ся, належить ся, пристало, яло ся; οὐδ' εἶκεν бо так не годить ся; οὐ σε εἶκε не яло ся тобі; особ. εἶκα δέ τοι παραείδειν ὥστε θεῷ мені здаєть ся, коли перед тобою сьпіваю, начеб я сьпівав перед богом; pif. належний, одвітний, придатний, пригідний, спосібний, ялий, відповідний; μῦθοι: одвітні, розумні;

εἰκότι: каїται ἀλέθρῳ по заслузі понав в...; εἰκόια ἀκοιτις мила, до- рога, вірна дружина (P).

2. **εἶκω**, ipv. εἶκατε, ipf. εἶχε, f. εἶξω, aog. εἶξε, it. -ασις відступаю, іду собі, уступаю τινί, перед ким, кому, τὸ ἐν μένος своєю відвагою; відвертаю ся назад, сходжу з дороги, оминаю, іду назад, відходжу; πολέμου уступаю, оминаю. держусь здалека; προθύρου відходжу, геть іду, відступаю ся; χάριτος Ἀργείας уступаю Ар- гіїцям з поля; потураю, піддаю ся, даю ся руководити, не опи- раю ся, подаю ся, улягаю, εἶκω καὶ ἀφραδίησι; послїдую, іду за ким; βίη καὶ κάρτη довіряю, чи- слю на..., в надїї на (B); πενήτη εἶκων спонуканий, улягаючи; так ὕβρει; εἶξας ᾧ θυμῷ потураючи власній волі, даючи волю своему бажаню. Trans. εἶξαι ἡνία попу- стити поводи.

εἰλαπνιά-ζω, ουσι, ον, бенкетую. празникую, пирую.

εἰλαπνιστής, ὅ, товариш або учасник бенкету, бенкетник, столівник.

εἰλαπνῆ, ἡ (λάπτω), гостина, бенкет, пир, празник.

εἰλαρ, το (Fεἴλω), захист, ослона (P), охорона, оборона, заслона, κύματος проти филь, νηῶν для ко- раблїв.

εἰλαῖνος, 3. (εἰλάτη), сосновий, ялиновий, яличний.

εἶλε, aog. від αἶρέω.

Εἰλειθυια, ης, Ейлейтия, бо- гиня породу, донька Зевса і Ге- ри, дає поміч положницям.

Εἰλέσιον, місто в Бойотїї В 499.

εἰλέω, гл. εἴλω.

εἰλήλυθα, -ήλουθμεν, гл. ἔρχομαι.

εἰλί-πους, οδος, dat. -ποδισσιν (εἴλω, πόδες), що воліче ноги, що тяжко ходить, тяжконогий.

εἰλίσσετε, гл. εἰλίσσω.

εἶλον, -όμεν, гл. ἀίρω.

εἰλόπεδον, гл. θειλόπεδον.

εἰλῶνται, рф. ps. від εἰλώ.

εἰλῶ-μα, τό (εἰλώ-ω, velamen), ряднина (B), простирало, покрите. обвінка. полотно, що в него шматя завивано, ζ 179.

εἰλῶφάζω, кручу. закручую, обергаю, скрізь розношу, розкидаю. φλόγα Υ 492.

εἰλῶφάω, гл. εἰλωφάω; рт. *εἰλῶφάων*, виручий, крутежний.

εἰλῶ (volvo), f. -ύσω, рф. p. εἴλυται, -ύχται, ррф. εἴλυτο, обвинваю, обкутую, заслонюю, вкриваю. покриваю.

εἶλω (Fελ, volvo), рт. -όμενοι, і від *εἰλέω*, conі. -έωσι, acc. рт. -εῦντα, ірф. εἶλει, (ἐ)εἴλεον, εἰλεῦντο, aor. 3. pl. ἔλσαν, inf. ἔλσαι, ἐέλσαι, рт. ἔλσας; рф. p. ἐέλμεθα, рт. ἐελέμενος, aor. ἐάλη, ἄλεν, inf. ἀλῆναι, ἡμεναι, рт. ἀλείς, тисну, напіраю, припіраю, доскірляю, пакочу; гоною Θ 215, ганяю ся (B), проганю, заганяю в тісне місце, впіраю, зганяю, ἐν στείνει в тісний куток, збиваю до купи, стискаю; з а м и к а ю, зачинаю, запираю, окружаю довкола Λ 413; задержую, здержую (про бурю); ἐν σπῆι держу в заперті, замикаю, застукую (B); νῆα Ζεὺς ἔλσας здержав (вдарив); ἐελέμενος здержаний N 524, замкнений Σ 287. Pass. я є замкнений, спинений, заганний, припертий; заганяють, впірають мене, припірають; тисну ся, товплю ся, глочу ся, збиваюсь в купу, E 782; з б и р а ю с я E 823, II 714, ἐς ἄστυ; ἀλὲν ὕδωρ зібрана вода, що зібрала ся; *Ἐάλη*, стягнув ся, скорчив ся, в клубок звинув ся, прикучнув, кучком сїв, зігнув ся; ἀλείς скорчений, скулений, нахилений, кучком, хиль-

цем; ἀλῆμεναι = συγχεῖσθῆναι, замкнути ся, бути замкненим.

εἶμα, τό (έννυμι), одїж, одежа, одяг, платє, стрій, свита, каптан, λεπτόν, σιγαλόεν, ὕφαντόν, θυώδες. ἐξημοιβά і н.

εἶμαι, *εἰμένος*, гл. έννυμι.

εἶμαρται, *εἶμαρτο*, гл. μείρομαι.

εἰμέν, гл. εἶμι.

εἰ μή, коли, (если) не, крім, окрім, хіба.

εἶμι (έσμι, es, es-se), εἶς, έσσι, έσς', du. έστόν, pl. εἰμέν, έστέ, εἰσί, έσαι, conі. έω, εἶω, 3. sg. εἴη(σι), ἦσι, έωσι, ὄσι, opt. εἴην, -ης, -η, έοις, έοι, εἴτε, εἰεν, inf. εἶναι, εἶ(μ)μεναι, εἶμεν. рт. έών, έουσα, έόν; ірф. ἦα (ἦην), έα (з синіц.) έон, έσκον, 2. s. εἴσθα, ἦσθα, 3. s. ἦν, ἦεν, εἴην, ἦην, έσκε, ἦστην, ἦμεν, ἦτε, ἦσαν, έσαν. Med. ірв. έсс'(с), ірф. 3. pl. εἶχτο, f. έс(σ)ομαι, έс(σ)εαι, εἴη, έс(с)εται, έссεῖται, έссεσθον, έс(с)όμεθα, έссεσθε, έс(с)ονται, if. έс(с)εσθαι; рт. έссόμενα (будучність), оиси, ηси; я в (всьм), істную, находжу ся, жию; οὐ δὴν ἦν не довго жив, не мав віку (P); ένδον έόντα, те, що є в хаті, чим хата богата; τά τ' έόντα τά τ' έссόμενα πρό τ' έόντα теперішність, будучність і минувшість; έссόμενοι потомки, наслідники, нащадки (B); жию α 289, β 119; αἰὲν έόντες вічно еущі (B), вічні; з gen. або έκ тινος походжу від кого, веду свій рід; έστι μοι я маю, є у мене: έστι з inf. можна, вільно, є можливо; οὐκ έστιν, οὐ πως έστιν не є можливо, неможна, годі; εἴ τί που έστι як се тільки можливо, як що тільки можна (B); τὸ γὰρ σιδήρου κράτος έστίν бо се дає силу желізу.

εἶμι, (п. і, ео), 2. sg. εἴσθα, εἶσι, ἦμεν, ἦσαι, conі. έω, ἦς, ἦσθα, ἦη, ἦσι, ἦμεν, ἦοι; opt. ἦοι, εἴην, ірв. ἦθι, ἦτω, ἦτε, inf. іέναι, ἦμεν,

ἴμ(μ)εναι, pt. ἰών. Ipf. ἴμα, ἴμε(ν), ἴει, ἴε, ἴε, ἴτην, pl. ἴμεν, 3. ἴσαν, ἴσαν, ἴιον. Med. f. εἴσομαι, ἴε, εται; aor. (ἐ)εἴσατο, εἴσατοθην: і ду, ходжу, приходжу, відходжу, сходжу, заходжу (сонце), іду назад, вертаю; ὁδόν дорогою, πεδίονο через рівнину, поле; σκοπὸν вибираю мету (Б); ἴσαν ἡμέτερον δῶ заходили до нашого дому; іду, мандрую, подорожую, я є в дорозі; лїтаю; ἐπι νηὸς пливу на кораблі, несу ся (Б); ступаю, лізу, підіймаю ся, взношу ся (дим); ἀελλὰ вдарає, шумить, бушує; ἔτος мінає, πέλεκυς εἴσι διὰ δουρός в дерево стрягне (Р); φάτις εἴσι чутка розходить ся; ἔτος мінає (міне). — Med. в тїм самїм значїно: іду, виступаю, пускаю ся (проти кого), кидаю ся, Ὀδυσῆος накидаю ся на О.; εἴσατ' ἴμεν збирав ся йти; διαπρὸ εἴσατο = διῆλθε перейшло, пробило, пролетїло; продираю ся, проходжу; (ἴ, лише в ἴομεν деколї і).

εἶν = *εἶν*, з dat. в, у.

εἶνᾶ-ετες (ἔτ-ος), через девять лїт, девять років.

εἶνᾶκισ = ἐννάκις, девять разів ξ 230.

εἶν-ἄλ-ιος, 3. (ἄλς), морський, що живе в морю.

εἶνᾶ-νυχες, adv. (через) девять ночий I 470.

εἶνᾶ-τερες, αἱ (ianitricēs), жінки братів, братові, ятрівки, ятрохи.

εἶνατος = ἔνατος, 3. девятий.

εἶνεκα = ἐνεκα, з gen. задля, для, ради.

εἶνί = *εἶν*, з dat. в, у.

εἶν-ὁδός, 3. (ὁδός), придорожний, при дорозі II 260.

εἶνοσῆ-γαιος, гл. ἐννοσίγαιος.

εἶνοσῆ-φυλλος, ον, потрясаючий листєм, лісїстий, лісом порослий.

εἶξασκε, aor. iter. від εἶλω, уступаю.

εἶο = οὖ (αὐτοῦ); ἀπὸ εἶο від себе.

εἶοικνῖαι, pt. від εἶοικα, гл. εἶλω.

εἶος, гл. ἔως.

εἶλας, εἶλέμεναι, εἶλέμεν, εἶλεσθον, гл. εἶπον.

εἶλερ, з ind., opt. або conі. і ἄν (κα), вели тїлько, коли (вели) дійсно, коли справді; хоч, хоч-би навіть, колиб навіть, навіть тоді колиб.

εἶλετο, гл. ἔπω.

εἶλησθα, εἶλησι, гл. εἶπον.

εἶ ποθεν, як-би, вели-би, чиби звідки небудь.

εἶ ποδι, як-би, чи-би, чи де-небудь, коли де, де тїльки (Б).

εἶπον і *εἶπλον* (Fεπ), iter. εἶπεσκ, conі. εἶπω(μ), εἶπησ(θα), εἶπη(σι), opt. εἶποιμι, ірв. εἶπέ, inf. εἶπεῖν, -έμεν(αι), pt. εἶπὼν, οὔσα. ὄν: побіч. фор.: aor. εἶπαξ, εἶπατε, ірв. ἔσπετε, кажу, говорю, повідаю, мовлю; вказую, називаю; оголошую, оповідаю, оповіщаю, розголошую; бесїдую, промовляю; περί τιнос о чїмсь, про когось, про щось, щось, ἔπος, μῦθον; ἀμφ' Ὀδυσῆϊ про О.; πατρός про батька; Ἐκτορα до Γ., промовляю, заговорюю, звертаю бесїду до кого, привічаю; зову, називаю τινὰ ἐσθλόν добрим, добром споминаю (Б); εὖ εἶπεῖν τινα добре про кого говорити; розказую, приказую, велю. Νέστορι εἶπεῖν (τὸ χαίρειν) і Нестора поздоровїть.

εἶ ποτε, вели коли, вели колинебудь; чи коли, чиби коли, чиби прецінь, чиби то; εἶ ποτ' ἔην γε справді так було (а тепер не є).

εἶ που, вели де; чиби де, чиби часом, колись, случайно, може.

εἶ πως, если може, часом, колись, случайно; чи, чиби може, чиби случайно.

εἶρω, гл. ἔρω, замикаю, зачинаю.

εἶρερος, ὁ (servus), неволя, полон, § 529.

εἶρεσίη, ἡ (ἐρέσσω), весловане, кермоване; *μη ἀπολλήξειαν εἶρεσίης* щоб не кинули гребти (Б).

Εἰρέτρια, Ейретрия, місто в Бойотії В 537.

εἶρη, ἡ, місце збору, збір, рада Σ 531.

εἶρηται, гл. εἶρω, говорю, бесідую, мовлю.

εἶρήνη, ἡ, умова, злагода; мир, спокій.

εἶριον, ἔριον, τό (vellus), вовна.

εἶρο-κόμος, ὄν (κομέω), що пряде вовну Γ 387.

εἶρομαι (φέρ), -εαι, copl. εἶρωμαι, ηαι, ηται, ὠμεθα, ipv. εἶρο, -έσθω, if. -έσθαι, pt. -όμενος; ipf. εἶροτο, -οντο, f. εἶροσμαι, copl. aor. ἐρώμεθα, opt. ἔροιτο, ipv. ἔρειο, if. ἐρέσθαι, кажу собі сказати: питаю (ся), розпитую, розвідую, допитую ся о що, звідую ся, раджу ся кого, прошу поради; прошу А 513; *τινά τι* кого про щось; *ἀμφὶ πόσει, πόσιος πέρι, νόστιμον ἤμαρ ο*, про, за; (λ 542 говорю, оповідаю).

εἶρο-λόχος, ὄν (πέλω), вовнистий, багатий в вовну.

εἶρος, τό (зам. ἔρος, vellus), вовна.

εἶρόσται, εἶροσθαι, εἶρούσασθαι, εἶρώ, гл. εἶρώ.

1. *εἶρω*, (сер. sero), в ряд ставлю, порядкую, чергую; силяю, низаю, вяжу, сполучаю; *ἔρμος ἡλέκτροισιν ἐεर्मένος* янтарем (бурштином) висаджуваний, викладаний, нанизаний, пронизаний; *γέφυραι ἐεर्मέναι* сильно звязані, сполучені.

2. *εἶρω* (ἐρ, φερ), ἐρέω, inf. ἐρέειν, pt. ἐρέων, ps. εἰρήσεται, pf. εἰρήρηται, plpf. εἶρητο, prt. aor. p. -ήθηέντι, говорю, кажу, висказую, повідаю, мовлю; *ἐπὶ ῥηθέντι δικαίῳ* за справедливе слово; оповідаю, розказую, оповіщаю, заставляю, завіщаю, Ζηγὶ φώς.

εἶρωτάω (зам. ἐρωτάω), ἄς, ipf. -ώτα, питаю (ся), розпитую, випитую, допитую ся о (про) що, звідую ся кого.

εἶς, перед самозв. і βαινῶ, впрочім ἐς, по слові або як adv. також ἔς, εἶς, праер. з асс., у, в, до, ід, на, через; до середини; *εἶς ὄπα* в очи; *ἐς γενεὴν ὄρων* на рід, *ἐς ἡέλιον καταδύντα* аж до (поки); *εἶς ἐνικυτόν* через рік; *ἐς δίσκουρα* на доверг, мет кружка; *αὔριον ἔς* на завтра, до завтра; *ἐς ἄτην* на нещастє; *ἐς τί ἐτι* докиж, як довго ще? *εἶς ὅτε* на час, коли β 99; *ἐς δ' ἄγε* впровадив; *ἐς -ἔργα ὄρώσασα* пильную, доглядаю роботи; *ἐς ἀγαθόν* (εἰπεῖν) = *ἀγαθόν τι*; Елїпт. з gen. *ἀνδρὸς ἐς ἀφνειῶ*, *ἐς Ἀλκινόοιο* (δέμον) в дїм, до дому А.; *ἐς ἡμετέρου* в наш дїм, до нашого д. *εἶς Αἰγύπτου* (ῥόας) до ріки. Часом по своїм іменнику: *μάχην* ἔς.

εἶσ-, в виразах зложених значить: до чого, в що.

εἶς, μία, ἕν, оден, одна, одно; *ἐς μίαν βουλεύειν* одноголосно, на одно згодити ся В 379; *μία μούνη*, μ' οἷη одним одна, одинока.

εἶς, εἶς, 2. sg. від εἶμι, я в.

εἶσα, ε, αν, def. aor. (φέρ, se-deo), ipv. εἶσον, inf. ἔσσαι, pt. ἔσας, ασα, aor. m. ἐέσσατο, ipv. ἔσσαι, if. f. ἔσσεσθαι, саджаю, посаджую, кажу, прошу сідати, ἐν κλισμοῖσιν, ἐς θρόνον, ἐπὶ θρόνου; кладу, ставлю, поставляю, скопὸν; *ἐπὶ βουσίη* постановив (пастухом) над

волами; λέγον заставляю засідку; Συερίη поселяю, осаджую в Сх. Пор. Ἐχομαι.

εἰσ-άγω, ipf. -ἤγον, aor. -ἤγαγε, ἐς δ' ἤγαγε, впроваджую, припроваджую, приводжу, вводжу, Κρήτην ἐτάρους довів (Б) до Кр.; δόμον до дому, в дім; спроваджую, зсилаю, М 18.

εἰσάμενος, εἶσато, гл. εἶδω або εἶμι.

εἰσ-ανᾶ-βαίνω, aor. -έβησαν, inf. -ῆναι, pt. -βᾶσι, входжу, веідаю, влажу, вилажу, вступаю, τί на що, або в що, підіймаю ся в гору, виходжу в (на) гору; Ἔλιον входжу, вертаю; іду в гору; ἀκτὴν виходжу на; ὑπερώιον іду в верхню світлицю (Б), до комнати на поверсі; λέχος займаю.

εἰσ-αν-άγω, впроваджую, вводжу; εἴρερον забираю в полон, до неволі θ 529.

εἰσ-αν-εἶδον, def. aor. дивлюся, гляджу, споглядаю в, на (до), οὐρανόν П 232, Ω 307.

εἰσ-αν-εἶμι (εἶμι), іду, виступаю в гору, сходжу, οὐρανόν на небо Н 423.

εἰσ-άντα або *εἰς ἄντα*, просто в лице, в живі очі, лице в лице; проти, напроти, просто, на-супроти, ἰδέσθαι ε 217.

εἰσ-αφίχάνω, ipf. -ίχωνε, conі. aor. -ίχησι, -ηται, opt. -ίχοιτο, inf. -ίχέσθαι, приходжу, прибуваю, іду до, дістаю ся, з асс. Ἔλιον до I, πατέρα; осягаю, досягаю, спέος досягаю; (*εἰσ-αφικνέομαι*).

εἰσ-βαίνω і εἰσβ. ipf. εἰσβαίνων, opt. aor. εἰσβαίη, pt. εἰσβάντες, веідаю, влажу, входжу, вступаю; особл. веідаю на корабель.

εἶσαι, гл. εἶδω (сїда).

εἰс-εἶδον, aor. до εἰс-οράω.

εἶс-εἶμι, входжу, приходжу, іду до, μετ' ἀνέρας до, між чоловіків; οφθαλμούς перед очі.

εἶс-ελάω (εἰλάνω), aor. -έλασαν, pt. -ελάσαντες, вганяю, іппους; приганяю; припиваю, приганяю до берега, причалюю (ναῦν), вїз-джаю.

εἶс-ερώω, pt. aor. -ερώσαντες, втягаю, підтягаю, затыгаю, νῆα спέος до печері μ 317.

εἶс-έρχομαι, -ετι, -ονται, ipv. -έρχσο, f. ἐσελεύσομαι, aor. εἰσῆλθον, -ῆλθε, ἐς δ' ῆλθε, conі. -έλθησι, ipv. ἐσελθε, -θετε, if. ἐσελθεῖν, pt. εἰσελθών, входжу, вступаю, приходжу, іду до, на, дістаю ся до, πόλιν, τεῖχος; πεῖνην δῆμον навіщає; ἐκτομβας являю ся серед; μένος ἀνδρος відвага одушевленє.

εἶσεται, εἶση, fut. від εἶμι.

εἶση, (εἶσις-ση), лише fem. (до ἴσος), рівний, одвітний, відповідний, належний; νῆες рівні, рівномірно збудовані; θαῖς спільний; ἀπίς рівний (від середини на веі сторони), рівно або добре заокруглений, гладкий (Р); ἵπποι σταρόλη ἐπὶ νότον εἶσαι хребтами рівні під міру; φρένες розум певний, дотепний (Б), здоровий; здалий, годящий; придатний, пригідний, ялий, схожий, ладний, знаменитий, гарний.

εἶσθα, гл. εἶμι.

εἶσιδον, гл. εἰсοράω.

εἶс-ιδμη, ῆ, вїзд, вхід, дорога (Б), λεπτή ζ 264.

εἶсχω (εἶсїсχω, *сїсх*), ipf. ῆсїсκε, -ομεν, роблю подібним або рівним; αὐτὸν ῆсїсκεν δέκτην прийняв подобу жебрака, зробив ся подібним до жебрака, похожим на прошака; рівно ціню, вважаю подібним, τοῦδεἶδη αὐτὸν πάντα εἶсχω у веім вважаю его рівним Т.; вважаю так завеликим як

ἔσπον ἰστόν; τάδε νυκτὶ εἴτιαι: тут ему ночью все мріє (Б), ту ему за темно. Прирівнюю, порівнюю τινά τινι; здогадую ся, міркую, кмітую, домишляю ся, вважаю, думаю, гадаю, розумію, з асс. с. inf.; ἢ ἄρα-εἰσκόμεν ἄξιον εἶναι чи вважаємо се достаточним? οὐ τί σ' εἰσκόμεν ми зовсім не думаємо, щоб ти... Пор. ἴσχω.

εἰσ-νοέω, аог. -ενόησα, спостерегаю, бачу, добачаю, подгледжую, запримічаю, міркую, пізнаю, з рт. πατέρ' ἐστάσθ'.

εἰσ-οδος, ἦ, вхід, прохід, вступ, приступ, ἀρχή κ 90.

εἰσ-οιχνέω, -εὔσι, -εὔσων, вхожду в що, приходжу, νῆσον на остров; йду на, у; χορόν йду у танець.

εἰσ-όχε(ν) (εἰς ὁ κε), з сопі. доки, поки, докілі, аж, доти аж, як довго, так довго аж, заким.

εἴσομαι гл. εἶδω, або εἶμι.

εἰσ-οράω, 3. plur. -ρώσι, орт. -οράετε, рт. -ρώων, -ών, ἐσορών, fut. ἐσοφωμαι, аог. εἰσεἶδον, εἴσιδον, ду. -ιδέτην. ит. εἰσιδεομαι. Med. prs. ipv. -ράσθε, inf. -άσθαι, ipf. -όωντο, аог. р. ἐπιδέσθην. Act. дивлю ся на що, гляджу, позираю, очи зводжу на що, бачу, запримічаю; ὡς θεόν, ἴσα θεῶν поважаю як бога; ipf. -ορώωντο, άοντο, придивляю ся, поглядаю, спозираю, призираю ся чому, бачу, виджу, спостерегаю; ἀθάνατος ἰνδάλλεται εἰσοράσθαι здасть ся безсмертним з виду; δῆύτατον ράος εἰσοράσθαι сьвітло найсильніше, щоби все проглянути.

εἶσος, лише fem. εἶση; гл. εἶση.

εἰσ-πέτομαι, аог. εἰσέπτατο, влітаю, πέτρην в скалу Ф 494.

εἶσω і **ἔσω** (εἰς), в середину, до середини, до; в середині, у, в, в хаті, в сьвітлиці; часто з асс. πόλιν εἶσω у город, до міста; з gen. γ 135, θ 290.

εἰσ-ωπός, ὄν, що має перед очима, з gen. νεῶν ἐγένοντο мали перед собою кораблі, побачили кораблі, звернулись просто до кораблів О 653.

εἶται, гл. εἶνομι.

εἶτε, гл. εἶμι.

εἶτε-εἶτε, з ind. або сопі. будьто що — будь що, чи то що — або що, чи то — чи то, чи-чи.

εἶψ' = εἰπέ.

εἶχον, гл. ἔχω.

εἶῶ, **εἶων**, гл. εἶώ; **εἶω** гл. εἶμι.

εἶῶθα, гл. ἔθω.

εἶως, гл. ἔω.

ἐκ (ex), перед самозв. ἐξ, ргаер. з gen. 3, із, від, споміж, спосеред ἐκ βελέων; на, до; ἐκ κχ-πνοῦ геть від диму; ἐξ εὐγγελίης в наслідок, ізза доброї управи; ἐξ ἔριδος, μήνος задля, для, ізза, через; ἔχουσθαι ἐξ залежати, бути залежним від; ἀνάπτειν, δεῖν ἐξ привязати до; ἐκ πασσαλόφιν κρέμασεν зависив на кілку; εἶναι ἐκ тинος походити від кого α 207, Υ 106; бути привязаним, прикріпленним до чого, також: приширати до чого або лучити ся, бути сполученим з чим ρ 266; ἐκ κόρυθος на шоломі Е 4; ἐκ ποταμοῦ в ріці ζ 224; ἐκ τοῦ, τοῦτο, τοῦδε від того часу або тої хвилі, від тоді, відти; ἐξ οὖ відколи, з тої доби, як (К), з того часу, як (С); ἐκ πάντων, πασέων зі всіх, понад всіх; ἐκ θυμοῦ з серця; ἐκ θεόφιν із спонуки, за понукою богів; ἐκ γαυεῆς по родовім імени. Яко adv. із, з, від, на; в зложенних: з, із, геть, за, ви-, від-, або скріплює значіне: зовсім.

Ἐκἄβη, Гекаба, донька Ді-маса, короля Фригії, жінка Прі-яма.

ἐκἄ-εργος, ὁ (Ἐκἄς, Ἐεργ, vergo), що держить, здержує, відпирає здалека; оборонник, покрови-

тель; прізви. Апольона; [або: сто-
дійний (P), Стрілобог (K), Стрі-
лець (C), що далеко із лука стрі-
ляє (B), далестрілий (K)].

ἐκάη, аог. pass. від κείω, палю.

ἔκασθεν (ἐκάς), adv., здалека,
з далечини; далеко (від).

Ἐκά-μήδη, Гекамеда, донька
Ариной з Тенеду, Нестора не-
вільниця A 624.

ἐκ-άς (Ἔκκ, secus), adv. часто
яко праер. з gen., далеко (від),
здалека; в далечину. Comp. ἐκ-
στέρω дальше. Sup. ἐκαστάτω най-
дальше.

ἐκάστο-θῆ, на кождім місці,
при кождім відділі γ 8.

ἕκαστος, 3. кождий, всякий,
всілякий, кождий з осібно, або
осібно, кождий поодинокий; οἱ
δὲ-ἕκαστος кождий з них.

ἐκάτερο(ν) (ἐκάτερος), з обох
сторін, по обох боках, по сю
і по ту руч (B), з gen. ὀμῖλου.

ἐκατη-βелέτης, πο і ἐκάτη-βό-
λος, ον (ἐκατος, βάλλω), що да-
леко, або здалека влучає, вці-
ляє, далестрілий (K).

ἐκάτιογ-χειρός, ον (χείρ), стору-
кий, Βριάρεως A 402.

ἐκατό-ζῦγος, ον, стовесловий,
стовесельний (із 100 весловими
лавами ζυγόν, що на них сиділи
гребці), νηῦς Υ 427.

ἐκατόμ-βη, ἡ (βοῦς), гекатомба,
властиво жертва із 100 волів;
взагалі: жертва.

ἐκατόμ-βοιος, ον (βοῦς), сто во-
лів вартний, стоволовий (P);
neutr. subst. ціна або вартість
сто волів.

ἐκατόμ-πεδος, -ποδος, ον (πούς,
pedes), сто стіп довгий Ψ 164.

ἐκατόμ-πολις, що має 100 міст,
зі 100 містами, Κρή-τη Β 649.

ἐκάτομ-πύλος, ον, стобрамний,
що має 100 бр., Θῆβαι I 383.

ἐκατόν (centum), сто; дуже
багато.

ἕκατος, οιο, (ἐκάς), що здалека
влучає, вціляє, далестрілий;
стрілець, (Апольон).

ἐκ-βαίνω, аог. ἐκ δ' ἔβαν, ірв.
ἐκβητε, рт. ἐκβάς, -βάντας; intr. ви-
сідаю, виходжу (з корабля), зла-
жу, зсідаю, πέτρης сходжу із
скали. Trans. аог. 3. pl. ἐκ βῆ-
σαν, ἐκβήσαντες, кажу висісти, ви-
проваджую, висаджую на беріг.

ἐκ-βάλλω, ірф. ἐκβάλλε, аог. ἐκ-
βάλλον, викидаю, скидаю, вимі-
тую; ἔκτοσε χειρός кидаю з руки,
випускаю; ἔγχος, βίον χειρός ви-
тручаю з руки; збиваю, виби-
ваю; δοῦρα вирубую, витинаю,
стинаю; ἔπος кидаю, висекаю;
χειρός ἔγχος випускаю; δάκρυα про-
ливаю, виливаю. Також осібно
від дієсл.

ἐκ-βάσις, ἡ, вихід, причал, мі-
сце де би причалити ε 410.

ἐκ-βλώσσω, аог. 3. sg. ἔκωλε,
виходжу, A 604.

ἐκγεγάμεν, ἐκγεγάονται, -γάτην,
ἐκγεγάωτι, -αῖα, гл. ἐκγίγνομαι.

ἐκ-γелάω, рт. -γелάσας, розсьмі-
яти ся, засьміяти ся, зареготати
ся; ἡδύ весело; ἐκ δ' ἐγ. Ζ 471.

ἐκ-γίγνομαι, аог. ἐξегένοντο, іф.
рф. ἐκγεγάμεν, рт. ἐκγεγάωτι, αῖα,
ррpf. du. ἐκγεγάτην, повстаю, ро-
джу ся з кого, походжу, Διός
ἐκγεγάωτι донька Зевса; Πορθεῖ
від II.; рід свій веду; εὔχεται
ἐκγεγάμεν хвалить ся родом (P).

ἐκ-γονος, ὅ, ἡ (γένος), пото-
мок, накорінок, наслідник; син,
донька.

ἐκ-δέρχομαι, виглядаю, визи-
раю, κεφαλής з голови Ψ 477.

ἐκ-δέρω, рт. аог. ἐκδείρας, стя-
гаю скіру, зі скіри обдираю,
білую z 19.

ἐκ-δέχομαι, віднимаю, беру від кого, знімаю, здійснюю, відбираю, *σάκος* N 710.

ἐκ-δέω, ipf. ἐκδεοῖν, inf. aor. -δέσσει, привязую, дрύς ἡμῶν до мулів; *σανίδας* двері замикаю, зачиняю.

ἐκ-δηλος, ον, дуже помітний, або знатний, знаменитий; *ἐκδ. γήγνομαι* μετά πάντων показують першим понад усіх (P) визначаю ся.

ἐκ-δια-βαίνω, pt. aor. -βάντες, зовсім переходжу, переступаю, переходжу, *τάφρον* через рів.

ἐκ-δίδωμι, ipv. aor. ἐκδοτε, видаю, віддаю, звертаю, *κτήματα*.

ἐκ-δύνω, ipf. ἐκδυνε *α* 437, гл. ἐκδύω.

ἐκ-δύω, aor. ἐκ μέν με ἔδυσαν, pt. aor. 2. ἐκδύς, знімаю, здійснюю, стягаю, здираю, *ξ* 341. — Intr. aor. i med. ipf. здійснюю, скидаю з себе, роздягаю ся, складаю, відкладаю; *ἐξεδύοντο τεύχεα* поздімали з себе; *ἔλεθρον* уходжу, втікаю, спасаю ся від; *μεγάρω* виходжу нишком (B), висуваюсь, висикаюсь.

ἐκεῖ-θι, adv., там, ρ 10.

ἐκεῖ-νος і *κεῖνος*, 3. той, тот, тамтой; *κείνη*, adv. там (μ 69), *ν* 111.

ἐκέκαστο, plpf. гл. *κκίνωμαι*.

ἐκέκλετο, aor. 2. red. гл. *κκλόμαι*.

ἐκέκλιτο, plpf. гл. *κκίνω*.

ἐκέλασμεν, aor. гл. *κκλλω*.

ἐκηα, aor. гл. *κκίω*.

ἐκη-βολή, ἡ, стріляне далеко, влучність, зручність далеко стріляти.

ἐκη-βόλος, ον (*βάλλω*), що далеко стріляє, вціляє, влучає, далестрілий, далеко-стрілий (K), стрілець (C); прізви. Апольона.

ἐκηλος, ον (*Γεκ-ών*), спокійний, безжурний, безпечний, безперешкоди.

ἐκ-ημι, праер. з gen., з волі, волею, з ласки *Διός*, *Ἑρμείαο*; з жичливости, або прихильности.

ἐκθεῖσαι, pt. aor. від *ἐκτίθημι*.

ἐκ-θνήσκω, aor. ἐκθνον, зовсім (просто. B) вмираю, *γέλω* пукаю, заходжу ся від сьміху *σ* 100.

ἐκθορον, гл. *ἐκθρώσκω*.

ἐκ-θρόσκω, aor. ἐξέθορε, ἐκθορε, ἐκ θόρε, висакаю, з gen. *προμάχων*, *δίφρου*; *κραδίη* ἐκθρ. мало не вискочить.

ἐκ-καθαίρω, вичищую, випрятую, B 153.

ἐκκαυδεκά-δωρος, ον, шіснайцять долонь довгий, *κέρα* Δ 109.

ἐκ-κἀλέω, pt. aor. -έσας, med. -κκλεσάμενος, викликаю, визиваю; med. до себе.

ἐκ-κἀλύπτομαι, віделоню ся, відкриваю ся, розкриваю ся, заелону скидаю; *ἐκ* δέ *κκλυψ.* *κ* 179.

ἐκκατα-πάλλομαι, aor. m. *ἐκκατέπαλτο*, кидаю ся в долину, спускаю ся, *οὐρανοῦ* з неба T 351.

ἐκκατ-ιδών, aor. до *ἐκκαθοράω*, споглядаючи на діл, *Περγᾶμο* з II. Δ 508 H 21.

ἐκ-κίω, виходжу, *ἐκ-κίεν* ω 492.

ἐκ-κλέπτο, викрадаю, виводжу, випроваджую тайком E 390.

ἐκ-κῦλλίω, викочую, ескокую; aor. ps. *ἐξεκυλίσθη* вшав, злетів, сточив ся, звалив ся, *ἐκ* *δίφροιο*.

ἐκ-λανθάνω, aor. red. *ἐκλέλᾳθον*, m. *ἐξέλαθοντο*, *ἐκλάθετο*, con. *ἐκλελάθωνται*, opt. -οιτο, inf. *ἐκλελαθέσθαι*, act. кажу, велю забути, вибиваю з голови, зтираю в пам'яті; med. зовсім забуваю, на завсїгди, *ἀλλήες*, *γάμοιο*.

ἐκλε', гл. *κκείω*.

ἐκ-ληθάνω, велю, -заставляю забути (B), зтираю в пам'яті, *ἐκ* δέ *με πάντων* *ληθάνει* η 221.

ἐκ-λησις, ἡ (*λήθη*), забуте, не-пам'ять; *ἐκλησιν* *θειναι* забути, на

забуття оддати (B), пустити в непамять, ω 485.

ἐκ-λύω, f. m. -λύομαι, увільняю, вибавляю, висвободжую, κηκῶν спасаю від біди, напасти (B); αἰγμή ἐξελύθη вломилось, відломилось.

ἐκ-μείρομαι, pf. зі знач. prs. ἐξέμυρον, осягаю, достаю; ἐξ. τιμῆς сподобилась чести (B).

ἐκμολεν, гл. ἐκβλώσκω.

ἐκ-μυζάω, pf. aor. -ήσας, висисаю, αἶμα Δ 218.

ἐκ-νοστέω, (гл. νοστέω), вертаю знов, назад, μάχης з борби.

ἐκ-παγλος, ον, superl. -ότατος, страшний, лячний, грізний, жорстокий. Neutr. ἐκπαγλον і ἐκπαγλα яко adv. страшно, дуже, незвичайно, пристрасно. Adv. ἐκπάγλως, дуже, страшно.

ἐκ-παυράσω (φάος), визначаю ся, завзято виступаю або кидаю ся, вередую (P) E 803.

ἐκ-πάλλω, вимахую; aor. m. ἐκπάλλω вискакую, витрискаю Υ.

ἐκ-πατάσσω, вишихаю, витручаю; pf. p. φρένας ἐκπεπατακμένως зовсім безглуздий, нерозумний, непутящий, божевільний σ 327.

ἐκ-πέμλω, aor. ἐκπεμψαν, висилаю, виправляю, виражаю, відправляю, відсилаю, випроваджую; викидаю, виганяю, проганяю; med. від себе; з gen. δώματος з дому, πολέμου.

ἐκ-πέποιται, pf. ps. від ἐκπίνω.

ἐκ-περάω, άχ, άει, -έωσι, aor. ἐξεπέρησε, переходжу, пронизую (B), пробиваю; μέγα λαίτηρα або λ. άλός перепливаю, пливу або несу ся по...

ἐκ-πέρθω, f. -πέρσει, ουσι, aor. ἐκπέρσε, cop. -περσωσι, inf. -σαι, aor. 2. ἐξεπράθμεν, зовсім, до нащаду пустошу, розбиваю, розкидаю (K), бурю, нищу, руй-

ную; τὰ μὲν πόλιων ἐξεπράθμεν що ми добули з городів поруйнованих (C), здобич в городах нажаковану (K).

ἔκλεσε, ἐκλεσέειν, гл. ἐκπίπτω.

ἐκλεφνυῖται, гл. ἐκφύω.

ἐκ-πίνω, aor. 2. ἔκπιον, ε, pf. p. ἐκπέποται, випиваю.

ἐκ-πίλλω, ipf. ἔκπιπτον, aor. ἔκπεσον, inf. -σέειν, випадаю, впадаю, вилитаю, χειρὸς з руки; δάκρυ ринуть слези (B).

ἐκ-πλήσσω, aor. 2. p. 3. pl. ἔκπληγεν, ἐκ-πλήγη, вибиваю (ударом), викидаю; дуже лякаю, перестрашую, жахаю, тревожу; морочу, голомшу, заголомшую, запоморочую. Pass. inf. дуже лякаю ся, я в наляканий, перестрашений, запуганий; ἐκ γὰρ πλήγη φρένας втратив притомність, дуже налякав ся.

ἐκ-ποτέομαι (πέτομαι), злітаю, політаю, паду, Διός з неба T 357.

ἐκ-πρέπής, έος (πρέπω), що відзначає ся, знаменитий, знатний, визначний, ἐν πολλοῖσι між, B 483.

ἐκ-προ-κἀλέομαι, pf. aor. κηλεσασμένη, викликаю до себе, визиваю (B), μεγάρων із, β 400.

ἐκ-προ-λείω, pf. aor. 2. -λίπόντες, виходжу, вилажу і лишаю або покидаю; λόχον θ 515.

ἐκ-πιύω, aor. ἐξέπτυσεν, випльовую, викидаю, άλμην ε 322.

ἐκπυθάνομαι, f. -πεύσεται, inf. aor. -πύθεσθαι, випитую, розпиту, розвідую, вивідую.

ἐκρέμω, ipf. від κρέμαμαι.

ἐκ-ρέω, випливаю, витікаю, стікаю, сходжу (B), теку по; ἐκ δ' ῥέει ι 290.

ἐκ-ρήγνυμι, aor. ἐξέρρηξε, вививаю, зриваю, відриваю, віддираю, здираю, виломлюю, перериваю; з gen. ὕδωρ ἐξέρρηξεν ὁδοῖο вода вирвала трохи дороги.

ἐκ-σαόω, аог. ἐξεσάωσε, вира-
товую, вибавляю, спасаю, θα-
λάσσης з моря.

ἐκ-σεύω, виганяю; med. ἐσσεύ-
οντο, аог. ἐξέσευτο і pass. ἐξεσεύθη,
впадаю, вилітаю, скоро вихо-
джу, вибігаю πολέων з брами;
αίχμη ἐξεσεύθη вістре вийшло на
верх; φάρυγος ἐξέσσυτο οἶνος вино
почало бухати (кидати ся, Б)
з пельки; βλεφάρων ἐξ. ὕπνος з о-
чий відлетів сон.

ἐκ-σπάω, аог. ἐξέσπασε, m. pt.
ἐκσπασσαμένω, витягаю, добуваю,
ἔργος στέργω.

ἐκ-σιρέφω, аог. ἐξέστρεψε. ви-
кручую, вирываю, ἔρνος βροφου.

ἐκτα, **ἐκταθεν**, аог. від κτείνω.

ἐκ-τάδιος, З. (ἐκτείνω), просто-
рий, широкий, γλαίνα К 134.

ἐκ-τάμνω (τέμνω), аог. 2. ἐξέ-
ταμε, ірv. ἐκταме, витинаю, виру-
бую, вирізаю, відрубую, відти-
наю, стинаю, утинаю, ῥεπαλον
вирубую; викоріною, винищую;
також осібно.

ἐκταν, аог. від κτείνω.

ἐκ-τάνύω, аог. ἐξετάνυσσε, ps.
-τάνυσθη, витягаю, розтягаю, роз-
кладаю, повалою, стручаю (на
землю) P 58. Pass. я є розтяг-
нений, повалений, паду, пова-
лююсь (як довгий) на землю.

ἐκ-τελέω, ірf. ἐξετέλειον, f. -τελέω,
аог. ἐξετέλε(σ)σα, соn. ἐκτελέσω, opt.
-έσεις, pf. p. ἐκτετέλεσται, довер-
шую, виконую, доконую, випов-
няю, сповняю, кінчу, докінчую,
з'орудовую, справляюсь з чим,
зладжую, додержую; ὁδόν від-
буваю, перепливаю; γόνον τιní
даю, дарую, γάμον кінчу, до кін-
ця (до цілі) доводжу; ἔπος ἤέ-
τι ἔργον ἐξετέλεσεν словом або ді-
лом став у пригоді (Б); μηνας-
ἐξετέλεοντο упливали (Б), минули.

ἐκτίσαιο, аог. від κτάομαι.

ἐκ-τίθημι, pt. аог. ἐκθεῖται, ста-
влю, поставляю осібно, λέγος.

ἐκ-τῖνάσω, аог. p. ἐκ δ' ἐτί-
νυχθεν, витручаю, вибиваю, ὁδόν-
τες П 348.

ἐκ-τοθεν (ἐκτός), adv. зовні, за,
поза; осібно, окремо, далеко,
здалека від, одалік, μνηστήρων.

ἐκ-τοθι, adv. зовні, на дворі,
за, поза, далеко від, з gen. νηῶν.

Ἐκτόρως, З. Гекторовий, або
Гектора γιτών, ἱερά.

Ἐκτορίδης, ó, Гектора син,
Астиянаке Z 401.

ἐκ-τός, adv. зовні, на дворі,
за, поза; з gen. τείχεος і n.;
осібно, окремо, далеко від; ἀπό.

ἔκτιος, З. sextus, шестий.

ἔκτισε, adv. із, з, χειρὸς ξ 277.

ἐκτισ-θε(ν), adv. зовні, на
дворі, за, поза, поверх, верхом,
зверха; τείχεος поза; αὐλῆς за
двором (Б); θάλασσης із.

ἐκτυλε, аог. 2. від κτυπέω.

Ἐκτωρ, орос (оборонник), син
Пріяма і Гекаби, муж Андро-
махи, отець Астиянакса; най-
хоробріший і найзнатніший
герой Троян; его вбив Ахілль
Z 403, 369, X 78 і n.

ἐκ-υρή, ἡ, теща, свекруха.

ἐκ-υρός, ó, (σF), socer, свекор,
тесть.

ἔκν(σ)σα, аог. від κνέω.

ἐκ-φαίνω, f. -φανεί, аог. p. ἐξέ-
φάνθη, З. pl. -φάνθεν, аог. 2. p.
ἐξεφάνη; act. показую, виявляю,
виказую, чиню явним, викри-
ваю, на світ видаю. Pass. аог.
1. і 2. показую ся, виявляю ся,
ἔσσε блищали, світились; являю
ся, стаю видним, відкриваю ся;
Χαρόβιδος спід Харибди показа-
лись (Б).

ἐκφέρω, if. -έμεν, opt. -ροι, ірf.
ἐξέφερε. ἐκφερε, fut. З. pl. ἐξοίσουσι,
в и н о ш у, виводжу, вивожу, з

gen. θαλάμιος з комнати, πολέμοιο; ἀεθλον одержую, забираю; κτήμα виношу (тайком); μισθοῖο τέλος пору заплати звіщаю; виношу, похоронною; спроваджую, зближаю. — Intr. вибігаю, висуваюсь або виступаю наперед, випереджаю Ч 376 сл.

ἐκ-φεύγω, aor. 2. ἐξέφυγον, ἐκφύγε, if. -εἶν, утікаю, ἀλός з моря; уходжу, вириваю ся; ὄρμηγν, κήραξ спасаю ся; лечу, вилтаю χειρός з руки; γάμον позбуваю ся.

ἐκ-φῆμι, inf. m. ἐκφάσθαι, висказую, вимовляю, виповідаю, виявляю.

ἐκ-φθέγγομαι, викликую, визнаваю, відзиваю ся, δίνης із.

ἐκ-φθίνω, зовсім з'уживаю, спотребовую: οὐ γὰρ νηῶν ἐξέφθίτο οἶνος, вино на кораблях зовсім не вийшло, не спотребило ся, вина було доволі (Б).

ἐκ-φορέω (φέρω), виношу νέκρωας. Pass. випадаю, висипаюсь (висипали Запорожці); νηῶν з кораблів.

ἐκφυγε, aor. від ἐκφεύγω.

ἐκ-φύω, (ростити, у Гом. лише intr.), pt. pf. ἐκπεφυῖται що виресли, ἐνὸς ἀνχένος з одного карку, шиї Α 40.

ἐκ-χέω, ipf. ἐκχεον, aor. med. -χεῖσθε, виливаю, зливаю, сиплю, висипаю. — Pass. ipf. ἐξεχέοντο, plpf. ἐξεκέχοντο, aor. 2. ἐξέχυτο, ἐκχυτο, pt. ἐκχύμενος, виливаю ся, заливаю, висипаю ся, випадаю, виходжу, розливаю ся; δεσμά μελαθρόφιν висіли, понависало із стелі сіток (Б); ἰκπόμεν вилажу з коня.

ἐκ-ών, ἐκοῦσα, добровільно, з власної, або доброї волі, по своїй волі, сам по собі (Б); οὐ τι ἐκών по неволі (Р); нарочно, самохить.

ἐλάαν, ἐλάειν, inf. pgs., гл. ἐλάωνο.

ἐλαβον, aor. від λαμβάνω.

ἐλαίη, ἡ, оливне дерево, маслина (Б). ἱερή, τανύφυλλος, τηλεθώσα.

ἐλαῖνεος, ἐλαίνος, 3. оливний, з оливоного дерева, з маслини.

ἐλαιον, τό, олії, олива, оліїнок, масло (Б), εὐώδες, ῥοδέεν.

ἐλασ(σ)α, ἐλάσασκε, гл. ἐλάωνο.

Ἔλασ-σος, Еляз, Троянець, що его бѣв Патрокль II 696.

ἐλάσσων, ον (ἐλαχύς), меньший, меньше К 357.

ἐλαστρέω, ipf. ἐλάστρεον (ἐλάω), гоноу, поганяю Σ 543.

ἐλάτη, ἡ, ялиця, ялина; ялинове весло; περιμήκτος, οὐρανομήκης.

ἐλά-τήρ, ἡρος, ὁ, візник, погонич.

Ἐλατος, Елят, а) жених Пенельпои γ 267; б) союзник Троян, що его бѣв Агамемнон Ζ 33.

Ἐλατρεύς, Елятрей, знатний Фаяк, що визначав ся в киданю кружалом φ 111, 129.

ἐλάωνο і ἐλάω inf. -έμεν, ἐλάων, αἶν, ipf. ἔλαυνες, 3. pl. ἔλων, f. ἐλώσι, aor. ἤλασα, ἐλασ(σ)ε, iter. ἐλάσασκε, opt. -σεις, coni. -σ(σ)η, inf. -σ(σ)αι, ipv. -σσον, pt. -σ(σ)ας, prf. p. ἐλήλαται, plpf. 3. s. ἤλήλατο, ἐλήλατο, ἐληλέατο, ἐληλάδατο, ἐληλέδατο, aor. m. ἤλασάμεσθα, opt. ἐλάσαιо, -αίατο, а) гоноу ἴππους; зганяю; εἰς σπέος заганяю; ἐς Πύλον приганяю; забираю, βούς займаю; δίκην нехтую, нарушаю; поганяю, виганяю; νῆα пливу кораблем; πόντον, γαλήνην пливу по; без асс. ἴду, ἴду, сπῖшу, підступаю, веслую, п л и в у (кораблем), несу ся, виправляюсь на море; οἱ ἐλαύνοντες (νῆα) гребці; νηῦς ἐλαυνομένη пливучий к.; виганяю, проганяю, заганяю (в тісний кут); тисну, напіраю,

доскірляю, пакоцу; б) б ю, у да-
ряю τινά βάβρω; πόντον ἐλάτησιν
збиваю веслами; пробиваю, пхну,
тну, раню мечем, кусаю; χεῖρ
ὀδύνησι руку біль переймає; εἰστός
ἐλήλατο стріла перейшла; ὤμω
ἐνι вбила ся, упилає (P); σὺν
δ' ἤλασ' ὀδόντας сціпив зуби (B);
в) к у ю, виковую, клеплю, об-
рабляю, виготовляю, ἀσπίδα, πτύ-
χας; г) потягаю, попроваджую,
поставляю що ἔρκος, τεῖχος, об-
воджу чим; τάφρον копаю; σταυ-
ρούς вбиваю, набиваю, або об-
воджу; ὄγκον кладу покіє, в по-
коси, кошу; τοῖχοι ἐληλέδατο стіни
простягались; κολῶν ἐλ. заво-
дити сварку (C). — Med. гоню
собі, загаяю, пригаяю собі,
піймаю, займаю, забираю, при-
воджу собі.

ἐλαφη-βόλος, ον (βάλλω), що
стріляє, вбиває оленя, ἀνήρ стрі-
лець, ловець.

ἐλαφος, οιο, ὅ, ἡ, олень, ланя;
ἐλάφοιο κραδίην ἔγων з оленячим
серцем (C).

ἐλαφρός, 3. -ότερος, -ότατος, лег-
кий, бистрий, яркий, швидкий,
скорий, жвавий, бойкий; πόδας
в ногах, θεῖσιν в бігу. Adv. ἐλα-
φρῶς легко, без труда = 240.

ἐλαχε, ον, аог. від λαγγάνω.

ἐλαχύς, ἐλάχεια, εἶα, малий,
короткий, низький, плоский.

ἐλάω, гл. ἐλάνω, гоню.

ἐλδομαι і ἐέλδομαι (velle), іpf.
ἐέλδοτο, бажаю, хочу, забагаю,
доправляю ся чого, баную, ту-
жу, побиваю ся за чим, бажаю
собі чого тινός; ἐν αὐτοῦ χρεῖος
спонуканий власною потребою;
ἐελδέσθω нехай тобі буде на
серцю.

ἐλε, зам. εἶλε, аог. від αἰρέω.

ἐλειάω (ἔλειος), іpf. ἐλέαιρε, іter.
ἐλεαίρεσκον, жалую, маю мило-

серде, милосерджу ся, з асс.
παῖδα; зглядаю ся, спожаловую
кого, милую, тугу розважаю (B).

ἐλεγχείη, ἡ, ганьба, сором,
бешкет, халпа (B) ξ 38, не-
честь, неслава, стид, обида, на-
руга.

ἐλεγχ-ής, ἐς, зганьблений, зне-
славлений, збезчещений; негід-
ний, ледачий, підлий; трусли-
вий, боязкий, несмілий; sup.
ἐλέγχιστος найпоганіший, про-
клятущий (B).

ἐλεγχ-ος, τό, сором, ганьба, стид,
неслава, безчесть, трусливість,
підлість; κακ' ἐλέγχεα погані або
підлі труси.

ἐλέγχο, conі. аог. ἐλέγξης, осо-
ромлюю, ганьблю, зневажаю,
соромом покриваю, безчещу; μή-
μῦθον ἐλέγξης μηδὲ πόδας не зроби
ім сорому, щоб дармо говорили
і дармо прийшли.

ἐλέειν = ἐλεῖν, inf. аог. від
αἰρέω.

ἐλε-εινός, 3. -ότερος, -ότατος,
гідний помилованя, нужденний,
бідний, спожальний, жалісний,
жалісливий, милосерний; δάκρυον
гіркі (B). N. pl. ἐλεεῖνά, яко adv.
жалісно, сумно, гірко, жало-
сливо, (страшно).

ἐλεέω (ἔλειος), f. -ήσει, аог. ἐλέ-
ησα, жалую, жалію, маю мило-
серде, змиляю ся, помилую,
падькаю над ким, оплакую, ми-
лосерджу ся, зглядаю ся, спо-
жаловуюкого, жалеую, скорблю.

ἐλε-ήμων, ον, милосерний, ми-
лостивий = 191.

ἐλε-ητός, ύος, ύν, ἡ, милосерде,
спожаліне, пощада.

ἐλεκτο, аог. від λέγω.

ἐλελίζω, аог. ἐλέλιξε, pf. m. -ξά-
μενος, аог. p. ἐλελίχθη, 3. pl. ἐλέ-
λιχθεν, аог. 2. m. ἐλέλικτο, за-
кручую, кручу довкола, обер-
таю, завертаю P 278; гоню,

проганю; Ὀλυμπων ветрясаю. — Med. pass. обертаю ся, звертаю ся; вю ся, в кільця звиваю ся, повзаю, δράκων; ἔργος ἐλέλιχτο дрожала; дрожу, трясу ся X 448.

Ἑλένη, Гелена, донька Зевса і Леди, сестра Кастора, жінка Менеляя, мати Герміони. Задля її краси Парис забрав її до Трої і се дало почин до троянської війни; після збуреня Трої вернула з Менеляєм назад до Спарти В 161, Г 91, δ 184 сл.

Ἐλενος, Гелен, а) син Пріяма і Гекаби, віщун; лиш він оден з синів Пріяма пережив збуреня Трої Z 76 і н. — б) Грек, син Ойнопіона.

ἐλεό-θρηπιος, σν (Fελος, τρέσω), що росте на (по) багнах В 776.

ἔλεος, ε, милосерде, милосердність, спожаліве, Ω 44.

ἐλεός, ε, стіл (кухонний), стільниця, лиш рl.

ἐλεσχον, аог. iter. від αἰρέω.

ἐλετός, З. (ἐλ-εῖν), що дає ся (можна) ухватити, дістати, зловити I 409.

ἔλεν, зам. ἔλου, ірв. аог. від αἰρέω.

ἐλεύθ-ερος, З. вільний, свободний; ἡμερ день свободи, волі, свобода; κρητήρ чаша на честь свободи.

ἐλεφ-αἶρωμαι, рt. аог. -φράμενος, ошукою марними надіями, обманюю, дурю; підходжу.

ἐλέφας, антос, ε слонева кість.

Ἐλεφήνωρ, ерас, син Халькодонта, вожд Абантів В 540 Δ 463.

Ἐλεών, ωνος, місцевість в Бойотії, на півн. зах. від Танагри.

ἐηλάδατο, ἐηλάται, ἐηλάτο, ἐηλέδατο, гл. ἐλαύνω.

ἐηλουθός. ἐλθέ, ἐλθεῖν, ἐλθέμεν(αι), гл. ἔρχεσθαι.

Ἐλικάων, онос, син Антенора, муж Людїки Г 123.

Ἐλίχη, Гелїка, побережне місто в Ахаї з храмом Пезейдона.

Ἐλικώνιος, З геліконський; прїзв. Пезейдона (від Ἐλίχη).

ἐλίχ-ωψ, ωπος, і fem. ἐλικ-ώπις, круглоокий, повноокий, красноокий, бистроокий.

1. ἐλιξ, кос, круторогий, рогатий, з кривими рогами.

2. ἐλιξ, кос, ἦ, нарамник, делїтка, γναμπταί Σ 401.

ἐλίσσω, (Fελ, volvo), inf. ἐμεν, ірf. ἐλίσσετε, ἐλίσσετε, соп. аог. ἐλίξεσθαι, рt. а. ἐλίξας, -όμενος, обертаю, кручу, завертаю, навертаю ἄρμα; рt. аог. р. ἐλιγθεῖς що знов обернув ся, завернув ся, обернений, навернений. — Med. обертаю ся, кручу ся, сюди й туди кидаю ся, повертаюсь, або ворочаюсь (то на той, то на сей бік, з боку на бік, В) υ 24; сюди й туди бігаю, звиваю ся Σ 372; звертаю ся, відвертаю ся; звиваю ся, вю ся; епішу, побиваю ся, увихаю ся; κνίσθη δ' οὐρανὸν ἔκην ἐλίσσομένην περὶ καπνῷ запах (дух С) підїймав ся до неба в клубах диму.

ἐλκεσῖ-πεπλος, σн (ἐлк-ω), що волїче за собою одїж, в довгїм одягу (Троянки).

ἐλκε-χίτων, ωνος, довгополий, в довгїм одягу, Ἴάονες N 685.

ἐλκέω (ἐλκω), ірf. ἐλκεσθαι, f. -ήσουσι, аог. ἐλκησε, ἤλκησε, рt. аог. р. -ηθείς, тягну, волїку; розриваю, роздираю; обижую, кривджу, осоромлюю (В) λ 580.

ἐλκηθμός, уведене, тягнене, волїчене; πρὶν σοῦ ἐλκ. πυθέσθαι закїм дійде до мене вість, що тебе забрали в неволю.

ἔλκος, еос, τό, εἶ, εα (ulcus), рана, ὕδρου від вужа; ἀργαλέον, λυγρόν, καρτερόν і н.

ἔλκυστάζω (ἐλκύνω), тягну, волїку; шарпаю, сіпаю.

ἔλκω, inf. ἐλκόμεν(αι), ipf. ἔλκων, m ἔλκετο, ipv. -εσ, тягну, воліку, рву, шарпаю, сїпаю; ποδός тягну за ногу, стягаю; ἰστία піднимаю, натягаю, витягаю; νευρήν натягаю, напинаю; τάλαντα підіймаю, підношу; νόκτα простираю; νόκτα спускаю, стягаю. — Med. тягну, витягаю собі, притягаю собі, для себе; χρίτας вприваю собі; τόξον натягаю, напинаю; πυρός приєваю до.

ἔλλαβε, зам. ἔλαβε, aog. від λαμβάνω.

Ἐλλάς, ἄδος, Геляда, край між Азопом а Еніпеем (в Тессалії), область Ахілля, де мешкали Мірмідони λ 496, I 395; означає також цілу Грецію, гл. Ἄργος.

ἔλλεδᾶνός, ὅ, (εἴλω), перевесло, повересло Σ 553.

Ἐλλήνες, οἱ, Гельни, мешканці Геляди (в Тессалії) В 684; означає часто всіх Греків.

Ἐλλή-σποντος, ὅ, Гелеспонт, море Гелі, доньки Атамаса, (що утонула в тепер. Дарданелях) ω 82, В 845, πλάτης, ἀγάρροος і н.

ἔλλισάμην, aog. ἔλλισοετο, ipf. гл. λίσσομαι.

ἔλλιπάνευε, ipf. від λιτανεύω.

ἔλλός, ὅ, молодий олень, оленятко τ 228.

ἔλοιμι, **ἔλόμην**, **ἔλον**, гл. αἰρέω.

ἔλος, τό, низ, доловина; млака, bagno, болото; луг, левада, лунка; εἰσμενὴ ἔλος багнистий низ, луг або млака.

Ἔλος, а) місто в Ляконії, не далеко від гирла Еврота В 584; б) місц. в Еліді над Альфеем.

ἔλόωσι, 3. pl. від ἐλάω (ἐλάωνω).

Ἐλ-ήνωρ, ορος, товариш Одиссея, що упав з даху хати Кірки χ 552; Одиссей стрічаєсь з ним в підземнім світі.

ἔλπις, ἴδος, ἦ, надія; гл. ἀσπ.

ἔλλω, εἰ, роблю або подаю надію, τινά кому. — Med. **ἔλλομαι**, ἐέλπεται, ipv. ἔλλεο, conі. 2. sg. ἔλλη, ipf. ἤλλετο, (ἐ)ἔλλετο, opt. ἐέλποίμην, ἔλλποίτο; pf. ἔολπα, plpf. ἐώλπαι, зі знач. praes. сподіваюся, маю надію, догадуюся; думаю а у, міркую, гадаю, виглядаю, дожидаю, надіюся; боюся, обавляюся, лякаюся.

ἔλλωρή, ἦ, (ἐλπίζ), надія.

ἔλσαι, **ἔλσας**, aog. від εἴλω.

ἔλύω (Ἐλ, volvo), качаю, звиваю, вю, кривлю. Pass. aog. ἐλύσθη, вюся, згинаюся, кривлюся, качаюся; ῥυμός ἐπὶ γαῖαν зігнувся до землі; ὑπὸ γαστέρ' ἔλυσθεῖς ескулився, притулився, сховався (Б) під.

ἔλχ', зам. ἔλχε, гл. ἔλκω.

ἔλών, гл. αἰρέω; **ἔλων**, гл. ἐλάωνω і ἐλάω.

ἔλωρ, τό, (ἐλεῖν), ловля, добича, займанщина, полон, потала, грабежа; Πατρόκλοιο δ' ἔλωρα ἀποτίθειν спокутувати кару за убійство (і грабежу) II.

ἔλώριον, τό, добича, потала А 4.

ἐμ-βάδόν, adv. пішки, сухопуттю О 505.

ἐ-μβαίνω, ipf. 3. pl. ἐμβαίνων, aog. 2. ἐμβη, conі. -βήτη, ipv. ἐμβητον, pf. pf. -βεβαῶτα, αὔα, plpf. 3. pl. ἐμβέβασαν, входжу, вступаю, веідаю, νηί, ἐν νηί; Πύλονδε пливу до II; стою на що, τῷ на него; ἐμβητον пускайтесь наперед, Ч 403; виступаю проти, заходжу в дорогу II 94. Pf. стою, або сиджу на чім, ἵπποις на возі. Trans. aog. ἐν μῆλα ἐβήσαμεν завели, загнали на, λ 4; μόλυβδαίνη κατὰ κέραс ἐμβεβαυῖα прикріплена до.

ἐμ-βάλλω, ipf. ἐνέβαλλον, aog. ἐμβαλον, inf. -εῖν, кидаю, вкидую, вкладаю, всаджую, втручаю,

втикаю, даю, кладу, вручаю, *χερσίν* даю, подаю, видаю в руки, *ἐν χερσί*; *ἔδδυνας* завдаю болю; *ῥήγεια* кладу на що; *νηί κεραιώνων* вдаряю громом; *νεϊχός* тиси счинаю між; *χαλκινούς* закладаю, накладаю; кладу між; *ἤμερον θυμῷ* збуджаю в серцю; *μένος* додаю відваги; *ἐνὶ φρεσὶ* кладу на серце, надоумляю (Б); *ἐμβαλέειν κόπη* приложити руки до весел, кинутись до весел, налягти на весла (Б). — *Med.* вкидаю, вкладаю для себе; *τὶ θυμῷ* беру собі до серця, розважаю, думаю об чім; *τινά εὐνη* веду, Σ 85.

ἐμ-βάσιλεύω, я є королем, володію над, в.

ἐμβέβασαν, *ἐμβεβαώς*, *ἐμβήη*, *ἔμβη*, гл. *ἐμβάινω*.

ἐμ-βρέμομαι, шумю, дму, дую в що, *ἰστίω* O 627.

ἐμ-βροῦον, *τέ*, молоде ягнятко, козлятко, ярча.

ἐμέθεν, *ἐμεῖο*, *ἐμέο*, *ἐμεῦ*, gen. від *ἐγώ*.

ἐμέμηκον, гл. *μηκάομαι*; *ἐμεμύκει*, гл. *μυκάομαι*.

ἔμεν(αι), гл. *εἶμι*; *ἔμεν(αι)* гл. *ἔημι*.

ἐμέω, *ων* (*νομο*), викидую, випльовую, вимітую, *αἶμα* O 11.

ἐμήσατο, гл. *μήδομαι*.

ἐμίγη, *ἔμικτο*, *ἐμίχθη*, гл. *μίγνυμι*.

ἐμμαθε, гл. *μανθάνω*.

ἐμ-μᾶπέως, adv. сейчас, зараз, скоро, живо.

ἐμ-μεμᾶώς, *οἶα*, pt. (*μέμακα*), du. *-ῶτε*, pl. *ῶτες*, що напірає, нападає, нагальний, сильний, завзятий, пристрасний; упертий, неуступний, видержалий, твердий, непохибний, постійний.

ἔμμεν, *ἔμμεναι*, inf. від *εἶμι*.

ἔμμενές, jako adv. постійно,

заєдно, тревало, безнастанно, не зупиняючись, раз-у-раз, уперто.

ἔμμορε, pf. до *μείρομαι*.

ἐμ-μορος, *ον*, учасний, що має участь, *τιμής* той, що его поважають φ 480.

ἔμνησας, *ἐμνήσατο*, гл. *μνησάω*.

ἔμός, 3. мій, від мене (*vos.* τ 406); *ἔμός* *αὐτοῦ* мій власний.

ἐμ-πάζομαι, ipf. *-πάζετο*, ipv. *-εο*, дбаю, звертаю увагу, побиваю ся, *μύθων*, *θεσπροπότης* вважаю, слухаю (Б); гляджу, вбачаю на що, маю згляд, вірю (Б); *ἱρώων* вважаю; *ἱκέτας* на прощан звертаю увагу (Б), поважаю, починаю, шаную, ціню.

ἐμ-παιος, *ον*, досвідчений, свідомий, справний, бувалий, вправний, що знає, розуміє, *ἔργων* υ 379 (*α* коротке).

ἐμ-πάσσω, ipf. *ἐνέπασσε* (посипаю, венпаю); вроблюю, ткаю на чім, вишиваю (Р), нашиваю Γ 126; осібно X 441.

ἐμ-πεδός, *ον* (*ἐν πέδῳ*), що стоїть на місці *λέχος*; міцний, тревалий, *τεῖχος* незрушимий, ненарушений; *ἦτορ*, *φρένας* сильний, рішучий, статочний, непохитний, постійний; твердий, неушкодженний, цілий; *ἔμπεδα πάντα φυλάσσειν* берегти всего в цілости; невідмінний, однакий, *πομπή* певний; правий, правдивий, справдешний, вірний; *χρῶς* незмінене, ненарушене; *κομιδή*, *φυλακή* постійний, тревалий, безнастанний; *τίκτη* δ' *ἔμπεδα μῆλα* безнастанно. Neutr. *ἔμπεδον* jako adv. сильно, непохитно, твердо, певно, заєдно, безнастанно, без перерви.

ἐμπεσῖν, inf. aor. від *ἐμπίπτω*.

ἐμ-πίγνυμι, вдаряю, влучаю, вбиваю в що.

ἐμ-πης, зовсім, до нащадку, геть скрізь (Б) τ 37, взагалі;

однак, всетаки, мимо того, очевидно, справді, поправді, дійсно, певно, не инакше; в кождім разі, случаю; ἀλλὰ καὶ ἐμπ. але мимо того; ἀλλ' ἐμπης але, а однак; з πέρ хоч як, хоч як дуже, хоч навіть.

ἐμ-πίπλημι, ірв. -τηθι, від **ἐμ-πλήθω**: іnf. f. -πλήσμεν, аог. ἐν-έπλησε, ірв. ἐμπλήσον, сопі. ἐν-πλήσης, -ήσῃσι; аог. m. ἐμπλήσαστο, іnf. ἐνπλήσασθαι, ps. ἐνέπλησθεν, іnf. ἐνπλήσθημι, аог. 2. m. з ps. знач. ἐμπλή(ν)το (ἐμπίπλημι), наповняю, наливаю (Б), ὕδατος водою; θυμὸν ὀδυνάων наповняю серце жалощами (Б); накормлюю, нагодовую. Pass. і аог. 2. m. наповняю ся; ὀφθαλμοὶ αἵματος зайшли кровю; ὄσος ἐνπλήσθημι ὀφθαλμοῖς на сина надивити ся. Med. насичую ся, нагодовую ся, покріпляю ся; наповняю собі; ἀγρίου μένος θυμὸν, т. в. дуже розсерджую ся.

ἐμ-πίπτω, аог. ἐμπεσε, сопі. -πέσῃ, ірв. -ε, упадаю на що, впадаю πόντῳ в, на море, πέτρῃ на скалу, οἴκῳ на дім; γόλῳ, δέος ἐμπεσε θυμῷ заволодів, переймив, прошиб, обняв, огорнув; назираю, нападаю, кидаю ся, προμάχοισι на передовиків; спускаю ся скоро на що; ἔπος μοι ἐμπεσε θυμῷ мені прийшло на гадку. Часто осібно.

ἐμ-πλειος, сν, наповнений, начинений (Б), повний ἰῶν, κνίσσης. **ἐμ-πλήθην**, adv. нерозважно, без вибору, нерозумно.

ἐμ-πλην, adv. близько, найближше, біля, при, з gen. В 527.

ἐμπλήσαστο, **ἐμπλήσαστες**, **ἐμπλή(ν)το**, гл. ἐμπίπλημι.

ἐμ-πνέω, -εἶω, аог. ἐνέπνευσε, ἐμπνευσε, сопі. -εύσῃσι, вдуюю, піддаю, додаю, подаю, τινὶ θάρσος збуджаю; надуумляю (Б)

τ 128; порекаю, форкаю, дихаю, μεταφρένω в плечі. Pass. аог. **ἐμ-πνύνθη** відітхнув, прийшов знов до себе E 697.

ἐμ-ποιέω, ірf. ἐνεποιέον, роблю в чім, ставлю, вправляю, πύλας ἐν πόρτοισι; ποιήσεν ἐν φρεσὶ надуумив (Б).

ἐμ-πολάομαι, ірf. -λώωντο, купую собі, закуюую для себе, βίστον с 456.

ἐμ-πορος, с, що їде на чужому човні, подорожний, путник.

ἐμ-πρήθω, ірf. 3. pl. ἐνέπρηθον f. ἔσειν, аог. ἐνέπρησε, ἐμπρησε, а) дую в що, дму, надуваю, роздуваюю; б) запалую, палю νῆας, ἄστῳ.

ἐμ-πῦρ-βήτης (βάνω), що стоїть на огни, що приставляють до огню, τρίπους.

ἐμ-φορέομαι, ношу ся, κύμασιν на хвилях μ 419 і ζ 309.

ἐμ-φῶλος, сν, домашний, тутешний, свійський; земляк, краян.

ἐμ-φύω, аог. ἐνέφυσε, засаджую, захипляю; надуумляю, подаю, піддаю, роджу; ἐν φρεσὶν οἴμας вкладаю (Б) в серце γ 348. Intr. med. і аог. pf. ἐμπεφύασι вирастаю; pft. ἐμπεφυῖα пригорнув-шись, принавши (С); врастаю, причіпляю ся, держу ся сильно, хватаю; ἐν δ' ἄρα οἱ φύ χειρὶ взяв его за руку, стиснув ему руку; δὲ δ' ἐν χειρὶσιν φόντες губи прикусили (Б).

ἐν, ἐνί (anast. ἐν), **εἰν, εἰνί**, praer. з dat.: в, у, на, над, при, серед, між, перед, по, після; ἐν δ' ὑμῖν ἐρέω перед вами (вам), ἐν πᾶσι перед всіми (всім); ἐν δοιῇ в річ сумніва, непевна, не звісно; ἐν πάντεσσι, ἐν ὀφθαλμοῖσιν перед очима, на власні очи; з gen. (з пропущеним οἴκῳ): ἐνὶ Κίρκης, εἰν Ἀΐδαο. При дівсл.

що виражають движене або напрям, стоїть на питанні де?, куди? н. пр. ἔπεσ' ἐν κονίησιν упав в порошок; ἐν χεῖρεσσι λαβεῖν і н. Без відмінка і в сполученю (також особно від дієслова): в, у, в тім, в тій, в середині, поміж, на тім або нїм, там, при тім, під тім; по тім, до того, на те, між нїшим, крім того, зверх того, особл. в ἐν δέ; в злож. ἐν перед μ, β, π, ϕ, ψ переходить в μ, перед γ, χ, ζ, ξ в γ. Іноді стоїть по іменнику, ὁμοίως ἐν, або як adv. також ἐν, ἐνι, що = ἔνεστι або ἔνεσι, н. пр. οὐ οἱ ἐνι φρένας.

ἐν, neutr. від εἶς, оден.

ἐν-αἶρω, ірв. ἔναρε, іnf. -εῖν, -έμεν, pl. m. -όμενος, ірв. -αίρω, аог. ἐνήρατο, act. і med. пеую, погубляю, занашаю, споганюю; μηκέτι χροά καλὸν ἐναίρω годї губити красу (B); вбиваю, забиваю, жита позбавляю.

ἐν-αἰσῆμος, сн (ἐν αἴσῆ), справедливий, правий, праведний, належний, відповідний; ἐναίσημα ἐργάζεσθαι сповняти свій обовязок, належну роботу робити; ἐναίσημον добк не добре, не розумно; що добре віщує в 353; віщуючий, віщий, ὄρωθεε що правду віщують (B); ἐναίσημα μωθήσασθαι що судьбою призначене; ἐναίσημον ἐλθεῖν прийти в пору.

ἐν-αλίχιος, сн, подібний, похожий, рівний, τί в чім, θεοῖς αὐδῆν голосом рівня богам (B).

ἐν-αμέλω, ірф. ἐνάμελεγεν, дою в що, з dat. і 223.

ἐν-αντῆ, adv. проти, напроти.

ἐναντῆ-βιον (βία), adv. ворожо, проти, напроти.

ἐν-αντίος, 3. що є проти, напроти; Ὀδυσσεὺς ἐναντίη, супроти O.; явно, лице в лице, перед лицем, око в око. Neutr. ἐναντίον jako

adv. проти, напроти; ἐν. κάλεσον поклич перед мене; в очи; εἰς ὄπα ἐν. просто в лице.

ἐναξε, аог. від νάσσω, мешкаю, живу.

ἐνᾶρα, τᾶ, збруя (здерта з убитого ворога), военна добича. βροτόεντα; добича.

ἐν-αργής, εс, явний, очевидний, виразний, ясний, зрозумілий, живий, тілесний, справжний, правдивий.

ἐν-αρηρός, рf. рf. (ἀραρίσκω), добре вставлений, вправлений, прикріплений ε 236.

ἐνᾶρ-ίζω, ірф. ἐνάριζε, аог. ἐνάριζε, здираю, τινὰ ἔντεα з когось збрую; стягаю, грабую, загарбую; убиваю (в борбі), рубаю.

ἐν-αριθμῆος, сн (ἀριθμός), в числі, разом вчислений, що виповняє число; ἐναριθμηον εἶναι щоб було до ліку (B); οὔτε — ἐν πολέμῳ ἐναρ. що вго не лічать, (що нічого не значить).

ἐνατος, 3. (ἐννέα), девятий.

ἐν-ανλος, ό, корито ріки, русло, глибокий яр або рів II 71; потік, бистриця, ручай.

ἐν-δείκνυμι, показую, об'являю, оповіщаю, звіщаю, доношу; m. Πελεΐδη ἐνδείξομαι (μῦθον) поясню річ, витолкую, виправдаю ся.

ἐν-δεκα, num. ind. одинайцять.

ἐνδεκά-πηχυς, υ, одинайцять ліктів довгий.

ἐνδεκάτος, 3. одинайцятий; subst. f. ἐνδεκάτη одинайцятий день.

ἐν-δέξιτος, 3. правий, що по правій стороні, що віщує щастє, корисний, прихильний, добрий (P). Adv. n. ἐνδέξια, в праву сторону, з правої руки починаючи (C).

ἐν-δέω, ірв. -δησάντων, аог. ἐνέδησε, привязую в чім, до чого,

навязую τὶ ἐν τινι; ἐνέδιδόσ με ἄτη
навістив мене нещастєм, звів на
лиху годину (P).

ἐνδίδημι, ірф. ἐνδίδεσхан, гоню,
проганяю, (травлю) Σ 584.

ἐνδιδνα, ων, τὰ, нутро, середи-
на, внутрішні члени (тіла), ле-
люхи Ψ 806.

ἐν-διδος, ον, полудневий, в по-
лудне, ἡλθε.

ἐνδο-θεν, adv. з середини, з
дому; в середині, серед, αὐλῆς.

ἐνδο-θι, adv. в середині, в, в
собі, тамже, між, посеред πύρ-
ρων; μοὶ ἐνθ. в мині.

ἐν-δου, adv. в середині, у вну-
трі, дома, Διός в домі Зевса.

ἐν-δουλέω, аог. -δούπησх. впа-
даю в (на) що з лоскотом, ἀντλῶ
на демен (B); плюскаю в що,
μέσσω ринув ся у воду (B), шу-
бовснув.

ἐν-δύκ-έως, вбачливо, старан-
но, охотно, ἤσθηз з охотою, радо;
вірно, жичливо, як слід, гарно,
щиро, сердечно, ревно, усилено.

ἐν-δύνω, ірф. ἐνέδυνε, вдираю
ся, втискаю ся в що, ἦτορ пе-
реймаю серце, прошибаю; одя-
гаю ся чим, вдягаю на себе,
надыгаю, χιτῶνα.

ἐν-δύω, рт. аог. 2. ἐνδύσα, ἐν δ'
ἐδύσατο, вдягаю на себе, нады-
гаю, вкладаю, беру на себе, χι-
τῶνα.

ἐνέηκε, аог. гл. ἐνήημι.

ἐνεΐχαι, іnf. аог. гл. ἐφέχω.

ἐν-εиц, 1. pl. ἐνεиμεν, ірф. ἐνήεν
і ἐνέην, 3. pl. ἐνεσαν, орт. ἐνείη, я
є в чім, при чім, наоуджу ся
в чім, ἀσκῶ є в міху; маю, є у
мене; замість ἐνεσι: стоїть ча-
сто ἐν.

ἐνεка і *ἐνεκεν*, з gen. задля,
для, ради (C), ізза.

ἐνεκυρσε, аог. від ἐγκυρέω.

ἐνενήκοντα, девятьдесять.

ἐν-ἐνιπεν, *ἐνένιπτε*, аог. від
ἐνίπτω.

ἐν-ἐπω, і *ἐννέπω* (ἐνFέπω), орт.
ἐνέποиμ, ірв. ἐννεπε, рт. ἐνέπων, οντα,
-τες, ірф. ἐννεπε, аог. 2. ἐнисπε(ς),
ω, η, орт. οис, οι, ірв. ἐнисπε і ἐνί-
спес, іnf. ἐнисπείν, -έμεν, f. ἐнисπήσω
(про fut. ἐνίψω гл. 1. ἐνίπτω), к а-
ж у, говорю, повідаю (B), мовлю,
називаю, розказую, κήδεα про без-
таланне (B), оповідаю, оповіщаю,
повідомляю, доношу; розповід-
аю, бесідуаю, бесідуа веду, роз-
мовляю.

ἐν-ερείδω, аог. ἐνέρεισхан, вби-
ваю, впахаю, μολὸν ὀφθαλμῶ за-
ганяю (B) в око : 383.

ἐνερ-θε(ν), adv. з низу, від
долу, з долу, від споду, долом,
сподом; на долі, на споді, в
долі, на долині; οἱ ἐν. θεοὶ під-
земні боги; низше, понизше, до-
лі, 'Αἰδέω, θάφρηκος ἐν.

ἐνεροι, οἱ, долішні, підземні,
(померші і боги).

ἐνέρ-τερος, сопр. до ἐνεροι, низ-
ший, той що глубше (на споді);
θεοὶ боги підземного світа.

ἐνεσαν, гл. ἐνεиμ.

ἐνεστανται, гл. ἐνстаίω.

ἐνεστήριχτο, гл. ἐнστηріџω.

ἐν-ετή, ἡ (ἦημι), гапличка, за-
пинка, спряжка Ξ 180.

Ἐνετοί, οἱ, Генети, нарід в Па-
флятонії В 852.

ἐν-εὔδω, сплю в чім, на чім,
з dat.

ἐν-εὔναιον (εὔνη), постіль, ліж-
ко, ξ 51; pl. постіль π 35.

ἐν-ηείη, ης, ласкавість, лагід-
ність, смирність, щирість, жич-
ливість, людяність P 67.

ἐν-ηής, ες, ласкавий, жичли-
вий, прихильний, сумирний, бла-
гий, лагідний, милий, щирий,
людяний.

ἐν-ηиαι, ἐνήμεθα, сиджу в чім.

ἐνήνοθεν, pf. зі знач. praes. (пор. ἀνήνοθεν), розходить ся, доходить сюди (Б), ρ 270.

ἐνήρατο, aor. гл. ἐνхіρω.

ἐνήσει, fut. гл. ἐνίσημι.

ἐν-θα, adv. а) там, тамже, тут; там де, куди, туди, в сей бік, в сю сторону, тамтуди; ἐνθ' α καὶ ἐνθ' α ту і там, сюди й туди, по всіх усядах, там і назад; в глибину (довготу) і в ширину α 517, здовж- вшир II 156; з одної і з другої сторони, скрізь, то звідси то звідтам; б) де саме, де; в) в той час, тоді α 11, відтак, опісля.

ἐνθά-δε, adv. сюди, туди, в сей бік, в сю сторону, тамтуди; ту, там.

ἐνθήμεναι, -έτη, inf. aor. від ἐντίθημι.

ἐν-θεν, adv. а) з відси, звідтам; ἐνθεν-ετέρωθεν: дє звідсіль-звідтіля, з одної — з другої сторони; б) звідки, з чого, з котрого; в) від того часу, потім, відтак, тоді, опісля.

ἐνθέν-δε, звідси, відтіля, відсіль (Б); звідки.

ἐν-θεο, *ἐνθειο*, *ἐνθήσω*, гл. ἐντίθημι.

ἐν-θρόσκω, лише aor. 2. ἐνθорє, векакую, впадаю, кидаю ся в що, πόντω, ὀμίλιω; λαξ̄ ἐνθорє ἰσχύω копнув пятою в крижі; E 161, Y 381 особно.

ἐν-θύμιος, ον (θυμός), що є, або лежить на серцю; μή τοι λίην ἐνθ. ἔστω не клопочись ним, не побивай ся за ним γ 421.

ἐνί і *ἐνι* гл. ἐν, з dat. в, у.

ἐνι, зам. ἔνεστι, ἔνεισι; τοί ти маєш, у тебе є.

ἐνταύσιος, ον, однорічний, сўс.

ἐνταντός, ὅ, рік, гл. περιπέλομαι; ἐνικυτόν (через) оден рік.

ἐν-ιαύω, ipf. ἐνιάωє, сплю, жи-

ву, мешкаю, пробуваю в чім, при чім.

ἐν-ιζάνω (пор. ἐριζάνω), ipf. ἐνίζανον, сїдаю, засїдаю, κίθουσησιν посїдали в хоромаш Y 11.

ἐν-ίημι, ἴησι, ipv. ἐνίετε, f. ἐνήσεις, aor. ἐνήκαє, є, αμεν, ἐνέηκε, pf. fem. ἐνεΐσα, впускаю, посилаю в, між що; τινα кого на війну Ξ 131; τινα μᾶλλον ἀγενορήσιν даю кому ще більше гордувати (P), збуджаю гордієть; πόνοισι втручаю; ὀμοφροσύνησιν ἐνήσει здружити нас з собою (Б); зсилаю, висилаю; τινὶ ἀναλκίδα θυμόν прошибаю страхом, збуджаю страх; вганяю, втручаю, вводжу, впроваджую; вкидаю, вкладаю; κέτον збуджаю; подаю, θάρσος, μένος додаю; (νῆα) πόντω спускаю на море, пливу по морю, на море; ἐν δὲ κληΐδῳ ἦκε ключ встромила ρ 47.

Ἐνιῆρες (зам. Αἰνιᾶνες), Айнїани, тессал. племя в Епірі В 749.

ἐνι-κλάω, inf. ἔν, ломлю, товчу, пеую, нївечу, нищу, стаю на перешкодї.

Ἐνιπεύς, Енїпей, побїчна ріка Пенєя в Тессалїї, теп. Guga.

ἐνίπτή, ή, нагана, догана, докір, наруга, ганьба, закид; грїзьба, погроза, ἀργαλέη, ἔκπαγλος і н.

ἐνι-πλειος, ον, зам. ἐμπλειος, повний.

ἐνιπλήσασθαι, -πλήσῃς, -πλήσωσι, гл. ἐμπίπλημι.

ἐνι-πλήσω, copl. aor. -ήσωμεν, -ωσι, pf. -ήσαντες, впадаю в що, влїтаю; ἔρχει в сильце.

ἐνι-πρήθω, f. -πρήσω, -ει(ν), copl. aor. ἐνιπρήσωμεν, σωσι, гл. ἐμπρήθω.

1. *ἐνίπτω*, лише f. ἐνίψω, єи, кажу, говорю; висказую, відкриваю (P) II 447.

2. *ἐνίπτω*, ipv. ἐνιπτε, opt. οи, aor. ἐνένιπε і ἠνίπαπε, сердито кажу, грїмаю на кого, докоряю.

лаю, ганьблю, сварю, нападаюсь на кого, дорікаю; напинаю.

ἐνι-σκήμπτω, рт. аог. -ψαντε, а. р. ἐνισκίμψθη, прибиваю, припинаю, привязую; οὐδεὶς κάρητα схилляю до землі, держу голови звернені до землі; рс. ἐνισκίμψθη застряг, вбив ся, οὐδεὶς в землю.

Ἐνίσπη, Еніспа, місц. в Аркадії В 606.

ἐνισπῆσω, *ἐνισπεῖν*, *ἐμεν*, *ἐνι-спез*, -он, гл. ἐνέπω.

ἐνίσσω (ἐνίπτω), ірф. ἐνίσσομεν, грімаю, лаю, ганьблю, сварю, докоряю, дорікаю, зневажаю, допікаю.

ἐνιχρίμπτω, гл. ἐγχρίμπτω.

ἐνίψω, гл. 1. ἐνίπτω.

ἐννᾶ-ετες (ἔτος), через девять літ або років.

ἐννάκις (гл. ἐννάκις), девять разів, ξ 230.

ἐννῆᾶ, novem, девять; distrib.

ἐννῆᾶ-βοιός, он (βοῦς), вартний, або вартости 9 волів Z 236.

ἐννῆᾶ-καί-δεκα, девятнадцять.

ἐνнῆᾶ-πηχυς, υ, девять ліктів (довгий), λ 311.

ἐνнῆᾶ-χίλοι, девять тисяч.

ἐννεον, зам. ἐνεон, ірф. від νέω.

ἐννεόργνιος, он, девять сяжнів (довгий) λ 312; εо як оден склад.

ἐνнῆᾶ-επω (ἐννῆᾶ-επω), гл. ἐνέπω.

ἐν-νεσίη, ἡ (ἔημι), спонука, рада, приказ; κείντης ἐννεσίησιν на єі приказ E 894.

ἐνнῆᾶ-ωρος, (3 склад. ὄρα), девятьлітний; βασιλευε девять років; (сильний, спорий, великий).

ἐνнῆᾶ-χοντα (ἐνнῆᾶ-χοντα), девятьдесять τ 174.

ἐνн-ημαρ (ἐннῆᾶ), adv. девять днів, девять суток (B).

Ἐν-νομος, Енном, а) вожд Мізіяців, що віщував з лету птиц В 858, P 218. — б) Троянець, що его вбив Одиссей.

ἐνн-οοί-γαιος, ὁ (ὠθεῖω), землетрясець, труситель або потруситель землі (B), землетряс (P), Позейдон.

ἐнн-οοі-φυλλος, он, потрясающий листем, ліснстий, лісом поослий.

Ἐνнυμι (Fēs-νυμι, vestis), f. ξ(σ)σω. аог. ξ(σ)ισα, -άμη, έέссато, ірв. έссон, inf. έссαι, έсασθαι, рс. έннυсθαι, ірф. έннυто, рф. εἶμαι, έссαι, έсται, εἶται, рт. εἰμένος, plpf. έссο, ξ(ε)στο, du. έсθην, 3. pl. εἶατο, закриваю, на-, по-, при-, обкриваю, заслоню, одягаю, τινά εἶματa, χλαῖναν кого в., задягаю, вдягаю, заодіваю, обгортаю, надягаю; закладаю. — Med. вбираю ся, заодіваю ся, одягаю на себе, вдягаю ся в що, вкриваю ся, закриваю ся, заслоню ся, закутуюсь, обкриваю ся; ἀμφ' ὤμοισι δέρμα закидую на, завішую; рф. і plpf. рс. я в одягнений, κακά лихо, ἀεικέλα погано: я в убранный, приодітий, маю на собі εἶματa; εἰμένος ἀλκήν загітий відвагою; λάινον χιτῶνα одягаю в камяну сорочку (P), каменую; ξυστά εἰμένα χαλκῶ заковані.

ἐн-νῶχίος, 3. і *ἐн-νῶχος*, он, A 716 (νύξ), нічний, в ночи, нічю (B).

ἐн-οино-χοέω, рт. -εῦντες, наливаю (вина), εἶνον ἐν δεπάεσσιν γ 472.

Ἐноπή, Енопа, місце в Мессенії I 150, 292.

ἐноπή, ἡ, звук, голос, гомін, шум, гамір, клекіт, крик; боевий крик; крик болю.

ἐн-ὄρνυμι, аог. ἐνώρσας, ε, аог. 2. m. ἐνώρτο, збуджаю в чім, розбуджую, готовлю. Med. ἐν δὲ γέλωε ὄрто θεοῖσιν регіт підняли боги (C), зо сміху аж покогнлись (B).

ἐн-ορούω, аог. ἐνώρουσε, conі. -ση, рт. -σας, скачу в що, на що,

всакаю, впадаю, нападаю, уда-рю, кидаю ся на кого, Τρωσί; також особно.

ἐνωρχος, *ον*, необрізаний Ψ 147.

ἐνοσίχθων, *ε*, землетрясець, землетряс (P), труситель, потруситель землі (B), Ποσειδάων, κρείων; гл. ἐνωσίχθιος.

ἐν-σιάζω, накапаю, каплями наливаю, вливаю; рт. рf. εἰ δὲ τοι σοῦ πατρός ἐνέσταχται μένος если ти тобі є, принялась хоч капля відваги батька.

ἐν-στηρίζω, встромлюю, вбиваю; ps. plpf. ἐνεστήρικτο застрягла, вбила ся, γαλή в землю.

ἐν-στρέφομαι, кручу ся, обертаю ся в чім, ισχύω E 306.

ἐν-τάνυω, inf. f. -ύειν, aor. ἐν-τάνυσε, con. -σω, opt. -σειе, inf. -ύσαι (τείνω), натягаю, напинаю βίον, τόξον, νευρήν.

ἐν-ταῦθα, тут, до того I 601.

ἐνταυθοῖ, тут, κείσο, ἦσο.

ἐντεῆ, τὰ, εσι, α) оружие, збруя, панцир: ἀρήϊα, μαρμαίροντα, δαιδάλεα і н; б) знаряди, начинє, посуда, δαιτός.

ἐν-τείνω, рf. і plpf. p. ἐντέτᾶται, -το, натягаю, напинаю, прикріпляю, привязую, ἱμάσιν; обтягаю.

ἐν-τερον, τό, кишка, лелюх, οἶός струна; pl. нуто, внутрости, утроба, лелюхи, кишки.

ἐντεσῖ-εργός, *ον* (ἐντεσ), що в запряга працює, або тягне, ἡμίονοι Ω 277.

ἐν-τεῦθεν, звідси, звідтам.

ἐν-τίθηναι, f. ἐνθήσω, aor. ἐνέ-θηκε, inf. -θέμεναι, m. ἐνθετο, іrv. ἐνθεо, рf. -θεμένη, вкладаю, вста-вляю, всаджую, ставлю, кладу на що, в що, накладаю. — Med. в тім самім знач.; μῦθον θυμῷ беру собі до серця, р о з в а ж а ю в серцю; χόλον, κότον θυμῷ приймаю, беру гнів до серця, сер-

джу ся; ἴλαον ἐντεо θυμόν змягчи своє серце (P); ὁμοίη τιμῆ στα-влю на рівні. Tmes. δ 578, ε 265.

ἐντο, aor. m. від ἔημι, гл. ἐξήμι.

ἐν-τοθε(ν), *ἐν-τός*, *ἐν-τοσθε(ν)*, у внутрі, в середині, у, в, до, на, серед; ἐντός ἔχω міщу, вміщаю в собі; з gen. δόμου, κλισίης, λυμένος і н.

ἐν-τρέπω, обертаю, звертаю; med. οὐδέ-ἐντρέπαται ἦτορ не зво-рушає ся, є неподатливе (B).

ἐν-τρέχω, *σι*, бігаю в чім; по-рушаю ся, обертаю ся в чім (легко) T 385.

ἐν-τροπαλίζομαι, ὀμενος, часто обертаю ся, відвертаю ся, оглядаю ся; відступаю.

ἐντύνω, іpf. і іrv. aor. ἐντυνον, con. aor. m. -ει (syniz.), рf. -άμενος, *ἐντύω* (ἐντεσ), іpf. ἐντυον, узброюю; приготавляю, приладжую, наряджую, убираю, при-бираю, ἵππους запрягаю, ладную (P); εὐνήν стелю; ἐντυνον αἰοιδήν зтягли пісню (B); εὖ ἐντ. ἔ αὐτήν прибравшись гарно; δέπας при-ладжую; починаю. — Med. при-готовляю ся, ладжу ся, я є го-товий, прибираю ся м. 18, на-ряджую ся; приготавляю, споруджаю собі, приладжую собі δαίτη.

ἐν-τύπάζ (τύπτω), adv. простя-гнений на землі (лежав) Ω 163.

Ἐνω-ἄλιος, *ε* (Ἐνωῶ), Еніяль, прізвище Ареса; -λίω ἀνδραϊφρόντη (ω і ἄν syniz.).

Ἐνω-εὺς, Еніей, кор. в Ски-роєі I 668.

ἐν-όπνιος, *ον* (ὄπνος), що діє ся в сні; neutr. ἐνόπνιον як adv. в сні.

Ἐνω-ώ, Енію, богиня війни, товаришка Ареса E 333.

ἐν-ωп-ἄδως, перед очима, проти, перед собою, просто в очи, в лице; ясно, явно, оче-видно, виразно ψ 94.

ἐν-ωπή, ἡ (ὦψ), погляд, вид, лице; лише dat. ἐνωπῆ як adv. перед очима, в очох (всіх), перед лицем, явно.

ἐν-ὠπῖα, α (ὦψ), стіни бічні (по обох сторонах входу), повітка (B), παμφανόωντα.

ἐνώψ, κατ' ἐνώπα, гл. κατένωπα.

ἐξ, праер. перед самозв. зам. ἐκ.

ἐξ, indecl. num. sex, шість.

ἐξ-αγγέλλω, аог. -ἡγγεῖλε, подаю вість, оповіщаю, повідомляю, розповідаю, виявляю, зраджую, τί τιν: E 390.

ἐξ-άγνυμι, аог. ἐξ-έαξε, copl. ἀξῆ, виломлюю, розломлюю, переломлюю, скручую.

ἐξ-αγορεύω, вискакую, виявляю, оповідаю, оповіщаю, λ 234.

ἐξ-άγω, іpf. і іrv. ἐξαγες, аог. -ἡγαγες, -άγαγες, opt. -γάγοις, οι, іnf. εἶν, випроваджую, відпроваджую, виводжу, виношу, веду із, ἐκ μεγάρου, μάχης; спроваджую, привожу; виставляю, ставлю τύμβον ἐκ πεδίου могилу на рівнині; (іnt). вибираю ся, виправляю ся, виходжу, іду в похід; забираю, беру в полон ζ 264, ρ 433. Часто осібно.

Ἐξάδοτος, Ексадій, Ляпіт A 264.

ἐξ-ἄ-ετες, adv. через шість літ, шість років γ 115.

ἐξ-αἰνῶμαι, іpf. ἐξάνωτο, вибираю, виймаю, видобуваю, віднімаю, відбираю, вибираю θυμὸν τινα E 155: ἐν νηί винимаю або вибираю (з воза) і складаю, зношу на корабель.

ἐξ-αίρετος, он, вибраний, дібраний, з gen. Ἰθάκης з I.

ἐξ-αἰρέω, аог. ἐξεῖλον, λατο, онто, ἐξεῖλον, -έμην, іpf. m. ἐξαίρεύμεην, виймаю, видобуваю, беру, вибираю, присуджую (B) γέρας τι. Med. виймаю собі, видобуваю, вибираю собі, для себе, з gen. part. τῶν ζ 232; забираю, від-

нимаю, відбираю, здобуваю, рабую, граблю, вибираю, вириваю, позбавляю μελέων θυμὸν; ἐκ θυμὸν ἔλοιστο (дух виперти з його, B) ρ 236.

ἐξ-αἶρος, гл. ἐξάρνυμι.

ἐξ-αἴσιος, он, непригожий, неялий, несправедливий, злобивий, зухвалий, проступний, ἀρή несправедливе, погубне бажане; οὔτε τινα ῥέεζας ἐξάσιον ані не обидив нікого ділом (B); (subst. лиходій, проступник, безбожник); ἐξάσιον кривда, обида; adv. надзвичайно, незвичайно, нечувано, безмірно, не вміру, страшно.

ἐξ-αἴσω, випадаю, вискакую, кидаюсь наперед, M 145; аог. ρ. ἐκ δέ μοι ἐγγος ἤγχθη παλάμηην ратище вилетіло, полетіло (P) мені з руки Γ 368.

ἐξ-αἶος, он, вибраний, дібраний, знаменитий, бравий (B).

ἐξ-αἶφνης, adv. нагло, нагально, нечаяно, напрасно, знечевя, несподівано.

ἐξ-ἄξομαι, opt. аог. ἐξάξομαι, -τό, зовсім вилічую, полагаджую, поправляю, направляю; χόλον втихомиряю, усмиряю, заспокоюю (B), успокоюю зовсім, лагоджу.

ἐξ-ἄλῶω, аог. ἄωσας, іnf. ὠσαι, зовсім осліплюю, очий позбавляю, сліпим роблю, вибираю очі, виколою око (B).

ἐξ-ἄλῶμαι, іnf. f. -ξείν, аог. ἐξάλαπαξε, ограблюю, обдираю, розграблюю; випорожняю, опорожняю (B) δ 176; рабую, бурю, нищу, руйную, пустошу, πόλιν, τεῖχος.

ἐξ-αλέομαι, сходжу з дороги, уступаю, ἐκ τ' ἀλέοντο і знов утікали Σ 586.

ἐξ-ἄλλομαι, pt. аог. ἐξάλλεμενος, вискакую, стрибаю (P), αὐλῆς з загороди, з вівчарні; випадаю,

вибігаю наперед, випереджаю, προμάχων, τῶν ἄλλων.

ἐξ-ἀνά-βαίνω, pt. aor. -βᾶσαι, виходжу на що, піднімаю ся, підношу ся; ἀκτὴν виходжу на беріг Ω 97.

ἐξ-ἀνά-δύομαι, pt. aor. fem. -δύσαι, виринаю, ἀλός з моря, виходжу (на верх), видобуваю ся, піднімаю ся, підношу ся.

ἐξ-ἀνάλλω, inf. aor. -ῦσαι, вивольджу, визволяю, увільняю, спасаю, ратую, вибавляю, θανάτοιо від смерті.

ἐξ-ἀνάφανδόν, зовсім отверто, в одкриту (Б) υ 48.

ἐξ-ἀνίημι, pt. prs. fem. ἀνείσαι, висилаю, випускаю, видаю з себе, αὐτήν Σ 471.

ἐξ-ἀνύω, aor. ἐξήνυσε, а) довершаю, сповняю, виконую, βουλάς, з'орудовую; б) кінчу, покінчую з ким (τινά), нищу, убиваю.

ἐξ-ἀπάτω, aor. ἐξάπατησε, зовсім ошукую, обманюю, обдурюю, підходжу, зводжу кого.

ἐξ-ἀπαφίσκω, aor. 2. ἐξήπαφισε, conі. ἐξάπαφισο, opt. m. ἐξάπαφισοιτο, зовсім обманюю, ошукую; med. як act.; підмовляю (Р), ἐπέεσσιν.

ἐξ-ἀπίνης, adv. нечаяно, нагально, знечевя, несподівано, нагло, громом, тельмом.

ἐξ-αποβαίνω, aor. -έβησας, виходжу, висідаю, νηός з корабля виходжу на беріг.

ἐξ-αποδίομαι, conі. -δίωμαι, розполошую, відтрашую, відганяю, виганяю, проганяю, μάχης (ἐξ) з бою E 763.

ἐξ-αποδύω, стягаю, знімаю, скидаю з себе, εἴματα ε 372.

ἐξ-απόλλωμι, зовсім, до нащадку нищу; лише intr. aor. 3. pl. opt. -λοιάτο, pf. -όλωλε, гину, зникаю, щезаю зовсім, пропадаю, οὐρανοῦ з неба, Γένου з Іл., δόμων з домів (в родинях).

ἐξ-ἀπονέομαι, відходжу, повертаю, μάχης з борби.

ἐξ-απονίζω, обмиваю, вимиваю, змиваю, сполікую, τοῦ (λέβητος) ἐξάπνιζεν з (в) мидниці, лохані τ 387.

ἐξ-αποτίνω, ois, зовсім відпокутовую, спокутовую, ἐρινύας μητρός проклони матери.

ἐξ-ἀπτο, ipf. ἐξήπτε, pt. aor. ἐξάψας, припинаю, причіпляю, перетягаю, привязую, πείσμα κίονος до стовпа. Med. завишую ся, причіпляю ся, почиплю ся.

ἐξ-ἀράσσω, розтріскую, розбиваю, поторощую, вибиваю, виломлюю; ἐκ δέ ἄραξε μ 422.

ἐξ-ἀρνημαι, aor. -ήρατο, заробляю для себе, набуваю, дістаю, зискую, заталяюю, придбаю для себе μισθούς; Τροίης здобуваю (вивожу, Б) з Трої.

ἐξ-αρπάζω, aor. -ήραψε, pt. -αρπάξασα, видираю, вириваю, пориваю, хапаю, νεός з корабля, забираю, вхоплюю, загортаю.

ἐξ-αρχος, on, що робить початок, що починає, φρήνων Ω 721.

ἐξ-ἀρχω, ipf. ἐξήρχε, m. -ετο, зачинаю, починаю, розпочинаю, даю почин, μολπήε, βουλής, я є перший, βουλής даю перший раду.

ἐξ-αυδάω, ipv. ἐξάυδα(ε), отверто кажу, висказую, вповідаю.

ἐξ-αυτις, знов, впять, пак, у-пять, вдруге, наново, назад.

ἐξ-αφαιρέω, conі. aor. m. -αφέλησθε беру собі, видираю, ψυχήν τιнос комуєь житє.

ἐξ-ἀφύω, зовсім вичерпую, вививаю, збавляю (Б) σίνον ξ 95.

ἐξεί, fut. від ἐχω, маю.

ἐξ-εἶδον, ἐξείδεν, aor. def. (до ἐξοράω), проглядаю, виглядаю, визирую; μέγ' ἐξείδεν οφθαλμοῖσιν виразно проглянув, бачив очима (зробив великі очі).

ἔξειργς, ἔξειργς (ἔξειργς), по черзі, оден по (при) другім, вряд, рядом.

ἔξ-είλετο, аог. до ἔξαιρέω.

1. ἔξ-εἶμι (εἶμι), 2. s. ἔξεῖσθα, inf. ἔξειναι, -ίμεναι, ipf. 3. s. ἔξῆται, виходжу, йду геть, μεγαίρων з дому, ἐκ δ' ἤιον ψ 370.

2. ἔξ-εἶμι (εἶμι), лише εἶμῃς ἔξεισει γενέθλης ε з мого роду, походять від мене, ε мої кровні (Б).

ἔξ-εἶπον, def. аог. conі. -εἶπω, opt. -οι, f. ἔξερέω, кажу, висказую, вивідаю, оповіщаю, виявляю, доношу.

ἔξ-εἶρομαι, виштую, заштую, питаю, вивідаю, сліджу.

ἔξεῖσθα, 2. sg. pgs. gl. ἔξειμι.

ἔξεκέχυντο, plpf. ps. 3. pl. gl. ἐκχέω.

ἔξεκυλίσθη, аог. ps. gl. ἐκκυλίω.

ἔξελάω і -ελαύνω, ipf. ἔξήλαυνε, inf. f. -ελάων, -άειν, аог. ἔξέλασε, ἔξήλασα, σσαν, виганяю, ἀντροу з пещери, проганяю, γαίης з краю; переганяю, гоню, займаю, відганяю, ἐδόντας вибиваю; ἵππους τάρρου виїздаю з рова, кіньми за рів перегнатись (Р); (ἵππου) ἐξέλασ' ἐς πλῆθόν шгнав кіньми в товпу.

ἔξελεῖν, inf. аог. від ἔξαιρέω.

ἔξελεθήμεν, ἔξελεθών, gl. ἔξέρχομαι.

ἔξ-έλκω, витягаю, з gen. θηλάμῃς; видобуваю, виволікаю.

ἔξέμεν, -έμεναι, gl. ἔξίημι; ἔξέμεν, gl. ἔχω.

ἔξ-εμέω, opt. аог. -εμέσσει, випльовую, викидаю, вимітую, вригу, зригну (Б).

ἔξ-έμμορε, pff. до ἐκμείρομαι.

ἔξ-ενάριζω, f. -ίξει, ipf. -енάριζεν, аог. -енάριζα, знімаю, стягаю, здираю зброю, обдираю із зброї, позбавляю чого, відбираю; з асс. τεύχεα і без τ., τινά; у б и в а ю.

ἔξ-επέρησε, аог. від ἐκπεράω.

ἔξέπυσα, аог. від ἐκπτύω.

ἔξ-ερεῖνω, ipf. -ερέεινε, ето, питаю, виштую, заштую, вивідаю, розштую, звідую ся, розштую ἐκαστα, γένος; сліджу, висліджую, розсмотрюю, перешукою, вишую.

ἔξ-ερείπω, кидаю на землю, повалюю; аог. conі. ἔξερίπη, pff. -εριπούσα, intr. паду, валю ся, повалюю ся, упадаю, спадаю, звішую ся, ζεύγλης з ярма.

1. ἔξ-ερέω, fut. до ἔξειπον.

2. ἔξ-ερέω, -έουσι, conі. -έησι, opt. -έοι, pt. εόντες; med. conі. -έηται, opt. -έοιτο, if. -έεσθαι, ipf. ἐκ τ' ἐρέοντο, питаю, виштую (ся), вивідаю ся, розштую, звідую ся, розштую, висліджую, вишую.

ἔξ-ερύω, opt. -ρύοι, аог. ἔξειρυ(σ)σε, -ων, ἔξέρυσε, it. аог. -ερύσασκε, витягаю, ὤμου з рамени, вриваю, ἐρθαλμοῦ з ока; тягну, δίφρον βύμου за дшель; видобуваю.

ἔξ-έρχομαι, аог. ἔξήλυθε, ἔξήλυθε, ipv. ἔξέλθε, conі. -θόμεν, inf. -θειν, -έμεναι, pt. -θών, виходжу, μεγάροιο з сьвітлиці, йду геть.

ἔξ-ερωέω, аог. ἔξηρώησαν, сходжу з дороги, утікаю, розбігаю ся, уходжу Ч 468.

ἔξ-εοῖη (ἔξίημι), виенлка, вислане, посольство; ἔξεοῖην ἦλθεν поплив післанцем (Б), прийшов в посольстві.

ἔξ-έτης, ες (έτος), шестилітний.

ἔξ-έτι (також ἔξέτι), праер. з gen. від, від тоді; ἔξ έτι τοῦ ετε від того часу, від тоді як; πατρῶν ще від часів батьків, ще від прадідів.

ἔξ-ευρίσκω, opt. аог. ἔξεύροι, винаходжу, находжу; надбую, придибую, вишую Σ 322.

ἔξεφαάνθη, аог. від ἐκφάνω.

ἐξέρθω, plpf. ps. 3. sg. гл. ἐκ-
φθίνω.

ἐξέρυγον, аог. від ἐκρυγώ.

ἐξέρχτο, аог. 2. від ἐκχέω.

ἐξ-ηγέομαι, -γείσθω, випрова-
джую, виводжу, τινός В 806.

ἐξήκοντα (sexaginta) шідесять.

ἐξήλασε, ас(σ)χн, гл. ἐξελάυνω.

ἐξήλθον, аог. гл. ἐξέρχομαι.

ἐξ-ήλατος, аог. (ἐλάω), виклепан-
ний, кований, викований, ἀσπίς.

ἐξ-ήμαρ, adv. через шість днів,
суток (В).

ἐξ-ημοιβά εἴματα (ἀμείβω), одіж
до перебраня, до переміни θ 249.

ἐξήλαφε, аог. 2. гл. ἐξαπαρίσχω.

ἐξηράνθη, аог. ps. гл. ξηραίνω.

ἐξήρατο, аог. гл. ἐξάρнуμαι.

ἐξηρώησαν, аог. гл. ἐξερωέω.

ἐξῆς (гл. ἐξείης), скрізь, рядом,
по черзі, оден по (при) другім.

ἐξίέναι, гл. ἔξειμι.

ἐξ-ίημι, inf. аог. ἐξέμεν(αι), ви-
силаю, пускаю, випускаю. Med.
аог. 3. pl. ἐπει πόσιος καὶ ἐδητός
ἐξ ἔρον ἔντο як заспокоїли жа-
доду, бажане, хіть, охоту, як
бажання їжи і питя вдовольнили
(С) α 150, Α 469.

ἐξ-ιδύνω, εἰ, простую, просто
ззначую, відмірюю, вимірюю,
δόρυ νήσον О 410.

ἐξ-ικνέομαι, аог. ἐξίκνην, ікнето,
приходжу, прибуваю (звідки) до
θώκοус, δῆμον; доходжу, досягаю,
дістаю, досягаю; τινά іду або
приходжу до кого, γ 206.

ἐξίμεναι, гл. ἔξειμι, λ 531.

ἐξ-ίσχω, εἰ, виставляю, вихи-
ляю, витріщаю (В), κεφαλὰς βε-
ρέθρου з пропасти μ 94; вити-
каю, висуваю.

ἐξοίσουσι, fut. до ἐκφέρω.

ἐξ-οιχνέω, 3. pl. -νεῦσι, вихо-
джу, сиплю (ся, Р), вирушаю.

ἐξ-οίχομαι, εἶται, виходжу, від-
ходжу, іду до, ἐς 'Αθηναίης (δόμον).

ἐξ-όλλυμι, opt. аог. -ολλέσειе,

зовсім погубляю, нищу, вини-
шую, викоріною.

ἐξ-ονομάζω, кажу, висказую,
говорю, виговорюю, мовлю, про-
мовляю, виповідаю, вичисляю;
лиш ἐκ τ' ὀνόμαζεν; зову, називаю,
або викликаю по імени.

ἐξ-ονομαίνω, copl. аог. -ονομή-
νης, inf. -ῆναι, називаю (по імени),
висказую, згадую, γάμον про ве-
сілля.

ἐξ-ονομα-κλήδην (κλήω), adv.
по імени (ключучи), поіменно.

ἐξ-όπιθεν, θε (ἐπισθεν), з заду,
в заді, за, поза, κεράων.

ἐξ-опίσω, adv. взад, назад, з
заду, за, назад від, νεκρού; від-
так, потім, затим, на будуче, в
будучности, надалі (В).

ἐξ-ορμάω, pt. аог. -μήσας, ви-
їзджаю, відпливаю, вилітаю, ви-
падаю, віддаляю ся, μ 221.

ἐξ-οροόω, вискакую, випадаю,
вилітаю Γ 325; видобуваю ся;
ἀνεμοῖ ἐκ δ' — ὄρουσαν вітри шу-
гнули (В).

ἐξ-οφέλλω, дуже побільшаю,
помножую, ἔεδνα о 18.

ἐξ-οχα і ἐξοχον, adv. незви-
чайно, дуже, особливо, осібно,
передовсім, ἄλλων над усіх, від
усіх, найбільше, найперше, да-
леко, над інших, занадто, без-
мірно; ἔξοχ' ἀριστοι, що, якраз
найліпші, що найкращі.

ἐξ-οχος, аог. (ἐξέω), вистаю-
чий; відзначаючий, що пере-
висшає, відзначає ся, є перший,
знаменитий, знатний, відличний,
незвичайний, найліпший, най-
кращий.

ἐξ-ὄп-ἀνίστημι, виступаю на
верх, вискакую, набігаю; аог.
σμῶδιξ μεταφρένου ἐξυπανέστη висту-
пив, набіг на плечах.

ἐξω (ἐξ), adv. зовні, на дворі,
на верха, за, поза; на двір, геть,
пріч, з, із; χροός із (на верх) тіла.

ἔξω, fut. від ἔχω.

ἔο, εἰοі зам. οὔ, οἶ; εἰοі, pl. від εἰός.

ἔοι, зам. εἴη, гл. εἰμί.

ἔοικα, prf. з знач. prs. гл. εἶκω.

ἔοιο = εἰοῦ, gen. від εἰός.

ἔοις, зам. εἴης, гл. εἰμί.

ἔολλα, prf. з знач. prs. гл. ἔλω.

ἔον, зам. ἦν, гл. εἰμί.

ἔοργας, prf. гл. ἔρδω.

ἔορτή, ἡ, свято, день свята-точний, празничний, празник.

ἔός, ἐή, ἐόν, зам. ἔς, ἦ, ὄν, свіій, вго.

ἐπ-αυάλλομαι, я в гордий, думний на що, чваню ся, величаю ся чим, πολέμω II 91.

ἐп-αυγέλλω, copі. aog. -αυγέλλωσι, оповіщаю, повідомляю, доношу, розповідаю, розношу δ 775.

ἐп-αυγείρω, збираю, згромаджую, зношу, A 126; med. згромаджую ся, збираю ся, приходжу; ἐπὶ ἔθνε' αὐγείρωτο λ 632.

ἐπάγην, aog. pass. від πήγνυμι.

ἐп-αυλαῖζομαι, inf. f. -αυλαῖσθαι, чваню ся, величаю ся, хвалю ся чим (ἔντεσι), Σ 133.

ἐп-αῦω, pt. -οντες, aog. ἐπήγαγον, приводжу, припроваджую, (κύνω), спроваджую; споную, наклонюю; посилаю, зсилаю σ 137.

ἐп-αῖρω, aog. 3. pl. -αῖραν, pt. -αῖρας, підношу, кладу на що I 214, ἀμαξίων на вози складаю (P).

ἐп-αἰξω, помагаю, помножую, благословляю, ἐπὶ ἔργον αἰεῖη ξ 65.

ἐπαθον, aog. від πάσχω, терплю.

ἐп-αυγίζω, ων, онτα, впадаю, гоню, шумю, трясу, гоню з шумом, гуджу.

ἐп-αυνέω, ipv. -αυνει, ipf. -αυνεον, aog. -αυνησαν, хвалю, похваляю, одобрю, признаю за добре, справедливе, узнаю, пристаю на що, потакую, годжу ся; здаю ся на кого; осібно μ 294, Γ 461.

ἐп-αυνός (αἰνός), 3. страшний, лячний, грізний, Περσεφόνηα.

ἐп-αῖσσω, ipf. -αῖσσον, aog. -αῖσα, it. -αῖσασκε, if. -αῖσαι, нападаю, припадаю, кидаю ся, накидную ся на кого, Ἐκτορι, Κίρκη, νεῶν; впадаю, прискакую, наסקую (B), напіраю на кого, вдарю, пориваю ся на що, на кого; ἐπ. μεθ' ἑόν βέλος біжу за; χεῖρας ἐπαῖσσονται ὄμων, скоро, жваво, легко порушають ся в раменах; кидаю ся на що ἀεθλον, підбігаю, добігаю до.

ἐп-αυτέω, opt. aog. -αυσειας, жадаю, -домагаю ся до того, крім того, вимагаю Ψ 593.

ἐп-αῖπιος, винний, виноватий, довжний A 335.

ἐп-ακούω, aog. -ακουσαν, слухаю, прислухую ся, наслухую, чую, ἔπος, βουλήν і βουλής.

ἐп-ακτήρ, ἦρος, ὅ (ἀγ-ω), ловець, стрілець.

ἐп-αλάομαι, заблукаю ся, приблукаю ся, Κύπρον до K.; блудними дорогами прибуваю, тиняю, πολλά ἐπαληθεῖς богато наблукавшись, по довгій блуканині.

ἐп-αλασιέω, pt. aog. -αλας, я в неохотний, гнівний, гніваю ся, обурюю ся, α 252.

ἐп-αλείφω, замащую, заліплюю, ἐπὶ δ' οὐατ' ἀλείψαι μ 47.

ἐп-αλέξω, pt. f. -αλέσων, відвертаю, відбиваю, відганяю; помагаю, епішу на поміч, я в помічний, підпомагаю, даю поміч τινί.

ἐп-αληθεῖς, pt. a. p. від ἐπαλάομαι.

ἐп-αλάσσω, лише pt. aog. -αλας, на переміну N 359.

ἐп-αλάμενος, pt. aog. від ἐπαλάομαι.

ἐп-αλιξίς, ιος, ἡ (ἀλέξω), застава, запора, оборона, заслона, мур оборонний, твердиня.

Ἐп-άλτης, ας, Епальт, Лікієць, що вго вбив Патрокль II 415.

ἐπ-ἄλτο, аог. від ἐφάλλομαι.

ἐп-ἄμᾶομαι, аог. -αμήσατο, згор-
таю собі (на купу), нагортаю,
усипаю, насипаю собі, приго-
товляю собі (Б), εὐνήν (з листа).

ἐп-ἄμείβω, сопі. аог. -ψομεν,
міняю (ся), замінюю з ким τεύ-
χεά τινη, відмінюю. Med. на пе-
реміну ходжу сюди й туди; νίκη
ἄμ. ἀνδρας побіда зміняє ся між
мужами, переходить на пере-
міну від одного до другого.

ἐп-ἄμοιβαίς, на переміну, вза-
їмно, обоюдно; ἀλλήλοισιν ἔφυν
ἐπαμοιβ. (корчі) вросли одні в дру-
гі, зросли ся віттями густо (Б),
з собою.

ἐп-ἄμύντωρ, орос, ὅ, помічник,
оборонник, π 263.

ἐп-ἄμύνω, inf. -έμεν, іrv. аог.
ἐπάμυνον, inf. -ύνησι, помагаю, при-
буваю на поміч, охоронюю, стою
при кім, я є помічний, підпо-
магаю, τινη.

ἐп-ανα-τίθημι, inf. аог. 2. ἐπαν-
θέμεναι, кладу на чім, прикла-
даю; σπινθας знов замикаю Ф 535.

ἐп-αν-ίημι, ворохоблю, підмов-
ляю, наущаю против кого; σοί δ'
ἐπὶ τοῦτον ἀνήκε (аог.) а сего на
тебе підняла.

ἐп-αν-ίστημι, кажу встати; аог.
-έστησαν встали, піднесли ся, В 85.

ἐп-αοιδή, ἦ, чародійний сьпів,
заговор (Б), замова.

ἐп-ἄπειλέω, аог. -ηπειλήσε, pt.
-απειλήσας, грожу, відгрожую ся;
нахваляю ся (С), похваляю ся
чим на кого (Б), τινη ἀπειλάς υ 127.

ἐп-αραρίστω, аог. ἐπήρσε, при-
кріплю, прибываю, осаджую
в чім, вставляю, вправляю; plpf.
ἐπαρήρει intr. був прикріплений,
(замикав) М 456.

ἐп-αρή, ἦ, проклін, клятва (Р),
лихословлене, прокляте I 456.

ἐп-αρήγω, оис, ειν, помагаю, до-
помагаю, я є помічний; осіб. А 408.

ἐп-αρήρει, гл. ἐπαρρίστω.

ἐп-αρκέω, аог. -ήρκεσε, відвер-
таю, зупиняю, збороню (Б), не-
допускаю, перешкоджую, здер-
жую, віддаляю, εὐθερόν τινη.

ἐп-ἄρουρος, ὅ, хлібороб, ріль-
ник, наймит (Б).

ἐп-αρήης, ες, (ἀρτέω), готовий,
приготований.

ἐп-αριῶν, прикріплю до чого,
приправляю, вкладаю на що, за-
микаю (Б); готовлю, призначую;
ἐπὶ-ἕρτυε πήμα, готував халазію (Б).

ἐп-ἄρχομαι, іrv. аог. -αρχάσθω,
зачинаю, починаю; ἐπαρχάμενοι ко-
ли почали сьвяте діло (жертву
богам), δεπέσσειν чарками.

ἐп-ἄρωγός, ὅ, помічник, обо-
ронник, λ 498.

ἐπάσαντο, аог. від πατέομαι.

ἐп-ασκέω, старанно або штуч-
но виробляю; pfr. р. ἐπήσκηται
αὐλή подвірє було осмотрене, об-
ведене (Б), τινη чим.

ἐп-ασσύτερος, 3. (ἄσσειν), близь-
ко оден при другім, густо або
скоро оден по другім; κύμα ἐπασ.
ἔρυσται филя піднімає ся на фи-
лю, одна по другій; один по
одному (С); товшами, купами (Б).

ἐп-αυλος, ὅ, стайня, хлів, обо-
ра, загорода, ψ 358.

ἐп-αυρίστω, сопі. аог. 2. ἐπαύρη,
inf. -ρεῖν, -ρέμεν, pgs. m. -ρίσκονται,
inf. f. -ρήσεσθαι, сопі. аог. sg. 2.
ἐπαύρη, -αύρηται, -ωνται, а) до т и
каю, доторкаю ся τινός, задрає-
ну, раню; б) о д е р ж у ю, ося-
гаю, дістаю, мені дістає ся щось,
у ж и в а ю, Σ 302, ρ 81. — Med.
поживаю, уживаю, користаю,
маю користь, з gen. νόσου; маю
шкоду, дізнаю чогось, почувую
щось, дізнаю лихих наслідків Z
353; ἴνα ἐπαυρ. βασιλῆος щоби до-
бре почувли (злого) короля, ним
навтішались (С); κακόν стягаю на
себе.

(ἐλ-αῖω, кличу, гукаю, закликую, відзиваюсь, ἐπὶ μακρὸν αὔσε.)
ἐλ-αῖφύσσω, аог. ἐπήφύσε, доливаю, досипаю, τ 388.

ἐλέβαν, ἐλεβήσετε, гл. ἐπιβάνω.
ἐл-ευείρω, буджу, розбуджую; аог. м. ἐπέγρετο і рт. ἐπεγρόμενος, пробуджую ся, прокидаю ся, не сплю.

ἐл-έδραμον, аог. 2. гл. ἐπιτρέχω.
ἐλέτην, ірф. 3. sg. гл. ἔπειμι.

ἐλέθηχ' аог. гл. ἐπιτίθημι.

ἐл-εї (ἐπί, εї), з ind. conі. opt.; а) коли, вели, як, скоро, як тільки, після того як, відколи, відтоді як; б) тому що, коли, бо, позаяк; ἐπεї ἄρ' коли отже, колиж, якже, позаяк; ἐπεї γε позаяк власне, коли отсе, колиж; ἐπεї τοι бо справді, позаяк прецінь, Ἐπεї οὖ в двосклад. крім ε 364, ε 385. ε довге на початку стиха.

Ἐπειγεός, ἦρος, Епейтей, син Агакля, Мірміdoneць, що вго вбив Гектор II 571.

ἐλείω, ірв. ἐπαίγεται, ірф. ἔπειγε, -ον, ірв. м. -εγείσθω, ти сну, пру, давлю, гнету, тяжу, обтяжаю, пригнітаю, притискаю, натискаю; доскірляю, пакошу, приневолюю; πόνος ἔπειγεν діло приспіло (В), було пильне; г о н ю, ἐρετρά порушають, гонять; κεράδα гоню, переслідую; ἀνάγκη ἐп. конечність вимагає, приневолює; гоню, відганяю, проганяю, пориваю; ходжу коло чого, стараю ся о що, прискоряю, приспішаю ὄνον. Ps. ἐπεγρομαι βελέεσει напірають на мене стрілами. — Med. для себе стараю ся, прискоряю, поспішаю ся, γάμον з весілем; тисну ся, напіраю, настаю, кваплю ся, спішу ся. — Ἐπεγρόμενος, с к о р и й, швидкий, жвавий, скупапливий; ἐπεγ. ἀνέμων під подувом вітру; що б а ж а є чого,

банує за чим, старає ся о що, ἐπεγρόμενος ὄδοιο, Ἄρτος пильно мені, кваплю ся в дорогу, до борби; πυρὶ загрітій, розпалений; περὶ νίκης стараючись о побіду, бажаючи побіди, запалений, перенятій жаждою побіди; ἐп. ἡέλιον δῶνα; бажаючи щоби сонце зайшло.

ἐλειδ-άν, з conі. коли, як тільки, скоро тільки N 285.

ἐπεї δή (також ἐπειδή), а) про час: коли, колиж, коли отже, як, скоро, від тоді як, відколи; ἐп. (τέ) πρῶτον, πρῶτα відколи, як раз, відколи перший раз; б) причин.: позаяк, бо, коли, коли отже.

ἐл-είδον, аог. 2. до ἐρораώ, лише рт. -ιδόντα, дивлю ся на що, гляджу, позираю, бачу, виджу перед собою, X 61.

ἐλειή, зам. ἐπεї ἦ, бо, позаяк, (завсїгди —).

ἐλειη, opt. praes. від ἔπειμι.

1. ἐл-εими (εїμι), opt. εїη, ірф. 3. sg. ἐπήην, ἐπήεν, 3. pl. ἔπεσαν, f. ἐπέσεται, я є при чім, на чім, над чим; знаходжу ся, остаю (ся).

2. ἔл-εими (εїμι), рт. ἐπιών, ірф. 3. sg. ἐπήεις, pl. ἐπήισαν, -ήσαν, f. ἐπιείσομαι, рт. аог. м. ἐπιεισαμένη, іду до чого, на що, приходжу, приступаю, зближаю ся; обходжу, перехожу; звиджую, відвідую, навіщаю, ἀγρόν іду на поле, βροτῆρας; πρὶν μιν γῆρας ἔπεισιν аж її старість постигне (С); ἐρυμχρδός ἐπήεν переслідував; σώκας обходжу, оглядаю (В); нападаю, напіраю, наступаю на кого, впадаю, ударяю, іду проти, кидаю ся на кого, ἀλλήλοισιν, ἄλλους.

Ἐλειοί, Епейці, айольский нарід в півн. Елїді v 275. В 619 і н.

Ἐλειός, Епей, син Панопея, що збудував деревяного троян. коня θ 493, λ 523. Пор. Ч 664 сл.

ἐπεί-περ, бо, коли (бо) прецінь, коли однак, позаяк однак.

ἐп-εпта (ἐπί, εἶτα), потім, опісля, пізнійше, відтак, затим; τὸт' ἐπειτα зараз тоді; вказує на те, що попереджало: після того, тоді, такі, отже; часто в послідуючій реченню, щоби его зазначити.

ἐπεκέχλετο, аог. 2. ред. гл. ἐπι-κέλομαι.

ἐπέκελσα, гл. ἐπικέλλω.

ἐπέкерσε, аог. гл. ἐπικείρω.

ἐπέκλωσα, аог. гл. ἐπικλώθω.

ἐп-ελάω, аог. ἐπὶ ἤλασε, plpf. р. ἐπεκλήλατο, кую, клепаю на чім, виковую, оковую; πολλὸς ἐπελ. χαλκός (щит) сильно окований мідію.

ἐπελεύσομαι, **ἐπελθεῖν**, гл. ἐπε-έρχομαι.

ἐπέλησε, аог. гл. ἐπὶ ληθάνω.

ἐπεμάσατο, аог. гл. ἐπимаίωμαι.

ἐп-εμ-βαίνω, pt. pf. ἐπεμβεβαώς, ходжу по чім, підіймаю ся, вступая, стаю на чім; οὐδοῦ вийшовши на поріг, стоячи на порозі.

ἐπενεῖμαι, inf. аог. гл. ἐπιφέρω.

ἐπένευμε, аог. гл. ἐπινέμω.

ἐπενήνεον, ipf. гл. ἐπινηγνέω.

ἐп-енήνοθε, pf., бути, — виростати на чім, лежати, сторчати, находитись на чім; блищати, вилискувати ся, світити ся на чім, (додавати краси), θεοῦς.

ἐп-εντιανῶ, -τανῶσας, тягну, на-тягаю, витягаю, напинаю, πείσμαι.

ἐп-ентύνομαι, приладжую ся, готовлю ся, приготворюю ся до чого ω 89.

ἐп-ентῶ, убираю, закладаю, запрягаю, ἔπουρος Θ 374.

ἐп-εοικε, plpf. ἐπεόικε, годить ся, яло ся бути, в звичайно (С), водить ся (Б), треба, належить ся; οἱ τ' ἐπέοικε ему подобає ся.

ἐπέλιθμεν, plpf. гл. πείθω.

ἐπέπληγον, гл. πλήσσω.

ἐπέπλωσ, аог. 2. гл. ἐπιπλώω.

ἐπεποιθεῖ, гл. πείθω.

ἐπεπόνθει, plpf. гл. πείσχω.

ἐπέπταρε, аог. 2. гл. ἐπιπταίρω.

ἐπέπτατο, аог. гл. ἐπιπταίωμαι.

ἐπέπυστο, plpf. гл. πυνθάνομαι.

ἐπέρασαν, аог. гл. παράω.

ἐп-ερείδω, аог. -έρεϊσε, припираю до чого, опираю о що; ἔνх напружаю силу, добуваю сили, даю напрям, наводжу, ἐς κενεῶνα навела (ратище) в здуховини (Р); впихаю; назираю, притискаю.

ἐп-ερέφω, дахом покриваю, т. б. будую, ставлю, ἐπὶ νηὸν ἐρεψα.

ἐп-ερώσαντο, гл. ἐπιρώσμαι.

ἐп-ερθῶ, аог. -έρυσε, притягаю, ті що, τινὶ чим, за що, θυρήν κορώνη; ἐπὶ στήλην ἐρύσαντες витягнули (на могилу) або устали камінь надгробний.

ἐп-ερχομαι, 2. s. -εσι, ipv. εσ, inf. f. -ελεύσεσθαι, аог. ἐπήλθε, ἤλθε, conl. -έλω, η, ησι, inf. -εῖν, pt. ὦν, pf. -ελήλυθα, а) приходжу, іду, ходжу до, дістаю ся, на-стаю (день, ніч); ὑπνος одоліває, бере мене, настагає (Б), злітає; νόσος навіщає; прибуваю, над-ходжу, стрічаю, зближаю ся, появляю ся, наближаю ся, при-ступаю; осягаю, достигаю; б) нападаю, назираю на кого, по-риваю ся, кидаю ся, вдаряю на кого, βουσίν; в) обходжу, зви-джу, йду через, переходжу, перебуваю, ἀγχι, γαίην вештаю ся по світлу (Б); ἀγχέν' ἐπήλθε (ратище) пройшло коло шиї (Р); осібно λ 90, 152.

ἐπεσαν, impf. від ἐπειρῶ.

ἐπεσβολία, жі, сьмільна, зу-хвала, нерозважна бесіда, або слова, баляси, бридні, ε 159; гл. ἀνσείνω.

ἐπεσβόλος, ον (ἐπος, βάλω), що зухвало бесідує, говорить; subst. говорун, бовтун, галай, торопата, λωβήτης В 275.

ἔπεισον, аог. гл. πίπτω.

ἐπέσπον, аог. 2. гл. ἐρέπω.

ἐπέσσειται, fut. гл. ἔπειμι.

ἐπ-εσούμενος, ἐπέσσυτο, гл.

ἐπιστεύω.

ἐπέστη, аог. від ἐρίστημι.

ἐπέσхон, аог. 2. гл. ἐπέχω.

ἐп-ετήσιος, он (ἔτος), річний, що траває (родить) цілий рік, κληρός η 118.

ἔπειν = ἔπου, impv. від ἐπομαι.

ἐп-ευφημέω, аог. -ήμησιν, пристаю, або згоджую ся на що А 22.

ἐп-εύχομαι, ipv. -εύχο, ipf. -εύχето, fut. 2. s. -ξέхи, аог. -εύξατο, а) молю ся до кого, кому, θεοίς; б) чваню ся, хвалю ся, похваляю ся (Р), величаю ся чим, τινί; радую ся, тішу ся.

ἔπειρον, гл. φεν.

ἐπέφραδον, гл. φράζω.

ἐπεχεύατο, гл. ἐπιχέω.

ἐп-έχω, ipf. -είχε, ἔπειχεν, аог. 2. ἐπέсхон, орт. ἐπισχοής, ipv. -ίсхετε, рт. ἐπισχών, inf. -εῖν, а) маю при чім або на чім, держу, тримаю на чім, πόδας θρήνοι опираю на стільчику; підношу, подаю οἶνον, μᾶζόν; ἵππους правлю, кермую; б) простираю ся, розтягаю ся, сягаю, займаю πέλεθρα, ὄσσον ἐπέιχε νέκος скільки займав; ὄπόσσον ἐπέсхχε пῶр сягав, досяг; придержую, задержую, ῥέεθρα здержую; ἐπίсхχετε θυμόν ἐπιπής здержить ся від докору, лайки; здержую ся φ 186; ἐπί δ' αὐτῷ ἔχομεν на него самого киньмо ся, вдармо, пустім ся; τί μοι ὄδ' ἐπέсхχεις для чого так на мене напирал, причепилас мене (Б), мені досаджавш (словами), докучавш? — Med. підношу, подаю οἶνον; ἐπισχοόμενος примірившись (Б), віділяючи, міряючи. — P. plpf. 3. pl. ἐπόсхχато були замкнені.

ἐп-ήβολος, он, учасний; той що одержав, що має щось, οὐ-νήδс

ἐп. γίγνομαι задля мене вже й човна не стало (Б) β 319.

ἐπλήγαγον, аог. від ἐπάγω.

ἐп-ηγευίδες, αἱ (ἐνεγχεῖν), довгі дошки, що ними обводжено скрізь боки корабля зовні ε 253.

ἐπῆεν = ἐπῆν, impf. від ἔπειμι.

ἐп-ηε-τανός, он, (ἐπ' αἰεί), на завжди, на всі часи, т. в. достаточний, що вистарчає, вистає, всегдшний, безнастанний, що на весь час вистає, щедрий, багатий; πλουτοί що все мають воду, що не висихають ζ 86; γάλα, σῖτος богато, подостатком, в волю (Б). Neutr. ἐпηετανόν як adv. завсїгди η 128; подостатком, доволі η 99, κ 427.

ἐп-ήϊεν, ἐпῆϊσαν, ipf. від ἔπειμι.

ἐпῆϊξα, аог. від ἐπαίσσω.

ἐпῆλθον, ἐпῆλυθον, гл. ἐπέρχομαι.

ἐп-ημοιβός (ἀμείβω), до переміни, залишній (Б) χιτωνές; ὀχῆες дві протилежні засуви (заходили одна в другу або понад другу).

ἐп-ημύω, похиляю ся, нагинаю ся, ἐπί τ' ἤμ. В 148.

ἐпῆν (ἐπεῖ ἄν), з соні, коли, як, як тільки, тоді як, скоро, наколи; з орт. коли, як, наколи.

ἐп-ήνεον, ipf. від ἐπινέω.

ἐпῆξα, аог. від πῆγνυμι.

ἐп-ηπύω, потакую, заявляю свою прихильність окликом Σ 502.

ἐп-ήρᾶτος, он (ἔρᾶω), милий, приемний, принадний, понадний, дорогий, гожий, гарний, чудний, розкішний, εἴματα, ἄντρον, ὄχις и.

ἐп-ήρετιμος, он (ἔρετιμός), веслующий, при веслах β 403; νῆες веслами осмотрені.

ἐп-ηρεφής, ἐс (ἔρεφω), навислий, звисающий, стрімкий, спадистий, πέτραи, κρημνοί.

Ἐп-ήρτοс, Еперит, син Афейдія, кор. з Алїбу; его імя прибрал Одиссей ω 306.

ἐπλήρσοε, аог. від ἐπαράρισσω.

ἐπλήσαν, ірф. від ἐπειμι.

ἐπ-ητής, ἥ, ввічливий, людяний, прихильний, щирий; розважний v 333, σ 128.

ἐπ-ήτοιμος, ου, густо, (богато) оден при другім, густий, πурσοί; δράγματα ἐπ. πίπτου падали густо; ἐπ. πίπτουσι купами, одні на других, Σ 211, 552.

ἐп-ητός, ύος, ἥ, ласкавість, прихильність, ввічливість, людяність, жичливість, жалосі (Б) φ 306.

ἐπιήφουσεv, аог. від ἐπαφύσσω.

ἐπί, слід. ἐπ', ἐφ', притім, на те, на тім, до того, крім того, потім, після того, над тим, на верху, зверху. — Яко граер. 1) з gen. у, в, на, до, при, побіч, коло, край, біля, ἐπ' ἀγροῦ на хуторі; ἐπ' νηῶν на кораблях; ἐπ' εὐνάων на котвиці, якорі; ἐπ' ἡπίεροιо на твердій землі (Б), на суші; ἐπ' γαίης в краю; ἐπ' εἰρήνης в часі спокою; ἐπ' протέρων ἀνθρ. за часів; ἐφ' ὑμείων самі про (для) себе. — 2) з dat. на: ἐπ' ἡθονі, на землі, ἐπ' δέσφω; при: ἐπ' ἐσ-χάρη, ἐπ' μαζῶ, ἐπ' κτεάτεσι, ἐπ' ἔργω; перед, над, ἐπ' ἱστορι перед; ἐπ' δμῶσι над; часто при дієсл. що означають движене, щоби виразити спочинок, що відтак наступає: κάππεσε ἐπ' γαίη упав на землю; θεῖναι ἐπ' γούνασι, ἐπ' ἡθονі; ἀγαγῶν ποταμῶ ἐπ' над ріку; в знач. неприязнім: на, протів (кого), ἔχεν ἵππους, ἰθύ-νειν, ἀκοντίσσαι ἐπ' τιμ; ἐλθεῖν ἐπ' Κρήτεσι до Кр.; ἔγγυη ἐπ' ἔγγυη грушка за грушкою; при, побіч, попри, крім, окрім, до того, ще, крім того, до, ἐπ' εἶδει τῶδε при тій красі, до, побіч тої краси; ἐπ' γαστέρι крім жолудка, як ж.; ἐπ' τοῖς, τῆσι крім тих, того; ἐπ' τῶδε ἀνέστη по нїм. — 'Επί

τιμ ἀεθλεύειν в честь чиюсь; ἐπ' σοί κατέθηκα ἀεθλα для тебе, на твою честь, задля тебе, про тебе; δίκαιος ἐπ' τιμ справедливий супроти, для кого; γεῖλαν ἐπ' сьміяти ся із; πάσχειν, μογεῖν ἐπ' τιμ терпіти, трудити ся ради, задля кого, чого; ἐπ' ἐρθέντι δικαίω за правдиве слово; δῶρω ἐπ' за дарунок; ἐπ' χάριη до борби; ἐπ' δόρπω на вечеру; ἐπ' νυκτί через ніч, нічу, в часі ночі; ἐп' ἡμυτι день у день, на день, щодня, в однім дни, одного дня, нинішного (того) дня, через оден день. — 3) з асс. до, ід, на, протів, напроти: βαίνειν, ἐρχεσθαι, ἔναι ἐπ' ἔργα до діла, до праці; на, по, через, ἐπ' χεῖρας на руки, ἐπ' γαῖαν, κῶμα по філях, πόντον по, на морю; πάντας ἐп' ἀνθρώπους між людьми, у людий; ἐπ' στάθμην після правила (шнурок теслярский); ἐп' δεξιά, ἐп' ἀριστερά на право, по правій стороні (руці), на ліво, по лівій руці; ἐп' ἡμισυ аж до половини; ἐп' πείρατ' ἀέθλων до кінця трудів, бід; ὅσον τ' ἐπ'—τόσσον ἐп., як далеко, так далеко, так довго; ἐп' ἡῶ аж до рана, вранці (Б); ἐп' χρόνον якийсь час, хвилю, πολλὸν ἐп' χρόνον довго, на (через) довгий час; ἐп' δηρόν довго, на довгий час; ἐп' βοῦν по вола, за волом; ἐп' δόρπον на вечеру; ἐп' ἴσα на рівні, рівно, однаково; ἐп' στίχας рядами, в ряди. — В сполуч. з імен.: при тім, на те, на тім, потім, до того, зверху, крім того, зверху, (ἐπιμάρτυρος, ἐπιβουκόλος, ἐπαμύνητωρ); так само при дієсл.

ἐπι, також ἐп', коли слідує по слові, γαῖαν ἐп' або яко adv.; ἐп., ἐφ, без дієсл. = ἐπεισι (ἐπειμι), ἐπῆν, ε, находить ся, ε при тім, на тім; οὐ γὰρ ἐп' ἀνὴρ не

має, нема; οὐ τοι ἐπι δέος тобі страху не має (С).

ἐπι-τάλλω, аог. ἐπιτήλεω, (часто особіно від слова), зсилаю, насилаю, οὐρον посилаю вітер; ὕμμι κελῆς ἐπὶ κήρας ἤλω смерть накликає на голови ваші (Б); накидаю, готовлю, спроваджую, роблю, викликаю; χεῖρας втягаю, протягаю, сягаю; робю або завязую вузол (на чім); ἐπὶ δεσμὸν ἤλων завязи мотузкою з гудзем (Б), або ремнем; ἐπιτήλεω τὰδε ἔργα спричинив, спровадив, викликав, підустив на сю справу (Б).

ἐπιάλλμενος, гл. ἐφαλλομαι.

ἐπι-ανθάνω, гл. ἐφρανθάνω, подобаю ся.

ἐπι-ἰάχω, аог. ἐπιάχων, підношу або піднімаю крик, оклик, кричу (при чім) радісно, гукаю, радість виявляю; викрикую, кричу голосно, реву.

ἐπι-βαθρον, τό (βαίνω), перевізне, плата за перевіз с 449.

ἐπι-βαίνω, inf. -έμεν, ipf. -έβαινον, f. ἐπιβήσομαι, inf. -σέμεν, аог. 1. -έβησα, ipv. ἐπιβησον, аог. 2. ἐπέβην, 3. pl. -έβαν, -έβησαν, conі. -βήτων, -βείομεν, -βήομεν, opt. -βαίην, inf. -βήμεναι, -βήναι, аог. m. -εβήσατο, ipv. ἐπιβήσεο, 1) ставлю ногу, стаю ногою, стаю твердо (Б) μ 434, виступаю, -вступаю або вхожду на що, сїдаю, νηῶν на судна, γαίης вихожу на беріг, на землю; вилажу на що, κροσσάων вдираю ся; вступаю, вискакую, всїдаю, вихожу ἵππων на віз, на колїсню (Р), εὐνῆς сїдаю; πυρῆς мене кладуть на стїс Δ 99; приходжу, приступаю, дістаю ся, прибуваю, πέλορος до міста, γαίης до землі (краю), на землю вихожу, ступаю; Πιερίην прибуваю, приходжу, заходжу до

П.; виступаю на, або проти кого П 69; доходжу до чого, віддаю ся чому, ἀναδείης ἐπιβῆναι, гл. ἀναδείη. — 2) trans. лише fut. і аог. 1. велю або кажу вийти, всїсти, вискочити, вийти, ἵππων на віз; заводжу, приводжу, πολὺν λόγος πυρῆς посилаю на стїс, т. в. убиваю; πάτρης відправляю, відсилаю до; σαοφροσύνης приводжу, доводжу до розуму; τινὰ εὐκλείης прославляю (Р); εὐφροσύνης ἐπιβ. ἕτωρ зрадувати серце (зрадуватись в серцю).

ἐπι-βάλλω, кидаю, або кладу на що, накладаю, вкладаю, прикладаю; ἰμάσθλην (ἵπποις) затиною бичем; Φεῖας ἐπέβαλλε (човен) проплив вже і Феї (Б); med. для себе; кидаю ся на що, впадаю на що, ἐνάρων; стараю ся о що, бажаю чого. Часто особіно.

ἐπι-βάσχω, inf. -έμεν, приводжу, спроваджую; κελῶν ἐπιβ. υἱας Ἄρχιῶν нещастє спроваджую на синів А., в нещастє втручаю.

ἐπιβείομεν, ἐπιβήμεναι, ἐπιβήσμεν, гл. ἐπιβαίνω.

ἐπι-βήτωρ, орос, ό, а) що вступав, виходить, ἵππων на віз, т. в. їздець, яко борець з воза; б) заплідняючий самець, приплодитель (Б) σιδῶν.

ἐπι-βλής, ἦτος, ό (βάλλω), засувка, засув, замок, εἰλάτινος.

ἐπι-βοάω, fut. -βώσομαι, кличу, покликаю, прикликаю, призиваю, взиваю на поміч, θεοός.

ἐπι-βουκόλος, ό, скотар, стадник (Б), пастух (до, від) волів, гуртоправ (Б), βοῶν ἐπιβ. ἀνήρ.

ἐπι-βρέμω, ει, роздуваю з шумом, πῦρ Р 739.

ἐπι-βρίθω, аог. 3. pl. ἐπέβρισαν, conі. ἐπιβρίση, opt. 3. pl. -ίσειαν, обтяжаю, пригнуїаю, привалюю, паду, спадаю цілим тягаром на

що; εἴτ' ἐπιβρίση ἔμβρος коли вда-
ристь злива; πόλεμος цілою си-
лою пригнітає, стає тягаром;
ударю, спадаю, напіраю; ὄρα
сильно ділають.

ἐπιβωσόμεθα, fut. від *ἐπιβόω*.

ἐπι-βώτωρ, ορος, ὅ, пастух, скот-
тар, чередник (Б), чабан, *μήλων*.

ἐπι-γδουλέω, ἐπὶ δ' ἐγδούπησαν,
шумю глухо (при чім), grim-
лю на те, гуркочу, Λ 45.

ἐπι-γύνομαι, ετι, приходжу,
надходжу, настаю, приближаю
ся; сягаю, досягаю.

ἐπι-γυνώσκω, copl. aor. 2.
-γνώθη, -γνώσει, пізнаю, бачу, при-
гадую собі кого.

ἐπι-γυνάμνω, aor. ἐπέγναμψε, pt.
ἐπεγνάμψας, згинаю дѣру, пере-
гинаю, скривлюю, закривлюю;
перемінюю, змінюю, наvertsю,
поvertsю, на иньшу гадку на-
воджу, наклонюю на свою
сторону, наводжу, підіймаю (P);
χῆρ усмиряю, кою.

ἐπι-γυνώη, -γνώσει, гл. ἐπιγγυ-
νώσκω.

ἐπι-γουνίς, ἴδος, ἡ (γόνυ), стегно,
бедро, чересла (pl.); *μεγάλην ἐπιγυ-*
θεῖτο моглиб его стегна випов-
нитись, набрати тіла на стегнах.

ἐπι-γράφην (γράφω), драснув-
ши з верха, Φ 166.

ἐπι-γράφω, aor. -έγραψε, дросну,
задросну, драпаю, легко раню,
зверха, ὄμων в плече, рамя; *κλή-*
ρον назначую (врізаним знаком).

Ἐπί-δαυρος, Епідавр, місто в
Арголіді над сароньським зали-
вом В 561.

ἐπιδέδρομε, pf. від *ἐπιτρέγω*.

ἐπι-δέξια, adv. neutr. pl. від
ἐπιδέξιος, 3. з правої сторони, по
правій ст., на, в праву сторону.

ἐπι-δέρομαι, дивлю ся, спо-
глядаю на кого λ 16.

ἐπι-δευής, ἐς (δεής), потребую-
чий, що не має, що знає (має,

терпить) недостаток, τυροῦ, κρειῶν;
бідний, убогий, бідолашний, зли-
денний; βίης що уступає в силі,
що ему недостає сили, що мень-
ше сили має, слабший, неміч-
ний супроти кого (gen.). Neutr.
як adv. ἐπιδευές ἔχειν δίκην в своїм
праві бути покривдженим, T 180.

ἐπι-δευόμαι, ipf. ἐπεδευέτο, мені
потреба, недостає, минуло ся
(Б), мені забракло, σεῦ, потре-
бую, терплю недостаток, не маю
χρυσοῦ; *μάχης Ἀχαιῶν* в борбі у-
ступаю, я є слабший від Ах.

ἐπι-δέω, привязую, завязую,
ἐπλω θύρας φ 391.

ἐπι-δημεύω, пробуваю, сиджу
дома, в городі π 28.

ἐπι-δήμιος, 3. (δήμος), що є се-
ред народу, дома, в вітчизні, до-
машний, народний; ἐπ. πόλεμος
домашна війна, в народі.

ἐπι-δίδωμι, aor. -έδωκε, inf. ἐπι-
δοῦναι, copl. a. 2. m. -δώμεθα, f.
-δωσόμεθα, додаю до того, даю
крім того, додаю, придаю, θυ-
γατρὶ μέλιχα даю доньці, за доч-
кою (P). Med. додаю, придаю
собі, прибираю, або беру собі,
θεοῦς (за свідків); почитаю, по-
важаю, віддаю честь дарунками,
обдаровую, K 463.

ἐπι-δίνεω, pt. aor. -νήσας, du.
pt. a. p. -νήθέντε, закручую, обер-
таю довкола, розмахну, замахну
чим; pass. літаю, кружу дов-
кола, кручу ся; ἐμοὶ τότε θυμὸς
πόλλ' ἐπιδιναίεται мені часто при-
ходить така думка; на всі сто-
рони розважаю, роздумую, υ 218,

ἐπι-δίφριās, ἄδος, ἡ (δίφρος),
край (беріг) воза (в горі) K 475.

ἐπι-δίφριος, ον (δίφρος), на віз,
у бричку (Б), на возі.

ἐπι-ιδόντα X 61, гл. ἐπεῖδον.

ἐπιδραμεῖν, *ἐπιδραμέτην*, гл.
ἐπιτρέγω.

ἐπί-δρομος, ον (δραμεῖν), доступний, приступний, τεῖχος мур, що его можна здобути Z 434.

ἐπι-δύομαι, inf. a. 2. ἐπ' ἡέλιον δύομαι, заходжу (при тім) B 413.

ἐπι-δώμεθα, com. aor. від ἐπι-δίδομι.

ἐπι-εἰκελος, ον, подібний, схожий (Κ), рівня (Β), рівний, що можна рівнати, θεοῖς.

ἐπι-εικής, ἐς (εἰκώς), належний, відповідний, ялий, приличний, ялібний, одвітний, ἀμοιβή. Neutr. ὡς ἐπιεικὲς як годить ся, як звичайно (Β), як належить ся.

ἐπι-εικτός, 3. (εἶλω), уступаючий, лиш οὐκ ἐπ. непокірний (Ρ) μένος, непоступний (Β); непобідний, непоборимий σθένος; безнастанний πένθος, невідступний; ἔργα οὐκ ἐπ. нестерпимі, невидані (Β), погані, лихі.

ἐπι-εμμένος, pt. pf. p. від ἐπι-έννομι.

ἐπι-εἶσομαι, fut. від ἔπειμι.

ἐπι-ἐλπομαι, маю надію, сподіваю ся чого; особно Ω 491.

ἐπι-έννομι, aor. ἐπίεσσαμεν, вдягаю на те, на верх, γλαύκην кладу на верх, зверха, вкриваю жупаном; pt. pf. p. ἐπιεμμένος, одягнений, одітий; ἀναιδείην одітий невстидностю (Κ), в безсоромя убраний (С), гл. ἀναιδείη; зняражений, обдарений, наділений ἀλκίην силою, вельми дужий (Β). Med. одягаю ся, вкриваю ся.

ἐπι-ζάφελος, ον, (φελ. σφαλ), сильний, нагальний, палкий, завзятий, опалистий; χόλος буйна злість (Ρ) I 525. Adv. ἐπιζαφέλως, сильно, дуже, тяжко, завзято.

ἐπίηλεν, aor. від ἐπιἄλλω.

ἐπί-ηρα, гл. ἦρα, дружна прислуга.

ἐπι-ἡράνος, ον, пожаданий, милій, любий, приемний, τ 343.

ἐπι-θαρσύνω, додаю відваги, або духа, τινά кому, заохочую.

ἐπιθείη, -θείναι, -θείτε, ἐπιθέντε, -θεε, -θήσομαι, гл. ἐπιτίθημι.

ἐπί-θημα, τό, віко, покривка, накривка Ω 228.

ἐπίθοντο, aor. від πείθω.

ἐπι-θρέξαντος, pt. aor. від ἐπι-τρέχω.

ἐπι-θρόσχω, ουσι, скачу на що, νῆος на кор., скачу на (по) чім τὸμβω; кидаю ся, одним скоком пробігаю (Ρ).

ἐπι-ιδύω, aor. -ιδύσαντες, нападаю, наспираю, впадаю, накидуюсь на кого, лечу на що, вдаряю на кого.

ἐπι-ίστωρ, ορος (οἶδα), що знає, є свідомий чого, бере участь в чім, що спільно провинив ся, μεγάλων ἔργων в великім злочині.

ἐπι-καίω, aor. ἔκηε, палю, спалюю, пеку.

ἐπίκαρ, гл. κάρ.

ἐλικάρσιος, 3. (κάρ), наперед похилений, стрімголов, стрімкий, черпаючи воду носами (Β) νῆεε.

Ἐπι-κάστη (пізн. Ἰσκάστη), Епікаста, донька Менойкея, жінка кор. Ляйоса з Теб і свого сина Ойдипа λ 271.

ἐπί-κειμαι, f. ἐπικείμεται, ipf. ἐπείκειντο, лежу на чім, при чім, прилягаю, приспираю; привололю, натискаю, притискаю, беру верх, Z 458.

ἐπι-κείρω, ipf. -κείρεν, aor. ἐπέκερσε, обстригаю, обтинаю; нищу, нівечу, повалолю, φάλαγγας проломлюю, перешкаджаю, нищу, μῆδεα.

ἐπι-κελεύω, кричу, гукаю (Ρ) до чого або на що, голосно притакую, підношу оклик на згоду; особно Θ 542, Σ 310.

ἐπι-κέλλω, аог. ἐπέκελεσε, inf. ἐπι-κέλλσαι, причаляю до берега (νῆα), пристановляю ся, пристаю к землі (B), причаляю до ἡπείρου.

ἐπι-κέλωμαι, аог. ἐπεκέλετο, при-кликую, взиваю, молю (P), Ἐρινύς.

ἐπι-κεράννυμι, inf. аог. -κρήσαι, домішую, примішую, знов мішаю, замішую οἶνον (з водою).

ἐπι-κερτομέω, έων, глузую з ко-го (τινά), ганьбю, ганьбую, ви-сьміваю, ругаю ся з кого, зну-щаю ся, глумлю ся; жартую Ω 649.

ἐπι-κεύθω, скриваю, затаюю, втаю, таю ся (B), не признаю ся.

ἐπι-κίδναμαι, простираю ся, простягаю ся, розливаю ся по чім, обливаю, αἶχν.

ἐπι-κίρνημι, гл. ἐπι-κεράννυμι.

ἐπι-κλείω, хвалю, похваляю, славлю, величаю, αἰοδῆν α 351.

Ἐπι-κλής, ἦз, Епікль, Лікієць, товариш Сарпедона М 379.

ἐπί-κλησις, ἦ, прізвище, прізви-сько; асс. ἐπίκλησιν прізвищем, на прізвище, після загальної гадки, вісти, П 177.

ἐπι-κλίνω, припираю, опираю; ἐπικεκλήμενα σκνίδες приперті, зам-кнені, зачинені М 121.

ἐπί-κλοπος, έ, (κλέπτω), хи-трець, лукавець (B); проворний, лукавий, дуже хитрий, μύθων в словах, τόξων.

ἐπι-κλύω, inf. ἐπέκλυε, чую, слу-хаю, вислухую, з ген. ἀγγελιών, αἶνον τινός.

ἐπι-κλώθω, аог. -έκλωσε, -ώσαντο, copі. ἐπικλώση, med. -ώσαντα, пря-ду; призначую, присуджую, су-джу, ελευθρον, οἶζόν; приділяю, на-силаю, посилаю, готовлю, даю, надаю, наділяю.

ἐπι-κόπτω, pt. f. -κόψων, вда-ряю з гори, повалюю, вбиваю, зарубую (P), βούν γ 443.

ἐπι-κουρέω, pt. f. -ρήσονται, по-

магаю, прибуваю на поміч, даю поміч, я в помічний E 614.

ἐπί-κουρος, έ, ἦ, помічник, -чниця, союзник, побратим (P), помагач (P), Γ 188 E 478 Ф 431; pl. помічні народи (війска): τη-λεκλειτοί, ἀρχκλειτοί, πολυκλητοί, ὑπερ-μενέες.

ἐπι-κράίνω, ἐπικραιαίνω, inf. ἐπεκράϊνε, opt. аог. ἐπικρήνεις, irr. -κρήνηνον, довершаю, з'орудовую, докінчую, виповняю, спов-няю, вчиняю, даю, подаю; ἐέλ-δωρ сповняю бажань, вчиняю во-лю (P).

ἐπι-κρατέω, copі. -έωσι, в о л о-дію, я в володарем, князем, правителем (B), паную, раджу, стою на чолі, управляю, правлю, νήσοισι; беру верх, перемагаю, поборюю, побіджаю, Ξ 98.

ἐπι-κρατέω (κράτος), adv. 'сно-люю, з цілої сили, насильно, на-прасно.

ἐπι-κρήνηνον, -κρήνεις, гл. ἐπι-κράίνω.

ἐπικρήσαι, гл. ἐπικεράννυμι.

ἐπι-κρίστων, τέ, вітрильний дру-чок (поперечний).

ἐπι-κύρσσω, inf. -κύρσε, аог. ἐπί-κύρσας, попадаю, впадаю на що, подибую, Γ 23.

ἐπι-λάμπω, свічу на те, при-тім, потім, після того, засьвічую, кидаю лучі, Ρ 650.

ἐπιλανθάνω, гл. ἐπιλήθω.

ἐπι-λέγομαι, збираю собі до того, назбираю, Θ 507.

ἐπι-λείβω, inf. ἐπέλειβον, ллю на що, по чім, поливаю (вином на жертву), μέθω ἐπ' αἶθ. ἱεροῖσιν.

ἐπι-λεύσσω, виджу ген, бачу перед собою, τέσσον так далеко, тільки Γ 12.

ἐπί-λήθος, он, що наводить, спроваджує, спричиняє забуте, що при тім забуває ся на, κκκων.

ἐπι-λήθω, аог. ἐπέλησε, кажу,

велью забути, спроваджую, спричиняю, наводжу забути, ἀπάντων. Med. fut. ἐπιλήσομαι, забуваю, позабуваю на щось, Ἰθ' ἀκῆς, τέχνης, σχεδίου.

ἐπι-λήκω, плещу в долоні, приплескую, φ 379.

ἐπι-λίγδην, задираючи, дроснувши, Ρ 599.

ἐπι-ιλλίζω, ουσι, моргаю на кого, підморгаю (B), τινὲ σ 11.

ἐπι-λωβεύω, глузую, ругаю ся з кого, знущаю ся, глумлю ся, насъміваяу ся, β 323.

ἐπι-μαίνομαι, аог. ἐπεμήσαστο, горячу, пристрасно бажаю, жадаю, забагаю, домагаю ся, Ζ 160.

ἐπι-μαίνομαι, ірв. -εο, ірф. -εμίζετο, f. -μάσ(σ)εται, аог. ἐπεμάσαστο, тикаю, дотикаю, рухаю, доторкаю ся чого, мацаю, намацаю, налапую (B), обмацаю, беру, хватаю χεῖρὶ рукою, пориваю; ἐπὶ χερσὶ μ. дістаю руками; ἔλκος оглядаю, осмотрюю; μάστιγι ἵππους вдаряю, б'ю батоном, підганяю, поганяю; стараю ся о щось, добиваю ся чого, змагаю, або стараю ся щось осягнути, νόστου, деєь дістати ся, σκοπέλων; бажаю, жадаю, τινός чого; прямую до чого; осібно λ 591.

ἐπι-μάρτυρος, ὅ, свідок (при тім), α 273, Η 76.

ἐπιμάσεται, -σάμενος, гл. ἐπιμαίνομαι.

ἐπι-μαστός, ον (ἐπιμαίνομαι), що кути витирає, замараний, брудний, гидкий ἀλήτης υ 377.

ἐπι-μειδάω, рf. аог. -δήσας, усьміхаю ся при тім, на те; посьміхаю ся, глумлю ся, ругаю ся.

ἐπι-μέμφομαι, εα, ети, я в недоволеній, гніваю ся, серджу ся, εὐχολῆς задля обіту; жалую ся на кого, обвиняю, ремствую κατηγγήτοις, докоряю, дорікаю.

ἐπι-μένο, ірв. аог. ἐπιμένον, іпф. -εῖναι, дожидаю, жду, чекаю,

остаю (ся), бавлю ся, задержую ся.

ἐπι-μήδομαι, ірф. ἐπεμήθετο, задумую, замишляю (B), видумую, вигадую, θέλον τινὲ кому, проти кого δ 437.

ἐπι-μῆνις, гл. μῆνις, E 178.

ἐπι-μηνῶ, серджу ся, ремствую, гніваю ся, τινὲ на кого.

ἐπι-μυνήσκομαι, орf. аог. -μνησάμεθα, ірв. -μνήσασθε, рf. а. р. -σθείς, нагадую, пригадую собі що, згадую про кого, або що, памятаю о чім, χάριτες, споминаю кого, σείω.

ἐπι-μύνω, остаю при чім, ἔργω, пильную (B), витреваю, видержую.

ἐπι-μίξ, adv. разом помішаний, в замішаню, купою; безоглядно (B) λ 537; посполу, κτείνονται ἐπ. без ріжкниці.

ἐπι-μίσομαι, мішаю ся, прилучаю ся, пристаю до кого, з ким; приходжу, заходжу, вчашаю (B) до кого ἄρμι; жию в приязни, маю зносини, знакомість з ким; зустрічаю ся, сходжу ся; (в Іл.) ударяю на кого, Τρώεσσιν борю ся, воюю з Тр.; назираю, мішаю ся, або звертаю ся до бою, ἐπιμισγομένων (ἵππων Τρώων).

ἐπι-μνησαίμεθα, -σθείς, гл. ἐπιμυνήσκομαι.

ἐπι-μύζω, аог. ἐπέμυζαν, буркочу, воркочу, відказую на що, обрушую ся, здрігну (P).

ἐπι-νέμω, аог. ἐπένευε, приділюю, розділюю, заставляю, розставляю, обношу (B), σίτον σφ' поміж них.

ἐπι-νεύω, ірф. ἐπένευε, а. -ένευεα, киваю (на те, до того, при тім), моргаю на кого, кому, призволяю, приказую або притакую кивнувши (головою); ἐπ' ὀφρύσι νεύσε бровами моргнув, мигнув (P), дав ознаку (C), A 528, I 620,

π 164, φ 431; трясу, потрясаю, κόρουσι, X 314.

ἐπι-νεφρῖδιος, ον (νεφρός), що є при нирках, що на нирках находит ся, нирковий Ф 204.

ἐπι-νέω, а. ἐπένησε, пряду, упряду; приділюю, призначую, на значую, присуджую.

ἐπι-νηνέω, ірф. ἐπενήνεον, складаю на чім, кошичу, громаджу, нагромаджую, вкладаю на що, νεκρούς πυρκαϊῆς.

ἐπι-ξῶνος, ον (κοινός), спільний.

ἐπιον, аог. від πίνω.

ἐπι-ορχέω, f. -ήσω, криво, ложно присягаю, πρὸς δαίμονος на б.

ἐπί-ορκος, ον, кривоприсяжний; ἐπίορκον subst. кривоприсяга, марна присяга, K 332.

ἐπι-όρομαι, гл. ὄρομαι.

ἐπι-όσομαι, рт. -μένω, споглядаю на що, маю перед очима, бачу P 381.

ἐπι-ουρος, ὅ, що доглядає, стежеже чого, ὄων, дозорець, наглядник, наставник, сторож, вартівник; Κρήτη володар, що володіє на Креті.

ἐπι-όψομαι, fut. до ἐφοράω.

ἐπι-πᾶσσω, насилаю, посипаю по чім, на що, прикладаю (P), φάρμακx.

ἐπι-λείδομαι, -θεῖθ' (τι), сопі. -ητι, ірв. -θεο, ірф. ἐπεπειθετο, f. -σομαι, σεки, даю ся намовити, наклонити, привести до чого, спонукати; вірю, повірюю, покоряю ся (B); я є послушний, слухаю, μοι -ἐπέεσσ' ἐπιπέσεται моїх слів.

ἐπι-πελεμίχθη, гл. πελεμιζώ.

ἐπι-πέλομαι, рт. ἐπιπλόμενος, приходжу, находжу, зближаю ся, настагаю (B), настаю, навіщаю, наближаю ся; осібно γ 60.

ἐπι-πέμπω, посилаю, зеилаю.

ἐπι-πέτομαι, аог. ἐπέπτατο, іnf. ἐπιπτέσθαι, прилітаю, надлітаю, пролітаю; лечу в що, влітаю.

ἐπι-πίλναμαι, зближаю ся, наближаю ся, приходжу ζ 44.

ἐπι-πλάζομαι, рт. а. р. -πλαγῶθεις, блукаю (са), скитаю ся, πόντον по морю φ 14.

ἐπι-πλέω і -πλείω, рт. -πλείων, іnf. -πλεῖν, пливу по чім, через що, пускаю ся, майну (B), з асс. ὕδωρ, κέλευθα.

ἐπι-πλήσσω, іnf. f. -πλήξαι, бю, вдаряю, поганяю, τινί чим, τόξω; докоряю, лаю, ганьбю, ганю, гримаю, сварю на кого, τινί, μ' т. в. μοι Ψ 580.

ἐπι-πλόμενος, гл. ἐπιπέλομαι.

ἐπι-πλώω, рт. -ώων, рт. аог. 1. -πλώσας, sync. 2. sg. ἐπέπλωσ, рт. ἐπιπλώω, пливу по чім, через що, пускаю ся, проїзджаю, перебуваю, перепливаю, πόντον.

ἐπι-πνείω (-πνέω), сопі. рт. 3. s. -πνείησι, сопі. аог. -πνεύσωσι, вію, повіваю, душую (B), дую, дму, на, в що, νηί δ 357.

ἐπι-πομῆν, ἐνος, ἡ, пастушка, пастух μ 131.

ἐπι-πρέλω, ει, показую ся на чім, являю ся; οὐδὲ τί τοι δοῦλον ἐπ. не слідно, не видно на (в) тобі.

ἐπιπροέμην, іnf. а. від ἐπιπροήημι.

ἐπι-προ-ἰάλλω, аог. -ἰήλε, посилаю; ставлю, поставляю, заставляю, τράπεζάν τινι перед ким.

ἐπι-προ-ἴημι, аог. -ἔηκα, іnf. -προέμην (зам. εἶναι), посилаю, висилаю, νηυσίν на кораблях, або до кораблів P 708; νήσοισιν ἐπιπροήηκα (ναῦν) плив до островів, направив човна на острови; ἰόν пускаю, випускаю.

ἐπι-πταίρω, аог. 2. ἐπέπταρε, чихаю при чім, на що; μοι πᾶσιν ἐπεσοισι підохнув на мої речі (B).

ἐπιπτέσθαι, іnf. а. від ἐπιπέτομαι.

ἐπι-πωλέομαι, обходжу, ходжу скрізь, довкола, переходжу, перебігаю, переглядаю, огляд роблю, στήχας.

ἐπι-ρ(ρ)έζω, ipf. iter. ἐπιρ(ρ)έζε-
σκον, жертвую, приношу жертву
(на чім), ρ 211.

ἐπι-ρρέλω, хилю ся, нахиляю
ся, спускаю ся; наближаю ся,
досягаю, навіщаю, ἤμιν Ξ 99.

ἐπι-ρρέω, ἐπιρρέει, пливу по чім,
через що, μιν, припливаю, на-
пливаю, наспіваю, валю ся тов-
пою, силлю ся.

ἐπι-ρρήσσω, ipf. it. -ρρήσεσκον,
замикаю, засуваю, ревуваю, за-
кладаю Ω 454, 456.

ἐπι-ρρίπτω, аог. -ἐρρίψαν, кидаю
на кого, накидую, μοι δοῦρα ε 310.

ἐπι-ρροθοῦς, ἐ, ἦ, що приходить
на поміч, помічник, -ця, з dat. σί.

ἐπι-ρρώομαι, ipf. -ερρώοντο, аог.
-ερρώσαντο, порушаю ся сильно
при чім; ходжу пыльно коло чо-
го, заходжу ся, працюю, μύλαις
коло жорен (Б); спадаю в до-
лину, опадаю, -κρητός ἀπ' - Α 529.

ἐπι-σείω, гл. ἐπι(σ)σείω.

ἐπι-σεύω, conі. ἐπισσεύη, аог.
ἐπέσσευε, pt. ἐπισσεύας, ipf. m. ἐπεσ-
σεύοντο, порушаю, наганяю хітос,
науцаю проти (на) кого; δμῶας
приказую; спроваджую, κηχά зси-
лаю, посилаю, τινί на кого, ко-
му. — Med. pf. ἐπέσσευμαι в знач.
prs., plpf. ἐπέσσευτο, с п і ш у, лечу,
являю ся, поспішаю, прибігаю,
прибуваю, наспіваю до, на ἀγο-
ρήνδε; δέμια скоро приступаю до;
гоню, πεδίοιο через рівнину; біжу
на що, впадаю, кидаю ся, напи-
раю, нападаю, тινί або τινά на
кого, також з gen. τείχεος вді-
жаю ся на мур; підбігаю (Б),
Ὀδυσῆος до О.; εἴ τοι θυμὸς ἐπέσ-
σεται як серце має охоту, як тебе
закортіло (К); спонукую Ζ 361,
завзиваю; настаю на що, на ко-
го; ἐπέσσεύμενος, скоро, швидко,
чимскорше, ε 428, Ν 757 и.; πῦρ
ἐπέσσεύμενον πόλιν що обіймає, огор-

тає, захоплює; κῶμα хвиля над-
бігла (Б).

ἐπί-σκολος, що має надзір, до-
гляд над чим, глядить за чим,
дозорець, наглядник, наставник,
ὄδαίων; оборонник, хоронитель,
сторож, опікун, ἀρμονιάων; звідун,
шпігун, вивідник, Τρώεσσι проти
Тр., так νήεσσι.

ἐπι-σκόζομαι, opt. аог. -ύσαιτο,
гніваю ся, розсерджую ся, обу-
рюю ся.

ἐπι-σκόμιον, τό, скіра на чолі.

ἐπι-σιμυερός, adv. нужденно,
гірко, прикро, тяжко, страшно,
ἀπέτισεν, νουτίλλεται.

ἐπί-σλαστος, З. стягнений; κη-
κόν нещасте, що его хто сам на
себе стягнув, накликав (Б), що
сам собі винен, або провинив.

ἐπισπεῖν, -η, -οι, аог. від ἐφέπω.

ἐπι-спέρχω, прискорюю, при-
спішаю, наганяю, підганяю (Б),
χ 451, Ψ 430; сильно напіраю,
вдаряю, бушую, піднимаю ся,
ἀελλαι.

ἐπισπλέσθαι, ἐπισπόμενος, гл.
ἐφέπω.

ἐπι(σ)σείω, conі. З. s. -εἶησι, pt.
-εἶων, потрясаю, ἀγίδα πᾶσιν егі-
дою над всіми, на всіх.

ἐπισσεύη, гл. ἐπισσεύω.

ἐπί-σσωτρον, τό, обруч (на ко-
лесі), окова (Р), шина колісна,
χάλκη, προσαρτηρότα.

ἐπι-стаδόν, adv. приступаючи,
підходячи, приближаючись, під-
ряд (Б); δόρπον ἐπ. ὠπλίεζοντο стоячи.

ἐπί-стаίμαι, ipf. ἐπίστατο, f. -στή-
σσονται, розумію, знаю ся на чім,
умію, пізнаю, знаю, мені звісно;
маю відомість, довідую ся, δ 730;
можу, я в в стані; ἐπιστάμενος що
знає ся на чім, свідомий, до-
свідчений, вправний, дотепний
(Б), зручний, спосібний, мотор-
ний, мудрий, розумний; ἔποι
виправлені, що уміють, πόδες

вправні; з gen. φόρμιγγος, dat. ἄκοντι досьвідчений в борбі на ратища.

ἐπι-σῆμένως, adv. розумно, всторопно, мудро, зручно, уміло, штучно.

ἐπι-σῆτης, ὁ (ἵσταμαι), що приступає або приходить; σός ἐπ., що тебе просить о милостиню, жебрущий, прошак, жебрак.

ἐπι-σιενᾶχομαι, вздыхаю, зітхаю, зітхну, стогну (при тім, на те).

ἐπι-σιεφής, ἐς, повний, наповнений, κρητήρας ἐπ. οἶνιο.

ἐπι-σιέφομαι, aor. -εστέψαντο, наповняю по береги, наливаю до верху (B); κρητήρας ἐπ. ποτόιο.

ἐπι-στήμων, ον, розумний, втропний, умілий, сьвідомий, досьвідчений в чім, чим, βουλή τε νόω τε, π 374.

ἐπι-σίτιον, τό (ἵστημι), станови-ско, становище, пристановище кораблів, повітка (B) ζ 265.

ἐπι-σιοναχέω, aor. ἐπεστοναχῆσα, вздыхаю, зітхаю, стогну; шумю, гуджу, реву Ω 79.

ἐπι-σιορέννυμι, aor. ἐστόρεσεν, простягаю на чім, по тім, простираю, застелю зверху, розстелюю, розкладаю, кладу на чім, накриваю, покриваю зверху.

ἐπι-σιρέφω, pt. aor. -έψας, обертаю, звертаю, наvertsю Γ 370.

ἐπι-σιροφάδην, adv. на всі сторони, або сюди й туди (звертаючись), скрізь довкола себе, наокоури.

³*Επί-σιροφος*, Епістроф, а) син Іфіга, вожд Фокійців В 517; б) син Евна В 692; в) начальник Галзіонів, оба троянські союзники В 856.

ἐπί-σιροφος, ον (звернений до), що має знакомість, або пристає з ким, гостинний, вбачливий, при-

вітливий, ἀνθρώπων супроти, для людей.

ἐπι-σιρωφάω, ἐπιστρῶσῶσι, обертаю ся, звертаю ся, ходжу скрізь, πλόηας по містах, відвідую, навіщаю.

³*Επίσιωρ*, ορος, Троянець, що его вбив Патроклъ II 695.

ἐπι-σφῆρια, τά, спряжки або запинки, що ними спинали наголінники при кістках, ἀργύρεα.

ἐπι-σχερώ, adv. рядом, рядами, по черзі, покотом, оден по другім, або побіч другого, глітно, товнами.

ἐπι-σχεσίη, ἡ, удаване, позір, позірна причина φ 71.

ἐπί-σχεσις, ιος, ἡ (ἐπέχω), здержане, повдержане, ошадність, умірковане ρ 451.

ἐπίσχετε, *ἐπισχόμενος*, гл. ἐπέχω.

ἐπίσχω, здержую, придержую; повергаю, поворочую, кермую, правлю Ρ 465.

ἐπι-τάνθω, aor. τάνυσ(σ)ε, розпинаю, розтягаю на чім (при чім); κληῖδα ἱμάντι затыгаю, перетягаю, засуваю ремінцем; розтягаю понад чім, розпростираю, νόκτα ὑσμίνῃ борбу ночью оповиваю.

ἐπι-τάροδος, ον, що помагає, або приходить, прибуває на поміч, що є помічний; помічник. -ця, Δαναοῖσι μάχης у борбі.

ἐπι-τείνω, розпинаю, розтягаю на (над) чім; ἐπὶ νόξ τέτακται βροτοῖσιν ніч простягла ся, напяла ся (B) над λ 19; ἐπὶ δὲ πτόλεμος τέτακτο σφιν за ними борба розгорілась Ρ 736.

ἐπι-τέλλω, ipf. ἐπέτελλε, aor. ἐπέτειλε, ipv. ἐπίτελλον, inf. -λα, pt. -ας; med. 2. sg. -εαι, ipv. -εο, aor. ἐπέτειλαιτο; act. i med., прика-зую, наказую, припоручаю, кажу, велю, даю приказ, упомінаю, заповідаю, заявляю, зага-дую кому що (B) α 327; ἀέθλους

завдаю, загадую; ἀλόγω δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλε припоручив. Plpf. р. ἐτέταλτο (було) поручено λ 524, (і в арзі ψ 361).

ἐπι-τέρπομαι, етк., тїшу ся чим, з чого, кохаю ся в чїм (Б), звеселяю ся, радую ся, ἔργους ζ 228.

ἐπι-τέτραπται, *ἐπιτετράφαται*, гл. ἐπιτρέπω.

ἐπι-τηδές, adv. скоро, борзо, швидко, сквапливо, усильно, ревно, завзято.

ἐπι-τίθημι, f. -θήσω, aog. -έθηκα, conі. -θήω, opt. -θήη, -θήητε, ірv. ἐπίθεας, inf. θείναι, pf. -θείσα, du. -θέντε, к л а д у, ставляю на чїм, вкладаю, накладаю на що; κεφαλῇ καλύπτειν закидаю на голову, вкриваю г.; φασέτρην πῶμα прикриваю, накриваю, закладаю; τινὰ λεγέων складаю на; θωήν накладаю, завдаю (Б) кару; μῆρα приношу, жертвую; приставляю, прикладаю, ставлю перед чим, λίθον θύρῃσι заставляю, закладаю, приваляю, завалюю каменем вхід (Б), двері; θύρας, λόχον (θύρην λόχου) замикаю, зачиняю; ἡμαρ зсилаю, ἀλγέα заподію, причиняю, чиню; κράτος даю силу, перемогу (С), κύδος даю, подаю, надїляю; μῦθον τέλος сповняю слово; ἄλλα, ἡμιτάλαντον додаю, докладаю; κορώνην приправляю; περόνην нашиваю (Б); νέφος ἐπιθεῖναι хмарою закрити, хмару засувати; φρένα τινί звертаю увагу, прихилаю ся серцем, зважаю на що. Med. собі кладу, вкладаю, всаджую, накладаю собі, κυνέην κρατί; χεῖρα στήθεσιν складаю, кладу на. Часто осібно.

ἐπι-τιμήτωρ, орос, ó, покровитель, оборонник, заступник, ἱεταίων ι 270.

ἐπι-τλήναι, ірv. aog. ἐπιτλήτω, терпеливо видержую (при чїм), μῦθοισι τοι ἐπιτλήτω κραδίη нехай

видержить при моїх словах, т. е. нехай вислухає спокійно моїх слів, згодить ся на, буде терпеливе.

ἐπι-τολμάω, ірv. -άτω, aog. ἐπετόλμησε, терпеливо видержую, витриваю, перемагаю себе; зношу, переносу на собі, здержую ся.

ἐπί-τονος, ó (τείνω), линва, (що нею дручок вітрильний привязувано до щогли) μ 423.

ἐπι-τοξάζομαι, ірf. ἐπετοξάζοντο, стріляю до (на) кого, з dat. Γ 79.

ἐπι-τραπέω, -έουσι, полишаю, поручаю, віддаю, здаю на кого, Τρωσίν K 421.

ἐπι-τρέπω, aog. 2. s. ἐπέτραψας, opt. -έψαιας aog. 2. ἐπετράπομεν, pf. -τέτραπται, 3. pl. -τετράραται, поручаю, віддаю, повіряю, припоручаю, накладаю; ὃ ἐπιτετράραται λαοί котрому поручено; здаю на кого, μῦθον θεοῖσιν поручаю, полишаю діло богам, здаю на б.; γήρξι улягаю, піддаю ся; θυμός ἐπετράπετο твоє серце забагло; κτήματα παισί лишаю, полишаю, зіставляю; признаю, передаю, віддаю Ф 473.

ἐπι-τρέχω, aog. ἐπέδραμεν, pf. -δέδρομε, прибїгаю, підбїгаю, поспїшаю в бігу, припадаю, бїжу на зустріч, перебїгаю по чїм, бїжу, точу ся, лечу, ἵπποις в слід за кіньми; простягаю ся, простираю ся по чїмсь, обливаю що, ζ 45; ἀχλὺς темрява нависла (Б); ἐπιτρέξαντος ἔρχεος, коли копїе пролетїло (по щитї).

ἐπι-τροχάδην, скоро, ἐп. ἀγορεύειν цококати (Б) σ 26; коротко.

ἐπι-φαιάνθη (φαιάνω), був, став (при тїм) видний, показав ся, з'явив ся P 650.

ἐπι-φέρω, f. ἐποίησι, aog. ἐπένευκα, inf. ἐπενεύειν, несу на що, до чого, проти чому; χεῖράς τινι підношу, підймаю руки на кого, дотор-

каюсь рукою (С), пориваю ся на кого, нападаю, ударяю; ἄρηξ війну веду, τινί з ким.

ἐπι-φρονέω, завидую, відкакую, відмовляю, відмагаю ся, не дозволяю, з dat. λ 149.

ἐπι-φλέγω, запалюю, спалюю ὕλην, νεκρόν.

ἐπι-φράζομαι, aor. 2. s. ἐπεφράσω, -άσαστο, cop. -άσασται, opt. -σασίμεθα, -αίαστο, розважаю, роздумую, застановляю ся над чим, нараджую ся, думаю об чім, приходиться мені на гадку, зважаю на що; спостерігаю φ 94; видумую, ὄλεθρόν τινι готовлю погибіль; пізнаю σ 94; чую, розумію; μῦθον ἐπεφράσθης ἀγορεύσει, прийшло тобі на гадку сказати.

ἐπι-φρονέω, pt. -έουσα, я є второпний, розумний τ 385.

ἐπι-φροσύνη, ή, второпність, розвага, розум; ἀνελέσθη ἐπιφροσύνης взятись за розум (Б) τ 22.

ἐπί-φρων, ονος (φρήν), розумний, второпний, мудрий, дотепний, оглядний, βουλήν в радї.

ἐπι-χειρέω, ἐπιχειρέω, ἐπιχειρήσει, прикладаю руку, або забираю ся до чого, починаю.

ἐπι-χεύαι, inf. aor. від ἐπιχέω.

ἐπι-χέω, aor. ἐπέχευε, if. ἐπιχεύει, a. m. -εχεύαστο, a. 2. ἐπέχυντο, ллю або зливаю на що, χερσίν ὕδωρ на руки (до умивання); сиплю на що, насилаю, усипаю; кидаю, накидаю, закидаю чим δοῦρα. Med. собі; τοί δ' ἐπέχυντο товпою напирали, висипались, надходили лавою; ὑπνον спускаю; часто осібно.

ἐπι-χθόνιος, ον (χθών), що живе на землі, земський, що на сьвітї тепер (С), ἀνὴρ, βροτός, ἄνθρωπος; subst. pl. мешканці землі, люди.

ἐπι-χράω, aor. 2. ἐπέχραον, нападаю, кидаю ся на кого, пориваю ся, намираю Τρώεσσι, ἄρυσ-

σιν; μητέρι накидаю ся (з жениханем).

ἐπι-χρῶω, pt. a. -χρίσασα, намащую, помащую, τόξον ἀλοιφῇ; натираю παρειάς; med. намащую ся, себе.

ἐπι-ψαύω, cop. -ψάχη, дотикаю ся, πραπίθεσσι маю розум φ 547.

ἐπι-ιωγαί, αί, захистні місця або саги (Б), затоки, пристані, заливи.

ἐπιών, part. гл. ἐπειμι.

ἐπλε, **ἐπλεο**, **ἐπλεу**, **ἐπλετο**, гл. πέλω.

ἐπληντο, aor. m. гл. πελάζω.

ἐποίσει, fut. гл. ἐπιφέρω.

ἐπ-οίχομαι, ipf. ἐπόχετο, іду кудись, приходжу, прибуваю, являю ся, μνηστήρας іду до, приступаю, обходжу; ходжу скрізь, оглядаю; κήλα ἐπόχετο πάντη ἀνὰ στρατόν стріли літали по всему широкому стану (С); στίχας ἀνδρῶν обходжу, переглядаю; нападаю, кидаю ся на кого, нападаю в кого (К) Α 50, К 487 Ε 330, намираю, βελέεσσι досягаю, нападаю; ἔκρηα іду через, ходжу по, обходжу; ἔργον пильную діла (Б), займаюсь своїм ділом, беру ся до роботи; δόρπον іду, посишаю на вечеру, вечеряти; ἰστόν ходжу коло кросен, роблю за варстатом (С).

ἐλόμεθα, гл. ἐπω.

ἐπ-όμνυμι, ipf. -όμνυον, aor. -όμνυσε, присягаю (при тім, на те), клену ся; ὅρκον присягу складаю, клятьбою завіряю (Б), ἐπίορκον; осібно υ 229, ι 132, 274.

ἐπ-ομφάλιος, ον, βάλεν σάκος μέσσω, в пукасту середину Η 267.

ἐπ-οπιζομαι, ipf. εο, поважаю, почитаю, лякаю ся, бою ся, Διός μῆγιν, ε 146.

ἐπ-οπιάω, ipf. -όπιων, печу (на, по чім), жарю, пражу, ἔρχασα.

ἐπ-οπιτεύω, ipf. iter. ἐποπτεύεσθε, гляджу, доглядаю, дозираю; ἔργα.

ἐπ-ορέγομαι, pt. aor. -ορέξάμενος, витягаю ся, замахну ся E 335, (ἐπὶ -κῦδος ορέξῃ гл. ορέγω).

ἐπ-όρνυμι, ipf. -όρνυε, aor. -ώρσε, ipv. ἐπορσον, opt. -όρσειν, aor. m. -ώρτο, зворушаю, μένος збуджаю; ἀνεμον насилаю, ὑπνον зсилаю, διζών готовлю; μέρσιμον ἤμαρ зсилаю, готовлю; підіймаю кого на кого (P) E 765; спонукою, захоочую, загриваю, зворохоблюю, науцаю; поставляю, зсилаю. — Med. ворущу ся, підношу ся, повстаю на кого, кидаю ся на кого, наперед, лечу на кого, ударяю, намираю, Ἀλλήλη: на А.; гл. ἔρομαι, ἔρνυμι.

ἐπ-ορούω, впадаю, кидаю ся на кого, присекаю, намираю, нападаю; пускаю ся, спішу, скоро біжу до к. E 793; огортаю, αὐτῷ ὑπνος ἐπόρουσε сон зломив его; ἄρμα скачу, висекаю на віз.

ἐπορσον, ipv. aor. від ἐπόρνυμι.

ἔπος, τό, (Ἔεπ, vox), слово, реч, мова, бесіда, висказ; оповідане, обітниця, пісня, рада, розказ, бажане Ξ 212, річ, гадка; ῥη-ίδιον ἐп. діло не трудне (B); μῦθος -ἔπος реч -оповідане (B).

ἐπ-οτρύνω, aor. -ώτρυνας і ἐπό., opt. -ύνεις, ipv. -ότρυνον, inf. -ύναι, pt. -ύνας, понукаю, з а о х о ч у ю, підбодряю (B), загриваю, приклоню на що, звиваю, прошу ζ 36, упоминаю, велю, кажу, приказую; θυμός душа бажает, припадає охота (B); зворушаю, серджу, розсерджую θ 185; підоймаю, счинаю, πόλεμόν τιμ науцаю до борби з ким; ἀγγελίας πόλιεσσι розсилаю по містах. Med. ἐποτρύνομαι πομπήν вирияю в дорогу (B).

ἐπ-ουράνιος, 3. (οὐρανός), що в небі, на небі, небесний, θεοί.

ἐπ-οχέομαι, їду, їзджу на чім, чим, ἵπποις.

ἐλόψεαι, -ψόμενος, гл. ἐφοράω.

ἔπραδον, aor. від πέρθω.

ἐπτά, septem, сім.

ἐπτά-βόειος, ον (βοείη), зложенний з сімох волових скіп, семискірний, семишкурый (P) σάκος.

ἐπτά-ετες (ἔτος), через сім літ, сім років.

ἐπτά-πόδης, ον (πούς), сім стіп довгий O 729.

Ἐπτά-πορος, Гештапор, ріка в Мизії M 20.

ἐπτά-πυλος, ον (πύλη), що має сім брам, з сімома брамами, семибраменний.

Ἐπτάρον, aor. від πταίρω.

ἔπτατο, aor. від πέτομαι.

ἔπταχά, на сім частий, ξ 434.

ἔπω, opt. -οιεν, pt. -οντα, ipf. du.

ἐπετον, 3. pl. ἔπον, я є занятий коло чого, чимсь, з ἀμφί, περί; ходжу, пораю ся коло чого τεύχεα; ἀμφί θ' ἔπον порали ся коло него; ἀμφ' Ὀδυσῆα ἔπον окружили, обекочили; їду за ким K 516; ἔργον їду до роботи, беру ся за р. Med. ipf. εἶπατο, εἶποντο, ἐπόμην, f. ἐφομαι, -εαι, aor. ἐσπόμην, 2. s. ἔσπεο, copl. ἐσπώνται, σπώνται, opt. ἐσποίμην, ipv. σπεῖο, 3. s. ἐσπέσθω, inf. σπέσθαι, pt. ἐσπόμενος, їду, сл і д у ю, поступаю, посіваю (B), пускаю ся за ким οἶ; надходжу, їду, їду з ким, за ким, товиришу кому, провожаю, помагаю; ὅσα ἔοικε φίλης ἐπὶ παιδὸς ἐσπεσθαι скілько належить ся дати любій донці; переслідую, гоню, намираю, A 154, 165, 474, O 277 и.; ἀμ' ἕσσειν гоню свиний; σπεῖθ μοι провожай мене; τρυφάλεια-χειρὶ шолом остав ему в руці; ἐπαλξίς ἐσπετο упав; κῦδος жде слава, прибуває; слідную, досягаю, постигаю, достапаю, Ἄτη, τιμή; γούνατα ноги слу-

жать; χεῖρας в дужі; ἔπει προτέρω приступи ближе.

ἐπ-ώνυμος, ον (ὄνομα), прозваний, названий, з прізвисьмом; ἔνομα ἐп. придане імя; καλέσσκον ἐπων. звали на імя.

ἐπόλιων, ταον, ірф. від ἐποπτάω.

ἐπόδιο, аог. від ἐπέρνυμι.

ἐπόχαιο, ірф. рс. 3. рі. від ἐπέχω, (πύλα) були зачинені, замкнені М 340.

ἐραζε (ἐρα, terra), adv. на землю, до землі.

ἐράμαι, ἐράομαι, ірф. ἐράσθε, аог. ἡράσάμηγ, -άσ(σ)ατο, люблю, стремлю до чого, радо підіймаю, πολέμου.

ἐρα-νός, 3, (ἐράω), милий, принадний, гарний, розкішний.

ἐράνος, ἔ, бенкет (складковий, що на него запрошував король геронтів), обід, бенкет хозяйський, звичайна забава.

ἐρα-τεινός, 3, милий, приемний, любий, розкішний, пишний (Б), принадний, понадний, красний, пожаданий, θάξ, βέεθρα, Σχερίη, ἴλιον.

ἐρά-τίξω, я жадний чого, ласий на що, багливий, хреїδів.

ἐρά-τός, 3, милий, любий, приемний, пожаданий, принадний, понадний, Г 64.

ἐρά-ζομαι (ἐργον), ірф. ἐργάζετο, ἐργάζοντο, працюю, пораю ся, роблю, вираблюю, виконую, χρυσόν обраблюю, виковую; вишовняю, сповняю, доконую, ἔργα роботи справляю (Б); τοί σί φιλᾶ ἔργ. після его бажаня.

ἐραθεν, ἐεργαθεν, (аог.) від ἔργω, відділюю, відіймаю, відлучаю, відрубую; ἀπὸ πλευρῶν χροά, здираю, обдираю.

ἐργον, τό, діло, справа, чин, робота, праця, занятя; злочин; ἔργα рі. передовсім: поля, ниви,

царини, баштани, хуторі, господарство, хозяйство πίονα, πατρώια; майно, добро; ἔργα ἀνδρῶν праці мужів т. в. управа рілі, хліборобство, господарство, κ 98 і ζ 222 н. — В Іл. особл. борба, війна; πᾶν ἔργον ὑπείξομαι у всякому ділі, у всему; μέγα ἔργον спорий, великий кусень (камінь) Ε 303.

ἔργω, ἐέργω, ірф. ἔεργε і ἐεργυ від ἐργνυμι, аог. ἐρξα, (ἐεργαθεν), рі. ἔεργμαι, 3. рі. ἔργαται, ірф. 3. рі. ἐεργατο, ἔργατο, рі. аог. р. ἐρχθέντα (φέργ, ιγгео), а) з а м н к а ю, зачинаю, окружаю, обіймаю в чім, міщу в собі, покриваю, обмежую, окружаю; φρένας ἔργαται ἀμφὶ κῆρ болона окружає серце; γέφυραι ἐεργμέναι добре заосмотрені, сильно збудовані греблі; б) відділюю, відлучаю, відтинаю, відрубую, розділюю (від себе) N 706; αἰστός ἐπ' ἀριστερά λαὸν ἐεργῶν перелетів по лівій стороні війська; ἀπὸ τιμῆς безчещу, відбираю честь, зневажаю; недопускаю, бороню приступу, здержую, μυῖαν πακιδός зганяю, відганяю; βέλος ἀπὸ χροός відвертаю, віддаляю, відбиваю, здержую; πολέμοιο ἐεργόμενοι здержані від; κύματος ἐκτός νῆα держу здалека; ἐπὶ νῆας відпираю до κ.

ἔρδω (φέργον), f. ἐρξω, іnf. -έμεν, ірф. ἔρδα, -ομεν, -ον, ітер. ἔρδασκε(ς), аог. ἐρξε, -αν, рі. ἔοργας, -εν, -ώς, ірф. ἐώργειν, роблю, ділаю, чиню, споруджаю, доконую, орудую, ἐκχτόμβας, ірᾶ θεοῖς приношу, складаю, жертвую; поступаю, εἶ, φίλα тινά добре, добро комусь роблю; κακόν і κακᾶ тина роблю, творю кривду, шкоду, біду, кривджу.

ἔρεβεννός, 3, (ἔρεβος), темний, мрачний, чорний, νόξ, ἀήρ, νέφεα.

ἔρέβινθος, ἔ, егву, горошок.

ἔρεβ-ος, τό, gen. ἐρέβεως, -έβεσσι,

Ереб, темна челюсть підземна, царство підземне.

ἔρεβός-δε, до Еребу, в підземний світі.

ἔρεείνω, ірф. ἐρεείνων, ве, питаю (ся), вишпую, дошпую, розвідную, хочу знати (Б), τινά τι, ἀμφί τινι про когось.

ἔρ-εθίζω, інф. -έμεν, ірф. ἐρέθειζον, серджу, роздрочую (К), допікаю (Р), лаю ся (Б), дражню; трибую, підстерігаю (Б), провідую (чно вдачу) τ 45.

ἔρέθω, дражню, гнівлю (Р), гніваю, серджу, спонукую до гніву, ονειδείσις, χαλεποῖς ἐπέεσσι; зворушаю, непокою, мучу, рву (серце), δ 813, τ 517.

ἔρείδω, ірф. ἔρειδε, аог. ἔρεισε, -σατο, інф. ἐρείσαι, рф. р. ἐρήρεισαι, 3. рл. ἐρηρέδαται, рлрф. 3. s. ἤρηρειστο, 3. рл. ἐρηρέδατο, аог. р. ἐρείσθη, рт. -εις, приставляю, уставляю, о п и р а ю, припираю; θρόνοι ἐρηρέδατο були усталені, оперті; τοῖχοι ἐρηρέδατ' простирали ся; οὔδει -χαίται ἐρηρ. спадали аж до землі, землі дотикали; οὔδει ἐρείσθη звалив ся на землю, хронув (Р); ἀλλήλοισιν ἐρείδουσαι опираючи (трупі) одного об другого, рядом одного при другім; пру, припираю, о п и р а ю с ь о що, тисну, пхаю ἀνέρα δ' ἀνήρ опирав ся оден об другого; βελέεσσιν τινα напіраю; διὰ θωρηκος ἤρηρειστο ἔρχος пробилось, протяло наскрізь, прорвало. Мед. опираю ся, спираю ся на що, на чім ἔρχαι; χειρὶ γαίης рукою об землю; стаю сильно, запираю ся M 457, II 736; μηκέτ' ἐρείδουσαν не боріть ся більше; ἐπὶ μελίης ἐρείσθεις опершись на ратище.

ἔρείω, роздираю, розломляю; аог. 2. ἤρηνε κόρυς пук, тріснув; ἐρείκόμενος пробитий.

ἔρειο, ірв. аог. гл. ἔρομαι; ἐρείομεν, гл. ἐρέω.

ἔρείπω, ірф. ἔρειπε, аог. 2. ἤρῖπε, ἔριπε, соnі. -ησι, рт. -ών, рлрф. 3. sg. ἐρέριπτο, а) trs. act. (без аог. 2.) вивертаю, звалюю, збурюю, здираю, нищу, стручаю, τεῖχος, ἐπ' ἄλξεις; pass. ἐρέριπτο τεῖχος був розвалений; іntr. аог. 2. паду, упадаю, звалюю ся, повалюю ся, ἐξ ὀχέων, ἐν κονίῃ.

Ἐρεμβοί, оі, Еремби, мітичний нарід, δ 84.

ἔρεμ-νός, 3. темний, чорний, страшний, νόξ, γαῖα, αἰγίς, λαίλαψ.

ἔρεξα, аог. гл. ῥέξω.

ἔρέομαι, мед. гл. ἐρέω.

ἔρέπτομαι, відриваю, зриваю, скублю; жеру, їм, споживаю, уживаю.

ἔρέριπτο, рлрф. гл. ἐρείπω.

ἔρέσθαι, інф. аог. гл. ἔρομαι.

ἔρέσσω, ірф. ἔρεσσον, веслюю, загортаю (Р), гребу, загрибаю (Б), роблю веслом.

ἔρέτης, е, гребець, весляр; лише plur.

Ἐρετμεύς, Еретмей, Фаяк.

ἔρετμόν, τό, весло, гребло (Б).

ἔρευγομαι, ірф. ἐρεύγετο, аог. 2. ἤρύγε, ригаю, відригую, блюю, випльовую, викидую, φόνον αἵματος; (про море): реве, пинить ся, в гору бризкає, бовванить ся, бурить ся, боввани садить; κύματα ἐρεύγ. ἤπειρόνδε филі з шумом бють, несуть ся, вдаряють об беріг; аог. 2. ричу, реву Y 403 и.

Ἐρευθάλτων, ωνος, Аркадиєць.

ἔρεύθω, інф. аог. ἐρεύσαι, червонити, зачервонити, червоно закресити, γαῖαν αἵματι.

ἔρευνάω, ірф. ἐρέυνα, шукаю, висліджую, іду за слідом; τεύχεα шукаю за збруєю, нишпорю (Б).

ἔρέφω, аог. ἔρεψα, ав, покриваю, накриваю зверху, дахом

покриваю, склеплю, зводжу; ставлю, будую, вчю.

Ἐρεχθεύς, Ерехтей, герой з Атен, що вго виховала Атена.

ἐρέχθω, розриваю, роздираю, мучу (Б), драгую, гризу, θυμὸν δάκρυσι; мечу, кидую сюди й туди, скрізь Ψ 317.

ἔρεψα, аог. від (ἐπ)ἐρέψω.

ἐρέω, зам. ἐρῶ, гл. εἶρω і ζημί.

ἐρέω, сопі. ἐρείομεν, орт. ἐρέομεν, сопі. т. -έωμι, inf. -έεσθαι, ipf. (ἐκ τ') ἐρέοντο, питаю (ся), шукаю, глядаю.

ἐρήμος, З. самітний, пустий, пустельний; опущений, покинений, полишений, самопас, μῆλα.

ἐρηρέδαται, ἐρηρέδατο, гл. ἐρείδω.

ἐρήτῳ, ipf. ἐρήτῃς, ἔτετο, аог. З. pl. ἐρήτῳθεν, задержую, здержую у, придержую, θυμὸν уемиряю, вгамовую (К. С.); λαὸν уепокоюю, уемиряю, εἰλαργγας повздержую. Мед. задержую ся, зістаю, мене здержують; θυμὸς ἐρητῆται уепокоюєсь, стихає (Р); οὐδὲ ἀτρέμας ἦσθαι ἐр. θυμὸς не може видержати, щоб...; ἐρητῶντο λαὸν здержували.

ἐρι- нероздільна частиця, скріпляє значіне як ἀρι-, дуже, вельми, сильно.

ἐρι-αύχην, ενος, з високою шиєю, що має високу (сильну) шию, високошийний.

ἐρι-βρεμέτης, εω (βρέμω), сильно, голосно гремучий, Ζεὺς N 624.

ἐριβῶλαξ, асос, і ἐριβωλος, оу, з великими або широкими скибами, грубоскибний, широкоскибний, багатий в скиби, хлібородний (Б).

ἐρι-γδουπος, і ἐρι-δουπος, оу, сильно, голосно гремучий, гримоносний (Б), πόσις Ἦρης; голосно шумячий, ревучий, бучний

(Б), ποταμοί; що відгомонює, лунає, голосно тупотає, гучний, голосний, лунастий (Б).

ἐριδ-αίνω, inf. -έμεν, inf. аог. т. ἐριδίσασθαι (ἐριδ-ος), сперечаю ся, заходжу у сперечу (Б), αντί τινας з ким, сварю ся, ворогую (С), спорю, я є соперником; змагаю ся, йду на перейми, перемагаю, перестигаю, ποσσίν; борю ся, змагаю ся (про вітри).

ἐριδ-μαίνω, зачінаю, дражно σπῆκας П 260.

ἐριδουπος, гл. ἐριγδουπος.

ἐρίζω, ipf. ἐρίζε, iter. ἐρίζεσκον, сопі. аог. ἐρίσωσιν, орт. ἐρίσ(σ)ε, З. pl. -σεεικν, сперечаю ся, сварю ся, спорю, пакословлю (К), заходжу в сварку, серджу ся; убігаю ся, йду з ким на перейми, мірю ся, змагаю ся, рівняю ся Ἀφροδίτη κάλλος красою; περὶ τῶων змагаю ся ізза лука; τινὶ περὶ μύθων в словах, в мові, на слова; περὶ ἴσης сварю ся о рівну часть; я є рівний, вирівную, дорівную, рівнаю ся, ποσί в бігу.

ἐρίηρος, оу, pl. ἐρίηρες, аз (αρηρώς), милий, дорогий, прихильний, вірний, приятний.

ἐρι-θηλής, εος (θαλ-λω), що буйно зеленіє, або росте, буйний, плодovitий.

ἐριδος, ε, робітник, жнець.

ἐρι-κῦδής, εος (κῦδος), дуже славний, преславний, славетний (Б), вельми поважаний, знатний, Γαῖα, θεῶν τέκνα; славний, знаменитий, бучний.

ἐρι-μυχος, оу, сильно, голосно ревучий.

ἐρίν(ε)ός, ε, дика смоква, смоковця, смокове дерево.

Ἐρινύς, ὄος, ή, pl. -ῦες, асс ὕας, і -ῦς, Еринія, богиня мести; звич. plur. 2) проклін, μητρὸς ἐρινύας ἐξαποτίειν проклін матери спокутувати Ф 412. Еринії карають

всякий злочин: непослух дітий супроти родичів, провину супроти права гостинності, старшини і тих, що просять о поміч; убийство і кривоприсягу карають навіть в Аді.

ἔριον, τό, (εἶρος), вовна, δ 124.

ἔρι-οὔνης, ου, і ἐριούνης, ε (ἐρι, ἐνίκημι), спасений, дуже пожиточний, що подає щасте, добро, гаразд; прізви. Гермеса.

ἐρίλησι, -πών, -πούσα, гл. ἐρείπω.

ἔρις, ἴδος, ἦ, асс. ἔριν, ἐρίδα, спір, сварня, сварка, распря (Κ), суперечка, колотня, колотнеча, розладдя (C); перешір (Κ); борба, бій, соперництво, змаганя; ἔριν τιθέναι сварку счинити, підняти, поселити (B); ἔρις πολέμοιο завзята борба, Ἄρης тяжкий бій (P); εἰς ἔριδος ізза суперництва, в суперечці; ἔρις ἐργαίο суперництво в роботі, ревність; ἐρίδα προσφέρω роблю що наперед другого, випереджаю в роботі, проворнійше одна від другої (B); ἐρίδα προσφέρω εἰς ἀέθλων взивати на спереч (B) в ігрищах, до борби в ігр. Ἐρίς, Ерида, яко богиня, що дає почин до распри і борби, сестра і товаришка Ареса; Вражда, Ярість (P).

ἐρι-σθενής, εος (σθένος), дуже сильний, вельми могучий, Ζεύς.

ἔρισ-μα, τό, распря, незгода, колотнеча Δ 38.

ἐρι-σιάφυλος, ου, з великими грознами, грознистий, дуже рясний (B), δίνος.

ἐρί-τιμος, ου (τιμή), сис, ου, високо цінний, дуже дорогий, дорогоцінний, величний, високо-славний, χρυσός, αἰγίς.

ἔριφος, кознья, козлятко, молодой козел, або коза.

Ἐρι-φύλη, Ерифіля, донька Таляя і Лізимахи, жінка Амфі-

ярая; на приказ батька убив єї син Аלקмайон; гл. Ἀμφιάραος.

Ἐρι-χθόνιος, Ерихтоній, отець Троса, син Дардана і Батеї Υ 219.

Ἐρι-ώλις, ιδος, Ериопіда, жінка Ойлея Ν 697 Ο 336.

ἔρι-εἶος, ου, покровитель дому, заступник (B), Ζεύς γ 335.

ἐρκίον, τό, огорожа, пліт, частокіл (P), паркан (B) αὐλής.

ἔρι-ος, εος, τό, (Ἐρύομαι), а) загорода, оплета, пліт, паркан, оборя, огорожа; подвірє, двір; заперта сьвітлиця, запора; б) сильце, кодола (B), сїть, γ 469; в) заслона, оборона, охорона, ἀκόντων, βελών проти стріл, πολέμοιο оборона, застава (Κ) у війні; опора (P), підпора Ἀγκυών; ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων вилетіло, пролетіло, вишло (з огорожі, запоры зубів) з уст, крізь зуби (B); ἀμείψεται ἔρ. ὀδόντων више устами, через уста перейде.

ἔριμα, τό (σερ, sero), підпора, підставка, поліно (C), бальок, бервено; πόλιος підпора, оборона, оборонник; ὀδονίων жерело, початок, звістун; τὰ ἐριματα ковтки, зашницї, сережки, σ 297 Ξ 182.

Ἐριμαῖος, λέρος, горбок Гермеса, на Итаці, на горі Нейоні π 471.

Ἐριῆς, ἦν, і Ἑρμείας, -εἶος, εἶω, dat. ἦ, εἶ, асс. ἦν, εἶαν, voc. εἶα, Гермес (Mercurius), син Зевса і Маї, ісланець богів διακτορος ἀργεῖφόντης, з крилатими сандалами (постолами) і золотом палицею (χρυσόραπις), що нею наводить сон і пробуджує зі сну; є оборонником і опікуном розумних людей, подає щастя й всяке добро (ἐριούνης, ἀπάκτη, σῶκος); спроваджує душі померших до Аду, ξ 435, ε 28, τ 397, ω 1. н.

Ἑρμιόνη, Герміона, а) донька Менеляя і Гелєни δ 14; б) місто в Арголіді, генер Castri В 560.

έρμις, ίνος, ό (έρμις), підпора, підстава, нога ліжка.

Έρμος, Герм, ріка в Фритії і Мизії Υ 392.

Έρνος, εος, τό (έρ-νομ), молода галузка, або дерево, паріст, літорість, паросток, броска, έρι-θηλές.

έρξαι, έρξαιμι, έρξον, έρξω, гл. έρδω.

(έρομαι), conі. aor. -ώμεθα, opt. έροίτο, ірv. έρειю, inf. -έσθαι, питаю (ся), випитую, розпитую, розвідую, τινά, περί τινος. Пор. έρέω і εірομαι.

έρος, ό, любов, бажанє, жадоба, охота; пор. έρως.

έρп-ετά, τά (έρπω), все, що повзає або порушає ся, зьвіря, δ 418.

έρп-ύζω, повзаю, лажу, воліку ся, звільна йду, броджу (Б).

έρπω, ірf. εірπον, έрπε (serpo), повзаю ρίνοι, лажу, ходжу; по-тайно, крадьком ходжу, вештаю ся; порушаю ся.

έρράδαται, рf. від ράινω.

έρριγα, рf. від ρίγέω.

έρρω, сумно, безрадно, нужденно ходжу, блукаю, воліку ся, ледво йду, тиняю, δ 367; йду або прибуваю (на нещастє) Θ 239 I 364; έрρε іди прич! геть до лиха! геть звіден! щезай! вибірай ся! (Б); έррете, έрρέτω нехай іде до лиха, нехай забирав ся, пропадає, нехай йде на погібіль.

έρρη, ή, а) роса, рf. краплі роси; б) молоде, або що йно зроджене ягня.

έρρήεις, εσσα, εν, зрошений, сь в і ж и й (від роси), сочитий, мясний, λωτός; сьвіжий Ω 419.

Έρϑαλος, гл. Έρύλαος.

έρϑυ-μηλος, З. голосно реву-чий, Σ 580.

έρυθινα, рf. aor. від έρευγομαι.

έρϑθ-αίνομαι, червонію ся, αί-ματι: від крови.

Έρϑθίνοι, Еритини, місто в Пафлягонії В 855.

Έρϑθραι, Еритри, місто в Бойотії В 499.

έρϑθ-ρός, З. червоний, черво-нявий.

έρυκακέειν, έρύκακον, гл. έρύκω. έрϑκάνάω і έрϑκάνω, держу, здержую, не пускаю.

έρϑκω, ірv. -ε, όντων, conі. -ω, opt. -αι, inf. -έμεν, ірf. έрϑκε, f. -ξω, aor. έрϑξα, aor. 2. red. -ήρύκαке, έрϑκαке, inf. έрϑκακέειν, opt. -άχοι (έρϑω), держу, здержую, θυμόν жа-добу, волю; здержую, не пу-скаю, іππους зупиняю; και κέν μιν οΐκος έрϑκοι не прийшов би назад до сего дому; λιμόν відвертаю; χϑωρος розділює; придержую, держу з далека, відвертаю, недопускаю; μάχης здержую від; κακόν відвер-таю. — Pass. мене здержують; о-стаю ся, барю ся, гаю ся, зволі-каю, відмагаю ся; μη έрϑκεσθον не здержуйте ся; κίμα έрϑκεται здер-жує.

Έрϑ-λαος, Ериляй, Троянець, що его убив Патроклъ II 411.

έρϑμα, τό, оборона, заслона, охорона, χροός Δ 137.

Έрϑ-μανθος, Еримант, гора в Аркадії, на границі Ахаї, ζ 103.

Έрϑ-μας, αντος, Еримант, а) Троянець II 345; б) Лікієць II 415.

έρϑομαι, ірf. έрϑετο, f. έрϑσεται, aor. έрϑς(σ)ατο; від εірϑομαι, f. εірϑσονται, aor. 2. s. εірϑσαο, ατο, inf. εірϑσασθαι; від εірϑμαι, З. pl. εірϑαται, inf. εірϑσθαι ірf. εірϑτο, νто, υατο; від έрϑμαι, inf. έрϑσθαι, ірf. 2. s. έрϑσο, έрϑто, а) спасаю, ра-тую, вибавляю, освободжую, у-вільняю; б) бороню, заслонюю, хороню, стережу, сторожу, вар-тую, гляджу, підстерігаю (Б) π 463; δήνεα θεών провідую, дохо-джу, розгадую (Б); θεμίτας бе-режу; έπος φρεσίν заховаю, бере-

жу, шаную, слухаю; накриваю, прикриваю ε 484; пильную, βουλάς заховую; в) відганяю, відвертаю, недопускаю, спинюю, здержую; Διὸς νόον відвертаю, зупиняю, здержую, так само ἔγχρος; ζωστήρ хоронить; χόλον здержую.

έρου-άρματος, ον, pl. ἐρουσάρματες, τας (ἐρώω ἄρμα), що тягне віз, запряговий, ἵπποι.

έρουσι-πολις, (έρουσι), що охоронює місто, що стереже городу Ἀθηναίη Z 305.

έρυτο, gl. ρύομι.

έρῶω (φέρω, verro), ipf. ἔρουον, f. ἔρουσαι, inf. -ύειν, aog. εἶρου(σ)σε, ἔρουσε, σαν, (σ)σαμεν, coni. -σσομεν, -ωσι, opt. ἐρύσσαιμι, ipv. ἐρύσσατε; prs. m. εἰρούμεσθα, inf. ἐρύσεσθαι, ipf. ἐρύετο, ὄοντο, f. 2. s. ἐρύσσει, -εται, inf. -σσεσθαι, ἐρύσεσθαι, aog. εἰρύσσαιμι, ὕσσατο, ἐρύσσατο, -σαντο, opt. 2. s. ἐρύσαιο, pf. p. 3. pl. εἰρύαται, pt. εἰρούμενοι, plpf. 3. s. εἶρουτο, 3. pl. εἶρουτο, -ύατο, тягну, потягаю, витягаю, вириваю; φάρος κὰκ κέφαλλῆς затягаю на голову, νεурήν натягаю; тягну в гору, витягаю νῆα ἐπ' ἠπείροις, ἠπειρόνδε, ἐπὶ θινί; тягну назад, в долину; νῆα εἰς ἄλλα стягаю, скочую (K), спускаю; διστὸν ἐξ ὄμοιο витягаю; ιστία натягаю, напинаю, розпинаю; ἐπὶ στήλην ἐρ. витягаю (на могилу) або уставляю надгробний камінь; видираю, вириваю, рву, κρύσσας здираю, зриваю; відриваю, розриваю; ἔγχρος ἐκ χειρὸς витягаю; ῥινὸν здираю, обдираю, шарпаю, сїпаю, τινά χλαίνης тягну, потягаю за; волічу, заволікаю, втягаю, затягаю, ποδὸς διὰ δώματα виволікаю за ногу. — Med. тягну до себе, за собою, для себе, витягаю (собі); νῆες ὄδον εἰρύαται були витягнені здовж (по обох боках) дороги, на дорогу; τόξον натя-

гаю; πάντα стягаю, здіймаю; χροσῶ важу, відважую (викупаю); притягаю τ 486; τινὰ μάχης вириваю, спрятую, усуваю, забираю.

έρχεται, ἔρχατο, gl. ἔργω.

έρχ-ατάω, ipf. -έωντο, замикаю, зазираю, зачинаю ξ 15.

έρχθεις, prt. aog. p. від ἔργω.

έρχομαι, ipv. ἔρχεαι, eo, f. ἐλεύσομαι, aog. ἦλθον, ἦλθον, coni. ἔλθησι, ipv. ἐλθέ, inf. ἐλθέμεν(αι), -θεῖν, pf. εἰλήλουθα, pl. -λουθμεν, pt. εἰλ- i ἐλήλουθώς, plpf. 3. s. εἰλήλουθει, іду, ходжу, приходжу, прибуваю, надходжу, підступаю; відходжу, виходжу, вертаю; πεδίοις через рівнину. Відходжу, іду, переходжу, пробиваю (ратище), пливу, виходжу; сходжу (про зьвізду), літаю, вилітаю (птиці і чоли); дістаю ся, налітаю, настигаю (вітри); гоню, піднімаю ся; κνέφας наступає, настає, землю повиває (C); θέρος настає; θάνατος настигає; αἰμαρине; пор. ἀγγελίην, ἐξείσιν; з асс. κλισίην, до шатра; ὄδον своєю дорогою A 151, γέρας ἐρχ. ἄλλη ραλεць дістаєть ся де инде (K), переходить; ὄδονη переймає, прошибає; ἀπὸ πραπίδων ἄχος ἐλθαι біль упав би з серця; μὴ τηύσῃν ὄδον ἐλθῆς щоб ти не даремне іздив в далеку дорогу (B).

έρω, dat. до ἔρος, любов, бажання; **έρῶ**, gl. εἶρω.

έρωδιός, ὁ, ardea, чапля, K 274.

έρωέω, f. -ήσει, пливу, теку, αἶμα запосочуєсь (K), заструмлюєсь (B); впливаю, витрискаю, вибухаю, рину. Prs. ἐρώεαι, εἶ, ipv. ἐρώει, εἶτω, f. ἦσουσι, if. aog. -ήσαι, уступаю, подаю ся ззад, відступаю, відмагаю ся, з gen. χάριμης; відтягаю ся, оминаю, зволікаю, остаю ся, остаю ззаду; — недопускаю, здержую, віддираю, ἀπὸ νηῶν.

ἐρωή, ἡ (στυ, γυο), а) нашір, замах, розмах, нагін, розгін; полет, мет, верг; тягар, вага, сила, βελών, δούρατος; ἀφ᾿ ἑλλει ἐρωήν завдає хисту (Р), додає сили; б) відступленє, понеханє, перестанок, перерва, відпочинок, супокій, πολέμου, П 302 и.

ἔρως, ωτος, ὁ, бажанє, жадова, охота, любов, θεῖς до богині, γυναικός, πόσιος καὶ ἐδητύος.

ἔρωτάω, питаю ся, виштую (ся), о 423.

ἔς, ἔς, гл. εἰς, а зложені з ἐσ- гл. εἰς-.

ἔσ-αίρω, збираю, згромаджую (в що, або до чого); іpf. т. ἐσαίρετο, аог. -ατο, збираю ся, згромаджую ся; збираю в собі, набираю, θυρόν.

ἔσ-άγω, -γουςα, впроваджую, приводжу, Λαοδίκην, Ζ 252.

ἔσ-αθρέω, opt. аог. -ήσειεν, бачу, виджу, спостерігаю, находжу (Р), придибую, провідую.

ἔс-ακούω, слухаю, чую, Θ 97.

ἔс-άλλομαι, аог. 1. ἐσῆλατο, 2. ἐσᾶλτο, вскакую, вискакую, прискакую, іду або беру приступом, з асс. πύλας, τεῖχος.

ἔσαν, іpf. 3. pl. гл. εἰμί.

ἔс-άντα, пор. εἰσάντα, проти, напроти, просто в очи, в лице, просто, насупроти, лице в лице, ἰδῶν, φράζεσθαι.

ἔσας, part. аог. def. від εἶσα.

ἔс-βαίνω, гл. εἰσβαίνω; аог. ἐς δὲ βῆσε = ἐνέθηκην, поставив (С).

ἔσβη, аог. від σβέννυμι.

ἔс-δέχομαι, аог. ἐσέδρακον, ен, бачу, розглядаю, гляджу, зиркаю, спостерігаю; оглядаю.

ἔс-δύομαι, входжу, fut. ἀκοντιστὺν ἐσδύσεαι підеш до борби на спнєн.

ἔс-ελεύσομαι, ἔσελθε, гл. εἰσέρχομαι.

ἔсεμάσασατο, аог. від ἐσμάχομαι.

ἔсέρχεο, іrv. гл. εἰσέρχομαι.

ἔсεσθαι, ἔсεται, гл. εἰμί.

ἔсέχυνто, аог. т. гл. ἐσχέω.

ἔсῆλατο, аог. 1. гл. ἐσάλλομαι.

ἔсηγε, аог. 3. sg. du. σάινω.

ἔсθην, plpf. 3. du. гл. ἐνнуμι.

ἔсθής, ἡτος, ἡ, (φες, ἐνнуμι, vestis), одіж, одежда, одяг, платє; наліжник, постіль; μαλακή, φαινή.

ἔсθίω, inf. -έμεν, іpf. ἤσθιον, f.

ἔδομαι, pf. ἐθηρώς, pf. p. ἐθήρομαι, аог. ἔφαγον (пор. ἔδω і φαγέμεν), ім, поживаю, вживаю, живлю ся, з'їдаю βρώμη, κρέα; нищу; ἐσθίεταί μοι σίχος пропадає мій дїм (Б).

ἔс-θλός, 3. (εἰμί), знатний, благородний, добрий, хоробрый, чесний, знаменитий; спасенний, ласкавий, зичливий, прихильний; славний; ἐсθλὰ ἀγορεύοντες з гарними словами (на устах); φρένες второнний, мудрий, не лукавий (Б); ἀμαξα сильний, здоровий; φάρμακα зїля цілющі; θαῖς бучний (С); дорогий, цїнний, красний; ἐсθλὰ добро; ἐсθλόν добро, щастє; ἐсθλόν ἐστιν є добре, хосєнно.

ἔсθος, τό (vestis), одіж, одяг, платє, Ω 94.

ἔс-θρώσχω, аог. ἔсθорє, вскакую, впадаю.

ἔсθω, inf. -έμεναι, іpf. ἤсθє, ім, з'їдаю, пожираю; нищу, марную.

ἔс-ιδέсθην, -ίδεσхе, гл. εἰсорάω.

ἔс-іέμεναι (αἰλίω), гл. εἰс-іημι.

ἔс-іζομαι, сопі. -ηται, сїдаю в що, засїдаю, присїдаю, λέγον на засїдї N 285.

ἔс-каλέομαι, кличу до себе, прикликую, ἐс δ' ἐκαλέсασατο Ω 193.

ἔс-καταβαίνω, сходжу, входжу ἔρχατον в сад, ω 222.

ἔсκον, іpf. iter. від εἰμί.

ἔс-μαίομαι, порушаю, зворушаю; με θανών ἐсεμάсασατο (аог.) θυρόν, вго смєрть тяжко вразила мєє серце.

ἔсομαι, fut. гл. εἰμί.

(ἔσοραω), ἐσόψομαι, гл. εἰσοράω.
Ἑσπέριος, 3. вечером, у вечері
(Б), над вечір ἤλθε; західний,
ἀνθρώποι що живуть на заході,
від заходу сонця.

Ἑσπερος, ó, (vesper), вечір;
ἀστὴρ зьвізда вечірня; ἔσπερα (τὰ)
пора вечірня ρ 191.

ἔσπετε (σεπ, ἔπ-ος), ірв. до аог.
εἶπον, звістить, скажіть.

ἔσπεσθην, ἐσποίμην, ἐσπομέθα,
ἐσπωνται, гл. ἔπω.

ἔσο(ο), ірв. м. гл. εἶμι.

ἔσοα, ἔσοαι, ἐσοάμενος, ἔσοο,
гл. ἐνнуμι.

ἔσοεαι, ἐσοεῖται, гл. εἶμι.

ἔσοεύοντο, ἐσσύμενος, ἔσσονται,
гл. σεύω.

ἔσσύμένως, adv. скоро, покван-
но, зараз; завзято.

ἔστάθη, ἔσταθ', ἐστάμεν(αι),
ἔσταμεν, ἔσταν, -ασαν, ἔστασαν,
ἔσταότε, ἐστεώτα, ἐστηχα, ἐστή-
κειν, гл. ἴστημι.

ἔστο, plpf. 3. sg. гл. ἐνнуμι.

ἔστωτο, plpf. p. гл. στορένнуμι.

ἔστωρ, оρος, ó, кілок, на кінці
дипля, що на него закладано
кільце κρίκος Ω 272.

ἔσ-φέρω і ἐσ-φορέω, вношу,
заношу, відношу εἶσω ἐσθήта; med.
ἐσφέρεται, несе, уносить, пориває
з собою, πεύκας.

ἔσχ' = ἔσκε, ірф. ітер. від εἶμι.

ἔσχά-ρη, ἡ, gen. і dat. ἐσχάρω-
ρον, огнище, кабиця (Б); πурός
ἐσχάρα огнища.

ἔσχατάων, ἀουσα, гл. ἐσχατέων.

ἔσχατῆ, ἡ, найдальша часть,
границя, край, беріг, кінець;
Φθίης границя; πολέμοιο кінець,
границя боевища, або послідні
ряди боеві; ἀγροῦ границя краю;
ἀγροῦ ἐπ' ἐσχατίης далеко на полі;
ἐσχατῆ на кінці, на границі або
краю острова.

ἔσχατος, 3 (ἐξ), найдальший, по-
слідний, крайний, на край сві-

та. — Neutr. adv. ἔσχατα, по кра-
ях, на кінцях, на окраїнах, на
кінці, Θ 225 Λ 8.

ἔσχατό-ων, (άων), ὄωσα, (άουσα),
part. найдальший, послідний, що
остав з заду; що лежить на
границі.

ἔσχεθον, ἐσχόμην, ἔσχον, аог.
гл. ἔχω.

ἔσ-χέομαι, лише аог. м. ἐσέ-
χοντο, вливаю ся, сиплю ся, тисну
ся, κατὰ πύλας впадаю через
брами Μ 470 п.

ἔσω, гл. εἶσω, (εἶς).

ἔταιρη, ἐτάρη Δ 441, ἡ, дру-
жина (Р), товаришка, помічниця,
подруга, посестра, φόβου, δακτι.

ἔταιρίζω, inf. аог. ἐταρίζομαι, я в
товаришем, помічником, прилу-
чаю ся до когось. — Med. opt.
аог. ἐταρίζομαι, приймаю собі за
товариша, за помічника, взиваю
на поміч.

ἔταιρος, ἐτάρος, ó (ἔτης), това-
риш, товариство, помічник, при-
ятель, дружина; ἐσθλός, ἐνήης,
ἐρίηρος, κεδνός, п.

ἔτάλασσας, аог. 2. sg. гл. τλήναι.
ἔταρλήτην, аог. p. 3. du. гл.

τέρπω.

ἔτεθαιτο, plpf. p. гл. θάπτω.

ἔτεθήλεα, гл. θηп.

ἔτεκον, аог. 2. гл. τέκτω.

Ἐτεο-κλήеиос, 3. Етеокля, βίη
(сильний, могучий Е), Δ 386.

Ἐτεο-κλήης, ἦρος, Етеокль, син
Ойдипа і Епікасти; він умовив
ся з братом Полінейком, що бу-
дуть володіти в Тебах по черзі
через рік; але Етеокль не до-
держав умови і спричинив по-
хід 7 проти Тебів.

Ἐτεό-κρητες, оі, Етеокрити,
первісні мешканці Крети τ 176.

ἔτεός, правдивий, дійсний;
ἔτεά = ἀληθῆ; ἔτεόν, справді,
дійсно, справедливо, по правді.

ἑτερ-αλκῆς, ἕς, (ἕτερος, ἀλκή), що дав силу або побіду одній з двох сторін, що перехиляв ся на одну сторону; *νίκη* рішуча побіда, перемога (Р. Б); *δῆμος* що рішає борбу, О 738.

ἑτερ-ἡμερος, ον (ἡμέρα), що змінює ся, що другий день; *ζώουσι* *ἑτερῆμεροι* по черзі через день (Б), що другий день λ 303.

ἕτερος, 3. dat. fem. *ἑτέρῃσι*, другий, иньший, оден з двох, оден або другий, оден; *ἕτερος* -*ἕτερος* (ἄλλος), оден-другий; *ἕτεροι*, одна часть, друга сторона, одна з двох сторін; другий, ріжний, противний; *ἑτέρη* (*χειρὶ*), *ἑτέρῃσιν* одною, другою рукою; *ἕξ ἑτέρων ἕτερ' ἐστὶν* одні сліднують за другими.

ἑτέρωσθε, аог. від *τερσαίνω*.

ἑτέρωθεν, adv. з другої сторони, по (в, на) другій стороні, по той бік (Б), з иньшої сторони; проти, супротив, противно.

ἑτέρωθι, adv. на другій стороні, деінде, далеко, здалека; *ἐν-θεν-ἑτέρωθι* звідсіль-звідтіль.

ἑτέρως (*ἕτερος*) adv. інакше.

ἑτέρωσε, на одну сторону, на один бік, на другу сторону, по другій стор., куди инде, в иньшу сторону; на бік, на сторону.

ἑτέταλτο, гл. (*ἐπι*)τέλλω.

ἑτετεύχαιο, *ἑτένχιο*, гл. τεύχω.

ἑτεμεν, аог. 3. sg. гл. τέτμε.

Ἐτεωνεύς, ἦρος, Етеоней, син Боеоя, слуга Менелая, δ 22, σ 95.

Ἐτεωνός, Етеон, місто в Бойотії над Азопом В 497.

ἔτης, ὁ (σφε, suetus), лише pl., товариш, приятель, знакомий, свій, свояк.

ἐτήϊμος, ον (*ἐτέος*), правдивий, дійсний, певний; neutr. adv. *ἐτήϊμον* дійсно, справді, по правді, вірно, певно.

ἔτι (etiam), adv. ще; відтак, ще й дальше, крім того; *ἔτι καὶ*

νῦν ще й тепер; *οὐκ ἔτι* в же не, вже більше не; (*εἰ* перед *δή* і *δηρόν*), β 36, Ζ 139.

ἔτιο, аог. гл. τίνω.

ἔτλην, аог. 2. гл. τλήναι.

ἑτοιμάζω, ipv. аог. -*άσατο*, -*άσατε*, -*σσαντο*, opt. 3. pl. -*σαίατο*, готовлю, приготавляю, придбаю (К), при-способляю, достарчаю, складаю, приношу, *γέρας*, *καρπών*. Мед. як аст.

ἑτοῖμος, 3. готовий, дійсний; правдивий; очевидний, певний; *ἑτοῖμα τέτυκτο* так було справді, так вишло на ділі (Б); *ταῦτ' ἔτοῖμα τετεύχαια* то справді стало ся; *μητις οὐ σφισιν ἑτοῖμη* не вкористь вам (Р), не дасть ся здійснити, осушити.

ἔτορε, аог. від *τορέω*.

ἔτος, τό (*Ἔτος*, vetus), рік; pl. також: час.

ἔτραπε, гл. τρέπω; *ἔτραφον*, гл. τρέφω.

ἔτῃμος, правдивий, дійсний, певний; neutr. *ἔτῃμον* і pl. *ἔτῃμα* правда, осушене, здійснене; *ἔτῃμον* як adv. справді, по правді, дійсно, ψ 26 и.

ἑτώσιος, ον, дармий, дармо, за-даремне; *πάντα ἐτ. τιθέσθαι* всю працю даремною зробити, марною (Б); даремний, марний, безуспішний, *ἔγχος*, *βέλος*; пустий, безхосенний, непотрібний, *ἄχθος*.

εὔ і *εὖ* (*εὖς*), добре, належно, як слід, знаменито, сильно, зручно, докладно, старанно, гарно, щасливо А 19; *εὖ κατὰ κόσμον* в належнім, добрім порядку; *εὖ πάντες* всі разом; *εὖ μάλα* вельми, дуже.

εὔ, refl. = *εἶ*, себе, его, ві.

εὖ-αγγέλιον, нагорода за добре посольство, за добру звістку.

εὖαδε, аог. від *ἀνδάνω*.

Εὐαιμονίδης, син Еваймона Еврипіль Е 76.

Εὐδαίμων, ονος, син Ормена,

от. Еврипила, бр. Аминтора, правнук Аиоля В 736 Е 79.

Εὐάνθης, Евант, от. Марона. *εὐ-ανθήης*, ἐς (ἄνθος), гарно цвитуций, буйно вирастающий λάχνη.

Ἐὐ-βοια, або *Εὐβοια*, остров на егейскім морю, напротив Бойотиї, тепер Egrivos, γ 174, В 535.

εὐβοτος, ον (βόσκω), добрий на пашу, з добрим товаром (волами), богатий в товар, Συρίη ο 406.

εὐγμα, τὸ (εὐχομαι), чваньба, чванливість, похвалка (Б), κενὰ εὐγμᾶτα γ 249.

εὐ-γναμπτος, ον, добре, гарно закривлений, або загнений, κλητῆδες, σ 294.

εὐ-δείελος, *εὐδήελος*, (δῆλος), далеко (здалека) видний, або запомітний, Ἰθάκη.

εὐ-δίκτη, ἡ, (δίκτη), справедливість, правий суд (Б); гл. ἀνέχω.

εὐ-δημος, υ 302, впрочім εὐ-δημος, ον (δέμω), гарно, добре збудований, Α 448, γ 24 и.

εὐδω, copl. 2. s. -ησθα, 3. -η, -ησι, inf. -έμεναι, ipf. εὐδον, it. εὐδεσκε, f. εὐδέσω, сплю, γλυκὺν ὕπνον с.; іду, кладу ся спати, лягаю, спочиваю; стихаю, втихомирююсь, устаю (вітер).

Εὐ-δωρος, Евдор, син Гермеса і Полімелі, вожд Мірмідонів.

εὐ-ειδής, εὐειδής, ες, гарний, гарної стати, γυνή Γ 48.

εὐ-εργεσία, ἡ, добре діло, добродійство, чеснота.

εὐ-εργής, ἐς (ἔργον), добре зроблений, гарної роботи, νηῦς, δίφρος, χρυσός, λώπη; pl. εὐεργέα добродійства, добро.

εὐ-εργός, ον (ἔργον), що добре робить, чесний, правий, непорочний (Б).

εὐ-ερχής, ἐς (ἔρχος), добре обгороджений, опарканений, замкнений, ἀλλή, θύρα.

εὐ-ζῦγος, ον, добре, сильно збудований, міцний νηῦς.

εὐ-ζωνος, ον (ζώνη), гарно опоясаний, оперезаний; стрункої стати, γυνή. τιθήνη.

εὐηγενής (γένος), знатного роду, знатний, Α 427 и.

εὐ-ηγεσία, ἡ (ἡγέ-ομαι), добра у-права, τ 114.

εὐ-ήκης, ες (ἀκή), добре заострений, дуже острий, ἀχμή Χ 319.

Εὐ-ηνίη, донька Евена, Марпесса I 551.

Εὐ-ηνορίδης, син Евенора Лейокрит, β 242. γ 294.

Εὐ-ηνός, Евен, а) отець Марпесси; б) син Селспія, кор. Лірнесеу, отець Мінеса і Епістрофа.

εὐ-ήνωρ, ορος, мужний, εἶνος, що кріпить мужів, χαλκός гідний мужів, υ 19.

Εὐήνωρ, Евенор, отець Лейокрита.

εὐ-ήρης, ες (ἀρηρώς), добре приладнаний, що ним легко правити, орудувати, що надає ся до руки, легкий, догідний, гнучкий (Б).

εὐ-ηφενής, ἐς (ἄφενος), дуже богатий, знатний Ψ 81, Α 427.

εὐ-θριξ, τριχος, з буйною, гарною гривною.

εὐ-θροнос, ον, що сидить на гарнім троні, бучнотронний (Б), Ἠώς.

εὐ-θύμος, ον, жичливий, прихильний, добрий, ласкавий, ξ 63.

Εὐ-ιλλος, Евіп, Троянець, що его убив Патрокль II 417.

εὐ-καμπής, ἐς (κάμπω), добре, гарно зігнений, гнучкий, штучно загнутий (Б), закривлений, δρέπανον, κληρίς.

εὐ-κείατος, ον (κεάω), добре поколений, полунаний, κέβρος ε 60.

εὐκηλος, ον (ἐκηλος), спокійний, безпечний, без перешкоди.

εὐ-κλεής, ἐς, (κλέος), асс. pl. *εὐκλείας* (-εέας), славний, в славі;

οὐ μὲν ἤμιν εὐκλεές не є для нас слава; adv. *εὐκλειῶς*, славно, зі славою, X 110.

εὐ-κλείη, ἡ, добра слава, слава; τινὰ εὐκλείης ἐπιβήσσι, прославити.

εὐ-κλής, ἴσος, добре замкнений, зачинений, *θύρη*.

εὐ-κνήμις, ἴσος, з добрими, або сильними наголінниками, голінний, голібно-панцирний; з гарними голеними.

εὐ-κόσμως (κόσμος), adv. в добрім порядку φ 123.

εὐ-κτίμενος, 3. (κτίζω), добре, гарно збудований, або забудований, розкішний (B), πολυέθρον, ἀγρικί; добре заложений, уряджений, ἀλωή; добре справлений, оброблений.

εὐ-κτίτος, ον (κτίζω), гарно збудований, Αἶπύ В 592.

εὐκτός, 3. (εὐχομαι), пожаданий, бажаний, відповідний бажаню, після бажаня.

εὐ-κωκλος, ον, гарно заокруглений; з гарними колесами, на добрих, здорових колесах ζ 58, 70.

εὐ-λείμων, ον, багатий в луги, левади, полонини, νῆσος, δ 607.

εὐλή, ἡ, (εἰλέω), черв, хробак, міль, Γ 26 и.

εὐλῆρα, τά (Fελ, εἰλέω, loga), поводи, повіде, важки, ховста.

Εὐμαιος, Евмай, син Ктезия, короля острова Сирії, вірний пастух свиний у Одиссея, ο 400.

εὐ-μενέτης, ες, жичливий, прихильний, приятель, добрий чоловік (B) ζ 185.

Εὐμήδης, Евмед, отець Дольона К 314.

Εὐμηλος, Евмель, син Адмета і Алькести, муж Іфтіми, вожд Тессалійців В 714 φ 288.

εὐ-μηλος, ον, багатий на вівці, Συρία ο 406.

* *εὐ-μμελής*, gen. -ίω, ην, αι, з до-

брим ратищем; хоробрий, славний ратишник, або ратищем.

εὐ-μορφος, ον, ставний, гарної стати ξ 64.

εὐνάζω = εὐνάω (εὐνή), f. -άσω, кладу, ставлю, уміщую на засідці; γόν розважаю тугу (B); ἔριθεες εὐν. виводять ся, гніздить ся; med. кладу ся, кладу ся спати, сплю, спочиваю; стихаю, настаю, втихомирюсь, перестаяю дуги (B).

εὐ (εὐ) *ναϊετάων*, ωσα, ον, добре замешканий, добрий до мешканя, розкішний, пишний (B), μέγαρα, δόμος, πόλις. Пор. ναϊετάω.

εὐναϊόμενος, або εὐ ν., 3. добре замешканий, залюднений, людний, пишно-цвітучий (K), πόλις, Σιδονίη. Пор. ναιίω.

εὐνάω, аог. εὐνησε, кладу спати, усипляю; γόν, усмиряю, успокоюю, розважаю; саджаю, ставлю, уміщую на засідці. — Pass. аог. εὐνηθήναι, кладу ся (спати), сплю; втихомирюсь, настаю, стихаю (вігер).

εὐνή, ἡ, gen. εὐνήρι, ліжка, постіль, взагалі місце до спаня; шатро, леговиско, хлів, осідок; pl. εὐνάі камені якорні (заступали місце якорю), були продіравлені, щоб можна переселити линву, що на ній викидували їх з передної часті корабля.

εὐνη-θεν, adv. з ліжка, з постелі, υ 124.

Εὐ-νηος, Евней, син Язона і Гіпсипілі Н 468 φ 747.

εὐνις, ιος, позбавлений, ψυχής; εὐνιν ποιέω позбавляю.

εὐ-(ν)νητος (νέω), гарно витканий, або прядений, γιτών, πέπλος.

εὐ-νομίη, ἡ (νόμος), законність, праведність, справедливість, правота, ρ 487.

εὐ-ξέστος, 3. добре, гарно вигладжений, гарно тесаний, точе-

ний, гладкий, тесовий (B), ἀσάμινθος, ἄκοντες, τράπεζα, ἐλάτη, ἀπήνη.

ἔϋ-ξοχος, ον (ξέω), добре вигладжений, гладко тесаний, гладкий, гарно точений, г. мережаний (B), добре виострений; γεν. ἔϋξου δουρός, K 373.

ἔϋ-ορμος, ον, пристанний, догідний, затишний (B), λιμήν.

ἔϋ-πατέρεια, ἡ, донька знатного батька, вельможанка по роду (B), знатного роду, Ἐλένη, Τυρώ λ 235, Z 292.

ἔϋ-πεϊθης, або *Ἐϋ-πεϊθης*, εος, Евпейт, отець Антиноя, що его убив Ляерт α 383 ω 469.

ἔϋ-πεπλος, ον, в гарнім одягу, в одежі пишний (P), гарно одягнений, стрійний, Ναυσικάα, Ἀχαιῖαδες, ἀμφίπολος.

ἔϋ-πηγής, ἐς (πήγνυμι), добре збудований, сильний, дужий, здоровий, φ 334.

ἔϋ-πηκτος, ον, добре, або сильно зложений, сильно збудований, θάλαμος, μέγαρον, κλισίη.

ἔϋ-πλειος, ον, зовсім повний, добре наповнений, πήρη ρ 467.

ἔϋ-πλεκής, ἐς (πλέκω), гарно плетений, δίφρος, θύσανοι.

ἔϋ-πλεκτος, ον (πλέκω), добре, сильно плетений, або кручений, σπειρά, δίφρος.

ἔϋ-πλοίη, ἡ (πλέω), добра, щаслива плавба, I 362.

ἔϋ-πλοκαμῖς, ἴδος і *ἔϋ-πλόκαμος*, ον, з гарними косами, або кучерями, кучерявий, красно-волосий, Δημήτηρ, Ἀχαιαί.

ἔϋ-πλυνής, ἐς (πλύνω), добре, гарно випраний, чистий, φάρος.

ἔϋ-ποίητος, 2. і 3. (ποιέω), добре, гарно зроблений, або вироблений, εἴματα, θρόνος, πυράρη, φάλαρα, πύλα.

ἔϋ-πρήσσω, добре уладжую, добре роблю, виконую, роблю порядок φ 259.

ἔϋ-πρηστος, ον (πρήθω), сильно роздутий, -бухаючий, сильний αὐτμή Σ 471.

ἔϋ-πρυμνος, ον (πρύμνη), з гарно украшеним задняком, добре збудований, νῆες Δ 248.

ἔϋ-πνυκτος, ον (πύσσω), добре зложений, складаний, κλισίη.

ἔϋ-πυργος, ον, добре заосмотрений вежами, що має оборонні вежі, укріплений вежами, Τροίη H 71.

ἔϋ-πωλος, ον, багатий в коні, або кіньми, ἴλιος.

ἔϋρ-άξ (ἔϋρος), adv. з боку, на боці, на бік.

ἔϋρ-ίσκω, аог. εὔρον, copі. εὔρη, -ησι, med. -ετο, іrv. εὔρεο, знаходжу, винаходжу, видумую, κάκω ἄκος, стрічаю, застаю; τέκνωρ ἴλιου спроваджую кінець. Med. знаходжу собі, для себе, придбаю собі, стгаю на себе κκκόν, видумую собі, для себе.

Ἐϋρος, Евр, полуднево східний вітер, ε 295 и.

εὔρος, τό, ширина, λ 312.

ἔϋ-ρραφής, ες (ράπτω), добре, сильно шитий, зішитий, δοροί.

ἔϋ-ρρεής, ες, εὔρρεϊος ποταμοῖο, *εὔρρεϊτης*, αο, *ἔϋ-ρροος*, ον (σρυ, ῥέω), гарно (бисто) пливучий, бистротечний Z 508.

εὔρϋ-ἄγνια, ἡ, з широкими улицями, широкоуличний, πόλις, Ἀθήνη, Τροίη.

Ἐϋρϋ-ἄδης, Еврияд, жених Пенельопи α 267.

Ἐϋρϋ-ἄλος, Евриядь, а) Фаяк φ 115. б) Аргієць, син Мекієста В 565, Z 20, ψ 677.

Ἐϋρϋ-βάτης, Еврибат, а) герольд Одиссея τ 246, В 184; б) герольд Агамемнона А 320.

Ἐϋρϋ-δάμας, αvтoς, Евридамант, а) жених Пенельопи σ 297, γ 283; б) Троянець, викладач снів Е 149.

Εὐρύ-δίχη, Евридика, донька Клімена, жінка Нестора γ 452.

Εὐρυκλέεια, *Εὐρύκλεια*, Евриклея, донька Опса, невольниця, що ві купив Ляерт, α 429, пістунка Одиссея τ 15, 401 і ключниця κ 391.

εὐρύ-κρείων, οντος, широко володіючий, широковладний (Κ), невгамонний державець (С), володар славетний (Б).

Εὐρύ-λοχος, Еврилох, товариш Одиссея, що вів єго побратимів до Кірки κ 205, 232; проважав Одиссея до світа підземного λ 23; убивав воли Геліоса μ 417 і сл.

Εὐρύ-μᾶχος, Евримах, син Поліба, знатний жених Пенельопи α 394, β 177; єго убив Одиссей.

Εὐρύ-μέδουσα, невольниця Алькіноя, пістунка Навзикаї, η 8.

Εὐρύ-μέδων, οντος, Евримедонт, а) отець Перібої, кор. Гігантів в Епейрі η 58; б) син Птолемея, візник Агамемнона Δ 228; в) слуга Нестора Θ 114.

εὐρύ-μέτωπος, ον (μέτωπον), з широким чолом, широкочолний.

Εὐρύ-μῖθης, син Еврима, Телем, ι 509.

Εὐρύ-νόμη, Евринома, а) ключниця Одиссея ρ 495 и.; б) русалка, що прийняла в морю Гефайста, проганого з Олімпу Σ 398, ρ 495.

Εὐρύ-νομος, Еврином, син Айгіптія, β 22.

εὐρύ-νω, аог. εὐρυων, розширюю, робю просторим, збільшаю, визначаю простір, φ 260.

εὐρύ-όδεια, ή, з широкими шляхами, дорогами, широкий, просторий, χθών.

εὐρύ-οπά, ном. асс. або voc. sg. (від εὐρύωψ), далеко гремучий (ψφ), тучегрімний (Б); — або(від

ωψ) далеко споглядаючий, що видить далеко, усезрачий (С).

εὐρύ-πορος, ον, οιο, з широкими шляхами, широкий, безкрай (Б), розлогий, θάλασσα.

εὐρύ-πύλῆς, ἐς (πύλη), з широкими брамами, широкобрамний, Ἄιδος δῶ.

Εὐρύ-πύλος, Еврипіль, а) син Телфа і Астиохи, кор. в Мизиї; єго убив Неоптолем λ 520 и.; б) син Позейдона і Астипалія, кор. острова Кос В 677; в) син Еваймона, волод. Орменіону в Тессалії В 736 и.

εὐρύ-ρέεθρος, ον, широко плывучий, широко-струйний, Ἄξιός.

εὐρύ-ρέων, 3. широко плывучий, Ἄξιός, Ξάνθος.

εὐρύς, εἷα, ύ, γεν. έος, εἴης, асс. έα, широкий, просторий, розлогий, далекий, τεῖχος грубий; συμπ. εὐρότερος.

εὐρυ-σθενής, ἐς (σθένος), широко, вельми могучий, сильний, широковладний (Κ), Ποσειδάων.

Εὐρουσθεύς, Евристей, син Стенеля, внук Перзея, король Микен, що завдав Гераклеви 12 робіт, бо з волі Гери він скорше родив ся як Геракль на те, щоби він а не Геракль володів над потомками Перзея Т 103 сл.

Εὐρυτίδης, син Еврита, Іфіт.

Εὐρυτίων, ωνος, Кентавр, ρ 295.

Εὐρύτιος, Еврит, а) син Актора, ішов з братом Ктеатом проти Нестора, Α 709; б) син Меланея, отець Іфіга, кор. з Ойхалії в Тессалії, єго убив Аполлон, φ 224.

εὐρυ-φνής, ἐς (φύω), широко ростучий, що широко розростає ся, χρι δ 604.

εὐρύ-χορος, ον, просторий, широкий ε 635.

εὐρώεις, 3. запліснений, гнилавий, стухлий, темний (Б).

εὖς, εὖ, ἥς, ἥ, gen. εἶος, εἶος, асс. εὖν, ἥν, добрий, хоробрий, великий, дужий, знаменитий, знатний; gen. pl. εἰών, εἰών, добрі річи, добро, щастє; δωτήρας εἰών подателі благ (B).

εἶσε, аог. від εἶω.

εὖ-σκαρδμος, ον (σκαίρω), що добре, легко скаче, ἵπποι N 31.

εὖ-σκολος, ον, бистроокий, бистрозорий, Ἑρμείας; що добре влучає, вціляє, Ἄρτεμις.

εὖ-(σ)σελμος, ον (σέλμα), добре закритий, добрим, або сильним покладом (подром) осмотрений.

Ἐύσσωρος, Евсор, отець Акаманта з Тракії Z 8.

εὖ-(σ)σωτρος (σῶτρον), добре окований, з добрими, здоровими колесами Ω 578.

εὖ-σπαθής, ἐς (σπάσις), сильно збудований, поставлений.

εὖ-στέφανος, ον, гарно увінчаний, з гарним вінцем; Θήβη, сильно укріплені.

εὖ-στρεπτος, ον, εὖ-στρεφής, ἐς, εὖ-στροφος, ον, (στρέφω), добре скручений, добре сплетений, (гнучкий, міцний).

εἶτε = ἔτε, тоді як, коли, як, скоро; εἶτ' ἄρα коли якраз Z 515; з сопі. і ἄν, на случай як, коли, як, як тільки, скоро тільки, скільки разів. — Adv. як, рівно як Γ 10, T 386.

εὖ-τείχεος, ον, асс. sg. εὐτείχεα (τείχος), добре, сильно укріплений, твердо-мурований (C).

εὖ-τιμητος, ον (τέμνω), добре, гарно скраяний, скроєний, гладко різаний.

εὖ-тρεφής, ἐς (τρέφω), добре кормлений, товстий, διεξ, αἶψ.

Εὐ-τρησις, Евтрез, місто в Бойотії, коло Теспів B 502.

εὖ-τρητος, ον, добре проверчений, пробитий, прошитий, λοβοί.

εὐτριχας, асс. pl. від εὐτριξ, красноволосяий, з буйною, гарною гривною.

εὐ-τροχος, ον, з гарними, здоровими колесами, на добрих колесах (B), ἄρμα.

εὐ-τυκτος, ον, гарно, добре зроблений, мережаний (B).

εὐ-φημέω, мовчу богомільно, уста очищаю (P), I 171.

Εὐφημος, Евфем, син Тройцена, вожд Кіконів B 846.

Εὐφήτης, Евфет, кор. Ефіри в Еліді O 532.

Εὐ-φορβος, Евфорб, син Пантая, що зранив Патрокля II 806 сл.; его убив Менелай P 59.

εὐ-φραδέως, adv. добре обдуманно, розумно τ 352.

εὐ-φραίνω, f. ἄνω, аог. εὐφρηνα, if. -ῆναι, тішу, втішаю, веселю, звеселяю, νόημα ἀνδρός; med. тішу ся, втішаю ся, веселю ся, я є веселий, β 311.

εὐφρονέων, 3. жичливий, доброжичливий (K), прихильний, радивий; розумний, второпний.

εὐ-φροσύνη, ἥ, радість, радощі, утіха, веселість; чувство радості, приємність, сподоба.

εὐ-φρων, ον, веселий, радісний, радий, веселої гадки, θυμός; розвеселяючий, що серце звеселяє οἶνος.

εὐ-φύής, ἐς, гарного зросту, що підріє, виріє, стрункий, величний, гарний, круглий, πετέλη, μηροί.

εὐ-χαλκος, ον, з гарної міді, або гарно з міді (ковани) зроблений, гарно мідію окований, στεφάνη, τρίποδες, ἀξίνη, μελίη.

εὐχετάομαι (εὐχομαι), 3. pl. εὐνται, opt. -σόμεν, -σωτο, if. -άσθηαι, ipf. -τάωντο, а) хвалю ся, славлю ся, чваню ся, величаю ся, перехвалюю ся, вважаю себе; тішу ся, виявляю радість χ 412

ἐπί τινι, чим, задля чого, над чим;
б) молю ся, благаю, θεῶν; величаю, славлю, вдячність заявляю, дякую, Α 761, φ 467.

εὐχή, ἡ, просьба, молитва.

Εὐχ-ήνωρ, син Полійда, Ν 663.

εὐχόμεαι, ірв. εὐχεο, ірф. εὐχε(ο), -ετο, -οντο, аог. εὐχαστο, сопі. 2. s. εὐξασαι, а) хвалю ся, славлю ся, величаю ся, пишаю ся (С), чваню ся чим; γένος εὐχόμεαι веду рід свій почесний (В); б) впевною Σ 499, прирікаю, обіцюю, обітую; молю ся, прошу, благаю, μέγα голосно, πολλά щиро, горячо; μοι за мене Η 298; в) бажаю, ξ 463, φ 211, Ξ 484.

εὐχος, τό, слава, честь, по-честь, хвала, (бажанє).

εὐ-χροής, ἐς (χρᾶς), гарної краси, δέρμα, ξ 24, краснобарвний.

εὐχ-ωλή, а) чванливість, чваньба, хвальба, похвальба (Р); оклик побіди, слава, предмет слави; оклик побідний; б) обіт, обітованнє, Α 63, 93, λ 34, молитва.

εὐω, аог. εὔσε, αν, палю, опалюю, смалю, осмалюю, βλέφαρα; σῶες εὐόμενοι.

εὐ-ώδης, ες, (εἶς, odorus), гарно, сильно пахучий, запахущий, ἔλαιον, κυπάρισσος, θάλαμος.

εὐ-ὤλις, ιδος (ὤψ), красноокий, з гарними очима, гарний.

ἔφαγον, аог. гл. φαγ-.

ἐφ-άλλομαι, аог. 3. s. ἐπᾶλτο, рт. ἐπ(ι)άλλμενος, скачу на що, вискакую, ἵππων; прискакую, кидаю ся на що, проти кого, вперед вибігаю, нападаю, пориваю ся на кого; з dat.

ἐφ-ἄλος, ον, що лежить, або положений над морем, надморський.

ἔφαν, ἔφασαν, ἔφατο, гл. φημί.

ἐφ-ανδάνω, ἐπιανδάνει, ірф. ἐφρήνδανε, ἐπιήνδανε, подобаю ся.

ἐφάνη, аог. від φαίνω.

ἐφ-άπτομαι, f. ἐράψει, сопі. аог. m. ἐράψειαι, рф. pss. 3. s. ἐφῆπται, ррф. р. 3. ἐφῆπτο, дотикаю (ся), імаю, хватаю, ἡπείροιο; ргф. р. вишу над ким, грожу, загрожую, сходжу на кого (Р), настаю, наступаю, я в призначений, Τρώεσσι κήδεα, δλέθρου πείρατα.

ἐφ-αριόζω, орт. аог. -μόσσειе, надаю ся до чого, є вигідний, вигідно пристаю.

ἐφ-έζομαι, ірф. ἐφέζετο, сїдаю на що, на чім, сиджу на чім, при чім, побіч чого, δίφρω, δένδρῳ; пор. ἐφείσα, ἔφημι.

ἐφῆξε, ἐφείη, аог. від ἐφίημι.

ἐφ-είσα, def. аог. саджаю на чім, при чім, висаджую на беріг, Πύλονδε καταστήσαι καὶ ἐφείσαι взяти на корабель і до Π. завести. Med. ірв. ἔφασσαι, рт. -σσάμενος, іnf. f. -σσεσθαι, саджаю собі, γούνασιν посаджую на колінах: νηῶς беру на свій корабель.

ἐφ-έλχομαι, ірф. ἐφέλκετο, тягну до себе, за собою, тягну з собою; πόδες ἐφέλκόμενοι, ноги, що волікуть ся; μιν ἄγω — ἐφέλκόμενοις πόδεσσι вели єго, що ледво волік ся на ногах.

ἐφέννυμι, гл. ἐπιέννυμι.

ἐφ-έπω, ірф. ἔφепе, іт. ἐφῆπεσκον, f. ἐφῆψεις, аог. ἐπέσπον, орт. ἐπίσποι, сопі. іσπης, іnf. ἐπισπεῖν, -έσθαι, рт. -όμενος, а) переслідую, напіраю, нападаю, кидаю ся, гоню, гоню перед собою, ἵππους Πατρόκλω гоню на Π.; б) ходжу, броджу (В) по чім κορυφᾶς ὄρεων; перехожу, скоро перехожу, біжу по чім, перебігаю πεδίον; пуекаю ся, кидаю ся в що, ὑσμίνης στόμα; в) займаю ся чим пильно, ἄγρην ловами, ἔργον, дбаю про що, заходжу ся коло чого; г) стягаю на себе, мене постигає, стрічає щось, мені складаєсь щось (В),

я діждав ся чогось, знаходжу, θάνατον (умираю, погибаю), πότμον, οἶτον, αἴσιμον ἤμαρ. — Med. іду, ходжу, слідую за ким, пристаю до кого, товаришу кому; ποσὶν переслідую в погоні; μένει σφῶ даю волю своїй жадобі, буйности; θεοῦ ὁμῶη іду за голосом, слухаю; осібно ξ 195.

ἐφέσσαι, ἔφεσαι, ἐφέσσεσθαι, ἐφεσσάμενος, гл. ἐφέισα.

ἐφесιάμεναι, ἐφесιαότος, ἐφесιασαν, ἐφесιαῖσι, гл. ἐφίστημι.

ἐφ-έσιος, он, що є при домовім огнищу, дома при своїм огнищу, ἐμὲ ἐφέσιον ἤγαγε до вї огнища, дому; ἤλθε ἐφ. вернув до дому; до огнища; що має своє (власне) огнище, В 125, що поселив ся, осів, поселенець, туболец; ἐφ. ἀπολέσθαι в рідній господі (Б).

ἐφ-επιτή, ἡ, (ἴημι), порученє, благаннє (С), приказ, розказ.

ἐφ-ευρίσκω, аог. ἐφεύρομεν, знаходжу (при чім), застаю, стрічаю, здібую, придибую, τὴν ἀλλόουσαν, ἡμόνας.

ἐφ-επιόμαι, іpf. ἐφεπιόωντο, глумлю ся, ругаю ся, знущаю ся, глузую над ким; насьміваю ся.

ἐφῆκα, аог. до ἐφίημι.

ἐφ-ημαι, сиджу при чім, на чім; з dat. θρόνω, κληίδεσσιν.

ἐφ-ημέριος, он, через весь, або цілий (той) день, δ 223; денний; ἐφημέρια ἑρονέων що думає лише про нинішний день (про „нині“) т. є. не дбає про будучє.

ἐφ-ημοσῶνη, ἡ (ἴημι), порученє, приказ, розказ.

ἐφηνε, аог. 3. s. гл. φαίνω.

ἐφήπτο, іpf. р. гл. ἐράπτομαι.

ἐφησθα, іpf. 2. s. гл. φημί.

ἐφήσω, fut. гл. ἐφίημι.

ἐφθης, аог. 2. s. гл. φθάνω.

ἐφθιαθ', ἐφθιδεν, ἐφθито, гл. φθίω.

Ἐφ-ιάλης, Ефіяльт, син Альоя і Іфімедеї, хотів з своїм братом Отом здобувати небо, λ 308; оба велитні спіймали були Ареса.

ἐφ-ιζάω, сиджу при чім, на чім, засідаю до чого, δείπνω; про сон: спускаю ся на що, спочиваю на чім βλεφάροισι; сїдаю під чим, в чім, αἰθούρησιν.

ἐφ-ίζω, іt. іpf. ἐφίεσκεν, сїдаю на чім, сиджу.

ἐφίημι, pt. τείε, іpf. ἐφίει, f. ἐφήσεις, аог. ἐφήκα, -έηκα, соnі. ἐφείω, орt. ἐφείην, іrv. ἐφес, а) посилаю, висилаю, присилаю, τινί до кого; даю, завдаю, присуджую, зсилаю на кого, приношу, призначую, готовлю, заподіваю, допускаю, по́тμον, νόστον, κήδεα; б) кидаю на кого, мечу, влучаю (К), пускаю, стріляю, нападаю, χεῖρας τινι здійсмаю руки (С), одолюю руками; в) спонукую, наущаю, побуджаю, підбурюю, А 518, Σ 108, 124, заставляю (Б) ξ 464. Med. pt. ἐφίεμενος, f. ἐφήσομαι, поручаю, кажу, приказую, τινί τι.

ἐφ-ικνέομαι, аог. ἐφίκοντο, приходжу, доходжу до чого; ἀλλήλων ἐφίκοντο вдарили на себе N 613.

ἐφίληθεν, аог. pass. від φίλέω.

ἐφ-ίστημι, лише intr. pf. 3. pl. ἐφесτᾶσι, inf. ἐφесτᾶμεν(αι), pt. g. s. ἐφесταότος, n. pl. -εs, іpf. 3. s. ἐφесτήκει, 3. pl. ἐφесτᾶσαν, аог. 2. ἐπέστη, pt. ἐπιστάντες, стою на чім πύργω, δίφρω і ἐπί τινι; стою, стаю побіч, при, в κεραλήφειν, коло θύρησιν; ἀλλήλοισι побіч себе; приступаю, зближаю ся, настаю, грожу M 326, намираю, ἀλλήλοισιν O 703. Med. іpf. ἐφίστατο приступив, θύρησιν до дверей.

ἐφ-όλκαιον, τό (έλκω), керма, (весло), що із задної части корабля сягає до води; ἐφόλκ. καταβάς по демену я спустив ся (Б).

ἐφ-ομαρτέω, іду, слідую за ким, іду разом, гоню за ким.

ἐφ-опліζω, f. -πλίσσουσι, opt. aog. -ίσσειας, -ίσσαιτε, coni. -ίσσωσι, if. *ισ(σ)αι*, приготавляю, приладжую *δάρπρον*, приспособляю, знаярджую, лагоджу, *νῆα*; закладаю, запрягаю *ἄμαξαν*, *ἡμίονους*; med. приготавляю, приладжую собі, *δάρπα*, Θ 503 п.

ἐφ-οράω, *ᾶς*, f. *ἐπόψομαι*, -εαι, *ἐπιόψομαι*, pt. aog. *ἐπιδόντα*, if. -δεῖν, виджу, бачу, оглядаю, придивляю ся, гляджу на що, назираю (Б); відвідую, іду в гостину, навіщаю кого, бачу ся з ким *Τιτυόν*; зазнаю, доживаю *κακά*; fut. *ἐπιόψομαι* виберу, вигляджу, I 167.

ἐφ-ορμάω, aog. *ἐφώρμησαν*, побуджаю, спонукую, підіймаю, счиняю, *πέλεμον τι* проти кого; *ἀνέμους* підіймаю, розбуркую (Б). Pass. inf. pr. *ἐφορμᾶσθαι*, aog. *ἐφορμήθην*, а) я є спонуканий, склонюю ся до чого, чую спонуку, захочую, бажаю; б) спішу, пускаю ся λ 206; кидаю ся, ударяю, нападаю, припадаю, напіраю, *ἔρχεи*.

ἐφ-ορμή, *ή*, вступ, приступ, вхід, вихід, γ 130.

ἐφ-οβρίζω, (до того ще) поступаю собі зухвало; prt. на посьміх, на поругу, з бути I 368.

ἐφ-οδρος, *ον* (*ὄδωρ*), мокрий, що дощ спроваджує, дощевий, дощистий, *Ζέρυρος* ξ 458.

ἐφ-ὄπερθε(ν), adv. в горі, зверха, поверх, на вершку, повисше, над чим; з гори, від гори; в гору, горою.

Ἐφῶρη, Ефіра, а) старинна назва Коринту, Z 152, 210; б) місто в Теспротиї, на против Фаяків, α 259; в) місто в північній Елліді, де пробував Автій, В 659.

Ἐφῶροι, Ефіри, мешканці

Кранону в Тессалії пеляєт., що перше звав ся Ефіра N 301.

ἔχᾶδε, aog. від *χανδάνω*.

ἔχᾶρη, aog. від *χαίρω*.

ἔχεαν, aog. від *χέω*.

ἔχέ-θύμος, *ον*, що має розум, *οὐκ ἔχ.* легкодушний, в кого короткий розум (Б), буйний, φ 320.

Ἐχε-κλήης, Ехекль, син Актора.

Ἐχε-κλος, Ехекль, а) Троянець, що єго убив Патрокль II 694; б) син Атенора, що єго Ахіль убив Γ 474.

Ἐχ-έμιων, *ονος*, син Пріяма, єго убив Діомед E 160.

Ἐχέ-νηος, Ехеней, Фаяк η 155.

ἔχε-πενκίης, *ες*, острый, (гіркий, болючий, загибильний (К), *βέλος*.

Ἐχέ-пωλος, Ехеполь, а) син Талізія, Троянець Δ 458; б) син Анхіза з Сикіону Ч 296.

ἔχεσκον, ipf. iter. від *ἔχω*.

Ἐхетос, Ехет, син Евхенора і Фльбогеї, жоретокій кор. Епіру.

ἔχεα, *ἔχευάμην*, aog. від *χέω*.

Ἐχέφρων, *ονος*, син Нестора і Анаксибії, γ 413, 439.

ἔχέ-φρων, *он* (*φρήν*), розумний, второпний, мудрий, премудрий, *Πενελόπεια*.

ἔχρησθα, coni. praes. від *ἔχω*.

ἔχθ-αίρω (*ἔχθος*), coni. 3. s. -ησι, ipf. *ἔχθηρε*, aog. *ἔχθηρε*, opt. -ήρειτε, ненавиджу, ремствую на кого (Б), збриджую ким (Р), я є ворогом, ворогую, переслідую.

ἔχθ-ιστος, sup. до *ἔχθρός*, найбільше зненавиджений, найнемильший (К), найгідчий (С), що за всіх опротивів (Р).

ἔχθ-οπέω, if. aog. -δοπέσαι, враждую, ворожо поступаю, жию в незгоді, виступаю ворожо проти кого, приводжу до розладда (С), *Ἦρη* з Герою A 518.

ἔχθ-ομαι, ipf. *ἔχθητο*, я є зненавиджений, стаю ненавистев (Б), опротивілий, осоружний.

ἔχθος, τό, ненависть, вражда, гнів, неприязнь, распря.

ἔχθ-ρός, 3. superl. ἔχθιστος, зневаджений, ненависний, гидкий (P), опротивілий, ворожий, неприємний, немилый, μοι δῶρα; ἐχθρόν δέ μοι ἐστίν немилу, нудно. Ἐχίναи, Ехіни, 9 малих островів в йоньскім морю, при побережжю Айтолії і Акарнанії.

Ἐχίος, Ехій, а) отець Мекістея Θ 333 N 422; б) Грек, що его убив Політ О 339; в) Лікієць, що его Патроклъ убив II 416.

ἔχ-μα, аτος, τό, підпора, підстава νηῶν, основа πέτρης; охорона, оборона πύργων; перешкода, тама, завада; рум, румовисько, Φ 259. Лише pl.

ἔχω (σεχ), copl. 2. s. ἔχρηθα, 3. s. -ησι. ірв. ἔχε, іф. -έμεν, ірф. εἶχον, ἔχον, -όμεν, іт. ἔχασκον, f. ἔξω, іnf. ἐξέμεν, f. σχήσω, -ομαι, аог. ἔσχον, copl. σχῶμεν, іnf. σχεῖν, σχέμεν; med. ἔσχετο, σχέτο, ἔσχοντο, opt. 3. pl. σχοίατο, ірв. σχέω, рт. σχομένη; (побіч. ф. аог. (ē)σχέθον, 3. du. ἔσχεθέτην, іф. σχεθέειν, в знач. здержую В 218). I) trans. а) маю, держу, χερσίν в руках, χεῖρας за руку; імаю, хватаю, беру за що, ποδός; б) маю на собі, на мені ε, ношу χλαῖναν, σάκος ὄμιω; ἤερ' ἔχων вкритий туманом (B); в) держу або ношу просто, до гори, задираю κάρη ὑψοῦ, несу високо, підношу, κάρη ὑπὲρ πασῶν понад усіх, перевисаю; охоронюю, заслонюю, бороню X 322 Ч 730; г) маю, дістаю, одержую ρ 81, Σ 191; д) замикаю, окружаю, огортаю, обіймаю, покриваю; κῆπον сте-режу, доглядаю (B), стараю ся, дбаю о що, пильную ἔργα; е) пливу, їду кудись, Πύλονδε, ἐπί τι; πείρατα νίκης ἐχ. ἐν θεοῖσιν залежать від б., лежать в руках б.; Ὀλυμπον, οὐρανόν, γαῖαν мешкаю,

живу; χροά τεύχεα закриває, за-слонює; Δία οὐκ ἔχε ὕπνος Зевса сон не брав ся; Ἀχαιοὺς ἔχε φύξα на А. спала боязнь (P); ж) здержую ἵππους, задержую, придержую, також: правлю, кермую, їду; φόρμιγγα перестаю (грати) на; ὄστεόν видержує; з) усмиряю, злекшую ὀδύνας; — γέλωс ἔχει сьміх бере ся мене; κλέος ἔχει τινα роздобуває слави (B); ὕβριν я в гордий, зухвало поступаю; οἶνος ἔχει τινα φρένας памороки забило (B); ὄμβρος ἔχει кропить; μένος ἠελίοιο епека соняшна втомлює; εὐφροσύνη панує, вселилась, φῆμιε домагає ся; αἰθρη вкутала хмара (B); μάχην борю ся; и) можу, я ε в силі; ἔσχεθεν ἱεμένω здержував заєдно. — Ps. θυγάτηρ ἔχεθ' "Ехтори була жінкою Г.; ἄχει σχομένη зломана горем. — II. I n t r. маю ся, держу ся, я ε, видержую, остаю; ἔξω, ὡс λίθος остаю, буду такою, як; ὑψός' ἔχοντες високі; вистаю, сторчу; ἔχε δι' ὄμων перейшло (копіє) через рамя; ἐκός я в далеко; кидаю ся, намираю γ 75. — Med. держу собі, держу ся, додержую, стаю на чім, стою, остаю при чім, видержую, не устаю в чім ἀρει, держу ся (сильно) πέτρης; πρὸс ἀλλήλησιν збивають ся в купу (B); ἀνὰ ἀλλήλησιν держать ся купи, чіпають ся одні других; ἔγγχος σχέτο ратище встрягло; ἔσχετο φωνή голос здушило в гортані (B), голос завмер на устах; ἔσχετο νηῦс спинив ся; за-пинняю ся, останавливаю ся, стаю; σέο δ' ἐξέταи від тебе буде залежати; ἐκ τιнос ζ 197, λ 346; здержую ся ν 151, ἀντῆс, μάχης, держуся здалека, лишаю, покидаю β 70, понехую, відступаю від чого; βίης здержую силу; φρεσὶ δ' ἔσχετο панував над собою, здер-

жував ся; держу, несу, ношу, підношу, ἀσπίδα; μένος, χεῖρας κακῶν ἀπο здержую γ 316.

ἐψιά-ομαι, ірв. -αἰσθῶν, іnf. -αἰσθαι, граю, бавлю ся, забавляю ся, звеселяю ся чим, μολπῆ καὶ φόρμιγγι, φ 429.

ἔῶ, ἐφ̄, гл. ἐάω.

ἔωθα, я звик, привик, маю звичай, гл. ἔθω.

ἐφ̄κει, plpf. гл. ἔοικα.

ἐώλλει, plpf. гл. ἔλπω.

ἔωμεν, (іf. ἀμεναι) πολέμοιο, лише Г 402, = ἀθην ἔχωμεν будемо мати до сита.

ἐφ̄μι, гл. ἐάω; ἐών, гл. εἰμί.

ἐφ̄νοχόει, ірf. від οἰνοχόεω.

ἐώργει, гл. ἔρδω.

ἔως, також εἰως, і εἶος, ἦος, а) аж, доти аж; щоби δ 800, ζ 80, ι 376, τ 367; б) доки, поки, аж доки, так довго як, (підчас того) коли, в тім як, саме як. Adv. якийсь час, спершу, тимчасом, міжтим (завсїгди односклад. з виїмком β 78).

ἔωσι, гл. εἰμί; ἐῶσι, гл. ἐάω.

ἔως-φόρος, ὁ (ἔως, φέρω), зірниця Ч' 226; (З склад.).

Z.

ζα- (σιά), дуже, вельми, нероздільна частиця, що скріпляє значіне слова, ζάθεος, и.

ζα-ης, ἐς, ἐος (ζα-, аημι), асс. ζαήν, що сильно віє, бурливий, бурхливий (Б), нагальний, ἀνεμος.

ζᾱ-θεος, З. святий, пресвятий, Κίλλα, Νίσα и.

ζᾱ-χοτος, сн, дуже гнівний, або завзятий, Г 220.

Ζᾱ-κυνθος, Закинт, багатий в лісі остров на йоньскім морю, на полудне від Самі, проти Елїди, тепер Zante; ὑλήεσσα, α 246, τ 131, Β 634 и.

ζα-τροφής, ἐς, ἐος (τρέφω), добре годований, товстий, тучний, φῶκα, σιάλοι, αἰγες, ταῦροι.

ζα-φλεγής, ἐς, ἐος (φλέγω), власт. дуже палучий, або горячий, проте: повний сили, свїжий.

ζα-χρηής, ἐς, (χράω), pl. -ηεῖς, нагальний, бурливий (вітер); що сильно напирєє, завзятий, скорий або охочий до борби.

ζάω, рf. ζῶντος, гл. ζῶω, жию, живу.

ζεῖη, ἦ, (рід збіжа, уживаний

на пашу для коний), голомша, сушпен, обрік (Б); pl. δ 41, 604.

ζεῖ-δωρος, сн, (ζεῖη), плодови-тій, що видає збіже, ἄρουρα.

Ζέλεια, місто в м. Кілікії під горою Ідою В 824 Δ 103.

ζέσσειν, аор. від ζέω.

ζεύγλη, ἦ, нашійник, хомут; (ζυγόν складало ся з двох ζεῦγλι).

ζεῦγνυμι, ζευγνώω (iungo), іnf. ζευγνύμεν, -όμεν(αι), ірf. ζευγνύσων, ζευγνύσαν, ірf. м. З. du. ζευγνύσθην, З. pl. ἐζεύγνοντο, аор. ἐζευξαν, ζεῦξε, рf. р. ἐζευγμέναι, сполучаю, спрягаю, запрягаю, закладаю до ярма; замикаю, σаниδες ἐζευγμ. замкнені, зачинені; med. запрягаю собі, ἵππους ὑπ' ἔχουσαν.

ζεῦγ-ος, εος, τό, ярмо, запряг, Σ 543. pl.

Ζεὺς (δиф), Διός, Ζηνός, Διί, Ζηνί, Δία, Ζήνα, Ζήν' (Ζήν), Ζεῦ, Зево, Дій (Р), Jupiter, син Кроноса і Реї (Κρονίων, Κρονίδης), муж Гери, наймогучійший і найвищий бог Геленів, володар свїта, батько богів і людий. Всі явища в природі походять від него. Він во-

лодіє на Олімпі, в небі (αἰθέρι
νείων, ὑψίζυγος), збирає хмари (νε-
φελιγερέτα, κελαινεφές), в гніві ки-
дає блискавиці і громи, ἀγρικέ-
ραυκος, τερπικέραυκος, ἀστεροπητής,
ὑψι-, ἐριβραμέτης, ἐρίγδουπος і и., по-
силає бурю і дощ, але дає та-
кож ясне небо і вітер корист-
ний для плавби. Він править
судьбою чоловіка (ταμίης) і ва-
жить її на золотій вазі; видає
закони, установає власть ко-
ролівеку (διογενής, διοτρεφής), сте-
реже зборів і ради, охоронює
родини, їх огнища ἐρικεῖος, засту-
пає ся за людей сторонських,
захожих і тих, що просять о
поміч та охорону, ξείνιος, ἱκετή-
σιος; κατὰχθόνιος I 457.

Ζεφύρη, ἡ, західний вітер, за-
падовець (B) η 119.

Ζεφύρος, ὁ (ζέφος), зефір, легіт,
західний вітер; є лагідний і те-
плий, η 119, δ 567, але також
острий, нагальний, ε 295, μ 289
и.: ἀρχής, δυσχής, ἐφοδρος, λάβρος,
κλαδεινός, і и. Уосібн. II 150.

ζέω, ірф. ζέε, аог. ζέσσε, кипю,
варю ся, я є горячий.

Ζηθος, Зет, син Зевса і Ан-
тиопи, брат Амфіона, муж Де-
дони, λ 262, τ 523.

ζηλήμων, ον (ζηλέω), заздріс-
ний, зависний, завидючий (B).

Ζην', Ζηνα, Ζηνί, Ζηνός, гл.
Ζεύς.

ζητέω, шукаю, вишукую, ви-
сліджую, Ξ 258.

ζόφος, ἑ, темнота, тьма, те-
мрява, темнота підземного сві-
та; захід, πρὸς ζόφον на захід
сонця; царство підземне, світ
підземний.

ζυγό-δεσμον, τό, ярмовий ре-
міль, що ним ярмо прив'язувано
до дишля Ω 270.

ζυγόν, τό (iugum), а) ярмо;
прикріплене на кінці дишля (πέ-
ζα) за помочию кільця (χρῖκος);
в него впрягано два воли, мули
або коні, ἵππειον, ἡμίονον; б) pl.
веслові лавки; в) держало (P),
або кобилка, себ то поперечна
дощинка або підставка, що лу-
чила оба бічні рамена кобзи
(φόρμιγξ); на ній були кілки й
прив'язані струни.

ζω-άγρια, τά (ζωός, ἀγρέω), власт.
нагорода за спійманого живцем;
нагорода або вдяка за спасене
житя, за дароване жите.

ζωορέω (ζωός, ἀγρέω), а) жив-
цем хватаю, або спіймаю, жи-
те дарую, живцем беру в пол-
он; (полоненому) дарую жи-
те; б) (ζωή, ἐγείρω) оживляю, по-
кріпляю, θυμόν E 698.

ζωή, ἡ (ζάω), майно, добро, го-
сподарство (B).

ζώμα (ζών-νυμι), а) перепаска,
катран, що закривав долішню
часть войовника (від пояса по
коліна); б) короткий жупан ξ 482.

ζών-η (ζώννυμι) ἡ, пояс, опаска,
перепаска; здуховина (P), бе-
дро, клуби, пояс; ζώνην ἔκλεος
в поясі подібний, етаном.

ζών-νυμι, сопі. 3. pl. ζώννυται,
ірф. ζώννυτο, ітер. ζώννυσκετο, аог.
ζώσαντες, мед. ζώσατο, ірв. ζώσαι,
рф. ζώσαμένω, опоясую, оперізую,
підперізую (до борби); мед. під-
перізую ся, оперізую ся, або
собі, приготоовляю ся, зброю ся
чим, χαλκόν, σ 30. Λ 15 и.

ζωός, ζωή, ζώς E 887, асс. ζών
II 445, живий, жиючий, живцем.

ζωρός, ὄν (ζάω), живий, силь-
ний, дужий, міцний; сопр. ζω-
ρότερον κέραιε I 203.

ζωστήρ, ἡρος, ὁ (ζώννυμι), пояс,
що его уживали войовники, що-
би забезпечити долішню часть

тіла; був прикріплений спряжками до панцира; звичайно зі скіри, викладений спереду і по боках металевими бляшками: πανκίολος, φοίνικι φαεινός, διαδάλεος

и.; ξ 72 наложений по хитоні (при роботі).

ζῶστρον, τό. = ζώνη, ζ 38. pl. ζῶω, inf. -έμεν(αι), ipf. ἔζωων (ζάω), жию, живу.

H.

ἦ, adv. 1) справді, дійсно, певно, а вжеж, атжеж (K), деж пак (C). — 2) ἦ, ἦε, в питаннях прямих = лат. ne; в питаннях непрямих: чи, чи може, чи баж; в подвійних питаннях: або — чи може, часом — або чи.

ἦ, ἦέ; в поєдинчій непрямій питанню і в першій члені непрямого подвійного питання. — ἦ, ἦέ або; ἦ — ἦ або — або, будьто — будь; чи θ 111, чи — чи, чи то — чи то (таки), чи — чи може, чи то що — або що. ἦ по сопр. по ἄλλος, πρότερος, βούλομαι, εἰδένω, як, ніж, чим, (ἦ οὐ ἢ οὐκ читаєть переважно з синіц.).

ἦ, (ipf. 3. sg. від ἡμί або εἰμί) ait, сказав.

ἦ θέμις ἐστί, rel., як; demonstr. ἦ γάρ θέμις, ἦ γάρ δίκη, то, як то, як от; пор. ες.

ἦ, fem. dat. від ες, котрий, що; adv. де, там (в те місце) де, на котрім місці; куди; ἦ, qua, де, N 53.

ἦα, impf. від εἰμί.

ἦα, ων, τά (= ἦα), страва, харч на дорогу, поклада (B), живність, пожива; гл. ἦα.

ἦβαιός, 3. малий, дрібний, трохи; neutr. ἦβαῖον як adv. мало, трохи, дещо, недалеко.

ἦβάω, pt. ἦβῶν, ῶοντες, opt. ἦβῶμι, -ώσμι, aog. con. ἦβήσῃ, pt. -ήσας, я є зрілий, мужний, доспілий, кріпкий, молодий, в силі віку, я є сильний, буйний,

розкішний; буйно росту: ἡμερίζε ἦβῶωσα.

ἠβῆ, Геба („молода“), донька Зевса і Гери, жінка Геракла, λ 603; наливає богам нектар Δ 2, запрягає Гері коні E 722 і купає Ареса, свого брата E 905.

ἦβη, ἦ, зрілість, мужність, мужеска сила; молодість, молодий вік, молодеча сила; ἦβης ἐκέσθαι μέτρον дійти до, або діждати ся молодечого віку; ἐλάγειν доходити літ парубочих (B); ἦβην ἐκέσθαι діждатись молодости; ἔχει ἦβης ἄνθος є в цвітї молодости.

ἦβῶμι, ἦβῶοιμι, ἦβῶοντες, ἦβῶν, ἦβῶωσα, гл. ἦβῶω.

ἦγάασθε, ipf. гл. ἄγαμαι.

ἦγαγον, ἦγαγόμεην, гл. ἄγω.

ἦγά-θεος, (ἄγαν, θεός) 3. дуже сьвятій, пресьвятій (иньшї від ἄγαθός), пишнубутній (K).

ἦγάσασα, гл. ἄγαμαι.

ἦγειρα, гл. ἀγείρω або ἐγείρω.

ἦγε, гл. ἄγω; ἦγε, гл. ἔγε.

ἦγεμονεύω, con. -ης, іду, їду попереду, наперед, ἔδον показую дорогу, провожаю, веду, проваджу; я є вождем, провідником, стою на чолі, веду військо; ῥέον ὑδατι спроваджую ривцем воду.

ἦγεμών, ὄνος, ὅ, провідник, вододатор, ватажко; начальник, вожд, гетьман.

ἦγέ-ομαι (ἄγω), ipv. -γείσθω, ipf. ἦγεόμεην, -εῖτο, aog. ἦγήσατο, opt. -σαιо, веду, проваджу, іду по-

переду, наперед, перед веду (P), ὄδον веду дорогою, показую д., проваджу; τινὶ πόλιν веду до міста, або показую дорогою до м.; верховоджу, стою на чолі, іду походом на чолі; Τρώεσσιν ἐρχήθε μοῖο приграю, виграваю до танцю; пливу на чолі з dat. і gen.

ἡγερέθομαι, ονται inf. εἶθαι, ipf. -οντο, збираю ся, згромаджую ся, остаю (ся) разом.

ἡγερέθων, aor. pass. від ἐγείρω. **ἡγγλάζω** (ἡγέρομαι), веду, проваджу, вожду з собою; κακόν μέρον терплю, переживаю.

ἡγήτωρ, ὁ (ἡγέ-ομαι), провідник, поводитор, ватажко, проводир, вожд, володар, князь; ἡγήτορες ἄνδρες; ἡγήτορες ἦδὲ μέδοντες князі і старшина (B).

ἡγοράσθε, ἡγορόωντο, гл. ἀγοράομαι.

ἦδέ, злучник: і, а також, та; ἦμὲν — ἦδέ, так — як — як також; ἦδέ — καὶ і; τ' ἦδέ і, ἦδέ καὶ а також.

ἦδε, fem. від ὄδε, сей, той.

ἦδεα, ἦδει, ἦδη, plpf. до οἶδα, гл. εἶδω.

ἦδη, тепер, якраз тепер, якраз, вже, вже тепер; сейчас, зараз. **ἦδησθα**, plpf. до οἶδα, гл. εἶδω.

ἦδιστος, superl. до ἦδύς.

ἦδομαι, aor. ἦσατο, тішу ся, люблю ся, або собі, звеселяю ся.

ἦδος, τό (τῶδ, suavis), а) утіха, радість, розкіш; б) хосен, користь, пожиток, ἡμέων з нас.

ἦδῶ-επής, ἐς, солодкословний, солодкоголосий, солодкомовний, Νέστορ A 248.

ἦδῶμος (ἦδύς), солодкий, ὕπνος; пор. νήδυμος.

ἦδῶ-ποτος, ον, солодкий, милий, приємний, οἶνος.

ἦδ-ύς, εἶα, ύ, але ἦδύς ἀντιμή μ. 369, supl. ἦδιστος (ἀδείν, ἦδος), солодкий, приємний, милий, смач-

ний (B), чудовий, тихий, сумирний, лагідний; ἦδῶ γελᾶν сердечно, широко сьміяти ся.

ἦέ, ἦε, гл. ἦ, ἦ. — ἦε, ipf. до εἶμι. **ἦείδεις**, -δῆ, -δης, гл. εἶδω (οἶδα).

ἦειρεν (εερ, εἶρω), злучив, звязав разом, до купи K 499; гл. συναίρω.

ἦέλιος, ὁ, ἥλιος θ 271, сонце, схід сонця. Яко імя власне Геліос, бог сонця, син Гіперіона і Теї; він бачить все і чує, проте присягали на него; на Тринакрії мав с'ім отар волів і стілько овець по 50 в кожній отарі (знамя днів і тижнів); іх пасли его доньки Фастуза і Лямпетія, μ. 132. Ёму жертвують кабанів і білих баранів; παμφανύων, φασίμβροτος, λαμπρός, ἀκάμας, φασέθων.

ἦεν, iprf. від εἶμι, я є.

ἦεπερ, гл. ἦπερ, як, ніж.

ἦερα, ἦερι, гл. ἀήρ.

ἡερέθομαι, ονται (ἄφερ, ἀείρω), вишу, літаю, політаю, піднімаю ся, плаваю, тріпотаю, підлітаю; я є непостійний, хибкий; ἐπλοτέρων φρένες ἡερέθονται в молодого думки хибкі (P), непостійні.

Ἠερί-βοια, донька Евримаха, жінка Альоєя, мачоха Отоса і Ефіяльта E 389.

ἡερός, З. (ἦρι, ἦώς), ранішній, раний, рано, з рана, на зорях, досвіта.

ἡερο-ειδής, ἐς (εἶδος), воздушний, синій; σπέρος темна, тіньява печера; πέτρη темна, синява, туманна (B) скеля; ὄσσαν ἡεροειδὲς -ἦδεν як далеко в синяву далечинь може проглянути.

ἡερ-όεις, З. мрачний, тінявий (B), темний, нічний, хмарний, тьмавий.

ἡερός, gen. від ἦρ, гл. (ἀήρ).

ἡερο-φοίτις (φοιτάω), що ходить в темноті.

ἡερό-φωνος, що голосом воз-

дух прошибав, т. є. що голосно кличе, з сильним голосом, голосний.

Ἠετίων, ὤνομος, (Гетеон), отець Андромахи, жінки Гектора, кор. пляк. Тебів в Кілікії, що єго убив Ахіл, коли зруйнував те місто А 336, Z 396; б) отець Подеса, знатний Троянець P 575; в) приятель Пріама з Імбросу.

ἦην, ірф. від εἶμι.

ἦῆρ, ἦερος, ι, α, гл. ἀήρ.

ἦθεῖος, З. милий, дорогий, ласкавий, любий.

ἦθος, τό (ἔθω), мешканє, жило; стайня, обора, хлїв ξ 411; (звичайне) пасовище Z 511 O 568.

ἦτα, ἦτα, τά (ἄω), а) полова, солома (Б) ε 368; б) страва, харч на дорогу, пожива (χ, але ι в арзі β 289, 410, N 103).

ἦτα, ἦτε, ірф. від εἶμι.

ἦτιθεος, ε, (viduus), не жонатий, молодець, молодий, хлопець.

ἦικτο, рлрф. р. гл. εἶκω.

ἦιξε, аог. гл. αἶσσω.

ἦιβεῖς, З. бережистий, з високими берегами, E 36.

ἦιον, іпрф. від εἶμι, я іду.

ἦιονες, αί, Ейони, місточко в Арголіді, В 561.

ἦιονεύς, Ейоней, а) Грек, що єго убив Гектор H 11; б) Тракієць, що єго убив Резос K 435.

ἦιος, ε (ἦιμι), прізви. Фойба, стрілець, далестрілий (K).

ἦισαν, ірф. З. рл. гл. εἶμι;

ἦιχθη, аог. рс. гл. αἶσσω.

ἦϊών, ὄνομος, ἦ, беріг морекний, побереже, προὔχουσαι, παραπληγες, βαθεῖα, и.

ἦκα, (Fḡ), adv. тихо, тихцем ἀγρορεύειν; легко, злегка σ 92, звільна, поволи ρ 254; незначно, трохи ψ 336 υ 301; лагідно, легко.

ἦκα, аог. гл. ἦιμι.

ἦκαχε, аог. 2. гл. ἀκαχίζω.

ἦκέσατο, аог. від ἀλέσμαι.

ἦ-κεστός, З. неосвобний, не-впряганий, що не носив ярма.

ἦκιστος, З. sup. від ἦκω, найслабший, дуже повільний, найменше спосібний, або дуже незручний ψ 531.

ἦκω, я прийшов, приїхав, прибув, я є ту.

ἦλάκᾱτα, τά, вовна на кужілях, вовняні нитки, волокна, пряжа.

ἦλάκᾱτη, ἦ, куделя, кужіль, веретено, χρυσέη.

ἦλασα, ε, ἀμείσθα, аог. від ἐλάω.

ἦλασάζω, а) блукаю ся заєдно, тиняю ся, гарцюю; б) оминаю, утікаю перед чим, ховаю ся μένος; гл. ἐλάσσω.

ἦλάσσω (ἀλάσμαι), блукаю ся, тиняю ся, волочу ся; кручу ся, буваю, літаю довкруги, скрізь.

ἦλάτο, ірф. гл. ἀλάσμαι.

ἦλδανε, аог. гл. ἀλδαίνω.

ἦλέ, гл. ἦλεός, ἦλός.

ἦλεῖοι, Еліїці, мешканці Еліди, A 671.

ἦλεκτρον, τό, бурштин, янтар; в plur. бурштинові коралі, для окраси золотого намиста.

ἦλεκτρος, ε, білде золото; мішанина з $\frac{4}{5}$ золота і $\frac{1}{5}$ срібла; також: бурштин, янтар.

ἦλέκτωρ, ορος, лискучий, блистучий, лискавий, світляний, Ὑπερίων; subst. сонце Z 513.

ἦλεός і **ἦλός** З. (ἀλαός), безглуздий, нерозумний, безпам'ятний; voc. σρένας **ἦλέ** або **ἦλεέ** безглуздий, божевільний; εἶνος що одурює, запоморочує, ξ 464.

ἦλήλατο, рлрф. pass. від ἐλάωμαι.

ἦλτ-βατος, ον, стрімкий, шпильястий (Б), спадистий, крутий, дуже високий; (гладкий), πέτρη.

ἦλιθά (ἄλις), adv. досить, достаточо; (μεγάλ.) ἦλ. πολλή дуже багато.

ἦλικίη, ἦ, а) вік, старість; б) ровесники II 808.

ἥλιξ, ικος, ровесний, в рівнім віці, однолітний, βέες σ 373.

ἥλιος, гл. ἡέλιος, сонце.

Ἡλις, ιδος, Еліда, край на західнім побережжю Пельопонезу, що его замешкували Епейці і Ахайці В 615, δ 635, Λ 673, и.

ἥλιτε, аог. від ἀλιταίνω.

ἥλιτό-μηρος, он, (ἀλιτεῖν, μήν), невчасний, передчасний, передчасно уроджений, Т 118.

ἥληκσε, аог. від ἐλάκω.

ἥλος, ό (vallus), цвях, гвіздь, χρῦσειος.

ἥλυθον, аог. від ἔρχομαι.

ἥλυξα, аог. гл. ἀλύσκω.

Ἡλύσιον πεδίον, елізийска рівнина, або поле, гарна околиця на західнім краю землі біля океану, де вічна весна, δ 563—569.

ἥλφον, аог. гл. ἀλφάνω.

ἥλω, аог. 2. гл. ἀλίσκομαι.

ἥλώμην, іpf. гл. ἀλάσκει.

Ἡλώνη, Ельона, місто Церайбів в Гестнаїоті, В 739.

ἥμα, аτος, τό (ἴημα), мет, верг (копієм); ἥμασιν ἀριστος в киданю ратищем знаменитий, найліпший.

Ἡμᾶθιη, Ематия, первісна назва Македонії Ξ 226.

ἥμᾶθ-όεις (ἄμαθος), 2. пісковий, пісковатий, Πύλος.

ἥμαι, (ἦσ, sedeo), ἦσαι, ἦσ', сtai, 3. pl. ἦνται, ἔαται, εἶται(αι), ἦται, іrv. ἦσο, plpf. ἦμην, 3. s. ἦστο, 3. pl. ἦντο, ἔατο, εἶατο, ἦατο, сиджу, засідаю, перебуваю, пересиджую, присідаю, лежу, лягаю, стою, або розкладаю ся табором, спочиваю.

ἥμαρ, аτος, τό, день; ἐπ' ἡματι день-у-день, день за днем, щодня, на день, одного дня, за дня, через оден день; ἡματα πάντα щоденно; μέσον, δείκλον; χειμέριον, δπωρινόν, αἴσιμον, μόρσιμον, νηλεές, ὀλέθριον, κακόν; ἐλευθέρον, δοῦλιον, ἀναγκαῖον; νόστιμον, ὄφρακινόν.

ἥμᾶτ-ιος, 3. через день, в день, за дня; щодень, кожного дня I 72.

ἥμβροτον, аог. від ἀμαρτάνω.

ἥμεῖς, ἡμέων (2 склад.), ἡμείων, ἡμῖν, ἡμιν, ἡμιν енкліт., ἡμέας, також двосклад., ἡμάς π 372; староеоль. ἄμμες, dat. ἄμμα(ν), асс. ἄμμε, ми, plur. до ἐγώ.

ἡμὲν — ἡδέ = τὲ-тὲ, καὶ-каί, τὲ-каί, так — як також, не лише — але також; — ἡ μὲν (ἡ μήν), справді, дійсно.

ἡμέρη, ἡ (ἡμαρ), день.

ἡμερίς, ιδος, ἡ, виноградна літорость, виноград ε 69.

ἡμερος, он (ἡμαι), свійський, о-своевний, χήν σ 162.

ἡμέτερος, 3. наш, від нас; εἰς ἡμέτερον, εἰς ἡμέτερον, ἐφ' ἡμέτερα, ἡμέτερόνδε, до себе, до (свого) дому, домів.

ἡμί, лише іpf. 3. s. ἦ, сказав, аit, β 321, σ 356, Γ 355 Z 390.

ἡμῖ-δᾶής, ἐς (semi, δαίω), на пів, або до половини спалений, νηῦς II 294.

ἡμῖ-θεος, ё, півбог, ἀνδρῶν M 23.

ἡμῖ-όνειος, 3. муловий, що его тягнуть мули, запряжений мулами, ἄμαξα; ζυγόν ярмо на мулів.

ἡμῖ-онос, ё, ἡ, мул, мулиця, βρέφος ἡμ. молоде муля; ταλαεργός, κρατερῶνυξ, ἀγρότερος, ἐντεσιεργός.

ἡμῖ-πέλεκκον, τό, півтопір, топорець, балта, топір з вістрем по одній стороні.

ἡμῖ-оус, 3. (semi —), пів, до половини, половина, друга половина; sbst. neutr. половина, ἡμίσεες λαοί.

ἡμῖ-τάλαντον, τό, пів таланта, χρυσοῦ.

ἡμῖ-τελής, ёς, до половини скінчений, нескінчений, (на пів осиротілий) δόμος В 701.

ἥμος, adv. коли, як, саме тоді як, тільки лиш (Б), з ind. звич. аог.; з conі. δ 400.

ἡμῶ, аог. ἤμυσε, орт. -σειе, похляю ся, καθάριτι голову схляю, спускаю; καθήματα голова склонилася, повисла; ἀσταχύεσσι (поле) схляе ся колосом, т. е. (на полі) колосе гне ся до землі; (про міста) упадаю.

ἤμων. ονος (ἴημι), що кидає копієм, ратішник, ἄνδρες Ч' 886.

ἦν = ἔάν, злуч. з сопі, коли, если, як; ἦν пер колиб, хочби навить, хоч; ἦν που коли (если) може; ἦν πως коли (або чи) може; чи, О 32, γ 415.

ἠναινετο, гл. ἀναίνωμι.

ἠνεικε, ἠνεικαστο, гл. φέρω.

ἠνεμβεις (ἄνεμος), виставлений на вітер, вітристий, вітряний, πτύχες, Ἰλιος.

ἠνία, τά, поводи, повідь, важки, віжки (Р. Б), ховста, σγαλόεντα, λεύκ' ἐλέφαντι.

ἠνίκα, adv. коли, як, в часі коли, тоді як, γ 198.

Ἦμι-οπεύς, Еніопей, візник Гектора, син Тебая Θ 120.

ἠμι-οχεύς, ἦος, (ἠνίοχος), асс. -ἦα, ε, візник, Е 505, Θ 312 н.

ἠμι-οχέω, поводжу кіньми, правлю, іду, ξ 319 Λ 103.

ἠνί-οχος, ε, візник, візниця (Р); войовник і знатного роду, як і борець, що поводив его кіньми Θ 89.

ἠνίπαλε, аог. 2. до ἐνίπτω.

ἠνις, ιος, асс. ἦνιν, pl. ἦνις, річний, однолітець, -ток, що має оден рік, βους.

ἦνον, impf. від ἄνω.

Ἦноπίδης, ου, син Енопа, Сатній Ξ 444.

ἠνορέη, ἠ (ἀνήρ), dat. -έηρι, мужність, хоробрість, мужеска сила, відвага.

Ἦноψ, οπος, Еноп, а) отець Сатнії і Тестора з Мизії Ξ 444; б) отець Клітомеда з Айтолії.

ἦноψ, οπος, лискучий, блискавий, ясний, щиромідний (Б), χαλκός.

ἦνιεν, ipf. гл. ἀντάω.

ἦνιо, ipf. гл. ἦμι.

ἦννιо, ipf. 3. s. гл. ἀνώω.

ἦνώγεια, ἦνώγει, гл. ἀνώγα.

ἦξε, аог. гл. ἄρνωμι.

ἦοιος, 3. (ἦός), а) ранний, рано; ἠ ἦοιη, ранок; б) східний; ἄνθρωποι люди від сходу, що живуть на сході.

ἦος, гл. ἔωω.

ἦλαρ, ατος, τό (iesur), печінка.

ἦлафе, аог. від ἀπαρίστω.

ἦ-πεδ-ἄνός, 3. хитливий, кульгавий (Б), вялий, охлялий, слабосильний, уломний, Ἠρακιστος.

ἦπειρος, ἠ, беріг, побереже, цілина, суша, суходіл, тверда земля (Б), край, ἐριβώλαξ, μέλαινα; проти Итаки лежачий край Епір; ἦπειρόνδε, до суші, на сушу, ід берегови, на беріг.

ἦπερ, (ἦπερ), ἠπερ (ἠε пер), як, ніж, чим, як може, ніж може, як саме.

ἦπερ, (ἦπερ), dat. fem. від ὄσπερ.

ἦπεροлеуs, ἦος, аог. ἦα і ἦπεροпενтiής, ε, voc. -τά, зрадник (жіночий), облудник, мантій, ошуканець, дурисьвіт, зводитель, спокусеник.

ἦπερ-олеуs, ошукую, мороchu (Б), перехитрюю, туманю (Р), осліпляю, засліпляю, зводжу, улещаю (Б), обдурюю, обманюю, φρένας памороки забиваю (Б), γυναικας; ταῦτα тим, так, в той спосіб.

ἦπιб-δωρος, ου, що радо подає, т. е. щедрий, добротливий, добрячий, ласкавий, μήτηρ Z 251.

ἦπιος, 3. лагідний, ласкавий, добротливий, приязний, щирий, прихильний, жичливий; μῦθος слово братерске (Б); ἦπια εἰδέναι τινὲ бути прихильним до кого,

вірним; φάρμακα цілющі, усмиряючі; δήνα жичливе усposоблене, дружна рада.

ἤπύτα (ἡπύω), що голосно кличе, κῆρυξ кликун голосистий (P).

*Πυτιδης, син Епита, Періфас, трояньский герольд, P 324.

ἤπύω, ірf. ἡπύεν, а) голосно кличу, скликую, накликую, прикликую; 2) іпfr. шумю, реву; звучу, звеню, роздаю ся, гомоню.

ἦρ, лише gen. і dat. ἦρος, ἦρι = ἔαρ, вес, весна, яр.

ἦρα φέρειν (ἐπί) τι, θυμῶ, догоджаю, або вгоджую кому, я є жичливий, прихильний для (до) кого, слухняний, роблю дружну прислугу, вволю волю, оказую прихильність, хочу приподобати ся; θυμῶ вволю сердцю волю.

*Ηρακλείδης, син Геракла, а) Тессаль В 679; б) Глеполем.

*Ηρα-κλής, ἦρος, Геракль, син Зевса і Алькмени; найбільший герой в старині; з єго славних дванайцять праць, які єму завдав Евристей, згадує Гомер про виведенє пса з підземного сьвіта Θ 362. Коли Ляомедонт відказав єму нагороду за те, що увільнив єго доньку, Геракль здобув Трою, убив Ляомедонта і єго синів, з виїмком Пріяма Ε 642, відтак здобув Пільос Λ 689; про єго смерть гл. Σ 117; коли єго тїнь пробуває в Адї, він жие яко муж Геби між богами λ 601, сл.; κρατερόφρων, θρασυμένων, ὑπέρθυμος.

*Ηρακλήϊος, З. Гераклевий, Геракла βίη.

ἠράμεθα, ἠρατο, гл. ἀρνυμι.

ἠραρε, аог. 2. гл. ἀραρίσκω.

ἠρατο, гл. αἶρω, ἀείρω.

ἠρᾱто, ірf. 3. s. гл. ἀραρυμι.

*Ηρη, Гера, Juno, донька Кроноса і Реї, жінка і сестра Зев-

са, найзнатїйша і найбільше поважана з богинь, δια θεάων, πότνια, πρόσβα. Єї вдача: горда, самолюбна, жадна панувати, проворна. Она стоїть по сторонї Греків Δ 24, Ε 767, Θ 205, задля них спорить часто з Зевсом Α 536 сл. і єго ошукує Ε 153, за те чує часто й погрози від него Α 568 Ο 13 сл. Передовсім любить Αργος (Αργείη), Мікени і Спарту Δ 51. Зове ся: βοώπις, λευκώλενος, ἠύκομος, χρυσόθρονος, χρυσοπέδιλος, δολοφρονέουσα.

ἠρήρει, ірf. гл. ἀραρίσκω.

ἠρήρειστο, ірf. від ἐρείδω.

ἠρήσατο, аог. гл. ἀραρυμι.

ἠρ̄і (ἠέρι), adv. рано, ранком, в ранці-рано.

ἠρ̄і-γένεια, ἦ, рано, або до-свїта зроджена, т. є. поранна, рання (B), румяна (C); богиня поранку, зірниця γ 197, ψ 347.

ἠριке, аог. від ἐρείκω.

ἠρ̄іον, τό, курган, копець, могила Ч 126.

ἠριπε, аог. 2. гл. ἐρείπω.

ἠρυγε, аог. 2. гл. ἐρεύγομι.

ἠρ̄ω, ірf. 2. s. від ἀραρυμι.

ἠρώησαν, аог. від ἐρώέω.

ἠρος, ωος, ω, ω(α), ως, є, ге-рой, лицар, знатний чоловік.

ἠσ̄, ἠσαι, гл. ἦμι.

ἠσατο, аог. гл. ἦδομι.

ἠσειν, fut. гл. ἦμι.

ἠσ̄θα, ірf. 2. s. гл. εἶμι.

ἠσκειν, ірf. 3. s. від ἀσκέω.

ἠσο, іпfr. гл. ἦμι.

ἠσσων, он, гірший, меньший, слабший, П 722, Ч 322, ἴπποι.

Neutr. ἠσοон як adv. меньше.

ἠσται, 3. sg. гл. ἦμι.

ἠστην, ірf. від εἶμι.

ἠσυχ̄іη, ἦ, спокій, вдоволенє.

ἠσ̄χ̄іος, З. спокійний, тихий.

ἠσχυμένως, рt. ірf. р. від αἰσχύνω.

ἦτε (ἦ τε), або (також); ἦτε — ἦτε чи (то) — чи (то), будьто — будь, і — і. — По сопр. як, ніж, чим.

ἦε' = ἦ τε, гл. ἦ, справді, дійсно, певно, а вжеж.

ἦτε, f. від ες τε; ἦις, f. від ες τις.

ἠΐαασθε, ἠτιέωντο, гл. αἰτιάσμαι.

ἦτοι (ἦ τοι), справді, дійсно, таки, не инакше, очевидно, а вжеж, певно, конечно; отже; або τ 599; однак, аджеж; ἀλλ' ἦτοι (ἦ τοι) але, та однак, але отсе, але радше.

ἦτορ, ορος, τό, серце, дух; ἀλκίμων ἦτορ ἐλέσθαι набрати відваги в серцю; житє, дух, душа, груди; κατεπλήγη - ἦτορ підупав духом (P); τετιμημένοι ἦτορ з нудьгою на серці (P); φίλον, ἀπαλόν, ἀλκίμων, χάλκεον, σιδήρειον, νηλεές.

ἦυ-γένειος, ον (εὔ), з гарною, буиною бородою, гривною, бородатий, гривастий.

ἦυδα(ε), impf. від αὐδάω.

ἦυ-ζωνος, ον (εὔ), гарно оперезаний, опоясаний, стрункої, гарної стати.

ἦυ-χομος (εὔ), з гарним волосям, або кучерями, кучерявий (Б), пишно-волосий (К), красно-волосий.

ἦυς, ύ, εὔς, сильний, добрий, хоробрий, дужий, великий, знаменитий, знатний, благородний.

ἦυσε, аог. від αὔω.

ἦυτε, як і, як, мов, наче; як коли, рівно як, В 87, Р 547.

ἦ-φαιστος, Гефайст, Vulcanus, син Зевса і Гери, бог огню і тих штук, що до них треба огню, особл. металевих робіт, κλυτοτέχνης, κλυτόεργος; прийшов на сьвіт

поганий і кривий ἦπεδανός, χολός, κυλλοποδίων, проте мати скинула его з Олімпу; він упав в море і его виховали морські богині Тетида і Евринома; его жінка є в θ 267 Афродита, в Σ 382 Харита. На просьбу Тетиди виготовив для Ахіллея нову зброю (славний щит Σ 478); ἀμειγυήεις, περίκλυτος, πολύμητις, πολύφρων, χαλκεύς. — Огонь ω 71, В 426.

ἦφι, зам. ἦ, dat. f. від ες, его, свій X 107.

ἦχή, ή, крик, гомін, шум, гуркіт, гук, бряк, звук, гукіт, клекіт, θεσπεσίη.

ἦχή-εις, З. що сильно відгомонує, або лунає, лунастий, δώματα; що сильно шумить, ревучий, бухливий (С).

ἦχθετο, З. sg. impf. від ἄχθομαι, або ἔχθομαι.

ἦχι, зам. ἦ, adv. де, там де.

ἦωθεν, adv. від рана, з рана, досьвіта, рано, вранці; завтра рано; ἦωθεν μάλ' ἦρι завтра дуже рано.

ἦωθι πρό, перед, над ранком, раненько, досьвіта, в ранці-рано, перед сьвітом (Б).

ἦών, όνος, гл. ἦών; ἦών гл. ἦα.

ἦώς, ή, όος, οὔς, dat. οἱ, οἱ, асс. όα, ω, а) рання зоря, зірниця, досьвіт, рано, ранок; ἦος завтра рано θ 470; ἀμα δ' ἦοῖ φαίνομένην як лиш займеть ся зірниця, лиш зоря занялась (Б); ες ἦω до рана, до зірниці; б) сьвітло денне, день, А 493, Ω 31; Ω 413, Ф 80; в) с х і д. — Богиня ранної зорі, Зірниця, жінка Титона, мати Мемнона Λ 1, δ 188; δία, ἠριγένεια, εὐθρονος, χρυσόθρονος, κροκόπεπλος, βοδοδάκτυλος, φασίμβροτος.

Θ.

θ' зам. τε перед знаком при-
диховим (spir. asp.).

Θά-άσσω, if. -έμεν, ipf. θάσσε,
сиджу.

Θαιρός, ε (θύρα), завіса, бігун
(у дверий), М 459.

Θαλάμη, ή, леговиско, печера,
яма, нора, ε 432.

Θαλάμη-πόλος, ή (πέλεσθαι), по-
гоївка, коморниця, дворка, по-
ковба, служниця.

Θαλάμος, ε, сьвітлиця, комна-
та, покій, спальня, спальна ко-
мната, терем (Р), ванькір (Б),
комната молоді, княгині, ко-
мната жіноча; мешканє, комо-
ра, скарбниця, збройниця; Θά-
λαμόνδε, до комнати, в сьвіт-
лицю і т. и.; ύψηλός, ύψηρεφής,
ύψέροφος, πυκνός, έυπρηκτος, έυσταθής,
πολύκμητος, πολυθαλάλος, ευώδης, θυ-
ώδης, κηώεις, κέδρινος.

Θάλασσα, ή, море; άθέσφατος,
εύρύπορος, άτρύγητος, ήχηεσσα, πολύ-
φλοισβος, πολή, γλαυκή.

Θάλασσιος, ον, морський, θал.
εργα діла, справи морські, на мо-
рю, мореплаводство В 614, рибо-
ловля, ε 67.

Θάλα, τά (θάλος), радість жи-
тя, цвітуче щастє, утіхи, роз-
коші життя Х 504.

Θαλέθω (θάλλω), цвиту, я є
в цвітї життя, молодець, на по-
рі вже (Б); άλοιφή дуже товстий.

Θάλα, нереїда, русалка, Σ 39.

Θάλα (θάλλω), adi, лише fem.
розкішний, багатий, достатний,
щедрий, δαίς.

Θάλ-ερός, 3. цвітучий: сьві-
жий, сильний, черетвий, кре-
мізний, молодий, молодечий, жва-
вий, моторний, αίζηρός, πόσις, παρα-
κοίτης, -τις; γάμος молодече; μηρώ
сильні, жиласті; χαίτη буйна,

повна; δάκρυ рісні, ревні, щирі;
άλοιφή багатю, подостатком, γόος
безнастанний.

Θάλ-ήη, ή, цвіт, розмай; ща-
стє, розкіш, утіха, веселий бен-
кет λ 603.

Θαλλός, ε, галузка, листє ρ 224.

Θάλλω, pf. τέθηλα, pt. τεθηλώς,
τεθαλλύα, plpf. τεθήλει, цвиту, я є
повний чого, рісний, рясно-гу-
стий (Б); pt. pf. fem. τεθαλλύα,
цвітучий, квітнучий (Б), квіт-
частий, буйний; достатний, ще-
дрий, багатий, повний; βάχης τε-
θαλλύα άλοιφή стегно тлущю об-
лите (Р); έέρση плодотворна ро-
са (Б); άλοιφή товсте сало; пор.
θηλέω.

Θάλος, εος, τό, галузка, вітка,
літорость, памолодок, паросток,
квітка; (про людий) молодий син.

Θαλπ-ιάω, pt. -ιάων, розгріваю
ся, я є теплий, τ 319.

Θάλπιος, Тальпій, син Еврита,
вожд Епейців В 620.

Θάλλω, огріваю, пригріваю,
розгріваю, τόξον.

Θαλπ-ωρή, ή, розрада, потїха,
утїха, радість, розвага (Б), на-
дія.

Θάλ-ύσια, τά (θάλος), жертва
з перших плодів пільних, по-
чатки (Р) I 534.

Θάλοσάδης, син Талізія, Ехе-
поль Δ 458.

Θάμā, adv. часто, раз-по-раз,
оден по другім, густо.

Θαμβέω, ipf. έθαμβέων, aog. θαμ-
βησε, αν, чудую ся, τι ізза чого,
дивую ся, жахаю ся, лякаю ся,
θαμβήσασα зачудувана.

Θάμβος, gen. ευς, τό, зачудо-
ванє, страх, жах; θαμβος έχεν
жахом жахнульс (Р); θαμβ. έλε
πάντας всі здивувались.

Θάμεις, dat. θαμίσι, acc. -έας, fem. θαμειαί, -άς (θάμα), частий, густий, густою юрбою; також: часто, заодно (P), густо, оден побіч другою.

Θάμ-ίζω, приходжу, прибуваю, іду часто, буваю, скрізь пливу; οὐ τι κομιζόμενός γε θάμιζε не часто (давно) заходились так коло него; не часто доводилось йому, щоб хто ним так шклував ся.

Θάμνος, έ, корч, гушавник, гушавина, куці (B), хаці, галузи; дерево.

Θάμυρις, ιος, Тамір, тракийський співець мітичних часів, син Філямона і Аргіопи, В 595.

Θανάτιόνδε, adv. на смерть, до смерті.

Θάν-αιος, έ, смерть, убиство; pl. роди смерті; Θάναθος, бог смерті, брат Сну, Ξ 231 II 454, 672, 682; ἀβληχρός, μαλακός, δυσηχής, δυσηλεχής, λευγαλέος, στυγερός, τανηλεχής, θυμοραϊστής и.

Θανέειν, inf. aor. від θνήσκω.

1. **θάομαι**, inf. θήσθαι, aor. m. 3. s. θήσατο, ссу, μάζον грудь; дою; παρέχουσι γάλα θήσθαι молоко до довня, подою.

2. **θάομαι**, (θεάομαι), opt. aor. θησάιат', з подивом дивлю ся на що, дивую ся, подивляю, чудую ся, σ 191.

θαπ-, або **таф-** (θαF, θαῦμα), пень prf. зі знач. prs. τέθηπα, plpf. έτέθηπα, aor. έταφον, дивую ся, подивляю, чудую ся, торопю, гляджу з подивом; ταρών зачудований, сторопілий, заляканий, що дрожить зі страху.

θάπ-τω, ipf. θάπτομεν, 3. pl. θάπτον, aor. θάψην, plpf. έτέθαπτο, ховаю, похороняю, погребую, υπόχθονός.

θαροάλέος, 3. comr. -ώτερον, сьмілий, відважний, зухватий;

безсоромний ρ 449, τ 91 и., буйний; adv. **θαροαλέως**, сьміливо, зуховато.

θαρο-έω, ipv. θάρσει, -σει, pt. -ών, -έων, aor. θάρσησε, pt. -σας. pf. (знач. prs.) τεθαρ-σήμεαι, кріплю ся, укріплю ся (P), набираю відваги, осьмілюю ся, відважую ся, я є відважний, сьміливий, зухватий; θάρσει не бій ся, будь відважний, май відвагу, μάχεσθαι сьміло борись; αἰθλον відважую ся, маю відвагу, приступаю, або іду сьміло до борби.

θάρος-ος, τό, відвага, сьмілість; безсоромність, зухвалість, буйність.

θάρο-υνος, ον, сьміливий, відважний; довірний, з довірем, повний довіря, одушевлений вірою, або надією; πόλις, λάος οίωνω.

θαρο-ύνω, ipf. θάρσυνον, it. θαρ-σύνεσκε, aor. 2. s. θάρσυνας, ipv. θάρσυνον, додаю відваги, захоочую, осьмілюю, підбодряю, покріплю, ἤτερό τι ἐν φρεσίν.

θάσσω, ον, comr. від ταχύς, скорійший, швидший; θάσσω adv. скорше, чимскорше, сейчас.

θαῦμα, τό (θαF), чудо, диво, дивовижя, річ чудна, дивна, на причуд гарна; зачудоване; θαῦμα ἰδέσθαι що любо й дивитись (B); θαῦμα' έτέτυκτο πελώριον на диво таке чудовисько вродилось (B); θαῦμα βροτοῖσι всему миру на диво; θαῦμά μ' ἔχει чудно, дивно мені.

θαυμά-ζω, ipf. θαύμαζε, it. -μάζεσκον, f. -μάσεται, дивую ся, чудую ся; подивляю, гляджу з подивом, Τηλέμαχον.

θαυμ-αίω, f. θαυμαίοντες, подивляю, з подивом приглядаю ся.

Θαυμάκη, Тавмакія, тессалійське місто в Магнезії, під власттю Фільоктета В 716.

Θεά, ἄς, dat. pl. Θεαῖς ἢ Θεῆς, Θεῆσιν, ἡ (Θεός), богиня.

Θεάιννα, зам. Θεά, богиня.

Θεανώ, донька Кіссєя, жінка Антенора, жрекиня Атени в Трої.

Θέειον, τό (зам. Θεῖον, Θεῖ, Θύειον), сїрка, κακῶν ἄκος.

Θεειόω, f. -ώσω, викаджую сїркою, курю, очищую; gr. med. θῶμα Θεειούται свій дїм.

Θεῖεν, opt. aog. від τίθημι.

Θεῖλό-πεδον, τό (εἶλος), місце до сушеня (т. є. часть виноградного саду, де грозна ще не обривані сушились на сонці), ἡ 123.

Θεῖμεν, Θεῖναι, aog. від τίθημι.

Θεῖνω, inf. -έμεναι, ipf. ἔθεινε, θεῖνε, pt. aog. θεῖναις, бю, побиваю, вдаряю, рубаю, тну, раню; розбиваю, розтріскую; βουπλήγη батожити ремєнем воловим (P).

Θεῖομεν, conі. aog. від τίθημι.

Θεῖος, Θεῖος, θεῖοιο, θεῖοιο, 3. (Θεός), божий, γένος, ἀμνη; боговитий, богорівний (B); богу посвячений, святий, ἀγών, χορός; славний, знатний, знаменитий, гарний, чудовий, ποτόν, δόμος.

Θεῖω, гл. θέω, або τίθημι.

Θέλω, ipf. (εἰ)θέλω, it. θέλωγεσθε, aog. ἔθελξα, inf. θέλξει, aog. ps. ἔθελχθης, 3. pl. ἔθελχθεν, чарую, очаровую, зачаровую, ἀνδρῶν ἔμματα усипляю, сон наводжу; обманю, ошукою, зводжу, обдурю, ἔσσε засліпляю; θέλωγε νόον помутив розум, ослабив, відібрав відвагу; θυμῶν, ослаблюю, ломлю хоробрість, відвагу відбираю; ἐπέεσσιν улецаю (B), зводжу, зраджую. Pass. я є очарований, чарують мене, мені любо.

Θελχ-τήριον, τό, чародїйне средство, понада, примана; розкіш, Θεῶν средство на помирєнє, перблаганє богів, милостивна офіра (B); чаруючі, чудові, гарні пісні α 337.

Θέλω, гл. ἐθέλω, хочу, бажаю, забагаю, сьмію.

Θε-μεθλα, τά, підстава, основа, глибокієть, челюсть, ὀφθαλμοῖο яма ока (середина ока); στομάχιο Θεμ. νόξ̄ глибоко в горло, в челюсть.

Θε-μείλια, τά, основа, підстава, підвалина.

Θέμεν, Θεμεναι, гл. τίθημι.

Θέμις, Θεμιστος, ἡ, установка, звичай, обичай, порядок, право, закон, правда, справедливість E 761; θέμις ἐστί є вільно, є річно справедливою, годить ся, яло ся; ἡ (ῆ) θέμις ἐστί як треба, як належить ся, як звичай, як годить ся. як закон велить, як то буває; суд A 807; належність, данина I 156; Θεμιστες закони, постанови, засуди. — Θεμис яко богиня, донька Урана і Гаї, скликує збори і їх розв'язує.

Θεμισ-τέω, суджу, я є судиєю, чиню суд і розправу (B), маю найвищу власть, τινός над ким.

Θεμ-όω, aog. θέμωσε, вчиняю, дїю, приводжу в дїло, спричиняю, приневолюю, силую.

-θεν, нероздїльна частиця, означає движенє, напрям: з, із, від; οὐρανόθεν з неба, οἴκωθεν з дому; δεколи з приданим ἐκ, ἐξ, ἀπό.

Θέναο, τό, долоня, E 339.

Θέο, ipv. aog. від τίθημι.

Θεό-δημιος, ον (θέμιω), богом збудований, поставлений, πύργου.

Θεο-ειδής, ἐς (εἶδος), подібний до бога, рівний богам, богорівний, боговидий (B).

Θεο-εἰκελος, ον (εἰκελος), подібний до богів, рівний богам, боговитий (K).

Θεό-θεν, adv. від бога, π 447.

Θεο-κλέμενος, Теоклімен, син Поліфейда, славний віщун, ο 256.

Θεο-προπέω, віщую, звістую

(Κ), пророкую (C), пророчу, прорікаю.

Θεο-προπία, ή, і *Θεοπρόπιον*, τό, віща, ворожба, вирочня, приказ бога, воля (C), віщане (Κ), вироки (Κ), віщування (B).

Θεο-πρόπος, έ, віщун, ворожбит, пророк.

Θεός, έ, ή, gen. або dat. pl. *Θεόφιν*, бог, божество, богиня; *έπουράνιοι*, *Όλύμπιοι*, *άθάνατοι*, *αίέν έόντες*, *αίειγενέται*, *μάκαρες*, *βεία ζώντες* и.; (Θεοί 1 склад. A 18; Θεοί-σιν 2 склад. ξ 251 x 75).

Θεουδής, ές, богобоязливий, богобоязний (B), богообійний (B), богомільний, побожний, богоугодний, справедливий, νόος, θυμός, βασιλεύς.

Θεό-φιν, gen. або dat. pl. від Θεός.

Θεράλευω, я в слугую, служу (в війську), ν 265.

Θεράπων, οντος, έ, слуга, товариш, побратим; звичайно із знатного роду, що яко охотник ставав товаришем оружним (ήνιοχος) героя, як Патроклъ товаришем Ахілля.

Θερέω, гл. *Θέρωμαι*.

Θερμαίνω, opt. pres. p. -μαίνωιτο, conі. aor. *Θερμήνην*, грію, огріваю, загріваю, розгріваю, розпалюю; pass. стаю теплим, горячим, розпалюю ся.

Θερμός, 3. теплий, горячий, λοεστρά, αίμα, δάκρυα.

Θέρω, ipf. p. 3. *Θέρωτο*, грію, огріваю загріваю, *έθωρ*; pass. я в (стаю), теплий, або горячий, загріваю ся, грію ся.

Θέρ-ομαι, pt. f. *Θερσόμενος*, conі. aor. ps. *Θερέω* (до *έθερην*), я в (стаю) теплий, горячий, розгріваю ся, огріваю ся, грію ся, *πυρός* коло огню, при огні; запалюю ся, спалюю ся, горю, *πυρός* від огню, огнем Z 331.

Θέρος, gen. ευς, τό, літо.

Θερσίλοχος, Терзильох, а) Пайонець, его убив Ахіль Ф 209; б) Троянець P 216.

Θερσίτης, Терзит, найпоганійший Грек під Троєю, що зловливм язиком не щадив навіть найзнатнійших мужів B 212.

Θές, *Θέσαν*, *Θέσθαι*, гл. τίθημι.

Θέσκελος, ον, незвичайний, надзвичайний, дивний, чудний, *εργα*. Adv. *Θέσκελον*, дивно, незвичайно.

Θεσμός, έ (θεΐναι), місце (ліжка).

Θέσπεια, місце у обноги Гелікону в Бойотії B 498.

Θε-σπέσιος, 3. богом вдихновений, божий, небесний, *αιοδή*, *Σειρήνες*, *άντρον*, *βηλός*; *Θεσπεσίη* як adv. з волі богів; дуже великий, величезний, страшний, тяжкий, густиий, *άλαλητός*, *εμαδός*, *ήχη*, *ρόβος*, *λαϊλαψ*, и.; знаменитий, чудовий, сильний, могучий, величезний; *άχλός* туман прегустиий, непроглядний. Adv. *Θεσπεσίως* страшно.

Θεσι-δάής, ές (δαίω), богом запалений; сильно горючий, палаючий (B), сильний, страшний, *πύρ*.

Θεσίς, ιος, асс. *ιν*, богом вдихновений, божеский, божий, *αιοδή*, *αιοδός*.

Θεσπρωτοί, Теспроті, пелясї. нарід в Енейрі коло Додони, ξ 315.

Θεσσαλός, Тессаль, син Геракла і Халькіони, отець Фейдипа і Антифа B 679.

Θεστοιδής, син Тестора, а) Кальханта A 69; б) Аלקмаон.

Θέστωρ, ορος, син Енопа, що его убив Патроклъ II 401.

Θέ-σφατος, ον (φάναι), богом, або судьбою призначений, на роду написано (B); богом сотворений, небесний *άήρ*. — *Θέσφατον*, sbst. виреченє, висказ богів, віщування λ 296, пророчество (B), призначенє судьби; *κατά* *θέσφατα* що боги присудили.

Θέτις, ιδος, dat. i voc. Θέτι, acc. Θέτιν, Тетидα, нереїда, мати Ахілла від Пелея, з котрим подружилась по волі Зевса, Σ 85, 431. Пор. А 397; *ἀλοσύδνη, ἀργυρόπεζα, καλλιπλόκαμος* и.

Θεύσειαι, Θεύσεσθαι, гл. θέω.

θέω, θείω (θέωω), conі. θέω, 3. s. θείη, θεήσι, іpf. έθεε, θεε, έθει, 3 pl. θεόν, ітер. θεεσκον, f. 2. sg. θεύσεαι, inf. -εσθαι, біжу, бігаю, лечу, спішу, прямую, несу ся, пливу; *μετά τινα* спішу за ким; *ἀμρ' άρα μιν θεόν* збігли ся довкола него; *πολέος πεδίον* через широку рівнину; *περί τρίποδος* біжу на перегони о, *περί ψυχής* о житє; рf. θεών з другим дієсл.: бігцем, скоро, швидко; *кочу* ся, *точу* ся, *кручу* ся, *тягну* ся, *їду*, *обводжу*, *окружаю*, *їду* довкола; *θέε χαλκός* = *περίεχετο*.

θεώ-τερος, 3. (θεός), більше божеский, божий, призначений для богів, v 111.

Θήβαι і **Θήβη**, Теби, а) місто в Бойотії, основане Кадмом, o 247; *έπτάπυλος, έυστέφανος, πολυήρατος*; б) місто в горіш. Єгипті над Нілем, пізн. Διός πόλις δ 126, I 381, *έκατόμυλοι*; в) кілікійське місто в Трояді, на границі Мизії, під горою Плякос, де жив Естгон, (Гетеон) А 366, Z 397; его збурих Ахілл.

Θηβαῖος, 3. тебайський; subst. Тебанець.

Θηβαῖος, Тебай, Троянець, о-тець Еніопея θ 120.

Θήβασδε, до Тебів, ψ 679.

θήγω, іrv. аог. m. *θηξάσθω*, острою, *εδόντας*; med. острою, за-острою собі, *δέρω*.

θήομαι (θαF), opt. 2. s. *θηοίω*, іpf. 3. s. *θηεΐτω*, 1. pl. *έθηεύμεθα*, 3. pl. *θηεύντω*, аог. (έ)θηήσα(ν)το, opt. 2. s. *θηήσαιο*, 3. pl. *θησαίατο* (гл. *θάομαι*), придивляю ся, гля-

джу на що, оглядаю, приглядаю ся, або гляджу з подивом, дивую ся, подивляю, оглядаю здивований, чудую ся, *πάντα θυμῶ*.

θήης, conі. аог. від *τίθημι*.

θηητήρ, é, оглядач; *ή τις θηητήρ* *καί επίκλοπος* *έπλετο τόξων*, справді се в якийсь хитрий оглядач (знаток) лука, φ 397.

θήιον, τό, сїрка; гл. *θέειον*.

θήλέω (θάλλω), цвиту, зеленію, я в повний чоґо, або вкрив ся чим буйно, *του ήδè σελέινου* ε 73.

θήλυς, ειx, u, **θήλεας** (також двох окінчень; *θησθαι*), прохолоджуючий, холодний, освїжуючий, покріплюючий, *έέρση*; жєньський, жіночий; *θεός* жінка-богиня, божая жінка (P); *έππος* кляч, кобила, *сὺς* льоха; слабій, *нїжній*, *θηλύτεροι* *γυναίκες*.

θημών, ώνος, é, (θεινα), купа, скирта (B) ε 368.

θήν, енкл. частиця, а вжеж, однак, але, прецінь, певно, чейже; *ή θην* а вжеж, однак певно; *сὺ θην* (*θή*) однак, а вжеж, прецінь певно не.

θηοίω, opt. від *θηέομαι*.

θήρ, *θηρός*, é, звіря, хищний звір, дика звірина.

θηρ-ευτής, é, ловець, стрілець; ловецький, *κύνεσαι* *καί άνδράσι* *θηρευτήσι*, ловецькі пси і стрілці.

θηρεύω, οντα, полюю, я в на ловах τ 465.

θήρη, ης, лови, ловля, полюванє; ловецька добыча, влови (B), облов.

θηρητήρ, ηρος, і **θηρητωρ**, ορος, é, ловець, стрілець, в получ. з *άνδρες*.

θηρίον, τό, звір, дике звіря, звірюка.

θής, *θητός*, é, *θητες* (θεινα), (вольний) робітник, наймит, парубок, δ 644.

θησαίατο, opt. аог. від 2. *θάομαι*.

θήσαυτο, θήσθαι, гл. 1. θάσσειμι.

Θησεύς, -α, Тезей, син Аїгея і Аїтри, кор. атенський, λ 322.

Θητεύω, inf. -έμεν, аог. θητεύσασμεν (θήης), роблю (служу) за заплату, я є наймитом, служу за паробка, стаю за наймита (Б), τινί у кого.

-θι, нерозд. звук, означає, що хтось (щось) є або остає на місци; ἀγρόθι, εἰκοθι; також про час: ἡρόθι.

θῆς, θινός, купа піску, (морський) беріг, побережжя, узбережжя (Κ), ἀλός, φυκιόεις; δεσπερίν θῆς купа костий; громада, ватага, юрба, товпа.

Θίσβη, (ат. Θίσβαι), Тисба, місто в Бойотії у обноги Гелікону.

θλάω, аог. ἐθλάσσει, θλάσσει, розбиваю, перебиваю, розтовкаю, ломлю, розтріскую, торощу, κότλην, δεστέα.

θλίβω, тисну, гнету, стираю, витираю, чухаю (Б); med. θλίψεται ὄμους, витирати-ме собі плечі, ρ 221.

θνήσκω, (θαν), ipf. θνήσκων, inf. f. θανέσθαι, аог. (ἐ)θανον, conі. θάνω, ης, ησι, opt. -οι, οиεν, ipv. -ε, inf. θанέειν, pf. τέθνηκε, 3. pl. τεθνήκασι, opt. τεθνήкeην, ipv. τέθνηαθι, атов, inf. τεθνήμεν(αι), pt. τεθνήως, ὠτος, τεθνήотος, dat. τεθνεῶτι, fem. τεθνηκῶϊα, вмираю, убивають мене, гину, мертвий ляжу (Р), паду; perf. я погіб, помер; prt. pf. що помер, погіб, убитий, мертвий.

θνητός, 3. смертний; також і sbst. τ 593, η.

Θόας, αντος, Тоант, а) син Андраймона і Горгони, кор. в Плевроні і Калідоні в Аїтолії, ξ 499, В 638, Δ 527; б) син Діонізія і Аріядни, кор. Лемну, от. Гіпсипілі Ξ 230 Ψ 745; в) Троянець, его убив Менелай Π 311.

Θόη, Тоя, nereїда, Σ 40.

Θοινάω (θoίνη), їм, харчую, пирую; inf. аог. p. θοινηθῆναι щоби угостити кого, щоби брав участь в пирі.

Θόλος, ó, круглий будинок, або шона, з банястим дахом, шпихлїр.

θοός, 3. (θέF-ω), скорий, швидкий, меткий, моторний, жвавий, шпаркий, бистрий, здоровий, сильний, тугий, кремізний, готовий (до борби); ἀλεγεινω θοήν δαίτη приладжую скоро; νῆσαι острошпилясті (Б).

θοόω (θοός), аог. ἐθόωσα ἄκρον заострив, притесав кінець: 327.

θόρε, θοροῦσα, θόρωσι, гл. θρώστω.

θοῦρος, fem. θοῦρις, іδος, асс. -ριν (θορεῖν), власт. що прискакує, напірає: нагальний, грізний, страшний, могутий, сильний; θοῦρις ἀλλή завзята хоробрість, неустрашена відвага.

θόωκος, ó, гл. θώκος.

θόων, ωνος, а) фаяцький молодець θ 113; б) син Файнопа, що его убив Діомед E 122; в) Троянець, що его Одиссей убив A 422; г) Троянець, що погіб з руки Антілюха N 545.

θoῶς, adv. скоро, швидко, чимскорше, сейчас.

θόωσα, русалка, донька Форкіса, мати Поліфема α 71.

θοώτης, voc. θοῶτα, Тоот, о-кличник Менестея M 342.

θραῖσιος, Тразій, Пайонець.

θραῖσος, τó (θάρσος), відвага, сьмїлївість Ξ 416.

θρασύδημος, гл. θρασύμηλος.

θραῖσ-κάρδιος, 3. відважний, сьмїлївий, хоробрий, неустрашений.

θραῖσ-μένων, ωνος (μένω), сьмїлївий, відважний, неустрашений, лєвової сили (Б), витревалїй, Πρακλῆς.

Θραῦσῶ-μήδης, Тразимед, син Нестора К 255, γ 39, 414.

Θραῦσῶ-μηλος, Тразимель, візник Сарпедона II 463.

Θραῦσός, εἶς, ὅ, сьмилый, сьмилый, відважний, хоробрий, ἔχτωρ, χεῖρες; πόλεμος страшна, завзята.

Θρέξασκον, iter. aor. від трέξω.

Θρέλιρα, τά (τρέξω), нагорода, відплата за вихованє, за старанє, доказ вдячності.

Θρέψα, aor. від трέψω.

Θρηίκιος, 3. тракий, φάσχανον.

Θρηῖξ, ικος, ε, і *Θρηῖξ* зам. *Θραῖξ*, Трак, (були союзниками Троян), ἀκρόκομοι, Δ 533.

Θρήκη, Тракія, край на північ від Геляди, Ψ 230; *Θρήκη-θεν* з Тракії, *Θρήκηγνυε* до Тр.

Θρηνέω, ipf. (ἐ)θρήνησον, плачу, нарікаю; ἀνδρῶν сьпівваю жалібну пісню.

Θρηῆνος, ὅ (θρέω), плач, наріканє, жалібна пісня Ω 721.

Θρηῆνυς, ὅ, стільчик, столець під ноги, підніжок; веслова лавка.

Θρηῖξ, κός, гл. *Θρηῖξ*, Трак.

Θρηγκός, ε, окрай, тизме, сволок (Б).

Θρηγκώω, aor. ἐθρήγκωσα, обгороджую, обводжу, ἀχέρδω ξ 10.

Θρινάκτιη, Тринакія, казочний острів, λ 107, μ 127 (мабуть Сицилія).

Θρήξ, τριχός, ἦ, волос, грива, вовна, шерсть, щітина.

Θρόνον, лише pl. θρόνα прикраси, цьвіти, X 441.

Θρόνιον, головне місто епикнемідійських Льокрів В 533.

Θρόνος, ε, столець, крісло, крісло з поручами, дзиглик (Б), περικαλλής, θαλάσσιος, σιγαλεύς, φαεινός, ξεστός, ἀργυρόηλος.

Θρόος, ε, шум, гамір, крик, звук.

Θρυλίσσω, aor. p. θρυλίχθαι, роз-

биваю, розтріскую, обтовкую, роздираю Ψ 396.

Θρόον, або *Θρόόεσσα*, місто на границі Трифілії а Еліди, над Альфеєм, В 592 А 711.

Θρόον, τό, сїтник, очерет, троща.

Θρώσχω (θωρ), ipf. θρώσκων, aor. ἔθωρε, θόρε, -ων, coni. θέρωσι, pf. θωρών, скачу, зіскакую, винадаю, вискакую; лечу, вилітаю, відбиваю ся; прискакую, кидаю ся, ударяю на кого, намираю, на-скакую (Б), ἐπί τι.

Θρωσμός, ὅ (θρώσχω), (місце, що піднімає ся в гору), узгірє, горбок, вижина, височинь, височина, πεδίοιο.

Θύγανηρ, gen. -τέρος, -τός, dat. -τέρη, -τή, acc. θύγατρα, -τέρα. voc. θύγατερ, pl. θύγατέρες, θύγατρεις, τρών, -τέρεςσι, ἦ, донька.

Θυέεσσιν, dat. pl. від θύος.

Θύ-ελλα, ἦ, (θύω), вихор, буря, борвій; πυρός θύελλα огненні вихри, ἀνέμοιο вітри бурхливі (Б), велика буря; θεινή, κραυγή, χάλεπτή, *Θυέετης*, Тивет, син Пельопа, брат Атрея, отець Аїгіста В 107.

Θυεσιάδης, син Тивста Аїгіст.

Θυ-ἦεις, 3. богатий в жертви (кадильні), пахучий від ладану.

Θυ-ηλή, ἦ (θύω), жертвовний дар (перші куснї мяса, початки, Ρ).

Θυμαλγής, ες (ἄλγος), що серце вражає, прошибає, болючий, дуже важкий.

Θυμ-αής, ες (θυμός, ἄρον), що серце звеселяє, припадає до серця, милий, любий, приемний, дорогий, пожаданий, що до впадоби.

Θυμβραῖος, Тимбрай, Троянець Α 320.

Θύμβρη, ἦ, Тимбра, рівнина в Трояді над р. Тимбром К 430.

Θυμ-ηγερέω (ἀγείρω), збираю сили, приоджу до себе, отямляю ся, набираю відваги, охолону.

Θυμηδής, ἐς (ἤδος), що серце звеселяє, серцю милій, дорогий, цінний.

Θυμηήρης, neutr. θυμηήρες, серцю до виодоби, приемний, милій.

Θυμοβόρος, ου. (βορ, βιβρώσκω), що серце з'їдає, розриває, вялить, погубний, тяжкий (P), ἐρις.

Θυμοδάκης, ἐς, що серце ранив, вражає, прикрий (B), вразливий, μῦθος.

Θυμοίτης, Тимоїт, Троянець.

Θυμολέων, онτος, як лев відважний, левової сили (B), лвиного серця.

Θυμορᾷστής, ου (ρᾷω), що нищить, пожирає, відбирає жите, погубний, θάνατος, δήσι.

Θυμός, ἐ, а) дух, душа, жите, животна сила; серце; б) в і д в а г а, смілість, сила; г н і в, неохота; чувство, ум, уособлене; в) воля, охота, бажане, рішучість, постанова; г) гадка: 302, ἔπος ἔμπροσθε θυμῷ прийшло мені на гадку; свідомість, розвага; κατὰ θυμὸν по серцю (C), після бажаня A 136, в душі, в серцю; ἕνα θυμὸν ἔχειν одну гадку, намір, однодушно; θυμῷ в серцю, у душі, від серця, щиро; ἐθαίχετο θυμός маялось серце (P).

Θυμοφθόρος, он, що нищить жите, убиває, смертельний, що ранив, вялить, вражає серце, прикрий, погубний, тяжкий; θυμοφθόρα (σήματα) знаки, що висказували засуд на смерть, що ними призначено кому смерть.

Θυ-νω, бігаю, гоню, літаю, впадаю, кидаю ся, пускаю ся, надбігаю, випадаю, приступом йду, лютую.

Θυ-όεις, 3. (θύος), пахучий, пахнучий, запахущий, νέφος O 153.

Θύον, τό, яловець, жереп, (кипарис) ε 60.

Θύ-ος, εος, τό (tus), кадило, жертва кадильна; лише plur.

Θύο-σκόος, ἐ, віщун, ворожбит, знахор, (віщував з жертвовного диму, або пари).

Θύω, роблю пахучим; pt. pf. р. τεθυωμένον ἔλαχον пахучий олії.

Θύραζε, adv. до дверей, дверми, за двері, на двір, перед двері; із, на верха, на беріг, геть, прич; ἐκ μηροῦ δορυ ὡσε θ. добув з бедра (на верха); ἄλλος θύραζε з моря (на беріг, на верха); з тaborу Σ 447.

Θύρα-ωρός, ἐ (ἔρομαι), сторож дверей, дверник X 69.

Θύρεός, ἐ, камінь дверний, придверний (B), (до заваленя входу) камінна запора.

Θύρειρα, τά, двері, брама.

Θύρη, ἡ (fores), двері, крило у дверей, брама, ворота, вхід; ἐν, εἰνὶ θύρῃσι в, при дворох, при вході; ἐπὶ οὐδού ἔντοσθε θυράων на порозі у дверях (B); δικλίδεις, πυκινῶς ἀραρυῖα, πυκινά, εὐκλήεις, εὐερκέεις, κολληταί, χρύσει; **Θύρησι**, **Θύρηφι** (foris), перед дверми, на дворі, на подвірі, перед хатою, палатою.

Θύρη-θι, θύρηθ', = θύρηρι, adv. зовні; θυρ. ἐκ при березі опинив ся (B).

Θύ(σ)σάνο-εις, 3., тороками, кутасами украшений, χίρις (коза-ра, P).

Θύ-σάνος, ἐ, торока, бахрама, кутас.

Θύ-σθλα, τά (θύω), китяхи винні (P), листаті пруги, палиці або кий з листем винограду, і взагалі святі знаряди, що належали до Бакхового торжества Z 134.

1. **Θύω**, ipf. θύε, (напрасно, сильно) гоню, лечу, піднимаю ся, напіраю; шумю, гуджу, реву, клекочу; лютую A 342, бішу ся, кидаю ся; σῆδματι: бухаю филими; δά-

πεδον ἀίματι θύεν підлога була кровю залита, кров полилась по н.

2. *θύω*, аог. ἐθύσαμεν, θύσε, inf. θύσει, приношу або спалюю в жертву, офірую (Б), жертвую, ἀρματτα початки (Б. Р.). Pl. prs. ὕ.

θῦ-ώδης, ες, пахучий, запахуючий, пахнучий, θάλαμος, εἴματα.

θωή, ή, кара (в грошех, худобі и.), взагалі: кара, покута.

θώκος, θέωκος, ό (зам. θάκος), столець; осідок, осада, оселя; рада, збори; *θώκωνде* на збори, на раду, на раді.

θών, ὄνος, муж Полідамии, знатний Єгиптянин, що прийняв Менелая δ 228.

θωρηκ-τής, έ, панцирний, узбровний в панцир.

θώρηξ, ηκος, έ, панцир, нагруд-

ник, бахтерець; складав ся з двох мідяних (спижових) частий γύαλα, сполучених спряжками або гачками (περόναι); з них одна покривала груди а друга хоронила плечі; часто майстерно украшений: πανκίολος, ποικίλος, πολυδακίδαλος.

θωρήσω, аог. θώρηξе, conі. -ομεν, іrv. m. -ήσσοο, іrf. -ήσσετε, conі. а. m. -ήξομι, аог. p. θωρήθησαν, inf. -ήναι, узброюю панциром, з'оружаю, узброюю; med. узброюю ся, з'оружаю ся, одягаюсь в зброю, беру або убираю ся (Б) γάλακῶ, τεύχεσιν; θωρήσασθαι Ἐφύρους μετά з'оруженням вийти, виступити; τινί проти кого.

θώς, έ, pl. θώες, θώων, шакаль, ὠμοφάκος, δαρκινός.

I.

ἴα, ἴης, зам. μία, гл. ἴος, одна.

ιά, τά, pl. до ἴας, стріла.

ιάινω, іrf. m. ἰάινετο, іrv. аог. ἰήνατε, conі. ἰήνη, аог. p. ἰάνθηε, conі. -θηε, η, грію, огріваю, розгріваю; розмягчую, розтоплюю, мну, розминаю (Б); θυμόν p o з в е с е л я ю, втішаю, покріпляю. — Med. і аог. p. ἰάνθηε, (p o) з в е с е л я ю ся, втішаю ся, радую ся, θυμόν в серцю, мені стає легко (Б), лекшає; θυμός ευφροσύνησιν ἰάινεται серце повне утіхи, радощів (Б); τινί тішу ся ким, люблю ся; μέτωπον ἰάνθηε чоло роз'яснило ся; мене розвеселяють, втішають; б) змягчую, до милосердя спонукую, Ω 119 сл.

ἴαιρα, нереїда, Σ 42.

ιάλλω, іrf. ἰάλλον, аог. ἔλλα, inf. ἔλλαι, іrv. ἔλλον, посилаю, висилаю, пускаю, випускаю, кидаю, διαστόν; χεῖρας витягаю, протягаю, еягаю; περί χερσὶ δεσμὸν накла-

даю, закидаю на руки; ἀτιμήσιν зневажаю, безщещу, обнижаю, ганьблю; гл. ἐπάλλω.

Ἰάλμενος, Яльмен, син Ареса і Астиохи, вожд Бойотийців з Орхомену В 512 і 82.

Ἰάμενος, Ямен, Троянець.

Ἰάνασσα і *Ἰάνειρα*, дві нереїди Σ 47.

ἰάνθη, аог. pass. від ἰάινω.

ιάομαι, іrf. ἰάτο, f. ἴησεται, аог. ἴησато, if. ἴησασθαι, лічу, гою.

Ἰάονες, сі, Іонці, N 685.

Ἰάπειός, Япет, син Урана і Гаї, муж Клімени, отець Агласа Прометея і Епіметея, Θ 479.

ιάπτω, іасіо, кидаю; лише κατὰ χροά καλὸν ἰάπτειν краєу звялити (Б); споганюю, нищу; про-.

Ἰάρδανος, Ярдан, а) ріка в Креті γ 292; б) в Еліді H 135.

ἴασι, 3. pl. від εἶμι, іду.

Ἰάσ'ιδης, син Яза: Амфіон λ 283; Дметор ρ 443.

Ἰασίων, ὠνος, Язион, син Зевса і Електри, любимець Деметри, погиб від грому Зевса, ε 125.

Ἰάσον Ἄργος, язійске Ἄργος, означає Пельопонез, σ 246.

Ἰάσος, Яз, а) кор. в Орхоменї, отець Амфіона λ 283; б) син Сфельоса, вожд Атенців О 332; пор. Ἰασίδης.

ἰάω, ἰφ. ἴασον, ἰт. ἰάβεσκον, аог. ἰάωσαι (ἄεσα), сплю, спочиваю, сиджу, проводжу ніч, збираюсь на ніч, ночую, сторожу, ἀπνευρος νύκτας проводжу безсонні ночі; ἰάβεσκον заєдно.

ἰαχή, ἦ (ἄχ), крик, вереск, зойк, стогін; крик ловців, военний, крик болю.

ἰάχω, ἰφ. ἴαχε, кричу, горлаю, верещу, кличу; шумю, клекачю, шелещу, свищу, сичу, шишу, гуджу, фуркочу, звеню, тріщю, бухаю; часто з adv. neutr. μέγα, μέγала.

Ἰάωλκός, οῦ, Йольк, місто в Магнезії, над патагайским залівом, λ 256, В 712.

ἰγνήη, ἦ (γόνυ), підколінок.

Ἰδαίος, 3. Ідайський, з Іди, гл. Ἰδη.

Ἰδαίος, Ідай, а) окличник і візник Пріяма Γ 248 Н 276; б) син Троянца Дареса Е 11.

ιδέ = ἡδέ, і, та, тай.

ιδε, **ιδέειν**, **ἰδεσκε**, **ιδέω**, гл. εἶδω.

Ἰδη, Іда, висока гора, що від Фригії простягає ся через Мизию.

ἰδηαι, copі. аог. від (εἶδω), виджу, бачу.

Ἰδη-θεν, з Іди, Γ 276, Δ 475.

Ἰδης, Ідей, син Афарея, муж Марпессі, отець Клеопатри, I 558.

ἰδίος, 3. власний, свій, свійський, πρῆξις; ἰδίον діло свійське (В).

ιδίω, (σῖδ, sudo), ἰφ. ἰδίον, почу ся, прию, мені піт виступає υ 204.

ἰδμεν, **ἰδμεναι**, гл. (εἶδω), знаю.

ιδνώω, аог. р. ἰδνώθη, рт. -θείς, згинаю, згибаю, звиваю, вигинаю, кручу; pass. згинаю ся, вю ся, вигинаю ся; ἰδνώθεις ἐπίσω назад, взад похилившись.

ἰδοίαιτο, **ἰδοίτο**, гл. εἶδω.

Ἰδομενεύς, ἦρος, Ідоменей, син Девкаліона, кор. Крети, N 449 сл. **ἰδρείη**, ἦ, сьвідомість, знанє, досьвід.

ἰδρις, ιος (Ἰδριμεναι), сьвідомий, сьвідущий, второпний, розумний, мудрий, досьвідчений, зручний, спритний.

ιδρώω, рт. ἰδρώντα(ς), -ώουσα, ἰδρώσαι, f. ἰδρώσει, аог. ἰδρωσα, прию, почу ся, обливаюсь потом, ἰδρῶ.

ιδρῶω, (Ἰεδ, σεδ, sido), аог. ἰδρῶσε, ps. ἰδρῶνθησαν, кажу сієти, саджу, посаджую, садовлю. — Pass. сідаю, сиджу, спочиваю; успокоюю ся, спинюю ся (Р); υ 257, В 191.

ιδ-ρός, ὄτος, dat. ἰδρῶ, асс. ἰδρῶ, піт.

ιδνία, **ιδω**, **ιδωμι**, гл. εἶδω.

ἱε, **ἱεν**, **ἱείη**, гл. εἶμι.

ἱει, **ἱεμαι**, гл. ἱημι.

(ἱεμαι, ἰрv. ἱεσθε, іду скоро, епішу, поспішаю).

ἱεμεναι, **ἱεν**, гл. ἱημι.

ἱεναи, inf. від εἶμι, іду.

ἱερεία, ἦ, жрекиня, Z 300.

ἱερεὺς, ἦρος, ас. -ῆς, ὅ, жрець (для жертв і вищби).

ἱερεῖω, ἰф. ἱερεύου, ἰт. ἱερεύεσκον, inf. f. ἱερεύεμεν, аог. ἱερεύετε, copі. -σω, -σόμεν, plpf. р. 3. pl. ἱερεύετε, жертвую, приношу, складаю жертву, забиваю на жертву, в офіру (В); ріжу, забиваю; мед. для себе.

ἱερήιον, τό, жертовна зьвірина, офірна (для офіри) скотина (В), скотина на зарізь.

ἱερόν, τό, жертва, сьвяте діло, (К), жертовне зьвіря, дар жертвений, посвячений богам.

ἰερός, 3. сильный, міцний *ἰερός*, дужий, живий, жвавий, скорий, швидкий *ἰχθύς*; здоровий, кремизний, яркий, черетвий; величний, славний, могутий, *μένος Ἀλκινόοιο*, *ἔς Τηλεμάχιο*, *στρατός*; б) сьвятий, божий, богам посьвячений, *ἐκατόμβη*, *ἦμαρ*, *ποταμοί*, *ἄλσος*, *κνέρας*, *Πέργαμος*, *ἐλαίη*, *ἄλωή* (взагалі все, що присьвячене богам, або під їх охороною); γ, в арзі часто і.

ἰέσθην, ipf. m. du. від *ἔημι*.

ἰζ-ἄνω, ipf. *ἴκανε*, *οἷ*, trs. саджаю, садовлю, кажу сїсти, *ἀγῶνα*; intr. сїдаю, сиджу.

ἴζω (*ἴεδ*, *sido*), ipv. *ἴξε*, ipf. *ἴξε*, *οἷ*, it. *ἴεσκη*, ipv. m. *ἴξου*, кажу сїсти, саджаю; intr. сїдаю, сиджу, спочиваю, присїдаю, за сїдаю; *βουλήν ἴξε* зложив раду. — Med. сїдаю, сиджу, сїдаю на засїдці, засїдаю (сє).

ἴηλα, *ἰῆλαι*, *οἷ*, гл. *ἰάλλω*.

Ἰηλοσός, *Ἐλїз*, місто на Родосї; тепер *Ialiso*, В 656.

ἴημι, 3. s. *ἴησι*, 3. pl. *ἰῆσι*, ipv. *ἴει*, inf. *ἰέμεναι*, pt. *ἰέντες*, ipf. 3. s. *ἴη*, *ἴει*, 3. pl. *ἴεν*, pt. *ἰείε*, f. *ἴρω*, inf. *ἴσειν*, aor. *ἴηκα*, *ἔηκα*, 3. pl. *ἴηκον* і *ἔσαν*, *coni*. 3. s. *ἴσιν*, opt. *εἴην*, inf. *εἴηναι*, а) по силі аю, висилаю, відсилаю, виправляю, зсилаю; б) кид аю, мечу, вержу, пускаю, вдаряю (громом), стрїляю; випускаю, видаю, *ἔπα* сьпїваю, добуваю голосу; *τέττιγες ἔπα ἰεῖσιν* стрекоти (саранча) стрекочуть (Р); в) виливаю, розливаю, випускаю, спускаю *ὑδωρ*; випливаю, трискаю, бю (жерело), *ποταμός* пливе, *κρήνη ἴησι* криниця жерелом бє (В), жерело пливе; г) пускаю, спускаю на діл, *ἐπὶ δὲ λόφον ἴηεν* заложив (на шоломі); *ἐκ ποδοῖν ἄκμονας* завїшую на, причїнаю до; *δάκρυον*

ἴηε сльози полились, ринули; *ἴηκα πόδας καὶ χεῖρας* я пуєтив сє руками і ногами, відїрвав сє (В), *φέρεσθαι* так що злетїв; *ἔθειρας* причїнаю, закладаю; *παρηρρήσι* припрягаю до, *κόμας* спускаю. — Med. *gr. ἴεται*, *ἴενται*, ipv. *ἴεσθε*, ipf. *ἴεντο*, 3. du. *ἰέσθην*, 3. pl. *ἴεντο*, aor. 3. pl. *ἔντο*, а) спїшу, поспїшаю, їду кудись, звертаю сє до, їд *ποταμοῖο βράχων*; порушаю сє, поступаю, *κατὰ ὄληκα* поспїшаю, поступаю здовж борозди; утїкаю, кидаюсь в розтїч; б) жадаю, б а ж а ю, *νόστοιο*, забагаю, хочу, домагаю сє, змагаю, баную за чим, тужу; *ἰέμενος*, жадний, що бажає чого, побиває сє, старає сє о що; — про *ἔξ ἔρον ἔντο* гл. *ἔξἴημι*. *Ἄνα-*, *ἀφ-*, *δια-*, *ἐν-*, *καθ-*, *παρ-*, *προ-*, *συν-*, *ὑπερ-*, *ὑφἴημι*; (γ; деколи в арзі і і через авт. в impf. і).

ἴηνα, aor. гл. *ἰαίνω*.

ἰήσασθαι, inf. aor. гл. *ἰάρομαι*.

ἴησι, *coni*. зам. *ἴη*, гл. *εἴμι*.

Ἰησονίδης, син Язона, Евней.

Ἰήσων, *ονος*, Язон, син Айзона і Полїмеда, вожд Арїонавтів; дієтав при помочи Медеї золоте руно з Кольхїди μ 69.

ἰη-τήρ, *ἦρος* і *ἰη-τρός*, *έ*, лїкар; *ἀμύμων*, *πολυφάρμακος*.

ἰθαι-γενής, *ές* (*ἰθύς*), законний, правесний, правий, *ξ* 203.

Ἰθαι-μένης, Ітаймен, Ліківць.

Ἰθάκη, Ітака, остров в йоньскім морю, між Акарнанїєю а остр. Кефалонїєю (просторий 3 квадр. милї), вїтчина Одиссея; є гориста, має пасовиска для кїз і товару, збїже и вино; *ἐυκτιμένη*, *κρησιή*, *παπυλάεσσα*, *τρηχεία*; б) місто на Ітаці під горою *Неїон*, з пристанїю *Рейтрон* α 186, γ 81. — *Ἰθάκηνδε* до Ітаки α 88.

Ἰθάκησιος, 3. Ітакїєць, β 246.

Ἰθάκος, Ітак, син Ітереляя,

герой, що після него названа Ітака ρ 207.

ἴθι, ірв. від εἶμι, іди! геть! їдь-же. Часто як частиця: ну-же! ну-ж-бо! давай! гейже!

ἴθμα, ατος, τό, (і-έ-ναι), хід, крок, лет, рух; лише plur. E 778.

ἰθύνηται, superl. adv. гл. ἰθύς.

ἰθύνω, ірф. ἰθύνε, он, аог. ἰθυνα, ε, сопі. -ομεν, роблю простим, простую, вирівнюю, відмірюю, вимірюю, ἐπὶ στάθμην; аог. PSS. ἴππω ἰθουθήτην стояли або йшли просто; вимірюю; просто на що (куди-сь) звертаю, наводжу (P), βέλος, ῥίπα на нїє; вціляю, мірю просто, кермую ε 255; пускаю ся, гоню просто. Мед. правлю, кермую, направляю (B), управляю πηδάλιον νῆα; мірю, справляю, направляю (B) ἐπ' Ἀντινόφου διστόν; ἀλλήλων ἰθουμένων δοῦρα, коли одні на других мірили, напірали ратищами.

ἰθυπίων, ωνος (πετέσθαι), що летить просто, просто летучий, μελίη Φ 169.

ἰθύς, εἶξ, ὅ (εὐθύς), простий, справедливий; **ἰθύς**, **ἰθύ**, adv. просто, наперед, просто до, на, проти кого Διομήδεος, προθύροιο; μένος δ' ἰθύς φέρον αὐτῶν відважно просто на них вдарили; μένος χειρῶν ἰθύς φέρειν сильними руками, відважно кинути ся, вдарити; ἰθύς φρονεῖν наперед змагати; superl. **ἰθύνηται**, найпростіше, найсправедливіше Σ 508.

ἰθύς, ἦ, лише асс. ἰθύν, а) хід, дорога, простий напрям; ἀν' ἰθύν просто в гору, просто; б) почин, намір δ 434 Z 79; думка, гадка, змаганє, бажанє, π 304.

ἰθύω (ἰθύς), аог. ἰθύσε, а) просто поступаю, посуваю ся наперед, кидаю ся, нападаю, удаляю, напіраю, продираю ся, προτέρω, ἐπὶ τεύχος, διὰ προμάχων;

νέος нападаю, напіраю на к.; ἰθύσε μάχη πεδίοιο борба відбувала ся, або посувала ся наперед; б) стараю ся, змагаю, прямую, бажаю, хочу, пробую, беру ся, забираю ся, лагоджу ся, ἐλολύξαι хочу, λ 591, γ 408.

Ἰθώμη, Ітома, замок в Гестияїоті В 729.

ἱκάνω, -ομαι, приходжу, прибуваю, дістаю ся, з асс. δόμου, νῆα, τὸδ' εἰοδι; γούνα τιнос нападаю до, на вколїшках прошу; піднимаю ся, доходжу, досягаю οὐρανό, αὐχέν'; ὕπνος приходить, бере ся; με θέσραθ' ἱκάνει віщуванє, або що боги присудили, збуваєть ся; πένθος горе навідує (K), досягає, навіщає; так ἄχος; τάφος ἱκάνει я зачудував ся; огортаю, обіймаю.

Ἰκάριος, Ікар, брат Тиндара, отець Пенельопи, α 329, β 53, и.

Ἰκάριος πόντος, ікарійське море, часть єгейського, в полудневій сторонї західного побережа м. Азії В 145.

ἱκελος (εἰκελος), 3. подібний, рівний.

Ἰκεταονίδης, син Гикетаона, Меланїи О 546.

Ἰκειάων, онос, син Ляомедона, брат Пріяма Γ 147, от. Меланїпа О 576.

ἱκειεύω, ірф. ἱκέτευε, аог. ἱκέτευσα, прошу, вдаряюсь до кого (B), благаю о поміч, о опіку, о захист, покїрно прошу, молю.

ἱκέντης, αс, εс, ε (ἱκω), що просить о опіку, о поміч, шукає захисту або оборони, що просить гостини, зашити, странник (B), прощанин (B).

ἱκετήριος, ε, бог, заступник або покровитель тих, що просять о поміч, заступник бездольних (B), Зеве ν 213.

Іхραι. copі. aog. гл. ἱκνέομαι.

Ἰκ-μάλιος, Ікмалій, тесля в Ітаці τ 57.

ἱκ-μάς, ἀδος, ἦ, вогкієть, мокрота Ρ 392.

ἱκ-μενος, ἐ, погожий (С), попутний (В), пожаданий, користний, οὔρος.

ἱκ-νέομαι, pt. ἱκνεύμεναι, ipf. ἱκνεύμεσθαι, f. ἱξομαι, aog. ἱκόμεην, 2. s. ἱκει, pl. ἱκόμε(σ)θα, opt. 3. pl. οἴατο, пр. приходжу, навіщаю, іду, пробуваю, приїзджаю, дістаю ся, (ἐς) δῶμα, νῆας, Τροίην; дожджу, досягаю до οστέον, так і ποσὶν οὐδας, ἄρμαθ'; вертаю; χειρας попадаю в руки; приходжу просити о поміч, благаю, надаю з просьбою до γούνα; ἦω я діждав ся, дожив зірницї, ἐπιγῆρας старости; ἀντή голос доходить; Ἀχιλλῆος ποσὶ ἱξεται οἶα; Ἀχ. Ахілля побажають (К), будуть дуже бажати (С) сини А.; навіщаю, стрічаю, налягаю, обіймаю, огортаю, πένθος, κάματος, γέλος, πῆμα и.

ἱκρια, τα, gen. і dat. ἱκρίων, поруб корабельний, боки; поклад, подро (корабельне), помість, або лави, що містивсь в передній і задній части корабля (середину займали гребці).

ἱκω (Ἰκ), copі. ἱκωμι (ι), ipf. ἱκει, aog. ἱξω, приходжу, іду, зближаю ся, пробуваю до, Τροίην, ἐς κλισίην, ἐπι, παρὰ νῆας; дожджу, досягаю, піднимаю ся, взношу ся до, οὐρανόν; χρειὼ ἱκει потреба, konieczність приходить, приневольов, спонукує; γέλος гнів, або злість наступає (Р) на кого; ὃ τοι πινυτή φρένας ἱκει що у тебе є здоровий розум.

ἱλα-δόν (Ἰλη), adv. кунами, товпами, юрбами, громадами.

ἱλάομαι, примиряю, переблагаю, приношу в честь жертву.

ἱλ-ἄος, прихильний, примиренний, ласкавий, лагідний, милостивий, благий, тихий, сумирний, спокійний, I 639, T 178.

ἱλ-ἄσομαι, ipf. -οντο, f. ἱλάσ(σ)ομαι, copі. aog. ἱλάσσομαι, pt. σσάμενοι, помиряю, примиряю, переблагаю, ублагаю, уласкавлюю (К), на милість прихляю (С), приєдную собі, змилоствляю (С), чиню ласкавим, прихильним, τινὰ μολπῆ.

Ἰλῆιον πεδῖον, Ілієске поле, за Іліоном в напрямі до г. Іди.

ἱλ-ημι (Ἰλαος), ipv. ἱληθι, pf. copі. ἱλήκησι, opt. ἱλήκοι, я є прихильний, ласкавий, милостивий.

Ἰλιόθεν, з Іліону, ι 39, Ξ 251.

Ἰλιόθι, в Іліоні, Ἰλιόθι: πρό перед Іліоном θ 581 θ 561.

Ἰλιονεύς, ἦρος, Іліоней, син Форба з Трої, Ξ 489 и.

Ἰλιος, ἦ, Ἰλιον, τό, gen. ου, ου, головне місто троян. держави з замком Пергамом, над Сімоентом і Скамандром; б) околиця довкруги міста, область Трої. Ἰλιόφι, gen. sg. зам. Ἰλίου; αἰπινῆ, ἠνεμώσσα, θερρούσσα, εὐταίχεος, ἱρή и.

ἱλλ-άς, ἀδος, ἦ, (εἴλω), посторонок, мотуз, курман, вужисько.

Ἰλος, а) син Мермера в Ефірі α 259; б) син Троса і Каллірої, от. Лаомедонта, основатель Іліону, Υ 232.

ἱλύς, ὄος, ἦ, намул, болото, болотницько, тряєть, багно Φ 318.

ἱμάς, άντος, ἐ, ремінь, ремінець, лінтвар (В), ремінні посторонки, віжки, поводи; б и ч; поле (Афродити) Ξ 214; поле при лїжку; ремінь при засуві в дверох, що ним затагано заєув а відтак привязувано до кілця (κορώνη), α 442, δ 802.

ἱμάσ-θλη, ἦ, бич, батіг, пуга, гарапник (В), ῥαδινῆ.

ἰμάσσω, аог. ἱμάσσει, бію, вда-
ряю, затиною, поганяю, лясну
(Б), підганяю, ἵππους, ἡμίονους,
πληγῆσι обкладаю.

Ἰμβροσίδης, син Імбруса, Пей-
рой Δ 520.

Ἰμβριος, Імбрій, син Ментора
з Педайону N 171, 197; б) Ім-
бриць, мешканець Імбру Ф 43.

Ἰμβρος, Імбр, остров на тра-
кійськiм побережжю, N 33; місто
на нiм ≡ 281.

ἰμείρω, ομι (ἡμερος), аог. -ρά-
μην, сonі. -ετα, орт. -ατο, тужу
за чим, баную, хочу, бажаю,
мені захотілось, тивός.

ἴμεν, ἴμεναι, inf. від εἴμ.

ἴμερ-беис, εσσα, εν, тужливий,
γός плач з радощів; що збу-
джає тугу, бажанє; милий, при-
ємний, принадний, гарний, по-
надний, αιδή, χορός, ἔργα γάμοιο;
neutr. як adv. Σ 570.

ἴμερ-ος, ό, туга, бажанє, охо-
та, жаль, πατρός γόοιο охота до
плачу, або чувство смутку за
батьком, по б.; жадоба, любов.

ἴμερ-τός, З. милий, приемний,
гожий, понадний, розкішний,
гарний.

ἴμεναι, inf. від εἴμ, іду.

ἴνᾱ, а) adv. де; там, там де;
куди, туди; коли ζ 27, як;
б) як злучн.: щоби, аби, на
те, щоби, з сonі. або орт. α, в арзі α.

ἰνδάλλομαι, (Ἰδον), ipf. -ετο,
здаю ся, видаю ся, показую ся,
виглядаю, рівнаю ся; ὡς μοι ἰν-
δάλλεται ἤτορ (асс.) як мені в ду-
ші представляє ся; ἰνδάλλετό σσισι
τεβχεσι λαμπ. Πηλείωνος показав ся
в блиску збруї П.

ἴνει, dat. pl. від ἴς, сила.

ἰν-ἶον, τό (Ἰς), задня часть
голови, карк, потилиця, вязи.

Ἰνώ, όος, донька Кадма, гл.
Λευκοθέη ε 334.

ἰξᾶλος, ον, що скоро скаче,
спинає ся, швидкий, αἶξ ἄγριος.

Ἰξιόνοιος, Іксионовий, Іксиона,
кор. Тессалії, ἀλοχος ≡ 317.

Ἰξον, аог. від ἴκω, приходжу.

ἰξύς, υος, ἡ dat. ἰξυί, стан, бе-
дро, клуби.

ἰο-δνεφής, ες (κνέφας), темно-
синій, блакитний (Б), темний, εἶρος.

ἰο-δόκος, ον (ἰός, δέχομαι), що
містить (в собі) стріли, φαρέτρα.

ἰο-ειδής, ες, темносиній, синій,
блакитний, темний.

ἰο-εις, εσσα, εν, (ἶον), темноси-
ній, темний, σίδηρος Ψ 850.

ἰο-μωρος, ον, що пишаєть стрі-
лами, що воє стрілами; (або
хвастун, хвалько, величайко,
герой-крикун).

ἴομεν, *ἰόνια*, *ἰόντες*, гл. εἴμ.

ἴον, τό, viola, фіялок, ε 72.

ἰονθ-άς, άδος (ἰνθος), кудла-
тий, патлатий, косматий, ξ 50 ι.

ἰός, ε, pl. ἰοί і τὰ ἰά (ἴημ),
стріла; ἀβλής, ὠκύμορος, πολύστονος,
τριγλώχιν, χαλκήρες, χαλκοβαρέη.

ἴος, ἴα, ἶον (зам. εἶς, μία, ἔν),
ἰῶ Z 422, і fem. ἰῆ, gen. ἰῆς, асс.
ἶαν, оден.

ἰότης, ητος, ἡ, бажанє, воля,
приказ, постанова, рада, спо-
нука, хитроці; ἀλλήλων ἰότητι
оден за радою, спонуюкою, під-
мовою другого.

ἶουλος, ε, мошок, пух, перше
волосє на бороді, pl. λ 319.

ἰο-χέαιρα, ἡ (ἰός, χέω), що стрі-
ли випускає, стрілкиня, стріло-
носна (Б), Стрілобоя (Р).

Ἰπλάζομαι, правлю, поводжу
кіньми, іду Ψ 426.

Ἰπλάσίδης, син Гиппаза, а) Ха-
роп А 426; б) Сокоє А 431; в)
Гипсенор N 411; г) Апізаон Р 348.

Ἰπλάσος, Гиппаз, Троянець.

ἵππειος, З. (ἵππος), кінний, кінь-
скій, κάπη жолоб, корито для

кониї, φάτνη, ἐπλάξ, ζυγόν; λόφος кита з кінського волосіня, буньчук.

ἵππεύς, ἦρος, pl. ἵππηεες, ἵππεῖς, їздець, кінний, візник, воївник, що бере ся з воза.

ἵππ-ηλασίη ἐδός (ἐλάω), кінна дорога (P), дорога вигідна до їзди, гостинець.

ἵπп-ηλάϊα, ἐ, їздець, візник; лицар, воївник.

ἵπп-ηλάϊτος, ον (ἐλάω), придатний, пригідний до їзди кіньми, νῆσος, γαῖα.

Ἴπп-ημολγοί, οἱ (ἄμείλω), Гіпемольї, Скити, що жили кінським молоком N 5.

ἵπпιο-χαίτης, ου, з кінського волосіня, λόφος Z 469.

ἵπпιο-χάρμης (χάρμη), ἐ, борець (що воює) з воза, знаменитий в борбі з воза.

ἵπпό-βοτος, ον (βόσκω), що плекає коні, багатий кіньми (B); καὶ μάλλον ἐπήρατος ἵπποβότιο α однак (прецінь) милїший, як...

Ἴπпιο-δάμας, αντος, Гіпподамант, Троянець, що его убив Ахіль Y 401.

Ἴπпιο-δάμεια (Βρισήϊς), а) донька Атракса, жінка Пейрітоя В 742; б) донька Анхіза, жінка Алькатоя N 429; в) служниця Пенельопи σ 182.

Ἴπпό-δαμος, Гіпподам, син Мєропа з Перкоти, Троянець, его убив Одиссей Λ 335.

ἵπпό-δαμος, ον, погромник, або смиритель коний, що кіньми герцює, кінний (P).

ἵπпιο-δάσεια (δάσεια), густо вкритий кінським волосінем, гривастий, з густим буньчуком, або китою з кінської гриви, κόρυς, κωνέη.

ἵπпό-δρομος, ἐ, місце кінських перєгонів, або гонів Ψ 330.

ἵπпόδεν, з коня (деревляного).

Ἴπпό-θοος, Гіппотой, а) син Лєта з Лярисси, вожд Цєлясгів, В 840 P 288; б) син Пріяма Ω 251.

ἵπпιο-κέλευθος, ἐ, воївник, борець з воза, що кіньми герцює, Πάτροκλος.

ἵπпό-κομος, ον (κέρμη), вкритий кінським волосінем, гривастий, з буньчуком або китою з кінської гриви, κόρυς.

ἵπпιο-κορυστής, ἐ, з боєвими кіньми, борець або воївник з воза, ἀνδρες.

Ἴπпιο-κόων, ωντος, Гіппокоонт, свояк трак. короля Рєза К 518.

Ἴπпό-λοχος, Гіппольох, а) син Белєрофонта, отець Глявка, князь Лікійців, Z 119, 197, P 140; б) син Антимаха, Троянець Λ 122.

Ἴπпό-μᾶχος, Гіппомах, син Антимаха, его убив Поліпойт.

ἵπпό-μᾶχος, ον, що з воза воює, борець з воза, Φρύγες К 431.

Ἴπпό-νοος, Гіппоной, Грек, що его убив Гектор Λ 303.

ἵπпό-πολος, ον, що кіньми герцює, кінний, Θρήκες, N 4, Ξ 227.

Ἴπпος, ἐ, ἦ, а) кінь, лошац, кляч, кобила, θήλειες; жеребець, стадник ἄρσενες; коний уживано лише до возів, особливо боєвих, не до їзди верхом; б) plur. і dual. запряг, віз Γ 265, E 13 и. Z 232; в) борці з воза, кінні, комонники; ποδώκης, οἰκίπους, ἀρσίπους, πόδας αἰόλος, εὐσκαρθμος, κρατερώνυξ, ὑψηλῆς, καλλιίφριξ, κωνοχαίτης, χρυσάμπυξ, αἰθων, ξανθός и.

ἵπпιοσῆνη, ἦ, штука правити, поводити кіньми, або з воза бороти ся.

ἵπпότη, ἐ, їздець, комонник, лицар, воївник (що бере ся) з воза; особл. Нєстор.

Ἴπпιοτάδης, син Гіппота, Аїоль, κ 2, 36.

Ἴπпιοτίων, отець Мориса, Асканець N 792, его убив Мєріон.

ἵππουρις (οὐρά), *iv*, осмотрений китою з кінського волосіня, або буньчуком, з кінським хвостом (Б), гривастий.

ἵπ-τομαι, *f.* ἵπεται, аог. 2. *s.* ἵψω (ісо), бю, ударяю, тисну, гнету, пакошу, навіщаю лихом, горем, нещастем, к а р а ю, лабн.

ἱερεύς, гл. ἱερεύς, жрець, Ἀπόλλωνος.

ἱερόω, гл. ἱερεύω, жертвую, приношу, складаю жертву, забиваю.

Ἴρη, *Ipa*, місто Агамемнона в Мессенії I 150, 292.

ἱρηξ, *ηρος*, *δ* (ієрбс), ястріб, шулка, сокіл, білозірець, половік, балабан; ἑλαφρότατος πετεηνῶν, ὄκιστος π., ὀκύτερος, и.

Ἴρις, *idos*, *Irida*, донька Тавмаса і Електри, післанниця богів, В 786, Г 121; ἀελλόπος, ποδήγερος, πόδας ὀκία, χρυσόπτερος.

ἴρις, *idos*, *ή*, асс. ἴριν, dat. pl. ἴρισσιν, дуга, веселиця, веселівка, веселка, πορφυρέη.

ἱρόν, *τό* = ἱερόν, жертва, свята діло (К), жертвне звіря, дар жертвенний, посвячений богам; κεχαρισμένα, αἰθόμενα.

ἱρός, гл. ἱερός.

Ἴρος, *Ir*, жебрак з Итаки, Арнай; Іром названий яко післанець (Ἴρις) женихів, σ 1 сл. σ 25.

ἴς (*Ψίς*, *vis*), асс. ἴν(α), pl. ἴνες, ἴνες, *ή*, а) жила, мязи, λ 210, P 522 и.; б) сила, кріпкість; *Ψ* Τηλεμάχοιο сила Телемаха, зам. сильний Тел. Пор. βίη; σθένος.

ισ-άζω (ісос), *ipf. it.* ισάσκειτο, рівнаю, зрівнюю, вважаю на рівні, рівним, зрівноважую, відважую; *med.* вважаю себе рівним, прирівнюю себе, *τινί*.

ἴσων, гл. εἶμι, або εἶδω.

Ἴσандрος, *Izandor*, син Белерофонта Z 197, 203.

ἴσασι, *ἴσθι*, гл. εἶδω.

ισάσκειτο, гл. ισάζω, вважаю себе рівним.

ἴσθμιον, *τό*, (ισθμός), нашійник, коралі (Б) σ 300.

ἴσχω, роблю рівним, подібним; маю, вважаю за рівного, подібного; ἴσχε ψεύδεα πολλὰ λέγων ἐτύμοισι ὅμοια говорив багато ложі і з'ображав, робив єї похожу на правду, т. є. умів представити єї як правду; φωνήν наслідую голос; ἐμὲ σοὶ ἴσκοντας вважаючи (беручи) мене за тебе; маю, вважаю рівним, подібним, представляю собі, вважаю, думаю; гл. εἶσχω.

ἴσχε, (*σеп*), *ipf.* говорив, сказав γ 31, (τ 203).

Ἴσμάρος, *Izmar*, місто Кіконів в Тракії і 40, 198.

ισό-θεος, *ον*, богорівний, богоподібний.

ισό-μορος, *ον*, рівний властною, що має рівну участь, рівномогучий O 209.

ἴσομαι (ісос), *opt. aog.* ἴσωσάμην, ставлю себе на рівні, вважаю себе рівним, рівнаю ся.

ισό-πεδον, *τό*, рівна земля, або поле, рівнина N 142.

Ἴσος, син Пріяма; єго убив Агамемнон Λ 101.

ἴσος, *3.* рівний, однакий, такий самий, подібний, так (такий) як, рівно багато; *ή ἴση* рівна, така сама часть, такий-же пай (Б), рівна судьба, одна дяка (P), рівна участь; *ἴσα*, β 203 рівне, однаке, річи рівні, однакові, сплата, винагорода; οὐδὲ ποτ' ἴσα ἕσεται і ніколи за те не буде тобі відплати. *Neutr. sg.* ἴσον і pl. ἴσα як *adv.* рівно, як; за; κατὰ ἴσα, ἐπὶ ἴσα рівно, в рівній мірі, в рівновазі, на рівні; ἴσον ἐμοὶ βασιλεύει в рівній части, на рівні зі мною; ἴσα τέκασσι рівно з дітьми.

ισχάνω (ἰσχω), ірf. ἰσχυνε, 3. du. ἰσχυνέτην, держу, здержую, спиняю; σὸν νόον ἰσχυνε не давай волі своєму розумови (Б), своїм думкам.

ισχίον, τό (ἰξύς), клуб, бедро, чересла (pl.), стегно.

ἰσχω (ἔχω), іf. -έμεν(α), ірf. ἰσχε, ετο, держу, ἄν δ' ἰσχυὼν держачи в гору, піднявши; держу сильно, задержую, здержую, спиняю. — Мед. здержуюся, задержуюся, уступаю, покидаю, відступаю від чого, πτολέμου, κλαυθμῶς; ἰσχεο, здержи ся, уймись (К), мовчи! годі (С), стривай (Б), зупини ся (Р), успокій ся, перестань! ἰσχεσθε здержіть ся! стійте!

ἰτέη, ἡ, (Ft, vitex), верба, осо- рока (Б), ὀλεσίκαρπος.

ἴτην, ірf. dual. від εἶμι, іду.

Ἰϋβλος, Итиль, син Зета і Аедони, що его божевільна убила.

Ἰϋμονεύς, Итимоней, син Гіпероха в Елліді А 672.

ἴνυς, υος, ἡ, обід, обіде, звено.

ἴω, ірv. від εἶμι, іду.

Ἰών, місто в Тессалії коло Лярисси В 696.

ἰω-γμός, ἔ, веселий оклик, крик радості, радісний крик.

ἰώ-ζω, голосно кричу, криком страшу, горлаю.

Ἰφεύς, έος, Ἰфей, Троянець.

Ἰφθίμη, Ифтима, донька Ікарія, сестра Пенельопи, δ 797.

ἰφθιμος, 3. с и л ь н и й, міцний, здоровий, кремзний, яркий, черствий, жвавий, бойкий, хоробрый, нагальний, могучий; або (ἰφ, θυμή) дуже поважаний, знатний, славетний (С), славний (Р).

ἰ-φί (ίς), adv. сильно, міцно, могутю, хоробрю, силою.

Ἰφί-άνασσα, донька Агамемнона і Клітаймнестри I 145, 287.

Ἰφί-δάμας, αντος, Іфідамант, син Антенора і Теани А 221.

Ἰφικλήειος, 3. Іфіклевий, Іфікля, λ 290, 296.

Ἰφικλος, Іфікл, син Філяка, з Філяки в Тессалії λ 289 в 705.

Ἰφί-μέδεια, донька Тріопса, жінка Альовва, мати Отоса і Ефіяльта λ 305.

Ἰφί-νοος, Іфіной, син Дексія, Грек, его убив Ілявк Н 14.

Ἰφ-ιος, 3. сильний, дужий, кремзний, міцний, товстий μῆλα.

Ἰφης, ιος, Іфія, донька Еніея, невільниця Патрокля, I 667.

Ἰφίτιδης, син Іфіта, Архентолем θ 128.

Ἰφίτιων, ωνος, син Отринтея з Гиди, Ахіль убив его Υ 382.

Ἰφίτος, του, του, Іфіт, а) син Еврита з Ойхалії, его убив Геракль, φ 14 сл.; б) син Навболя, аріонавт з Фокиди В 518, Р 306.

ἰχ-θυ-άω, ἄα, ірf. іf. -υάσκων, ловлю рибу, ловлю.

ἰχθῦ-όεις, 3. богатий в рибу, рибний, повний риби πόντος, 'Ελλάςποντος, κέλευθα.

ἰχθῦς, ὄος, ἔ. pl. ἰχθῦες, -ῶσιν, асс. -ῶς, ῶας, риба.

ἰχνίον, τό, слід, хід, рух; μετ' ἰχναί τιнос βάλειν слідом за ким поспішати.

ἰχνος, τό, слід, стопа, слід ноги, ρ 317.

ἰχώρ, ὄρος, ἔ. асс. ἰχώ зам. ἰχώρα, іхор, кров божа.

ἰψ, ἰπός, ἔ. pl. ἰπες, червак, черв, що гризе ρίγ, φ 395.

ἰψαο, ἰψεται, гл. ἔπτωχα.

ἰωγή, ἡ, охорона, заслона, захист, затишок (Б), від північного вітру, ξ 533. Пор. ἐπιωγαί.

ἰωή, ἡ, звук, луна (Б) ρ 261; шум, свист, подув, напір, нагальна сила (огню), крик, поклик К 139.

ἰωκή, ἴ, асс. *ἰῶκα*, -ας, погоня (в борбi), напад, напір; натовп або крик боєвий; Ἴωκή, як Ἴερις, Ярість (Р), Е 740.

ἰών, гл. εἶμι, іду.
ἰωχ-μός, ὁ (= ἰωκή), погоня, натовп боєвий, крик боєвий, метушня.

К.

κ' = κέ, або = κί.
κάββαλε (зам. κατέβαλε), гл. καταβάλλω.

Καβηρό-θεν, з Кабезу (місто в Тракії) N 363.

κᾶνυ = κατὰ перед γ: κᾶν γόνυ.
κᾶνκᾶνος, ον, сухий, ξύλα.

καυχᾶλάω, (χάσκω), -έωσι, тішуся, радуюся, веселюся, голосно сьміюся, викрикую радісно; καυχᾶλῶν, -έωσα з утіхою, радуєчись, з радощів (Б), тішучись; сьміюся, насьміваюся, посьміхаюся, глузую, Г 43.

κᾶνώ, злож. з κᾶ: ἐγώ.
κᾶδ = κατὰ перед δ, як κᾶδ δῶματι.

καδδραθέτην, гл. καταδραθάνω.
καδδῶσαι, рт. аог. від καταδῶω.

Καδμείος, З. кадмейський; рт. Кадмейці, т. в. Тебанці Δ 391.

Καδμείωνες, οί, Кадмейці, Тебанці Δ 385.

Κάδμος, Кадм, син Агенора, брат Європи, основатель Тебів.

Κάειρα, ἴ, Карийка, Δ 142,
καίμεναι, inf. аог. від κᾶίω.

καθ-αιρέω, ipf. ἤρεις, f. -ήσουσι, аог. καθείλωμεν, conі. З. s. καθέλωσι, inf. ἐλέειν, здійсмаю, знимаю, істiа спускаю; кидаю на землю, повалюю, перемагаю, одоліваю, подужаю, вбиваю; пориваю, вхоплюю, імаю; εἶσσε замикаю, склеплюю (Б), стягаю.

καθαίρω (καθαρός), ipf. καθάρων, аог. (ἐ)καθάρει, ipv. καθάρων, -ατε, if. -ήραι, рт. -ήραντες, чищу, вичищую, обчищую, опрагую, об-

миваю, змиваю, переполоскую, перемиваю, шарую (Б), сполікую, θρόνους, χροά ὕδατι; наряджаю, украшаю, прибираю, κάλλει: προσώπατα красую лице здобила (Б), σ 192.

καθ-άλλομαι, аог. καθ' ἴππων ἄλτο зіекакую; (про бурю) зриваюся, спадаю, звалоюся.

καθ-ἄπαξ, adv. раз на завсїгди, зовсїм ρ 349.

καθ-ἄπτομαι, ipf. -άπτωτο, дотикаюся, коснуся; озиваюся, говорю, промовляю, договорюю, звертаю бесїду до кого; грїмаю на кого, картаю, лаю, ганьблю, сварю, вгамовую.

καθᾶρ-ός, З. (castus), чистий, εἴματα: бездоганный, чесний, почесний, θάνατος; ἐν καθάρῳ на отвертїм, вільнім (від трупів) місци.

καθ-έζομαι, 2. s. κατ' ἄρ' ἔζεαι, ipf. ἔζετο, conі. καθεζόμεσθα, сїдаю, засїдаю, сиджу, ἐπὶ θρόνου, ἐπὶ λίθουσι, ἐν πετάλοισιν; барюся, пробуваю, остаю, задержуюся, дожидаюся (Б), ζ 295.

καθέηκα, аог. гл. καθήημι.
καθειάτο, ipf. З. pl. гл. καθήημι.

καθείλωμεν, *καθέλθοι*, гл. καθ-αιρέω.

καθειῶσα, κᾶδ δ' εἶσ', def. аог., казав сїсти, посадив; велїв мешкати, осадовив, умістив, поставив, посадив як σκόπον.

καθέξει, fut. від κατέγω.

καθ-εὔδω, ipf. καθεὔδει. сплю, спочиваю, іду на спочинок, ἐν λέκτροισι.

καθ-εψιάομαι, -έωνται, ругаю ся, знущаю ся, глумлю ся, насміваю ся, τινός, τ 372.

καθ-ημαι, ірв. καθήσο, ірф. 3. s. καθήστο, 3. pl. καθείατο, сиджу; володарю; остаю, сиджу спокійно, бездільно, пробуваю, ἐν μεγάροισι, ἐπ' ἀκτῆς.

καθῆραι, -ραυ, аог. від καθάιρω. **καθ-ιδρύω**, ірф. καθίδρυσ, кажу єіти, садовлю, посаджую, кажу сидіти, υ 257.

καθ-ιζάνω, сїдаю, засїдаю, сиджу, ε 3.

καθ-ιζω, ірф. καθίζων, κἀδ δ' ἴζων, аог. 3. pl. καθίισαν, ірв. καθίισον, рf. καθίισαας, ἴισαα, (пор. καθείισα), посаджую, поміщую, кажу, або велю єіти, сидіти, відпочати, розложитись, розтаборитись; ἀγοράς збори скликаю, раду збираю. — Intr. і med. сїдаю, засїдаю, садовлю ся (B), сиджу, спочиваю, κἀδ δὲ-ἴζοντο.

καθ-ίημι, іста, аог. καθήημι, 1. pl. καθήμεν : 72, 3. pl. καθέσαν, зсилаю, спускаю, пускаю через; зануряю, погружаю, затопляю, ἵππους ἐν δίνησι; ἱστία спускаю, οἶνον λαυκαυήης пускаю через горло; δάκρυον зроняю, або ринуть слюзи; κἀδ δὲ πρόσθ' ἵππων ἦκε (κεραινόν) вдарив громом; ἕερος зсилаю, випускаю.

καθ-ιχνέομαι, аог. καθίχλω, єто, прибуваю, приходжу; досягаю, дотикаю, вражаю, θυμόν; πένθος смуток, горе навіщає.

καθ-ίστημι, ірв. καθίστα, аог. κατάστησον, inf. -στήσαι, ставлю, поставляю, уставляю, νῆα спинаю (B), задержую, ставлю на котвиці; Πύλονδε завожу до П.

καθ-οράω, рf. аог. καθιδών, гляджу, споглядаю (в долину); оєібно Ω 291.

καθ-ὑπερ-θε(ν), adv. з гори, з верху, з гори на долину; над,

понад, повисше, по в е р х а, верхи, верхом, на верху, горі, в горі (на мурі) M 153; Χίος висше, т. є. на північ від Χίосу, Ὀρτυγίης висше O.; дальше на північ.

καί (que), і, й, та, тай, а, а то, і то, іменно; також, навіть, вже; або B 346; при adi. і part. хоч, хотяй; перед сопр. ще, і то, навіть, ба й; καὶ λίην, καὶ μᾶλιν навіть дуже; καὶ δή якраз, саме тепер, і вже, ще-ж бо і, ще й, а навіть, і справді; καὶ εἰ і хоч, нехай, навіть колиб, хоч-би навіть, і коли (єсли); і чи, чи би : 229; εἰ καὶ хоч, хоч навіть, і єсли, коли вже; καὶ τε і, а також, і то; καὶ τοι а вжеж, також справді; καὶ γάρ бо і, бо також, бо прецінь, бо-ж. — Між числами: ἕνα καὶ δύο або також, до. Кай зливаєсь иноді через кразу з слїдуючим звуком, καὶτός, χῆμαίς = καὶ ἡμαίς, γ 255, B 238.

καίεάεσσα, гл. κητώεις.

Καιεΐδης, αο, син Кайнея, Корон B 746.

Καιεύς, εος, Кайней, син Еянта, кор. Ляпітів, отець Корона.

καίνυμαι, рf. 2. sg. κέκασαι, -астаи, рlрf. (ἐ)κέκαστο, перевешаю, перемагаю, одолїваю, переходжу кого, ви-, відзначаю ся чим, в чім, славлюсь вельми (B), μανтосόνη, видаю ся чим (B), ἐν між.

καί-περ, хоч, хотяй; звич. з рf. котре деколи треба собі доповнити з попередного; καὶ ὅψε пер хоч пізно, хоч тепер (P).

καίριον, τό, (neur. від κайріος) небезпечне місце (на тілі, де рана є смертельна); ἐν κайріω в смертельне або небезпечне місце, і κατὰ κайріον.

κχιρσο(σ)έων, gen. pl. зам. κχιρρυσσών, -σέων, від κχιρρεις (κχιρραι), густо тканий, густиий, η 107.

καίω (κα \mathcal{F} , κω), coni. ὤμεν, ipv. καίε, 3. pl. -όντων, if. -έμεν, ipf. ἔκαε, καίε, aor. ἔκαχε, κήεν, opt. 3. s. κήει, 3. pl. κήειεν, coni. κήομεν, inf. κήει, ipv. κήον, pt. κήοντες, med. aor. κήοντο, pl. κήόμενος, pass. (ἐ)κάην, inf. κήόμεναι, палю, запалюю, розкладаю (P), розводжу (B), спалюю (в жертву), пеку; med. для себе, собі, πῦρ, πυρά. — Pass. палю ся, горю, спалюю ся, палять мене.

κακ = κακά, перед κ: κακ κελλής.

κακ-ίջομαι, стаю лихим, показую ся трусливим, поступаю трусливо, Ω 214.

κακίστος, κακίων, гл. κακός.

κακείαι, -ηαι, гл. κατκακίω.

κακείοντες, гл. κατκακίω.

κακο-εіμωv, сv (εіμω), зле, лихо одягнений, драво вдягнений (B), обідраний, πτοχοί σ 41.

κακο-εργіη, ης, ή, лихе діло, злочинство (B), γ 374.

κακο-εργός, сv, що зле робить, зло творить, лихий, злий, проклятий (B) σ 54.

Како-іλιος, нещасне Ілюс, Троя ненависна, капосна, проклята (B) τ 260, 597, Ч 19.

κακο-μήχανος, сv, що заводить нещасте, лихо, біду, погубний, підступний, зрадливий, лукавий (B).

κακό-ξείνος, що має лихих гостей σ 376, що нещасливий зі своїми гістьми; соmp. κακῶξενότερος.

κακο-φραφίη, ή, (φάπτω), -ήησι, лукавство, лесть, хитрощі, підступ, зрада.

κακός, 3. соmp. κακώτερος або κακίων (ήστων, χερσίων), sup. κακίστος, злий, лихий, поганий εἴματς, драгтивий або драгий (B); простий, простого роду α 411, δ 64, ζ 187; лихий, неспосібний,

нездалий, ήγίσχος, νομήες; поганый, εἶδος, φρήη; лукавий, недобрий, сердитий, злющий, ледачий, негідний, підлий, безчесний, огидний, гидкий, мерзений; бідний, бідолашний, нужденний, нещасний, бездольний, нещасливий ζ 56; трусливий, лякливий, боязкий, боязливий (в борбі); погубний, злощасний, страшний Κήρες, θάνατος, αἶσα, μῦρος, πόλεμος, ἔρις, γέλος, δδύνη, φάρμακς, θύελλα і п. Neutr. κακόν, τό, і κακά, τά, зло, лихо, біда, нужда, негода, горе, злидні, бешкет, нещасте, погибель, шкода, страта; ганьба, сором, неслава Λ 404; так і ἐργα κακά ледачі, погані, негідні, лихі діла; κακίστον найбільше лихо α 391. Adv. κακῶς, зле, лихо, погано; злющо (K), гордо (C).

κακό-τεχνος, сv (τέχνη), що творить нещасте, лихо, біду; злісний, зловивий, пакостний, зловний, δέλος O 14.

κακότης, ή, а) злоба, злочин, лукавство, підлість, ледачість N 108; б) трусливість, нездарність, B 368, O 721, боязливість, несміливість; в) нещасте, халепа (B), напасте, біда, погибель, лиха доля, γ 175, ε 379, ι 364, K 71 и., лихо, зло, кривда, оскорба, горе, нужда, злидні, бешкет, погуба.

κακο-φραδής, ες, злісний, зловивий, пакостний.

κακῶ, ipv. κάκου, aor. ἐκάκωσε, inf. κακῶσαι, pt. pf. p. κακακωμένος, заподіваю лихо, зле обходжу ся, кривджу, зле поступаю з ким, обижая, пакошу, даюсь в знаки, в халепу вкидаю (B), на біду зводжу, напастую, доскірляю, засмучую, опечалюю; з'огиджую; κακακωμένος що терпів горе, злидні, кривду, що его не-доля побивала, ἀλμη споганений,

заляпаній (B); μηδέ γέροντα κάκου κεκλήμενον не завдавай старцеві жалю, він журний вже й без того (B).

κάκτανε, аог. від κατκατείνω.

κακώτερος, совр. від κακός.

καλάμη, ή (calamus), стебло; (про войовників, що пануть як стебло); стерня; проте також: останок (сили), слід; καλάμην γέσ' δίωμι είσορέωντα γηγνώσκων коли глянеш на стерню, т. є. на останки, на силу, яка ще остала, то спізнаєш се (який у колись був), § 214.

κάλ-αῦρονψ, ποσ, ή, палиця, кий.

κάλέω, -έει, -εί, ірв. κάλει, іnf. -ήμεναι, рf. -εὔντες, ірf. 3. s. ἐκάλει, κάλει, рl. κάλεον, ευν, іt. καλέεσκον, καλέεσθε, f. καλέει, рf. καλέω, аог. (ε)κάλεσ(σ)α, -ατο, орf. καλέσεις, соnі. -έσσω, іnf. -έσσαι, ірf. m. 3. рl. καλέουντο, рf. κέκλημαι, іnf. -ησθαи, рlрf. 3. рl. κεκλήσθε, f. 2. s. κεκλήση, аог. m. (ε)καλέσσατο, а) кличу по імені, називаю, зову; б) кличу, прикликую, покликаю, скликаю, звиваю είς ἀγορήν; прошу, запрошую, зиваю, зазиваю; med. до себе. — Pass. називаю ся, зовуть мене; значу, стою, я є чимсь; οὐτιδανός καλέοίμεν я був би, εἰμοί- πόσις κεκλήμενος εἴη.

Καλήσιος, Калезій, візник Акселя з Арізоні в Тракії Z 18.

Καλητοριδης, син Калетора, Афарей N 541.

Καλήτωρ, орос, син Клейтія.

καλήτωρ, орос, ε (καλέ-ω), окличник Ω 577.

καλλείπω, ψειν, гл. καταλείπω.

Καλλι-άνασσα, і Καλλιάνειρα, нерейди Σ 46, 44.

Καλλι-άρος, Каліяр, місто в Льокриді В 531.

(καλλι-γύναιξ), лише асс. -γύναιξ, гарно-жіночий (B), з гар-

ними жінками, де г. ж. багатий в гарні жінки або дівчата.

καλλι-ζωνος, он, з гарним поясом, гарно оперезаний, опоясаний.

καλλίθριξ, υγος, красноволосий, красногровий, красноволоний, тонковолоний (B).

Καλλι-κολώνη, („гарний горбок“), горбок на троянській рівнині, праворуч від Сімоенту.

καλλι-κομος, он, красноволосий, Έλένη, πάλληκίς.

καλλι-κρήδεμνος, он, в гарній намітці, або хустці (на голові), ἄλοχοι δ 623.

κάλλιμος, он, красний, чарівний, гарний, пишний (B), вродливий, ладний, дῶρα, χρώς; οὔρος попутний (B).

κάλλιον, совр. від κάλός.

καλλι-πάροχος, он, красноїцій, краснощокій (B), вродливий.

κάλλιπε, καλλιπέειν, гл. καταλείπω.

καλλι-πλόκαμος, он, з гарними косами, кучерями, красноволосий.

καλλι-ρέεθρος, он, краснопливучий; з гарними ріками, або криницями.

καλλι-(ρ)ροος, он, краснопливучий, красноструйний.

κάλλιστος, superl. від κάλός.

καλλι-σφύρος, он, (σφυρόν), з гарними кістками або ногами, струнконогий, красноногий.

καλλιτροйχες, гл. καλλιθριξ.

κάλλιψ', зам. κατέλιπε, гл. καταλείπω.

καλλι-χορος, он, з гарними площами до танцю, або: з гарними полями, нивами, лугами.

κάλ-λος, εος, τό, краса, красота, врода, гожість, красило σ 192.

κάλός, 3. совр. καλλίων, sup. κάλλιστος, красний, гарний, вродливий, гожий, красноїцій; ἀνε-

μος попутний (Б); добрий, до ладу: *καλὸν εἰπεῖν, καλὰ ἀγορεύειν*; *καλὸν ἐστί* в гарно, яло ся, пристало; милий, приємний, понадний, принадний; славний, знаменитий, знатний, бучний, чудний, дорогий, добрий; щасливий, веселий, цілий; звичайний, чемний, ввічливий. Neutr. *καλόν* і pl. *καλά, καλῶς*, як adv. гарно, як годить ся, відповідно, як пристало, гідно; добре, мило.

καλός, ἐ, ливва, посторонок, мотуз, курман.

κάλις, ἴδος, асс. -*ν, ἴ, збанок*, глечик, відро, η 20.

Καλύδναι νῆσοι, каліднійські острови, споради при острові Кос, В 677.

Καλύδων, ὄνος, місто в Айтолії над р. Евеном, В 640, I 530.

καλύμμα, τό, (καλύπτω), намітка, хустка, балець, заслона Ω 93.

καλύξ, ὄκος, ἴ, чаша, чашочка, чашковата сережка, заушниця, сережка, ковток, Σ 401.

καλύπ-τρη, ἴ, намітка, хустка, обвінка, заслона.

καλύπ-τω, f. καλύψω, ipf. κάλυπτε, aog. (ἐ)καλύψα, prt. pf. p. κεκαλυμμένος, pt. aog. καλύσθεις, aog. m. καλύψατο, plpf. κεκαλύπτο, -υσθ' (celo), вкриваю, закриваю, обкутвую, накриваю, покриваю, прикриваю, обкриваю, обіймаю; ψαλάθουσι занову пісками (P), прикладаю (C) A 460, оповиваю, затулюю, заслонюю, ховаю, скриваю, прячу, *τινί τι* покриваю, вкриваю кого чим; *νοκτί* тивз т. зн. убиваю. Med. закриваю ся, вкриваю ся, закутую ся, закидую на себе, заслонюю ся, *κρηδέμνω*; *κεκαλυμμένος ἔπιπῳ* сховавшись; пор. *ἄμφ-, ἐκ-, κατα-, συγ-, περι-*.

Καλύψω, ὄος, οὔς, донька А-тляса на остр. Origiі α 50, дер-

жала у себе Одиссея через сім років η 244; *διὰ θεῶν, εὐπλόκαμος, ἠύκομος, κιδήεσσα, δολέεσσα, δεινὴ θεός, πότνια νόμῳη*.

Κάλλας, αντος, Кальхант, син Тестора, грец. віщун A 69, N 45.

κάμ, зам. κατά перед μ: *κάμ μέσσον*.

κάμαξ, ακος, ἴ, жердка, тичка, тика винна Σ 563.

κάμ-ατος, ἐ, (κάμνω), праця, труд, робота; утома, стома (P), втома (B), ослаблене, знемога, змора, біда, прикрість, трудність.

κάμβαλε, зам. κάββαλε, κατέβαλε, гл. *καταβάλλω*.

κάμε, aog. від κάμνω.

Κάμειρος, Камейр, місто на захід. побережжю остр. Родосу В 656; тепер Ferachio.

κάμινώ, οὔς, γρηῶς, стара жінка при печі, стара баба цокотуха (B) σ 27.

καμίξας, гл. καταμίγνυμι.

καμμονίη, ἴ, (καταμένω), витревалість в борбі, перемога X 257.

κάμ-μορος, ον, (κατάμορος), дуже нещасливий, нещасний, безталанний (B), бідний.

*κάμνω, ipf. ἔκαμνε, κάμνε, aog. ἔκαμον, κάμον, pt. καμών, pf. κέκμηκας, pt. κέκμηώς, ὄτι, асс. pl. -ότας, med. f. κέκμηται, aog. 1. pl. κέκμημεσθα, втомляю ся, зморюю ся (B), силкую ся (P), турбую ся (B), гарую, мучу ся, труджу ся, умліваю, знемагаю, спрацьовую ся, мозолю ся, напружаю ся, стараю ся усильно; *χεῖρα* рука мені омліває, знемагає, я утомив, так *γυῖα, ὄμον*; *ἐπεὶ κε κάμω πολεμίων* охлявши в битвах (K), утомившись боем (C); так *κάμνω θεῶν, ἐλαύνων*; 3 part. *οὐδὲ τόσον δὴν ἔκαμον τανύων* та не довго я силкував ся лука натягнути, натягнув не дов-*

го силкуючись; *κεκμηώς* втомлений, трудний, згарований, охлялий, омлілий; *καμόντες* зможені, ослаблені, охлялі, втомлені, що померли, померші; trans. *καμ. τεύχων* тяжко працюю, роблю, старанно, з трудом виготовляю, роблю, споруджаю, ткаю, будую *νῆα*. — Med. обраблюю, справляю собі, для себе, запрацювую собі, заробляю, придбаю, заталаную, здобуваю, набуваю собі, доробляю ся, заслугою; *οἱ κέ σφιν νῆσον εὐκτιμένην ἐκάμοντο* були-б собі працюю гарно справили, і 130.

κάπτω, inf. f. *κάμψεν*, aor. *ἔκαμψε*, згинаю, нагинаю, закривлюю, кривлю; *γόνυ* склоняю (P) коліна (т. в. сїдаю, щоби спочити); *γόνυατα ἔκαμψεν, χεῖρας* ноги охляли в него і руки, або залякли; *ὑπὸ γλώχινᾳ* загинаю під.

καμπ-ῶλος, 3. загнений, вигнутий, круглий, закривлений, кривий.

κᾶν-ᾠχέω, звучу, дзвенькаю (B), звеню, гомоню, лунаю, брящучу, τ 469.

κᾶν-ᾠχή, ἡ (сапо), звук, голос, гомін, бряскіт, бряск, гук, лоскіт, гукіт, гамір, туркіт, клекіт, бренькіт, скригіт (зубів), стукіт, тупіт; *κακχῆν ἔχε* зазвенів, залунав.

κᾶνᾠχίζω, лунаю, звучу, роздаю ся, гомоню, лускаю, гремлю, гуджу, тріскаю, тріщучу, лопочу, гуркочу.

κᾶνεον, κᾶνειον (*κᾶννα, κᾶνη* троцца), τό, кошик, каганок (P), кошіль, кошалка (B), миска, полумисок, *χρῦσεον, χᾶλκαιον*.

καρνεύσας, part. aor. від *κατα-νεύω*.

καρ-ών, ὄνομα, ἐ, власт. трости-на або палиця з трости; а) цїв-

ка, човнок ткацкий Ψ 761, стовець, стовпок; б) держак, держало (при щиті з внутр. сторони).

καπ, або *καφ*, pt. pf. зі знач. praes. *κεκαρηότα*, тяжко віддихаючий, ледво дышучий.

κάπ, зам. *κατά*, перед π і φ; *καπ πεδίων*.

Κᾶπανεύς, ἦρος, Капаней, син Гішпоны і Ляодіки, оден із сімох князів перед Тебами В 564.

Κᾶπᾶννιάδης, і *Καπανήος* υἱός, син Капанея, Стенель Δ 367.

κάπ-ετος, οἰο, ἡ (*σκάπτω*), діл, рив, яма, вертеп, перекип; гріб, могила Ω 797.

κάπη, ἡ (*σκάπτω*), жолоб, ясла, *ἵππειαι, ἀμφρόσια* δ 40, θ 434.

καπν-ίζω, aor. *κάπνισαν*, роблю дим, димлю, т. в. запалюю, розпалюю огонь В 399.

καп-ρός, ὄν, ὅ (*καπ, καπῶ*, vapor), дим, туман, имла, мрака, пара, μ 217, αἶθος.

κάππεσον, aor. від *καταπίπτω*.

κάπριος і *κάπρος*, дик, одинець, дикий кабан, також *σὺς κάπριος* і *κάπρος*.

Κᾶπυς, υἱος, син Ассарака, отець Анхіза Υ 239.

καπύω, гл. *ἀποκαπύω*.

1. *κάρ*, зам. *κατά* перед ρ: *κᾶρ ῥόον*.

2. *κᾶρ* = *κᾶρη* (*κρη*), голова; *ἐπὶ κᾶρ* на голову, *κομὴ* головою, стрім-голов, на стрім-голов II 392; пор. *κᾶρη*.

3. *κᾶρ*, gen. *καρῶς*, (*κᾶίρω*, відтинок), дрібна, нічо не значуща річ; *τίω δέ μιν ἐν καρῶς αἴση* его вважаю за ніщо, зовсім не, ні трохи.

Κᾶρ, pl. *Κᾶρες*, Карийці в полуд. зах. м. Азії, В 867, К 428.

Καρδάμυλλη, місто в Ляконії над месеньским заливом I 150.

καρδίη, ἡ, серце, душа, розум; лише на початку стиха. Пор. *καρδίη*.

κάρη, τό, (п. *καρη* і *-ηκτ*), gen. *κάρητος*, *-ήκτος*, dat. *κάρητι*, pl. *κάρηκτα*; (п. *κρατ*), gen. *κρατός*, *κράτος*, dat. *κρατί*, *κράτι*, acc. *κράτα*, gen. pl. *κράτων*, dat. *κρατί*; (п. *κράτες*) dat. *κράτεσσι*, acc. *κράτα*, голова, головка (маку), маківка, верх, вершок, шпиль; ἐπὶ *κρατός* λυμένος на кінці, в горі, горою.

καρη-κομόωντες, гл. *κομάω*.

κάρη-ηρον, τό, голова, вершок, вершина (P), узвершина (K), висота (C), замок, кріпость.

Κάρησος, Карез, побічна ріка Айзена в Мизії, у обніг Іди M 20.

καρχαίρω, ірф. *κάρκхирε*, дрожу, трясу ся Y 157.

καρχ-ἄλλιος, су, пориваючий, нагальний; швидкий і, скорий; *καρχαλίως*, adv. мерцій (C), пильно (B), скоро, швидко.

καρρός, ἐ, (сагро), а) овоч, ягода, зерно, хліб, плід ἀρούρης; б) ручний сугав (висше долоні), запястьє, поруче (P).

καρρέζουσα, гл. *κατάρεζω*.

καρτερό-θυμος, су, сильний серцем (P), умом, мужний, великодушний, статочний.

καρι-ερός, ἅ (*κάρτος*), сильний і, кріпкий, дужий, кремізний, міцний, могутний (C), могучий, відважний, хоробрый *φάλαγγες*, дуже завятий (C); великий, страшний, зухвалий, смілий, буйний; ἔργα, ἔλκος, ἔρκος.

κάρτιστος (*κρατός*), найсильніший, найдузший, наймогутчийший, найзавятійший, найтяжший, *μάχη*; *κάρτιστον* найпевніше, *φείδειν* найліпше втікати; найхоробріше діло.

κάρτος, τό, зам. *κράτος*, сила, кріпость, могучість, відвага, побіда P 623 и., перемога.

καρτώνω (*κάρτος*), скріпляю, аог. m. *ἐκαρτόνωντο φάλαγγας* свої ряди боеві, або уставляю сильні ряди б.

Κάριστος, Карист, місто на полуд. побережжю Евбої В 539, т. Caristo.

καρφ-ἄλλεος, ἅ, а) сухий ἦμα; б) глухий N 409.

κάρφω, f. *κάρφω*, аог. *κάρψε*, сушу, стягаю, морщу, *χρόα*.

καρχ-ἄλλεος, ἅ, шереткий, рапаний, острый, сухий; *δίψη* із спраги висушений, з висушеним горлом Ф 541.

καρχᾶρ-όδους, ουτος, з острими зубами, острозубий, острозубатий, *κόνες*.

κάρφω, ε, гл. *κάρφω*.

κᾶσι-γνήτη, ἡ, (рідна) сестра. *κᾶσι-γνήτης*, ἐ (*κᾶσις*, *γένος*), рідний брат, брат, свояк.

Κᾶσος, Каз, остров в карпатськім морю коло Косу, тепер Casso В 676.

Κασσ-άνδρη, Касандра, найгарнійша донька Пріяма, мала від Апольона дар віщованя, але що ему не була прихильна, проте розгніваний бог вчинив, що ніхто вї не вірив. По збуреню Трої стала невільницею Агамемнона, а Клітаймнестра убила вї враз з Агамемноном λ 420 сл.

κασσίτερος, ἐ, цина, *ἐκνός*.

Κασσι-άνειρα, мати Горгітиона.

καστορῦσα, гл. *καταστορένυμι*.

Κάστορ, ορος, а) син Гіляка, кор. Крети ξ 204; б) син кор. Тиндарея (Зевса) і Леди, брат Полідевка і Гельни λ 299 Γ 237. *κᾶσχεθε*, зам. *κατέσχετε*, гл. *κατέχω*.

κατὰ, по слові *κάτα*, *κατ'*; перед γ деколи *κάγ*; *κάγ γόνυ*; перед δ *κάδ*; *κάδ δέ οί*; перед κ *κκκ*; *κκκ κεφαλής*; перед μ *κᾶμ*; *κᾶμ μέσσον*; перед φ і π *καπ*; *κᾶπ φά-*

λαρ'; перед ρ κάρ: κάρ ῥόν; так і в зложеннях: κάββαλε, καθδύσαι, κάλλιπε, κινεύσας, κάππεσον, κερρέζω, κικκείοντες, κάτθανε, κάκτανε, καστορνύσαι, κάσχεθε. 1) Adv. на долину, з гори, з верха, з гори на діл, з, із; так само в зложеннях: з гори, на долину, проти, напроти, протівно; часто лише скріплює значінє слова незлож. як наше: роз, з, за, ви, по, пере, зовсім. 2) Praep. а) з genet. з гори на діл, з, із: κατά πέτρης, κατ' οὐρανοῦ зі скали, з неба; κατ' οὐρανος з гори, κελθ' ἴππων з возів; і д, д о, н а, на що, по, через що: κατ' ὀφθαλμῶν на очи, на, по очах, κατ' ὤμων понад, через плечі; κατ' αὐτοῦ по нїм; κατά ῥινῶν через ніс; κατά νήσου на, по; κατά σπείρους в печері, скрізь по печері; κατά χθονός, γαίης в землю, під землю; κατ' ἄκρης з гори (до долу), зовсім. — б) з accus. у, в, на, при, між, по, через, здовж, ід, до: κατά πόντον через море, по морю; κατά στρατόν через військо, через табор, в таборі, у стані, край стану (С); κατά θυμόν в серцю, в душі; у, в, серед, між, в середині: κατά πτόλι, κελθ' Ἑλλάδα, δῶμα, κλόνον, ὕλην; κατ' ὄσσε в очи, κατά γαστέρα в живіт; κατά ῥίνας через ніс, носом; κατ' ὠτειλήν через рану; κατά στόμα з рота; κατά μέσσους в середині; κατά σκοπιάς з горбка; д о, і д, κατά πόντον; протів, κατ' αὐτοῦς σταίησαν; з а, κατά πηγήν за ділом; κατά δαίτη на бенкет; κατά ληΐδα ізза добичі; після, відповідно до: κατά κόσμον після порядку, в порядку, докладно і в належнім порядку; κατά μόρην після справедливости, як належить ся, як годить ся; κελθ' ἡμέτερον νόον після нашої волі, гадки; κρομβοιο λοπόν κάτω на подобу

лушини цибулі, нїби з цибулевої шкаралуши (Б); κατά ῥόν з рікою, κατά κύμα по філях; κατά φύλα після племен; κατά στίχας після рядів, рядами; κατά πάντας до усіх К 117; κατ' ἑμ' αὐτόν сам про себе; κατά σφέας самі про себе, осібно, після поодиноких племен.

κατα-βαίνω, аог. κατέβην, 3. pl. -έβησαν, -έβαν, conі. -βείομεν, opt. -βαίη, ірв. κατάρθθι, inf. βῆναι, βήμεναι, аог. m. κατεβήσατο, conі. βήσεται, ірв. κατάρθσας, сходжу, іду долів, з гори, спускаю ся, іду до, заходжу, приходжу на діл, злажу; κλίμακx сходжу, спускаю ся (Б) по сходах; θάλαμον до комнати, світлиці (комори), ὑπερώϊα спускаюсь, сходжу з горішних комнат; ἐφόκλιον спускаю ся на долину здовж керми, по кермі. Ἐσ-, ὑπερ-

κατα-βάλλω, аог. sg. 3. κάββαλε (або κάμββαλε) зам. κατέβαλε, кидаю (на долину), скидаю, викидаю, віон пуекаю, креїон пристапляю, присуваю; οὐατα κάββαλεν спустив, повісив (Б); δάκρυ пуекаю, зронюю; кидаю об землю, повалюю, вбиваю, збурюю, розвалюю; складаю, кладу, постапляю; осібно κ 172, ρ 135, В 692.

καταβείομεν, καταβήμεναι, καταβήναι, гл. καταβαίνω.

κατα-βλόσσω, переходжу, вештаюсь (Б), ходжу по, асту.

(κατα-βρόχω), opt. аог. 3. sg. -βρόξαιε, проковтую, проликаю, випиваю, глитаю, δ 222.

κατα-γυράσκω, і καταγυράω, ірф. καταγύρα, старію ся, τ 360, ι 510.

κατ-αγίνέω, ірф. -αγίνεον, спроваджую, зношу, вожу, ὕλην κ 104.

κατ-άγνυμι, f. καταγῆω, аог. κατέαξε, -αμεν, κατήξε, розбиваю, ломлю, товчу, торощу; осібно τ 539, θ 403, 417, Ϝ 341.

κατ-άγω, аог. -ήγαγον, т. ήγαγόμεθα, inf. f. καταγέμεν, ipf. т. ήγето, άγοντο, веду (на діл), спроваджую, приводжу, проваджую, припроваджую, запроваджую, εις Αίδα; відставляю, веду, приношу, гоню, заганняю (про вітер), приганяю. Med. прибуваю, досягаю (Б), в'їзджаю, підпливаю, припливаю, пристаю до берега, причалюю; κατά δέ φρόνιν ήγαγε приніє відомість, розвідав (Б) § 258.

κατα-δαίωμαі, fut. κατά πάντα δάσονται, розділюю; розриваю, роздираю, розпанахую, розшарпую, пожираю X 354.

κατα-δάλλω, аог. -έδαψα, розриваю, розшарпую, рву в шматки (Б).

κατα-δαρράνω, лише аог. κατέδαρραον, 3. du. καδδραδέτην, сопі. καταδραράω, засну, заспляю, сплю.

κατα-δέρομαι, гляджу, споглядаю на що, αὐτοῦς λ 16.

κατα-δέω, аог. 2. s. -έδευας, змочую, поливаю, обливаю, χιτώνα (σῆνσι) I 490.

κατα-δέω, ipf. κατέδει, аог. -έδηρε, сопі. -δήρη, припинаю, привязую, ἔππους ἐπὶ κάπησι; звязую чим, ἐν δεσμῷ заковуу в кайдани (Б), завязую, замикаю, закриваю, νόστον; κατά δέ προμνήσι' ἔδηρα X 436, § 61, σ 290, β 425.

κατα-δημο-βορέω, inf. аог. -ρήσαι, спільно хісную ся чим, споживаю, з'уживаю як спільне добро, користую ся, спільно проїдаю, з'їдаю.

καταδράω, гл. καταδραράω.

κατα-δύω, аог. 2. κατέδυ, if. καταδύσαι, -δύμεναι, pt. -δύς, -δύντι, fem. pl. καδδύσαι (зам. καταδύσαι); fut. т. -δυσόμεθα, аог. 2. sg. κατέδυσετο, ipv. καταδύσεο, а) захожду, западаю, сїдаю (сонце, С); б) іду до, мандрую, являю ся, за-

ходжу, входжу в що, δόμον, ὄμιλον, μάχην; веуваю ся, втискаю ся, дістаю ся, загнїзджую ся; в) вдягаю, одягаю, вкладаю на себе; осібно Δ 222.

καταειμένος, καταεινύσαν, гл. καταέννυμι.

καταείωω, гл. κάτειμι.

κατα-έννυμι (καθέννυμι), аог. καταέννυσαν Ч 135, pt. pf. p. καταειμένος, одягаю, покриваю, νέκυν θριξί; ἕρος κατ. ὕλη укутана лісом (Б), покрита.

κατ-αΐζαίνω, аог. it. -ζήνασκε (αΐζαίεσι), висушую, λ 587.

κατα-θάπτω, inf. аог. κατθάψαι похоронюю, погребую, ховаю.

κατα-θειναι, καταθείομαι, καταθείομεν, гл. κατατίθημι.

κατα-θέλω, аог. κατέθελεξе, очаровую, зачаровую, перемінюю.

κατα-θέντε, καταθέσθαι, καταθήσω, гл. κατατίθημι.

κάτα-θνήσκω, аог. κάθανε (зам. κατέθανε), pf. καταθνήκασι, орf. -τεθνήκη, pt. -τεθνήωτος, -νηύης, Умираю, я є покійний, паду (в борбі), гину, погибаю.

κάτα-θνήтός, 3. смертний, άνήρ, άνθρωπος.

κατα-θρώσκω, аог. κάδ' δ' ἔθорε, зіскакую, есачу в, до, Δ 79.

κατα-θύμιος, 3. що є на серцю, на гадїї, в, на мисли; μηδέ τί τοι θύνατοс κατ. ἔστω т. в. не думай про смерть.

κατα-ιάπτω, гл. іάπτω, β 376.

κατα-βᾶτός, зам. καταβ., що крізь него хто проходить (Б), приступний для кого, θύραι άνθρώπων v 110.

κατ-αικίζω, pf. p. κατήκισται, споганюю, брукаю, з'огиджую; ps. снидію, я є забруканий, замараний π 290, τ 9.

κατ-αισσω, -αίξασ, гл. айсσω.

κατ-αισχώνω, з'огиджую, обругую, збездещую, осоромляю,

соромом покриваю (Б), ганьблю, завстиджую, споганяю.

κατά-ίσχω, населяю, заселяю, займаю, замешкую, живу, пробуваю, : 122.

κατ-αἴνυξ, γος, ό, шишак, шоломок, шлик, капиця, К 258; ἀφαλος, ἄλλοφος.

κατα-καίριος, смертельний, τέλος Λ 439.

κατα-καίω, inf. -καίμεν, аог. κατέκηε, conі. κατακλήρμεν, inf. κακλήκι (-εіки); аог. р. κατὰ πῦρ ἐκάη, палю, спалюю, поपालюю, пеку; πῦρ ἐκάη огонь выпалив ся, жара спала (Р); часто осібно, γ 461.

κατα-κάλυπτω, накриваю, закриваю, заслонюю, вкутаю (Б), обвиваю, обкладаю μηρούς κνίση; med. κραττα свою голову.

κατακείαι, inf. аог. від κατακκίω.

κατά-κειμαι, 3. pl. κατακείαται, inf. κείσθαι, ipf. -έκειτο, лежу, спочиваю, находити ся.

κατα-κείρω, аог. κατέκειραν, обстригаю, обтинаю; з'їдаю, проїдаю, пеую, нищу, прогайновую, розтрачую, збавляю (Б), βίστον, σίκον, μήλα.

κατα-κείω, іду спати, спочивати; part. κακκείοντες, хочу положить ся, спочивати, іти на спочинок, бажаю спочити (С).

κατακίηαι, **κατακίημεν**, **κατακίημεν**, гл. κατακκίω.

κατα-κλάω, ipf. -έκλων, аог. р. 3. s. κατακλάσθη, ломлю, розломлюю, переломлюю, відломлюю, відриваю, загинаю, роздавляю, надломлюю, товчу; ἦτορ κατεκλάσθη, серце стиснуло ся, краяло ся, з нудьги захолонуло (Б), похолонуло на серці (Б).

κατα-κλίνω, pt. аог. κατακλίνης, згинаю, схиляю, кладу на що, δόρυ ἐπὶ γαίῃ κ 165.

Κατακλῶθες, гл. Κλῶθες.

κατα-κοιμάω, усниляю, аог. р. κατακοιμήθημεν, ipv. κατακοιμηθήτω, inf. -κοιμηθήναι, кладу ся спати, іду на спочинок, сплю, спочиваю, уживаю спочинку.

κατα-κοσμέω, порядкую, ладнаю, приводжу до порядку, споряжаю (Б), уладжую, δίστον ἐπὶ νεορῆ прикладаю, приладнаю.

κατα-κρεμάννυμι, аог. καδ' δ' ἐκ πασσαλῶσιν κρέμασεν, вішаю, завішу на кілку, на крюку (Б).

κατά-κρηθεν, κατὰ κρηθεν (κάρ), над головою, з гори, спонад голови; від голови, з гори аж до долу, зовсім, наскрізь.

κατα-κρύπτω, ховаю, заховаю, скриваю, прикриваю, заслонюю; удаю, притворю ся.

κατα-κτείνω, f. -κτενεῖ, -κτανέουσι, f. m. -έεσθε (зі знач. pass. vac поубивають), аог. -έκτανε, opt. κατακτείναιε, conі. -κτείνη, inf. -ναι, pt. -νας, аог. 2. -έκτανον, ipv. κατάκτανε, κάκτανε, ep. аог. κατέκταν, κ, inf. -κτάμεν(αι), pt. -κτάς, med. -κτάμενος, аог. р. 3. pl. κατακτάθεν (полягли), вбиваю, перебиваю (Б), зарубую, страчую, забиваю; осібно γ 307.

κατα-κύντω, аог. κατέκυψε, схиляю ся, нахиляю ся, згинаю ся.

κατα-λαμβάνω, хватаю, пиймаю, імаю, зглитую (Б), пориваю, ловлю, займаю, заволодію, обнимаю, огортаю; εἴτε κάματος κατὰ γυῖα λάβησι як труд утомить сустави, як розболять ся (Б); ὡδτα спину обхоплюю (Б).

κατα-λέγω, f. -λέξω, аог. κατέλεξα, ipv. κατάλεξον, inf. -λέξει, кажу, оповідаю, виводжу (Р), висказую, розказую, вичисляю, подаю, показую, виявляю; τινα розказую про кого.

κατα-λέγομαι (λεχ), f. -λέξεται, аог. -έλεξαιτο, ipv. κατάλεξι, аог. 2.

κατέλεκτο, inf. καταλέχθαι, pt. -λέγμενος, кладу ся спати, іду спочивати, лежу, спочиваю.

κατα-λείβωμαι, капаю, теку, стікаю, ллю ся з гори, спливаю, протікаю, (ἐξ λακίμων) Σ 109.

κατα-λείπω, if. καλλείπειν, f. καλλείψω, -ειν, aog. κάλλιπον, κάλλιψ', if. καλλιπέειν, полишаю, лишаю по собі, зіставляю, опускаю, покидаю, відступаю, лишаю за собою, утрачую; часто осібно λιλπών катὰ πατρίδα σ 257.

καταλέχθαι, inf. aog. 2. гл. καταλέγομαι.

κατα-άλέω, aog. κατὰ-ἄλεσαν, розмелюю, змелюю, υ 109.

κατα-λήθωμαι, зовсім забуваю, θανόντων X 389

κατα-(λ)λοφάδεια (-δία), = κατὰ λόφου, adv. на карку, через плечі, на плечох, φέρειν κ 169.

κατα-λύω, відв'язую, випрягаю, розпрягаю, ἵππους; розпускаю, розв'язую, розриваю, нищу, руйную, збурую, πολλῶν κάρηνα по-валюю вершини городів (P), замки.

καταλωφάω, віддихаю, відпочиваю по чім, приходжу до себе, отямлюю ся, охолону; καὶ δὲ-κῆρ λωφάσεις κακῶν полекшалоб на серці од кривди (B).

κατα-μάρπτω, conі. a. -μάρψη, хватаю, схвачую, похвачую, досягаю, доганяю, одолюваю: κατὰ γῆρας ἔμαρψε, ω 390.

κατα-αἰάομαι, aog. -αἰήσατο, нагромаджую, назбираю, нагортаю Ω 165.

κατα-αἰύσομαι, aog. κατὰμύξατο, задрасну собі, поколюю (P), χεῖρα E 425.

κατα-амφι-κάλύπτω, закриваю зовсім, κεφαλή κατὰ ῥάχος ἀμφικαλύψας вкутавшись геть з головою у (B) ξ 349.

κατα-νεύω, pt. κατᾶν(ν)εύων, f. -εύομαι, aog. -ένευσα, ἱρν. κατάνευσον, pt. κανεύσας, киваю, моргаю, вволяю (P), годжу ся, даю ознаку (C), мотну (B), поводжу (головною), притакую, призволяю, впесняю, прирікаю, обічною, згоджую ся, пристаю на що, признаю, потакую, κρατί, κεφαλή.

κατα-νέω, aog. -νήσαντο, випрягли η 197.

κατα-άνομαι, гиню, пропадаю, минаю ся, щезаю.

κατα-άνηται, з гори на долину.

κατα-άντησιν, гл. ἀντησitis.

κατα-ανιχεῖ, adv. просто на долину, τέγες.

κατα-πάλλομαι, aog. κατέπαλτο, спускаю ся, зіскакую, на діл кидаю ся, або злітаю.

κατα-πατέω, дончу ногами, подоптую, ломлю; κατὰ δ' ἔρκια πάτησαν Δ 157.

κατα-παύω, τό, відпочинок, успокоєнє, потіха, пільга, відрада, розрада P 38.

κατα-παύω, inf. -έμεν, f. -τω, -σέμεν, зупиняю, покінчую, відводжу від чого, закінчую, умиряю, успокоюю, заспокоюю, улагоджую, втихомиряю, задержую, повздержую, перешкоджую в чім, роблю кінець, убиваю II 618; з gen. ἀφροσυνάων, ἀργυροφίης τινα.

κατα-πεδάω, вяжу, звязую, перешкаджаю, мішаю.

κατα-πέσσω, aog. -πέψη, переварюю, травлю; зупиняю, перепиняю, повздержую γέλον A 81.

κατα-πειάννυμι, розтягаю, простираю, розводжу, розвішую над чим; осібно Θ 441.

καταπεφνών, гл. κατέπεφνον, убив.

κατα-πήγνυμι, aog. -έπηξε, ветро-млюю, вбиваю, впишаю, наби-ваю, ἐπὶ γῆρσιν в землю. Med. aog.

κατέπηκτο, застрягаю, вбиваю ся, сильно стою; ἐν γαίῃ.

κατα-πίπτω, аог. κάππεσον, спадаю, упадаю, полягаю, повалююсь, шубовсну (Б), перевертаю ся; χαιμάζε, ἐν κονίῃσι, παρὰ ποτὶ κάλλεσε θυμῶς, відвага упала під ноги, т. в. зовсім щезла, упала, покинула їх.

κατα-πλέω, пливу ід берегови, припливаю, пристаю до берега, причалюю, : 142.

κατα-πλήσσω, повалюю; лякаю, перестрашую; аог. р. κατεπλήγη, був зворушений, переляканий, заляканий, залякав ся, зжахнув ся, затревожив ся, ἥτορ в серцю, піднува духом (Р).

κατά-πρηνής, ες, наперед, на діл, долів похилений, спущений; χειρὶ καταπρηνεί плоскою рукою, долонею.

κατα-πιήσσω, рт. аог. -πτήξας, аог. 2. κατέπτην, 3. du. -πτήτην, згинаю ся, нахиляю ся, схиляю ся, прикучну, кучком сїдаю, присїдаю, скуюлю ся, ховаю ся, скриваю ся, ὑπ' ἔχρεσι схиляю ся під віз; осібно φ 190.

κατα-πιώσσω, трепечу (Р), зі страху ховаю ся, лякаю ся, я в заляканий, трусливий.

κατα-πύθομαι, гнию, порохनावію, пеую ся, Ψ 328.

κατ-ἀράομαι, -ῶνται, -ηράτο, бажая кому (що злого), ἀλγας, лихословлю, проклиная; πολλὰ κατηράτο кляв тяжко (Р).

κατα-ρέζω, рт. κηρέζουσα, аог. κατέρεξε, гладжу, гладкаю, потріную (Б), пещу (Р), голублю (С).

κατ-αῖγλητός, 3. страшний, лячний, що страх наводить, зненавджений ξ 226.

κατα-ρέω, пливу по чім, на долину, теку, люю ся, протїкаю, спливаю, χειρὸς з руки; часто осібно.

κατ-ἀρχομαι, починаю жертву, свьате діло (чим, від чого), χερνύξ водою, γ 445.

κατὰ-σαλήη, сопі. аог., гл. σή-πομαι, гнию, порохनावію, пеую ся Т 27.

κατα-σβέννυμι, аог. κατέσβεσε, гашу, загашую, погашую, πῦρ: осібно Ψ 237, Η 293.

κατα-σείομαι, аог. κατέσῴτο, поспішаю в долину, спадаю, лещу, пливу в долину, з асс. βέεθρα спливаю до русла Φ 382.

κατα-σιάω, отїнюю, затїнюю, заслонюю, μ 436.

κατα-σιύω, inf. аог. κατὰ τε σιύξει, палю зовсім, спалюю.

κατα-στορέννυμι і -σιόρῶμι, рт. καστορνύσα, аог. (ε)στόρεσα, розтягаю, простираю, стелю, розстелюю, застелюю, покриваю; καὶ μὲν βοήην στόρεσ' υ 2, γ 73.

κατα-σιυγέω, аог. κατέσιυγε, я в заляканий, затривожений, застрашений, дрожу, жахаю ся чого; κατὰ δ' ἔστυγον αὐτὴν злякали ся вї, од страху трохи не померли (Б) κ 113.

κατασχεθεῖν, κατῶσχη, гл. κατέχω.

κατατεθναίη, κατατεθνηῶτος, гл. καταθνήσκω.

κατα-τείνω, сильно натягаю, витягаю, притягаю, стягаю до себе, або назад.

κατα-τήχω, аог. κατέτηξε, топлю, розтоплюю, χύσων; med. (intr.) розтоплюю ся, таю, розтаю (Б); пропадаю, вяну, схну, журю ся, ἥτορ в серцю, серцем нуджу.

κατα-τίθωμι, f. -θήσω, аог. κατέθηκα, рт. κατέθειμεν, κατέθεσαν, сопі. καταθείμεν, ipv. κατέθετε, inf. καταθεῖναι і κατέθειμεν, рт. du. καταθέντε; med. аог. κατέθειθα, κατέθειστην, κατέθεντο, сопі. καταθείομαι, inf. -θείσθαι, рт. κατέθειμενος, скла-

даю (на діл), кладу, ставлю, поставляю, складаю; εἰς Ἰθάκην висаджую, виношу на беріг в І.; заношу, переносу; εὐνήν стелю постіль, κρητὰς спускаю; заношу, приношу; відкладаю, кладу на бік; заховаю, зберігаю, ховаю, τόξον, γὰλα; складаю, визначую (в нагороду), уряджую, устроюю (Б) ἀέθλον. — Med. собі, для себе або своє; похороняю, погребую ω 190, спрятую, ховаю, заховаю, зберігаю собі; осібно ν 119, γ 449, ρ 466. τ 599.

κατα-τρέχω, розтираю, стираю; стаю тягарем, об'їдаю (Б), нищу, λαοὺς δώροισι.

(κατ-αἶθι, ρ 55, **κατανύθι**, ρ 90, там, тут, на місці).

καταφαγεῖν, inf. aor. до καταεσθίω.

καταφέρω, гл. κατέπερνον, убив.

κατα-φέρωμαι, f. κατοίσεται, зношу або спроваджую (на долину), заношу, заводжу, με Ἄιδος εἶσω.

κατα-φθίω, f. -φθίσει, нищу, спонищую, трачу, погубляю, убиваю; aor. med. κατέφθιτο, inf. καταφθίσθαι, гину, загибаю, умираю, пропадаю; ἦρα не стало, вийшло; особл. prt. p. καταφθίμενος що погіб, помер, мертвець, убитий.

κατα-φλέγω, спалюю, X 512.

κατα-φυλάσθην, adv. після племен В 668.

κατα-χέω, aor. κατέχευα, copl. καταχέουη, inf. -χεῖται, aor. m. 3. pl. κατέχοντο, зливаю на що, поливаю, виливаю, розливаю, проливаю; сиплю з гори, наспаю, наношу, спускаю; кидаю (на землю), скидаю, θύσθλα, τεῖχος; або: τεῖχος εἰς ἄλλα затоплюю морем (Р); простираю, опускаю, розпускаю (Р) πέπλον ἐπ' οὐδαι; випускаю ἦρα; розточую δμῆλιν, τινί над чим, або: туманом вкри-

ваю (Р), у туман повиваю (Б); χάριν красою наділяю; ἐλεγγείην, αἶσχος, ἐνεῖδα τιμ соромом покриваю, сором роблю, осоромлюю; πλούτον τιμ наділяю, обсепаю до-статками; καὶ δ' ἄχος οἱ χυτο εφ-θάλμῶσι зі смутку, горя очи зайшли ему туманом; ps. ὅπλα-κατέχοντο снаєті попадали (Б).

κατα-χθόνιος, on, підземний.

κατέαξε, -άξαμεν, гл. κατάρνημι.

κατεβήσεται, aor. від καταβείνω.

κατέδει, ipf. гл. καταδέω.

κατέδομαι, aor. гл. καταδράνω.

κατέδω, f. -έδονται, ім, з'їдаю,

роз'їдаю, пожираю, розшарпую, розриваю; проїдаю, нищу, про-жираю; κατὰ ταῦρον ἐδηρώς P 542; журу ся, гризу ся, нидію, ἐν θυμῶν побиваю ся в своїм серцю, серцем нуджу, вялити серце.

κατ-έεργνυμι, ipf. κατὰ-έεργνυ, замикаю, запираю, зачінняю.

κατέθεντο, **κατέθηχ'**, гл. κατατίθημι.

κατ-εἶβω, виливаю, проливаю, δάκρυ, румсаю (Б), заливаю ся сльозами. Med. пливу по чім, з чого, на долину, пливу долів, спливаю; упливаю, минаю, тану (Б); осібно λ 391, π 332, Π 11.

κατέιδον, aor. до καθοράω, pt. κατιδών, гляджу, споглядаю, дивлю ся (з гори) на долину Δ 508.

κατ-εἰλώω, обвиваю, покриваю; καὶ δέ μιν -εἰλώσω Φ 318.

κατ-εἰμι (εἶμι), κάταισι, inf. -ίμεν, pt. -ίοντα, ipf. -ήεν, aor. m. καταείσατο, іду на долину, сходжу, іду; ἀγρόθεν іду, вертаю з поля (до дому); пливу долів; ἐς λιμένα пливу у, виливаю, в'їзджаю; εἶθι καταείσατο (δέρου) γαίης де копів вбіло ся в землю; пряходжу, повертаю до, δέμον Ἄιδος.

κατέκταθεν, **κατέκτανε**, гл. κατακτείνω.

κατεναίρω, аог. κατενήρατο, у-
биваю, побиваю λ 519.

κατεναντίον, adv. напроти,
проти, ід, τινί Ф 567.

κατ' ἐνέπλησεν, аог. від ἐμπί-
πλημι, наповнила, Υ 470.

κατενώπια, adv. просто в лице,
просто перед очи, проти О 320.

κατεπάλμενος, рт. аог. гл. κατ-
επαλλομαι.

κατέπαλιτο, аог. гл. καταπάλλομαι.

κατεπέιγω (κατά, ἐπέιγω), дуже
тисну, гнету, пригнітаю Ч 623.

κατεπέφνον, сопі. аог. κατα-
πέφνη, рт. πέφνων, πεφών, убив, за-
бив, побив.

κατερείπω, скидаю, повалюю,
вывертаю; intr. аог. κατήρριπεν,
рф. катеррриπε, упадаю, спадаю,
повалою ся; пропадаю, ёрға.

κατέρεξε, аог. від καταρέζω.

κατερητύω, ірф. -ερέτυε, он, за-
держую, здержую; успокоюю,
заспокоюю.

κατεροχάνω, ірф. -ερόχανε і κατ-
ερόχω, сопі. -η, ірв. -ε, ірф. κατέ-
ρουχε, задержую, здержую, остав-
ляю при собі (Р); перешкоджую,
недопускаю, спиняю. Med. мене
здержують, я загаюв ся (Б), про-
буваю, барю ся.

κατερούω, аог. κατερούσε, рт. р.
κατερούσται, іф. κατερούσθαι, стягаю,
спускаю (про кораблі).

κατερόχομαι, f. -ελεύσομαι, аог.
κατήλθου, -ήλυθου, іпф. κατελθέμεν,
рт. κατελθόντα, сходжу (на доли-
ну), приходжу, сходжу ся, при-
буваю, переходжу, іду, вертаю;
спадаю, лечу, упадаю, спускаю
ся (Б) і 484.

κατεροθίω, ірф. -ήροθιε, аог. κατὰ-
ἔφαγε, іпф. φαγέειν, їм, з'їдаю, по-
жираю, проїдаю, глитаю (Скіл-
ля, Б).

κατέσονται, аог. від κατασέομαι.

κατέσχευε, аог. від κατέχω.

κατεννάω, аог. від καταναίω.

κατεννάω, аог. від καταναίω.

κατεννάω, аог. від καταναίω.

κατεννάω, аог. від καταναίω.

κατεννάω, аог. від καταναίω.

κατεννάω, аог. від καταναίω.

κατεννάω, аог. від καταναίω.

κατεννάω, аог. від καταναίω.

аог. 3. рл. κατεύνασθεν, поклади ся,
пішли спати, спочили Г 448.

κατευνάω, орт. аог. -ευνήσασμαι,
кладу спати, усипляю. — Pass.

аог. рт. κατευνηθέντα, кладу ся, або
лягаю спати, іду спати; я уснув.

κατεφάλλομαι рт. аог. κατε-
άλμενος, зіскакую (і пуекаюсь
на кого) Λ 94.

κατέχυντο, аог. від καταχέω.

κατέχω, ірф. κάτεχε, f. καθέξει,
аог. 2. κατέσχε, -ετο, -έσχεθον, 3. sg.
κάσχεθε, сопі. κατάσχη, а) держу
на долину, схиляю, нахиляюсь;

б) держу, задержую, придер-
жую, здержую, спиняю; в) зай-
маю, заслонюю, вкриваю, прий-
маю (земля, Б), закриваю νύξ

οὐρανόν. — Med. накриваю ся,
вкриваю ся, одягаю ся; πρόσωπα

χερσὶ закриваю; вкривають мене,
задержують, я забарив ся; про-
буваю, ёрға κατά δῆμον і 6; κατὰ

γῆρας ἔχει χεῖρας старість скувала
(Б) λ 497, ω 530, В 560.

κατήϊεν, ірф. від κάτεμι.

κατήϊισται, рт. р. від κατακίζω.

κατήλθον, -ήλυθον, гл. катер-
χομαι.

κατηλιάω (ῥηπιο), злєкшую,
уемиряю, успокоюю; ὀδόντι κατ-

ῥηπιώντο біль перестав (Р), у-
став E 417.

κατηρεφής, ёс (ερέφω), дахом
вкритий, σταθμοί, κλισίαι; скле-
плений, підгорній (Б), σπέος;

зверха покритий; δάφνησι лавро-
вими деревами вкритий, затіне-
ний і 183; intr. κῶμα що надви-
сає, з гори покриває, мов висока
гора (Б).

κατήριε, аог. від катеріπω.

κατηρείη, ῥ, унокоренє; о-
скорба, стыд, сором, неслава,
нечесть, ганьба.

κατηρέω, аог. -ήρησεν, я є сум-
ний, засмучений, я є в клопоті,
заклопотаний.

κατηρέω, аог. -ήρησεν, я є сум-
ний, засмучений, я є в клопоті,
заклопотаний.

κατηρέω, аог. -ήρησεν, я є сум-
ний, засмучений, я є в клопоті,
заклопотаний.

κατηρέω, аог. -ήρησεν, я є сум-
ний, засмучений, я є в клопоті,
заклопотаний.

κατηρέω, аог. -ήρησεν, я є сум-
ний, засмучений, я є в клопоті,
заклопотаний.

κατηρέω, аог. -ήρησεν, я є сум-
ний, засмучений, я є в клопоті,
заклопотаний.

κατηφής, ἕς, (φάος), упокоренний, осоромлений; κατ. ἐσομένην буде нам соромно (B) ω 432.

κατηφών, -όνος, f. ἡ, сором, ганьба; pl. κατηφόνες огідні, мерзені, безсоромні Ω 253.

κάτθανε, аог. гл. κατθανήσκω.

κατδάψαι, inf. аог. гл. κατκαθίπτω.

κατθέμεν, κάτθεμεν, κάτθετε, κάτθεσαν, гл. κατκαίθημι.

καιδών, pt. аог. гл. καίειον.

καίμεν, καίοντα, καιούσα.

гл. кáтeцм.

κατ-ίσχω, κατáσχω, inf. -έμεν(αι), задержую, здержую, придержую, спиняю, звертаю; νῆξ кермую, правлю, прибиваю до берега, причаляю. — Med. coní. -ίσχεαι, задержую для себе; κατáσχεται, гл. κατá-ίσχω, ι 122.

καίοισεται, fut. від καταφέρωμι.

κατ-όπισθε(ν), adv. а) з заду, за собою, νεός з заду на човен (B); за, поза; б) на будучність, в будуче, незабаром, потім, по собі (B), ρ 116.

κάτω, adv. на долину, в діл, в низ (в землю).

κατ-ωθέω, стручаю, спихаю, скидаю, καθ' ὃ ἔωσεν II 410.

κατ-ομαῖδιος, 3. кинений від рамени, δίσχος кинений сильним раменем, або з розмахом рукою Ч 431.

κατ-ομαῖδόν (ῶμος), від рамен, κ. ἐλάυνεν вдарити з розмахом рукою; (иньші: вдарити, бити по хребтах).

κατ-ωρυχής (κατῶρυξ), dat. pl. κατῶρυχέεσσι, вкопаний (в землю), впущений, λίθοι.

Καύκωνες, Кавкони, пелясгійске племя в Трифілії, і м. Азії γ 366, К 429, Υ 329.

καυλός, ὁ (caulis), (горішний) кінець ратиська, черенець, че-

ренок, держан, держак, ручка, держало; рукоять (меча).

καῦμα, τό (καίω), спека, горячо, духота, сквар, опаль E 865.

καύσταιρα, adi. gen. -ης (καίω), горяча, завзята, μάχη Δ 342.

Καύστροιος, Кайстрій, ріка в Йонії, В 461.

καὐτός, -η, зам. καὶ αὐτός, -ή.

καφ-, pt. pf. асс. κεκαφῆστα, що тяжко віддихає, ледво дише, віддає θυμόν.

κέ, кέν, енкл. частиця, значінем зближена до ἄν, знай, знать, справді, ачеї, часом, може, мабуть, часто: би; лише кέ в питаню прями́м, при εἰς ὃ κε, αἶ κε; пор. ἔν і грам.

Κεάδης, ας, син Кеаса, Тройцен В 847.

κε-άζω, аог. ἐκέασσε, κέασ(τ)ε, pt. pf. p. κεκασμένα, аог. p. καάσθη, лунаю, колю, розлуную, рубаю; розтріскую, розбиваю, торощу; pss. також: пукаю, мене розбивають.

κέαται, κέατο, 3. pl. від κείμι.

Κεβριόνης, Кебріон, брат і візник Гектора, Патрокль убив его Θ 318 II 738.

κεδάννυμι, аог. ἐκέδασσε, pass. 3. pl. ἐκέδασθεν, розділюю, розлучаю, розкидаю, розмітую, розганяю, кидаю в розтіч; розбиваю, розриваю; κεδασθείσης ὑσμίνης коли вже розсипались, пішли в розтіч боеві ряди, коли вже не було борби в рядах боєвих.

κεδ-νός, 3. supl. -έτατος (κῆδομαι), вбачливий, обачний, бережливий, піклуватий, уважний, старанний, розважний, розумний, второпний, вірний. N. pl. κέδν' εἰδυῖα журлива клопотуха (B), вірна, щира серцем; pss. поважаний, дорогий; [иньші від κέ-κασμαι: знатний, славний].

κέδρ-ίνος, 3. кедровий, з кедрового дерева Ω 192.

κέδρος, ἡ, кедрина, кидрев, ε 60.

κειάμενος, **κειάντες**, гл. κείω.

κειάται, **κειάτο**, гл. κείμαι.

κειῖθεν, звідтам, звідси; тоді.

κειῖθι (ἐκεῖθι), adv. там, тамже.

κει-μαι, κείσαι, κείται, 3. pl. κείνται, κέεται, κείαται, κέονται, ірв. κείσο, inf. κείσθαι, cop. κῆται, ірф. (ἐ)κείμην, 3. pl. κείντο, κέατο, κείατο, 3. sg. ітер. κέσκειτο, f. κείσομαι, лежу, спочиваю, попадаю в що δλέθρω; κείται ἐν ἀλγесе θυμός в жалощах серце вялить ся (B); о-стаю, наоджу ся; я є, простиаю ся, стою.

κει-μήλιον, τό (κείμαι), добро, дорогодіиність, скарб, бисер, дорога памятка.

кеῖνος, ἡ, ο, η, зам. ἐκεῖνος.

кеῖνός, ἡ, ἦσι, порожний, самий; κείν' ὄχλα Λ 160; гл. κενός.

кеῖω, ірф. ἐκείρον, іф. f. κερῆειν, аог. (ἐ)κέρσε, рт. κέρσαντες; med. ірф. κείροντο, inf. аог. κείρασθαι, обстригаю, відтинаю; обрубую, обтїую; протинаю; відгризаю, обгризаю, вижираю, рву; паеу ся, спасаю; з'їдаю, пеую, зба-вляю (B), пожираю, нищу. — Med. відтинаю, обтинаю собі, обстригаю, κόμην, χαιτάς.

кеῖσε, = ἐκεῖσε, adv. там, там-туди, туди, в ту сторону.

1. **кеῖω**, іф. κείμεν, рт. κείων і κέων (субо), хочу лежати, спати, хочу положити ся, спочити; ἔρσο κέων іди спочивати; βῆν κείοντες пішли спати, спочивати.

2. **кеῖω**, κείων, лупаю, рубаю.

кекадήςω, σύμεθα, гл. κήδω.

кекаδόνто, **кекаδών**, гл. χάζομαι.

кекаσμένος, **кекаσθαι**, гл. κλίνομαι.

кекаφн́ота, рт. рф. гл. καρ.

кеκλετο, аог. 2. red. гл. κέλομαι.

кеκλήγως, -ήγοντες, гл. κλάζω.

кеκλήгато, **кеκλήση**, гл. κλέω.

кеκλίатаи, рт. р. 3. pl. гл. κλίνω.

кеκλόμενος, рт. аог. 2. red. гл.

κέλομαι.

кеκλунди, **кеκλунте**, гл. κλύω.

кекμн́гас, **кекμн́гως**, гл. κάμνω.

кекопώς, рт. рф. гл. κόπτω.

кекоρн́меда, -μένοι, **кекорн́оте**, гл. κορέννυμι.

кекорун́мепа, рт. рф. гл. κο-
ρύσσω.

кекотн́оти, рт. рф. гл. κοτέω.

кекрáнтаи, **кекрáанто**, гл. κερá-
ννυμι.

кекрн́фáλος, é, сїтка на голо-
ву, чепець X 469.

кекúθωси, аог. 2. red. гл. κεύ-
θω, ζ 303.

келáδ-евн́ος, ἡ, ἦς, шумливий, бурливий, бурний, шумний, Ζέ-
φυρος; хвилний, хвильстий; кри-
кливий, гамірний, голосний; "Ар-
темис (бо лови відбувають ся з
гомоном); subst. гоміниця, або
голосна ловкня.

келадéω, аог. κελάδησαν, шумю,
кричу голосно, галасаю, гомоню,
гукаю, гуджу, кричу з радости,
або на згоду, Ч 869.

келад-ос, é, крик, гомін, га-
мір, шум, шелест, бешкет (B).

Келáδων, онτος, Келядонт, рі-
ка в Елїді H 133.

келáδ-ων, онτος, шумячий, шум-
ливий, шумний, бурливий, реву-
чий, Ζέφυρος, ποταμός, ῥόος.

келай-вепн́ης, éς, (νέφος), dat. φεῖ,
éi, асс. éχ, чорнохмарий, опови-
тий чорними хмарами; чорний,
темний, αἴμα.

келайн́ος, 3. темний, чорний,
αἴμα, νύξ, δέρμα, κύμα и.

келарúζω, шумю, шелещу,
журчу, чурію, пливу, вибухаю,
лю ся, дяюркочу (B).

κέλευθος, ἡ (callis), pl. -οι ἢ τὰ κέλευθα, дорога, шлях, гостинець, стежка, плай, подорож, дорога, місце; напрям, розгін, напір (вітру); хід, ходор, хідник, рундук; θέσθαι κελ. робити, отворити дорогу; ὑγρά, ἰχθυόεντα, ἡρόεντα.

κελευ-τιάω, pt. -έων. (заєдно, раз-враз, то ту-то там) накликаю, загіраю, захожую, приказую, часто наминаю, видаю прикази.

κελεύω, ipf. (ἐ)κέλευον, aor. (ἐ)κέλευσα, if. κελυσέμενοι, розкакую, приказую, велю, кажу; загіраю, побуджаю, захожую, наущаю, накликаю, кличу на кого; упоминаю, звиваю, покликую; домагаю ся, жадаю, прощу, бажаю; поганяю; з асс. або dat. з inf.

κέλης, ητος, ὅ (celer), бігун, кінь верховий, або перегоновий ἵππος ε 371.

κελητ-ίζω (κέλης), їду на перегоновім кони, ἵπποισι герцою кіньми, їду верхом O 679.

κέλλω, aor. ἐκέλαμεν, if. κέλωσι (per-cello), гоню до берега, причаляю, припливаю, пристаю до берега, пристаю к' землі (B); остановляю, осаджую на чім; κελόσθησι νηυσί dat. abs. (або за лежн. від καθέλωμεν).

κέλωμαι, -λεσι (свиніц.) ipv. κελέσθω, κέλεσθε, ipf. κελόμεν, f. κελήσεται, aor. 2. red. (ἐ)κέλετο, pt. κεκλόμενος, розкакую, приказую, велю, кажу, домагаю ся; захожую, загіраю, упоминаю, раджу, раю (K, C), совітую (B); звиваю, кличу на кого, прикликаю, накликаю; поганяю, наганяю; (про віск, що змяк) ἐπέκελετο ἕξ сила тиснула, або: уступаючи силі (B).

κέλωσι, if. aor. від κέλλω.

κεμάς, ἄδος, ἡ, антильопа, дика коза, сарна; молодий олень. **κέν**, гл. κέ.

κενε-αυχής, voc. pl. -έες (αὐχή), що пусто чванить ся, чванливий, пустий хвалько, чванько, величайко Θ 230.

κενέος, 3. порожний, χεῖρ; нічого не вдіявши, з нічим, νέεσθαι, дармо, з порожними руками, без успіху.

κενεών, ὄνος, ἑ, бік (між клубами а ребрами), бебехи, здуховина (P).

κενός, 3. порожний, пустий, марний, γ 249.

κένσαι, aor. від κεντέω.

Κένταυροι, Кентаври, нарід в Тессалії, між Пеліоном а Оссою, що єго прогнали Ляпіти, φ 295, Α 268, и.

κεντέω, inf. aor. κένσαι, колю, бію, поганяю, підганяю, ἵππον.

κεντρ-ηνεκής, ἑς, коляком, остяком гонений, погонюваний, або: бичем, батогом (що був на кінці осмотрений коляком).

κέντρον, οιο, τό, жало, коляк, остяк, остій, бодлина, бич, батіг (з коляком на кінці).

κέντωρ, ορος (κεντέω), що поганяє остяком, бичем, погонич, керманич, що поводить кіньми, візник.

κέονται, κέοντο, гл. κείμαι.

κερ-αῖζω, ipf. κεράιζε (χείρω), руйную, збурую, нищу, пустошу, πόλιν, θαλάμους; вбиваю Τρῶας.

κεραίω, κεράω, гл. κεράννυμι.

κεράμ-εύς, ἑ, гончар, ганчар.

κεράμος, ἑ, а) горнець, горщок, абзос, глечик, посуда, судина; б) вязниця, тюрма, темниця (P), γαλκῆ ἐν κεράμω.

κεράννυμι, κεράω, κεράω: від κεράω, impf. κεράσθε, εσθε, ipf. κερῶντο, -έωντο, pt. κερῶντας, від

κεραίω ἰρν. κέραιε, аог. κέρασσε, ато, pl. fem. κέρασσα, med. аог. κέρασσατο, -σαμένος, pf. p. κεράχυνται, plpf. κεράχυντο, мішаю, розбавляю (Б), примішую, домішую, розмішую; med. для себе; οἶνον κρητήρσι в; κρητήρα (οἶνου) мішаю, розбавляю вино у; χρυσῶ δ' ἐπὶ χεῖλα κεράχυντο, береги, або краї були оковані золотом, сутозолоті (Б); пор. κινάω, ἀνκεράννυμι.

κεράο-ξόος, ον (ξέω), що вигладжує, або оброблює ріг, τέκτων ρογωνник Δ 110.

κεράος, рогатий, з рогами, ἔλαφος, ἄρνες.

κέρας, κορ, τό, (cornu), dat. κί, α, pl. κέρα, ἄων, ἄσι, ἄσσι, а) ріг, і все що з рога робить ся; ріг при шнурку вудки, щоби єго риба не перегризла; (гачок роговий, Б); б) лук; двері рогові.

κεραυνός, ἔ, громова стріла, перун, грім, блискавиця, блискавка, ἀργή, ψολόεις.

κεράω, гл. κεράννυμι, мішаю.

κερδ-άλέος, З. (κέρδος), хосенний, користний, βουλή; проворний, второпний, розумний, μᾶθος, νόημα; хитрий, лукавий; subst. хитрець.

κερδαλέο-φρων, ον (φρήν), хитрий, проворний, неситий, хабарник (С), хитрий захланник (К).

κερδίων, ον, соmp. хосенніший, користнійший, лучший, вигіднійший (Б), позиточнійший, спасеннійший; sup. κέρδιστος, найпроворнійший, найхитрійший, наймудрійший (Р), Ζ 153.

κέρδος, τό, хосен, барнш, зиск, позиток, користь; добра, розумна рада Ψ 140; pl. κέρδεα, хитрі наміри, гадки, почини; хитрощі, підступи, викрутні, переплутні; κέρδεα εἰδέναι знати ся на хитрощах; κέρδεα νομᾶν мати розумні наміри, гадки σ 216.

κερδ-οσύνη, ἤ, хитрієть, хитрощі, проворність, лукавство, лєєть; dat. κερδοσύνη як adv. хитро, проворно, мудро, обережно, з хитрощів, задля осторожності, обережності.

κερκίς, ἴδος, ἤ, приборячка (при ткацкім вартаті, що нею збивали і згущали тканку); човник (Б), цівка, шпудлька, χρυσεῖη ε 62.

κέρσαντες, κέρσε, аог. від κέρω. **κερ-τομέω** (κέρτομος), глузую, ругаю ся, знущаю ся, глумлю ся, насьміваю ся, кешкую, кривджу, гризу, дражню, докучаю, зачіпаю, зневажаю, обиджаю, лаю.

κερ-τομίη, ἤ, наруга, насьмішка, глум, обида, зневага; лише pl.

κερ-τόμιος, З. глумливий, вразливий (С), глузуючий, зневажуючий, уципливий, діймаючий, їдкий; κερτόμια, neutr. pl. глумливі речі, бесіди, посьміх, наруга Α 539, ι 474.

κερῶνται, κερῶντο, гл. κεράννυμι.

κέρκετο, it. ipf. від κέρμι.

κεστός, З. (κεντέω), вишиваний, гаптований, мережаний Ξ 214.

κευθ-άνω (κεύθω), скриваю, таю, втаюю (Р) Γ 453.

κευθ-μός, і **κευθ-μόν**, ὦνος, ἔ, скрите, потайне (Б) місце, леговище, (-исько), сховисько, яма, нора, крийка, хлів, стайня, свиношник (Б), πυκινό.

κευθ-ος, εος, τό, глибінь, глудина, челость; лише dat. pl. ὑπὸ κεύθεσι в глудині.

κεύθω (κευθ), ἰρν. κεύθε, ipf. ἔκευθε, κεύθε, аог. 2. κῦθε, red. соnі. κευθῶσι, pf. κέκευθε, крию, покриваю, скриваю, здержую; ὅπου ἂν σε δομοὶ κευθῶσι = ὅτε εἰσελθῆς; κεύθευμα Ἄιδі: сходжу до А., мене приймає А., скриває;

таю, затаюю, скриваю, замовчуую, ховаю ся (С), *μητιν*; οὐκέτι κεύθετε θυμῶ βρωτῶν не таїте, що нажерлись (Б), наїлись; *τινά τι* скриваю, замовчую що перед ким, γ 187, ψ 273.

κεφαλή, ἡ, gen. Α 350, dat. Κ 30 *κεφαλῆς*, голова, лоб; ἦρσεν ὄσον *κεφαλῆ* χάδε т. в. на ціле горло; уста, рот II 76; ἴσον ἐμῆ *κεφαλῆ* т. в. як себе самого; *παρθένος* *κεφαλῆς* голови наставляти (наражати жите).

Κεφαλληνες, Кефальонці, піддані Одиссея на Итаці, Самосі, Закинті, Дуліхіоні і части побережа на суші, υ 210, В 631. и.

κεχάνθει, *κεχανότια*, гл. *χάνθω*.

κεχαρησμένον, *κεχαρήσεται*, *κεχαρώς*, *κεχαροίατο*, *κεχάροντο*, гл. *χάριω*.

κεχαρισμένος, -ίστο, гл. *χαρίζω*.

κεχηνώς, pt. pf. гл. *χάνω*.

κεχολώατο, *κεχόλωμαι*, *κεχόλωτο*, гл. *χολέω*.

κεχημένος, pt. pf. гл. *χάριμαι*.

κέχμαι, pf. m. гл. *χέω*.

κέων, pt. гл. *κέω*.

κήαι, *κήαι*, *κηάμενος*, гл. *κείω*.

κήθ-еιος, ον і *κήθεος*, милий, дорогий, любий, сердечний.

κηθ-εμών, ὄνος, ὅ, що займав ся похороном, погребач, Ψ 163.

κήδιος, З. (*κηδος*), наймилиший, найдорожший, милиций над усіх (Р).

κῆδος, εος, τό, журба, жура, клопіт, смуток, скорб, жаль, сум, печаль, тоска, туга, гризота, горе, нужда, біда, злидні, безталанне (Б); οὐ *κῆδος* байдуже (Б).

κῆδω (*κэд*), ipf. *ἐκῆδον*, it. *κῆδεσκον*, -έσκετο, pt. aog. 2. *κεκῆδον*, f. З. s. *κεκῆδῆσαι*, ipf. m. *κῆδοντο*, it. -δέσκετο, pt. f. *κῆδῆσονται*, f. m. *κεκῆδῆσόμεθα* (гл. *χάριμαι*), засму-

чую, печалю, пакощу, ваджу (Б), мучу, докучаю, ушкоджую, заподіваю шкоду, шкоджу, *οἶκον* нищу; *θυμῶ καὶ ψυχῆς* позбавляю. Med. я в засмучений, зажурений, журний, сумний, сумую, терплю, стараю ся, *τινός* о кого, займаю ся ким, мені жаль кого (К), турбую ся ким (С), маю милосерде, милосерджу ся, журую ся ким, благоволю кому в серці (К), побиваю ся за кого, заступаю ся (Б), доглядаю.

κῆεν, aog. від *κείω*.

κηκίω, ipf. *κῆμιε*, рину, витікаю, випливаю, ллю ся, бію мов джерело (Б) ε 455.

κῆλειος і *κῆλεος*, З. (*κείω*, *κῆμι*), палочий, жаркий, розжарений. *κηλ-ηθμός*, ὅ (*κῆλέω*), зачароване, зачуд, захват, вдоволеня; *κηλ-ηθμῶ* *ἔσχεοντο* дивували ся речі чарівній (Б), зачудували ся, зачарували ся (оповіданем).

κῆλα, τά, стріли (богів).

κῆξ, κός, ἡ (*κῆρξ*), морска чайка, лиска, ο 479.

κῆμεν, conі. aog. від *κείω*.

κῆπος, ὅ, город, сад, баштан, поле, *πολυδέστρος*.

Κῆρ, ρός (*κέρραι*), богиня смерти, що спроваджує напрасну смерть; *μυρία*. — Судьба смерти, Гибель (Р), рід смерти, смерть, погибіль; *δύο κῆρε θανάτοιο* два жереби смертні (Р); *μέλιμνα*, *ἐλοή*, *στρυγερή*, *βαρεία*.

κῆρ, *κῆρος*, τό, (*κῆρ*), серце, душа, дух; асс. *κῆρ*, (*περὶ*) *κῆρι* в серцю.

κηρεοστ-φόρητος, ον, що вго богиня смерти спровадила, злощасна судьба привела, Θ 527.

Κήρινθος, Керінт, місто в Евбої В 538.

κηρόθι, adv. в серцю, *φίλειν*, *ἀπεχθίσθαι*.

κηρός, ὅ, (сега), віск, μ 48 и.

κῆρυξ, ὄραξ, ἐ, звістник (Б), звістник (С), кликун (Р), вістун, окличник, джура, гонець (Б); они стоять під охороною Зевса (θεῖοι, Διὶ φίλοι, Διὸς ἄγγελοι), носять булаву σκήπτρον, скликають збори і удержують на них порядок і спокій; ведуть переговори, є післанцями і займають ся жертвами; ἡπίστα, ἀστυβώτης, κλήτωρ.

κηρύσσω, ірф. ἐκέρυσσον (κῆρυξ), я є звістником, окличником; яко окличник викликаю, взиваю, скликаю, ἀγορεύω, πόλεμονδε.

κῆται, сопі. від κῆμαι.

Κήτιοι, Китейці, нарід в Мизві λ 521.

κῆτος, εος, εἶ, εκ, εστιν, морска потвора, морске чудовисько (Б), тюлень, кит, звів морський, нествір.

κητώεις, 3. повен ярів, що в долинах розкинувся (Б), Ακχεδαίμων.

Κηφισίς λίμνη, кефізийске озеро в Бойотві, пізн. копайске E 709.

Κεφισός, Кефіс, ріка в Фокиді вливаєсь в копайске озеро.

κη-ώδης, ες, пахучий, пахнучий, запахущий, κέλος Z 483.

κηώεις, 3. пахучий, пахнучий, θάλαμος.

κιδνάμαι, (σπεδάννυμι), простираю ся, розтягаю ся, розширюю ся, розсипаю, кидаю лучі, освічую (Р), Нώς.

κιδναρίζω, ірф. κιδάριζε, граю на китарі, на кобзі (Б), граю, пригравую, φόρμιγγι Σ 570.

κιδάρις, ἡ, китара, кобза (Б), ліра (Р), περικλήτης; гра на китарі, кобзі, звук струн.

κιδάρι-ιστός, ὄραξ, ἡ, гра на китарі, кобзі B 600.

κικλήσκω, ірф. κικλήσκε, -ετο (κκλέω), кличу, зову, прикликаю, взиваю, називаю κλήθην, ἐπικλήτησιν. — Med. кличу, прикликаю,

покликаю, запрошую до себе, приказую, велю скликати (на збори) ἀρίστους.

Κίκονες, Кікони, тракійський нарід над Гебром, B 846, ι 39.

κίκυς, ἡ, сила, снага, λ 393.

Κιλίκες, οἱ, Кілікійці, нарід в Фригії, пізнійше в Кілікії Z 397.

Κιλία, Килля, місто в Троаді з храмом Аполлона, A 38, 452.

Κιμμέριοι, οἱ, Кімерийці, мешканці темного (зракою оповитого), незвісного заходу λ 14 сл.

κί-νέω, аог. κίνησε, ps. κινήθη, 3. pl. ἐκίνηθεν, pt. -θέντος (cieo), рушаю, порушаю, киваю, мотну (Б. головою), ворухну, потрясаю, тручаю, гоню, поганяю, проганяю, зганяю, νεφέλην розганяю, θύρην пукаю до. Med. і pass. (по)рушаю ся, ступаю (С), іду, A 47.

κί-νυμαι, ірф. κίνυτε, (по)рушаю ся, стаю збирати ся (Б), ступаю, іду; τοῦ (ἐλάσιου) κί κινυμένοιο скоро лиш ним страсти, порушати, замішати, сколотити.

Κίνυρος, Кінир, кор. Кипру.

κινυρός, 3. стогнучи, бідкаючийсь; жалісний, жалосливий P 5.

Κίρκη, Кірка (Цирцея), донька Геліоса і Перзи, русалка-чарівниця на острові Аїаї, κ 136, 230, λ 1 сл.

κίρκος, ἐ, сокіл, білосор, білозірець, або ястріб, половик, також ἱρήξ κίρκος; Ἀπόλλωνος ἄγγελος.

κίρναω, ірф. ἐκίρνα; κίρνημι, pt. κίρνας, ірф. κίρνη, мішаю, розбавляю з водою (Б).

Κισσηίς, донька Кісса, Теана.

Κισσῆς, Кісс, кор. в Тракії. κισσῶβιον, τέ, (кругла) чарка, чаша, кубок, кухоль.

κίστη, ἡ, скринка, ζ 76.

κικᾶνω, ірф. κικᾶνον, 3. s. (ἐ)κίχανε, 3. pl. ἐκίχανον, f. κικᾶσμαι, -σεαι, аог. κικᾶσато, сопі. -ῆσμαι,

аог. 2. *ἔκλιεν, κίχεν*, 3. pl. *κίχον*, pt. *-ών*; від *κίχημι* іpf. *κίχεις*, du. *κίχῆτιν*, conі. *κίχίω*, *-είομεν*, opt. *κίχῆι*, іf. *κίχῆναι, ἤμεναι*, pt. *κίχεις*, m. *κίχῆμενον*, а) осягаю, дістаю, ветигаю, достигаю, постигаю, досягаю, одержую, настагаю (Б), навіщаю, доганяю; γούνα припадаю до; дістаю ся до, дістаю в своі руки; βέλος що досягає, влучає, бистрий (Р); *σέ γ' ἔμελλεν κίχῆσθαι κακὰ ἔργα* тебе мусіла досягнути, постигнути кара за лихі діла; б) застаю, стрічаю, находити, εὔδοντα, δακνύμενον.

κίχλη, *ή*, дрозд, *ταυροπίτερος*.

κίω (сіео), conі. *κίης*, opt. *κίσι*, pt. *κίών*, іpf. *ἔκιε*, *κίον*, *κίομεν*, іду, епішу, лину (Б), приходжу, підступаю, переходжу, пливу, іду назад, вертаю, відходжу, виходжу. *Ἐκ-, παρά.*

κίων, *ονος*, *ή*, *έ*, стовп, стовпець, підпора, *μακρή* і *μακρός*, *ὄψληή*.

κλαγγή, *ή*, звук, голос, гомін, крик, шелест, вереск, хрюк (Б), рокканє, вите, сковичанє, гук, бряск, луск, бренкіт (К).

κλαγγη-δόν, adv. з шумом, з гомоном, з криком В 463.

κλάζω, pt. pr. du. *κλάζοντε*, аог. *ἔκλαγγον, κλάγγας*, *-αντος*, ас, знач. prs. pt. *κελληγόντες*, а 2. *ἔκλαγγεν*, кричу, звучу, звеню, верещу, роздаю ся, реву, шумю, брящу, бряскочу, браскаю (С), храбочу, скриплю, лускочу, гримлю, гуджу, шелещу, свищу, вию, гавкаю, лаю.

κλαίω, conі. *κλαίη(σι)*, ірv. *κλαίε*, *-ετον*, opt. 2. s. *κλαίσιθθ*, pt. dat. pl. *κλαίοντεςσι*, іpf. *κλαίον*, *ἔκλ.*, іf. *κλαίετε*, f. *κλαύομαι*, аог. *κλαύσε*, плачу, нарікаю, побиваю ся, жалую ся, оплакую, жалкую, скорблю, бідкаю ся, надькаю.

κλαυθ-μός, *οίος*, *οῦ*, *όν*, плач, наріканя, риданнє (Б).

κλαῦσε, аог. від *κλαίω*.

κλάω, аог. *κλάσε*, ps. *ἐκλάσθη*; ломлю, відломлюю, відчахну (Б); *ἐκλάσθη* зломив ся.

κλη-δών, *κληηδών*, *ή*, (*κλέος*), вість, відомість, чутка, *πατρός* про батька; добра слава, похвала (Б); віще, або щасливе слово, реч, мова; ворожба, віщба, віщий знак, віщанє.

Κλειτός, Клейт, а) Троянець, син Мантія, внук Мелямпа о 249; б) син Пейзенора О 445.

κλειτός, *κλειτός*, 3. славний, преславний, *ἐπίκουροι*; знатний, багатий, величний.

κλείω, *κλείω* (*κλέος*), славлю, прославляю, величаю, хвалю; *ἔργα* (р 418 в знач. fut.); пор. *κλήϊω* та *κλέουμι*.

Κλεό-βουλος, Клеобуль, Троянець II 330.

κλέουμαι, іpf. *ἔκλε(ο)*, я є славний, славлю ся, маю славу, я є звісний з чого.

Κλεο-πάτριη, Клеопатра, жінка Мелаяга I 556.

κλέος, *τέ*, (*κλώω*), а) вість, поговірка, чутка, поголоска; *κλέος φέρειν* вісти приносити; *κλέος Ἀχιωῶν* вість про А., так і *πολέμοιο*; *πατρός* про батька; *σὸν κλέος* про тебе; б) слава, честь, почесть, хвала, шаноба; *κλέος ἐσθλὸν ἠνέχοιο* славний; pl. славні діла, лицарска слава (Б).

κλέπ-της, *έ*, злодій, Г 11.

κλεп-τοσύνη, *ή*, злодіство, обман, хитроці, лукавство, τ 396.

κλέп-τω, ірv. *κλέπτε*, аог. *ἔκλεψε*, іf. *κλέψαι*, (слеро), а) краду, викрадаю, тайком уводжу, добуваю (Р), пориваю; б) ошукую, обдурюю, обманую, позбавляю, *νόον*; *μη κλέπτε νόφ* не притворяй

ся в душі, хитростю не підлазь (К), не берись на хитрощі.

Κλεωναί, αἱ, Клеони, місто в Арголіді, на полуд.-захід від Коринту В 570.

κλή-δην (καλ-έω), adv. по іменни, поіменно, із осібна (Р).

κληρόνα, гл. κληρώων.

κλήθρη, ἡ (alnus), вільха.

κλήϊς, ἴδος, ἡ (clavis), а) з а с у в а, що з середини замикає двері, знадвору засуваюно вї ременем; запір, засув, замок, бервено, бальок, клин, кілок, чіп; б) к л ю ч, т. є. вигнутий гачок до відсуваня засуви, εὐκαμπής, χακκείη; в) гак, гачок, ключка, ушко; г) плечева кість, ключина (Р), Е 146 Θ 325; д) весловий кілок, петля (Б); κληῖδες веслові лавки, ослони; ἐπὶ κληῖσιν також: при веслах.

κλη-στός, 3. що замикає ся, до замиканя, σκάνιδες β 344.

κλήϊω, аог. (ἐ)κλήϊσε, іф. κληῖσαι, замикаю, запираю, зачинаю, θύραξ; засуваю, θυραξ.

κλήρος, ἑ (κλάω), жереб; батьківщина, дідівщина, майно, добро.

κλητός, 3. (καλ-έω), покликааний, прикликаний, вибраний, I 165; запрошений, милій, жадааний (Б) ρ 386.

κλίμαξ, κος, ἡ (κλί-νω), сходи, драбина.

κлин-тѣ, ἡρος, ἑ, крісло (з опиралом або поручами); ліжка, постіль σ 190.

κλίνω (clino), conі. -ησι, аог. ἐκλινε, κλῖνε, κλῖναν, pt. -ας, -ήμενος, опираю, припираю, притулюю, спираю, σάκκα ὤμοισι; згинаю, πάλαντα нахилиа; ἕσσε πάλιν відвертаю; πλάχην переважаю; силу до утечі, пру, відспираю, проганяю, поборою, Е 37, і 59.— Med. опираю ся на чім, о що σταθμῶ, притулюю ся (Б), спи-

раю ся. Pf. κεκλήσται, plpf. (ἐ)κέκλιτο я опер ся, спер ся, притулив ся; ἦέρι ἐγγχος κέκλιτο в тумані стояло (Р), було оповите туманом; лежу, я є положений на ἀλί; ἐύλλα κεκλιμένα опале листвє; κεκλιμένος λίμνη що живе над лиманом; πόντω що над морем (на березі м.) стоїть табором, розтаборив ся; так і ἐγγμῖνι θαλάσσης; аог. (ἐ)κλίνθη, ἐκλίθη, κλιν-θῆναι, кладу ся; звішую ся, схиляю ся, нахилиаю ся, повертаю ся (Р), перехилиаю ся на бік, притулюю ся Z 468; ἐτέρωσε похитну ся (Б), паду, упадаю.

κλι-σίη, ἡ, dat. κλισίηρι, а) крісло (з опиралом), дзиглик (Б), θ 123, τ 55; б) хата, землянка, колиба, оселя (Б), намет (Р. Б), шатро, табор.

κλισίη-θεν, adv. з хати, з шатра, із намета (С).

κλισίην-δε, adv. до хати, д'хаті, до шатра, у намет, в оселю (Б).

κλι-σιον, τό, будинок господарский, (для челяди), шона.

κλι-σμός, ἑ, крісло (з опиралом), стелець; нижший як θρόνος.

κλι-τός, ὄρος, ἡ, асс. -τόν, pl. -τός, спохилість, збіч, горб, горбок.

κλονέω (κλόνος), кидаю в розтіч, гоню, розбиваю, прориваю (Р), розполошую, напіраю, настаю, гоню перед собою, εὔλαχγας; ἔσπε κλονέων гонив завзято. — Med. іду в розтіч, гонять мене, напірають на мене, тисну ся; подаю ся взад; ἔθι πλείστοι κλονέοντο де була найбільша метушня; ἔθι κλονέοντο εὔλαχγας де ряди боеві подавали ся, товпились в безладі або збили ся до купи; κλονέσθαι ἐμίλω кинутись в розтіч в метушні; νηστὶν ἐπι κλονέονται тиснуть ся до.

Κλονίος, Кльоній, син Алектора, вожд Бойотів В 495, О 340.

κλόνος, ἑ, товпа, глота, натовп, замішанина, метушня, колотеча, колот, глітно, ἐργασιῶν безліч, град.

κλόπιος, 3. (κλοπ-ή), обманчивий, хитрий, проворний, облудний, μύθος γ 295.

κλοτοπεύω, пиню, відмагаюся, отягаюся, зволікаю, Γ 149.

κλύδων, ωνος, ἑ, удар филь, бюча, або розгукана филь, φ 421.

κλύζω, ірф. іт. κλύζεσκον, ф. κλύσει, аог. р. ἐκλύσθη, плюскоаю, бю, вдаряю, ἐπ' ἠρόνος; pss. шумю, гуджу, реву, хвилюю, колихаюся (Б), бурюся, боввани сажу, бю (фильми), кочу филі.

κλύθι, ірв. аог. від κλύθω.

Κλυμένη, Клімена, а) мати Іфклія λ 326; б) служниця Гелени Γ 144; в) русалка Σ 47.

Κλυμένος, οιο, Клімен, син Пресбона, отець Евридики жінки Нестора, γ 452.

Κλυταιμνήστρη Клітаймнестра, донька Тиндарея і Леди, сестра Гелени, жінка Агамемнона, котрому стала невірна, зведена Айгістом, Α 113, γ 266.

Κλυτίδης, син Клітія: а) Пейрай σ 540, π 327; б) Дольоп Δ 302.

Κλυτίος, οιο, Клітій, а) син Алькмайона, отець Пейрая, π 327, σ 540; б) брат Пріама Γ 147.

κλύτο-εργός, ἑν, славний з гарних робіт, славний мистець, мударник, Ἡρακλεος, θ 345.

Κλύτο-μήδης, εος, Клітомед, син Енопа з Айтолії Ψ 634.

Κλύτο-νήος, Клітоней, син Алькіноа, θ 119, 122.

κλύτό-πώλος, ον, з славними кіньми, славний з коний, кіньми.

κλύ-τός, 3. (2: ε 422, В 742), славний, прехвальний, хвалений (Р), знатний, величний, величавий, вдалий, ставний, вдачний, чудний, красний.

κλύτο-τέχνης, славний з штуки, славний мистець; Гефайст.

κλύτό-τοξος, ον, славний лучник, славнолуккий (Б).

κλύω, ірф. ἐκλύον, κλύον, 3. sg. ἐκλυε, ірв. аог. κλύθι, κλύτε, гед. κέλκλυθι, κέλκλυτε (cluo), слухаю, чую, зачуваю, αὐδήν, αὐδήσαντος, чую, слухаю когось бесідуючого, чуюсь мову; довідуюся, дізнаюся, чую, ἐκ τινος від; дізнаю, зазнаю, почувую, досвідчаю, ζ 185; слухаю μευ, μευ μύθων, вислухую, τινὶ ἀρεῆς чуюсь молитву, зглядаюся (Б); я є послушний, пристаю на що (Р), повинуюся, покоряюся (Б); τοῦ μάλα μὲν κλύον ἦδ' ἐπίθοντο слухняні — его волю вчинили (Б).

Κλωθεες, Парки, Пряхи, що чоловікови прядуть нитку его життя і судьби, η 197.

κλωμακ-όεις, 3. скалистий, каменистий, скельний, Ἰθώμη Β 729.

κνώω, ірф. κνή, скребу, шкребтаю, тру τυρόν Α 639.

κνέφας, αος, τό (δινόφος), вечірня темнота, пізний вечір, темрява, стума; смерк, сумрак ἱερόν.

κνή, ірф. від κνώω.

κνήμη, ἑ, голень, голенева кість, литка, лядвиця.

κνημῖς, ἴδος, ἑ, наголінник, виступець (Р), холоша (Б); складався з двох металевих плиток, що їх припинали спряжками до голеня; ω 229 з волової шкіри, для охорони проти терня і коляків.

κνημός, οἶσι, ούς, ἑ, лісовий байрак, балка, лісна гора.

κνή-σις, ιος, ἑ (κνώω), dat. κνήσσι, ніж до скробаня, скребак, рашпель, терко, Α 640.

κνίσση, ἑ (κνίζω, nidor), а) пара, або дух, запах з товщу, дух од печені (Б), дим (С), чад (К),

пара з жертвовного мяса, гар (P), пара жертовна, б) товщ, сало, здор (B).

κνισή-εις, 3. повен запаху з товщу, або жертвовного запаху; духу від печеного мяса (B) κ 10. *κνυξ-ηθμός*, ε, гарк, гаркит, скомлене, сковичане, π 163.

κνυζόω, (κνύζα), 1. -ώσω, аог. κνύζωσα, помучаю, споганюю, заструплюю (B), ν 401, 433.

κνώδαλον, τό (κνώω), хижний звір, дика звірина, ρ 317.

Κνωσός, Кноз, головне місто Крети, на півн. побережжю, τ 178.

κνώσσω, сплю, лежу в глибоким сні, ε 809.

κοῖλος, *κοίλος*, порожній, жолубнастий, опукий (K), видовбаний, вижолоблений, глибокий, κ. δόμος глибоке житло (про гніздо); низький, низько положений; *στεῖνος ὁδὸς κοίλης* вузка повибивана дорога; *λιμήν* замкнений горбками, затишний.

κοιμάω, (κεῖ-μι), аог. (ἐ)κοίμησε, ірв. -ησον, рт. -αε, ірф. m. *κοιμάω*, ὄντω, аог. (ἐ)κοιμήσατο, ірв. -ήτασθε, аог. р. (ἐ)κοιμήθημεν, ірф. -ηθήνυμι, рт. -ηθέντες кладу, укладаю на спочинок, успиляю, наводжу, спускаю сон, веду до постелі, зіставляю спати (B); *κοιμήσατε ὑπὸ* приспали мене сном (B); *успокоюю, усмиряю, злекшаю, втихомирюю, присиляю*. Pass. і med. кладу ся, лягаю або йду спати, засипляю, сплю, спочиваю, ночую; *κοιμηθεὶς* лежачи, спочиваючи, що поклав ся, розложившись, простягнувшись; *χάλασον ὑπνον* заснути, спати жезлізним (вічним) сном.

κοιρᾶν-έω, έουσι, володію, я є володарем, приказую, розказую, стою на чолі, заправляю (P), правлю, *ἀνά, κατὰ, διά*; господарую (про женихів), верховоджу (B).

Κοιρᾶνος, Κοιραν, а) Лікієць, що єго убив Одиссей E 677; б) Кретинець з Лікту P 611.

κοιρᾶνος, ε (κῆρος), володар, володитель, пан, вожд, начальник, отаман (P).

κοίτη, ἡ, постіль, ліжка, леговисько.

κοῖτος, ε (κεῖ-μι), а) спочинок, сон; б) ліжка, постіль, леговисько.

κολεόν, οἶο, τό, піхва (меча).

κολλή-εις, 3. складаний, зби-ваний, збитий до купи, добре отриманий, *ξυστά* O 389.

κολλη-τός, 3. (κωλλῶ), добре, або сильно зложений, -зроблений, -окований, цвяхований (B), *δίφρος*, *ἄρμα*, *θύρα* осмотрені звісами, бігунами.

κόλλωψ, σπι, ε (κῆλ-λω, callus), кілок (при кобзі до натягання струн), ρ 407.

κολοιός, ε, галка, кавка.

κόλος, 3. тупий, без кінця, з відломаним кінцем, *δέρυ* II 117.

κολοσυρτός, ε, гомін, крик, гамір, облава.

κολ-ούω (κῆλος), калічу, обти-наю, обмежую, зменьшаю, даю скупю, жадую дати *δῶρα*; *πεую*, нищу; *εὖ δ' αὐτοῦ πάντα κολούει* нищить своє власне добро, себе самого обкарнає (B), карає; *μεσσηγῆ* в половині покидаю, роблю до половини.

κόλπος, ε, а) лоно, груди; б) пазуха; *ἄλος* глибинь, безодня, залив морський.

κολφάω (κολφός), кричу, гор-лаю B 212.

κολώνη, ἡ (collis), горбок, *πε-ρίδρομος*.

κολφός, ε (κῆλαδος), сварка, ко-лотнеча, крик, гамір A 575.

κομάω (κόμη), рт. dual. і plur. -έωντε, τεε, маю, ношу довге во-

лосе; *κάρη κομώντες* довговолосі, буйноволосі, *Ἀχαιοί* (своє волосе стригли лише для богів і для померших); *ἐθειρήσιν κομ.* з буйною гривою.

κομέω, -έουσι, ірв. -εΐτων. ірф. *ἐκόμει*, іт. -έεσις, доглядаю, піккую ся, пильную, дбаю, дозираю, ходжу коло чого, стараю ся о що, помагаю, приймаю, викохаю (Б), плекаю, держу *υἰούς, γέροντα; κύνα, ἵππους.*

κόμη, ης, ἡ (сoma), а) волосе, кучері (К); б) листе, *ἐλάτης.*

κοιδή, ης, ἡ, догляд, дозір, опіка, ласка (Р), милостиня, плекане, старунок, пікловане, старане, управа, заряд; живність, запас живности, їжа.

κοιζω, сonі. -ζει, іф. -ειν, *έμεν*, ірф. *ἐκόμизε*, f. *κομιώ*, аог. *κόμισσα*, (ἐ)κόμισα, -σατο, сonі. -ισση, ірв. -ισσον, (*κομ-έω*), а) стараю ся, дбаю о що, піккую ся, пильную, доглядаю, справляю, полагаджую, завідую, управляю (домом), заряджую; кормлю, живлю, гостинно приймаю, гощу, вгощаю; *τινά τι* годую чим; *οὔτι κομιζόμενος θάμιζεν* не часто доводилось єму, щоб хто ним піклував ся; б) підношу, відношу, виношу, спрятую, заносу; приношу; беру, забираю; *ἀκοντα χροί* одержую, мене влучає. Мед. доглядаю, приймаю у себе гостинно; *κόμισσά τε με* зглянь ся наді мною, змилуй ся (Р): беру до себе, для себе, підношу А 594, приводжу собі, з собою ζ 278, беру з собою, придбаю собі; *εἴχρος ἐνὶ χροί κομ.* одержую, мене влучила.

κομώντας, ε, гл. *κομάω.*

κοιλέω, ірф. *κόμπει*, звеню, брясчу, бряскочу М 151.

κόμπος, έ, бряскіт, бренькіт,

стукіт, клекіт, гомін, лоскіт; скрегіт, кланцане, *δδόντων.*

κοιᾶβέω, аог. *κοιᾶβησα*, звеню, звучу, брясчу, бряскочу, лускочу, роздаю ся, відгомону, лунаю, гуджу (загуло); *πήληξ, κημῖς; νῆες, δῶμα.*

κοιᾶβίζω, ірф. *κοιᾶβιζει*, гомоню, гуджу, *χθών*; звеню, брясчу, *χάλκος.*

κοιᾶβος, έ, гомін, гамір, крик, лускіт, тріскіт, гукіт, клекіт.

κοιή, ἡ, порох, курява, пил, копіт; пісок, попіл; часто рf. *ἐν κοιήσιν; αἰθαλόεσσα.*

κόνη, ιος, dat. *κόνι*, асс. *ιν* (*κνώω*, *cinis*), гл. *κονή.*

κοι(σ)αλος, туман пороху, курява, тьма (Р), порох.

κοιῶ (*κόνις*), f. -ίσουσι, аог. *ἐκόνισε*, рf. рf. р. *κεκονημένος*, рlрf. *κεκόνιτο*, а) іntr. збиваю порох *πέδιος*; б) опорощую, вкриваю порохом, запорощую; *κονίσουσιν πέδιον* втікаючи порохом вкриють; *φεῦγον κεκονημένοι* запорощені, вкриті порохом, оповиті туманом куряви; *κεκόνιτο κάρη* була завалена порохом.

κοιτός, ό (*κεντέω*), жердка, дручок, кіл, тика, λ 481.

Κοιρεύς, ης, Копрей, син Пельопса з Елїди, окличник Евристея О 639.

κοιρ-έω, рf. f. -ήσοντες, обірником справляю, навожу, підгною (Б), гною ρ 299.

κόπρος, ἡ, гній, навіз, обірник, мерва; бруд, болото, багно, багнока (Б), гнійник; подвіре, обора λ 411, Σ 575.

κόπτω, ірф. *κόπτε*, аог. *κόψε*, рf. *κς*, рf. *κεκοπώς*, аог. *т. κόψατο*, а) асf. тручаю, бю, вдаряю, тарахну, розбиваю, бехну (Б), колю, кусаю М 204, розтріскую, торощу, кидаю об землю, повалою; відтинаю, відрубую; поганяю

Κ 530: кую, виковую, бю молотом, ϕ 274, Σ 379; б) med. бю ся, себе, κεφαλήν в голову, по голові; пор. ἀνα-, ἀπο-, ἐπι-.

Κόρακος πέτρη, круча скеля, вороній шпиль (Б) на Итаці.

κορ-έννυμι, f. κορέεις, opt. aog. κορέσεις, насичую, нагодовую; aog. m. (ἐ)κορέσσατο, pf. p. κεκορήμεθα, -μένοι i act. κεκορηότε (насичені, що напасли ся), aog. p. ἐκορέσθην, насичую ся, стаю ситий, покріпляю, підкріпляю себе, вдовольняю (серце, Б), наїдаю ся, напашую ся; ἐκορέσσατο χεῖρας τάμνων втомив рубанєм; навкучую собі що Σ 287; з gen. ποίης, ἀέθλων; з part. κλαίων ἐκορέσθην виплакав ся, наплакав ся доволі, в волю.

κορέω, irr. aog. κορήσατε, замітаю, чищу, υ 149.

κορῆδομαι, підношу ся, піднімаю ся, κύμα филия дметь ся (Р), і 7.

Κορινθος, Коринт, місто на Істмі В 570; **Κορινθόδι** в Коринті N 664.

κορ-μός, ἐ (κέρσαι), пень, пняк, колода, бервено, Ψ 196.

κόρ-ος (κορέννυμι), ἐ, насит, насичене, ситість, несахч, скука, пересичене, все що навкучить ся, γόσιο, φίλοπιδος.

κόρση, ἡ, виски, Δ 502, E 584 и. κορῆθ-αῖξ, ικος, ἀκί (ἀίσσω), потрасяючий шоломом, Ἐνωάλιος.

κορῆθ-αῖολος, ον, потрасяючий шоломом, з повіваючою китюю на шоломі.

κόρσημβος, ἐ, pl. τὰ κόρσημβα (κορσημή), верхки, голови, кінці (задної часті корабля, що була вигнана в гору і украшена на ній), корми (Р), клюви I 241.

κορῶνη, ἡ, булава, палка, σιδηρετή.

κορῶν-της, ἐ, булавенний (Р), узбровний палкою, палочник.

κόρυς, ὄθος, ἡ (χάρα), асс. -υθα, -υν, шолом, мідяне покритє голови в виді півкулі, часто з за-словами на чоло і задню часть голови, φαλος, а також на щокки, (лице), φαλαρα, з каблуком κύμβηχος, на киту, λόφος; ремінем, ἱμάς або ὄχεύς привязувано его під бородою; θαυδαλέη, λαμπομένη, παναίθης, ἵπποδασείη, ἵπποκομος, τετράφαλος, χαλκοπάρης, и.

κορύσ-σω (κόρυς), ipf. κόρυσσε, -ετο, du. σσέσθην, aog. m. -σσάμενος, pt. pf. p. κεκορυθμένος, узброюю, з'оружаю; приготавляю, підіймаю, счинаю, πόλεμον, або загріваю до; κύμα піднімаю, кочу; med. зоружаю ся, беру на себе зброю, одягаю ся в зб. (Р), χαλκῶ, τεύχεσι; δοῦρε κεκορυθμένα оковані; ἔρις κορύσσεται починає ся, піднімає ся (до борби), κύμα піднімає ся.

κορυστής, зоружений, узбровний ἀνήρ.

κορυφή, ἡς, ἡ (χάρα), верх, вершок (голови), тімя (Р); шпиль, вершок (горн).

κορῆφ-όω (κορυφή), звершую, до гори, в гору піднімаю; κύμα κερυφούται піднімає ся в гору високо, Δ 426.

Κορώνεια, Коронея, місто в Бойотії, на захід від копейского озера, В 503.

κορώνη, ἡ, (corona), а) кільце при дверох, ним притягано двері і до него привязували ремінь від засуви; б) кільце, закаблука, або гачок на кінці лука (закривлений кінець лука), що до него привязувано тятиву, замочна ручка (Б) ϕ 138, Δ 111; в) ворона, морекій ворон, баклан, чайка (Б).

κορωνίς, ἰδος, лише dat. -νισι (κορώνη), закривлений, скривле-

ний (Κ), крутобокий (С), загнутый (Β), подвійно вигнутий, дугастий.

Κόρωνος, Корон, син Кайнея, кор. Ляпітів в Гіртонї в Тессалії В 746.

κοσμῶ (κόσμος), аог. κόσμησε, рс. κόσμηθεν, -θέντες, порядкую, ладнаю, уставляю в ряди бовів; уряджую, приготавляю, приладжую, δόρπον. — Med. порядкую собі, уставляю в ряди, πολήτας; φθάν μέγ' ἱππῶων κοσμηθέντες богато скорше від кінних устались в ряди, до строю поставали (Ρ); διὰ τρίχα розділившись на три купи (Β); гл. ἀπο-, διχ-, ἐγ-, κατ-.

κοσμητός, З. (κοσμῶ), гарно поділений, заложений, уряджений, впорядкований, πρακτικί.

κοσμητώρ, орос, ἐ (κοσμῶ), що порядкує, уставляє війско до бою; вожд, начальник, старшина (Β), отаман (Ρ).

κόσμος, ἐ, а) порядок, лад; κατὰ κόσμον в (після) порядку, після (по) справедливости, як годить ся, як належить ся, як пристойть, яло ся бути; πληγείς οὐ κατὰ κόσμον ἐλεύσεται з соромом, на ганьбу, сором; οὐ κατὰ κ. ἀτίξειν влізливо жєбрати, жєбратцтвом стати осоружним (Β); б) окраса, стрій, наряд, оздоба, здоба; ἱππου урядженє, устроенє, уладженє, будова, будівля.

κοτέω (κότος), рт. рf. κекотηώς, -έτι θυμῶ, ірf. м. κοτέοντο, аог. κοτέσσατο, сопi. κοτέσεται, рт. -σαμένος, гніваю ся, серджу ся, злости добуваю, озлю ся (Ρ), ἀπάτης ізза, задля, так і τό γε.

κοτ-ήεις, εσσα, εν, гнівний, загніваний, сердитий Е 191.

κότος, ἐ, завзятий гнів, завзяте, зазлість, злоба (Κ), ненависть, вражда, затьга, гнів, злість.

κοῦλλη, ἡ, а) чарка, кубок, чаша; б) чашка, або сільничка бедрова, кульша (Ρ), Е 306 сл.

κοῦλλη-δών, όνος, ἐ, dat. pl. -δονόφιν, ссавки, ссучі бородавки.

κοῦλλη-ήρως, он, (ἀρώ), (що можна кубками набирати), дуже богато, -сильно, (що пливе) потоками αἶμα Ψ 34.

κουλέον, τό (κολεόν), піхва.

κούρη, ἡ (fem. до κούρος), дівчина, дівця, подруга, молода жінка, донька.

κούρ-ητες, οί (κούρος), молодці, молодіж, молода дружина, Ἀρχαίων.

Κουρήτες, Курети, що їх з Плеврону Айтолійці прогнали до Акарнанії I 529.

κουρ-ίδιος, З. (κούρος), законний, правесний, ἀλοχος, πόσις; δῶμα, λέχος законного мужа, мужня господа (Β); спільний; subst. муж, чоловік, ἀνὴρ, φίλος.

κουρίζω, (κούρος), я є молодцем; ртf. в молодости, за молодих літ, φορέεσκε γ 185.

κουρίζ (κουρά), adv. за чуприну, за чуба, за волосє, ἔρυσαν.

κούρος, ἐ, молодець, хлопєць, син τ 523; (кождий вольний, спосібний до оружа чоловік, що має κῦρος, власть над самим собою).

κουρό-τερος, З. соmp. від κούρος, молодший, дужший, сильніший, ἀνὴρ.

κουρο-τρόφος, он (τρέφω), кормителька, пістунка молодців; κ. ἀρχοτή що видає сильних, здорових, хоробрих молодців Ἰθάκη.

κούφα, η. pl. як adv. від κούφος, легко, жваво; соmp. **κουφότερον**, з лекшим сердцем, сьмилівійше (Β).

Κών, ωνος, син Антенора; его убив Агамемнон Λ 248 сл.

Κῶνωνδ', до Косу, гл. Κῶς.
κράατα, κράαι, κράατος, гл.
κάρη.

κράδ-αίνω, махаю, вимахаю,
трясу, потрясаю; кидаю, мечу.
κράδ-άω, махаю, потрясаю,
кидаю.

κράδιη = καρδίη, сердце, розум,
відвага, сила, (опис. як βίη).

κράινω, ουσι, **κραιαίνω** (сгео),
ipf. ἐκραιαίνε, aor. ἐκρηνα, ἐκρήρηνα,
ipf. κρήρησον, κρήρησον, pl. -ρήρηατε, inf.
κρήρηαι, κρήρηαι, (pf. p. κεικράηαται,
pfp. κεικράηατο до κεικράηαμι), f. p.
κραινέσθαι, а) довершаю, з'ору-
дую, докінчую, доконую, вико-
ную, виповняю, сповняю, ἐφετ-
μάς; ἐέλθωρ вволю бажане (К),
сповняю жадобу (С), вчиняю
волю, жадане (Б); οἱ νεῖροι ἔτιμα
кр. правду приносять, т. в. збу-
вають ся; οὐ μοι δοκέει — κραινέσθαι
здасть ся з нашого заходу —
користи не буде (Р), або: нічого
не осягнемо; б) я є головою,
володію, правлю, заправляю.

κραιπνός, 3. -ρότερος, а) силь-
ний, нагальний, острій, бурхлив-
вий (Б) Ворέης, θέλλαι; б) швид-
кий, скорий, биетрий, меткий,
жвавий, шпаркий, πόδες; νόος пал-
кий; adv. **κραιπνῶς**, скоро, від-
разу; n. pl. **κραιπνά**, чим скор-
ше, скоро, швидко.

Κραῖνάη, Краная, остров, ма-
буть в ляконьскім заливі Γ 445.

κράναός, 3. скалистий, камя-
нистий (Р), гористий (Б).

κραινέσθαι, fut. m. від κράινω.

κράνεια, ή (cornus), дерень,
καρπός кр. деревні ягоди, τανύ-
φλοιός.

κράνιον, τό, (κάρη), череп (го-
лови), тімя, Θ 84.

Κραῖλαδος = Κάρπαθος, Кра-
пат, остров між Кретою а Ро-
дом, тепер Scarpanto, Β 676.

κράτα, κραί, гл. κάρη.

κράται-γυαλος, ον, сильно ви-
гнутий, або опуклий Γ 361.

κράταις, ή, а) перевага, тя-
гар, вага, λ 597; б) Nom. рг.
Κραταίς, Кратаїда, мати Скиллї,
або: могуча, страшна.

κράт-αίος, 3. (κράτος), сильний,
дужий, могучий, μοῖρα, θήρ.

κραιаί-πεδος, ον, сильний,
твердий, сильно убитий, οἰδας.

κράт-ερός, 3. dat. pl. fem. -ρήρι,
сomp. -ώτερος, сильний, кріпкий,
дужий, кремізний, міцний, мо-
гучий, хоробрий; твердий, жор-
стокий, суворий, лютий, грізний,
прикрій, тяжкий, страшний;
μῦθος тверде, нагальне (К) сло-
во. Adv. **κραιερώς**, сильно, за-
взято, грізно; ἔχεо кр. держи ся
сильно, відважно.

κραιερό-φρων, ονος (φρήν), від-
важний, сьмілий, хоробрий, не-
устрашений, поважний силою
(Б), страшний.

κραιερ-ώνυξ, ώνυγες, з сильни-
ми копитами, сильнокопитний,
ἵπποι, ἡμίονοι; з сильними кігтями.
пазуристий, λύκοι, λέοντες.

κράεσσι, d. pl. гл. κάρη.

κραιευтаί, аі, вилки, або вил-
коваті підпори, що на них ро-
жен опирав ся, бабки (Р), козли.

κραιέω, маю силу, могучість,
власть, володію, перемагаю, па-
ную, верховоджу, правлю, за-
правляю (Б), я є могучий, во-
лодітелем над, з gen. або dat.
κείκрасσιν; μέγα κρατέων ἤνασσε мав,
держав найвишу, верховну
власть; гл. ἐπι-.

κράτος, τό, сила, хист; могу-
чість, власть, пановане; перемо-
га (С) А 509, побіда, першень-
ство; κράτος φέρεσθαι побідити.

κραιός, gen. гл. κάρη.

κραιт-ύς (κράτος), = κραιερός,
сильний, могучий.

κρέας, κτος, τό, (саго), pl. κρέα | κρέατ', κρεῶν, κρειῶν, κρέασι, мясо; pl. кусні мяса, мясна трава, мясиво.

κρειον, τό (κρέας), стільниця, жаровня (P), кухонний стіл I 206.

Κρειοντιάδης, син Креона.

κρείσσων, ου, сопр. до ἀγαθός (κράτος), сильніший, могутийший, дужчий, що перемагає, ліпший, більший; κр. γήρνομαι, беру, або маю верх (P); τέξον- Ἀρχίων εὔτις ἐμαίε κр. що до лука, ніхто з А. не має більшого права від мене.

Κρειών, ουτος, Крейонт, а) отець Мегари, кор. в Тебах, λ 269; б) отець Лікомеда I 84, T 240.

κρείων (κράνω), ουτος voc. κρείου, fem. κρείουσα, володар, володіючий, владика (B), володитель, справник, δ 22; володителька.

κρέμαμαι, (med. до κρεμάννυμι), вишу, уношу ся; εἶτα τ' ἐκρέμω (ірф.) ὑψέθεν як ти в горі висіла.

κρεμάννυμι, f. κρεμῶ, -μῶ, аог. κρέμασε, pl. -άσαντες, вішаю, причіпаю, завишую, проти νηόν в храмі; εἰξ на, до, з. Med. ірф. 2. sg. (ε)κρέμω, вишу, уношу ся.

κρεῶν, gen. pl. гл. κρέας.

κρήγυος, ου, добрий, хосенний, спасенний, пожаданий, милий, приемний, що серце звеселяє.

κρή-δεμνον, τό, (κρή, δέω), а) хустка на голову, намітка (B. P.); ἀντα παρειῶν σχομένη κр. хусткою, наміткою закривши; балець, заслона, νηγάτων, λιπαρά и.; б) покривка, покрішка, накривка γ 392; в) мури замку, вежі, ієρά.

κρηῆραι, іпф. аог. від κράνω.

κρη-θεν, гл. κητάκρηθεν.

Κρηθεύς, ης, Крегей, син Айоля, муж Тирони, основатель Йольку в Тессалії, отець Айзона, Фереса і Амитаона λ 236 сл.

Κρήθων, ωνος, син Діокля, брат Орзильоха, з Ферів в Месенії; εγο убив Айней E 542 сл.

κρημν-ός, ό, (κρέμαμαι), беріг, спохів, спохилість, збіч, стрімкість.

κρηναίος, жерельний, криничний, криничаний (B), Νύμφαι.

κρήνη, ης, ή (κράς), криниця, жерело, нора, чуркало; κρήνηνδε, до криниці, до жерела; καλλιρέεθρος, καλλιροος, μελάινυδρος.

Κρής, τός, pl. Κρηθες, Кретинець, мешканець Крети.

Κρήτη, ης і Κρηται, -άων, Крета, остров в середз. морю τ 174; тепер Kandia; ἐκατόμπολις. **Κρήτη-θεν**, adv. з Крети. **Κρητην-δε**, до Крети, τ 186.

κρητήρ, ηρος, ό (κρεάννυμι), казан, кухоль, кухва (B), що в ній мішала вино з водою; стояв звичайно на триножнику в світлиці для муштин; чаша; ἀνθεμόεις, ἀργύρεος, χρύσεος, λάκκος; κ. ἐλευθερος на честь свободи.

κρή (= κρηθή), τό, ячмінь; εὐρυφύεις, λευκόν.

κρηθαί, έων, άς, (κρή), ячмінні групи, ячмінь.

κρήω, аог. κρήε, тріскаю, лускаю, тріщу, II 470.

κρήκος, ό (сіrcus), кільце (при ярмі), що εго при запряганю закладано на кілок (έστωρ) на кінци дишля (πέζα) Ω 272.

κρίνω, (cerno), сопі. -οσι, орт. -οιμι, ірв. κρίνε, аог. έκρινε, -αν, сопі. κρίνη, ωσι, рт. рf. р. κεικρμένη, рт. аог. р. κρινθέντε, аог. m. έκρίνατε, ірв. κρινάσθων, іф. -ασθα, рт. -άμενος, ділю, розділюю, відділюю, розлучаю, відокремлюю; вибираю, набираю (B) δ 166, κ 102, Z 188, ξ 217; ладнаю, порядкую, уставляю; суджу, розсуджую, рішаю, кінчу суд, розправу (B), νείκεα; σκολιάς θέμιστας

κρ. видаю несправедливий засуд; νείκας πολέμου порішаю; pt. pf. p. κερκισμένος вибраний, добірний; οὐρος певний, постійний. Med. вибираю собі, вилучаю; δνείρους викладаю; порішаю (між собою); ἔνα κρίνονται ἄριστοι там де найхоробріші мірять ся з собою, воюють; κρίνεσθαι Ἄρης мірити ся в бою, бороти ся; ἐπότε-με-μένους κρίνηται Ἄρης коли прийде до рішучої борби, вчинить ся січа (B).

κρίος, ὁ (κέρως), баран, ярчук.

Κρίσα, кретинське місто в Фокиді, В 520.

κρίτος, 3. (κρίνω), вибраний, виборний (B).

κρο-αίνω (κρούω), б'ю, ударяю, тупаю, гоном, рисом їду, брикаю.

Κροίσιμος, Кройзм, Троянець, его убив Меґес О 523.

κροκό-πεπλος, ον, в шафрановім строю, в опоні шафрановій, або шафранової краски, румяний (P), Ἴνώς.

κρόκος, ὁ, шафран, Ξ 348.

Κροκόβλεια, τχ, малий остров коло Итаки, або якась місцевість таки на Итації.

κρόμιον, οιο, τό, цибуля.

Κρον-ίδης, ας, εω, ης, ην, η, і Κρον-ίων, ἴωνος, ἰονος, Кронід, Кронієнко (B), Зевс, син Крона.

Κρόνος, οιο (κράνω), син Урана і Гаї, отець Зевса, Позейдона, Гадеса, Гери, Деметри і Гестії, володар світа перед Зевсом, φ 415, E 721, Θ 383, и.

κρόσσαι, ἄων, окрай (гізмен) мурів, або веж, каміне вистаюче, що по нім можна була ввійти на мур, застава M 258, 444.

κροταλίζω (κρόταλον), туркочу, εχεα, тягну з туркотом A 160.

κροτάφος, ὁ, звич. pl. (κράς), виски, голова, лоб.

κροτέω (κρότος), тягну з туркотом, туркочу, εχεα O 453.

Κρουνοί, Круни, жерело в полуд. Елїді ο 295.

κρουνός, ὁ (κάρα), жерело, но-ра, чуркало, криниця, колодязь, καλλιέρρος.

κρύβ-δᾶ і κρύβδην (κρύπτω), adv. тайком, потайно, Διός без відомости Зевса.

κρύ-ερός, οιο, 3. і κρύ-οεις, ἔεντος, 3. (κρύος), студений, морозний, що прошибає, переймає, лячний, страшний, тяжкий (P), φόβος, γόος, ἰωκή.

κρυπ-ἄδιος, 3. потайний, тайний; κρυπτάδεια φρονέων що має скриті думки, держить думи таємні (C).

κρυπ-τός, 3. потайний, крадаємкий, скритий, κληίς Ξ 168.

κρύπτω, ipf. it. κρύπτεσκε, f. κρύψω, aor. κρύψε, ἔκρυψαν, conі. κρύψω, pt. pf. p. κερκισμένος, aor. p. κρύφθη, крию, закриваю, покриваю, заслонюю, затаюю, ховаю, укриваю; спрятую, скриваю, замовчую; ἀπ' ἄλλων перед другими; pass. скриваю ся, ховаю ся ὑπ' ἀσπίδι.

κρύσταλλος, ὁ (κρύς, crustum), лід.

κρύφ-ηδόν (κρύφα), adv. потайно, скрито.

Κρώμνα, місто в Пафлягонії. κτάμεν(αι), κτάμενος, κτανέοντα гл. κτείνω.

κτάομαι, aor. 2. s. ἐκτήσω, (ἐ-)κτήσατο, inf. pf. ἐκτήσθαι, набуваю, придбаю, надбаю (B), дістаю, одержую, купую; pf. я придбав, маю.

κτέαρ, ατος, dat. pl. κτεάτεσσι, майно, добро, багатство, власність, набуток, маєток.

κτεάτιζω, аог. κτεάτισσα, рт. -τίσ-
σας (κτέαρ), набуваю, придбаю,
дістаю, здобуваю.

Κτέατος, Ктеат, син Актора
і Моліони, отець Амфімаха.

κτείνω (κτεν, κταν), соп. -ω,
-ωμι, -ης, -η, ірф. (ξ)κτείνε, ітер.
κτείνεσκε, f. 3. s. κτενέει, іnf. -έειν,
f. κτανέω, рт. κτανέοντα, аог. 1.
έκτείνε, орт. κτείναμι, рт. -ας, аог.
2. έκτάνω, рт. κтάνων, 3. s. έκτα, 1. pl.
αμεν, 3. pl. έκταν, соп. κτέωμεν,
іnf. κτάμεν(αι); med. соп. κτείνω-
μεθα, ірф. κτείνοντο, іnf. аог. κтáσ-
θαι, рт. p. κтáμενος, аог. p. 3. pl.
έκταθεν, убіваю, вбіваю, зако-
люю (Б), страчаю, бю, побиваю;
pass. κτείνεσθαι 'Αχαιοίς зам. ύπ'
'Αχαιών.

κτέρας, τό (κτέαρ), майно, до-
бро, достаток, дарунок; лише
nom. і acc. sg.

κτέρεα, τά, майно, добро; осо-
бливо колишне майно помершо-
го, що в его честь разом з ним
спалювано; похорони.

κτερείζω і **κτερίζω** (κτέραζ), f.
κτεριώ, ούσι, орт. аог. κτερίσεις, (від
κτεреїζω) ірв. κτεреїζε, іnf. -ζέμεν,
соп. аог. κτεреїζω, іnf. κτεреїζαι,
ховаю, похоронюю, погребую;
κτέρεα κт. торжественно, або ве-
лично похоронюю, справляю по-
чесні похорони (Б); κτεреїζειν τινά
άέθλοισι: обходити чиєсь похорони
ігрищами.

κτιήμα, τό, (κτάομαι), майно, ма-
єток, добро, власність; pl. скар-
бі, добро.

Κτήσιος, Ктезій, син Ормена,
отець Евмая з острова Сириї.

Κτήσιππος, Ктезиц, син По-
літерза з Сами, що его убив
Фільойтій о 288, γ 279.

κτιή-σις, ιος, майно, маєток,
власність, набуток, добро, бать-
ківщина (Б).

κτιήός, 3. (κτάομαι), що можна
дістати, роздобути, одержати на
власність, τρίποδες, I 407.

κιδεος, (ικτίς), з шкіри ласиці,
куни, κυνέη.

κίζω, аог. έκίσαν, κίσσε, бу-
дую, вибудовую, построяю, ста-
влю, закладаю, основую.

κίτλος, έ, баран, Γ 196 N 492.

Κιτμένη, Ктімена, донька Ля-
ерта, сестра Одиссея о 363, від-
дала ся до Сами.

κτύπέω, аог. (ξ)κτύπε, трищу,
лопочу, лускаю, тріскаю; δρύες
κτυπέουσαι πίπτον падали злоскотом;
grimлю, бю громами (Р); μέγα-
(λα), σμερδαλέα сильно, страшно.

κτύπος, έ, звук, гомін, гукіт,
тупіт, гунання, туркіт, подоїн гук
ходи; гамір, крик, голос, бряс-
кіт, бряск, луск; грім, Διός.

κῦαμος, έ, біб, μελανόχρους N 589.

κῦάν-εος, 3. темносній, те-
мний, чорнявий, чорний.

κῦάνό-πέξα, з темними нога-
ми, τράπεξα Λ 629, υ.

κῦάνο-πρόρειος, ον, і **κванό-
πρωρος**, ον (πρωρα), з темним, або
чорним передом, синеносій (Б),
νηύς.

κῦάνος, οιο, έ, (синя) криця;
шклянна розплава, лязурок, μέ-
λας.

κῦάνο-χαίτης, ου, і **κῦανο-χαίτα**
(χαίτη), темноволосій, з темними
кучерями, чорнявий (Б), Ποσει-
δάων; ύπρος чорногривий.

κῦάν-ώπις, ιος (ώψ), з темними
очима, черноокий, μ 60.

κῦβερν-άω, іnf. аог. -νήσαι, кер-
мую, правлю, повертаю, пово-
рочую, γ 283.

κῦβερν-ητήρ, ῆρος, і **κῦβερνήτης**,
εω, ην, α, έ (gubernator), керма-
нич, кермач.

κῦβ-ιστάω (κῦβη), ірф. 3. pl.
κῦβίστων, нирну, ниряю, даю або
іду нурка, кидаю ся, або спу-

скаю ся на голову, кидаю ся наперед головою, перевертаю ся, плюскоаю ся.

κυβ-ιστητήρ, ἦρος, ἑ, (що стає на голову), а) шуткар, характерник, скоморох, танцюра (Б); б) нурок, нурець.

κῦδ-αῖνω (κῦδος), ірф. κῦδαίνε, сν, аог. κῦδηγε, іф. -ῆγα, прославляю, величаю, надляю (прежньою) красою, величністю Е 448, украшаю; б) поважаю, почитаю, віддаю честь, відзначаю, з честію приймаю; в) звеселяю, радую, θορμῶν.

κῦδ-ἄλιμος, сн (κῦδος), славний, славетний, Славуа (Б), поважаний, величний, знатний; сміливий, хоробрий, відважний, κῆρ.

κῦδ-ἄνω (κῦδος), почитаю, поважаю; чваню ся, хвалю ся, величаю ся, я є гордий, Υ 42.

κῦδ-ἄνγειρα, що прославляє мужів, що людям приносить шанобу (С), честь, славу, що людям славу довершає (Р) μάχη, ἀγὼρῆ.

κῦδ-ἰάω (κῦδος), рт. -ἔων, ἄων, чваню ся, величаю ся, хвалю ся, гордо йду, похожаю, або виступаю, я є гордий (на свою силу).

κῦδ-ιστος (κῦδος), З. superl. найславніший, вельми сл., найповажніший, наймогучіший, найвеличнійший.

κῦδοιμ-έω, ірф. κῦδοίμεον, і. -ήτων, єчинаю, або підіймаю крик, кричу, кидаюсь з криком, лютую, гоню з криком, розганяю.

κῦδοιμός, сῶ, ἑ, крик, гамір бовний; тривога, пострах, метушня, колотеча, колот. *Κυδοιμός*, бог воєнного крику, метушні, товариш Енїї Σ 535.

κῦδος, εος, τό, слава, честь, хвала, повага, побідна слава;

гордість, дума, сила, могучість; щастє.

κῦδ-ρός, З. (κῦδος), славний, знатний, поважаний, чесний, παρ-ἀκοιτις.

Κῦδωνες, Кидони, нарид на північно-захід. Креті, γ 292.

κῦέω, ірф. ἐκῶε, рт. κῦέουσα, є бременна, вагітна, οἶόν носила в лоні.

κῦθε, аог. від κῦέθω.

Κῦθέρεια, Китерейка, прізвисьце Афродити.

Κῦθηρα, τᾶ, остров на полуд. захід від пригірка Малєї, : 81.

Κῦθήριος, З. Китериець, родом з Китери К 268, О 431.

Κῦθερδθεν, із Китери О 438.

κυκάω, рт. -έωντι, ірф. ἐκύκα, аог. κύκασε, а. р. du. κυκήθητην, pl. κυκήθησαν, мішаю, змішую, намішую, роблю мішанину; pass. мішаю ся, іду в розтіч; полошу ся, скачу сполошений; шумю, гуджу, реву, хвилюю, бурю ся, бовваню ся.

κῦκῶν (κυκάω) ἑ, асс. κῦκῶ, -εῖω, напиток, напій, (данне, Б) мішаний із сира, ячменю, вина Λ 641, і меду κ 234.

κυκλ-έω, везу, перевозжу, відвозжу, привожу Η 332.

κῦκλος, сν, ἑ, pl. κύκλοι; і τᾶ κύκλα, колесо, круг, кружок, перестень, кільце; обручка, обруч, беріг або обвід щита, також верстви, з яких щит складав ся Υ 280; κύκλω кругом, довкола, довкруги.

κυκλόσε, adv. довкруги, довкола, в колесі.

κυκλο-τερός, ἑς, круглий, кругловатий, заокруглений; κ. τεῖνον τόξον натягнути так, що стає круглий.

Κύκλωπες, Кикльопи, дикий велитенний нарид, що не мав ні постійного осідку, ні законів,

не лякав ся ні Зевса, ні других богів, не жив громадою лиш поодинокю, α 71, ι 106, ζ 5. Мали жити на східнім побережжю Сицилії коло Етні.

κύνος, ἑ, лебідь, δουλιχόδειρος. *κυλ-ίνδω*, аог. κυλίσθη, кочу, точу, кидаю, уношу, гойдаю (Б), сточую, звалюю, зсилаю. — Мед. кочу ся, скочую ся, точу ся, качаю ся, верчу ся; спадаю, валю ся, наближаю ся, досягаю, *κύν* πῆμα, паду, спадаю.

Κυλ-λήνη, Кіллена, гора в півн. Аркадії, В 603.

Κυλλήνιος, Кілленець, а) Гермес ω 1; б) Отос, з Кіллени в Еліді О 518.

κυλλο-ποδίων, ονος, voc. -πόδιον (κυλλός, πούς), кривоногий, кривий, кульгавий (про Гефайста).

κῦ-μα, ατος, τό (κύ-ω), Филя, хвиля, барани; ἀρχαλέον, πελώριον, καταρραγής, κυρτόν, πηγόν, ἀνεμοτραφές, τραφέν, κυκώμενον, παλιρρόθιον, φαληρίων, κωφόν, πορφύρεον, κελκινόν.

κῦμ-αίνω (κύμα), хвилюю, бю филиями, барани кочу, бурю ся; ргі, хвилястий, пінявий (Б), що пінить ся филиями.

κύμβ-ἄχος, ον (κύβος), головою наперед, на голову, коміть головою, стрімголов; subst. вершок шолома, лук, каблук шолома.

κῦμινδης, ἡ, асс. -ιν, ястріб нічний, сова лісова Ξ 291.

Κῦμο-δόκη, Кімодока, і *Κῦμο-θήη*, Кімотоя, нереїди, русалки Σ 41.

κῦνᾶ-μνία, ἡ (κύων, κύνας), муха собача, слово згідне на безсоромні женщины.

κῦνέη, ἡ, шолом, шишак (Б), шапка, зі скіри ταυραῖη, κτιδέη, однак звичайно шолом оббитий мідною χαλκήρης, πάνχαλκος, χαλκοπάρος, з китою ἵππουρις, ἵπποδάσεια.

κῦν-εος, 3. (κύων), песячий, собачий, безсоромний, безстидний, буйний.

κῦνέω, ipf. κύνει, -εον, аог. κύσα, κύσε, κύσσε, opt. κύσειе, if. κύσαι, цілую, ві́д, μιν κεφάλην, χεῖρας.

κῦν-ηγέτης, ἑ, (κύων, ἡγέομαι), ловець, стрілець, ι 120.

κῦνο-ραϊστής, ἑ (ράϊω), кліщ, собача вош, ρ 300.

Κύνος, пристанне місто опунт. Локрів В 531.

κῦν-τερος, comp. і *κύνιατος*, superl. (κύων, більше собачий), більше безсоромний або безстидний, мерзеніший (Б), гірший, страшніший, буйніший, сьміливіший; superl. найсмілівіший, найбільше зухвалий.

κῦν-όπις (ὄψ), лиш voc. -όπια, fem. *κῦνώπις*, ιδος, з собачими очима, безстидний, безличний, собача личина (К), безсоромний, Ἐλένη, Ἀφροδίτη.

Κῦπᾶρισσηίς, εντος, Кипарисей, місто в Трифілії, на границі Мессенії В 593.

κῦπᾶρισσινος, 3. кипарисовий, з кипарисового дерева, ρ 340.

Κυπᾶρισσος, Кипарис, місто в Фокиді на Парнасі В 519.

κῦπᾶρισσος, ἡ, кипарис, ε 64.

κῦπειρον, τό, калган, купер (Б), цибора, ципрійська трава.

κῦπ-ελλον, τό (cupa), кубок, чарка, χύσεια.

Κῦπρις, асс. -ιδα і -ιν, Киприда, прізвище Афродити.

Κῦπρος, Кипр, остров в середзем. морю, на полудни від Кілікії, вітчина Афродити, тепер Сірго Ξ 83, Ф 362, Λ 21.

Κῦπρονδε до К.

κύπτω, opt. аог. κύψειе, pf. -ψας, нагинаю ся, схиляю ся, згинаю ся, похиляю ся.

κύριμα, τό (κύρω), добича, грабежа, пожива, потала.

κύρσας, pt. aor. від *κύρω*.
κυρ-τός, 3. кривий, загнутий, загиначастий, заводястий, луковатий, *κύμα*; горбатий, *ὄρω*.

κυρ-τόω, -ωθέν, вигинаю, заокруглюю, закривлюю. *κύμα* *κυρ-τόω*θέν загиначає, луковата λ 244.

κύρω, ipf. *κύρε*, pt. aor. *κύρσας*, стрічаю, нахожду, попадаю на що, ἐπὶ σώματι; заваджую за, в що, зачіпляю, вдаряю об, ἄρματι; ἐπὶ αὐχένι *κύρε* хотів влучити, заєдно цілив, мірив; med. *κακῶ κύρεται* єго стрічає нещастє, попадає в нещастє.

κύσσε, aor. від *κυνέω*, цілюю.

κύ-σις, *ις*, ἡ (*κύω*), міхур (мочовий).

Κύτωρος, Китор, місто в Пафлягонії, тепер Kotru, В 853.

Κύφος, Киф, місто в Перайбії, в півн.-схід. Тессалії В 748.

κύ-φός, 3. (*κύπ-τω*, *subo*), похилений, згорблений від, *γῆρακί*.

κύω, гл. *κυνέω*, або *κυνέω*.

κύων, *κύνος*, ἓ, ἡ, voc. *κύων*, dat. pl. *κύσσι*, *κύνεσσι*, пес, собака, котюга, сука; *ἀργός*, *ἀργίπους*, *ἀργιόδους*, *καρχαρόδους*, *ὕλακδρομος*; *θηρευταί*, *τραπεζῆες*; також є слово глумливе, *ἀδδεής*, *λυσσαγῆρ*; морський пес, μ 96. *Ἄιδχο* кербер, *Ὀρίωνος* пес Орїона (пєсяча звїзда).

κῶας, τό, pl. *κῶεα*, dat. -*εσιν* (*καῖμα*), овеча скіра, кожущина (Б).

κῶδεια, ἡ, головка маку, маківка Σ 499.

κωκῆτός, οὐ, ἓ, плач, наріканє; *Κώκυτος*, Кокит, ріка в підземнім свїті κ 514.

κωκῆω, ipf. *ἐκώκωον*, aor. *κῶκωσ-* (*εν*), вию, скавулю, сковичу, реву, вдихаю, стогну, плачу, голову, заливаюсь слїзми (Б). оплакую, горюю, нарікаю, падькаю; жалкую, скорблю, бідькаю ся.

κῶληψ, *ηπος*, ἡ, підколїнок.

κῶμα, τό (*καῖμα*), глибокий, сильний сон, *μυλακίων*.

Κῶλαι, αἱ, Копи, місто в Бойотії, на північ від копейського озера В 502; тепер Topolia.

κῶπη, ἡ (*саріо*), держак, держально (С), ручка, черен (К), рукоять меча, або весла, весло; ушко, ручка ключа, *ἐλέφαντος* з слоневої кости.

κωπή-εις, 3. з (гарною, або сильною) ручкою, череном, ручкоютно, *ξίφος*, *φάσγανον*.

κῶρθκος, ἓ, скіряна торба, мішок, саква (Б).

Κῶς (*κοῖλος*, *савус*), асс. *Кῶν*, остров в ікарійськїм морю, на против Кариї, тепер Stanchio; *Κῶωνδε* до Косу Ξ 255, O 28.

κωφός, 3. (*κόπτω*), тупий, безсильний, слабий, *βέλος*; глухо ревучий, що глухо шумить, глухий, *κύμα*; безчувствєний, мертвий, *γαίη*.

Λ.

Λάας, асс. -*άν*, місто в Ляконії, В 585.

λάας (*lapis*) ἓ, *λάος*, *λαί*, *λάων*, pl. *λάων*, *λάεσσι*, du. *λάε*, камінь, каменяка, камінне кружало, лавка, скеля, скелїна.

λάβε, *λάβοι*, *ών*, aor. від *λαμβάνω*.

λαβρ-ἄγῶρης (*λαβρός*), що смїливо, або зуховато бесїдує, буйний, смїливий говорун, торопата.

λαβρεύομαι, смїло говорю, зуховато плету, торопаю, вириваю ся.

λάβρος, 3. sup. λαβρότατος, сильний, бурливий, різкий (B), бурний, нагальний, погонистий, рвучий, бистрий, κύμα, ποταμός.

λαγγάνω, ірф. (ἐ)λάγγανον, аог. 2. ἔλαχον, λάξε(ν), conі. λάχη(σιν), red. λελάχητε, іф. λαχεῖν, рт. -ών, рф. 3. pl. λελέγγασі, одержую жеребом, судьбою або з волі богів; взагалі: дістаю, одержую, мені дістає ся, доставаю, осягаю, з асс. і gen.; ες κε λάχησι кому жереб вийде (P), на кого упаде; Кῆρ λαγγάνει τινά γενόμενον смерть призначена від уродження; стаю участним, беру або маю участь; рф. я одержав, маю; б) роблю учасником чого, θανάοντα πυρός віддаю честь спалюючи на огни по смерті, (справляю єму похорон); в) іптр. я є жеребом вибраний, призначений, жереб впав на мене, жеребом припадаю; λάγγανον ἀγες вийшли, припали жеребом.

λαγώς, є, заяць, ρ 295, K 361.

Λαέρκης, Ляерк, а) Мірмідонепь, син Аїмона, отець Алькімедона; б) золотар в Пільосі.

Λαέρτης, αο, Ляерт, син Аркеїзія, отець Одиссея, кор. Итаки α 430, λ 187, ω 205 сл.

Λαερτιάδης, εω, син Ляерта, Одиссей, ε 555, ε 203, ι 19, Γ 200 и.

λάξ-ομαι, opt. 3. pl. λαξοίεατο, ірф. (ἐ)λάξετο, беру, хватаю, імаю, пориваю, допадаю; πάλιν λάξ. μῦθον беру назад, говорю противне (правді), приймаюсь хитрити (B); ἀγκάς θυγατέρα обіймаю; γάτων ὀδὰξ гризу зубами (гину).

λαῖθι-κηδής, асс. ἐκ (κῆδ-ος), що успокоює, усмиряє журбу, μῆξος.

λαθέτην, λάθων, -ών, гл. λανθάνω.

λάθρη (λαθ-εῖν), adv. потайно, тайком; непомічено, неза-

мітно, підступом; τινός без відомости.

λαίγξ, γγρος, ἡ (λαῶς), камінець, каміньчик, камінь.

λαῖλαψ, ἀπος, ἡ, буря, вихор, шувір, негода, завія, бурун, ἐρημική, κελαινή, θεοπεσιή, βαθείη.

λαϊμός, є, горло, гортанка, горлянка (B), шня.

λαῖνεος, 3. і **лаїновс**, он (λαῶς), камінний, камянистий (P), камяний τεῖχος.

λαισίμων, τό, легкий щит, щитик (P) (з сирої скіри), πετερίδες.

Λαιστογών, ὄνος, pl. -όνες, Ляїстриґони, дикий, велитенний, скотарекій нарід. По думці старинних жив на східнім побережжю Сицилії.

Λαιστογόνιος, 3. ляїстриґонський γ 82, ψ 318.

λαῖμα, τό, гирло, челюсть, пропасть, розвір, глубина, глибінь, безодня, ковбань.

λαῖφος, εος, τό, лахман, подерта одіж, драна одежа (B).

λαίψηρός, 3. скорий, швидкий, меткий, легкий, жвавий, шпаркий, ємкий, гибкий; adv. neutr. **лаіψηρά**, скоро, швидко, легко.

λάχε, аог. до λάσκω.

Λακεδαίμων, ονος, пізн. Ляконія, край в Пельопонезі, на полудне від Аркадії, держава Менелая; κοίλη, κητώεσσα, δία, ἐρατεινή, εὐρύχωρος, ε 1, γ 326, B 581 и.

λακίξω (λάξ), бію, ударяю (пятою, або ногою), копаю γ 88.

λαμβάνω, аог. 2. ἐ(λ)λαβε, λάβε, ἐλλάβετ', 3. pl. λάβον, conі. 3. sg. λάβη(σι), opt. λάβοιμι, inf. red. λελάβεσθαι, рт. λαβών, беру, хватаю, імаю, ловлю, χεῖρα χεῖρī рукою за руку, χεῖρός за руку, ποδῶν за ноги; γούνων обіймаю, припадаю до; дотикаю ся τ 390; хватаю ся чогось πέτρης; τρόμος ἔλλαβε γούνα тіло страхом затремтіло (P);

μιν ἀμραστή ἐπέων λάβε не могла ні слова промовити; ὅσσε - θάνατος очи смерть вкрила, оповила; μῶρα λάβεν θανάτοιо доля смерти зглитнула; беру, приймаю ἀποινα, ἀεθλα; κλέος маю славу, достаю; піймаю, беру в полон, понолю; здобуваю, граблю, забираю, набираю, пориваю, ἴππους, μῆλα и.; приймаю у себе η 255; θυμέν набираю відваги; переймаю, огортаю, заволодію, πένθος, ἀλγος, φόβος и. Med. пориваю, хватаю, забираю для себе, держу ся сильно чогось, чіпаю ся, σχεδίζει. Кат-(ὕπό).

Λῆμος, Лям, король Ляйстригонів, κ 81.

λαμπ-εἰάω (λάμπω), pt. -τέωντι, свічу ся ясно, сияю, блищу, горю.

Λαμπειίδης, ε, син Лямпа, Дольоп О 526.

Λαμπ-εἰή, Лямпетія, донька Геліоса і Неайри, μ 132, 375.

Λάμπος, Лямп а) кінь богині Еос ψ 246; б) кінь Гектора θ 185; в) син Ляомедонта, отець Дольопа Γ 147 и.

λαμπ-ρός, 3. sup. -ότατος, блискучий, ясний, χιτών, τ 234; adv. n. λαμπρόν, ясно.

λαμπ-τήρ, ἦρος, ε, світильник, жарівка, кабиця (Б), (посуда, що в ній горіло сухе дерево для освітлення).

λάμπω, ipf. (ἐ)λάμπε, λάμψ', opt. λάμπωι, pt. -ούσης і med. свічу (ся), блищу, миготію, сияю, блискаю, вилискую ся, палаю (Б), горю; ἀπο-, ἐπι-.

λανθάνω (lateo), ipf. (ἐ)λάνθανε, від λήθω, ipf. (ἐ)λήθων, λῆθε, iter. λήθεσκε, f. λήσεις, aor. 2. ἔλαθε, λάθων, 3. du. λαθέτην, 3. pl. λάθων, red. conі. λελάθη, pt. λαθών, ipf. m. λανθάνομεν, prs. λήθομεν, λήθεμεν, ipf. (ἐ)λήθετο, aor. 2. λάθετ',

3. pl. (ἐ)λάθοντο, conі. λάθωμεν, opt. -οίμεν, -οίαιτο, if. λαθέσθαι, red. λελάθοντο, ipv. λελάθεσθω, pf. 3. sg. λελάτται, 1) я в укритій, не-постережений, ховаю ся, скриваю ся, крию ся з чим, мене не помічають; щось в таїюю; οὐ λῆθε Δіос νόον се не уйшло уваги Зевса, 3. запомітив се; οὐδέ σε λήθω τιμῆς і не забувавш віддати мені честь; οὐ σε λήθω κινύμενος для тебе не в се тайна, де іду; οὐδ' Κίρκην-ἐλθόντας ἐλήθομεν т. в. К. спостерегла, що ми прийшли; βάλλοντες ἐλάνθανον (Тρώας) непомічені Троянами N 721; οὐ με λήθεις, ἔτι мені се не тайна, знаю, що; ἀλλοὺς ἐλάνθανε δάκρυα λείβων другі не примітили, як він проливав сльози; λαθών з verb. fin. (ἔλτο λαθών) потайно, тайком, непомічено. 2) conі. aor. red. (λελάθη ἔδουάων) вчиняю, щоби забув, увільняю від, О 60. — Med. за б у ва ю, ἀλαῆς, χάρις; ἐκ-, ἐπι-.

λάξ (calx), adv. пятою, ногою (тручаючи, бючи або копаючи); λάξ ποδί ногою.

Λαο-γονος, Ляотон, а) син Онетора, жрець Зевса II 604; б) син Бієса Υ 460.

Λαο-δάμας, αντος, voc. Λαοδάμα, Ляодамант, а) син Алькіноя в Схері φ 117; б) син Антенора.

Λαο-δάμεια, донька Белерофонта, мати Сарпедона від Зевса.

Λαο-δίκη, Ляодика, а) донька Прієма і Гекаби, жінка Гелікаона Γ 124 Z 262; б) донька Агамемнона (пізн. названа Електра) I 145.

Λαο-δοκος, Ляодок, а) син Антенора, Троянець Δ 87; б) Грек, приятель Антилоха Ρ 699.

Λαο-θήη, Ляотоя, донька Алта, короля Лелєгів, мати Лікаона від Прієма Φ 85 X 48.

Λαο-μεδοντιᾶδος, син Ляомедонта, а) Пріям Г 280; б) Лямп.

Λαο-μέδων, οντος, Ляомедонт, син Льбоса і Евридики, отець Пріяма, Титона, Лямпа, король в Іліоні Υ 236. На розказ Зевса стеріг єму Апольон череди, Позейдон вибудував єму мури Іліону. Коли він відказав їм винагороди, післав Позейдон потвору морську, а Апольон пошесть. Після вирочні треба було видати для потвори доньку Ляомедонта Гезиону, але Геракль увільнив єї. Коли і сей не одержав жадної нагороди, збури в Іліон і убив Ляомедонта, Е 638.

λαός, ό, і pl. *λαοί* нарід, люди; військо, вояки; також: піщі, в протиставленю до кінних; дружина.

λαο-σσός, ον (σεύω), що загриває, або заохочує нарід (до борби).

λαο-φόρος, (λός; φέρω) όδός, широкий гостинець, дорога навіщувана людьми О 682.

λαλάρη, ης, ή, здуховина (P), м'ягка часть тіла під ребрами аж до клубів.

Λαλίθαι, οί, Ляліти, войовничий нарід коло Олімпу і Пеліону в Тессалії; в часі весіля Піритоя звів борбу з Кентаврами, φ 295, А 226, М 128.

λαπ-τω, pl. f. *λάπυντες*, хлечу, сербаю, злокаю, лижу П 161.

Λάρισα, Ляриса, місто пеляєтійське в Айолії В 841 Р 301.

λάραξ, άλος, ή, скриня, скринька, пошльниця, урна.

λάρος, морський птах, риболов. *λαρός*, 3. sup. *λαρώτατος*, пожаданий, милий, привмний, смачний, лакітний, ласий (B), άρ'.

λάσιος, 3. (*λάχνη*), густо оброслий волосєм, волохатий, мохнатий (C), кудлатий, косматий,

вовнистий; λ. *στήθεα*, *χῆρ* означають мужність, силу і відвагу.

λάσκω (loquor), аог. *λάκω*, pf. *λελήκω*, fem. *-άκω*, видаю голос, звучу, звеню, тріщу, тріскаю, лускаю, пукаю, лопочу; в pf. і red. аог. кричу, горлаю, гавкаю, реву, ричу.

λαυκάνη, ης, ή, горло, гортанка.

λαύρη, ης, ή, улица, дорога, двір (B), вузкий ходор, або уличка (по правій стороні дому попри мур, що окружає дім).

λαφύσσω, ει, ετον, жадібно глутаю, пожираю, *άμυ* και *εργατα*.

λάχε, *λαχών*, аог. від *λαχάω*.

λάχεια, (νήσος, άκτη), плодovitий, (поский, низький).

λάχνη, ή (lana), вовна, (вовнисте) волосє, кудла, пух, мох.

λαχνή-εις, εσσα, εν, вовнистий, волохатий, кустратий, мохнатий, кудлатий, косматий, патлатий; *δέρυμ* *σός* щітинна (P) скіра.

λάχνος, ό, вовна (овеча), і 445.

λάω, лише *λάων*, *λάε*, я вхопив, піймав, держу сильно, не пускаю.

λέβ-ης, ητος, ό, мидниця, лоханя, миска (P), полумиска (B); котел, казан, горшок; *άνθεμόεις*, *άπυρος*, *άργύρεος*, *άϊθων*, *παμαριώνων*.

1. *λέγω*, (*λεγ*, *λέγος*), 1. pl. *λέγωμεν*, ipf. *έλεγχ'*, *λέγε*, 1. pl. *λέγομεν*, pt. f. *λέξοντες*, аог. *έλεξεν*, opt. m. *λεγοίμεθα*, ipv. *λέγασθε*, if. *-εσθαι*, ipf. *λέγοντο*, аог. *λέξατο*, opt. *-αιτο*, if. *-ασθαι*, аог. 2. *έλέγμην*, *έλεκτο*, *λέχτο*, аог. p. *έλέχθην* (*lego*), з б и р а ю, забираю, *άιμασίας*, *έντεα*; числю, зачисляю до, *μετά*, *έν κήτεσιν* до тюленів; *έλέχθην μετά τοίσιν* я був до них зачислений, числив єя до них, був між ними; вчисляю, викладаю, о по ві да ю, розказую, розповідаю, з'ображаю, представляю, кажу,

говору. — Мед. збираю ся, збираю для себе, собі, вибираю собі, набираю (B) ω 108; збираю разом; ἐγὼ πέμπτος ἐλέγημην я числив ся (був) п'ятий; λέκτο ἀριθμὸν перечеислив собі, полчив; розмовляю, обговорюю, говорю, бесіду з ким, балакаю, таῦτα об тім, і як акт.

2. λέγω (λεχ, λέχος), аог. ἐλέξα, ірв. λέξον, кладу, покладаю, даю ліжку, веду до ліжка, позволяю їти спати; усипляю, сном оповиваю, διὸς νόον; fut. m. λέξομαι, -εαι, аог. (ἐ)λέξατο, 3. du. -άσθην, conі. λέξεται, opt. -αίμην, -αίτο, ірв. -άσθων, іф. -ασθαι, аог. 2. ἐλέγημην, λέκτο, ірв. λέξο, λέξεο, кладу ся, лягаю, кладу ся спати, іду спати; praeter. лежу, сплю, спочиваю, ὑπνω сном; кладу ся, розкладаю ся (сторожа).

λεи-αίνω (λείος, levis), f. λειάνέω, аог. 3. pl. λείησαν, pt. -ήνας, гладжу, вигладжую, ривнаю, зрівную, вирівную, κέρρα, κέλευθον.

λείβω (λιβ, libo), ірф. λείβει, -ον, аог. λείψαι, pt. -αντε, ллю, виливаю, проливаю δάκρυα, ллю, поливаю, скроплюю (C), виливаю на жертву σῖνον, творю жертву (B); гл. ἐπιλείβω.

λειμών, ὄνος, ἐ, луг, лука, левада, полонина, оболоня, майдан, пасовиско; ἀνθεμόεις, ὕδρηλος, μάλαχος.

λειμωνόθεν, adv. з луки, з левади, в лузі.

λείος, 3. (lēvis), гладкий, рівний, πεδίον, ὁδός бита дорога (B); λείος πετράων, вільний від скель, (рівний) без скель; ποιεῖν λεία θεμελίαια вирівнати.

λείουσι, dat. pl. від λέων.

λείπω, ірф. λείπε, f. λείψω, аог. 2. ἔλιπον, λίπον, ірв. λίπ', -έτω, -ετ', conі. λίπω, opt. λίποι, іnf. -εῖν, pt. -ών, pf. ἐέλοιπε; med. ірф. λείπετ(ο),

a. 2. λιπόμην, conі. -ηται, pf. ἐέλειπται, іф. -εῖσθαι, pt. ἐέλειμμένος, plpf. ἐέλειμμη, f. ἐέλείψεται, аог. p. 3. pl. λίπεν, лишаю, полишаю, покидаю, зіставляю, кидаю, віддаюлю ся, відступаю, відходжу, уступаю; лишаю по собі; мені забракло, бракує, нестает, τὸν δ' ἔλιπε ψυχὴ ему нестало, забракло духа E 696; ψυχὴ ἐέλοιπε (δοτέα) душа покинула, одлетіла (B); πάντα ἐέλοιπε (ἐμέ) все покинуло, минуло ся (B); ἔλιπον ἰοὶ ἀνάκτα не стало стріл. Мед. як акт., або: зістаю, остаю (ся), лишаю ся, остаю при житю; остаю з заду, σῖων за вівцями; λίπεν ἄρματι ἀνάκτων вози остали без.

λείρῶεις, 3. (λείριον), нїжний, милий, приємний, χρώς, ἔψ.

λείσιός, 3. що можна роздобути (P), дістати, забрати, здобути, I 408.

Λειώδης, Αηώδης, Лейод, син Ойнопа, віщун і жрець у жєнихів Пенельопи, φ 144, γ 310.

Λειώκριτος, Лейокрит, а) син Евенора, жених Пенельопи β 242 и.; б) син Арисба, Грек, що его убив Айней P 344.

λείων, гл. λέων.

λέκτο, зам. ἔλεκτο, гл. λέγω.

Λεκτόν, пригірок трояньского побережа, у обноги гори Иди.

λέκ-τρον, ою, τό (λέγω, lectus), ліжка, постіль; λέκτρονδε, adv. до ліжка, на ліжка, до постелі, іέναι, τραπέισμεν.

λελαβέσθαι, λελάβησι, гл. λαμβάνω.

λελάθην, λελάθοντο, гл. λανθάνω.

λελακνῖα, гл. λάκνω.

λελασμένος, pt. pf. p. від λανθάνω.

λελάχητε, λελάχωσι, гл. λαγχάνω.

Λέλεγες, сі, Левелети, войовничий і жадний добичі нарід, роз-

кинений на західнім і полуд. побережжю м. Азії; пізнійше винародовив ся на Геленів К 429.

λεληκώς, part. pf. від *λάσκω*.

λελιθμένος, 3. prt. (*λελίθημι*), жадний, жадібний, нагальний, завзятий; бажаючи.

λελόγχασι, гл. *λαγγάνω*.

λέξεο, *λέξο*, гл. *λέγω*.

Λεοντεύς, ἦρς, Леонтей, син Корона, Ляпіт, що з 40 кораблями плыв до Трої В 745, М 130 и.

λέπαδρον, τό, звич. plur. ремені при ярмі, що ними привязувано ярмо під шиєю коний.

λεπιᾶ-λέος, 3. тонкий, ніжний, милий, *φωνή* Σ 571.

λεπ-τός, 3. обібраний з лупини, вилущений Υ 497; тонкий *ἀράχνια*, *μύκρινθος*, *δοθόναι*, *ἡλάχκατ*, и.; малий, вузький *εἰσιθμη*; малий, слабій *μητίς*; легкий *κονή*.

λέλω, обчімхую, счімхую (Κ), облуплюю, оббираю, обдираю, *φύλλα τε καὶ φλοιόν* Α 236. *Ἄπο-*, *περι*.

Λεσβίς, ἴδος, лезбійський; subst. Лезбійка, Лезбзянка (Ρ) I 129.

Λεσβος, Лезб, остров в егейскім морі, γ 169, δ 342 и; *Λεσβόθεν*, з Лезбу I 664.

λέσχη, ἴς, гостиниця, коршма (Β), громадека хата, σ 329.

λευγαλέος, εἶος, 3. (*λυγ-ρός*), злиденний, нужденний, бідолашний, марний, бідний, сіромний; *πόλεμος* злощасна, нещасна, страшна; *θάνατος* тяжка, жалісна; *φρένες* злощасні; лихий, недобрий; *ἔπαα* погані, соромні, негідні, недобрі; *λευγαλέοι τ' ἐσόμεθα* слабі; *λευγαλέως*, adv. соромно, з соромом, погано.

λευκαίνω (*λευκός*), білю, бурю, піню, спіною, *ὕδωρ ἐλάττησιν*, μ 172.

Λευκάς, ἄδος, *πέτρη* (біла скеля), скеля Левгада, по сей бік

Оксану, при вході до підземного сьвіта, ω 11.

λευκ-ασπις, ἴδος, ἴδα, білощитний, з білим або лискучим щитом X 294.

Λευκο-θήη, Левкотея, богиня Іно, донька Кадма, яко богиня морска ε 334.

Λεύκος, Левк, товариш Одиссея, Δ 491.

λευκός, οἶο, 3. (*λυκ*, *lucéo*), comp. *λευκότερος*, ясний, чистий *ὕδωρ*, лискучий, гладкий як шкло (Β); білий, білявий, *κονισάλω* від пороху, в кураві (Ρ).

λευκ-ώλενος, ον (*ὠλένη*), біло-раменний, білорукий (С), біло-плечий (Ρ), *Ἦρη*, *Ἐλένη*, *Ναυσικάα*, *δμοαί*.

λευρός, 3. (*λεῖος*), рівний, *χῶρος*, η 123.

λεύσω, ipf. *λεύσσε*, виджу, бачу, дивлю ся, гляджу, спостерігаю, помічаю.

λεχε-ποίης, лише fem. ass. *λεχεποίη* (*λέχος*, *ποίη*), богатий в траву, або муравник; богатий в оболоня, левади, луги.

λέχος, εος, τό, часто pl. ліжка, постіль; мари, рід гарного ліжка, що на нїм виставляли тіло помершого. Adv. *λέχοσδε* до ліжка, до постелі, в ліжку.

λέων, οντος, έ, (*leo*), dat. pl. *λείουσι*, *λέουσι*, лев, львиця; *κρατερός*, *σμερδαλέος*, *δρεσιτροφος*, *σίντης*, *δλοόφρων*, *αἰθων*, *ἠγυένειος*, и.

λήγω, -εις, ipv. *λήγ'*, if. *-έμεναι*, ipf. *ἔληγε*, *λήγ(ε)*, f. *λήξω*, aor. 3. pl. *λήξαν*, opt. *λήξαιμι*, -ειεν, a) trans. кажу перестати, успокоюю, здержую *μένος*; *χεῖρας φόνου* здержую від убийства; успокоюю, усмиряю; б) intr. перестаю, устаю, відступаю, уступаю, покидаю *χέλοιο*, *χοροῖο*, *ἔριδος*, и.; перестаю, понехую, *ἀεῖδων*

перестаю, кінчу співати; ἐν σοὶ μὲν λήξω, σέο δ' ἄρξομαι тобою пічну, тобою й скінчу (P), т. є. передовсім до тебе звертаюсь. Ἄπο-, μετα-.

Λήθη, Леда, донька Тестия, жінка Тиндарея, від Зевса мати Гелени, Кастора і Полідевка.

ληθάνω, кажу або заставляю (B) забути, не думати об чім, ἐκ δέ με πάντων η 221; гл. ἐκληθάνω.

λήθη, ή, непамять, забуте.

Λήθος, Лет, син Тевтамона, кор. Целясгів в Ляриссі В 843.

λήθω, гл. ληνθάνω.

λητάς, άδος (λητίς), спіймана, полонена, бранка Υ 193.

ληΰ-βότεира, ης (λήιον, βέστω), що вижирає засів, випасає або нищить збіже, що рие в горах (B), ους, σ 29.

ληί-ζομαι (ληίς), f. ληίσσομαι, аог. ληίσσατο, здобуваю, роздобуваю (B), πολλά, забираю яко добичу, полоню.

λήιον, τό, засів, збіже, βελθό.

ληίς, ίδος, ή (λάω, λατρο), добича, займанщина, полон, користь, хосен.

ληи-σθήρ, ηρος, ό, (ληίς), грабежник, розбишака, грабитель (B); розбишацкий, гайдамацкий, хижний.

ληи-στός, 3. (ληίζομαι), що можна здобути, роздобути (P), дістати, βέες I 406.

ληи-στωρ, оρος, ό, хижак, розбишака, розбійник, опришок, σ 427 pl.

ληи-τις, ιδος (ληίς), що подає добичу, Ἄθηναία К 460.

Λήиτος, Лейт, син Алектриона, вожд Бойотів під Троєю В 494, Z 35 и., его зранив Гектор.

λήκϑθος, ή, банька або фляшка (на олій), ζ 79.

Λήиμος, Лемн, остров (також місто) на егейськiм морю, θ 283, А 593, и.; ηγαθήη, ευκτιμένη.

Ληόκритος, гл. Λεώκритος.

λήρω, λήσομαι, fut. до ληνθάνω.

Λητώ, ους, σї, voc. σї, Лятона, мати Аполлона і Артемїди від Зевса, λ 318, А 9, донька Титана Койоса і Фойби; ερικυδής, κλιλιπαρης, ήδωκος.

Ληώδης, гл. Λειώδης.

ληΰζομαι, ipf. ληΰζετο, аог. р. ἐλάσθη, λιασθης, 3. pl. λιασθεν, pt. -εις, відходжу на бік, звертаю (ся) з дороги, або на бік, віддалюю ся, відходжу, заганяю ся кудись, уступаю, уходжу, відступаю, усуваю ся, щезаю θ 838; виходжу, видобуваю ся ἐκ ποταμοῦ; розступаю ся, κωμ; схиляю ся на бік, т. є. впадаю, поволою ся, πρηγής; опадаю (крыла), особл. в аог. ps.

ληρός, 3. теплий, літеплий, літний, άμικ, υδωρ; лагідний, легкий, милий, приємний, погожий (B). υπνος, ουρος.

Λιβθη, Лїбія, край на захід від Єгипту аж до океану, θ 85.

λήγα (ληγός), adv. голосно.

ληγ-аίνω (ληγός), ipf. ἐλήγαинов, кричу, голосно кличу А 685.

λήγω (ληγός), аог. λήγεις, чиркаю, гомоню, гуджу, звеню, брясчу, бряскочу, Δ 125.

λήδηи, adv. дроснувши, лиш дроснув. χείρ. χ 278.

ληγέως (ληγός), adv. голосно, сильно.

ληγϑ-пνειωи, онτος (пνέω), що голосно віє, дув, свище, шумить, гудить, άήτης θ 567.

ληγϑρός, голоснозвучний, άκιδή; що свище, гудить, шумить, що лускає, тріскає, голосний, сильний, острый.

λήγος, λήγεις, λήγϑ, голоснозвучний, звучноголосий (K), голос-

ний, гарної мови (С), балакливий (Б), звучний, що голосно свище, гудить, шумить. Adv. *λιγύ, λίγα, λυέως*, голосно, сильно.

λιγύ-φθογγος, ον (φθoγγή), голоснозвучний, голосний, що голосно кличе, з сильним голосом, κήρυκας.

λιγύ-φωνος, ον (φωνή), що голосно кричить, що має сильний голос, голоснозвучний.

λίην (λίω), adv. дуже, занадто, дуже, сильно, зовсім; καλίην і певно, і справді, і то дуже.

λίθ' = λίτα, гл. λίς.

λίθ-αξ, ακος, камінистий, твердий, πέτρα ε 415.

λίθάς, άθος, άθεσσι, ή, камінь, скала, скеля.

λίθεος, 3. камінний, камяний.

λίθος, οιο, έ, ή, (λίθος), камінь, скеля, скала, щовб; камінне кружало; pl. також: камінні стілці, ξεστοί.

λικ-μάω, віячкою чищу, або в ію (збіже), καρπόν λικμάωντων.

λικμητήρ, ήρος, έ (λικμάω), віяч, що віє, або чистить збіже N 590.

λικριφής, adv. (λίγξ, ob-lis-us), з боку, боком, на бік, άσσειν.

Λικύμνος, Лікімній, син Електриона і Мідеї, вуйко Геракла; его убив ненарочно Тлеполеєм, син Геракла В 663.

Λίλαια, місто в Фокиді, при жерелі Кефісеу В 523.

λιλαίωμαι, ipf. λιλάισο (λαΐω, пор. λελεικημένος), дуже, або сильно бажаю, πόσιν είναι щоб був єї мужом, жадаю, забагаю, хочу, силкую ся (Б), домагаю ся, змагаю, тужу за чим, мені банно, баную, έδοίςο кваплю ся дуже в дорогу (Б).

λίμην, ένος, έ, dat. pl. λιμένεσσι, λιμένων, лиман, сага морека (С), пристань.

λίμνη, ή (λείβω), озеро, став, bagno, залив, океан, море, περικαλλήξ, βροθείη.

Λιμνώρεια, донька Нерея і Тетиди Σ 41.

λίμός, έ, голод, голодня.

Λίνδος, Лінд, місто на острові Родосі, з храмом Атени В 565; т. Lindo.

λίνο-θώραξ, ηκος, в полотнянім (лінійнім, льнянім) панцирі, λίς, *Αμριος.

λίνον, οιο, τέ (linum), полотно, рядно, льняне простирало; нитка (що прядуть Парки), нитка судьби людської, життя людського; пряжа, прядиво; шнурок при вудці, линовка; сітка πίνακρον.

λίνος, έ, пісня Ліноса, (славного сьпівця тебанського), пісня народна Σ 570.

λίπ' = λιπε, гл. λείπω, або = λίπα.

λίπα, λίπ', первісно dat. від τέ λίπα, ακος, dat. λίπαί, λίπα (відтак скорочено его на λίπα), олій, товщ; в реченю λίπ' έλαίω ε έλακον adі. від έλαχ оливка; проте αλειψαι λίп' έλαίω намастити олієм оливоковим; або: *λίπα* adv. товето.

λίπαρο-κρήδεμνος, ον (κρήδεμνον), з лискучою наміткою на голові, Χάρις Σ 382.

λίπαρο-πλόκαμος, ον, з лискучими косами або кучерями.

λίπα-ρός, 3. товстий, намащений, вимащений; лискучий, гарний; багатий, достатний, щедрий, θεύμστες; приемний, вигідний, щасливий, γήρας. Adv. *λιπαρός*, щасливо ε 210.

(*λίπω* = λιπέω, я в намащений, блищу від масти τ 72).

1. *λίς*, (зам. λείων), έ, асс. λίν, лев, львися.

2. *λίς*, adі. f. (λίσσος), гладкий, πέτρα.

3. *λίζ*, або τὸ *λῖ*, лише dat. *λίτι*, асс. pl. *λίτα*, гладка тканина, полотно, скатерка, покривало полотняне, опона, простирало.

λίσσομαι, copl. -ησι, ipv. -εσ, ipf. *ἐλλίσσεται*, *ἐλίσσεται*, iter. *λίσσέσκατο*, аог. *ἐλλίσσάμην*, copl. *λίση*, ipv. *λίσει*, opt. аог. 2. *λιτοίμην*, inf. *λιτέσθαι* (*λιτή*), прощу, прохаю, молю (ся), благаю, умоляю, *ταῦτα ὑμέας* ває о те, об сѣм ділі (Б); заклинаю, *Ζηρός* на Зевса, *ὑπὲρ τοκέων* на родичів, *γούνων* на коліна, прощу обнявши коліна, припавши до ніг.

λίσσός, 3. (*λείος*), гладкий, *πέτρη*. *λίσσεύω*, обкопу, підсапу (Б), *φυτόν*, ω 227.

λίτρον, τέ, лопата, рискаль, або мотика, γ 455.

λίτα, λίτι, гл. *λίζ*.

λιτάνεύω, ipf. (*ἐλ*)*λιτάνευε*, аог. *ἐλλιτάνευσα*, прощу, прохаю, благаю, молю, *γούνων*, обнявши коліна, припавши до ніг.

λιτέσθαι, гл. *λίσσομαι*.

λιτή, ή, просьба, молитва; pl. *Литаί*, Просьби, мітичні ества, доньки Зевса і сестри Ати, I 502.

λδ', зам. *λде*, ipf. від *λούω*.

λοβός, έ, ушко, (долішна часть уха), мякить Ξ 182.

λόγος, έ (*λέγω*), слово, бесіда, реч (Б), мова, розмова, оповіданє.

λόε, *λοέσαι*, -*σάμενος*, гл. *λούω*.

λοε-τροά, ων, τά (*λο-έω*), купанє, купіль, лазня *Φερμά*; *Μελανοί* в Ок.

λοετρο-χόος, он (*χέω*), що виливає воду на купіль, що на воду до купелі, купільний, *τρίπους*; subst. ή *λοετροχόος*, служниця купелева.

лоέω, гл. *λούω* (*luo, lavo*), купаю, мию.

λοιβή, ης, ή (*λείβω*, *libatio*), кропленє, виливанє (вина на жер-

тву), жертва з вина, злив, pl. зливи (Р).

λοιγίος, 3. погубний, злощасний, прикрий, страшний, поганий (С), *ἐργα*; сѣω *λοιγ'* *ἔσσεσθαι* що буде нещастє, лихий конець, наслідок.

λοιγός, έ (*λυγ*, *lugeo*), погібиль, загуба, нещастє, лихо, лиха напасть (С), біда, смерть.

λοιμός, έ (*λύμα*, *lues*), пошесть, мор (К), повітря (С), чума, зараза А 61.

λοισθήιος, он, послідний, що для послідного, послідному приналежний, *ἄεθλον*; subst. *λοισθήια*, послідна нагорода Ч 751.

λοισθος (*λοιπός*), послідний.

Λοκροί, οί, епикнемідийські Локри, при горі Кнеміді в Геляді.

λοπός, έ (*λέπω*), шкаралуна, лущина, скірка, луєка, τ 233.

λούω, *λοέω*, *λόω* (*λέγω*, *lavo*), ipf. *λό'*, *λούον*, аог. *λούσ(ε)*, -*αν*, copl. *λούση*, opt. *λούσειαν*, if. *λούσαι*, ipv. *λούσον*, *λούσατε*, pt. *λούσασθε*; med. if. pr. *λούεσθαι*, *λούσθαι*, аог. *λούσαντο*, opt. -*αιτο*, ipv. -*ασθε*, inf. -*ασθαι*, pt. pf. p. *λελουμένος*; від *λοέω* ipf. *ἐλέυον*, *λόεον*, аог. *λόεσεν*, if. *лоέσσει*, pt. *лоέ(ε)σας*, аог. m. *лоέссаτο*, -*έσαντο*, pt. -*άμενος*, f. *лоέσσομαι*, мию, вимиваю, обмиваю, купаю. — Med. мию ся, купаю ся, *ἐν ποταμῷ*, *ποταμῷ* в ріці, *Μελανοί* в О.

λοφιή, η, грива, щітина, шерсть.

λόφος, а) кита на шоломі (з кінського волосіня), гребінь (Р), буньчук; *ἵππειος*, *ἵπποχαίτης*, *φοίνικι σκεινός*, *χρύσεος*; б) шия, карк К 573 Ч 508; в) горбок, горб λ 596.

λοχάω (*λόχος*), -*έωσι*, *χῶσι*, pt. *έωντες*, inf. аог. *λοχῆσαι*, pt. -*σάμενος*, ставляю засідку; med. за-сїдаю (ся), роблю засаду (Б), засїдаю на чаті (Б), δ 847, γ 53; підглядаю за ким, стережу, на-

зираю, чатую, засідаю на кого
 μὲν αὐτὸν ἰόντα, δ 670.

λόχη, ἡ, леговиско (диких
 звірят), гушавина, гуща, гу-
 шавник, δ 439.

λόχος, ου, ὁ (λέχ-ος), а) засідка,
 засада (С), засіда (Р); сховок;
 λόχος γέροντος спосіб, як старого
 піймати, як на него засідку зро-
 бити; б) ватага, юрба, громада,
 υ 49; **λόχονδε**, на засідку А 227.

λόγος, ἡ, лозина, лоза, пруте,
 ужевка, вужівка, гужов (Б),
 εὐστρεφής.

λυγρός, 3. (lugeo), сумний, бі-
 долашний, бідний, безталанний,
 нещасний; проклятуций, погуб-
 ний, нужденний, γαστήρ; шкідли-
 вий, погубний φάρμακx; нещасли-
 вий, злощасний, ἔλεθρος, γήρας;
 ἔλεια болучі, σήματa злощасні,
 πένης гіркий, так κήδεα; слабій,
 трусливий (про людей), трус
 нужденний σ 107; злобний: 454;
 εἶματa нужденна одіж, погана,
 брудна; τὰ λυγρά, злидні, не-
 щастє, горе, погибіль, біда, нуж-
 да, негода, смуток, жаль, кло-
 піт, скорб, страшне діло; λύγρ'
 εἰδούx злобна.

λύθειν, 3. pl. aor. pass. від λύω.

λύθρον, τέ, або λύθρος (lutum,
 lues), бруд, болото, або порох
 змішаний з кровю, мязка (Б),
 брудна кров.

λύκx-βας, αντος, ὁ (λύκη, lux,
 βένω), рік.

Λύκαστος, ἡ, Лікаста, місто на
 полуд. Креті В 647.

Λυκάων, ουος, а) король в Лі-
 кії, отець Пандара В 826, Δ 89;
 б) син Пріяма і Ляотої, его по-
 лонив Ахіль і продав до Лемну,
 Γ 335, Φ 34.

λύκέη, ἡ (λύκος), вовча скіра.

λύκη-γένής, ἐς (λύκη, lux, γέν-ος),
 в світлі зроджений, світло-
 носний, світляний, (Апольон).

Λυκίη, Лікія, а) край в полуд.
 м. Азії, між Кариею а Памфі-
 лією В 877; б) край над рікою
 Айзепом, з містом Зелєя В 824;
Λυκίηθεν, з Лікії; **Λυκίηνδε**, до Л.

Λύκιοι, οί, Лікійці, мешканці
 Лікії, що над ними володів Сар-
 педон Е 647 П 490.

Λυκομήδης, ουος, Лікомед, син
 Креона з Бойотії I 84, Μ 366 и.

Λυκόοργος, Лікурт, а) король
 Едонів в Тракії; тому що пере-
 слідував Діонізія і его гірскі
 русалки, то боги осліпили его,
 Ζ 130; б) король в Аркадії, дід
 Атапенора Η 142.

λύκος, ου, ὁ (lupus), вовк;
 δρέστερος, ὠμοσφάγος, κρατερῶνx,
 σύν-
 της.

Λυκοφόντης, Лікофонт, Тро-
 янець, его убив Тевкр Θ 275.

Λυκόφρων, ουος, товариш те-
 лямоньского Аянта, син Масто-
 ра з Китери О 430.

Λύκτος, Лікт, місто на Креті.

Λύκων, ωνος, Троянець, що
 его убив Пенелей Η 335.

λύμα, ατος, τό (luo, lutum),
 бруд, нехар, нечисть (С).

λυπρός, 3. (λύπ-η), сумний;
 нужденний, лихий, убогий, Ίθ-
 κη, γ 243.

Λυρησός, Лірнес, місто в
 Мизії, осідок короля Мінеса.

Λύσ-ανδρος, Лізандер, Троя-
 нець, що его зранив Аянт Λ 491.

λύσι-μελής, ἐς (λύω, μέλος), що
 члени, або сугави розв'язує,
 усипляє, ὕπνος.

λύ-σις, ιος, ἡ (λύω), визволенє,
 викуп, видача, освобода, висво-
 бода, увільненє, вихід, спасенє,
 θανάτου від смерти.

λύσσα, ἡ (λύκ-ος), лютість, бі-
 шеність, бісноватість, скаже-
 ність, сердитість.

λυσητήρ, ἦρος (λύσσα), лютий,
 скажений, λύων Θ 299.

λυσσωδης, ες (λύσσα, εϊδος), на-
че бісноватий, або сказаний, не-
самовитий, божевільний, "Ектωρ.
λύχ-νος, ё, сьвітильник, ліх-
тарня, ліхтар (Б), жарівка, сьвіч-
ник τ 34.

λύω (λυο, solvo), ірв. λύ'. ірф.
ἔλυεν, λύε, т. λύομαι, аог. ἔλυσα,
λύσε, сопі. λύση, орт. λύσειεν, -ειαν,
ірв. λύσον, іпф. λύσει, рт. λύσεα,
аог. т. ἐλύσσα, іф. λύσασθαι, аог.
2. т. (знач. рss.) λύμη, λύτο, λύν-
το, рф. р. λέλυται, рлрф. λέλυτο, орт.
λελύτο, λελύντο, аог. р. λύθη, λύθεν
розв'язую, відв'язую, розпинаю,
ζώνην, θώρακα; випрягаю, розпря-
гаю ἵππους; увільняю, вибавляю,
κακότητος спасаю від нещастя;
ослаблюю, ломлю, захитую, λύειν
γυῖα, γούνατα підкосити, обезсилити,
т. зн. убити, погубити; μένος
позбавляю сили, ломлю відвагу,
обезсилую; нищу, руйную, збу-
рюю, розриваю, розвалюю, κά-
ρηνз и.; заспокоюю, успокоюю,
усямираю, заставляю забути (Б),
проганяю, μελεδήματα; рs. λύντο
γυῖα зомліли (Р); λύθη ψυχή, μένος,
сили душі не стало, сила, душа
пропала (Р); κακάτω γυῖα λέλυντο
ослабля, сугасти залякли (Б);
σε βίη λέλυται ти обезсилів (Р);
λύτο γούνατα καὶ ἦτορ захолюнули
ноги таї серце (Б), затримтіли;
μνηστῆρες μοι γούνατ' ἔλυσον зломали
мою силу; увільняю, пускаю,
видаю, віддаю, випускаю, ви-
зволяю, Α 29, κ 387 и., слобоню
(С), освободжую; ἔντεα віддаю;
ῥαφαί λέλυντο попукали, порвали
ся, так і σπάρτα; ἀγορήν розпу-
скаю раду (С); νεῖκεα полага-
дую, помиряю, годжу. Мед.
відв'язую ся, увільняю ся, себе,
пускаю ся, видобуваю ся ὑπ' ἀρ-
νειοῦ; відв'язую собі, відпинаю
ἑμάντα; випрягаю ἵππους; здійсмаю,
здираю τεύχεα; визволяю, від-

купляю, увільняю, викупаю,
видобуваю на волю, спасаю,
θυγατέρα, ἐμέ; ἀνα-, ἀπο-, κατα-,
ὑπεκ-, про-, ὑπολύω.

λωβ-άομαι, аог. 2. рl. -ήσασθε,
орт. 2. s. -ήσαι, погано, безчесно
поступаю, зневажаю, з'огиджаю
кого, обругую, збезчещую, згань-
блюю, кривджу, τινά λώβην кидаю
ганьбу, соромом покриваю, за-
подіваю кому пакість.

λωβεύω, глузую, ругаю ся з
кого, знущаю ся, глумлю ся,
насьміваю ся.

λώβη, ή (labes), наруга, обида,
зневага, кривда, сором, ганьба,
бешкет, нечесть, неслава; σοί
λώβη ганьба на тебе, сором; лай-
ка, безчесне діло; τίσασθαι λώβην
пимстити ганьбу, відомстити за
кривду (Б); λώβην ἔμμεναι стати
(людям) соромом (Р).

λωβη-τήρ, ἦρος, ё, клеветник,
негідник, своєволець, хульник,
хулитель, мерзун, осудник, плю-
гавець.

λωβη-τός, 3. обруганий, збезче-
щений, зганьблений; λωβητόν тина
τιθέναι соромом покрити.

λωίων, ον, сопр. **λωίτερος**, ліп-
ший, хосеннійший, вигіднійший,
більше пожаданий; більш до-
статний, богатший; δόμεναι λωίων
більше; λωίόν ἐστι в ліпше, лек-
ше, придгднійше (Б); γρωσόμεθ'
ἀλλήλων пізнаємо ще ліпше,
близше.

λώπη, ή (λέπ-ω), загортка, ки-
рейка (Б), жупан, каптан, плащ,
δίπτυχος, ν 224.

λωπύοντα, рагт. від λωπέω, ви-
даю льотос, богатий в льотос,
M 283; гл. λωτός.

λωτός, ё, а) льотос, рід коню-
шини, червона конюшина, кома-
ница, команка; б) льотос (яко
пожива Льотофагів).

Λωτοφάγοι, οἱ, Λωτοφαги, мирний і гостинний нарід в Лібії.

λωφάω, fut. -ήσει, opt. aor. -ήσειε, приходжу до себе, успокоюю ся, випочиваю, перестаю

(щось робити), φ 292; віддыхаю, отямлюю ся, охолону; καὶ δὲ κ' ἐμὸν κῆρ λωφῆσειε κελῶν і полекшалоб в мене на серці од кривди (Б).

M.

μ', зам. με, рідко μοι, δ 367 и. **μά**, з асс., частиця уживана при божбах, присягах, клятьбі, н а: μά Ζήννα, на З., божусь, клянуща ся, заприсягаю ся (Б) Зевсом.

Μάγνητες, Магнети, мешканці Магнезії в Тессалії В 756.

μαζός, ἑ, грудна бородавка; цицька, груди (матерня), груди. λαθικηδέα.

μαῖα, voc. (ma-ter), матінка, ненька, мамка (Б), φίλη.

Μαῖας, ἄδως, Маяда, мати Гермеса, донька Атляса, ξ 435.

Μαίανδρος, Маяндер, ріка в Йонії і Фригії, вливає ся коло Мілету до ікар. моря, В 869; тепер Міндер.

Μαιμάλιδης, син Маймаля, Пейзандер II 194.

μαί-μάω, 3. pl. -μάωσι, ὄσι, pt. μαίμαωσα, aor. μαίμησα, змагаю, сильно бажаю, жадаю, домагаю ся, рву ся (до чого); μαίμαωσι πόδες καὶ χεῖρες рвуть ся до того (до бою), дрожать; μαίμαων ἔφει' ἔγχεи завзято, з завзятем; μαίμησε ἤτορ серце зворушилось, горіло жаждобю (мести); αἰγμὴ μαίμαωσα копів з розгоном, або люте; περὶ δοῦραи χεῖρες μαίμασι руки жадібно хватають за копів, стискають его, або дрожать при нїм. Ἄνκ-, περι-.

μαί-νάς, ἄδως, ἡ, божевільна, бісновата, X 460.

μαίνομαι, (μην-јоми), -εαι, ipf. 3. s. μίνετο, лютую, кидаю ся,

бішу ся, доказую, бісую ся (Р), серджу ся; δόρυ μίνεται ратище ярить ся (Р), лютує; φρσσι μινωμένησι в лютім гніві; божеволью, в захваті маячу, я є божевільний; шумю, бурю ся, бушую, лютую (огонь).

μαί-ομαι (μα, metiri), f. μασσεται, стараю ся, змагаю, побиваю ся о що, шукаю чого, домагаю ся, перешукую, вишукую, шукаю мацаючи, χερσi дотикаю, імаю, зриваю. Ἐπι-, ἐσ-.

Μαῖρα, а) донька Пройта, кор. Αρίοου і Антеї, товаришка Артемїди, λ 326; б) нереїда Σ 48.

Μαῖων, ονος, син Гаймона з Тебів, Δ 394.

Μάχαρ, αρος, син Аїноля, король в Лезбї Ω 544.

μάχαρ, αρος (μακρός), comp. -άριτερος, sup. -άριτατος, щасливий, блажений, благословений; sbst. μάχαρες, могучі, блажені (боги); σεῖο δ' οὔτις ἀνὴρ μακάρτατος так дуже щасливий, як ти; могутий, сильний, великий, багатий, маючий (про людей).

μάκᾱρ-ίζω, opt. -ζοι, вважаю, або зову щасливим.

μάκ-εδνός, 3. (μακρός), стрункий, високий, хисткий, довгий.

μάκελλα, ἡ (maxilla), лопата, городник, рискаль, мотика.

μάκρός (μακ, μήκος), 3. comp. μακρότερος, μάσσον, θ 203, sup. μακρότατος, μήκιστος, довгий, високий, глибокий, далекий, ши-

рокий, великий; neutr. adv. **μακρά** і **μακρόν**, далеко, широко; **μακρῶν** і **τένα** дальше кинути; **μακρὰ βῶσιν** далеко, т. є. голосно, сильно, що сили, гучно (B); **ἐξέλωρ** довге, давне бажанє.

μακῶν, гл. **μηχώρι**.

μᾶλᾶ, adv. дуже, вельми, зовсім, якраз, без виімку; **μ. πρότερος** далеко, богато скорше; **ἀγρι μ. κινέφακος** до самого вечера (B); **εἰ μ. вельми, дуже (таки); μᾶλᾶ αὐτίκα** таки зараз; **μ. ἀεί** раз-раз (B); при дієсловах: дуже, радо, охотно, з серця, ревно, хобро, конечно, зовсім; певно, дійсно, справді; **εἰ, εἰ καὶ μᾶλᾶ, καὶ εἰ μᾶλᾶ**, хоч дуже, хоч як дуже. — Comp. **μᾶλλον**, більше, сильнійше, дуще, лиш о стілько більше, ще більше, ще гірше, далеко більше, скорше, борше; задуже, занадто; радше, раднійше. — Superl. **μάλιστα**, найбільше, особливо, передовсім, дуже, зовсім.

μᾶλᾶκός (mollis), 3. comp. -**ώτερος**, мягкий, розкішний, ніжний; тихий, сумирний, лагідний, легкий **θάνατος, ὕπνος**; милий, солодкий, приемний, спокійний, благий; adv. **μαλακῶς**, мягко, вигідно, солодко, мило.

Μάλεια, і pl. **Μάλειαι**, Малія, пригірок малійский на полуд.-східнім побережю Ляконії, де небезпечна плаваба; т. Malio di Sanangelo.

μᾶλ-ερός, 3. сильний, нагальний, лютий.

μαλ-θᾶκός, 3. мягкий, ніжний, слабый, вялий; трусливий, боязливий, несмілий, P 588.

μάλιστα, μᾶλλον, гл. **μᾶλᾶ**.

μάν (зам. **μῆν**), справді, певно, дійсно, а вжеж, поправді, не инакше.

μανθάνω, учу ся, aor. 1. sg. **μάθον**, 2. s. **ἐμμάθεες, -εν**, я научив ся, знаю, умію, розумію, я привик, **ἔργα κακά**.

μαντ-εῦμαι (**μάντις**), ipf. 3. s. **μαντεύετο**, віщую, відкриваю, пророчу, ворожу, просказую, **μει-δλεθρον, κακά**.

μαντήα, **τά** (атиц. **μαντήων, μάντις**), віщба, ворожба, гаданне (B).

Μαντινέη, Мартинєя, місто в Аркадії В 607.

Μάντιος, Мантий, син Мелямпа і брат Антифата о 242.

μάν-τις, μάντιος, (μάντιος) ε, віщун, пророк, вістун, що віщує, ворожбит, гадалець (C), знахор, характерник (B), **ἀνύμων**.

μαντιοσύνη, **ή** (**μάντις**), штука, або талан віщувания, віщунство, віщованне (B).

μάομαι, гл. **μάομαι, і ἀμαρ-**.

Μαρόθων, **ώνος**, місцевість на східнім побережю Аттики η 80.

μαρ-αίω (**μαρ, ποτιός**), гашу; med. і aor. p. **ἐμαράνθη**, гасну, погасаю, перестаю горіти.

μαργαίω, лютую, бішу ся, люто кидаю ся на кого, або виступаю проти кого, **ἐπὶ θεοίσι**.

μάργος, 3. божевільний, безрозумний π 421; ласий, лакітний, хищний, прожорливий (B), **γαστήρ**; нерозважний, необачний, нерозумний, ψ 11.

Μάρις, Марис, син Амисодара з Лікії П 319, 327.

μαρ-μαίρω, **οντες (μαῖρα)**, блищу (ся), миготію, лощу, вилискую ся, сверкаю, блискаю, блимаю, сияю, лучі пускаю, сьвічу; pl. **лискуючий, ясний**.

μαρ-μᾶρος, 3. (**μαῖρα**), лискучий, блистучий, лискавий, **αἰγίς, ἀντιξ, ἄλξ**.

μάρ-μᾶρος (marmor), білий, лискучий; subst. **ὁ μ.** камінь, скеля, **ἐκρυβείς**.

μαρ-μαρυγή, ή (μαρ-μαίρω), блискота; μαρμαρυγὰ ποδῶν χιητκί рухи ніг (при танцю) θ 265.

μάρ-νᾶμαι, ірф. (ἐ)μάρνω, аог. ἐμαρνώσθην, орт. μαρνώμεθα, воюю, борю ся, бую ся, дужаю ся; ἔριδος πέρι ізза распри; сварю ся, зачинаю расприю (Κ), заводжу сварку (С); гл. περιμάρναμαι.

Μάρπ-ησσα, донька Евена, жінка Іда I 557.

μάρп-τω, ірф. 3. s. ἐμαρπτε, μαρпте, f. μαρψει, аог. ἐμαρψε, сопі. 3. s. μαρψη, іnf. μαρψει, хватаю, ехоплюю, ловлю, похвачую, пориваю, держу, ἀγκίς τινα руками обіймаю; дотикаю, досягаю χθόνα ποδοῖν, доганяю τινά ποσί; завдаю, роблю, ἔλλαξ, ἄ κεν μαρпτησι κερκυνός рани, які громи понарабляють (P); ὕπνος ἐμαρпте сон зломив, покрив, одолів; γῆρας старість зломил. Κατα-, συμ-.

μαρτ-ύρη, ή, свідощтво, науценне (B) λ 325 pl.

μάρτ-ύρος, ό (μάρτυς), свідок.

Μάρων, ονος, син Еванта, жрець Апольона в Ізмарі в Тракії : 197.

Μάσης, ητος, Мазет, місто в Арголіді В 562.

μάσσειται, гл. μάχομαι.

μάσσον, сопр. від μακρός, довгий; ἔτι μάσσον ще дальше.

μάστ-αξ, ἄκος, ή, а) уета, губи, рот; б) корм, пожива, I 324.

μαστ-ίζω, аог. μάστιξεν, бую, вдаряю батогом, з бича (P), лясну батогом (B), затинаю, ἵππους; ἔλαχн, щоби їх підігнати, нагнати.

μάστ-ιξ, ητος, ή, і **μάστις**, dat. μάστι, μάστι Ч 500, асс. μάστιν, батіи, бич, пуга (B); кара; θεή, λιγυρή.

μαστ-ίω, ірв. μάστιе, ргs. m. -ίεται, бую, вдаряю батогом, поганяю; med. вдаряю себе, собі πλευράς.

Μαστορίδης, син Мастора; Галітерз β 158, Лікофрон O 438.

ματάω (μάτην), аог. 3. s. ἐμάτησεν, сопі. 3. du. ματήσεται, роблю що надармо, хибляю, II 474; отягаю ся, зволікаю, пивю, гаю ся, я в бездільний, Ч 510; μή ματήσεται (ἵπποι) щоби ся не зноновили, не затяли ся.

μᾶ-τεύω, f. 1. pl. -σμεν, шукаю, вишукую Ξ 110.

μαίτη, ή, нерозум, провинна, гріхи (B) κ 79.

μᾶχ-αιρα, ή (μάχη), ніж; короткий меч.

Μαχάων, ονος, vos. ἄων, син Асклепія, славний лікар В 732.

μαχεύμενος, **μαχεούμενος**, гл. μάχομαι.

μάχη, ή (μασ-το), а) борба, боротьба, бій, бороте (Κ), січа, бійка (С), побій, війна; μάχασθαι μάχην зводити борбу, бороти ся; б) бовище, боввисько Е 355, 507 и.; в) спір, сварка, сварня, звада, колотнеча; ἀλεγενή, ἀλίεστος, φθισίμβροτος, δακρυόεσσα, πολυδάκρυτος, κωδιάνερα, и.

μαχ-ήμων, ον, охотний до борби, хоробрый, М 247.

μαχ-ητής, έ, воївник, борець, вояк.

μαχ-ητός, 3. що можна побороти, побідити, одоліти, κκλόν.

μαχλοσ-ώνη, ή (μάχλος), пристрасть, похоть, розкшність, буйність Ω 30.

μάχ-ομαι (μάχη), ірф. μαχέμην, (ἐ)μάχοντο; від μαχέομαι, орт. μαχέοιτο, -οίατο, it. ірф. μαχέσκειτο, рт. μαχεύμενος, μαχεούμενος, f. -ήσομαι, -έσσομαι, -εῖται, -έονται, аог. ἐμαχέσάμην, орт. μαχέσαιο, іnf. -έασαθαι, воюю, бую ся, борю ся, поборюю, веду війну або борбу, стаю до борби; сварю ся, змагаю ся, сперечаю ся з ким, περί κτεάτεσσι

за, о своє добро, так і ἀνδράσι | περὶ δικίῃ, περὶ πτόλιος; кидаю ся (про пса); ἔριδι μάχεσθαι = ἐρίζειν, ξυνέρχεσθαι ἔριδι: μάχ. привів до лютої сварки (С); ἐπέεσσιν словами сперечались, пакословити (К); виступаю, стаю проти кого; пор. ἀμφι-, προ-.

μάψ, нерозважно, нерозумно, без ума (Р), γ 138, Ε 759 н.; марно, безхосенно, пусто, дармо, надармо, εὐχετάσθαι, πολεμίζειν В 120; зухвало, безсоромно.

μαψ-ἴδιως, adv. нерозумно, легкодушно, нерозважно; навмання (Б), дармо, без діла, без ціли, γ 12, ι 253, ξ 365, без причини, ні за віщо η 310; зухвало, безсоромно, не жалкуючи (Б) β 58.

(μά-ω), гл. μέμαχ.

Μεγάδης, син Мегаца, Перім.

μεγά-θυμος, ον, великодушний, відважний, сміливий, хоробрый.

μεγαίρω (μέγας), аог. 3. s. μέγῃρε, сопі. 2. s. -γῆρηε, рт. -ρας, завидаю, відмагаю ся, відказую, відмовляю, бороню, корю (Б) β 235, заборонюю, не дозволяю; ἀμεγῆρωσεν δὲ οἱ αἰχμήν βίωτοιο μεγῆρας обезсилив, зламав силу копія, вступаючись за жите (Антильоха); Δαναοῖσι μεγῆρας з зависти; з inf., з асс. і inf.

μεγα-κῆτης, εος (κῆτος), з великою пащею, величезний, δελφίν; дуже глибокий, високий або великий, здоровенний (Р) νηῦς; величезний, безкрайний, πόντος.

μεγάλ-ῆτωρ, ορος (ῆτορ), великодушний, відважний, сміливий, хоробрый, гордий, гордовитий, думний.

μεγαλίζομαι, ірв. -εο (μέγας), величаю ся, чваню ся, я є думний, гордий, θυμῶ в душі.

μεγάλως, adv. вельми, дуже, надто, сильно, голосно.

μεγάλωσι, adv. лише μέγας μεγαλωστί, великий на великім просторі, великий і довгий.

Μεγά-πένθης, εος, Мегапент, син Мевелія від невільниці β 11.

Μεγάρη, Мегара, донька Крeона в Тебах, жінка Геракла.

μεγά-ρον, οιο, ου, τό (μέγας), (велика) комната, покій, світлиця, осібна для мушці, осібна для жінци; спальна комната, спальня, спочивальня (Б); взагалі: дім, палата, хата, мешканє, оселя, житло, шатро: ἀθλάσεν, εὐπρηκτον, εὐσταθέες, εὐνακτάων, σκιάεντα.

μεγαρόνδε, εо до комнати, в світлицю, в покої.

μέγας, μεγῆλη, μέγᾶ, сопр. μείζων, ον, sup. μέγιστος (magnus), 3. а) великий, величний, ставний, високий, довгий, далекий і широкий, просторий; б) сильний, могучий, голосний, безмірний. Neutr. sg. і pl. μέγα і μεγάλα, μεγάλως, як adv. дуже, вельми сильно, могучо, далеко, голосно; μέγα δυναμένος много-сильного; εἰπεῖν, φρονεῖν, гордо, думно, зухвало; μέγας при adi. в рускім можна часом перетолкувати через: що, μέγ' ἄριστος що найліпший.

μέγεθος, εος, τό (μέγας), величина, величинь, велич, великість, зріст.

μεγῆρης, ρας, аог. від μεγαίρω.

Μέγης, ητος, асс. Μέγην, Меіет, син Філея, вожд Дуліхіидів В 627, X 692 н.

μέγιστος, superl. від μέγας.

μεδέων, οντος, володющий, володар.

Μεδεών, ὄνος, місто в Бойотії.

μέδομαι, opt. -οίκατο, f. μεδήσομαι, думаю об чім, маю на гадці, роздумую, міркую про що (Б); беру ся до чого, стараю ся, дбаю про що, маю згляд на що,

пам'ятаю на що, об чім; з gen. κούτου, πολέμοιο; видумую, готовлю кому щось, задумую, κακὰ Τρώεσσι μεδέσθην.

Μέδων, οντος, Медонт, а) о-кличний женихів в домі Одисея з 677 и.; б) син Ойлея і Рени, брат Аянта, начальник воївників з Метони в місце Філоктета, що остав в Лезві В 727 и.; в) Лікієць Р 216.

μεδων, οντος, порадник, оборонник, опікун, покровитель, володар, князь; ἡγήτορες ἤδὲ μέδοντες князі і старшина (Б).

μεδ-αιρέω, iter. aor. μεθέλεστε, хватаю (заєдно), ловлю, ймаю σφαίρα, θ 376.

μεθ-άλλομαι, pt. aor. μετέλμενος, прискакую, скачу до кого, кидаю ся, впадаю, пускаюсь за ким, гоню, доганяю.

μεθέηκε, **μεθείω**, **μεθέμεν**, гл. μεθείμι.

μεθέλεσθε, гл. μεθειρέω.

μεδέμεν, зам. μεθείναι, гл. μεθείμι.

μεθ-έπω, ipf. 3. s. μέθεπε, pt. aor. 2. μετασπών, -σπόμενος, іду за ким, біжу, гоню, переслідую; іду, приходжу, прибуваю, α 175; відвідую, навіщаю кого, приходжу в гостину; шукаю θ 126; trans. з подв. асс. жажу йти за ким, гоню; Τυδαΐδην μέθεπε ἵππους погнав ся кіньми за Т. (Р).

μεθ-ημαι (ἤμαι), сиджу між, посеред, μεταστῆσαι, α 118.

μεθ-ημοσύνη, ἡ, недбалість, байдужність.

μεθ-ήμων, ον, байдужний, недбалый; лінивий, повільний, податливий, уступчивий.

μεθ-ίμι, μεθείεις, μεθείαι, μεθείεις, μεθείαι; μεθείης, μεθείη, coni. 3. sg. -ίησι, (ἤησι), inf. μεθέμεν(αι), ipf. μεθείεις, μεθείαι, 3. pl. μεθείεν, f. μεθείσω, if. -ησέμεν(αι), aor. μεθέηκα,

3. s. μεθέηκε, coni. μεθείω, μεθέηη, ὤμεν, opt. μεθείη, inf. μεθέμεν, а) trans. посилаю, виправляю, відсилаю, відпускаю, відправляю, освободжую, увільняю, пускаю, випускаю; кидаю, закиду, покидаю, τινά, ε 471, Γ 414; перестаяю, понехую, полишаю, віддаю, νίκην τινί; здержую ся від чого; κῆρ ἄχρος даю пільгу серцю в гору; ἐρύσαι позволяю затягнути; б) intr. відмагаю ся, отягаю ся, гаю ся, я в недбалий, бездільний, пиню, барю ся, залишаю, покидаю діло, полишаю; відступаю від, з gen. πολέμοιο; ослабаю; μεθήκη βίης сила відказала ему, завела; з inf. або pt. κλάσας μεθέηκε перестав плакати, μάχασθαι перестав воювати; οὐ σεῖο μεθείσω не покину тебе; μεθείεν χόλοιο Τηλεμάχῳ перестали сердитись на Т.; гл. ἀλκή.

μεθ-ίστημι, ipf. m. -ίστατο, f. μεταστήσω, переставляю, перемінюю, відмінюю, замінюю, з 612. Med. приступаю до, стаю, вступаяю між, ἐτάροισι.

μεθ-ομιλέω, ipf. μεθρομίλεον, пристаю з ким, я в кому товаришем (Κ), маю з ким зносини, знакомість, τοῖσιν Α 269.

μεθ-ορμάομαι, pt. aor. p. -μηθείς, гоню за чим, спішу, настаю, переслідую, нападаю; μεθορμηθείς ἐν κύμασιν кинувшись, метнувшись (Б) по філях.

μέθυ, τό, вино, з 476, Π 471 и.

μεθύ-ω, όοντι, όουσαν, я в п'яний (від вина), αλοισῆ пересяк товщю.

μειδάω, aor. 3. s. μείδησε, pt. -ας, inf. -ῆσαι, і від **μειδιάω** pt. μειδιάω, -έωσα, сьмію ся, усьміхаю ся, σαρκάνιον υ 301. Επι-

μείζων, ον, comp. до μέγας.

μείλας = μέλας, чорний, Ω 79.
μείλια, τά (μέλι), дарунки, при-
дане (P).

μειλίγματα, τά, ласоці, лакітки,
приемаки, θυμού жадібні, по ну-
тру κ 217.

μειλίχνος (μέλιχ), ясеневий, Ε655.

μειλίσσω (μέλι), imp. -σέμεν, imp.
m. ίσσο, imp. μειλίσσετο, заспокоюю,
втихомиряю, успокоюю, втішаю,
зрадую; νεκρόν πυρός заспокоюю
огнем, тим, що спалию на стосі
(мерці доперва тоді мали спо-
кій, як їх спалено). — Med. ро-
блю щось милим, з'ображаю або
представляю річ в кращім, ла-
гіднійшій світлі, закрашую,
прикрашую.

μειλίχνη, ή, лагідність; холод, рі-
внодушність, трусливість, боязли-
вість, несмілість, нездарність.

μειλίχτος, 3. і **μειλίχος**, εν (μεί-
λια), лагідний, милий, приємний,
понадний, принадний, щирий,
ласкавий, прихильний, приятель-
ський, приязний, ввічливий, έπος,
μῦθος; αἰδοί μειλιχίη з принадною
повагою.

μείρομαι, (μέρ, μέρ-ος, μέρος),
imp. μείρε, pf. 3. s. έμμορε, plpf.
p. εἴμαρτο, одержую в участі,
маю участь, ділю ся чим, до-
ступаю, осягаю; ήμισυ μείρεο τι-
μής діли ся честною (P); οὔποθ'
όμοίως έμμορε τιμής не доступив,
не здобув, не доскочив (K) стіль-
ки чести; έχαστος δ' έμμορε τιμής
для кожного (з вас) в се честною;
θεῶν έξ έμμορε τιμής (έξέμμορε) спо-
добилась чести б. (B); plpf. p.
εἴμαρτο, мені призначено (судь-
бою), судило ся.

μείς, (зам. μήν, mensis), μηνός,
μηνί, μήνα, -ας, -ών, місяць.

μείων, **μείον**, comp. до μικρός.

μελαγ-χροίης, ές (χροιά), бру-
нявий з лица (B), брунявої кра-
ски тіла π 178.

μέλαθρον, gen. μελαθρόρον, -ω,
τό, сволок, стеля; кривля, дах,
стріха; хата, дім.

μελαίνομαι (μέλας), imp. μελί-
νετο, стаю темний, чорний, чор-
ню, темнію.

Μελάμ-πους, ποδός, Мелямп,
син Амитаона, брат Біаса, слав-
ний віщун в Пільосі λ 287, ο 225.

μελάν-δετος, εν (δέω), з чорною
піхвою, або ручкою, держалом.

Μελᾶν-εύς, ής, Меляней, отець
Амфімедонта на Итаці ω 103.

Μελαν-θεύς, ής, або **Μελάν-
θιος**, Мелянтеї, син Долія, злоб-
ний пастух кіз Одиссея, що дер-
жав з женихами, ρ 112, υ 173 и.

Μελάνθιος, Мелянтій, Троя-
нець Z 36.

Μελανθώ, Мелянтон, донька
Долія, служниця Пенельопи, не-
вірна і прихильна єї женихам.

Μελᾶν-ιλλος, Меляніп, а) Троя-
нець, що єго убив Тевкр θ 276;
б) Троянець, що єго убив Па-
трокль II 695; в) син Гікетаона,
єго убив Антилох O 547; г)
Ахаець T 240.

μελᾶνό-χροος, εν, pl. μελᾶνόχροος,
гл. μελαγχροίης.

μελᾶν-όδρος, ου (όδωρ), з те-
мною водою, глибокий, κρήνη.

μελᾶν-ω, стаю темний, темнію,
чорню H 64.

Μέλας, ανός, Мелян, син Пор-
тея, брат Ойнея Ξ 117.

μέλας, **αἶνα**, **ἄν**, dat. **μειλᾶνι**,
comp. **μελάντερος**, темний, чор-
ний, σποδιή, ές; чорнобокий (C),
темний, мрачний, хмарний, су-
мний, страшний θάνατος, έδδύνη;
τό μελᾶν δρυός кора дерева.

μέλδ-ομαι, топлю ся, розто-
плюю ся, λέβης κνίστην μελδόμενος
котел, що в нїм топить ся товщ.

Μελέ-αγρος, Мелсагр, син Ой-
нея і Альтаї, з Калідону в Ай-

толїї, брав участь в походї Аргонавтів і в калїдоньских ловах, та при помочи найзнатїїших лицарїв убив дикого кабана, що пустошив поля. О голову і скїру того кабана счинилаєс кровава борба між Аїтоліїцями і Куретами; вкінці Мелεαίρ переміг Куретів В 642, I 527.

μελέθημα, τό, лише plur. журба, жура, клопіт, біда, гризота, жаль, печаль, πατρός журба за батьком, про б.

μελεδών, ὄνος, і **μελεδώνη**, ἡ, журба, клопіт, ἐξείκει, τ 517.

μέλει, лежить на серцю, гл. μέλω.

μελ-εἶσι (μέλωσ), adv. на часті, або куснї, в кавалки, на шматочки (Б).

μέλεος, 3. безхосенний, марний, пустий, дарний, пропачий. Neutr. **μελεόν**, як adv. дармо, бездїльно.

μέλι, ἦτος, τό (mel), мід; γλωρόν. **Μελί-βοια**, місто в Маїнезїї.

μελί-γηρος, υ, милозвучний, εῦψ.

μελίη, ἡ, ясень; ратисько (ясеневе), ратище, копїє, списа; ἐυχαλκος, χαλκοβάρεια, χαλκογλώχιν, ἰθουπίων, ἀρεκτῆ, Πηλιός.

μελί-ηδής, έος, солодкий як мід, милий, любий, приемний, солодкий.

μελί-κρητον, τό (κεράννυμι), солодкий напїй, (з молока і меду), молочно-медяний (Б).

μέλι-νος, **μελίλιнос**, 3. (μελίη), ясеневий, з дерева ясенєвого, οὐδός.

μέλισσα, ἡ, пчола, бджола.

Μελίτη, Мелїта, русалка Σ 42.

μελί-φρων, ὄνος (φρήν), солодкий (як мід), смачний (Б), οἶνος, πυρός.

μέλλω (μερ, μέρ-ιμνα), звичайно з inf. fut., рідко з inf. prs. або

аог.: а) задумую, наміряю, забираю ся, збираю ся (Б), маю на думцї, хочу, маю, мушу, можу, менї треба; μέλλεν ἔμμεναι мусїв (міг) бути колїсь, був певно; μέλλετ' ἀκούμεν ви мусїли чути; б) ipf. ἔμελλον з inf. fut. я мав, менї судилоєс, на роду написано (Б), менї було призначено, прийшло ся, довело ся; οὐκ ἄρ' ἔμελλες ἀνάγκηδος ἀνδρός ἐταίρους εἶμεναι отже се не був трусом той, що єго товаришів тобї довелоєс пожертв. : 475; в) я повинен (був), мусїв, σέγ' ἔμελλε κηχθεσθαι κακῶ ἔργω; я мав; инодї можна перетолкувати через: певно, ма буть, міг, може, К 326, δ 94, мусїв α 232, δ 181, γ 322.

μέλος, εος, τό, часть тіла, член, тіло.

μέλλ-ηθρα, τά, радієть, утїха, забава; ποταλά, κούιν, κυνών.

μέλλω, величаю, славлю, о-сцьївую; Med. сьїваю; ἐν χορῶ сьїваю і танцюю, Ἄρηι: в честь Ареса.

μέλω (μερ), звич. 3. sg. prs. μέλει, ipv. 3. s. μελέτω, 3. pl. μελόντων, ipf. ἔμελε, μέλε, f. μελήσει, pf. (знач. prs.) μέμηλε, conі. μεμήλη, pt. μεμηλώс, plpf. μεμήλει; а) act. prs. μέλω, мене знають, я звїсний, звїстен (Б) : 20, м 70; мене поважають; μέλει μοί τις, τι менї хтось, щось на серцю, побиваю ся, вбиваю ся, дбаю, стараю ся, маю на оці, турбую ся об чїм (Б), памятаю, дбаю, думаю об чїм, у мене тїльки й думки про (Б), щось на моїй головї, менї забагаєс чого, залежить менї на чїм, обходить мене, займаю ся, журю ся; μεμηλώς що дбає, старає ся о що, побиває ся; ревний, охочий, скорий, готовий. Med. ipv. μελέσθω,

f. μελήσεται, pf. μέμβλεται (μέλει), plpf. μέμβλετο (ἔμελε), як act., лежить мені на серцю ἐμοί ταῦτα, дбаю, журю ся, побиваю ся; μήτι τοι ἡγεμόνος ποθὴ μελέσθω ти не турбуйсь, хто тебе проведе (B); ἐμοί μελήσεται ταῦτα це мій уже клопіт (C) A 523.

μέμικα, (μκ, μλίνω), grf. зі знач. prs., du. μέμικτον, plur. μέμικμεν, μέμικτε, μεμικάσι, ipv. μεμικότω, pt. μεμικόως, plpf. μέμικσαν, спішу, поспішаю, нападаю, вдаряю на кого, пускаю ся, напіраю, рву ся, спішу наперед, я готовий, завзятий; жадаю, бажаю, задумую, палаю (к' бою, P), я є горячий (до бою), забагаю, домагаю ся, з gen. або з inf., хочу, задумую, маю намір, маю; grf. μεμικόως (πώς II 754) -κίχη, ἄωτος, pl. -ώτας, ἄστες, du. -ότε, жадний, жаден, заблагливий; скорий, скоро, охотний, радий; з відвагою, сильний, нагальний, завзятий, горячий, ревний, поривистий, покvapний, погонистий, з завязтем, опалистий; ненаситний γαστήρ.

μεμακνία, pt. pf. гл. μεμάκρουμι.
μέμβλωκα, grf. гл. βλώσκω.
μέμβλεται, μέμβλετο, гл. μέλει.
μέμηκον, μεμηκός, гл. μεμάκρουμι.
μέμηλε, ει, η, гл. μέλω.
μεμύμενος, μεμύχθαι, гл. μίγνυμι.

μémνημαι, μεμνέρω, μεμνώμεθα, гл. μμνήσκω.

Μémνων, onos, син Титона і богині Еос, кор. Айтнопів, з котрими по смерті Гектора прийшов Пріямови на поміч; его убив Ахіль, δ 187, λ 522.

μέμωνα, -ας, -ε (μεν, mens), pf. (зі знач. prs.) думаю, хочу, мислю (P), гадаю, наміряю, задумую, бажаю, змагаю, стараю ся, побиваю ся о що, важу ся,

сьмію, з inf. prs. fut. або aor.; μέμωνα εν σα θεοίσι змагає зрівнати ся з богами, таке творити, як боги; διχθὰ καρδίη μέμωνα на дві сторони важить ся, змагає, дуває двома.

μεμορυχμένα, гл. μορύσσω.

μέμυκε, pf. до μολάσκει або μύω.

μέν (первісно **μήν**), а) справді, дійсно, певно, а вжеж, конечно; однак, але, прецінь, -ж; б) протиставлене слідуєчому **δέ**: вправді, правда що -але, однак; з одної сторони -з другої сторони; почасти-почасти, частию-частию; **сі мэн-сі дэ** одні-другі; **иноді: і, а**; часто годі перетолкувати. В другім члені замість **дэ** стрічаєсь: **ἀλλά, ἀτάρ, αὐτάρ, αἶ, αὔτε**. — Те саме значіне в сполученю з частицями: **μέν τοι**, справді, дійсно, певно, а вжеж; гл. грам.

μενε-αίνω (μεν, μένος, mens), inf. -έμεν, ipf. -αίνωμεν, aor. -ήναμεν, а) маю на думці, на гадці, задумую; жадаю, дуже стараю ся, бажаю, мені забажалось, хочу, мені хочеть ся, дуже змагаю, важу ся, кидаю ся, з inf. aor. або fut., також без них; б) гніваю ся, ремствую (B), лютую, серджу ся, Ὀδυσῆι; κτενόμενος μενέκινε погибаючи сердив ся ще (на ворога); **иноді: з гнівом**.

μενε-δήιος, on (μένω, δήιος), що в бою видержує або витривалий, що в силі устоятись проти ворога, відважний, сьміливий, хоробрий.

Μενε-λάος, Менелай, син Атрея, кор. Лякедаймону, брат Агамемнона, В 408, Н 476, муж Гелени, доньки Тиндарея, що єї Парис зрабував; се дало почин до троянської війни. Яко борець ви-

значув ся хоробростию (поєдинок з Парисом Г 19). Коли з під Трої вертав домів, коло пригірка Малєї вітри збили єго з дороги і занесли з 5 кораблями до Єгипту γ 276, δ 81. По осьмилітній блуканині вернув вкінци з Геленою до своєї вітчизни, γ 311; ἀρήσιος, ἀρησίφιλος, δουρικλειτός, καθάλιμος, ξανθός.

μενε-πτόλεμος, *ov.* видержалий в борбі, відважний, сьміливий в бою, хоробрий, паливода (Б).

Μενεσθεύς, *ης*, Менестей, син Петея, вожд Атенців, πλάττιπος Δ 327, Β 552, Μ 331 и.

Μενέσθης, Менест, Грек, єго убив Гектор Ε 609.

Μενέσθιος, Менестій, а) син Арєйтоя, володар з Арни в Бойотії, єго убив Парис Η 9; б) син Сперхея, вожд Мірмідонів.

μενε-χάρμης, *ης*, і **μενέχαρμος** (*χάρμη*), витревалий або видержалий в бою, сьміливий, відважний, хоробрий.

μενο-εικής, *ές* (*εἶκω*), відповідний бажаню, в волю (Б), доволі, що серце звеселяє, що до вподоби; достатний, подостатком, щедрий, багатий, τάρος, ὕλη, θήρη, λίξ, δῶρα, χάρις.

μενοινώω (з *μενοινάω*, йон. *μενοινέω*, *μεν*, *μένος*), *ας*, *αχ*, *coni.* *μενοινήσει*, *ipf.* *μενοίνα*, *-εον*, *aog.* *μενοίνησεν*, думаю, наміряю, задумую, загадую, маю на гадці, розважаю, роздумую, бажано, жажано, *δδόν*, *κκλ* Τρώεσσι; *πεσσοί* *μενοίνεον* *εὶ* *τελέουσι* надумувались, чи як піші сего докажуть.

Μενοινιάδης, син Менойтія, Патрокль Α 307, Γ 211, и.

Μενοίτιος, Менойтії, син Актора, отец Патрокля Α 765.

μένος, *εος*, *τό* (*μεν*, *μχ*, *mens*), а) гніїв, злість, завзяте, Α 103,

Γ 697; відвага, хоробрість *ἀνδρῶν*, "Αρης, буйність, сьмілість нагальність, порив, пристрасть, жадоба; б) змаганє, старанє, воля τ 493, намір Ν 634, Θ 301; в) сила, міць, животна сила, дух; уживає ся часто як *ἕς* до описаня: *μένος* "Αλκινόοιο, "Ατρείδω сьміливий, хоробрий Α.; *pl.* *μένε* "ἀνδρῶν сильні, хоробрі мужі; *μ. ἡμίονοῦν* сильна пара мулів, здоровенні мули (Б); *μ. ἡέλιου* спека соняшна.

Μέντης, а) син Анхіяля, кор. Тафійців, приятель Одиссея, що в єго подобі Алена прийшла до Телемаха α 105, 180; б) вожд Кіконів Γ 73.

μέντοι, певно, а вжеж, конечно, справді, дійсно; *гл.* *μέν*.

Μέντωρ, *ορος*, а) син Алькіма, що єму Одиссей передав надзір над своїм домом; в єго подобі супроводить Алена Телемаха до Пільоєу, і помагає Одиссєєви в борбі з женихами, β 225, γ 22, δ 654 и.; б) отец Імбрія, що в єго подобі Аполлон загівав Гектора до борби Ν 171.

μένω (*maneo*), *coni.* *-ησι*, *ipf.* *ἔμην* (*ε*), *it.* *μένεσκον*, *f.* *μενέω*, *aog.* *ἔμεινα*, *μείνω*, а) остаю, лишаю ся, стою, стаю, перебуваю, живу, *ἀπό* *τινος* остаю, перебуваю далеко від; *μένων* бездільний Γ 318; б) дожидаю, жду, виглядаю, устоюю, держу ся, додержую місця, видержую, остоюю ся, опираю ся, удержую ся, ставлю ся проти чого, *δδору*, *ἔγγχος*; *ἀνκ*, *ἐπι*-. *πκρ*-, *υπο*-.

Μένωρ, *ωνος*, Троянець Μ 193.
Μερμερίδης, *αο*, син Мермера, Ляос α 259.

Μέρμερος, Мермер, Мізєць, єго убив Антильох Ξ 513.

μέρμερος, *ov.* памятный, достопамятный; тяжкий, страшный;

subst. neutr. μέμνηται достопамятні діла, або страшні діла.

μερμηρίζω (μέμνηται), ipf. μερμηρίζε, aor. μερμηρίξα, а) intr. побиваю ся, журю ся; думаю, надумую ся, думки встають (Б), розважаю, роздумую, міркую, важу ся, вагаю (К), вагаю ся, δίχα, διάνθα, я є непевний, нерішений; б) trans. видумую, задумую, придумую, вигадую δόλον хитрощі.

μέμνηται, ἴθος, ἦ, шнурок, постронок, курман, волок, мотуз.

Μέροψ, ὄπος, Мероп, отець Адреста і Амфія, кор. м. Перкоти над Гелеспонтом, віщун.

μέροψ, πος, немічний, слабосилний, смертний; μέροπος ἀνθρώποι.

μεσαιπόλλος, ον (μέσος), на півсвий, Ἰδομενεύς N 361.

Μεσαύλιος, Мезавлій, слуга Евмая ξ 449.

μεσηύς (μέσος), adv. а) в (по) середині, в середину, серединою, в половині, між, поміж, посеред, з gen.; б) тимчасом, міжтим η 195; (в арзі ψ).

μεσῆεις, 3. (μέσος), середний, мірний, M 269.

Μεσθλης, ην, Местль, син Талляймена і русалки Гітаї, вожд Майонів B 864 P 216.

μεσόδημη, ἦ (δέμη), а) долобина; діра, (отвір в поперечнім бервені на кораблі, до уставлюваня щогли), κοίλη глибока; б) pl. поперечні бальки, що двигаютъ стелю, сволоки.

μέσον, τό, середина; гл. μέσος.

μέσος, μέσος (medius), середний, в середині, по (самій) середині; μέσση ἀλί по середині, серед моря; μέσον ἤμαρ полудне; τό μέσον середина; περὶ μέσῳ τετήνας обнявши в половині; ἐς, κατὰ μέσον до середини, на с., в середині, в середину; ἐς μέσον

δικάζειν рівномірно, безсторонно, справедливо. — Neutr. adv. μέσ(σ)ον, в середині, по середині, серединою (моря).

μέσσατος, 3. superl. від μέσος; ἐν μεσσατῷ на самій середині.

μέσ(σ)-αυλος (κύλη), οιο, ἐ, подвіре, обора, загорода, оплета, печера.

Μέσση, Месса, місто пристанне в Ляконіці B 582.

μεσηγύς, adv. гл. μεσηγύ(σ).

Μεσσηίς, ἴθος, Мессейда, жерело в Тессалії Z 457.

Μεσσήνη, Мессена, край в Пеллопонезі φ 15.

Μεσσήνιοι, Мессенці, φ 18.

μεσ(σ)ο-παγής, ἐς (παγήνη), до половини ветромлений, що вбив ся до половини (в щось); μ. ἔθηκε κατ' ἔχθης μελιλον ἔγχος вігнав до половини в беріг (раптище вбілось до половини в б.)

μεσ(σ)ο-παλής, ἐς, гл. μεσ(σ)ο-παγής.

μέσος (medius), гл. μέσος.

μέσφα, adv. = μέχρι, з gen., до, аж до, ἡοὺς θ 508.

μετά, а) як adv. посеред, серед того, між, поміж, разом, до того, крім того, потім, міжтим, відтак, опісля, за сим, з заду; б) як праер. 1) з gen. з, разом з, спільно μάχεσθαι; між, посеред, μ. δρώων πίνε. — 2) з dat. з, між, посеред, серед, поміж, μετὰ γένυσσιν, Λ 416, πίπτειν μ. ποσσίν; μετὰ στρατῷ посеред війека, в таборі; μετὰ χειρῶν в руках, руками; μετ' Ἀργείοις ἀγορεύεις перед А.; ἀρχὸν δὲ μετ' ἀμφοτέροισιν ἐπάσσα для одних і других поставив вожда; μετὰ πρώτῃ ἀγορῇ на перших місцях (в передних рядах) збору T 50; μεθ' ἀγορῇ на зборах, раді θ 156; μ. φρεσὶ в душі, серцю; μετὰ πνοιῆς

ἀνέμοιο з подувом вітру, так скоро як...; θεοῖσι — γεγώνευον до богів. 3) з accus. до, на, між, у, в, σφαίραν ἔριψε μετ' ἀμφοτέρων кинула на, в, до; ἦκε μετὰ λαόν поміж, між, по; μετὰ στρατόν в табор; за чимсь, по щось (щоби се принести), μετὰ πατρός ἀκουήν за вісттю про б.; μετὰ χαλκόν за мідію; μετὰ σὸν κλέος за вісттю про тебе; μετὰ δεῖπνον на обід; ἐρμάσθαι μετὰ τινα кинутись на кого, за ким; так βῆται E 152 Z 1 η; πύλεμον μετὰ θωρήσσοντο до борби; по, за, в: μετ' ἔγχε βαίνε θεοῖο за, в слід, слідом за; μεθ' ἡμίονους за мулами; зараз по; μετὰ πάντας ἄριστος між всіми, калліστος μετὰ по; μεθ' αἶμα καὶ γένος гл. зῆμα; τὸν δὲ μετὰ за ним, потім; μετ' ὄγμον після покою; після по: μετὰ σὸν κῆρ після твого бажання; в, між, серед: μεθ' ὀμίλον, πληθύν серед товни; μετ' ἐριδας καὶ νείκεα привести до, кинути у. В зложених (часто особно від дієсл.) означає μετὰ крім того зміну, перехід з одного стану в другий (рус. пере-): н. пр. μεταστρέφω, μετατρέπω.

μέτα, також **μετ'**, по слові, як adv. або зам. μέτεστι, в, находить ся, φ 93.

μετα-βαίνω, ірв. аог. μετάβηθι, plpf. -βεβήκει, поступаю дальше, переходжу (до чого иншого), іду дальше, продовжаю θ 492; μετὰ δ' ἄστρα βεβήκει зорі на захід схилились (Б), склонились.

μετα-βάλλω, обертаю; μετὰ νότα βάλων обернувшись спиною θ 94.

μετα-βουλεύω, відтак постановляю, рішаю, суджу, ἀλλως.

μετ-ἀγγελος, післанець, післанниця, θεοῖσιν, ἀνέμοισι; пор. ἄγγελος.

μετα-δαίνυμαι, г. -δαίσεται, соп. аог. -δαίσομαι, їм, бенкетую, пирую спільно, сідаю до стола,

ἡμῖν з нами, ірῶν беру участь в жертвнм пирі.

μετα-δήμιος, он (δῆμος), домашний, що є в народі, між людьми, по людях, κελόν, γ 46; що є дома.

μετα-δόρπιος, он (δόρπον) δ 194, при, по вечері, за вечерою (Б). **μετα-δρομάδην** (δρόμος), adv. в бігу (за ким), гонячи E 80.

μετα-ἴζω, сідаю при, разом засідаю, сиджу між, з ким.

μετ-ἄισσω, pt. аог. -αἴξας, прискакую, впадаю, вдарю на кого, схоплююсь (Б), напирваю, нападаю, гоню за ким.

μετα-κιάθω, ірф. μετακιάθον, а) іду, слідую за ким, за чим, пускаю ся за ким, таῦρον; гоню, переслідую; б) іду (куди инде), лину (Б), Αἰθίοπας до Α.; πεδίον переходжу, перебігаю.

μετα-κλαίω, г. -κλαύσεσθαι, відтак, або пізніше нарікаю, жалую А 764.

μετα-κλίνομαι, звертаю ся куди инде, обертаю ся; πολέμοιο μετακλινθέντος коли борба перехилить ся на другу сторону, внакше (некорисно) винаде, обернесь в некористь Α 509.

μετ-αλλάω, ω, ἄς, ἄ, ірф. μετ-ἄλλα(ε), аог. μετέλλησαν, inf. -ῆσαι, розвідую, розпитую, довідую ся, висліджую, доходжу, питаю, бажая знати; τινά τι кого о щось, τι ἀπὸ τιν.

μετα-(λ)λίγω, орф. аог. μεταλήξετε, pt. -ῆξευτι, лишаю, полишаю, покидаю що, χάλοιο, помиряю ся (P).

μετάλμενος, гл. μεθάλμεμαι.

μετα-μάστιος, он (μάστος), між грудьми, στήθος середина грудий, (в самі груди).

μετα-μίσγω, г. -μίσομεν, ірф. μετέμισγον, мішаю, змішую, полуचाю, забираю разом, вкупі (Б), з dat. τοῖσιν; δαίδας перекладаю

(дерево) смільними скіпками, скалками сосновими (Б).

μετᾶ-μῶνιος, *ον* (μεταμῶλιος), марний, пустий, безхосенний, надаремний; μή μοι μεταμῶνια νήματ' ἔληται щоби моя пряжа, основа (Б) не пропала марно; πάντα μ. τιθέναι перемінити, знищити.

μετᾶ-νάστης, *ου* (νάσιω), прибудда, пришелець (Р), чужинець, ἀτίμητος.

μετα-νίσσομαι, *ιpf.* μετενίσσεται, переходжу, йду, переходжу на другу сторону (про сонце); μετενίσσεται βουλευτόνδε хилило ся, склонилось ід заховоди; *гл.* βουλευτόνδε.

μετα-ξῆ, *adv.* в середині, між, проміж нами, А 156.

μετα-παύομαι, міжтим пере-стаю, на переміну відпочиваю.

μετα-παύωλή, *ή, відпочинок, спочинок, хвиля спочинку, πολέμοιο* серед, Т 201.

μετα-πρελής, *ές* (πρέπω), що відзначає ся, славний, ἀθανάτοισιν = ἐν ἄλλοις δόμοις ἀθανάτων Σ 370.

μετα-πρέλο, відзначаю ся, ви-значаю ся між ἀμυρπύλοισι; пере-висшаю; μετὰ δ' ἔπρεπε γαστέρι μάργη славивсь прожорливим че-ревом (Б).

μετα-σεύομαι, *ιpf.* -εσσεύοντο, *аог.* -έσσυτο, скоро йду, спішу, поспішаю, поступаю за ким, то-варишу; скоро прибігаю, під-бігаю, πομπένα λαών до.

μετασλόμενος, -*σλών*, *гл.* μεθ-έπω.

μέτ-ασσαι, *αί* (μετά), середуці ягнята (між ранними πρόγονοι, а пізними ἔρσαι), ι 221.

μετασσεύομαι, *гл.* μετασσεύομαι.

μετα-στένω, *ιpf.* -έστενον, відтак побиваю ся, оплакую, нарікаю, жалкую, ἄτην мені стає важкою біда (Б) δ 261.

μετα-στοιχί (στοιχος), *adv.* в од-нім ряді, рядом, побіч себе.

μετα-στρέφω, *f.* -στρέφεις, *coni.* *аог.* -στρέψη, *орф.* -εις, *pf.* *аог.* *p.* στρεφθείς, обертаю, звертаю, від-вертаю, зміню νόον μετὰ σὸν κήρ; μήτι μεταστρέψωσι ἀγασσάμενοι κακὰ ἔργα щоб (боги) не перемінити сего, не обернули ся проти вас, з гніву...; *intr.* уступаю, поту-раю, не опираю ся, О 203. — *Med.* і *аог.* *p.* обертаю ся, звер-таю ся проти кого, відвертаю ся.

μετα-τίθημι, *аог.* 3. *s.* μετέθηκον, ставляю в середині, поміж; счи-наю, підіймаю, спричиняю κέλα-δον, роблю бешкет (Б) σ 402.

μετα-τρέπομαι, *аог.* μετὰ δ' ἐ-τρέπετο, обертаю ся, звертаю ся, обзираю ся, повертаю ся назад (С), А 199; журю ся чим, зва-жаю на що, добу про що, εὐλό-τητος, τῶν.

μετα-τροπᾶλλίζομαι, *ιpf.* -τροπα-λλίξω, обертаю ся Υ 190.

μετ-αυδάω, *ιpf.* μετηύδαω, -*δαων*, *μετηύδα(ε)*, говорю, стаю говорити, промавляю, говорю до, (серед, між) ἀμυρπύλοισι, ἔπεα Τρώεσσι.

μετά-φημι, *ιpf.* 3. *s.* μετέφη, *аог.* 2. μετέειπον, говорю, кажу до, між, серед, відзиваю ся, про-мовляю до τοῖσι, μιν; осібно Γ 303.

μετα-φράζομαι, *f.* -σφρασθα, від-так розважаю, думаю, обдумую, роздумую потім, обмисляю (С).

μετάφρενον, τό (φρένες), плечі, хребет, спина, хребто.

μετα-φωνέω, *ιpf.* μεταφώνεον, *εε*, *ει*, говорю, кажу, мовлю серед, до, промавляю, τοῖσι.

μετέασι, 3. *pl.* *гл.* μέτεται.

μετέειπε, *аог.* 2. *гл.* μετάφημι.

1. **μέτ-εими** (εἰμί), 3. *pl.* -έασι, *coni.* μετέω, -έω, *inf.* μετέμμεναι, *f.* μετέσσομαι, *τινί* я в між, серед, у, при, перебуваю, проживаю між.

2. *μέτ-εἰμι* (εἶμι), 3. s. -εἰσιν, pt. aor. m. *μετῆσαίμενος*, іду за ким, серед, між, до, приходжу за ким, приступаю, іду до чого, *πόμενδε* до війни, на війну.

μετ-εἶπον, *μετέειπε*, aor. 2. до *μετάφημι*, кажу, говорю, мовлю, заговорюю, промовляю; *ἀγορεύσας* καὶ *μετέειπεν* почав говорити і промовив, речувати зачав тай говорить (К).

μετῆσάμενος, гл. *μέτεται*.

μετείω, *μετέμμεναι*, гл. *μέτεται*.

μετέλθοι, *μετελθών*, гл. *μετέρχουμι*.

μετ-έπεινα, відтак, опісля, потім, зати́м.

μετ-έρχομαι, f. *μετελεύσομαι*, opt. aor. 3. s. *μετέλθοι*, ірв. *μετέλθε*, pt. -ελθών, надходжу, приходжу, прибуваю, наvertsю ся, іду до *πλινде*, Пáριν, приходжу між *μηστήρσι*, *κούρησιν*; *κλέος* πατρός ізджу, іду за вістню про батька; *ἔργα* оглядаю господарство, обходжу, ходжу коло, займаю ся; *ἔργα* γάρμοю заходжу ся, займаю ся, дбаю про своє весіля (Р); іду за, переслідую, приходжу, підходжу, кидаю ся, гоню, нападаю, *βουσί*, *δίεσσι*; гоню, переслідую Ф 422; стараю ся о що.

μετέσσειται, fut. гл. *μέτεται*.

μετέσσοντο, aor. гл. *μετασσοίμι*.

μετέφη, ірф. гл. *μετάφημι*.

μετείω, *μετέω*, гл. *μέτεται*.

μετηύδων, -*δασιν*, гл. *μεταυδάω*.

μετ-ήορος, *ον* (αἰερω), що висить, уносить ся в воздуху; *μετ-ήορος* γένοιτο повисло би в воздуху; *ἄριστα* αἰξαστε *μετ-ήορος* скакали, підскакували до гори.

μετ-οίχομαι, ірв. -οίχο, ірф. *μετόχητο*, іду з кимсь, товаришу, *τινά* іду за ким, по кого (щоби его привести); іду поміж, через, ходжу, *ἀνά* ἄστυ; нападаю, напіраю, кидаю ся, Е 148.

μετ-οκλάζω, кучком сиджу, присідаю на пятах, кучкую, прикучну, N 281.

μετ-όπισθε(ν), adv. ззаду, взаді, позаді, взад, назад; з gen. за, ззаду; (про час), відтак, опісля, потім, на будучність, навпослі (С).

μετ-οχλίζω, opt. aor. 3. s. *μετοχλίσειε* двигаю, здвигну, (з місця), переносу; *λέχος*; силою відважую, відсуваю, *ὄχηας*.

μετρέω (metior), pt. aor. *μετρήσαντες*, мірю, помірюю, змірюю, *πέλχος*, перебуваю, перепливаю.

μέτρον, τό, міра, мірка, відро (Р), *οἴνου*; довгота, далекість, *κελεύθου*; *ἔρμου* *μέτρον* пригідне якірне місце, обсяг пристановиска; *μ. ἡβης* вік молодости, цвіт життя, зрілий вік, повна мужеска сила.

μετ-όπιον, (neutr. до *μετώπιος* як adv.) в чоло, по чолі.

μετ-ωλον, τό (ὠψ), чоло; передна сторона, або часть, *κόρυθος*.

μετόχητο, гл. *μετοίχομαι*.

μεῦ (зам. *μοῦ*), gen. від *ἐγώ*.

μέχρι(ς), з gen. аж до; *τέο* *μέχρις*; доки? як довго? Ω 128.

μή, н е, при ірв. inf., заперечає лише посередно, уживає ся, щоби виразити приказ (заказ), бажанє, просьбу, боязнє, острогу, відказ, услівє (по *εἰ*), передовсїм при сопі. в намірових реченях, також при opt. і ind.: що би (аби) н е, і по *ἔνх*, *ἔρх*, *ὠс*, *ἔπωс*; по понятях „бояти ся, стеречи ся, перешкодити“ (лат. ne); ті понятя треба деколи доповнити. — В питаню прями́м: н е в же ж, а ч е й н е ζ 200; в непрями́м: ч и н е; в погрозх: щоби лиш н е, щоб часом н е, *μή* σε, γέρον, *παρά* νηυσίν *κίχέω*, с 12, 19, γ 213, н.

μηδέ, μηδέ, але не, а не, і не, також не, навіть не, ані навіть.

μηδείς, μηδεμία, μηθέν, жаден, ні оден; лише μηθέν нічо Σ 500.

Μηδεοῦ-κάστη, Медезикаста, донька Прияма, жінка Імбрія.

μηδομαι, εχί, f. 2. s. μήσει, ірф. μήσει(с), -ονθ', аог. 2. s. μήσαι, 3. s. μήσαι, ἐμήσαι, думаю об чім, гадаю, видумую, придумую, вигадую, задумую, маю на гадці, розважаю, винаходжу, постановляю, приготавляю, приладжую, готую, вдію, ἔλεθρον, κακὰ Ἀχιούς; κακὰ ἐμήσαι зазломислив (Р); допускаю ся чого, поповняю що; задумую раду, В 360.

1. *μηδος*, εος, τό (μέδων, mediator), лише рl. намір, гадка, захід, постанова, рада, розумна рада, розум; *σός τε πέθος, σά τε μήδεα* туга за тобою, нудьга по тобі (Б) і думки, гадки про тебе (журні).

2. *μηδος*, εος, τό, (μαδάν madre), лише рl. нагота людска, срамота чоловіка (Б).

Μηθώνη (зам. Μεθώνη), Метона, місто в Магнезії (в Тессалії) В 716.

μηδομαι, рт. аог. μάκων, рт. ірф. (зі знач. praes.) μεμηκώς, μεμακώς, рірф. (ἐ)μέμηκων, мекаю, мемекну (Б), блеку, бекаю, блекочу; ричу, кричу, верещу, стогну; квичу, хрюкаю, храпаю, пишу, скомлю.

μηκ-άς, άδος, мекаючий, айгес кози-мекекетки (Б).

μηκ-έτι, adv. вже не, вже більше не, довше не, вже дальше не, годі вже.

Μηκιστεύς, ηρος, εος, асс. -η, Мекістей, а) син Таляя, брат Адреста, отець Еврияля В 566; б) син Ехія, що его убв Пулідам.

Μηκιστηιάδης, син Мекістея, Еврияль Z 28.

μήκιστος, 3. superl. до μακρός, дуже довгий, найдовший, дуже великий, дуже стрункий, найвисший; neutr. adv. *μήκιστα*, вкінци, наконець, на останку, ще, ν 299, 465.

μήκος, εος, τό (μακρός), довгота, вишина (Б), високий, стрункий зріст, струнка стать, гнучкий стан (Б).

μήκων, ωνος, ή (μήκ-ος), мак, головка макова, маківка Θ 306.

μηλέη, ή (malus), яблоня, яблінка; ω 340 (двосклад.).

μηλο-βοτήη, ηρος, έ, чабан, вівчар, ватак, ватажко, ватаг, пастих від овець Σ 529.

1. *μηλον*, τό, вівця, бирка, коза ξ 105; рl. дрібний товар, дріб, вівці і кози, череда; *άρσена μήλα* барани; *ήρια, άργυρα, καλλιτήρια, ταναύποδα*.

2. *μηλον*, τό (malum), яблуко, овоч.

μηλό-οψ, σπος, жовтий як яблуко, золотожовтий, жовтий, κερπός, η 104.

μήν, дійсно, справді, певно, а вжеж; але, однак, вправді; *άγε μήν*, а нуте, так нуже! *εί δ' άγε μήν πείρησαι* коли однак хочеш, то спробуй, поваж ся.

μήν, μηνός, έ, місяць; гл. *μείς*.

μήνη, (luna), ή, місяць.

μημιθ-μός, έ, гнів, злість, зависть.

μημι-μα, ατος, τό, причина гніву; проклін, прокляте.

μημис, ιος, ή, гнів, злість.

μημιώ, ірв. *μήμι'*, ірф. (ἐ)μημι(ε), *μημιεν* В 769, рт. аог. *μημισας*, гніваю ся, серджу ся, гнів покладаю на кого (С), лючу ся, лютую, тинός задля, ізза чого, *ήρων* за приноси (Р), *Απο-, έπι-*.

Μήρονες, Меонці, т. е. Лідийці.

Μηρονίη, зам. Μαιονία, Меонія, колишня назва Лідії, Γ 401.

Μηρονίς, ἴδος, Меонка, Δ 142.
μή ποτε, ніколи; при сопі.
щоби коли (часом) не, щоби не.

μή που, при сопі. щоби може
не, щоби часом не, щоби не.

μή πο, при ірв. ніяк не, пре-
цінь не, авжеж не, однак не;
ще не Σ 134, γ 431; щоби може
не, щоби часом не, алеж не.

μή πως, з сопі. або орт. щоби
знать не, щоби часом (може) не;
по дієсл. „бояти ся“: щоби не,
щоб часом не, що може; в пи-
танях непрям.: чи може (знать)
не, чи навіть не, К 101.

μηρα, τά, гл. *μηρίζ*.

μηρία, *μηρα*, τά, (*μηρός*), стегна,
бедра, бедриці (Κ), клуби (C),
що їх обвивано товщию і па-
лено богам на жертву, γ 179 A 40.

μηρινθος, ἦ, нитка, шнурок.

Μηριόνης, αο, Меріон, син Мо-
льоса з Крети, товариш Ідоме-
нея, Β 651, Η 166 и.

μηρός, σθ, έ, стегно, удо, клуб,
бік; *θαλαρός*, *ευφής*, *πυχός* и.

μηρόμαι, аог. 3. pl. *μηρόσαντο*,
звиваю, стягаю, спускаю, істіх.

Μήσιωρ, ορος, син Пріяма.

μήσιωρ, ορος, έ, (*μήδ-ομαι*), до-
радник, порадник, розумний у-
правитель (Зеве), судець (P); *μ.*
θεόφρον ἀτάλαντος судець богомис-
ний (P), безсмертним по розуму
рівня (B); *μ.* *αὐτῆς* порадник
в борбі, розумний гетьман; *μη-*
σιωρες αὐτῆς розумні воївники,
хоробрі в бою; *μ.* *φόβοιο* що ки-
дає пострах, що спричиняє уте-
чу, справник утечі.

μήτε, і не; *μήτε* — *μήτε*, анї —
анї; з одної сторони не — з дру-
гої сторони не; і щоби не, і бо-
дайби не.

μήτηρ, *μητέρος*, стягн. *μητρός*, ἦ
(mater), мати, матір, ненька;
Φθίγγι — *μητέρα* *μήλων* вівцями

богату (P), богату в череди;
πότινα, *αἰδοίη*, *κεδνή*, *φίλη*, *ἀμύμων*.

μή τί, гл. *μή τις*; *μή τί*, гл. *μή τις*.

μητι-άω (*μητις*), 3. pl. -άωσι,
pt. -άωντες, med. 2. plur. -άσθε,
ipf. *μητιέωντο*, -άοντο, видумую,
обдумую, вигадую, маю на дум-
ці, укладаю, вимисляю, зами-
шляю (B), сподіюю, розумно
видумую, раджу, подаю раду
(погубну) Σ 312; готовлю, по-
становляю, ураджую, рішаю,
βουλάς; загадую, наміряю, задумую,
κκιά, *νόστον*; *θεοῖσι μητιέωσι*
= *βουλευομένοις* Η 45; med. по-
становляю, рішаю у себе, для
себе, про себе.

μητι-ετα, пом. і voc. порад-
ник, дорадник, промислибїг (K),
промисливець (C), *Ζεύς*.

μητι-όεις, 3. свідомий, тямущий;
розумно споряджений, помі-
чний, цілющий, чудовий (B)
φάρμακλι ε 227.

μητι-ομαι, (*μητις*), f. *μητίσομαι*,
сопі. аог. *ἴσομαι*, видумую, при-
думую, вигадую, вимисляю, об-
думую, готовлю *ἔχθεα*, *θάνατον*,
заподіваю, скоюю; *κκιά τινα*, σ 27.

μητιώσα, έωσι, гл. *μητιάω*.

μήτις, ιος, ἦ, dat. *μήτι*, асс. -ιν,
а) мудрієть, второпність, розум,
кебета (B), хист, хитрієть, про-
ворність, підступ; б) рада, (ро-
зумний) намір, постанова, рі-
шенє, гадка.

μήτις, *μήτι*, або *μή τις*, *μή τί*,
жаден, ніхто, ні оден; щоби хто
не, щоби жаден не, щоби ніхто
не. — Neutr. adv. *μήτι* (*μή τί*)
часто adv. щоби не, зовсім не,
вже годї.

μητρο-πάτωρ, дідо (по матері).
μητρο-υιή, ἦ, мацоха, Ε 389 и.
μητρο-όιος, матерній, *δῶμα* τ 410.
μήτρως, ωος, асс. -ωω, брат ма-
тери, вуйко.

μηχανάω, (μηχανή), pl. -ώντασ, 3. pl. -ώνται, opt. 3. sg. -έωτο, ipf. -άσθεσ, -έωντο, а) видумую, вигадую, замисляю (Б), *κακά*; винаходжу, задумую, наміряю, вчиняю що, допускаю ся чого, виробляю що, *ἀπόσθλα*; ἐπ' αὐτῷ *μηχανέωνται* зраду проти него замислили (Б); б) ставляю, буду, *ταίχισ*.

μῆχος, εος, τό поміч, средство, рада, спосіб.

Μῆων, ονος, гл. Μήωνεσ.

μία, μιῆс, fem. від εἶс, одна.

μῖαινω (μικρός), ipf. 3. s. *μικίνετο*, conі. aor. 3. s. *μικίνη*, aor. 3. pl. *μικίνθη*, (ἐ)μικίνθη, *μικίνθησαν*, помазую, валяю, поवालю, споганною, заскверною, з'огиджую, замараю, забруджую, *πῖμκτι καὶ κονίησι*; фарбою помазую, потираю, закрашую, барвлю, *ἐλέφαντα φόνικι*.

μῖαι-φόνος, ον, окровавлений, окервавлений, замараний, споганений кровю, "Архс.

μῖα-ρός, 3. замараний, споганений (кровю), занечищений, окервернений, Ω 420.

μῖγ-άζομαι, мішаю ся; *φιλότητι* лучу ся, сполучаю ся в любови.

μῖγ-δᾶ, adv. помішано, вкупі, разом, враз, разом з ким, між, *θεοῖс*, Θ 437, ω 77.

μῖγ-νυμι, **μίσγω** (miscuo), inf. aor. *μῖξи*, f. m. *μῖξεσθι*, aor. 2. *ἐμικто*, *μῖκτο* (*μῖκτε*), pl. pf. *μειμγμένос*, plpf. *ἐμемикто*, aor p. *ἐμῖγθη*, -εν, *μῖγθη*, aor. 2. *ἐμῖγη*, 3. pl. *ἐμῖγησαν* і *μῖγεν*, conі. 3. pl. *μῖγέωσιν*, inf. f. p. *μῖγέσθεσ*; від **μίσγω**: inf. -έμενκ, ipf. *μῖсγето*, it. *μῖсγέσκεто*, *ἐμῖсγέсκονто*, а) мішаю, змішую, помішую, розбавляю (Б), *οἶνον καὶ ὕδωρ*, *ἀλεσει* з солю; б) сполучаю, *χειράс τε μέнос* те воюю хоробро; зтручаю кого в що, *κακότητι καὶ ἀλλεσει*; ps.

γλῶсс' *ἐμемикто* мова була помішана, різна. — Med. мішаю ся, *ὀμίλω*, (ἐν) *προμάχοσιν* між, пускаю ся; прилучаю ся, іду, приходжу до кого, буваю, зближаю ся, пристаю з ким, лучу ся, сходжу ся з ким, видаю кого (Б), *στρίчаю* ся *ἀλλήλοισи*; *Тρώεσσιν* ἐν *ἀγρομένοισи* *ἐμῖγθεν* бували у Тр. на раді (Р); ἐс *Ἀχαιοс* зближаю ся до А.; *ἔσω μῖсγεσθи* входити; *ὑπερ ποταμοῖо* через ріку (за) злучити ся; *καὶ κε θάμ' ἐόνтес* *ἐμῖсγόμεθк* і часто булїб разом з собою; *ξενίη* зійтись як приятелї; *κάρη κονίησι* *ἐμῖγθη* звалила ся в порох; *μῖγθῆναι* *ἐγκασи* вбити ся, *встрягнути*; в) в неприязнім значіню: зустрїчаю ся в бою, *вдаряю*, *впадаю*, *виступаю* до борби, *напираю*, *кидаю* ся на кого, *Тρώεσσιν*, *νέεσει*; ἐν *παλάμησι* *πідношу* руку на кого; г) *μῖγнκи* (ἐν) *φιλότητι* обняти ся, сполучити ся в любові, ділити любов; ἐν *ἀγκοίνησι* *Διос* спочивати; (med. часи *вноді* в знач. pass., а pass. в знач. med.).

Μίδεια, місто в Бойотї над копайским озером В 507.

μικρός, 3. малий, короткий, невеликий, низький; *сотр. μείων*, менший.

μῖκτο, *μῖκτο*, гл. *μῖγγομ*.

Μίλητος, Мілет, а) йонське місто в Карї В 868; б) місто на Кретї В 647.

μῖλτο-пάρηος, ον, червонолиций; черв. помальований, червонобокий, жовтобокий, *νῆεс*.

Μίμαс, αηтос, Мімант, пригірок в м. Азїї, на схід від Хіосу, γ 172.

μῖμν-άζω, остаю, зістаю В 392.

μῖ-μνήσκω, (μνη, meminī), ipv. *μῖμνησκ'*, f. *μῖνήσει*, aor. 2. s. *ἐμνησασ*, conі. *μνήσθη*, prt. -ασκ; med.

μνηστήσομαι, f. μνήσομαι, aor. (ἐ)μνήσατο, it. μνησάσκετο, ipv. μνήσαι, if. -ασθαι, pf. (знач. prs.) μέμνημαι, -ηαι, μέμνη, copl. μεμνώμεθα, opt. μεμνήμεν, 3. s. μεμνώτο, f. μεμνήσομαι, inf. -εσθαι, inf. a. p. μνησθήναι; від побічної форми **μνάομαι**, pt. pr. μνωμένω, ipf. (ἐ)μνώοντο, 1) acf. пригадую, згадую, споминаю, нагадую, *τινά* кому, *τινός* на щось; упоминаю, остерігаю; 2) med. пригадую собі, памятаю, маю свідомість, я є свідомий, *ἀλλής*; я готовий до, *χάρης*, *νόστου*; згадую, нагадую собі, споминаю; *δέρπου* збираю ся до вечері, приймаю ся за вечеру (B). — Pf. μέμνημαι (memini), памятаю, маю в памяти, пригадую собі, з gen. і acc.; не забуваю, дбаю, *πατρὸς καὶ μητέρος*; бажаю, *πολέμοιο, κοίτοιο*; спішу: *μνώοντο φύλαξ* памятали про учечу, не забули спасатись учечою; *ἀνα-, ἀπο-, ἐπι-, ὑπο-*.

μῖμνω, pt. μμνόντεσσι, ipf. μμνωμεν, остаю, лишаю ся, Z 69, перебуваю; витриваю, видержую, устоююсь, додержую місця, O 727; жду, вижидаю, чекаю, Δ 340, λ 210, π 368; *ἀνερον μμνωουσι* видержують; *ἀνα-, ἐπι-, παρ-*.

μῖν, енкл. acc. sg. pron. 3. ос. зам. *αὐτόν, αὐτήν, αὐτό*, ego, εἶ; *αὐτόν μιν* себе самого δ 244; *μῖν αὐτόν* ego самого; *αὐτήν μιν* εἶ саму.

Μινύειος і **Μιννῆιος**, 3., мінійський, про старинне грецке племя Мінійців в Орхомені.

Μιννῆιος, Міней, ріка в Елліді.

μῖνῶθω (minuo), it. ipf. μινώθεσκον, a) trans. зменьшаю, ослаблюю; б) intr. стаю менший, зменьшаю ся, убуваю, минаю ся, пропадаю, нищю, нищю, щезаю; *ἤτορ* вяне, сохне; *βίνοι* скіра трухлявіє, розпадає ся.

μῖνν-νθα (minus), adv. трохи, дещо; не довго, короткий час, через, -на хвилю, на (короткий) час.

μῖνννθάδ-ιος, on, коротко триваючий, короткий, *αἰών, ἄλλος*; коротко жиючий, недовговічний (B); *μ' ἔτεκες μινννθάδιον* для недовгого віку (C), на коротке жите.

μῖννρ-ίζω, ipv. -ύριζε, ipf. -ύριζον (*μιννρός*), зойкаю, стогну, нарікаю, ридаю (B).

Μίνως, ωος, acc. -ωα, -ω, Мінос, син Зевса і Європи, кор. Крети, розумний володар і законодавець N 450, и., отець Ариядни і Девкаліона λ 322 τ 178; в підземнім світі є судиєю померших.

μισο-ἀγκεια, ή (*ἄγκος*), долина, яр (де води разом зливають ся), рипа, бекеда, Δ 453.

μισόεσκετο, μίσγω, гл. *μίσγωμι*. **μῖσ-έω** (*μῖσος*), aor. *μίσησα*, ненавиджу, гиджу ся чим; *μίσησεν*, вважав за рич гидку, погану.

μισθός, οῦ, οἶο, έ, нагорода, заплата, платня, заробіток, ціна.

μιστύλλω, ipf. *μιστύλλε*, краю, або ріжу в дрібні кусні, розбираю, порубую (C), ділю на часті.

μίτος, έ, нитка; основа (тканки), Ψ 762.

μίση, ης, ή, пояс (широкий, ношений по титоні, викладаний бляхою, для охорони живота).

μῖχθεις, pt. a. p. від *μίσγωμι*.

μνάομαι, *μνάα, -άει, -άται, -ώνται, -άσθω, μνάσθαι, μνάσθαι, -όμενος*, ipf. *μνώμεθ(α), (ἐ)μνώοντο*, it. *μνάσκετ(ο)*, сватаю (ся), стараю ся о, *ἄκροτιν, γυνάικα*; **μνωόμενα**, φ, *μνώοντ(ο)*, гл. *μμνήσχω*.

μνήμα, ατος, τό (*μνα, μμνήσχω*), память, памятка, спомин, памятник, *χειρῶν, ξείνοιο, τάφου* памятка похорону.

μνημο-σύνη, ἡ, пам'ять, тямка, пригадка; μ. πύρος γενέσθω памятайте, глядіть, щоби мали вогонь на готові (P), Θ 181.

μνήμων, ον, ονος, (μνήμη), що тямить, пам'ятливий (B), що думає про що, φόρτου, має на думці.

μνήσαι, **μνησάσθετο**, гл. μνήσκω.

Μνήσος, Мнез, знатний Пайонець Ф 210.

μνησιτεύω (μνάσμι), сватаю ся, заводжу сватання, стараю ся о, γυναικί.

μνηστήρ, ἦρος (μνάσμι), pl. ἦρες, ἦρσι. ἦρεςσι, жених, омизник.

μνήστις, ιος, ἡ (μνήσαι), думка, гадка, тямка, δόρπου, γ 280.

μνηστός, лише fem. -ή, подружена, законна, правесна, ἀλοχος.

μνηστής, ὄος, ἡ, сватань, сватовство (B).

μνώμιενος, **μνώμιενος**, **μνώμιτο**, гл. μνάσμι.

μου-έω (μόςος), pt. -έων, έοντες, аог. (έ)μόςησα труджу ся, мозолю ся, мучу ся, побиваю ся, стараю ся о що, добиваю ся чого, запопадаю коло чого; и-ноді pt. з другим дієсл. в знач. з трудом, ледво Α 636, Μ 29; έξ έργων μόροντες що втомились від роботи, праці; терплю, зношу, поношу, ἀλγεα, πολλά, άέθλους εἴνεκά τινος труди, біду задля когось; (γέρας) ὃ έπι πολλά έμώρησα що зароблений тяжко (K), ко-трого ради трудив ся (C), біди натерпів ся.

μού-ις, adv. з трудом, ледво, з бідою, на силу (B); X 412

μού-ος, έ, труд, праця, робота, утома Δ 27.

μουοσ-τόκος, ον (τεκεῖν), що ви-кликуює, спричиняє болі, Ελλείθει.

μόθος, ου, έ, борба, бій, бійка, січа, метушня; έπαίξει μέθον ήππων кинутись у бій з возів.

μοῖρα, ἡ (μερ, έμ-μορε), а) часть, частина, δ 97, K 252 O 195 и.; участь, дяка (P), нагорода, Ι318, слава, почот (B) λ 538; αἰδούς μοῖρα міра сорому, стиду; б) с удьба, доля τ 592, допует, назначень, судьба смерти Z 488; повинність, справедливість, те, що пристойть, що яло ся, належить ся; κατὰ μοῖραν як належить ся, по справедливости, як пристойть, яло ся, як є справедливо, як годить ся, в порядку; μοῖραν έθηκην установили, назначили міру, долю; ου κατὰ μοῖραν в неладі, без ладу II 367; κατὰ μοῖραν εἰπεῖν доладно (K), як слід по порядку (B), в належний спосіб; εν μοῖρῃ справедливо; παρὰ μοῖραν несправедливо, злишно, без потреби; ύπερ μ. = ύπερ αἰσαν. **Μοῖρα**, богиня судьби, що при уродженю назначує чоловікови єго судьбу.

μοιρη-γενής, ές, до щастя уроджений, назначений, що родив ся в щасливу годину, що єму доля таланить.

μοιχ-άγρια, τά (μοιχός, άγρη), кара за блуд θ 332.

μολεῖν, аог. до βλώστω.

μόλιβος, ἡ, олово, Α 237.

Μολίων, ίονος, а) Троянець, візник Тимбрая. — **Μολίονε**, τώ, оба сини Моліони (жінки Актора), елійські лицарі Α 709.

μολοβοός, έ (μολ-ύνω), нездара, нездалюга, ледацук, гільтай, прожора (B).

Μόλος, син Девкаліона, отець Меріона з Крети K 269 N 249.

μολλή, ἡς, ἡ (μέλω), сьпів (з грою на кобзі і танцями), гра і танець, забава ζ 101, сьпів Α 472, танець Σ 572.

μολύβδινα, ἡ (μόλυβδος), олов'яна куля, Ω 80.

μῶνω і **μῶνῶ** (μῶνς), лишая самого, полишаю, опускаю; **μῶνῶστε** γενεήν розводив рід поодинокю, лише через одного сина, рід наш робив з одиначків (Б); рт. аог. р. **μῶνῶθεῖς** полишений, сам оден.

μῶρ-ἴμος, σν (μῶρς), назначений судьбою, Υ 302.

μῶρ-ῦρῶ (μῶρῦρ), шумю, клекочу, реву, пливу з шумом, бухаю, ἀρῶ.

μῶρόεις, З. (μῶρον), морвового кольору, темного цвѣту, темної барви; украшений морвовими ягодами, ожинистий (Б. від ожина).

μῶρος, ἑ, (μείρομι), судьба, доля, назначене, допует; ὑπὲρ μῶρον проти назначеня судьби, проти або без волї богів; погибіль, лиха доля, смерть, θάνατος-μῶρος смерть-погибіль.

μῶρ-σῖμος, σн (μῶρς), назначений судьбою π 392, ϕ 162; назначений судьбі смерти, на смерть X 13; μ. ἡμῆρ день смерти; μῶρσιμόν ἐστὶ судилось, назначено судьбою.

Μῶρως, υος, Морис, син Гипотіона з Мизії, Ν 792 Ξ 514.

μῶρῦσσω, лише рт. рт. р. **μῶρῦμένῃ** або **μῶρῦμένῃ**, з'огиджую, валяю, брукаю, споганюю, χαπῶ.

μῶρφή, ἡ, постава, стать, вид, образ, принада, краса; μ. ἐπέων розумна бесѣда, речи до ладу (Б); θεὸς μῶρῆν ἐπεσι στέφει наділяє розумним словом.

μῶρφνος, болотний орел; (иньші: хижний, хижун, або чорний, темний) Ω 316.

μῶσχος, гнучкий, гибкий, молодий, сьвіжий Α 105.

Μούλιος, Мулій, а) окличник Амфінома σ 423; б) муж Агамеди Α 739; в) Троянець, що

его убив Патрокль Π 696; г) що его убив Ахіль Υ 472.

μουνάξ, adv. поодинокю, сам оден, по одному, окремо, окремішно, віддільно.

μῶννος, З. (= μῶνς), поодинокий, оден, сам оден, єдиний, віддільний, окремішний, одинокий, сам, самітний, сам лише, опущений.

μῶνῶσε, **μουνῶθέντα**, гл. μῶνῶ.

Μοῦσα (μεν, mens), Муза, богиня сьпіву і поезії, найчастіше в plur. (девять ἰχ ω 60); они в доньками Зевса Διὸς θυγατέρες, κοῦραι Δ., В 491, 598 і Мнемозини; одушевляють сьпівців, подають їм предмет і красу вислову.

μωχδέω, inf. f. -ήσειν, мучу ся, мене мучить щось, труджу ся, томлю ся, κήδεσσι журбами, або: мені біда даєв в знаки, Κ 106.

μωχθ-ίζω (μωχθς), терплю, я хорий, хорую, ἐλκεῖ на рану, мене мучить рана В 723.

μωχλέω, підоймою підважую, вивертаю, Μ 259.

μωχλός, ἑ, підойма, важниця, друк, кіл.

Μύδων, ονος, король Фритії, отець Коройба; на него напали Амазонки, Γ 186.

μυδᾶ-λέος, З. вогкий, мокрий, χῆματι забрисканий або споганений кровю, Α 54.

Μύδων, ωνος, а) син Атимнії з Трої, візник Піляймена; его убив Антилох Ε 580; б) Паїонець, его убив Ахіль, Φ 209.

μυελό-εις, З. мязковатий, ядерний, ἔσταχ : 293.

μυελός, ἑ (medulla), мозок, шпик; стрижинь, ядро; μ. ἀνδρῶν те, що дає силу (про поживну страву), сила.

μυθεῖμαι, 2. s. μωθεῖν і μωθεῖαι, it. ipf. μωθεσκοντα, f. -ήσομαι, аог.

-ήσκατο, σοπί. -ήσκαμι, говорю, бесідує, мовлю, промовляю, кажу, висказую, виражаю, повідаю, звіщаю, вповіщаю, доношу, оповідаю, вповіщаю, розказую, розповіджаю, викладаю, викаладаю, виясняю, πάντας називаю, вичисляю; ἐνεΐδεια кидаю, мечу; ποτὶ ἐν θυμὸν кажу до свого серця, т. є. розважаю в серцю.

μῦθο-λογέω, оповідаю, кажу, розказую.

μῦθος, ου, οιο, ὁ, бесіда, реч, мова, розмова, слово, πικρός про сина; оповіданє, вість, вістка, відомість; *μῦθος*—ἐπος реч—оповіданє; приказ, наказ, припорука, рада ≡ 127 M 80; воля, постанова, рішенє, ухвала, гадка λ 442, намір δ 676 A 545; *μῦθον* πέρραζε скажи свою гадку; річ, діло τ 502, γ 289; справа γ 140; почин, починанє, поступованє, φ 71.

μύια, ης, ἡ (musca), муха, ἀδινά.

Μῦκ-άλη, пригірок в Йонії, напротив Самосу, В 869; т. Са-ро S. Maria.

Μυκάλησος, Мікалєс, місто в Бойотії В 498.

μῦκ-άουαι (mugio), pl. -όμενοι, аог. 3. s. μύκε, -ον, pt. pf. (знач. prs.) μεμύκως, plpf. ἐμεμύκει, реву, ричу, мукаю; гучу, гуджу, гомоно, (иновді prt. з гуком), шумю, клеочу, скриплю, лускаю, тріскаю, лопочу, риплю, хрускаю; гл. ἀμύει.

μύκηθμος, ος, ὁ, рик, рев.

Μύκηραϊος, 3. мікенський.

Μυκήρη, Мікєна, донька Інаха, жінка Арестора, що від неї зовесь місто М. в Арголїді, о-сїдку Агамемнона; також plur. Μυκήρημι Мікєни.

Μυκήρηθεν, з Мікєн, I 44.

μύκον, аог. від μυκάουμι.

μύλα-αξ, ακος, ἀκασσι, ὁ, млинський камінь; взагалі: великий камінь, M 161.

μύλη, ης, ἡ (mola), млин (ручний), жорна.

μύλη-φάτος, ου (πέτραμι), змелений, β 355.

μύλο-ειδής, ἐς (εἶδος), подібний до млинського або жорнового каміня, так великий як млинський камінь, πέτρος II 270.

μύνη, ἡ, (μοσπία), позір, викрут, вимівка, одмовка (Б), удаванє, перепона, φ 111.

Μύνης, ητος, Мінєт, син Евєна, муж Бризеїди, кор. в Лірнеї.

μυρίκη, ης, ἡ, тамариск, жереп. *μυρίκινος*, тамарисковий, ялівцевий, εζος Z 39.

Μυρίνη, Мірїна, донька Тєвкра, жінка Дардана В 814.

μύριος, 3. нечислений, безконечний, велика сила, дуже багато, стосотній (Κ), дуже численний, многий, незмірений, дуже великий, велитенний, тисячний, тисячі, тьма-тьмуца (Б).

Μυριόδονες, οί, Мірїдони, ахайське племя в Тессалії під панованєм Ахілла, δ 9, A 180.

μύρομαι, -οντα, pt. -όμενος, ipf. 3. pl. μύρονθ', розпливаю ся в сльозах, слізни обливаю ся, плачу, нарікаю, голошу (Б), побиваю ся за ким, ἀμρ' αὐτόν.

Μύρσινος, Мірзин, місцевість в Елїді В 616.

Μυσοί, οί, Мізійці, а) в м. Азії, від Аїнепу аж до Олімпу в 858 K 430 ≡ 512; б) над Дунаєм (пізн. Μυσοί) N 5.

μύχος, ὁ (μύζω), етогін, зойк, крик, ω 416.

μύχοι-τατος (μυχός), зовсім ззду, з самого краю (Б), в послїднім кутї, найдальше від дверей, εζε φ 146.

μυζόν-δε, adv. в найдальший куток γ 270.

μυζός, ὁ, найдальша, найглубша, задня, крайна часть, -місце, або кут (дому, комнати, пристані, печери), найглубше нутро, середина, закуток, μυζῶ Ἄργεος в закутку А., на слободі в А. (Б).

μύω, aor. 3. pl. μύσαν, pf. μέμυκεν, замикаю ся, зачпляю ся, стулюю ся; σύν-.

μυών, ὄνος, ὁ (μῦς), вузол мязковий (місце на тілі, де збігає ся багато мязий); pl. також: мязи, стави.

μῶλος, ὁ (moliior, moles), труд, праця, Ἄργεος труд военний, т. е. борба, бій, січа, бійка, метушня.

μῶλυ, τό, натина, лобода, або молочай (euphorbia, Wolfsmilch).

μωμάομαι, f. 3. pl. -ήσονται, ругаю ся з кого, знущаю ся, глумлю ся, насмівваю ся, висьміваю, ганю, Γ 412.

μωμεύω, насмівваю ся, ганю, ругаю ся, глумлю ся, висьміваю.

μῶμος, ὁ, догана, ганьба, стид, сором, неслава; μῶμον ἀνάψαι соромом покрити (Б).

μῶνυξ, ὄχος, однокоштный.

N.

ν, (ν ἐφελευστικόν, подвижне) додане до -σι, εἶκοσι, -σί, -ε, -ι, пор. грам.

ναί (пае, пе), так, справді, правда, дійсно; ναί μὰ τόδε σκληπτρον, справді, клену ся отсею булавою; ναί δὴ ταῦτα κατὰ μοῖραν εἶπες справді, доладне (Κ) те, що ти сказав.

ναεῖάω, pl. -άων, -άωσα, -άοντα, ipf. it. ναετάρωσκον, мешкаю, живу, пробуваю, ἐπὶ χθονί проживаю на землі, Κρήτην на Креті, Ἰθάκην живу на І.; я в, істную: Ἰθάκης εἶτι ναεταρώσης як довго Іт. ще істнує, або: поки на Іт. житимуть люди; εὖ, εὐ ναετάρων гл. εὐ-ναετάρων.

ναῖον, ipf. гл. νάω.

ναίω, inf. -έμεν, it. ipf. ναίεσκε, -ον, aor. 1. sg. νάσσα, aor. p. 3. s. νάσθη, а) intr. мешкаю, живу, пробуваю, ἐνὶ Θήβης, αἰθέρι; за-мешкую δόματα; εὖ, εὐ ναίόμενος, гл. εὐναίόμενος; б) trans. aor. νάσσα даю на мешканє, будуя, по-

строюю (Б) δ 174; aor. p. νάσθη поселив ся.

νάκη, ἡ, руно, мохната скіра, κίχρος, ξ 530.

νάλη, ἡ, лісна долина, байрак, балка, бескеда.

ναρκάω, (νάρκη), aor. 3. s. νάρκησε, костенію, цїпенію, заковязну, деревію, ослабаю θ 328.

νάσθη, *νάσσα*, aor. від ναίω.

νάσσω, aor. 3. s. ἐνάξει, сильно вбиваю, вдоптую, γάϊον, ρ 122.

Νάσιης, ἄσ, Наст, син Номіона вожд Карийців В 867.

Ναυ-βολίδης, αс, Навболід, син Навболя, Фаяк θ 116; Іфіт В 518.

ναύ-λοχος, ον (ναῦς, λέχος), що дає захист кораблям, захистний для кораблів, затишний, зручний для човнів (Б), λιμήν.

ναύ-μάχος, ον, (μάχη), до борби морекої, на морю, ξυστά О 389.

ναῦς, гл. νηῦς.

Νηυσί-θροος, Навзитої, син Позейдона і Перібої, отець Алькі-

ноя і Рексенора, володар Фаяків, що їх з Гіперії вивів на новий осідок до Схерії ζ 4 сл.

Ναυσί-κάα, Навзікая, донька кор. Фаяків Алькіноя і Арети.

ναυσί-κλειτός, οἶος, 3. славний в морепластві, славний моряк, човнами славний, мореходець (B), ζ 22.

ναῦσι-κλιτός, 3. гл. ναυσικλειτός.

Ναυ-τεύς, ἥρως, Навтей, Фаяк.

ναύ-της, αὐ, ἑ, мореплавець, моряк, гребець.

ναυ-τίλη, морепластво, мореходство (B), морека плавба.

ναυ-τίλλομαι, copl. 3. s. -ετι, if. -εσθαι, пливу кораблем, на кор.

ναῦφι(v), gen. або dat. pl. (II 281) гл. νηῦς.

ναῶ і *ναίω*, ipf. νάω, теку, пливу, рину; νάων ὄρω ἄργαх переливали ся, були повні.

Νεаира, русалка, мати Лямпетії і Фаетузи від Геліоса.

νεᾶ-ρός, 3. (νέος), молодий, ніжний В 289.

νεά-τος, *νεάτος*, 3. (νέος), послідний, скрайний, крайний, на кінці, на окраїнах, найнижший, долішня; кінець, край, беріг, долішня часть, спід; ὑπαί πόδα νεάτων на кінці обноги; νεάτος ἀλλων на самім споді, о 108, Z 295; πέλις νεάτη Πύλου положене на окраїнах П.; νεάται Πύλου (πέλις) на границі П.

νεβρός, ὅ (νέος), оленя, оленятко, молодий олень, серна.

νέες, *νέεσσι*, гл. νηῦς.

νέηαι, copl. pr. гл. νέομαι.

νεη-γενής, ἐς (γένος), новонароджений, молодий, νεβροί.

νε-ήκης, ες (ἀκή), свіжо остренний, брусований, πέλεκυς N 391.

νέ-ηλυσ, ὕδρος (ἤλυθον), що йно, якраз прибувший.

νεηνής, -ω, молодий, молодечий.

νεη-νις, ἰδρος (νέος), молода, молоденька віком, молодеча, παρ-θενική; subst. ἡ ν. молода дівчина.

νεῖαι, зам. νέεαι, гл. νέομαι.

νεῖαιρα, ἡ (νέος), посліднійша, низша; νεῖαιρα γαστήρ долішня часть (спід) живота; живіт, черево.

νεῖατος, гл. νεάτος, sup. до νέος.

νεικίω, copl. 3. s. νεικίη(σι), pt. -ων, if. -ειν, ipf. νεικίον, iter.

νεικίεσκε, -ον, від νεικέω, 3. pl. νεικεῦσ(ι), ipv. νείκε, -αι, ipf. νείκε,

-εον, f. νεικέσω, aor. (ἐ)νείκεσθ, сварю (ся), лаю, змагаю ся, τινί з ким, на кого, ἀλλήλησιν; роблю закид, дорікаю, докоряю, ганьблю, грімяю, сварю на кого,

безчешу, вражаю, соромлю (P), глузую, кешкую, насьміваю ся,

ругаю ся, докучаю, днаєдію; ε-ριδας καὶ νείκεα ἀλλήλοισ ἐναντίον νεικεῖν колотнечу і сварню між собою завзято починати.

νεικος, εος, τό, а) колотнеча, сварка, спір, суперечка, незгода, πατρός з батьком; τοῦτο ν. спір о те; докір, нагана, лайка, догана; νείκει днаєдіεин з докором картати; б) борба, бій, сїча, бійка; νείκος πολέμοιο завзята борба; так φιλόποδος.

νειμα, aor. від νέμω.

νειό-θεν, adv. з доду, від споду гори, в гору; ν. ἐκ καρδίης з глубини серця K 10.

νειό-θι, adv. на долі, на споді; ν. λίμνης глибоко на споді в лимані Ф 317.

νειός, роз. γῆ, ἡ (νέος), новина, обліг, паренина, підпар, угор, поле.

νειται, зам. νέεται, гл. νέομαι.

νειφέμεν, M 280, гл. νείω.

νεκ-άς, ἄδρος, ἄδρесси, ἡ, купа трупів E 886.

νεκ-ρός, οῦ, οἶος, ὅ (не-со), мертець, труп, тіло мерця; вмерт-

лий, померший, мертвий, покійний; νεκρὸν τεθνηῶτα труп помершого μ 10.

νέκταρ, ἄρος, ἑ, нектар, напій богів; представляли собі єго як знамените, червоне і пахуче вино.

νεκτάρεος, 3. нектаровий, пахучий як нектар; гарний, чудний.

νέκ-εὖς, ὄρος, ἑ (нех), dat. υι, асс. ον, d. pl. νεκέεσσι, νέκυσσι, асс. νέκυες, мертвець, труп, тіло мерця, вмерлий, померший, покійний, мертвий, ν. (κατα)τεθνηῶς, κτάμενος, труп помершого, що погиб, поляг.

νεμ-έθω (зам. νέμω), розділяю; іpf. m. νεμεθοντο пасли ся, дзьобали зерно Λ 635.

νεμε(σ)σάω (νέμεσις), -εσῶ, іpv. νεμέ(σ)α, ἄτον, іpf. 3. s. (ἐ)νέμεσσα, аог. νεμέσησε, соnі. 3. s. -σήση, іpv. -σήсет', med. pr. νεμεσσωμι, -ἄται, іpf. 3. s. νεμέσασθ', f. -σήσεαι, соnі. аог. 3. s. -σήсетαι, орf. аог. νεμεσσησакто, аог. p. зі знач. med. νεμεσσηθη, 3. pl. νεμεσσηθεν, соnі. 1. pl. νεμεσσηθεῖμεν, θητε, рf. νεμεσσηθεῖς, я в неохотний, маркотний, гнівний, враждую, гніваю ся, серджу ся, дорікаю, μοι τόδε за те, ізза того, μη-στήρεσσι; лютую, за зле маю кому що, гуджу, хулю. — Med. і аог. p. я гнівний сам на себе, бою ся, лякаю ся, жахаю ся, схамену ся (Б) β 64, ветідаю ся χλίσιν; вважаю непригожим, неприличним, нечемним, ἐπεσβολίας ἀναφάνειν; вагаю ся, сумніваю ся; і як асt. обурюю ся, серджу ся ізза κακά ἔργα; οὐ σε νεμεσσωμι κεχολῶσθαι не реметвую на твій докір (Б); я в неохотний, гніваю ся.

νεμε(σ)σητός, 3. (νέμεσάω), а) доганний, несправедливий, нечемний; νεμεσσητόν δέ κεν εἶη спра-

вді не годилоб ся, було би соромом; πρὶν δ' οὔτι νεμεσσητόν κεχολῶσθαι не гріх був гнівати ся з початку (Р), перше гнів твій не був несправедливий; б) що єго гніву хто боїть ся Λ 649; поважаний, гідний чести.

νεμεσίζομαι, іpf. 3. s. νεμεσίζετο, гніваю ся, злю ся, я сердитий, злий, серджу ся, бурю ся (Р), вважаю що проступком, непригожим, злобою, з іpf., τινί τι zá-зле беру, маю кому що; θεοὺς бою ся, лякаю ся, жахаю ся; стідаю ся, соромлю ся τινά; θυμὸς νεμεσίζεται αὐτῶν совієть ворупить вашу душу (Б).

νέμε(σ)σις (νέμω), ἡ, dat. νεμέσει, -σει, неохота, нехїть, гнів, злієть, ненавїєть; месть; сором, неслава, ганьба, догана, пригана; обава догани, N 122; νέμ. δέ μοι ἐξ ἀνθρώπων ἔσσεται люди будуть менї дорікати; οὐ νέμεσις годї дорікати, не належить ся ганити, докоряти, зазле брати, не дивно, нема сорому.

νεμεσάω, **νεμεσσητός**, f. л. νεμεσάω, νεμεσητός.

νέμεσ(ε)ι, dat. від νέμεσις.

νέμος, εος, εἶ, τό, пасовнико, луг, гай, байрак, діброва Λ 480.

νέμω, іpf. νέμει, ἐνεμεν, аог. ἐνειμε, νεῖμε, -ων, а) ділю, розділяю, поділяю, приділяю, підношу, роздаю ζ 188 Γ 274 и., призначую кому що; б) пасу, ἐπῆλθε νέμων прийшов з пасовника. — Med. приділяю собі, держу, посідаю, користую ся, уживаю, πατρώια; живу, мешкаю Υ 8, β 167 η 26 и., держу, правлю, орю, управляю M 13, λ 185; пасу ся, обідаю, зїдаю, пожираю, нищу, πορὶ χθῶν νέμεται; кажу спасати, пускаю пасти, на пашу; ἀμρι-, ἐπι-.

νένιπται, рf. p. від νέζω.

νεο-αρδής, ἐς, (ἄρδω), сьвіжо, що йно зілляний, наводнений, змочений, пілляний, Ф 346.

νεογίλος, 3. новонароджений, молодий, μ 86.

νεό-δαριος, ον (δέρω), сьвіжо, або недавно здертий, поздиранний, δέρμα, δ 437, γ 363.

νεο-θηλής, ἐς (θάλλω), що сьвіжі ростки пускає, сьвіжо двитучий, -зеленіючий, молодий, ποίη Ξ 347.

νεοίη, ή (νέος), молодість, молодеча нерозвага, -необачність, -легкодушність Ч 604.

νέομαι, *νεδυμαι*, νεῖαι, νεῖται, if. νεῖσθαι, cop. 2. s. νέηαι, ipf. νεόμην, іду, їду, приходжу, відходжу, відпливаю, приходжу назад, вертаю (ся, назад), οἰκόνδε, πατρίδα γαίαν, і з праер., (про ріку) назад пливу, або вертаю; pgs. звичайно в знач. fut.; ἀνα-, ἀπο-.

νέον, neutr. adv. гл. νέος.

νεο-πενθής, ἐς (πένθος), сьвіжо, недавно засмучений, в сьвіжім смутку; νεοπενθέα θυμόν ἔχοντες в зараннім смутку.

νέο-πλῆτος, ον (πλήνω), сьвіжо випраний, чистий, ζ 64.

νέο-πριστος, ον (πρίω), сьвіжо різаний, ἐλέφας θ 404.

Νεο-πιόλεμος, Неоптолем, син Ахілля і Дейдамеї, доньки Лікомеда, короля Дольопів в Скіроці λ 492; тут і виховав ся Т 326; по смерти Ахілля Одисей спровадив его до Трої, бо після віщби без него Трою годі було здобути λ 508; ту відзначив ся в бою і в радї; після того як Трою зруйновано, завів Мірмідонів щасливо до Фтиї і подружив ся з донькою Менелая, Герміоною, γ 188, δ 9.

νέος (*νεῖος*, novus), 3. новий, сьвіжий, молодий, молодечий;

subst. οἱ νέοι, молодці, молодіж; comp. *νεώτερος* молодший γενετήριον родом, за молодий; sup. *νεώτατος*. Neutr. adv. *νέων*, недавно, оногда, що йно, якраз тепер, ново, сьвіжо, наново; νέον μεθέπεις чи перший раз приходиш?; ἔαρος νέον ἱσταμένοιο лиш тільки весна настане (B).

νέος, gen. від νεῦς.

νέο-σμηκτος, ον (σμήγω), сьвіжо вигладжений, витертий, очищений, θώρηξ N 342.

νεοσ-σός, ἐ, молоде (пташеня), ἀπτήνες.

νέο-στροφος, ον (στρέφω), сьвіжо скручений, νευρή, O 469.

νέο-τευκτος, ον (τεύχω), сьвіжо оброблений, -зроблений, -перероблений, виляний, κασσίτερος.

νέο-τευχής, ἐς (τεύχω), ново, сьвіжо зроблений, новий, δίερος.

νέο-της, ητος, ή (νέος), молодість, молодий, молодечий вік; ἐκ νεότητος від молодости.

νε-ούτατος, ον (ούτάω), сьвіжо, що йно зраниений.

νέ-ποδες (νέω, πούς), fem. pl. плавконожний δ 404; инші: як лат. nepotes, племя, рід, плід, молоді, діти, челядь (B).

νέρθε(ν), adv. з долини, від долини, зі споду, від споду, долом, на долині, на споді, під, γῆς, γαίης; гл. ἐνερθεν.

Νεοτόρεος, Несторовий, νεῦς.

Νεστορίδης, ας, син Нестора, а) Антильоx, Z 33, O 589; б) Тразимед II 317; в) Пейзистрат.

Νέστωρ, ορος, син Нелая і Хльориди, володар мессенського Пільосу; мав сїм синів, з тих Антильоx і Тразимед були під Троєю. Ще молодим убив Ереваліона Δ 319, воював з Епеями Λ 669 і Аркадами Η 133, брав участь в борбі Ляпітів з Кен-

таврами А 262, в ловах калідонських і в поході Аргонавтів. Вже як старець, що володів над третім поколінням А 247, γ 245, пішов походом на троянську війну і визначився тут своїм розумом і вимовою А 249; часто заохочував до борби. Спід Трои вернув щасливо γ 165 і жив ще довгі літа спокійно в крузі синів δ 209. Тельмах гостив у него γ 68 сл.; Γερήσιος ἱππότης Νέστωρ, δ γέρων, ληϊδὲς Πολύων ἀγορήτης.

νεῦμαι, гл. νέωμαι.

νευρή, ἦ, (nervus), gen. νευρη-
ρι(ν), тятива (лука), тетива, ки-
шка (Б), жила (Р).

νεῦρον, τό (nervus), тятива,
жила; ν. βόεια, волова тятива
лука; шнурок, волок, мотуз, що
ним прив'язувано кінець стріли
до тростини.

νευσιάζω, киваю, рушаю, по-
трясаю, κεραλή; звішую σ 240;
колихаю, потрясаю, κόρουθι: китою
на шоломі, ἐφρύσει моргаю.

νεῦω (nuo), ipf. ἐνευε, νεῦον, аог.
νεῦσε, киваю, даю знак, ознаку,
мотну (Б), κεραλάς головою, по-
хилию, звішую голову σ 237,
мигаю (Р), моргаю, потакую,
позволю, пристаю на що, го-
джуся, обіцяю, θ 246; похи-
ляюся, хилитаюся (Р), повіваю,
звішуюся, λόφος; ἀνα-, ἐπι-, κατα-

νεφέλη, ἦ (nebula), облак, хма-
ра, темрява, темнота (смертна),
ἄχθος хмара смутку, жалощів (Б).

νεφέλ-ηγερέτα, αο, (ἀγείρω), що
збирав хмари, хмарозборець.

νέφος, εος, εἶ, τό (pubes), хма-
ра, облак, темнота, темрява; νέ-
φος πεζῶν, ψαρῶν, хмара, густа
юрба, товпа, громада, велике
множество, безліч; ἐρεβεννά, θυ-
όεν, μέλαν, и.

1. **νέω** (σνέωω), ipf. ἐνεωον, пли-
ваю, пливу.

2. **νέω** (neo) пряду; ἄσσα οἱ
κατὰ κλωθεὺς νήσαντο що йому Парки
випряли, призначили!

νέων, гл. νέος; **νεῶν**, гл. νηῦς.
νῆ- (ne-fas), нероздільна ча-
стиця, що заперечує понятє сло-
ва, до котрого належить.

νῆα, **νηάδε**, **νηας**, гл. νηῦς.
νηγάτεος, ον, лискучий, бли-
стучий, світлий, сияючий, ве-
личавий; (новий).

νήγρετος, ον (ἐγείρω), що годі
збудити, пробудити, неспробудний
(Б), міцний, глибокий; neutr.
adv. **νήγρετον** εὔδειν, спати не
пробуджуючись, спокійним сном.

νήδνια, τά (νηδύς), внутрено-
сти Р 524.

νήδῦμος, ον, солодкий, спокій-
ний, лагідний, милий; міцний,
глибокий, ὑπνος.

νηδύς, ὕος, ἦ, живіт, черево,
матерна утроба, лоно, Ω 496.

νηες, **νηεσσι**, **νηί**, гл. νηῦς.

νηέω (νέω), ipf. 3. s. νηῖ, pl.
νήεον, аог. **νήησα**, -ησαι, if. а. n.
νήησασθαι, ipv. -άσθω, складаю,
накладаю, розкладаю, розпаляю
πῦρ, коничу, накопичую, грома-
джу, нагромаджую, ξύλα, ἕλην,
σώματα; накладаю, набиваю (Р),
навантажую, навочую, наладо-
вую, наповняю, νῆα(ς); med. для
себе, χρυσοῦ засипаю золотом (Р),
наповняю; ἐπι-, πηρα-

Нηιάς, ἦ, ἀδεις (νάω), наяда,
русалка, ν 104, 356.

Нήιον, ον, τό, Нейон, Ніон,
гора на Итації, α 186, γ 81.

νήиос (νηῦς), корабельний, δόρυ
корабельне дерево, бервено, де-
рево на кораблі; так і νήион без
δόρυ N 391 II 484.

νηίς, ἰδος, ἦ (νάω), наяда, ру-
салка жерел, Z 22, Ξ 444.

νη-ις, ἰδος (νη-εἰδέναι), несві-
домий, недосвідчений в чім,

простий (P), неук, неуч (B), ἀέθλων.

νη-κερδής, ἐς (κέρδος), безхосенний, непожиточний, непотрібний, злишній, βουλή, ἔπος.

νηκουστέω (ἀκούω), аог. νηκούσθησε, не слухаю, я є противний, непослушний, θεᾶς Υ 14.

νηλέης, ἐς і *νηλής*, (νη-, ἔλεος), dat. νηλέι, асс. νηλέα, немилосерний, жорстокий, твердий, погубний; ἡμῃр день погибелі, смерти, день загубний (B); ὕπνος злощасний; страшний, лютий.

Νηλεΐδης, αο, син Нелея, Нестор Ψ 652.

νηλειτής, ἐς (νη-, ἀλειτουργία), pl. -ταῖς (ήταις), також *νηλειτιδες*, *νηλιταις*, невинний, неповинний, бездоганий, вірний.

Νηλεύς, ἦρος, Нелей, син Позейдона і Тирони, отець Нестора від Хльориди, λ 235—258; брат Пелій прогнав его з Йольку в Тессаліі; тоді він основав в Пельопонезі Пілюс; Геракль убив єму сім синів. лиш Нестор остав живий Λ 691.

Νηληιάδης, αο, син Нелея, Нестор γ 79, θ 100 и.

Νηλήϊος, нелійский, Нелеввий.

νηλής, гл. νηλεής.

νηλίτης, νηλίτιαις, ταις, гл. νηλειτής.

νή-μα, ατος, τό (νέω 2.), нитка, пряжа, прядиво, основа (B), тканина.

Νημερτής, ἐος, Немерта, нерейда Σ 46.

νημερτής, ἐς (νη-, ἀμμερτάνω), вірний, нехибний, непохибний, правдивий, певний, справдішний, дійсний, βουλή невідмінна постанова, незмінна воля (B). Neutr. як adv. *νημερτέας*, *νημερτέα* і *νημερτέως*, по правді, достоменно (B), εἰπεῖν, ἐπισπεῖν сказати щиру правду; ν. ὑπόσχεο певно.

νηνεμία (νη-, ἀνεμία), ἦ, тиша, тишина, спокійний воздух; gen. νηνεμίας, при тишині, в часі тишини; ν. γαλήνη тишина морска (без вітру).

νήνεμος, ον (νη-, ἀνεμος), тихий, без вітру, затишний, спокійний, αἰθήρ, θ 556.

νήος, ὁ (ναῖω), храм, хором (K), святиня, χερεῖς, πίων.

νήος, gen. від νηῦς.

νη-πενθήης, ἐς (πένθος), що усмиряє, проганяє журбу, смуток, φάρμακον, δ 221.

νηπιᾶς, асс. pl. від νηπιέη.

νηπι-αχεύω, бавлю ся, іграю, я є дитинний, παύομαι νηπιχεύων покидаю дитячі забавки X 502.

νηπι-άχος, ον, нерозумний; недолітний, малолітний, дитинний.

νηπιέη, ἦ, -έτη, pl. -έησι, асс. pl. -έας, -άας, дитинство, дитинячий нерозум, глупоці, нерозвага, необачність.

νή-πιος, 3. молодий, νήπια, молоді; дитинячий, нерозумний, необачний, невторопний, дурний, придурний; безсильний, слабий βίη.

νή-ποινος, ον, непокараний, невідомщений, без відплати, без мести, марно; neutr. adv. *νή-ποινον*, безкарно, дармо, задаром (B).

νηπίσιος, 3. (νήπιος), нерозумний, немудрий, дурний, дитинячий, недолітний, малолітний.

Νηρεύς, ἦρος, Нерей, син Понта і Гаї, муж Дориди, мав 50 чи 100 доньок, володар егейского моря, Α 538 Σ 141; ἄλλος γέρον.

Νηρηίδες, αἰ, нерейди, русалки, доньки Нерей і Дориди Σ 38, 52.

Νηρίκος, Нерик, місто на острові Левкасі ω 377.

Νηρίτον, Нерит, гора на північній Итаці, ι 22, ν 351, В 632.

Νήριτος, Нерит, син Птереляя.
νήριτος, ον, нечислений, без-
конечный.

Νησαίη, Незая, nereída, Σ 40.
νήσος, ου, ή (νέω), остров; ἀμ-
φιρότη, πλωτή.

νήσις, ιος (νη-, έδω), що не
їсть, без їди, без поживи, голод-
ний, натщій, що нічого не їв.

νητός З. (νέω), нагромаджений,
наскладаний, β 338.

νηϋς (νάω, navis), ή, ηρός, νεός,
ηή, ηήα, νέα (: 283 1 склад.), pl.
ηήες, νέες, ηηών, νεών, ναύριον, dat.
ηηροί, ηήεσαι, νέεσαι, ναύριον, acc. ηήας,
νέας, корабель, човен, байдак,
судно; pl. ηήες також: корабель-
ний табор В 688; **νηάδε** adv. до
корабля, на к.; γλαφυρή, κοίλη,
έίση, ἀμειβουσα, κορωνίς, έρθοκραίρα;
κυανόπρωρος, μιλιτοπάρος, φοινικοπά-
ρος; έπήρετρος, δολιχήρετρος, έύζυ-
γος, πολύζυγος, πολυκλήρις, έυσελμος,
εύπρωμος, ποντοπόρος, ώκεια, ώκύ-
πορος, η.

νήχω, if. -έμενα, ipf. З. s. ηήχε,
prt. ηηρόμενος, f. ηήχομαι, пливу,
пливаю, пускаюсь в плав.

νίζω, (з нίζω, поб. фор. νίπτω),
ipf. νίζε, -ετο, f. νίψω, aor. νίψε,
ipv. νίψον, aor. m. νίψατο, pf. p.
νέπιπται, маваю, мию, σε πόδας
тобі ноги; перу, щицу, змиваю,
обмиваю, шарую (Б), умиваю,
сполікую, ополікую, вимиваю.
Med. мию собі, χειρας άλλος руки
в морю, χράα άλλην змиваю собі
з тіла бруд морской, мул (Б),
мию ся, купаю ся; απο-.

νικάω, f. νικήσω, ipf. (ε)νίκα(ε),
if. νικάσκωμεν, aor. (ε)νίκησα, prt. a.
p. νικηθείς, поборюю, я є побі-
дником, побіджаю, замагаю (Р),
перемагаю, беру перевагу (С),
перевисшаю κάλλει, ταχέεσαι πό-
δεςσι в бігу, бігом; беру верх,
визначаю ся; одоліваю, побо-
рюю, μάχη, πυγμαχία, πύξ в борбі

на кулаки; είνεκα νίχης, την νίκησα
за ту перемогу, що я її виграв (Б).
νίκη, ή, побіда, перемога, за-
мога (Р).

Νιόβη, Ніоба, донька Тантала
і Дії, жінка кор. Амфіона з Те-
бів; задля своєї гордості і чван-
ливості супроти Лятони позба-
влена всіх своїх 12 дітей і в
скалу перемінена, Ω 602.

(νίπτω), гл. νίζω, απονίπτω.

Νιρέϋς, ηος, Нірей, син Ха-
ропа і Аглії, по Ахіллю най-
гарнійший Грек під Троєю В 671.

Νίσα, Ніза, місто в Бойотії.

Νίσος, Ніз, син Арета з Ду-
ліхіону, π 395, σ 127.

νίσσομαι (νέομαι), f. νίσομαι, ipf.
νίσσοντο, іду, πολεμόνδε до борби;
відходжу, іду або іду назад,
вертаю εν πεδίου, οίκαδε; μετα-,
προς-.

Νίσυρος, Нізир, остров коло
Косу, В 676.

νίφάς, άδος, άδασιν, ή, (νίφω,
nives), сніг, сніговиця, заметіль,
метіль, хуртовина зі снігом χι-
ονος; χειμέρια, θκηνειαί, ταρφεϊα.

νίφ-ετός (νίφω), ε, сніговиця,
заметіль, хуртовина, падаючий
сніг.

νίφ-όεις, З. (νίφάς), сніжний,
сніговий, покритий снігом, по-
вен снігу, Κρήτης, Θρηκων έραα.

νίφω, inf. -έμεν, сніжу, зеилаю,
або спускаю сніг M 280.

νίψ', νιψάμενος, aor. від νίζω.

νοέω (νόος), -έεις, ipv. νόει, pt.
-έονται, -εούση, f. νοήσω, ipf. νόει,
aor. (ε)νόησα, ipv. νόησον, а) пі-
знаю, спостерігаю, виджу, бачу,
добачаю, зрю, замічаю, запримі-
чаю; πρόσσω και όπίσσω гляджу
в будучність і в минувшість;
часто з prt. κακόν ύμιν έρχόμενον;
пізнаю Λ 599 и., відаю (Б), по-
нимаю, розумію, піймаю, роз-
суджую; б) думаю, роздумую,

розважаю, φρεσίν, θυμῷ; οὐκ ἐνόησα ἄφ. κατὰβήναι не думав об тім, забув, щоб; розгадую, зважаю, обдумую, мені здасть ся; в) видумую, винаходжу, вигадую, νόσον раду, пораду, так μῦθον, ἄλλο; задумую, маю на думці, на гадці; prt. иноді як adi.: мудрий, второпний, оглядний, розважний, умний; так і med. οὐ- νόησατο не подумав, забув K 501. Εἰς-, προ-.

νόημα, ἡμέτερος, τό (νόέω), а) думка, гадка, мысль, η 36; б) розум, розвага, мудрість, второпність, σ 215, υ 346, γ 330, T 218; в) намір, постанова, β 121, K 104, бажанє; вдача, η 292, серце.

Νοήμων, ονος, Ноемон, а) син Фронія на Итаці β 386 δ 630; б) Лікієць E 678; в) Пілієць.

νοήμων, ονος (νόέω), розумний, второпний, розважний, обачний. **νόθος**, 3. побічний, неправесний, неправий, κοῦρη.

νομέυς, ἦρος, ὅ (νέμω), пастух, підпасач, козовід (B), скотар, ἄνδρες νομήες.

νομέύω (νομέυς), пасу, стережу, ходжу з чередою (B), μῆλα; prt. иноді: із паші.

Νομίωυ, ονος, отець Амфімаха з Кариї B 871.

νομόν-δε, на пашу, на пасовиско.

νομός, οῦ, ὅ (νέμω), паша, пасовиско, толока, вигін, ὄλης в.лі-сї; νομός ἐπέων поле для слів, на слова.

νόος, νοῦς, ὄου, οἰο, ον, а) розум, ум, второпність, мудрість, α 66, свідомість, прозорливість, увага, притомність, пізнанє, відом; б) гадка, думка, мысль, намір, рішенє, рішинець (B), постанова, рада; в) дух, серце, душа; вдача, побит (B), прикмета, норов, α 3; νόω в душі,

мисли, в серцю; χαῖρε νόω серцем радїв (B); з розумом, нарочно, з наміром.

νοστέω (νόστος), f. -ήσω, if. -ειν, -έμεν, аог. νόστησα, copl. -ήστη, а) йду, їду, я в дорозі, приходжу, прибуваю, заходжу, δ 619, σ 119; б) вертаю, повертаю, οἶκαδε, ἐκ παρός виходжу, видобуваю ся (щасливо).

νόστιμος, ον, поворотний; γ. ἤμαρ день повороту; що вертає, верне або може вернути.

νόστος, ου, οἰο, ὅ (νέομαι), поворот, Ἀχαιῖδος до Αχαι; прихїд; γλυκερός, μελιγδής, ἀπτήμων, λυγρός; гл. ἐπινομίαι.

νόσφι(ν), а) adv. далеко, подальше, γ. κίω відходжу, γ. ἀπάρω відводжу, γ. ἰδών відвернувши очи, відвернувшись; осібно, окремо, осторонь, на боці, тайком, здалека, на бік, геть; б) праер. з gen.: здалека від, геть від, πολέμοιο; без, крім, опрїч (B) α 20, M 466 и.

νοσφί-ξομαι, 2. s. -ει, opt. -ξεί-μεθα, аог. νοσφίσατο, pt. -(σ)σχημένη, pt. аог. p. νοσφισθείς, віддаляю ся, відлучаю ся, розлучаю ся, відходжу, відїздаю, відвертаю ся, πατρός від б., держусь здалека; віддаляю ся, лишаю, покидаю, δῶμα, παῖδα; не похваляю, відкидаю, відвертаю ся, B 81.

νότιος, 3. мокрий, вогкий; subst. **νότιον**, прибережна вода, в. при березі, залуква (B); **νότια**, -ησι, дощ (власт. вогкість).

Νότος, ου, οἰο, ὅ, Нот, полудневий вітер; πρός Νότου на полудни, до полудня.

νοῦς, κ 240, гл. νόος.

νοῦσος, ὅ (νόσος, поха). слабїсть, хвороба, недуга, помість, повітря (C), A 10, Διός від 3.; ἀργαλέη, δολιχή, στυγερή.

νό, енкл. νόν (nunс), тепер, якраз, саме; відтак, тоді, потім;

отже, певно, може, мабуть, знать, ачей, прецінь, очевидно, а вжеж, проте, то, ото, -ж, отсе; іноді годі перетолкувати.

νοκτι-ερίς, ἴδρος, ἡ (νύξ), лилик, кожан, ночовид.

νύμφη, ἡ, (nubo), дівчина, молода, відданиця, княгиня, мила, молода жінка; voc. *νύμφα φίλη*, також: миле дитя, люба дитино.

Νύμφη, ἡ, німфа, русалка, богиня жерел, гаїв, нив, гір.

νυμφίος, ὁ (νύμφη), молодий муж, чоловік, новоженець, молодий.

νῦν (nunс), adv. тепер, якраз тепер; οἱ νῦν βροτοὶ теперішні люди; νῦν ἡμέρη ἦδε отсей нинішній день; отже, проте, -ж, при іпрv. ἀλλ' ἔθι νῦν іди-ж, отже йди; νῦν δὲ отсе тепер, то тепер, а тепер, отже тепер, тепер же, на-тепер, тепер бодай, прецінь раз; καὶ νῦν ἦτοι і якраз доперва (що йно) тепер; пор. *νύ*.

νύξ, κтós, ἡ (nox), ніч, темнота, тьма, невидня; τάδε νοκτὶ ἐίσκει тут єму нічю все мріє (B); νοκτὶ ἐοικώς мов та ніч наступала (K); νοκτὶ πείθεσθαι ночі слухати, т. є. перестати; νοκτός в ночі, ночію; так само ἀνὰ νόκτα, ἐπὶ νοκτὶ. *Νύξ* богиня ночі, ніч; ἀμβροσίη, ἀμβροτος, διωφερή, ἐρεμνή, ὄρφακή, σκοτομήνιος, κελαινή, διμήτερα, и.

νύβς, ἡ (nubus), невістка; свість, зовиця, ятрівка, братова, споріднена, своячка Г 49.

Νύσσιον, Нізейон, гора в Тракії.
νύσσα, ἡ, мета, ціль; камінь у мети на місці перегонів.

νύσσω, aor. *νύξε*, тручаю, штовхаю, ἀγχιὼν ліктем; бю, вдараю, влучаю, пхну, пробиваю, ἔρχεαι ἀσπίδα.

νώ, νόι, dual. від ἐγώ.
νωθής, ἐς, упертий, непокірний, лінивий, ἐνος Λ 559.

νώ, dual. від ἐγώ, gen. dat. νόιν, acc. νόι, νό, ми оба, нас обох, нам обом.

νωί-τερος, 3. нас обох, спільний нам обом, наш.

νωλεμές, neutr. adv. без перестанку, без перерви, без впину, безнастанно, заєдно, без відпочинку, не зупиняючись, завсїгди.

νωλεμέως, adv. а) безнастанно, завсїгди, раз-в-раз, оден по другім; б) сильно, міцно, дуже, постійно, витрвало; пор. *νωλεμές*.

νωμάω (νέμω), ᾶς, ірf. ἐνώμων, (ἐ)νώμω(ε), aor. *νώμησα*, а) розділюю, обділюю, приділюю, (всїм поодинокю), частую (C), обношу (B), γ 340, η 183, Α 471; б) рушаю, порушаю, *πόδας, γούνατα*; махаю, вимахую, потрясаю, *ἐγχοος*, повертаю *βῶν* щитом; обертаю, беру; кермую, орудую, правлю *οἴηα*; в) роздумую, розважаю, думаю, маю на думці, маю гадку, намір, вдумую, вигадую, мудрую щось (B), ἐνὶ στήθεσσι, φρεσίν κέρδεα.

νώνυ(ν)ος, ον, (νη-ἔνομα), безіменний, безславний, незвісний, без вісти, без імени, без слави, безвість (B. про край).

νώροψ, σπος, лискучий, блистучий, яскравий, лискавий, міднокований (B), *χλκός*.

νώτοιν, pl. *νώτα* (nates), а) плече, плечі, хребет, хребто, спина, хребтовина (P), похребтина; *μετὰ νότα βάλων* обернувшись плічми; б) рівня, ровень, площа, поверхність, простір, *θλάσσης*.

νωχέλις, ἡ (νη-ώκός), недбалість, лінивство Т 411.

E.

ζάινω (ξέω), чешу, εἶριχ γ 423.

Ξάνθος, Ксант. а) ріка в Лікїї В 877 Е 479; — частійше зове ся так Σάκχινδρος коло Трої; б) син Файнопа з Трої Е 152; в) кнзь Гектора Θ 185, Ахілля Π 149, що ему смерть віщує.

ξανθός, 3. (sand-eo), жовтий, русий, русявий, білявий, Μενέλαος, κόμη русе волося; половий, смуглявий, гнідавий, буроватий, буланий, гнідий, ἴππος.

ξενήιον, τό, гостинний дар, гостинець, гостинне (Р), милостивня, угощенє, честованє; нагорода, відплата γ 290.

ξενήιος, 3. гл. ξείνιος, ω 273.

ξενίζω (ξείνος), f. 1. pl. ξεινισσομεν, аог. (ἐ)ξεινισσα, inf. ξεινισαι, pt. -σας, приймаю гостинно, угощаю, зобходжу кого, честую.

ξείνιος, 3. гостинний, гостливий (Б), гостевитий, гостелюбивий, τράπεζα; так зове ся Зеве, як покровитель права гостинности; ξείνια (δῶρα), гостинні дари, гостинці, угощенє, честованє, милостивня.

ξεινο-δόκος, ó, господар, хозьяїн, що приймає гостей, гостинний ἀνήρ.

ξείνος, 3. (ат. ξένος), чужий, сторонський; subst. чужинець, странник (Б), чужоземець, чужосторонець; гість, приятель, πατρώιος з вітцем, по вітцю, знакомий (Р); також: хозьяїн, господар, що приймає гостя, у кого вєсть ся в гостях; πατρώιος, αἰδοῖος, φίλος, и.

ξεινοσῶννη, ἡ, гл. ξενίη.

ξενίη, (ξένος, ξείνιος), ἡ, гостинність, гостина, гостьба (Б), угощенє, честованє, приязнь, знакомство.

ξείνιος, гл. ξείνιος.

ξηρός, 3. (ат. ξηρός), сухой; neutr. ξερὸν ἠπειροιο беріг сухо-долу, ε 402.

ξέσσε, аог. від ξέω.

ξεστός, 3. (ξέω), вигладжений, обтесаний, витесаний, вигладжений, точений, гладкий, гарно зроблений, гарно тесаний, з тесаного, вигладженого камяня або и дерева, ἀθουσαι, οὐδός, и.

ξέω, ipf. ἔξεν, аог. ἔξεσε, ξέσσε, гладжу, обтією, витією, вигладжую, обробляю; гл. ἀμρι-, ἀποξέω.

ξηρ-αίνω (ξηρός), аог. р. ἐξηράνθη, сушу, висушую, ἐξηράνθη πεδίον висхла; Φ 345; ἀνα-

ξίφος, εος, τό, меч, шабля, шаблюда; χάλκειον, μέγα, ταχύηκας, ἀμυρηκας, ἀργυρόηλον, κωπήεν.

ξύ-λον (ξύω), τό, дерево, дрова, паливо, топливо, пеньок, αἶον; звч. plur.

ξύλ-οχος, ó (ξύω), ліс, лісок, бір, зруб, гущавина, гуща, гущавник.

ξυμβλήμεναι, ξυμβλήτην, ξυμβλητιο, ξυμβληντιο, гл. συμβάλλω.

ξύμπαας, аса, αν, гл. σύμπαας.

ξύν, гл. συν; таксамо під συν-гл. слів, що починають ся на συν: συνκαίρω, συνάγω, συνδέω, συνέαξε (συνάγνυμι), συνέηκα (συνήημι), ξύνεμι, ξυνελάσσομεν (συνελάωνω), ξυνέχω.

ξυνέαξε, гл. συνάγνυμι.

ξυν-εείκοσι (сυν-), двацять разом, в купі, ξ 98.

ξυνέηκα, аог. гл. συνήημι.

ξύν-εμι (εἶμι), f. -έσεσθαι, я в, або живу разом, διόυι πολλῆι зазнаю багато горя, терплю.

ξύν-εις, ἡ (іέναι), сполука, сполученє, сугч, κ 515.

ξύνετο, аог. 2. п. гл. συνήτημ. ξυνήτιος, 3. = ξυνός (χοινός), спільний, громадський, до спільного поділу Ψ 809; τὰ ξυνήτια спільне, громадське добро, спільна власність, А 124.

ξυνίει, ξύνιον, гл. συνήτημ.

ξυνιόντες, ξύνισαν, гл. σύνειμι.

ξυνός, 3. (χοινός), спільний, громадський, до всіх спільно приналежний; Ἐνωλλίος спільний, т. в. помагає раз одним раз другим, (непевний, змінливий).

ξυν-οχαί, ἤσιν, αί, сполука; ἐν ξυνοχαίσι ὁδοῦ де дороги сходять ся.

ξυ-ρόν, τό (ξύω), бритва, ніж; ἐπὶ ξυροῦ ἀκμῆς на вістрю бритви, ножа, т. в. сейчас рішить ся, в рішуча хвиля К 173.

ξυ-στόν, τό, ратищево, χαλκῆρες копіє, ратище, списа, (гладка) жердка, дручок, ναύμαχον корабельне копіє; μικρόν, θυοκακιστοσίπηλον; пор. κολλήεις, κολλήτόν.

ξύω (ξέω), ipf. 3. pl. ξύον, аог. 3. s. ἐξύουε, стружу, зістружую, обскробую, вискробую, чищу, δάπεδον λίστροισιν; гладжу, вигладжую, ἐάνόν; гл. ἀποξέω.

O.

ο-, protheticum перед ρ, λ, та кож перед muta с. liqui. н. пр. ὀρύσσω, ὀμίχλη, ὀτρύνω н.; ο-, copulativum в ἑπατρος, οίετης н.

ο, ἡ (ὅ, ἥ), τό, gen. τοῦτο, τῆς, pl. nom. τοί, ταί, gen. τάων, dat. τοῖσι, τῆσι, τῆς, du. τοῖν (is, ea, id), родівник має у Гом. ще значіне заім. вказуючого і відносного; а) як заім. вказ.: то й, та, те, сей, ся, се, тот, тота, того, сесь, сеся, сесе, тамтой, -а, -е; так і ὁ μὲν — ὁ δέ, сей — той, той — тамтой, оден — другий, по части — по части; ὁ τόν оден другого. Він, она, оно; ту, там; τῶν з того, від того, α 10; ἐκ τοῦ від коли, задля того, проте; τό асс. neutr. проте, для того, задля того, тим-то, тому-то, φ 332 Н 239 (часто τῶ або τῷ); τῶ тоді, то відтак, с 402.

ο, ἡ, τό, pron. rel. що, котрий, -а, -е.

ο, а) neutr. від ος, де гл.; б) як conі. зам. οτι.

ὄαρ, ὄαρως, ἡ, dat. pl. ὄαρσσι, подруга, товаришка, посестра, жінка.

ὄαρ-ίζω, ipf. ὄαρῖζε, говорю, розмовляю (дружно), гуторю, бесідную, балакаю.

ὄαρ-ιστής, ὁ, повіреник, товариш, любимець, коханець (В), Διός τ 179.

ὄαρ-ιστός, ὅς, ἡ, (ὄαρῖζω), а) дружні зносини, дружна, любовна розмова, любові; б) обичай, звичай, установа, Ρ 228; в) мрява, товпа, натовп, юрба, προμάχων.

ὄ-βελός, ὁ, рожен, шпичка (В), ἀκροπόρος.

ὄβρο-μο-εργός, ὅν (ἔργον), що допускаєсь чогось страшного, злочинний, нечестивий (Р), проступник.

ὄβρο-μο-πάτερ, ἡ (πατήρ), донька могучого батька.

ὄβρι-μος, ὅν (βρί-θω), важкий, тяжкий, дуже великий, велитенний, спорий, сильний, міцний, кришкий, дужий; могучий, завзятий, страшний, грізний, нагальний, бистрый.

ὄγδ-όατος, 3. осьмий.

ὄγδ-оос, 3. осьмий.

ὄγδ-ὄκοντα (octoginta), вісімдесять.

ὃ γε, ἧ γε, τό γε, сей (той) то, він то, той ту, там, він ту, там (так fem. і neutr.), той, та, те, він, она, оно, сей, тамтой; **τῆ γε** ту (сюди) якраз; **τό γε** проте якраз, проте-ж, тому-ж, р 401, E 827; пор. **έ, ή, τό** і грам.

ὄγκ-ιον, τό, скриня, скринка, тлумок (B) ϕ 61.

ὄγκ-ος, ό (uncus), гак, гачок, ключка, ὄξός.

ὄγμος, ό, борозда, борозна, скиба; покіє, πίονες.

Ὀγγηστός, Онхест, місто в Бойотії з гаєм посвяченим Позейдонови В 506.

ὄγγη, ή, грушка, грушкове дерево, груша η 120.

ὄδ-αῖος, 3. (ὄδός), належний або потрібний до дороги: **ὄδᾶτα** набір, крам, товар.

ὄδάξ (ὄάκ-νω), adv. кусаючи, гризучи, зубами, („пішов землею гризти“); **ὄδάξ ἐν χειρῶσι φῶναι** кусати ся в уста, закусити уста (знак гніву), прикусити губи, заціпити зуби (B).

ὄδε, ἦδε, τόδε, pron. dem. dat. pl. τοῖσδε, τοῖσδε(σ)σι, τοῖσδεσ(σ)ι, той, та, те, сей (отсей), ся, се, тот, тота, того, сесь, сеся, сесе; той ту; иноді як adv. т у Y 345, E 175, π 205; т а м α 185, φ 533, σ 44.; **ἡμεῖς οἶδε** ми ту, ми-ж от (B), отсе; слідуєчий; **τῆ δε** ту, там, ζ 173, μ 186, M 345, P 512; так, Ω 139; **οἶδε** там; **τόδε** ту, сюди, α 409, Ξ 298 и.; длятого про те, задля того; **ές τόδε** аж до, аж до тої пори, хвилі.

ὄδ-εύω (ὄδός), іду, дістаю ся. **Ὀδῖος**, Одій, а) вожд Галлізонів, що вго вбив Агамевион В 856 E 39; б) окличник у Греків I 170.

ὄδ-ἔτης, ό (ὄδός, εἶμι), подорож-

ний, мандрівник, прохожий; також сполуч. з **ἄνθρωπος** ν 123 и. **ὄδ-μή**, ή (ὄδωδα, odor), запах, воня, дух, смід, тухлина.

ὄδοι-πόριον, τό, заплата за дорогу, винагорода за подорож.

ὄδοι-πόρος, έ (περάω), подорожний, прохожий, мандрівник, путник.

ὄδός, οὔ, οἶο, ή, дорога, улица, шлях, гостиниць, **λαοφόρος** військова дорога, широкий гостиниць; **ἰππηλασίη** кінна дорога, вигідна до їзди; **πρὸ ὄδοῦ γενέσθαι** йти, поступати наперед, рушити в дальшу дорогу; приступ, дорога, вхід, вихід; їзда, подорож, мандрівка, від'їзд, виїзд; поворот, похід (війска).

ὄδούς, ὄδόντος, -όντι, ό (dens), зуб, клевак.

ὄδύνη, ή, біль, смуток, горе, жаль, сум, біда, **Ἠρακλήος** задля, їзза Γ.

ὄδύνη-φάτος, ον (πέ-φα-μι), що біль умиряє, злекшує, **φάρμακκα**, φίζα.

ὄδύρ-ομαι, ipf. ὄδύρετο, -οντο, pt. аог. ὄδουράμενος, горюю, побиваю ся, вбиваю ся, **τινός, ἀμρί** тивх і тивх за ким, плачу, нарікаю, надькаю, ридаю, болію, жалую, бідую, сумую, баную, банно виглядаю, тужу, бідкаю ся, свѣтлом нуджу (B), жалую ся, тиві перед ким, жалкую, скорблю, надькаю, оплакую.

Ὀδύσημος, Одисеевий σ 353.

Ὀδυσ(σ)σεύς (гнївливий), gen. Ὀδυσ(σ)τήος, σσέος, Ὀδυσσεύς ω 398, dat. Ὀδύσῃι, -σεῖ, acc. Ὀδυσσῆα; -ссέα, -ύсῆ, Одисей, син Ляерта і Антиклеї, брат Ктимени π 117, λ 85 и., кор. Кефаленів на Итації, Самі, Закинтї, Айгілії і Крокилеї В 631, муж Пенельони і отець Телемаха. В Іліяді: про

єго хоробрість, проворність і втропність в борбі; в Одиссеї: про блуканину після збуреня Трої і про покаранє женихів Пенельопи; *πολύτροπος, πολύμητις*.

(ὀδύσσομαι), аог. 2. s. ὀδύσσο, 3. s. -ατο, pl. ὀδύσαντες, pt. σάμενος, -οις, pf. 3. s. ὀδῶδυσται (знач. prs.), гніваю ся, серджу ся, я є сердитий, гнівний, гнівен (Б), *τινί* на кого, *οί*; ненавижду кого; *ὀδύσσομενος* сердитий.

ὀδῶδει, plpf. gl. εἶω.

ὀδῶδυσται, prf. gl. ὀδύσσομαι.

ἔσσει, dat. pl. від *εἶς*.

ὄζω, *έ*, а) гиля, галузь, галузка, гілляка (Б), вітка, літорость, паросток; б) племя, потомок, *Ἄρως*.

ὄζω (*ὀδῶ*, odor), prf. εἶωδα (знач. prs.), plpf. 3. s. ὀδῶδει, пахну, пахаю, даю, видаю запах; *ὀδμή* *ὀδῶδει*: пахощі носилсь (Б).

ὄθεν (*εἶς*), adv. звідки, звідкіля, від чого, від кого (котрого), від яких.

ὄθι, *ὄθ'* (*εἶς*), adv. де, там де; *εἶ*: *αὐλή* де в подвірю; *κλισίην* *εἶ*: крісло, на котре, що на него, а на те.

ὄδομαι, ipf. 3. s. ὄθετ', журю ся, побиваю ся, клопочу ся, дбаю о що, лякаю ся; *οὐδ'* *ὄδομαι* *κατέστος* про гнів твій мені байдуже, гнів твій мені не жура (К), мене не злякав (С); з part. *αἴσυχλα* *ῥέζων* лякаю ся, бою ся; також з ipf.

ὀθόνη, *ή*, полотно, рядно, *ἀργεννία*, *κχιρόσσει*, *λεπτή*; одіж, одежа, платє, Σ 595; намітка, заслона, Γ 141.

ὄθριξ, *εἶτριχος* (*ὀ* sorul.), що має однаке волосє, шерсть, однакої шерсти, одної або тої самої масти В 765.

Ὀθρυονεύς *ήρος*, Отрионей, союзник Троян з Кабезу N 365.

οἶ (*εἶοἶ*, *φοἶ*) і енкл., dat. sg. prop. 3. pers. звич. в значіню *αὐτῷ*, *αὐτῇ*, собі, єму, їй.

οἶα, adv. n. pl. від *οἶος*, як, якто, як от, так як, мов; *οἶά τε πολλά* як часто, як то буває, водить ся (Б).

οἶγ-νῦμι, аог. 3. sg. οἶξε, ὠξε, pt. οἶξασα, ipf. p. οἶγνυντο, отвираю, відчиняю, відмикаю *θύρας*, *πύλας*; відкриваю, *οἶνον* отвираю вино, посуду з вином, або надпочинаю; *ἀν-*.

οἶδα, *αἶς*, *εἶ*, gl. εἶδω.

οἶδ-ἄνω, (*οἶδος*), зворушаю, баламучу (Р), *νόσον*; med. зворушаю ся, *χέλω* від гніву.

οἶδ-έω, ipf. 3. s. ὠδεε, пучіню, пухну, розпухаю, *χρῶα* на тілі.

Οἶδι-πόδης, *-πόδαο*, Ойдип, син Лайоса і Епікасти, отець Етеокля і Полінейка, Антифони і Измени λ 271.

οἶσμα, *ατος*, *τό* (*οἶδος*), повінь, розлив, розгукані филі; gl. *θῶω*.

οἶ-έτης, *εἶς* (*έτος*), рівний що до віку, віком, в рівнім віці, *ἴπποι* В 765.

οἶ-ζυρός, 3. comp. *-ρότερος*, sup. *-ώτατος*, безталанний, бідолашний, нещасливий, сірмоний, бідний, нещасний, сумний, гіркий, повен горя, тяжкий, злощасний, нужденний, жалісний.

οἶ-ζύς, *ός*, (*οἶ*, *οἶ*) *ή*, dat. *οἶζυῖ*, горе, горюванє, злидні, нещастє, біда, нужда, недоля, негода, лихо, смуток, біль.

οἶ-ζύω, ipv. *οἶζυε*, ipf. 1. pl. *οἶζόμεν*, pt. аог. *οἶζυσας*, а) журую ся, побиваю ся, *περὶ τινα* ким, за ким Г 408; б) терплю, *κκχ*; я є нещасливий, безталанний.

οἶ-ήιον, *τέ*, ручка (держало) керми, керма, весло, Т 43.

οἴ-ηξ, ηξος, ήξισσι, ὁ (οἴ-σω), лише pl. οἴηξες, обручки або кільця при ярмі, через котрі поводи переходили Ω 269.

οἴκᾱ-δε, adv. до дому, домів.

οἴκ-εὐς, ἦρος, ἦι, ἦεος, ὦν, ας, ἑ, домівник, парібок, слуга, батрак, наймит, невільник; pl. челядь, челядинці (Б), домашні, слуги.

οἴκέω (οἴκος), ipf. ὄκει, aor. p. 3. pl. ὄκηθεν, живу, мешкаю; замешкую, ὑπωρείας; pass. ε замешканий, πάλις; ὄκηθεν поселили ся, мешкали як поселенці, слободяни, осадники В 668.

οἴκ-ια, τά (οἴκος), дім, хата, мешканє, господа, житло, леґовисько, берліг, гніздо.

᾽Οι-κλείης і ᾽Οικλήης, асс. -ἦα, Ойклей, син Антіфата, отець Амфіярая о 244, 253.

οἴκο-θεν, adv. а) з дому, з мешканя; б) з власного майна, зі свого, від себе.

οἴκο-θι і οἴκοι (loc. від οἴκος), adv. дома, в дома.

οἴκόν-δε, adv. до дому, домів, до господи (С), в дім, в кімнату, в світлицю α 360, φ 354, ψ 292 (жіночу); до вітчини В 158.

οἴκος, ου, οιο, ὁ (vicus), а) дім, хата, мешканє, житло, хижка; покій, кімната, світлиця; б) господарство, господа, домівство, майно, маєток, добро, богатство; родина, семья, ζ 181.

οἴκτιρω (οἴκτος), aor. 3. s. ὄκτιρες, жалую, милосерджу ся, падькаю над ким, жаль мені, оплакую, жалкую, скорблю.

οἴκτιστος, -α, гл. οἴκτρος.

οἴκτος, ἑ, жаль, горе, спожаліне, горюванє, наріканє.

οἴκτρος, 3. comp. -ότερος, sup. -ότατος, і οἴκτιστος, жалібний, жалісний, спожалний, жалостивий, гіркий, сумний, бідний,

нужденний, страшний. Neutr. pl. οἴκτρα як adv. гірко, жалісно, страшно, нужденно; так і sup. οἴκτιστα.

οἴκ-ωφελήη, ἡ (ὀφελῶ), господарство, господарність.

᾽Οιλέυς, ἦρος, Ойлей, а) кор. в Льокриді, отець льокр. Аянта і Медонта В 727 N 697; б) Троянець, візник Біянора Λ 93.

᾽Οιλιᾶδης, син Ойлея, Аянт.

οἶμα, ατος, τέ, напад, напір, розгін, розмах; люгість, завзяте, скаженість, сердитість.

οἶμά-ω (οἶμα), aor. 3. s. οἶμησε, нападаю, впадаю, напіраю, кидаю ся, пускаю ся.

οἶ-μη, ης, ἡ, (i-έναι), (звич. хід, дорога); пісня, сьпів, ἀειδέμενοι κλέα ἀνδρῶν οἶμης сьпівати про лицарську славу пісню (Б).

οἶ-μος, ὁ (i-έναι), а) дорога, шлях, стежка, хід; б) пояс, пасама, поясок, пружка, κλάνισ.

οἶμο-γῆ, ἦς, ἡ, стогін, наріканє, горюванє, жалісний крик, крик болю, ренет жалібний (Б), плач.

οἶμῶ-ζω (οἶμοι), aor. 3. s. ὄμωξε, opt. 3. s. οἶμώξειε, pt. οἶμώξας, стогну, зойкаю, кричу (з болю), нарікаю, плачу, горюю, побиваю ся, падькаю; реву, вию; ἐλθεινά, μέγα, σμερδαλέον.

Οἶνειδης, ας, син Ойнея Тидея E 813.

Οἶνεύς, ἦρος, Ойней, син Портея, кор. Калідону в Аїтолії, отець Тидея і Меллагра від Альтаї Z 216; лови на дика I 529.

οἶνίζομαι, ipf. 3. pl. οἶνίζοντο, спроваджую, купую собі вино, χάλκῳ за мідь; οἶνον спроваджую, приношу.

οἶνο-βαρέω, pt. -ρείων, упований вином, хмелем здоланий, (Б), підпитий, паний.

οἶνο-βαρής, ἐς (βαρής), упоенний вином, винопій (Κ), пьяний, пьяница, пьянога, п'як А 225.

Οἶνό-μᾶος, Ойномай, а) Ай-толієць, що в'їв Гектор Е 706; б) Троянець, що в'їв Ідомея в'їв М 140, Ν 506.

οἶνό-πεδος, οἶο (πέδον), багатий в вино, в виноград, винородний, виноградний; subst. n. *οἶνόπεδον* виноградний сад, винниця I 579.

Οἶνοπίδης, син Ойнопіона, Гелен Е 707.

οἶνο-πληθής, ἐς (πληθής), багатий в вино, повен вина, Συρίη.

οἶνο-ποτάζω, пю, попиваю вино.

οἶνο-ποτήρ, ἦρος, ἐ, що не вино, частуєсь вином, ἄνδρες Θ 456.

οἶνος, (vīnum), ου, οἶο, ἐ, вино; до п'яти мішалось з водою, а переховувалось в збанках або бордюгах: ἡθύς, μελιτηθής, μελίφρων, ἡθύποτος; αἶθος, ἐρυθρός, εὐήνωρ, μέλας, εὐφρων, λαρός, εὐώδης н.

οἶνο-χοεύω і *οἶνοχοέω*, οἶνοχοεῦντες, іpf. οἶνοχόει, ἐφοноχόει, (φονοχόει), іf. аог. -χοήσαι, наливаю, наспіваю вина, частую вином, вином обношу (Б), наливаю νέκταρ; ἐν-.

οἶνο-χόος, οἶο, ἐ (χέω), чашник, чопнар, наливайко, виночерпій (Б).

Οἶνο-ψ, σπος, Ойноц, отець Лейода ϕ 144.

οἶνο-ψ, σπος, винної барви т. є. темно червоний, багрянний, темний πόντος; темнополовий, темно-гнідий.

οἶνώω (οἶνος), нахмілюю, підхмілюю, підпоюю; pt. аог. p. οἶνωθέντες, повпивавшись, підхмілені, підпоєні, п'яні.

οἶξασα, pt. аог. від οἶγνυμι.

οἶο, зам. οἶ, гл. εἶς, свій, в'го.

οἶό-θεν, adv. сам, одинокий,

οἶόθεν οἶος сам оден, один на одного (P), лише сам, одинокий; (пор. αἰνόθεν αἰνός яко superl.).

οἶομαι, гл. οἶω.

οἶον, adv. neutr. від οἶος.

οἶο-πόλος, ον (πέλ-ομαι), самітний, затишний, відлюдний, глухий, неприступний (Б), пустий.

οἶος, 3. одинокий, сам, сам оден, самітний, опущений, відлучений, відокремлений, відособлений, з gen. τῶν οἶος або ἀπό τινος; οἶον ἔμμιμε мене самого; δύο οἶους тільки двох; так δύο οἶω.

οἶος, 3. (εἶς), який, як, що; по соггел. τοῖος як, οἶος καλός як гарний; οἶ' ἀγορεύεις після того що, як ти кажеш, коли так, позаяк ти таке говориш; иноді знач. що б и: οὐ γάρ σε τοῖον ἐγείνατο μήτηρ, οἶόν τε ρυτῆρα βίου τ' ἔμμεναι що б и натягати лук; εἰλήσεται, οἶα κ' ἔχομεν вгостимо, прийmemo тебе тим, що о маємо, чим хата богата; так neutr. sg. *οἶον* як, після того як; коли, тому що, позаяк; οἶος з іpf. як то, так як, такий щоби, спосібний, що є в силі, що може, οἶκου κήδεσθαι править хозяйством (Б); οἶος καίνος ἔην τελέσαι ἔργον τε ἔπος τε як то, так як і він був в силі. Adv. *οἶον*, *οἶα*, як, так як; οἶον δὲ як от, як то, як прецінь; що так, позаяк, тому що так, οἶον ἅπαντες ἦσθ' ἄνεω (= εἶτι τοῖον) що так.

οἶός, εἶος, gen. від εἶς.

οἶο-χίτων, ονος, лише в хитоні, в одному хитоні (Б) ξ 489.

οἶώω (οἶος), аог. p. 3. sg. οἶώθη, самого лишаю, покидаю; pass. мене лишають, покидають, остаю сам.

οἶς, зам. οἶς (εἶς, ovis), ἐ, ἡ, εἶος, οἶός, εἶν, pl. εἶες (о довге: 425), gen. οἶων, οἶῶν, dat. οἶεσσι,

δίεσαι, ἔεσαι, асс. εἶς, вівця, бирка, базя; ἀρνείας, ἄρσην, θῆλυς.

δίσατο, аог. від діω.

οἶσε, **οἶσέμεν**, **-έμεναι**, гл. φέρω.

οἶσθα, 2. s. до οἶδα, гл. (εἶδω).

οἶσθεις, рт. аог. р. гл. діω.

οἶσι-εὖω, ірв. аог. **οἶσσευσον**, рт. -σας, пускаю стрілу, стріляю, вціляю, влучаю стрілою, прицілюсь в кого (Б), τόξω з лука, Μεγελάου до М.

οἶ-σιός, οὐ, ὅ, стріла, з дерева або тростини з металевим кінцем і ключками або гачками; ὄκλις, περσείας; τετυγλώχιν, τριγλώχιν, χαλκκήρης.

οἶστρος, ὅ, жук, овад, бомок, гедз, *κόλος* γ 300.

οἶσύν-ἴνος, (οἶσύν верба), вербовий, з верби, *ρίπας* ε 256.

οἶσω, fut. гл. φέρω.

οἶ-τος, ὅ (і-έναι), судьба, доля, допуст, пригода, нещастє, не-доля, біда, невзгодина, лиха година (Р), лихо, горе, злидні, смерть; *κακὸν οἶτον ἔλλυσθαι* лихою смертю згнути.

Οἶτύλος, Ойтіль, місто в Ляконії В 585.

Οἶχάλιεύς, ἦρος, Ойхалієць φ 224.

Οἶχάλη, Ойхалія, місто в Тессалії В 730. **Οἶχαλήθην**, з О.

οἶχνέω, 3. pl. **οἶχνεύσιν**, ірф. іт. **οἶχνεσκον**, ε, іду, ходжу, приходжу, прибуваю, надходжу, пролітаю, долітаю; *εἶξ-*, *εἶσ-*.

οἶχομαι, ірф. 3. s. **οἶχετο**, іду, іду, ходжу, пускаю ся в дорогу, відходжу, відїздаю, *δολύχην ὁδὸν* в далеку дорогу, віддаляю ся, цепаю (також в знач. рф.); *οἶχόμενος*, що єго нема, неприсутний, далекий, що барить ся, що уйшов, втік, або ветиг втечи : 47, що щез, пропав; *νηὶ οἶχομαι* відпливаю. — Зі знач. *ргаes*, відходжу, геть іду, відправляю

ся, відїздаю, лину, лечу, літаю, пролітаю, гоню; цепаю, зменьшаю ся, нидію, вяну, подіваю ся; з *part*. геть, далеко, з собою, прич : *οἶχεται φεύγων* утікає геть; *ὡς μ' ἔφελλε οἶχεσθαι* про-φєруста *θῦελλα* бодайби мене була геть пірвала; *αἰχμή κατὰ γαίης* *ὄχετο* вбила ся в землю; *πῆ σοι μένος οἶχεται* де поділа ся твоя відвага? так *ἀπειλά;* *ἀπ-*, *εἶξ-*, *ἐπ-*, *μετ-*, *παροίχομαι*.

οἶω, **οἶω** і **οἶομαι**, звич. *οἶομαι*, -εαι, орт. 3. *οἶοιτο*, ірф. 3. s. *οἶέτο*, аог. 3. s. *οἶσατο*, рт. *οἶσάμενος*, аог. р. *οἶσθην*, рт. *οἶσθεις*, думаю, гадаю, мені прийшло на думку, мислю, бачу, розумію, хочу А 170, є моїм звичаєм N 263; розважаю, загадую, наміряю; догадую ся, причуваю; *θυμός δισατό μοι* серце мені віщувало; *γόνυ δ' οἶέτο θυμός* смуток причувала душа; підозріваю, посуджаю, наглядаю (С) А 561; бою ся, лякаю ся, *κῆρας*, з *μή* τ 390, сподіваю ся, причуваю (щось злого і 339); *οἶεταί μοι ἀνὰ θυμόν* видить ся мені, здаєть ся мені в душі; дожидаю, вижидаю, маю надію, виглядаю, надію ся, *καῖνον* β 351, υ 224; звичайно з асс. і inf. прs. fut. або аог., також самий inf. φ 180 τ 215, при чім иноді треба доповнити subі., *καὶ ποῦ τῶνδε μνήσεσθαι* діω (т. є. *ὕμεις*) думаю, що ви ачей про се не забули μ 212, λ 101 *ὕμεις*, ο 278 *αὐτούς*, М 66 *αὐτούς*.

οἶωνιστής (*οἶωνός*), що віщує будучність або ворожить з лету і голосу птиць, *θεοπρόπος*; subst. віщун з лету птиць, птахогода (К), ворожій по птахх (С), знахор, байло, ворожбит, птаховорожбит.

οἶωνο-πόλος, ὅ (*πολέω*), гл. *οἶωνιστής*.

οἰωνός, ὁ (avis), птах, птиця, птаха, *τανοπτέρυξ*; б) ворожба (з лету птиць) В 859 М 243.

ὀκνέω, ὀκνεῖω, ipf. ὀκνεον, відмагаю ся, мені не хоче ся, отягаю ся, пиню, зволікаю, вагаю ся, гаю ся; бою ся, лякаю ся, жахаю ся.

ὀκνος, ὁ, лїнивство, недбалість, байдужність, стома (Р); *ὀκνω εἶκων* з лїнивства, байдужности.

ὀκρῖάω, ipf. 3. pl. ὀκρῖσωντο заострюю, серджу; med. гніваю ся, серджу ся, сварю ся σ 33.

ὀκρῖεις, 3. (ἄκρος), острый, кінчастий, острокінчастий, зубчастий, λίθος, πέτρος, χερμαχίδιον, μαχμαρός.

ὀκρῖεις, 3. (κρύος), власт. зимний, студений; страшний, злощасний, лютий, грізний, κῶων, πόλεμος.

ὀκτά-κνημος, ον (κνήμη), з вісьмома сприхами, осьмисприховий, κύκλα E 729.

ὀκτώ (octo), вісім, γ 110, В 313.

ὀκτω-και-δέκατος, 3. вісімнадцятий, ἑκτοκχιδεκάτη (ἡμέρη), ε 279.

ὀλβιο-δαίμων, ονος, voc. ὀλβι-εδαμμον, богом благословений, що під божим покровом, щасливий.

ὀλβιος, 3. щасливий, блажений, благословений; багатий, достатний, маючий, засібний; δῶρα ἔλβια ποιεῖν благословити, на щастє повернути; ἔλβια, щастє, добро, гаразд; ἔλβια ζωέμεναι вік прожити щасливо (Б).

ὀλβος, ὁ, щастє, добро, гаразд, доля, багатство.

ὀλέσθαι, ὀλέσθη, гл. ἔλλουμι.

ὀλέθριος, ον, погибельний, погубний, злощасний; ὀλέθριον ἡμῶν день погибелі, недолі.

ὀλ-εθρος, ου, ὁ, (ἔλλουμι), погібль, загиба, загибль, нещастє, смерть, ψυχῆς κонец житя; αἰπός, ἀδευκός, λυγρός, οἰκτιστός.

ὀλεῖται, fut. med. від ἔλλουμι.

ὀλέκω, ipf. ἔλεκον, iter. ὀλέεσκειν, нищу, нівечу, спонищую, убиваю, побиваю, ἄργεῖους; med. ὀλέκονται, οντο, гину, вмираю, загибаю, пропадаю.

ὀλέσαι, ὀλέσ(σ)ας, -έσαι, ὀλέσθαι, гл. ἔλλουμι.

ὀλ-ετήρ, ἤρος, ὁ, погубник, убийник, Σ 114.

ὀλιγη-πελέω, я в слабій, слабосильній, омлілий, немічний, безсильний, ледве дишу (Б); лише prt. prs.

ὀλιγη-πελίη, ἡ, слабість, неміч, недужність, несила, утома, ослабленє, ε 468.

ὀλίγιος, superl. від ὀλίγος.

ὀλιγο-δράνέω (δράω), я слабій, немічний, ледво рушаю ся, або дишу, безсильний, обімлілий.

ὀλίγος, 3. comp. ὀλίζων, sup. ὀλίγιος, мало, трохи, небогато, малий, низький, короткий χρόνος, слабій, тихий ἔψ; neutr. sg. ὀλίγον як adv. мало, трохи, ледво, дещо, небогато; ὀλίγου, мало щоне, трохи не, туй-туй, майже.

ὀλίζων, comp. до ὀλίγος.

Ὀλιζών, ὄνος, місто в Магнезії В 717.

ὀλιοθάνω, аог. 3. s. ἔλισθε, ховзаю ся, поховзую ся, паду; вилїтаю, випадаю, висекаю, ἤπαρ.

ὀλ-λυμι, pf. ἔλλυς, -ύντα, -ύντων, -ας, fem. ἔλλυσαι, f. ἐλέσω, -σσεις, аог. ὄλλεσα, ἔλεσε, ἔλεσσα, coml. ὀλέс(σ)ης, -η, opt. ἐλέσειεν, ipv. ἔλεσσον, if. -έс(σ)αι, pt. -έсας, -έсας, prf. ἔλωλας, coml. ἐλώλη, plpf. ἐλώλει, ipf. it. ἐλέεσκεν, нищу, цеую, погубляю, занашаю, нівечу, спонищую, винищую, вигубляю, викоріною, пустошу, руйною, убиваю; трачу νόστον, λαόν; ἐδμήν проганяю, перебиваю (Б); τρίχας вигубляю, віднимаю, здіймаю; φρένας розум віднимаю, помучаю,

розуму позбавляю. — Med. pt. ἐλλόμενοι, -ων, -άων, -ους, ipf. ἐλλυντο, f. ἐλείται, ἐλέεσθε, inf. -έεσθαι, aor. 2. ὄλω, -ετο, ὄλωμην, com. ὄλωμαι, -ηαι, opt. ὄλοισθε, inf. -έσθαι, pt. οὐλόμενος, гину, загибаю, κακὸν οἶτον лихою смертию, злощасною, нужденною, страшною, або dat. ἐλέθρω; -άτασθαλίησι через; погибаю, вмираю, пропадаю, щезаю, зникаю, минаю ся, κλέος, νόστος, νόστιμον ἦμαρ. Ppf. 2. (належити до med.) я знищений, збурений, я загинув, погіб, паду, пропадаю: ἀπ-, δι-, ἐξ-.

ὄλ-μος, ὅ (volvo), круглий камінь, камінний кружок A 147.

ὄλ-οῖος, 3. (ὄλ-λυμι), погібельний, погубний, злощасний; ὄλοιησι φρεσὶ глузду позбувшись (C).

ὄλολῶγή, ἡ, жалісний крик, ж. молитва, просьба, нарікане.

ὄλολύξω (ululo), ipv. ἐλέλυξε, aor. 3. s. ἐλέλυξε, pl. -αν, inf. -αι, кричу, скрикну, крик роблю, кричу або піднімаю крик з радості; голосно нарікаю, падькаю, жалую ся, жалісно, з плачем молю ся або прошу.

ὄλοοί-τροχος, ὅ (εἰλ-ύω, volvo, τρέχω), круглий камінь, скельний обломок N 137.

ὄλ-οός, 3. (ὄλ-λυμι), com. -οώταρος, sup. -οώτατος, погібельний, погубний, шкідливий, злощасний, жорстокий, страшний, грізний, злючий (B), лютий (P), ворожий, діймаючий, прикрій, ὄδμη; ὄλοα φρονέων що готує погібіль, ворожий.

ὄλοοσσών, ἑνος, місто в Перайбії (Тессалії), над Евротом, т. Alasona B 739.

ὄλό-φρων, ονος (φρήν), погібельний, погубний, твердосердний, страшний, грізний, дикий, зажертий, лютий.

ὄλοφυνός, 3. (ὄλοφύζω), жалісний, сумний, печальний; ἔπος ὄλοφ. ἔειπεν заголосила (B).

ὄλοφύρομαι, aor. ὄλοφύραμην, -αο, а) intr. нарікаю, плачу, слізми заливаю ся, голошу (B), стогну, горюю, побиваю ся; б) trans. милосерджу ся, маю милосерде, болію, мені серце крає ся, мене прошибає смуток, болить серце (P), Δαναῶν на Данаїв; так ὄλοφύρεται ἦτορ, θυμός; жалкую, оплакую, журю ся, падькаю за чим, пожалію, жалую, зжалую ся над ким (B); πῶς ὄλοφύρει ἀλκίμος εἶναι якже то нарікаєш, що маєш бути хоробрим.

ὄλοφώιος, погубний, страшний, проклятий; n. pl. subst. ὄλοφώια, хитрощі, підступ, зрада, лукавство B 410; ὄλοφώια εἶδώς що знає ся на хитрощах, що в него злоба на умі.

Ὀλυμπιάς, ἄδος, олімпійска.

Ὀλύμπιος, олімпійський, що живе на Ол., що має оселю в Ол. (C), Олімпієць (Зеве).

Ὀλυμπος, і **Ὀβλυμπος** (λάμπω), Олімп, висока (о. 2985 m) гора на границі Тессалії і Македонії; т. Elimbo (Lacha); на Олімпі живуть боги і ним володіють, ζ 240, E 404, 360; на найвищій верхку стояла палата Зевса, а довкруги мешкала других богів (θεῶν ἔδος); ἀράννηρος, νεφέης, αἰγλήγης, πολυδαίρας, πολύπτωχος.

ὄλφραι, αἱ, голомша, сушпен (рід збіжа для коний) E 196, и.

ὄλωλε, perf. від ἔλλυμι.

ὄμαδ-έω, aor. ἐμάδησαν, кричу, крик або галас (B) піднімаю, галасую.

ὄμα-δος, ἑ, а) товпа, юрба, глітно, глота, натовп, H 307 O 689; б) гомін, крик, гамір, шум, грім, гук; ἀλίχτος, θεσπέσιος.

ὁμᾶ-λός, 3. (ὁμός), рівний, гладкий : 327.

ὁμ-αρτέω (ὁμός, ἀρτάω), рт. -έων, (ірф. 3. du. ὁμαρτήτην), орт. аог. ὁμαρτήσειεν, рт. -ήσας, сходжу ся (разом), роблю разом з ким одно і те саме, спільно роблю, разом поступаю, M 400; зустрічаю ся, сходжу ся, підходжу до, або впадаю, попадаю оден на одного N 584; згоджую ся, іду разом, βήσαν ὁμαρτήσαντες ішли, вийшли разом, рівночасно; лечу разом, дорівнюю в скорості, здоганяю, κίρως.

ὁμαρτή, ὁμαρτήθην, гл. ἀμαρτή. (ὁμβρομο-πάτηρ, гл. ὄμβρομπάτηρ; ὄμβρομος, гл. ὄμβρος).

ὄμβρος, ὄ (imber), дощ, злива, буря, туча, сніговиця; ἀθέσφατος, ἀσπετος.

ὀμεῖται, fut. m. від ἔμνημι.

ὀμ-ηγερός, ἐς (ἐμοῦ, ἀγείρω), зібраний, згромаджений, разом; ὀμηγερέες ἐγένοντο у раду згуртувались (K), в купі стояли (C), в ряд поставали (B), станули громадою.

ὀμ-ηγῶρίζομαι, збираю, згромаджую, скликую, π 376.

ὀμ-ηγυρίς, ιος, ιν, ἡ (ἄγυρίς), збір, збір, громада, Υ 142.

ὀμ-ηλικίη, ης, ἡ, рівний вік, ті самі літа, ровесники β 158, ровесниці, однолітки (B) і sg. ровесник, товариш, ровесниця γ 49, ζ 23, χ 209.

ὀμ-ηλιξ, ἴκος, рівного віку, в рівній віці, ровесний, ровесник, одноліток (P), рівня по літам.

ὀμ-ηρέω (ἀρ-ω), аог. 3. s. ὀμήρησε, сходжу ся, стрічаю ся, τινί з ким, π 468.

ὀμιλᾶ-δόν, adv. купами, юрбами, товпами.

ὀμιλέω, ірф. ὀμίλειν, ὀμίλειον, аог. ὀμίλησα, copі. -ήσωσι, орт. -ήσειεν, рт. -ήσαντες, я є разом, находжу

ся, перебуваю, жию разом, є товаришем, ἀνδράσι обертаюсь між людьми (C), маю знакомість, воджу ся, пристаю з ким, обходжу ся, забавляю ся з ким, μνηστῆρσιν; збираю ся περί κείνων, згромаджую ся, обступаю, кручу ся, сходжу ся разом; зустрічаю ся, воюю, стаю до борби, борю ся, вдаряю, впадаю на, мішаюсь між, вмішую ся (в ряди), α 265, Λ 523; μετὰ Τρώεσσι ὀμιλεῖ за Троян став (P), їм помагає.

ὀμ-ίλος, збір, збори; велике число, множество, громада, купа, ватага, товпа, юрба, глітно, натовп, здвиг; δι' ὀμίλου на звалках (P), в метушні, в натовпі; місце зборів.

ὀ-μίχ-λη, ἡ, туман, імла, мрака, облак, хмара, κονίης туман пороху, курява.

ὀμμα, ἄτος, ἔμματα, око, зір, лице; лише plur., μαρμαίροντα.

ὀμνημι, ірв. ἔμνηθι, і ὀμνύω, ірв. ἔμνηέτω, f. ἔμνύμη, εῖται, ірф. ὄμνωε, аог. ὄμωσ(σ)α, ἔμωσ(σ)α, присягаю, заприсягаю ся, екладаю присягу, клену ся (K), забожу ся, побожу ся (C), ὄρκον обіцяю під присягою, клятьбою завіряю (B), запевнюю, під присягою запоручаю, прирікаю; з асс. на кого, що: Στυγὸς ἔδωρ на; та кож слідує inf. аог., fut. або рт., μή з copі.; ἀπ-, ἐπ-.

ὀμο-γαστήριος, ον (γαστήρ), рідний (брат, сестра), κασίγνητος.

ὀμόθεν, adv. з того самого місця; θάμνοι ἐξ ὀμόθεν галузки, гіле з того самого пня, ε 477.

ὀμοίως, ісо, ісу, 3. гл. ὁμοίως.

ὀμοίως, 3 (ὁμός), а) рівний, що дорівнює, подібний, схожий, δέμας зростом, статню, що до, εἶδος; θέειν в бігу; однакий, тойсамий; κόμη Χαρίτεσσιν ὀμοίαι =

ταῖς τῶν Χ.; б) спільний (всім), загальний, πόλεμος, θάνατος, νεῖκος, γῆρας.

ὁμοίω (ὁμοῖος), inf. aor. p. ὁμοιωθήμεθα, act. рівнаю, роблю подібним, рівним; pass. рівнаю ся з ким, вважаю себе за рівного, рівним себе величаю (К), роблю (С); мірю ся, змагаю ся, μῆτιν що до хитрощів, з огляду на х., сперечатись, як на хитрощі піде (Б).

ὁμο-κλάω, ipf. 3. sg. ὁμόκλαῶ, і від **ὁμο-κλέω**, ipf. 3. pl. ὁμόκλεον, aor. ὁμόκλησαν, it. ὁμοκλήσασκε, opt. -ήσει, pt. -ήσας, голосно кличу, накликаю, озиваю ся, кричу, крик підіймаю, галасую; голосно розказую, приказую, заховаю, загреваю, додаю охоти; упоминаю.

ὁμο-κλή, ἡ (κλήω), голосний поклик, крик, приказ, погроза, лайка.

ὁμο-κλήτηρ, ἦρος, ἑ, що накликає, заховає, загреває, кричить, грозить, приказує.

ὁ-μόρρησι, ipf. 3. s. ὁμόρρησι, 3. pl. ὁμόρρηνοντο, pt. aor. ὁμορρῆσμενος, обтираю, втираю, витираю, висушую; med. собі, δάκρυα περιεῖχον з лица; ἀπο-.

ὁμός, 3. (ἄμα), рівний, подібний, однакий, оден і той сам, γένος, ἀδελφία, τιμή, θρόνος; спільний, разом, в купі, οἶκος, νεῖκος, σορός.

ὁμός(σ)αι, **ὁμόσας**, гл. ἔμνημι.

ὁμόσε (ὁμός), adv. в одно і те саме місце, сторону, разом.

ὁμο-σιχάω, іду разом, поступаю з ким, τινί О 635.

ὁμό-τιμος, εν (τιμή), рівно поважаний, рівний повагою, достойнством, О 186.

ὁμοῦ (ὁμός), adv. разом, враз, у купі, спільно; рівно-ж, а також, і, а; разом з ким або чим

τινί, νεφέεσσιν, νεχέεσσι; μοι ὁμοῦ разом з мною.

ὁμο-φρονέω, opt. 2. s. -έσις, p. -έοντε, я є згідливий, у згоді (Б), одною і тої самої гадки, одно думаю, згідно думаю, згоджую ся в чім, νοήμασιν.

ὁμο-φροσύνη, ἡ, дружба, однодушність, згідливість, згода, миртишина у семействі (Б).

ὁμό-φρων, ονος (εφρήν), згідливий, дружний, однодушний, θυμός Χ 263.

ὁμόω (ὁμός), сполучаю; inf. aor. p. ἔμωθῆναι, сполучаю ся, εὐλόγητι Ξ 209.

ὁμφᾶλδεις, 3. опукий, опуклий, пуповидий (Б), пупковатий, пукластий, ἀπίς, з гузами, гузатий, осмотрений гузом або головою (що до неї ярмовий ремінь був прикріплений) ζυγόν; сильно вигнутий.

ὁμφᾶλός, ἑ, (umbilicus), пуклатість, пуклавина, пуп, пупок; середина, осередок, θάλασσης; гуз, гузик, горб (Λ 34 як прикраса щиту), головка при ярмі, що до неї прикріплювали ярмовий ремінь.

ὁμφαξ, ἄκος, незріле грозно, ягода, неспілий виноград η 125.

ὁμφή, ἡ, голос, воля (богів).

ὁμ-ὄννημος (ὄνημα), одноіменний, рівноіменний, що має однаке, те саме імя, Ρ 720.

ὁμῶς (ὁμός), adv. разом, враз, вкупі, спільно, сполом; рівно (як), однаково, рівно, рівним способом, саме так, подібно, таксамо, так як, ἵβι-от (Б).

ὁμως, однак, прецінь, всетаки, а таки, Μ 393.

ὄναρ, τέ, лише nom. і acc. sg. сон, мара, мана, привид, видьмо; пор. ἔνειαρ.

ὄν-δε δέμονδε, до свого дому.

ὄν-ειαρ, ἄτος, τό (ὄνινημι), а) поміч, підмога, поратунок, порада, відрада, потіха, хосен, хосенне діло, пільга, пожиток, спасенє, πᾶσι; б) pl. покріпленє, с т р а в а, ἐτοίμα προσκείμενα; Дорогоцінності, бисєрі, скарби Ω 367.

ὄνειδ-ειος, ον (ὄνειδος), ганьблिवий, ганьбьячий, зневажливий, зневажний, лайкий (Б), лайливий, обидний, обидливий, μῦθος, ἔπαχ.

ὄνειδ-ίζω, аог. 2. s. ὄνειδισας, ірв. -σον, ганьблю, ганьбую, мержу, лаю, налаю (К), грімаю на кого, сварю, гуджу, колю (Б), зневажаю, закидаю кому що, роблю закиди, ганю, докоряю, дорікаю, доганяю кому чим, μοι τὴν χαστέρα.

ὄνειδ-ος, εος, τό, pl. εα, εσι, докір, догана, пригана, нагана, зневага, закид, злорічіві слова, наруга, ганьба, бешкет, сором, неслава, безчесть; ὄνειδεα μυθεῖσθαι лаяти ся, правити зухвальства (К), докоряти; κεφαλῇ κατ' ὄνειδεα χεῦαν голову вкрили ганьбою, соромом; ἐμοὶ δὲ κ' ὄνειδεα ταῦτα γένετο з того упала би (пішла би Б) на мене недобра слава.

ὄνειροατα, plur. до ὄνειρον.

ὄνειροεος (ὄνειρον), сонний; πόλιαι брами снів, або сні, сницца (Б) δ 809.

ὄνειρο-πόλος, ἐ (πολέω), толковник снів, викладач снів, сногада (К), що відгадує сні (С).

ὄνειρον, τό (δ 841), і *ὄνειρος*, ἐ, pl. *ὄνειροατα* (υ 87), і *ὄνειροι*, сон, сонна мара; також pers. pl. Сні; привиди, видьма.

ὄνήμενος, ὄνησα, гл. ὄνινημι.

ὄν-ησις, ιας, ῆ, хосен; щастє, добро, вдача (Б), ς 402.

Ὀνητορίδης, син Онетора, Фронтія γ 282.

Ὀνήτωρ, ορος, а) отець Фронтія γ 282; б) Троянець, отець Ляогона Π 604.

ὄνθος, ου, ἐ, гній, обірник, мерва, болото, нечистота Ψ 755.

ὄν-ίνημι, і. ὄνήσω, εαι, аог. ὄνησα, ἔνησα, ірв. аог. π. ἔνησο, рт. ὄνήμενος, помагаю, спмагаю, даю пораду Θ 306, потішаю Π 172, прислугую ся чим, стаю у пригоді (С) Α 503, я є хосенний, пожиточний, приношу хосен, радість, користь, потіху, користаю, уживаю, тішу ся, звеселяю ся; τινός чим, з чого; ὅν θυμὸν ὀνήσεται своє серце втішить (Р), зрадує ся в своїм с.; δικτὸς ἔνησο будь вдоволений, що наїв ся доволі; *ὄνήμενος*, щасливий; ἀπ-.

ὄνομα і *ὄνομα*, τό, імя, імення (Б); ἔμοι γ' ὄνομα мені на імя, зову ся; слава.

ὄνομά-ζω, ірф. 2. s. ὀνόμαζες, аог. 2. s. ὀνόμασας, називаю, іменуую, кличу, називаю, -викликую по імени, вичисляю; кажу, говорю, промовляю, висказую; назначую; δῶρα обіцую; ἔπος τ' ἔρατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν промовив (-ла) і сказав (-ла); ἐξ-.

ὄνομαι, -σαι, 3. pl. ἔνονται, орт. 3. s. ἔνοιτο, і. ὀνόσασται, inf. -εσθαι, аог. ὀνοσάμεν, ἐνόσαντ', орт. 3. s. ἐνόσαίτε, крім того: prs. 2. plur. *οὔνεοθε*, аог. 3. s. ὄνατο, ганьблю, ганю, μῦθον, ἀρετήν, лаю, ганьбую, мержу, безчецу, грімаю на кого, закидаю кому що, сварю на кого, гуджу кого, я є невдоволений, мені мало, ἤ ἔνοσαι хіба тобі мало того, ς 378 Ω 241; жалую ся, нарікаю; покидаю, відкидаю, погорджаю

чим, не приймаю чого, маловажно, нехтую, незважаю, мені мало, *κακότητος*.

δνομαίνω (*δνομα*), аог. 2. sg. *δνομήνας, σοп. δνομήνω, -ης, оповічаю, звіщаю; називаю, кличу по імені, кличу на кого, за ким, εταῖρον; вчисляю, перелічую (Б), вилічую, δῶρα; оповідаю, висказую; назначаю, призначую на θεράποντα; обіцую, ἔρχους δῶσειν; гл. ἐξονομαίνω.*

δνομα-κλήδην, гл. ἐξονομακλήδην.

δνομά-κλυτος, ον, славний з імені, преславний, славний X 51.

δνομαστός, ἦν, що можна назвати; *οὐκ δνομ. що годі назвати, проклятий, ненависний, що доброго слова не варта (Б), негідний, Κακοῖλος.*

δνος (*asinus*), *ὅ, осел, κωθής.*

δνόσασθε, δνόσασιτο, -σάμενος, δνόσασεσθαι, δνόσασεται, гл. *δνομα.*

δνοστός, 3. (*δνομα*), згідний, доганий; *δῶρα οὐκέτ' δνοστά* що годі ними погорджати, покидати ся їх, відкидати I 164.

δντας, δντες, рт. від *εἶμι.*

δνυξ, ὄνυξ, dat. pl. ὄνυξι, ὅ (*unguis*), коготь, пазур.

δξύ-βελής, ἐς (*βέλος*), **острокінчастий, острій, διστός Δ 126.**

δξύεις, 3. осмотрений вістрем, добре заострений, кінчастий, острокінчастий, острій, *δέρυ, ἔγχορος.*

δξύς, 3. (*ἀκμή*), **sup. δξύτατος, острій, кінчастий, острокінчастий, зубчастий, шпильчастий; діймаючий, проникливий, проникавий, проймавий, проймаючий, проразливий; сильний, голосний, бистрий; палючий, тяжкий, гіркий, болочий, страшний, завзятий, горячий; так neutr. adv. δξύ, δξύα, остро, бистро, сильно,**

грімко, голосно, проразливо; докладно, добре.

δο, δου = οἶ, gen. від δς.

δλάζω (*ἔπω*), ірф. *ἐπαζе, ὠπαζе, ον, f. δπάσσω, -σομαι, аог. ὠπασα, ὠπασσα, ірв. -ссон, орт. -άσαιμι, -σαιμι, inf. -σαι, рт. -σας, а) кажу йти за ким, даю за товариша, за провідника, прилучаю, придаю, додаю, даю кому кого, ἡγεμόνα τινί; поставляю ἄρχον; даю, дарую, подаю, сплітаю (Б), κῦδος; б) переслідую, гоню, наганяю, напираю, E 334 P 462 и., тисну, пакощу, пригнітаю, стаю тягаром; γῆρας ἐπάξει старість одоліла (P). Med. f. δπάσσει, аог. δπάσατο, беру з собою, вибираю собі, беру за товариша, велю йти за собою, звич. з *ἄμα.* — Pass. *χειμαρρους ποταμὸς δπαζόμενος Δίος ἔμβρω* що зібрав, прибыв від дощу, (пертий); *μετά.**

δп-αῖα, τά (*δπή*), гл. *ἀνόπαια.*

δ-πατρος, ον, від того самого батька.

δ-πάων, ονος, ὅ (*ἔπω*), товариш, дружинник, побратим, друг (P).

δ-περ, зам. *ἔπερ, H 114.*

δ-π(π)η, (πῆ), adv. де, куди; як, в який спосіб; *ἐπη δῆ τοι νόος ἐπλετο* як лише тобі подобає ся.

δπηδέω, (δπάων), ірф. δπήδει, проводжу, провожаю, τινί кого, йду разом, я є товаришем, товаришу, йду за ким, з ким, я є при чім; *походжу ἐκ Δίος; бережу, охороняю τ 398; (τόξα) ἀνεμώλια μοι ἐπηδει* надармо з ним ся воджу; *ἀρετή σοι ἐπηδει* є у тебе.

δπίζομαι (*ἔπις*), ірф. 2. s. *δπίξω, 3. s. ὠπίξωτο, маю згляд на що, зважаю на що, дбаю о що, прокого; лякаю ся, бою ся Δίος μῆνιν, θυμόν.*

δπιθε(ν), гл. *ἐπιθεν.*

ὀπ-πιεῖω, ὀπιπεύω, оглядаю ся (часто) за чим, підстерігаю (Б), *γωνίακας*; так *λάφρη*.

ὀπις, *ἴδος, ἦ*, аес. *ἔπιν, ἴδα*, (*ἔπωπα*), кара, месть, *θειῶν*.

ὀπισ-θεν, ὀπιθε(ν), adv. ззаду, в заді, в заплічю (К), позаду (С), позад; *ἔπ. καταλιπεῖν* покинути, лишити; відтак, потім, пізнійше, в будуче; *οἱ ἔπισθεν* що остали ся (в вітчизні); *τὰ ἔπισθεν* зад, плечі, з заду; як *πρар.* з *gen.* за, поза, з заду, одалік, *διεφοιο, μάχη*.

ὀπισ(σ)ω, adv. взад, назад себе, назад, з заду, за собою, позад себе; *ἔπ. λείπειν πύλας* від брами завернутись; відтак, потім, пізнійше, в будучности, на будуче; *πρόσω καὶ ἐπίσω*, наперед і взад (в будучність і в минушість, що було і що буде); *ἔπ. αὐτίς* відтак знов.

ὀπιστάτος, 3. *последний, останний, задний*.

ὀπίσω, гл. *ἐπίσω*.

Ὀπίτης, Опіт, Грек, що его убив Гектор А 301.

ὀπλέω, ірф. *ὀπλεον, ἔπλεον*, зняряжаю, ладнаю, приладжую, приготавляю, *ἄμαξαν* ζ 73; пор. *ὀπλίξω*.

ὀπλή, ἦ, копито, А 536 Υ 501.

ὀπλίξω, аог. *ὀπλισσε, ірв. ἔπλισσον, іф. -ίσει, мед. ἔπλισσατο, ὀπλίσαθ', ὀπλισάμεσθαι, соні. ὀπλισόμεσθαι, аог. р. 3. рl. ἔπλισθεν*, приладжую, приспособляю, готовлю, приготавляю *ἦμα*; з'оружаю; виряжаю, зняряжаю *ἄμαξαν*, знадоблю, о-смотрую. — Med. приготавляю ся, готовлю, приготавляю собі, *δείπνον*; лагоджу ся, готовлю ся, забираю ся до чого, *ἔξω ἰών* збираю ся до виходу; одягаю ся, вбираю ся *γωνίακας*; зброю ся, з'оружаю ся; запрягаю собі, *ἔ-*

πους своєї коні. — Pass. *νῆες ὀπλίξασθαι*, знярядити.

ὀπλομαι, іпф. *ἔπλεσθαι*, приготавляю, приладжую собі, *δείπνον*.

ὀ-πλον, *τέ*, звич. plur. зняряд, орудє, знярядє, знадібе, начинє, снасть (Б); в *sing.* *ἔπλον* ливня, кодола ξ 346, φ 390; *ἔπλα χαλκήα* зняряди ковальські; посторонки, ливви, вітрила; збруя, орудє, прибір воевний, моде-рунок.

ὀπλότερος, *comp., sup. ὀπλότατος*, молодший, пізнійший; най-молодший, найпізнійший; дуж-ший, *γενεῆ* молодший віком; мо-лодечий.

Ὀπόεις, *εντος*, Опоент, Опус, місто Локрів, родиме м. Па-трокля В 531 Σ 326.

ὀπός (*σοπός, succus*), *έ*, сок (ди-кої смоковці), Е 902.

ὀπός, *gen.* від *ἔψ*, голос.

ὀ-που, adv. *ubi, де*.

ὀπλόθεν, adv. *звідки, відкіля*.

ὀ-πλόθι, ἔππéθ', adv. *де, де* саме.

ὀ-πλοῖος, 3. (*qualis*), який, що за оден; *соггел. до τοῖος*.

ὀп-пóσε, кудинєбудь, *де, ξ 139*.

ὀп-пó(σ)ος, 3. як великий, як богато, кільки, скільки, як далекий.

ὀп-пóте, adv. коли, в якім часі, як, скоро, з *інд.* (як *сum temp.*) при дійсних висказах, з *соні.* при дійствах, що повто-ряють ся: коли, скільки разів, і при порівнянях: *ὡς ἔпóте* як коли; при *уелі* в *ях* звич. з *ἄν* або *κєν*: коли, *если, як, на слу-чай* як, як тільки, скоро, скоро лише; *opt., коли* дійство, що повтаряє ся, стоїть в *мін. часі*, (*інд. prs.* попереджає лише *ω 344*), при *δέ-γμενος, μένω*: коли, ко-ли тільки, скільки разів; також коли в *гол. реченю* стоїть *opt.*

ὀπ-ότερος, 3. uter, котрий, хто з двох.

ὀπ-οιέρωθεν, adv. з котрої (в котрій) з обох сторін ≡ 59.

ὀп-ως, гл. ἔπωε.

ὀп-αλέος (ἐπτές), 3. печений, κρέα.

ὀп-άω (ἐπτές), ipf. 3. pl. ὀπτων, aor. ὀπτῆσε, ὀπτῆσαν, inf. ὀπτῆσαι, pt. -ήσας, inf. aor. p. ὀπτῆθῆναι, печу, жарю, пражу, κρέα.

ὀп-τήρ, ἦρος, ὁ (ἔπωπα), вивідник, вивідач, звідун, чатівник.

ὀп-ός, 3. печений, жарений, κρέας.

ὀпνίω, conі. ἐπνίη, opt. -νίσι, inf. ἐπνιέμεν(αι), ipf. ὀπνιε, ἔπνιε, женю ся, дружу ся, беру за жінку, іду, виходжу замуж, віддаю ся, вінчаю ся (Б); ἐπνιόντες жонаті, подружені. — Med. дружу ся, іду замуж, віддаю ся; ἐπνιомένη (nupta) подружена, подруга.

ὀпnα, pf. до ἔραω.

ὀп-ωλή, ἦε, ἡ (ἔπωπα), вид, вигляд, погляд; ἔπωε ἡγνησας ἔπωπῆε як се (що) ти бачив, що твої очі бачили; очі, зір, : 512.

ὀпώρη, ἦε, ἡ (ἐπτές, ὄρη), час або пора спілости, зрілости, осінь, τεθάλυια; осіння пора.

ὀпωρ-ίνος, 3. (ἐпώρη), осінний; ἀστὴρ песяча звьезда, Seirios E 5.

ὀ-(π)πως, 1) adv. як, яким способом, в який спосіб; так як; ἔπως κεν, якби, як лише. — 2) conі. а) як, коли, скоро; б) позаяк, що ἔ 109; в) щоби, аби, з conі. по часах гол., з opt. по часах побічних; з fut. ind. виражає часто також намір.

ὀράω, **ὀρώω**, -ω, -άας, -άεις, ἔραω, pt. ἔων, ἔωσα, ἔωπτες, opt. 2. pl. ὀρώωτε, ipf. ἔρα, pl. ἔρώμεν, aor. εἶδον, -όμην, (гл. εἶδω), f. ἔψασι, εἰ, ἔψασθ(ε), pf. ἔπωπα, plpf. ἐπώπει, med. ὀρώμι, ἔρησι, -ηται, opt. ὀώτο,

inf. -άσθαι, ipf. ἔρατο, виджу, видаю, бачу, гляджу, дивлю ся, споглядаю εἰς τι, τινα; спостерігаю, добачаю, догляджую, (ἐν) ὀρθάλλμοισι виджу очима, на очі, оглядаю, приглядаю ся; так і в med; εἰς-, ἐρ-, καθ-.

ὀρυνιά (ὄρεγ), ἡ, сяжень.

ὀρέω, лише pt. -ων, -οντες, inf. m. -εσθαι, від **ὀρέυνυμι**, pt. ὀρεγνύς, f. ὀρέξω, aor. 3. s. ὄρεξε, 2. s. ἔρεξας, conі. ἦε, -η, opt. -εиαν, inf. -αι, aor. m. 3. s. ὀρέξατο, ipv. -άσθω, pf. 3. pl. ὀρωρέχεται, plpf. 3. pl. ὀρωρέχεται, а) витягаю, простягаю, здійсмаю (C), підношу; б) подаю, даю, наділяю чим, приношу, придбаю. — Med. простягаю ся, витягаю ся, χερσὶ руками, ποσὶν ὀρωρέχεται (коні) витягали ся ногами, витягнувшись ногами, або чвалом бігли; τρίς ὀρέξατ' ἰών тричі ступивши широким кроком; ἐγγυ: витягнувшись спиною зустрічаю (ворога), вдаряю на него; οὗ παιδὸς ὀρέξατο простягнув руки до свого сина; ὀρμηθέντος ἔρ. δουρί замірив ся ратищем на; ὀρέξασθαι μενεκίμων силкував ся обняти (Б), досягнути; сягаю, дістаю, досягаю, мірю до кого, вціляю, влучаю. 'Еп-.

ὀρεκτός, 3. витягнений, μελίαι.

ὀρέομαι, = ἔρνομαι, ipf. 3. pl. ὀρέοντο, вирушили, спішили; ὀρέοντο καθάσθέντες скоро розбрились.

Ὀρέσ-βιος, Оресбій, з Гилі в Бойотії; εἶο убив Гектор E 707.

ὀρεσί-τροφος (τρέφω), що виховав ся або виріс в горах, гірський, пустирний (Б), λέων.

ὀρεσ-κῶρος, ον (καίριαι), що живе, пробуває в горах, гірський, горележний (К), нагірний (С).

ὀρέс-τερος, 3. (ἔρος), гірський, що живе в горах.

Ὀρέστης, αο, Орест, а) син Агамемнона і Клітаймнестри I 142; в часі убийства батька утік при помочи сестри до Строфія в Фокиді; ту виховав ся з єго сином Пілядом і відтак піметив смерть батька, убивши матір і єї любовника Айгіста, γ 306, і панував в Мікенах, λ 457, α 30, 40, 298; б) Гелен E 705; в) Троянець M 139, 193.

ὄρεσις, ἄδεις, (ὄρος), гірський, Νύμφαι Z 420.

ὄρεσι, гл. ὄρος.

ὄ-ρεχθέω (ὄρχθ-έω), ірф. ὄρέχθ-εω, харчу, храплю, ричу, реву Ψ 30.

ὄρθαι, іф. аог. п. від ὄρνυμι.

Ὀρθαῖος, Ортай, Фригієць з Асканії N 791.

Ὀρτη, Орта, місто в Перайбії (Тессалії).

ὄρθιος, 3. (ὄρθ-ές), власт. простий; високий, голосний; neutr. pl. ὄρθια як adv. голосно, ἤρσε.

ὄρθό-χραιρος, 3. (χέρ-ας), з простими або високими рогами, високорогий, βρωῶν; з високими дзьобами, клювами, високодзюбний, високозакаблучний, νεῶν.

ὄρθός, 3. простий, просто, прямий, правий, що випрямив ся; ὄρθός ἀνιΐξας піднявшись просто; ὄρθαί τρίχας ἔσταν волоссє стало дубом.

ὄρθόω (ὄρθ-ές), аог. ὄρθωτε, підношу до гори, піднимаю, підводжу; pt. а. р. ὄρθωθεῖς випрямившись, просто, піднявшись; ἐπ' ἀγκῶνος спершись на ліктя.

ὄρ-ίνω (ὄρνυμι), ірф. ὄρине, аог. ὄρინας, ὄρυνα, сопі. -ης, -η, opt. 2. s. -ας, аог. р. 3. s. ὄрінθη, ὄрінθη, opt. -θειη, pt. -θέντες, понуюю, збуджаю, розбуджаю, порушаю, зворушаю, вражаю θυμόν, розбуркую, піднимаю (Филі); трєвожу, лякаю, страшу, счинюю

заколот; гоню, розганяю, проганяю; Ἀγχιούς ὄρνωμένους ὑπὸ κληνοῦ зачадяних димом (Р); Ἴρω ὄрінετο θυμός, похолонуло в Іра на серці (Б). Pass. бігаю серед заколоту, метушу ся, попадаю в тривогу; також: лютую γ 360; ὄрінθη θυμός зворушилось серце; ὄрінθέντες κατὰ δῶμα заметушили ся; ὄрінόμενος иноді: в заколоті. Συγ-.

ὄρμιον, τό, (sg. лише Δ 158), а) присяга, клятва, клятьба (С); δίδωμι складаю, присягою запоручаю; б) жертва союзу Γ 245, 269; в) умова, угода, союз X 266; ὄρμια πιστὰ ταμεῖν заключити вірний союз (через жертву, foedus icere), так τιθέναι; θάνατόν νό τοι ὄρμι' ἔταμνον тобі на смерть я заключив умову; τελεῖν сповнити, ствердити, φυλάσσειν додержати, берегти.

ὄρκος, ου, ἐ (ἐρκος), предмет, що на него присягу складає ся, сьвідок присяги; присяга, клятва, клятьба, καρτερός, μέγας, γερούσιος; ὄρμω πιστωθῆναι присягаю дати запоруку; крива присяга, кривоприсяга, τ 395.

ὄρμαθός, οὔ, ἐ, (ὄρμος), ряд, ланцух, купа, рій.

ὄρμαινω, ірф. ὄρμαινε, аог. ὄρμαινε, -αν, сюди й туди обертаю; роздумую, розважаю, міркую (С), думку ворочаю (К), κατὰ σρένα καὶ κατὰ θυμόν розважаю в мисли і в серцю, (ἐνί) φρεσίν, ἀνὰ θυμόν в душі; наміряю, маю на гадці, розгадую, розмірковую, розбираю, зважаю; вигадую, видумую, задумую, замисляю (Б), готовлю χαλεπά.

ὄρμαῶ (ὄρμη), аог. ὄρμησμεν, -σαν, сопі. ὄрμηση, opt. -ήσειε, а) trans. понуюю, даю спонуку, побуджаю, загриваю, ἐς πόλεμον; насилаю, наганяю (Б) πόλεμον;

порушаю, збуджаю, принукою, заохочую; ὄρμηθεὶς заохочений, епонуканий, θεοῦ вдохновений богом; б) intr. піднімаю ся, зриваю ся скоро, збираю ся, забираю ся, беру ся, вибираю ся, лагоджу ся до чого, пускаю ся, скоро йду, виходжу ἐκ θαλάμοιο; пориваю ся, гоню, кидаю ся, впадаю, вдаряю, τινός на кого; підіймаю борбу, воюю; так і в med. ipf. ὀρμάτ(ο), -ῶντ(ο), aor. ὀρμήσат(ο), -ήσονται, і pass. ὀρμήθη, -θήτην, inf. -θήναι, pt. -θείς, зриваю ся, забираю ся скоро до чого, біжу, несу ся, спішу, гоню, нападаю, кидаю ся, τινός на кого, ἐπ' ἀνδράσιν.

Ὀρμενίδης, ac, син Ормена, Амінтор, I 448 K 268; Ктезий.

Ὀρμένιον, місто в Магнезії.

Ὀρμενος, Ормен, а) отець Амінтора, внук Айоля I 448; б) отець Ктезія o 414; в) два Троянці θ 274 M 187.

ὄρμενος, prt. aor. m. від ὄρνυμι.

ὄρμη, ῆς, ἥ, розгін, напір, напад, набіг, нашесть, напасть, сила, нагальність, κύματος, πυρός; δός -ἐς ὄρμην ἔγγχεος ἐλθεῖν (τοῦτον) щоби єго досягло мое ратище; бажанє, жадоба, почин, змаганє, праця, δακμονή; μίνυνθα δέ σί γένεθ' ὄρμη та не довге було єго змаганє; понука, принука K 123; від ізд β 403.

ὄρμηματα, τά, (ὄρμῳ), душевні зворушеня, журба, труди, клопоти, Ἐλένης Гелєни; иньші: про Γ., задля Γ.

ὄρμιζω, aor. 1. pl. ὀρμίσκαμεν, conі. ὀρμίσσομεν, ставлю, поставляю на котвиці, якорі, ὕψι ἐπ' εὐνάων.

1. ὄρμος, ου, ὁ (ὄρμη), становиско кораблів, якірне місце,

місце до закидуваня якору, пристань, пристановиско.

2. ὄρμος (εἶρω), ὁ, шнурок, ланцух, нашійник, коралі (B), наместо, χρύσεος, ἡλεκτροισιν ἐερμένος.

Ὀρνεαί, Орнеї, місто в Арголіді В 571.

ὄρνεον, τό, птах, птиця N 64.

ὄρνις, ιδος, ὁ, ἡ dat. pl. ὄρνιθεσσιν, ἔρνισι, птах, птаха, птиця, пташка; κακός зловіща птиця, лиха ворожба; ὄρνιθες αἰγυπιοί беркути; δεξιός, ἀριστερός, ἐναίστιμος, λαρός.

ὄρνυμι (orig), ipv. ὄρνυθι, τε, inf. ὄρνύμεν(αι), ipf. ὄρνυθε, f. ὄρσομεν, pt. ὄρσοιτα, aor. ὄρσεν, conі. ὄρση, -ωμεν, -ομεν, -ητε, part. -ας, aor. it. ὄρσασκε, aor. 2. ὄρσρε, 1) trans. рушаю, порушаю, понукою, розбуджаю, скоюю, збуджаю, спричиняю, счиняю, πόλεμον, ἡμερον, φόβον; ἔριν ὄρσε ἐπι сварку посїяв між нами (B); κύμα піднімаю, збиваю; зриваю (вітер); принукою, загриваю, λαούς, заохочую; συφορβόν велю спшити ся; наущаю, напинаю, наганяю, підганяю; велю встати, зійти, піднести ся, велю або спонукою йти, пускаю (P), μιν κατὰ μέσσον; буджу, розбуджую, K 518; сполошую, насилаю, зганяю, наганяю, напуекаю (P) αἴγας, сὺν. 2) intr. med. prs. ὄρνυται, ipv. ὄρνυσθε, pt. ὄρνύμενος, ipf. 3. s. ὄρνυτ(ο), ὄρνυτο, pl. ὄρνυντο, f. 3. s. ὄρεῖται, aor. 3. s. ὄρετο, 3. pl. ἔροντο, 3. s. ὄρτε, conі. ὄρηται, opt. ὄροιτο, ipv. ὄρσσε, ὄρσο, ὄρσσει, inf. ὄρσαι, pt. ὄρμενος, pf. ὄρώρεται, conі. ὄρώρηται, в тім самім значіно pf. act. intr. ὄρωρε, conі. ὄρώρη, plpf. ὄρώρει, ὄρώρει, рушаю ся, порушаю ся, спішу, Δ 421; ветаю, підношу ся, підводжу ся (B), піднімаю ся ἐξ

εὐνήριν; пливу, наближаю ся μ. 183; починаю, забираю ся до чого, пускаю ся, спішу, пориваю ся, виступаю проти кого, кидаю ся на, χάλκῳ з оружем; εὔδειν забираю ся спати; ἔμειν пускаю ся йти, νιφέμεν починаю сніжити; αἰοιδὸς ὄρωρε став, почав сьпівати; ὄρσο κέων іди спочивати; κονίη піднімає ся, курить ся (Б); κόμπος піднімає ся, роздає ся, счиняє ся; так γέλωας; νόξ настає, западає; ὄρσο, ὄρσοο, вставай, рушай ся, до діла! δοῦρα летять, γούνατα порушають ся; πύρ, ἀνεμος, счиняє ся, піднімає ся. Ἄν-, ἐπ-, ἐν-, ὑπ-.

ὄρο-θύνω, аог. ὄρεθύνω, ірв. -νον, понукую, порушаю, зворушаю, загіваю, захоочую, наущаю, цькую (Б); ἀέλλας піднімаю, счиняю; ἐναύλους збираю воду в бистрицях, розпускаю бистриці.

ὄρομαι (ἐράω, νεοο), plpf. ὄρωρει, зі знач. impf. наглядаю, бережу, ходжу за чим (Б), стережу, пильную, доглядаю, заходжу ся коло чого, услугую, ἐπί при тим, за сим γ 471.

ὄρος, εος, і οὄρεος, еї. εα, ёων, еси, gen. і dat. ὄρεσιν, dat. plur. ὄρε(σ)σι, гора; αἰπύ, ὑψηλόν, περίμηχας, περιφανόμενον, νιφέεν, πικπαλέен, ἀκριτόφυλλον, ἀζαλέον, σκιόен, и.

ὄρός, ё, (serum), сирватка, сирватка.

ὄρούω (ruo), аог. ὄρουσε, pt. -ας, кидаю ся, вдаряю на кого, намираю, ἐπί, ἐν Тρωσί; впадаю, лечу, скачу ἐς δίφρον; пну ся, спинаю ся, вихапую ся, вилажу, πρὸς πλατάνιστον; лечу, вилітаю, αἰχμή; θεοῦ ἀπὸ χειρὸς ὄρούσας взнесенний рукою б.; ἀν-, ἀπ-, ἐν-, ἐξ-, ἐπ-.

ὄροφή, ῆς, ῆ (ἐρέφω), повала, стеля, γ 298.

ὄροφος, ё (ἐρέφω), тростина, троцца, що нею покривали дахи.

ὄρόω, гл. ἐράω, бачу, виджу.

ὄρ-πηξ, κας, ё, паросток, росток, літорість, галузка Ф 38.

ὄρσ', ὄρσας, ὄρσακε, ὄρσοο, ὄρσειν, ὄρσο, гл. ὄρσμι.

Ὅρσι-λοχος, οιο, Орзильох, а) син Альфея, отець Діокля, король в Ферах, γ 489, φ 16, Ε 546; б) син Діокля, брат Кретона Ε 542; в) Троянець θ 274.

ὄρσο-θύρη, ῆ, задні, або бічні двері, що ними виходилось із сьвітлиці в вузку уличку λάυρη, γ 126, 132, 333.

Ὅρτιλοχος, гл. Ὅρσιλοχος.

Ὅρτυγή, казочний край, недалеко від Συρίη, ε 123, ο 404.

ὄρχ-τός, 3. (adi. verb. від ὄρύσσω), копаний, викопаний, τάφρος.

ὄρυμαγδός, ё, гомін, звук, крик, галає, гамір, гук, гукіт, гриміт, доскіт, тріскот, шелест, шум, гуркіт, стукіт, рик, рев, туркіт, клекіт; товпа, глітно, глота, на-товп.

ὄρύσσω, аог. ὄρυξ, copі. -ομεν, іf. -αι, pt. -ας, копаю, беру, вибираю, τάφρον; обкопую, викопую βέθρον, μῶλυ.

ὄρφᾶ-νικός, 3. осиротілий, сирота, без батька, без родичів, παῖς; ἡμαρ ὄρφ. день сирітства, сирітство, сирітска доля.

ὄρφᾶν-ός, 3. (orbus), сирота, осиротілий, υ 68.

ὄρφν-αῖός, 3. (ἔρφνη), темний, νόξ.

ὄρχ-ᾶμος, ё (ἀρχός), володар, вожд, начальник, гетьман, провідник, проводар; про пастухів: ватаг, ватажко, бутей, старший (Б. над свинопасами, над скотарями), ἀνδρῶν, λαῶν.

ὄρχ-ατος, ё, город, сад, садок, φυτῶν.

ὄρχ-έομαι (ὄρχεος), ipf. 3. du. ὄρχεῖσθην, 3. pl. ὄρχεῖντο, if. aor. -ήσασθαι, скачу, танцюю.

ὄρχ-ηθμός, οἶο, ἐ, танець, танок, хоровод, хороводний танець.

ὄρχ-ηστήρ, ἥρος, і **ὄρχηστής**, ὅ (ὄρχεομαι), -ήν, -αί, гулящий, таночник, гуляка, танцюра, танцюристий.

ὄρχ-ηστύς, ὄος, ἦ, -στῆ, -όν, танець, танок.

Ὀρχομενός, Орхомен, а) колісє мочуче місто Мінійців в Бойотії над копайским озером, на лівім березі Кефісеу В 511, λ 284; б) місто в Аркадії В 605.

ὄρχος, ἐ, ряд дерев або винограду, виноград, виноградний сад, город.

ὄρωρε, ὄρώρεται, -η, -ηται, гл. ὄρωμι.

ὄρώρει, plpf. від ὄρωμι, або ὄρωμι.

ὄρωρέχεται, -έχато, гл. ὄρέγω.

ὄς, ἦ, ὅ, gen. ὄος, οὗ, ὄου, ἡς, ἧς, dat. pl. ἡς, ἧσι, pron. rel. котрий, -а, -е, що; ἦ, ἧχι, де, там де, куди; ὅ (зам. ὅτι), що, тому що, позаяк; ὅ τε позаяк, тому що, коли; ἕξ οὗ, відколи; pron. demonstr. сей, ся, се, той, та, те, він, она, оно, звич. з οὗδε, μηδέ, γάρ, καί, ὡς; οἱ — οἱ, εἰ — τί, одні — другі; ὄς κεν хто лише, кожний, котрий.

ὄς, ἦ, ὅν, gen. οἶο, dat. ἡς, (ἴος, ἐός, suus), свій, своя, своє, власний, вго, вї; ὅνδε δόμονδε до свого дому.

ὄσῃ (subst. fem. від ὄσιος), ἦ, право, закон, οὐχ ὄσῃ, не вільно, не годить ся, в грїхом.

ὄσος і **ὄσος**, 3. (ὄ-ιος), як великий, як багато, як дуже, як довго, як далекий, як довгий, як численний, скільки; як соггел. до τόσος: як; plur. вєі котрі, вєі що, скільки, стільки, як,

ὄσος: ἄριστοι: вєі що найліпші. — Neutr. adv. **ὄσ(ο)ον**, як дуже, як багато, як далеко, скільки, наскільки (С); лише; як соггел. до τόσος: так дуже, так далеко, стільки, як; ὄσον τε майже, на, около, більше-менше; ὄσσον τ' ἐπί як далеко, так далеко як, майже до; з соггел.: о скільки, як багато; з superl. як дуже, о скільки.

ὄς περ і **ὅ περ**, **ἦ περ**, **ὅ περ**, pl. τοί περ, τῶν περ, зовсєм, або якраз той, що, той що, саме той, що, котрий то, котрий однак, котрий, або що прецінь; dat. adv. **ἦπερ**, **τῆπερ**, де, куда; як Н 286.

Ὀσσα, гора в Тессалії, λ 315.

ὄσσα (Φοχία, vox), ἦ, голос, вість, поголоска, чутка; **Ὀσσα** як nom. рг. післанниця Зевса, вістунка, вість ω 413, В 93.

ὄσσα, neutr. pl. від ὄσος.
ὄσσαι, (quoties), як часто, скільки разів, тільки.

ὄσσαιος, 3. (ὄσος), як багато, скільки, що стільки, що так багато.

ὄσσε, τῶ, (ὀχία, oculi), очи. φαεγνώ.

ὄσομαι (ὄσσει), виджу, бачу, дивлю ся; предвиджую, причуваю ἀλλεα θυμῶ; думаю об чім, уявляю собі, зображаю, представляю собі в душі πατέρα; заповідаю, віщую ἐλεθρον; грожу, загрожую; Καλύχοντα κἀκ' ὄσόμενος προσέειπεν в Кальхаса позір лукавий вплив (Κ), дивлюсь люто (С), або з грїзним поглядом; причуваю, жду, вижидаю, Ξ 17. Ἐπι-.

ὄσσο, гл. ὄσος.

ὄς τε, **ὅ τε**, **ἦ τε**, **τό τε**, plur. τὰς τε, τὰ τε, той (та, те) що, котрий (-а, -е) або що то, що.

ὄσ-τέον, ου, τέ, gen. i dat. pl. ὄστέδον, кість, plur. кости, кістки, λευκά.

ὄσις (або ἔς τις), **ἦσις**, ὄσι, οὖ πινος, ἦστινος, acc. ὄστινα, pl. ὄστινας, αἴτινας, οὄστινας, ἦστινας, поб. **фор.** **ὄσις**, **ὄσι**, ὄσι, ὄσσι, ἔ(τ)τεω, ἔ(τ)τεω, acc. ὄστινα, pl. ὄσσιων, ὄσσιοισι, neutr. ὄστινα, ἄσσια, pron. rel. котрий лише, хто тільки, котрий, або хто небудь, той котрий, кожний котрий, котрий, що, хто, який; ὄσσις ἔθ' ἔστιν Ἀχαιὸς ἀνὴρ що се за Ах., щож то за оден той муж Ах. — Neutr. adv. **ὄ(т)σι**, що, для чого, чому, ізза чого.

ὄσιαν, = ὄт' ἄν, гл. ὄси.

ὄсите, ὄт', гл. ἔς τε.

ὄсите, ὄт', коли, як, в часі як, тоді як, відколи; если; що, тому що, позаяк; з ind. при дійсних висказах, з conі. при сподіваних подіях і дійствах, що повтарають ся, (проте і в порівнянях): коли лише, скоро тільки, скільки разів; таксамо з opt. З частицями: ὄсите μή коли (если) не, як би не, хіба що, крім; ὄсите δή, коли-ж, скоро-ж, коли саме, як, або коли вже; ὄсите δή ἔχ коли відтак, скоро-ж, як вже; πρίν γ' ὄсите δή заким, доки, заким не, аж поки не, скорше як, ніж, аж; ὄсите τε, пер і ἄρχ вказує лише на тіснійшу звязь з попередним; ὄсите τε коли то, коли от, коли раз, де саме; εἰς ὄсите κεν аж поки, на той час, коли.

ὄсітэ, adv. иноді, часом, деколи; то — то, будьто — будьто, раз — другий раз, иньшим разом, так і ὄсітэ μέν — ἄλλοτε (ὄт' αὖ), ὄсітэ μέν τε — ἄλλοτε τε.

ὄсітэοισιν, **ὄсітэу**, **ὄсітэω**, **ὄсітэων**, гл. ὄсσις.

ὄси або **ὄси**, conі. (quod), що; тому що, позаяк, длятого що, бо, о скільки; як adv. з superl. ὄсσι τάχιστα як найскорше.

ὄси, **ὄси**, **ὄсина(ς)**, **ὄсис**, гл. ὄсσις.

ὄс-тράлэωс, adv. скоро, швидко, живо, зараз.

ὄс-тρεύс, Отрей, син Димаса, брат Мідона, кор. Фригії Г 186.

ὄс-тρηφэс, З. жвавий, скорий, швидкий, трудящий, пильний, робітний, проворний (Б), вірний (С), θεράποντες, ταμίη; **ὄс-тρηφэс** adv. скоро, чимскорше.

ὄс-триχэс, гл. ἔθριξ.

ὄс-тρινтэйдэс, αс, син Отринтея, Іфітион Υ 383.

ὄс-тρινтэус, ἦс, Отринтей, кор. в Гиді коло Тмольосу в Лідії.

ὄс-тρινтэс, ὄс, ἦ, понука, припука, розказ.

ὄс-тρήνω, (трэ-ω), ipf. ὄс-тρήνων, ὄс-тρήνων, it. ὄс-тρήνεσκον, f. ὄс-тρήνεω, έει, έων, aor. ὄс-тρήνω, conі. З. s. ὄс-тρήνησι, 1. pl. ὄс-тρήνομεν, opt. -αιε, εικαν, ipv. -ον, inf. -ὄс-ναι, а) спонукую, заохочую, наущаю, загіваю, побуджаю, порушаю, розбуджаю, нагаваю, гоню, цькую; γήμχσθαι неволю заміж іти (Б); висилаю велю йти, τινι ὄсδόν в дорогу виляжаю; посиляю α 85, с 40, 360, ρ 306 и.; додаю відваги, упоминаю, взиваю, кажу; б) занимаю ся чим, заходжу ся коло чого, намагаю ся чого, стараю ся о що, πομπήν; прискорюю, приспішаю. — Med. себе нагаляю або загіваю, спішу ся, збираю ся, лагоджу ся, πάλινδε йέναι. Έπ-.

ὄси і **ὄси**, гл. ὄсσις або ὄси.

οὖ, **οὖκ**, **οὖχ**, **οὖкі**, **οὖчі**, не, ні; перечить річ, а в питанях уживає ся, коли ждемо притакуючої відповіді (поппе): хибаж, чи або чиж не, невжеж.

οὐ, pron. pers. gen. sg. також
εἶς, εἶς, εὖ, εἶθεν. dat. οἷ, acc. εἶ,
(sui, eius), себе, вго.

οὐας, ατος, τό, гл. οὐας.

οὐαίοντα, гл. οὐαίοντα.

οὐδας, εος, τό, (οὐδός), земля,
піл, підлога, поміст; земля, рі-
ля, ґрунт, ἀσπετον; οὐδας ὀδᾶς ἐλεῖν
землю гризти зубами, вмерти,
погибнути; οὐδα: Λ 144, οὐδάσδε
до землі, на землю, κ 440, Ρ 457.

οὐ-δέ, οὐ δέ, але не, а не,
і не, але також не, ані не, а
таки не, однак не, навіть не,
хочби, хочби навіть; οὐδὲ γὰρ οὐδέ
бо зовсім не, зовсім не, справді
не; οὐδὲ μὲν οὐδέ але також не,
справді, зовсім не; οὐδέ τι і ніяк,
ніяким чином.

οὐδείς, οὐδενί (οὐδέ, εἷς), жаден,
ні оден, ніхто; οὐδέν як adv.
зовсім не, ніяк.

οὐδενός-ωρος, ον (ὄρα), пустий,
безхосенний, ничвартий, ледачий,
τεῖχεα Θ 178.

οὐδέ πη, adv. і нігде (иньші:
ніяк, зовсім не).

οὐδέ ποδι, і, а нігде, ані де-
небудь, ані нігде.

οὐδέ ποτε, adv. ніколи, навіть
не.

οὐδέ πω, adv. ще не, зовсім
не, ще зовсім не.

οὐδετέρωσε (οὐδέτερος), adv. в
жадну сторону, на жадну з обох
сторін, нікуди, Ξ 18.

(οὐδήεις, ἡεσσα, земський, зе-
мний, ε 334, ζ 125).

οὐδός, οἶα, οὐ, поріг, γήραος по-
ріг старости, старі літа, стар-
рість; οὐδός αὐλειος поріг (брами)
від подвіря, αὐλῆς; μέλιτος, θρύ-
νος, λάνος, γάλλιος, ἕσταός.

οὐδός, зам. ὀδός, ἡ, дорога,
шлях, гостинець, плай, стежка.

οὐθάρ, ατος, τό (uber), вимя;
οὐθαρ ἀρούρης найбільше родюча

або плідна земля, благословена,
молочна (Ρ), (наде тече мід і мо-
локо“).

οὐκ, перед самозв. гл. οὐ.

Οὐκ-ἀλέγων, οντος, троянський
геронт Γ 148.

οὐκ-εἶ, adv. вже не, більше
не, вже більше не, вже дальше
не; οὐκέτι πάργυ вже зовсім не.

οὐκί, adv. зам. οὐκ, не, особл.
на кінці стиха, ἦε καὶ οὐκί.

οὐλαί, αί, (Fελ, мелю), ячмінь
жертівний (цілий), що вго враз
з сіллю мішали і сипали поміж
роги жертівного звіряти γ 441.

οὐλαμός (εἶλω, οὐλος), ε, товпа,
глота, юрба, громада, здвиг, на-
товпи, ἀνδρών.

οὐλε (οὐλος, salve), ipv. prs.
здоров був! будь здоровий, ω 402.

οὐλή, (Fολ, volnus), ἦε, ἡ, ро-
бок, рубок, близна, шрам (Β),
заговна рана, τ 391.

οὐλιος, 3. (οὐλος), погубний,
злочасний, шкідливий, Λ 62.

οὐλο-κάρηνος, густоволосий,
з густим волосем, кучерявий, з
кучерявою головою, з кудерча-
вим волосем (Β).

οὐλόμενος, 3. (οὐλομαι, ελ-λωμι),
погубний, згубний (С), злоча-
сний, проклятий, проклятуций,
поганий (Β. про зілля).

οὐλος, 3. (εἶλος, salvus), а) ці-
лий, повний, ἀρτος, μῆν; б) (FολF,
vellus), густий, вовняний, вовни-
стий, волохатий (Β), γλαῖνα, τά-
πητες; λάχνη густа вовна, так κό-
μα; neutr. οὐλον κεκληγότες силь-
но, голосно; в) (εἶλος, εἶλωμι), по-
губний; ἐνειρος лихий, злоча-
сний.

οὐλόχῃται, αί, (οὐλάς, χέω), жер-
товний ячмінь; пор. οὐλαί і κат-
ἀρχομαι.

Οὐλυμπόνδε, до Олімпу, в О-
лімп, ζ 42. Οὐλυμπος, гл. Οὐλυμ-
πος.

οὐμός, зам. *ὁ ἐμός*, Θ 360.

οὐν, (igitur), отже, -ж, відтак; справді, дійсно, так; проте, задля того, після того; *ἐπεὶ οὐν*, *ὡς οὐν*, скоро-ж, коли-ж, а коли, а як.

οὐνεκα, зам. *οὐ ἔνεκα*, для того, задля того I 505, задля чого, якого γ 61; задля того що, тому що, тим що (К. Б.), за те що (С) A 11, 111, и.; що (як *ἔτι*) ε 216, η 300, υ 309, ο 52, π 330 и.

οὐνεσθε, Ω 241, гл. *ἔνομα*.

οὐνομα, гл. *ἔνομα*.

οὐ περ, adv. зовсім не, Ξ 416.

οὐ πη, adv. нігде; ніяк, зовсім не, ε 140.

οὐ ποθι, adv. нігде.

οὐ ποτε, adv. ніколи.

οὐ πω, adv. ще ні; ніяк, зовсім не Γ 300.

οὐ πώ ποτε, ще ніколи.

οὐ πως, adv. ніяк, ніяким чином, зовсім не; *οὐ πως ἔστι* в річню неможливою, є неможливо, не дасть ся в жаден спосіб, не слід (Б), ніяк не годить ся, з слід. infinit.; *οὐ πως ἔτι ἐΐχεν* ніяк (годі) вже було йому, ніяк вже не міг.

οὐρα, гл. *οὐρον*.

οὐραϊος, (οὐρή), pl. f. -и, волює хвоста, Ψ 520.

Οὐραν-ἰων, ωνος (οὐρανός), а) небесний, що живе в небі; pl. subst. боги небесні; б) сини Урана, Титани E 898.

οὐρανόθεν, adv. з неба; також *ἐξ* і *ἀπ'* *οὐρανόθεν*.

οὐρανό-θι *πρὸς*, перед, т. є. під небом, Γ 3.

οὐρανο-μῆχις, ες (μῆχος), високий аж до неба, що неба сягає, в небо упертий (Б), дуже високий, *ἐλάτῃ*, ε 239.

οὐρανός, *ὁ*, небо, яко простір або звід небесний і мешкане

богів висше етеру (*αἰθήρ*) B 458, α 67, δ 378. Гомер з'ображає небо як мідяну або крицеву півкулю (*σιδήρεος, χαλκeos*), що спочиває на стовпах α 54, γ 2, P 425, велику і простору, *μέγας, εὐρύς* α 67, Γ 364; по небі йдуть своїми шляхами: сонце, місяць і зьвізди, що виривають із Океану на сході а відтак на заході в нього западають, υ 357, Σ 485 и. — *Οὐρανός*, як бог, син Ереба і Гаї, отець Титанів, Киклопів і стораменних велитнів від Гаї, ε 184, O 36.

οὐρεα, *οὐρει*, -εσι, гл. *ἔρος*.

οὐρεύς, *ἦρος*, *ὅ*, мул, A 50 K 84.

οὐρή, *ῆ*, хвіст, κ 215, ρ 302 и.

οὐρίάχος, *ὁ* (οὐρή), долішний кінець, *ἔγγεος*.

οὐρον, *τό* (*ἔρ-νυμι*), просторонь, простір; *ἕσσον ἐν νεῖθ' οὐρον πέλει ἡμίονον* як далекий в простір, що его на полі з'оре пара мулів (не задержуючись і в тим часі як Клітон біг), як далеко сягає склад виораний мулами; *ἕσθ' δίσκον οὐρα πέλοντι* як далекий є простір, що его перебігає кружало.

1. *οὐρος*, *ὁ*, (*ἔρ-νυμι*), вітер (особл. погожий, попутний, користний плавбі); *ἡμενος, ἀπῆμων, κάλλιμος, λιγύς, λάβρος, λιαρός* и.

2. *οὐρος*, *ὁ* (*ἔρος, ἔρην*), дозорець, сторож; оборона *Ἀρχιδῶν* (Нестор).

3. *οὐρος*, *ὁ* (*ἔρος*), границя, межа.

4. *οὐρος*, *εος*, *τό*, гора гл. *ἔρος*.

οὐρός, *ὅ*, рів, канал, B 153.

οὐς (*αἴ, auris*), *τά*, dat. plur. *ὡσίν*, і (як від *οὐας*) gen. *οὐατος*.

pl. *οὐατα, οὐασι*, ухо, ушко.

οὐτάζω, ipf. *οὐταζον*, aor. *οὐτασε*, pf. p. 3. s. *οὐτασται*, pl. *οὐτασμένοις*, і від *οὐτάω* ipv. *οὐτάε*, aor. *οὐτησε*, it. *οὐτήσασκε*, і aor. 3. sg. *οὐτα*.

it. οὐτάσκει, inf. οὐτάμεν(αι), pt. οὐτάμενος, pt. a. p. οὐτήθεις, раню, калічу, бію, вдаряю, виціляю, влучаю, δουρί, ἐγγχεῖ; Κυπρίδα χεῖρα в руку; ἔλκος завдаю рану, раню.

οὐ-τε (neque), adv. і не; οὕτε — οὕτε ані — ані, нї — нї.

οὐτήσασκε, гл. οὐτήσῳ.

οὕτι, гл. οὕ τις.

οὐψιδᾶνός, 3. (οὐ-τις), негідний, ледачий, нікчемний (С), підлий, непотрібний, безвартний, нужденний; subst. труп.

Ὀδύς, асс. -ιν, „Нїхто“, зове себе Одиссей : 366, 408, 455 супроти Поліфема.

οὐ τίς, ніхто, жаден; neutr. οὐ τί, як adv. зовсім не, ніяк не, не; і δ 93.

οὐ τοι, adv. певно не, справді не, авжеж не.

οὐτός, αὐτή, τοῦτο, pron. dem. сей, ся, се, той, та, те, такий; тамтой; οὗτος — ἔς той що; τίς δ' οὗτος — ἐρχεαι οὗος хто ти от се, що сам приходиш?; neutr. ταῦτα (зам. διὰ ταῦτα), тому, проте.

οὕτω(ς), adv. тим способом, в такий спосіб, так, оттак, так собі, так лише; так дуже; так певно, -справді, так зовсім.

οὕχ, перед spir. asp. зам. οὐ. οὕχί = οὕχ, не, нї.

ὀφείλω, ipf. ὀφείλον, med. ὀφείλετο, я винен, я довжний, повинний (Б), належить, маю заплатити; ps. належить ся, χρεῖος.

Ὀφελείτης, Офельет, а) Троянець Θ 274; б) Пайонець Ф 210.

1. ὀφείλλω, я є довжний, повинний, винен, ps. належить ся, χреῖος; ipf. ὀφείλλον, ὀφείλλον, аог. 2. ὄφελον і ὄφελον, я повинен був, мусїв, виражає з αἴθε, εἴθε, ὡς або без того бажанє, що не може сповнити ся; ὡς δὴ ἐγωγ' ὄφελον μάχαρὸς νύ τευ ἐμμεναι υἱὸς ο коли-б я міг бути, о коли-б я

був!; так αἴθ' ὄφελος — ἀδάκρυτος ἦσθαι; ὧν ὄφελον τριτάτην ἔχων ο колиб я мав; ὡς ὄφελος ἐλῆσθαι а лучше-б ти згинув! (Р); μὴ ὄφελος ο коли-б ти був не! лучше-б було не (Р); ὡς δὴ μὴ ὄφελον νικᾶν бодай був не виграв (Б).

2. ὀφείλλω, ipf. ὄφελλε, ὄφелле, ps. ὀφείλετο, opt. аог. ὀφείλλειεν, побільшаю, множу, помножую, наробляю багато (клопоту), завдаю, прибавляю, причиняю, додаю, громаджу, нагромаджую; μῦθον говорю багато; збільшаю, збогачую; вивисаю, піднимаю, підношу, роблю більшим, сильнішим, скріпляю, благословлю, τινά τιμῇ слави кому прибавляю (С); ὀφείλλει: ἐρωτῶν завдає хисту (Р); οἶκος ὀφείλετο розбогатїв (Б).

ὄφελος, τό, хосен, пожиток, користь, зиск; οὐδέν σοι ἔφ. нїнащо не придасть ся; αἴ κ' ὄφελός τι γενώμεθα чи би ми не зробили щось хосенного; ἔς τοι πόλλ' ἔφ. γέμετο був дуже пожиточним, робив багато доброго.

Ὀφελίτιος, Офельтій, а) Грек, що его убив Гектор Λ 302; б) Троянець Ζ 20.

ὀφθαλμός, οὐ, οἶο, ἑ, око, зір, лице; ἔς ὀφθαλμούς перед очн. лице, на очн; ἐν ὀφθαλμοῖσιν перед очима.

ὄφρις, ιος, ιν, ἑ, вуж, гадь, гадука, змія Μ 208.

ὄφρα, а) по ки, доки, як довго, так довго як, а ж, доти аж, доки не, аж коли, з indic. при дійсних висказах, з conі. або opt. при будучих, намірених діланях; б) щоби, з conі. по часї головн., з opt. по часї поб.; коли є услїве, то з ἄν; в) adv. через якийсь час, міжтим, тимчасом, якийсь час Ο 547.

ὄφρυβεις, -έεσσα, горбоватий, або положений на пороговинах (терасах), гористий, Τίλιος X 411.

ὄφρυβς, ὄρος, ἡ, асс. pl. -ῶς, а) брова; б) пороговина (тераса), височина, край або беріг горбка, горбок, вершина.

ὄχ(α), adv. дуже, багато, о много, саме, якраз, що (н. пр. найліпший).

ὄχέεσκον, гл. ἐχέω.

ὄχεοφι, гл. ἐχρς.

ὄχευ-ηγός, ὄν (ἐχέτωс, ἄγω), що рів копає, бере, вибирає, ἀνήρ.

ὄχεύς, ἦρος, ἦα, ἐ, а) засув (що ним брами замикали), замок, ἐπημοιβοί; б) ремінь (при шоломі); спряжка (від пояса), записка, застяжка, застібка.

ὄχέω (ἐχ-ω), εἶν, ipf. it. ἐχέεσκον, med. 3. s. ἐχέιτο, f. -ήσονται, aor. ἐχήσατο, несу, ношу, зношу, терплю, οἰζύον, κληδὸν μύρον, ἄττην; іграю, бавлю ся, νηπιάκς займаю ся дитинними річами. Med. даю ся нести, їду, йду, спішу, перебігаю (Б), κάρμασιν по філях, через Ф.; νησίῳ пливу; ἴπποι ἀλλεγεινοὶ ἐχέεσθαι що ними тяжко правити, кермувати, поводити.

Ὀχίσιος, Охезій, Айтолієць, отець Періфаса E 843.

ὄχθέω, aor. ὄχθησαν, pt. ἐχθησας, я в неохотний, зажурений, печальний, журливий, маркотний, гнівний, сердитий, загніваний, хмарний, прикрий, сумний, засмучений, зворушений.

ὄχθη, ἡ, dat. pl. -ησιν, беріг, край, кінець.

ὄχλέω, движу, кочу, ὑπὸ ψηφίδες ἐχλεύονται (prs. p. 3. pl.) котять ся, несуть ся, Ф 261.

ὄχλίζω, opt. aor. 3. pl. ἐχλίσσειαν, двигаю, підношу, рушаю з місця, зрушую, ἀπ' οὐδενος ἐπ' ἄμαξαν.

1. **ὄχος** (Fεχ, veho), pl. ἐχεα, τά, -έων, -έεσαι і ἐχέσει, віз, теліжка (P), брика.

2. **ὄχος** (ἐχ-ω), pl. ἐχσι, охорона, захист νηδῶν, ε 404.

ὄψ, ὀπίς, ἡ (Fεπ, vox), голос, ἐλίγη тихий; бесіда, мова, слово; блекіт, стрекот (P. про саранчу); крик.

ὄψέ, adv. пізно, пізніше, опісля, не скоро, довго потім, накінець.

ὄψείω (ὄψ-ομαι), бажаю видіти, побачити, ἀντήс E 37.

ὄψι-γόνος, ον, (ὄψέ, γόνος), пізно, пізніше, потім уроджений, пізніший; ἀνθρώποι і без того, потомки, наслідники, будучі люди (P). нащадки (Б).

ὄψιμος, ον (ὄψέ), пізний, що пізно приходить, пізно сповняє ся, τέρας B 325.

ὄψις, ιος, ἡ (ὄψομαι), зір, очи; ὄψει ἰδεῖν очима; лице, погляд, вид, вигляд.

ὄψι-τέλεστος, ον (τελέω), пізно сповнений, що пізно сповняє ся, τέρας B 325.

ὄψομαι, fut. до ὄρω.

ὄψον, τό (ἐψω), страва (всяка, печена або варена, що їсть ся до хліба, як: мясо, риби, ярина и.); перекуска, закуска.

II.

πάγεν, **πάγη**, aor. від πήγνυμι.

πάγ-ος (πήγνυμι), ἐ, скеля, шовб, обрив, піскова наспа; лише pl. ε 405, 411.

παγ-χάλλεος, ον, (πᾶν), цілий епигевий, цілий мідяний або мідний, весь із чистої міді (Б), цілий з міді, з ковані, ἄορ, ῥόπαλον.

πάργαλλος, *ον*, цілий мідяний, міднокований, спижевий, *κυνέη*.
παυχρόσεος, *ον*, (πᾶν), цілий, або зовсім золотий, щирозолотий, *θύσανοι* В 448.

πάγχυ (πᾶν), *adv.* зовсім, до нащаду, до ноги, основно.

πάθε, *παθέειν*, -*ησθα*, гл. *πάσχω*.

παιδ-νόс, З. дитинний, дитинячий, в хлопчачім віку, зовсім молодий, ще хлопчиком (Б).

παιδο-φόνος, *οιο*, що убиває діти, Ω 506.

παίζω (*παίδ*), -*ουσι*, -*όντων*, *ipf.* *παίζομεν*, *ipv.* *αοг.* *παίσατε*, граю ся, жартую, забавляю ся, граю, бавлю ся, *σφαίρη* граю в мяча; танцюю ϑ 251, ψ 147.

Παιήων, *ονος*, Пайон, лікар богів, δ 232, Ε 401; лічить Гадеса і Ареса.

παιήων, *ονος*, *έ*, а) похвальна пісня (в честь Апольона), або пісня подяки; б) побідна пісня, радісна п.

Παίονες, *οί*, Пайонці, мешканці Пайонії, в рівнинах Македонії і Тракії над Стримоном і Аксиєм, троянські союзники, В 848, К 428 п.: *ἀγκυλοτόμοι, δολιχεγγέες, ἱπποκροιστάι*.

Παιονίδης, син Пайона, Атастроф Λ 339.

Παιονίη, Пайонія, гл. *Παίονες*.

пαι-пᾶλ-όεις, З. (пᾶλλω), високий, стрімкий, шпильястий, що піднімає ся в гору; крутий, нерівний, шерехатий, кам'яний, каменистий, непрохідний *ὄδος*, *ἔρος*; скалистий, скельний, гористий, шпильястий (про острови).

παῖς, або *παῖς* (*puer*) *έ*, *ή*, *παίδος*, -*δί*, *παῖδα*, *voc.* *παῖ*; *dat. pl.* *παῖσι*, *παίδεσσι*, дитя, дитина, хлопцець, дівчина; син, дочка, донька Α 20, δ 263; молодець, па-

рень, дівця, дівка; *adi.* *παῖς* *συφορβός* молодий; *παῖς* *παίδος* син дочки, внук.

Παι-σόс, Пайз, гл. *Ἀπαισός*.

пαι-φάσσω (*φακ*, *φάος*) блискаю, поблискую, осліпляю; (иньші: наче блискавка ту і там являю ся) В 450.

παλάζω, трясю, потрясаю; *ipv.* *pf.* *m.* *πεπάλασθε*, *if.* -*άσθακ*, велю для себе трясти, *κλήρω* *πεπάλασθακ* кидати жереб : 331, Н 171.

пᾶλαι, *adv.* колись, давнійше, давно, від давних часів, із давна, бувало, передше, вже давно, вже перше, вже передтим.

пᾶλαι-γενής, *έс* (*γένης*), старий, постарілий, в літах, підхожий, старезний, віковий, *γρηῦс*.

пᾶλαι-ός (*пᾶλαι*), З. *comp.* -*ότερος*, старий, давний, віковий, старенький, старинезний, підхожий, минувший, давнійший, колишній, *Ἦλος*, *ξείνος*, *οἶνος*, *νῆες* п.

палаи(σ)-μοσθνη, *ή* (*παλαίω*), дужанє, боротьба, бороте, борба, штука дужаня.

палаио-τήс, *έ* (*παλαίω*), борець, борбник, дужинник, дужак Θ 246 *plur.*

палаи-φατος, *он* (*φημι*), давно висказаний, давний; *δρῦс* казочний, що в казці.

пᾶлаіω, (*пᾶλη*), *f.* -*σεις*, *ipf.* *ἐπάλλωκον*, *αοг.* *ἐπάλασεν*, борю ся, дужаю ся, стинаю ся (Б), *τινί* з ким.

пала́μη (*palma*), *ή*, *gen.* і *dat.* *παλάμηρι*, долоня, рука, кулак.

παλάσσω, *inf. f.* -*ξέμεν*, *pt. pf.* *p.* *πεπαλαγμένον*, *plpf.* *πεπάλακτο*, обрискую, забрискую, валяю, замураю, замержую, каляю, закаляю, засквернюю, з'огиджую, обнуряю, занечищую чим, *αἷματι*; *ἐγκέφαλος* *πεπάλακτο* т. в. кровю; *πεπαλάχθαι*, -*άλαχθε*, : 331, Н 171, гл. *παλάζω*.

πάλη, ἡ (πάλλω), дужанє, боротьба, бороте, борба.

παλίλ-λογος, ον (λέγω), знов, назад, наново зібраний або забраний; neutr. adv. **παλίλλογα** ἐπαγγείρειν назад відбирати (най, добичу) і зносити A 126.

παλιμ-πειτής, ἐς, (πέτομαι), neutr. як adv. назад, ε 27, II 395.

παλιμ-πλάζομαι, лише ps. pt. aor. **παλιμπλαρχθεῖς**, назад, або знов блукаю ся, збиваю ся з дороги; σ' οὐτι παλιμπλαρχθέντα δῖω ἢ ἀπονοστήσειν думаю, що ти не блукаючись вдруге (знов, більше) назад домів вернеш; ἄμμε παλιμπλαρχθέντας δῖω ἢ α. що ми, знов (вдруге) наблукавшись назад вернемо; інші: що ми прогнані, або тяжко навіщені (пошестію і неудачами) вертатимемо.

παλιν, adv. назад, взад, знов; π. ποίησε γέροντα знов або назад перемінила в старця; π. λάξασθαι μῦθον назад взяти т. в. инакше говорити як перше, гл. λάξομαι; παλιν ἐρέειν перечити, противити ся; π. τρέπειν відвернути (назад); π. δοῦναι віддати; ἢ παλιν знов назад.

παλιν-ἀγρετος, ον (ἀγρέω = ἀιρέω), відкличний, зворотний (С).

παλιν ὄρμενος, ον (ἔρ-νυμι), повертаючи, назад поспішаючи, знов або наново нападаючи.

παλιν-ορσος, ον (ἔρ-νυμι), що назад біжить, або відскакує; π. ἀπέστη відскочив, взад скочив.

παλιν-ῆτος, ον (τίνω), відпачений, покараний, пимщений, відомщений, ἔργα.

παλίντονος, ον (τείνω), пружистий, тугий (Р), τόξα φ 11, Θ 266.

παλιρ-ρόδιος, ον, що назад пливе, відбиває ся (від берега), κῆμα филя, що назад набігла, назад хлинула (В).

παλιώξις, ιος, ἡ (θιόκω), новий напад, напір, заціпка, погоня.

παλλάκις, ἴδος, ἴδι, ἡ, любовниця, рабиня (В).

Παλλάς, ἄδος (πάλλω, що вимахує егідою, еписою), Палада, прізви. Атени, α 125, Α 200, и.

πάλλω, ipf. πάλλον, aor. 3. sg. πῆλε, inf. πῆλαι, aor. med. 3. sg. πάλτο, махаю, вимахую, кидаю, мечу, вержу, δοῦρα, ἀίχμην, λίθον и.; трясю, стрясая, потрясаю κλήρους ἐν κυνέῃ; χερσῖν на руках гоюдаю, колишу Z 474. — Med. порушаю ся, тручаю ся, ударяю ся ἐν ἀσπίδος ἀντιῖ ο беріг щиту; παλλομένη κραδίην з бючим, дрожачим серцем; πάλλεται ἦτορ ἀνὰ στόμα серце бє ся, стуккає, скаче аж до рота, „мало не вискочить, аж дух запирає в роті“; кидаю жереб, O 191; πεπάλασθε, πεπαλέσθαι, гл. παλάξω. 'Ανα-, ἐκ-, κατα-.

Πάλμυς, ὄος, Пальмій, Асканець, N 792.

πάλλω, aor. m. гл. πάλλω.

παλύνω, ipf. (ἐ)παλυνε, pt. aor. παλύνας, сиплю, посипаю, присипаю, насипаю, ἀλφита; припорошую, покриваю, χιών. 'Επι-.

παμ-μέλας, αйна, ἄν (πᾶν), зовсім, або цілий чорний, ταῦροι, εἶς.

Πάμμων, ονος, син Пріяма.

παμ-пᾶν, adv. зовсім, конечно, цілком.

παμ-ποιкіλος, ον, цілий вишнваний, мережаний, гарно ткааний, богато украшений, πέπλοи.

παμ-πρωτος, ον, найперший зі всіх; π. adv. **παμπρωτον**, **παμπρωτα**, найперше, передовеім.

παμφαίνω (φαίνω red.), conі. 3. s. -ησι, ipf. 3. pl. **πάμφαινον**, блистїю, ясно сьвічу, кидаю ясні лучі, блищу, сияю, вилискую ся, χαλκῷ мідію, від міді,

στήθεσι з білими (відкритими) грудьми А 100.

παμφάνω, pt. -έων, έωσα, pl. έωντες, pt. як adī. блискучий, ясний, блистучий, блискотливий, яскравий, миготливий, яркий, ηέλιος, λέβης, αγγη, φλόξ.

πάν-αγρος, εν (αγγη), що все ловить, хватає, спіймає, займає, λίνον E 487.

πάν-αιθος, 3. (αίθω), dat. pl. -ησιν, цілий блискучий, дуже лискучий, κέρυξ E 372.

πάν-αίολος, εν, дуже лискучий, -мінявий, -мінливий, -миготливий, яскравий, пестрий; (хисткий, гнбкий, мягкий, гнучкий, вигинчастий).

πάν-άπалος, εν, дуже ніжний, д. тендітний (Б), v 223.

πάν-άπολιμος, εν, зовсім, або дуже нещасливий, безталанний.

πάν-άργυρος, εν, цілий, весь срібний.

πάν-αφ-ήλιξ, υκος, зовсім без ровесників, без товаришів; π. παϊδα τιθένα зовсім позбавити дитину товаришів.

Пан-άχαιοί, всі Ахайці, Пан-ахайці, α 239, ξ 369, ω 32, В 404, Η 73, и.; пор. Άχαιοί.

πάν-άωριος, εν (ώρη), що ему не судилось дійти до своїх літ, що скоро вмирає, παίς, Ω 540.

παν-δάμνωρ, ορος, δ (δαμάω), що все поконує, одоліває, υπνος.

Пан-δάρεος, Пандарій, син Меропа з Мілету на Креті; про его найстаршу доньку Аедону пор. τ 519; про другі доньки, що їх гарші пірвали υ 66.

Пан-δάρος (δέρω), Пандар, син Лікаона, під Троєю стояв на чолі Лікійців з Зелєї; знаменитий лучник, що зранив Менелая і через те перешкодив заключити мир Δ 88, его убив Діомед.

пан-δῆμος, εν (δήμος), що у-скюди, або скрізь по людях вештаєть ся, в цілій громаді, усім відомий (Б) πτωχός, σ 1.

Пан-δίων, ονος, Грек, товариш Тевера Μ 372.

Пан-δοκος, Пандок, Троянець, що его убив Аянт Λ 490.

Пан-έλληνες, всі Гелени, Β530.

πάν-ήμαρ, (через) цілий день, весь день Α 592.

пан-ημέριος, 3. (ήμερη), цілий або весь день, за день.

Пан-θοΐδης, син Пантоя, а) Пулідам Ν 756, E 450; б) Евфорб Π 808, Ρ 81.

Пан-θοος, θου, ω, Пантой, син Отрія, отець Пулідама і Евфорба, жрець Апольона в Дельфах; Антенор забрав его з собою, а Пріям поставив жрецем Апольона в Трої Γ 146.

пан-θυμᾶ-δόν, adv. зовсім в гніві, з великим гнівом, сердито, завзято, σ 33.

пан-νύχιος, 3. і πάννυχος, εν (νύξ), (через) цілу ніч.

пан-ομφαίος, έ, (ομφη), податель, або справник всіх віщунських знаків, віщби, ворожби, що все звіщає, всевіщий Θ 250.

Пан-опεύς, ηρος, Панопей, а) місто в Фокиді над Кефіссом λ 581, В 520, Ρ 307; б) отець Епея Φ 665.

Пан-όπη, Панопя, русалка.

пán-ορμος, εν, всюди осмотренний в пристановиска, де скрізь добре причалити, з вигідними пристановищами, λμην v 195.

пán-όψιος, εν (όψις), для всіх видний, перед очима всіх, έρχος έλσυσσ φ 397.

пан-σύνδη (σύνω), adv. дуже покwapно, дуже скоро, з цілим жаром, поривом, з цілою ревностію, або також: з цілою силою.

πάντη, або **πάντη** (πᾶς), adv. всюди, скрізь, на всі сторони, по всіх усюдах.

παντοθεν (πᾶς), adv. зі всіх сторін, з'усюди, з'усейль, від усюди (B), зі всіх усюдів, або місцець, § 270, N 28.

παντοῖος, 3. (πᾶς). всілякий, всякий, різнородний, ріжний, ріжнومانітний; θεοὶ παντοῖοι τελέθοντες ріжні, всілякі подоби приймаючи, в ріжній подобі (являючись).

παντοσε (πᾶς), adv. на всі сторони, всюди, скрізь, по всім усюдам, довкола.

παντως (πᾶς), adv. зовсім, взагалі, загально; οὐ πάντως зовсім не.

πᾶν-υψέριστος, 3. зі всіх найвищий, найвище, найдалше.

πᾶν-ύστατος, 3. зовсім, або зі всіх послідній, останній.

παλλάξω, зову батьком, E 408.

πάλλα, voc. батеньку, таточку.

παλταίνω, aor. πάπτηνε, pt. -ας, озираю ся, оглядаю ся, скрізь сліджу, смотрю, придивляю ся, зорю (B), поглядаю, позираю докруги, скрізь, оглядаю ся на всі сторони, за ким, *Μηχάονα* за М.; також *ἀμφὶ ἔ, ἀνά, κατὰ τι*; *δεινόν* странно споглядаю докруги. 'Απο-.

πάρ, скороч. а) зам. *παρά*, перед *δ, π, υ*, рідше перед иньшими співзвучками; б) зам. *πάρεστι* I 43; = *πάρεσι* A 174.

παρά, пар і **παράι**, 1) adv. притім, при нім, побіч, поруч із ким, на тім, в тім; 2) праер. коло, при, у: а) з gen.: від боку; *παρά νηός*; *παρ' ἀγ.* Тіθώνοю від боку; *παρά μηρού* від, зпід боку, що у боку (K); *παρ' ἀσπίδος* зпід щита Δ 468. — б) з dat. при, попри, побіч, поуз, коло, у, *παρά νηυσί, ἔχουσιν*; над (рікою); *παρά μνηστῆρων ἀείδειν* перед; *παρ'*

αὐτοῖσι νεῖκος брєїтх: проти них, з ними; *παρ ποσὶ* при ногах, перед ноги; в) з acc. α): при, саме при, біля, поруч, край, коло *παρά μᾶζον βάλλειν, παρ' ὄμον*; так *στῆσαι, τιθέναι, ἵσθαι* н.; β) до, ід, ієнαι, *ἔρχεσθαι* *παρ* *Μενέλαον*, *παρά νῆας* до; попри, при, понад на, з до в ж *παρά θιν' ἄλλος, θαλάσσης*; γ) образowo: над, понад, против: *παρ δύναμιν* над силу; *παρά μοῖραν* проти чемности, що не годить ся, в злишне, не яло ся, не належить ся, нерозумно. — Те саме значіне має *παρά* в зложених, а крім того: пере-.

πάρα, також **пάρ**, анастроф. зам. *παρά*, коли стоїть по слові як adv.; також замість *πάρεστι* або *πάρεσι* ε, ε ту; *πάρα τοι δίφρος* тут в віз, от тобі і бричка (B); *πάρα σοι* залежить від тебе, як ти хочеш.

παρά-βαίνω, ipv. *παρ δὲ βαίνέτω*, pt. pf. *παρβεβαώς*, іду побіч, стаю, виступаю (на віз); в prf. стою при кім, або побіч кого на возі.

παρά-βάλλω, кидаю перед ким, даю, насилаю, підсилаю. Med. наражаю, виставляю, *ψυχὴν παραβαλλόμενος πολεμίζειν* виставляв душу на бої (P), жите наражав у борбі I 322.

παρά-βάσχω, лише ipf. 3. sg. *παρέβασκε*, стєв побіч него (як войовник), A 104.

παρα-βλήδην (βλέειν), adv. з притинкою, досадливо, з досадою, *ἀγορεύω* кидаю колюче, кусливе слово Δ 6.

παρα-βλώσκω, pf. *παρμέβλωκε*, іду побіч, іду по чийй стороні, помагаю, *τινί* Δ 11.

παρα-βλώψ, ὄπας (βλέπω), що з боку або косом споглядає, косокий, I 503.

παρὰ γίγνομαι, я є присутній, є при чім, *δατί*, ρ 173.

παρὰ δαρθάνω, аог. 2. *παρέδραθεν*, inf. *παραδράθειν*, сплю біля кого *μοι*, *φιλότητι*.

παρὰ δέχομαι, аог. *παρεδέξατο*, приймаю, одержую, відбираю, τί *τινος* щось від когось *Ζ* 178.

παρὰ δραθέειν, гл. *παραδραθάνω*.

παρὰ δραμέτην, гл. *παρატρέγω*.

παρὰ δρώω, 3. pl. *παραδρώωσι*, роблю, служу, услугую, працюю, *τινί* у кого, *кому* *ο* 324.

παρὰ δύω, inf. аог. 2. *-δύμεναι*, виняваю, пересуваю ся побіч, вкрадьком переходжу, перекрадаю ся, *Ψ* 416.

παρὰ αἶδω, єспіваю, присьпіваю, *τινί* кому, перед ким, *χ* 348.

παρὰ αἶρω, піднімаю побіч; аог. *pass.* *παρήέρθη* *κάρη* голова повисла на бік *Π* 341.

παράι, гл. *παρά*.

παράι βέτης (*βείνω*), *έ* (що стоїть при візнику) борець, войовник *Ψ* 132.

παραιπέιθω, *-θοῦσα*, гл. *παραιπέθω*.

παρὰ αἰσῖος (*αἶσα*), зловістний, що лихо віщує, некорисний.

παρὰ αἶσσω, аог. *παρήξε*, *αυ*, перелітаю, лечу побіч, перебігаю, *τινὰ* перед ким, коло кого, *ἐπί νῆας* перебігаю до суден.

παραιφάμενος, гл. *παράφημι*.

παράι φασис (*φημί*), *ή*, рада, заохота, намова, напостановлення; *мана*, примана, принада, *Ξ* 217.

παρὰ κάββαλε, аог. 2. від *παρὰ καταβάλλω*, скидаю, кладу, складаю *ἕλην*; закидаю, закладаю, *ζῶντά* *τινι*.

παρὰ καταλέγομαι, аог. 3. s. *παρὰ κτέλετο*, кладу ся, або спочиваю побіч кого, при ким *τινί*.

παρὰ κειμαι, ipf. *παρέκειτο*, iter. *-κέεσκετο*, лежу, стою побіч, коло, при *τραπέζῃ*; *ὄμῳ* *παράκειται*

маєте до вибору, вам зоставть ся одно з двох (Б), *χ* 65.

παρὰ κίω переходжу, йду побіч, *Π* 263.

παρὰ κλίδόν (*κλίνω*), *adv.* *виминаючи* (правду), відбігаючи від правди, проти правди, *εἰπέιν*.

παρὰ κλίνω, pt. аог. *-κλίνας*, склонюю, на бік схиляю *κεφαλήν*; *виминаю*, обходжу, бокую, збочую, йду боком, побіч.

παρὰ κοίτης, *έ* (*κοίτη*), муж, чоловік.

παρὰ κοιτις, *ιος*, *ή*, (*κοίτη*), *dat.* *-κοίτι*, жінка, подруга.

παρὰ κρεμάννυμι, pt. аог. *-κρεμάσας*, звішую на бік, на діл, *χεῖρα* *Ν* 597.

παρὰ λέγομαι, аог. 3. s. *παρὰ λέξατο*, *coni.* *παρὰ λέξομαι*, кладу ся побіч кого; *ἐν φιλότητι* сполучаю ся.

παρὰ μείβομαι, ipf. *-ημείβετο*, pt. аог. *παρὰ μείψαμενος*, переходжу, переїзджая, *τινὰ* коло кого, минаю, поминаю кого *ζ* 310.

παρὰ μένω, ipv. *παρμένετε*, inf. *παρμενέμεν*, аог. *παρέμεινε*, від *παρὰ μίμνω* ipf. *παρέμινε*, остаю, *видержую*, витреваю, *τινί* при ким; *οὐ δὴν* *παρέμινεν* не довго гаяв ся, *ждав*.

παρὰ μῦθεομαι, opt. аог. *-μυθησαίμην*, inf. *-ασθαи*, *намовляю*, спонукую, заохочую, загіраю, раджу, даю раду, дораджую, *Ι* 417, *τινί* комусь, *і* з inf.

παρὰ νη(ν)έω (*νέω*), ipf. *παρ-ενή(ν)εον*, *накладаю*, *нагромаджую*, *σίτον ἐν κανέοισιν*.

παρὰ νήχομαι, f. *-νήξομαι*, *пливу* побіч (берега), *перепливаю*.

παρὰ αντιά, *adv.* *боком*, з боку, на бік, *Ψ* 116.

παρὰ ἀψίφω, аог. *παρήπαρε*, *обманюю*, зводжу, надаю (Б), *намовляю*, *заманюю*, *обдурюю*, *Ξ* 360; *осібно* *ξ* 488.

παρα-πέιθω, coni. aor. 2. red. *παραπεπίθῃσι*, pt. *παραπεπιθών*, *παραπεπιθοῦσα*, намовляю, вговору ю когось (Б), спонукую, наклоню; обманю, підманю, ξ 290, γ 213; приєдную, порушаю, переконую, власкавлю, придобрюю, φρένας, τινὰ ἐπέεσσιν.

παρα-πέμλω, aor. 3. s. *παρέπεμψε*, переводжу, виношу (Б).

παρα-πλάζω, aor. *παρέπλaxε*, pt. *παρπλάxεσσα*, aor. p. 3. s. *παρπλάxθη*, збиваю з дороги, τινός від чого, кого, заносу геть від; νόημα *παρέπλaxεν* розум помутила (Б); pass. *παρπλάxθη* іός на бік відлетіла, відскочила.

παρα-πλήξω, ηγος (*πλάxω*), власт. змиваний, підмиваний, проте: плоский, пологий, рівний, низький, пликосватий.

παρα-πλώω, sync. aor. 3. s. *παρέπλω*, пливу біля, перепливаю побіч, μ 69.

παρα-πνέω, coni. aor. 3. sg. *παρπνεύση*, вію побіч, вію з боку, провіваю, продуваю, пробираю ся, шугну.

παρα-ρηγίος, 3. що дає ся намовити, що еклоняє ся (P), ἐπέεσσιν словами, що дає ся навести до чого, усмирити, власкавити, приступний; neutr. pl. *παρρηγιά*, намова, захохота, порада, напомин, напоминанє, остерога.

παρα-σιᾶδόν (*παρίστημι*), adv. приступаючи, веіх обходячи.

παρασιαίης, -σιάς, -σιήσεσθαι, гл. *παρίστημι*.

παρα-σφάλλω, aor. 3. s. *παρῆσφαλεν*, на бік відтручаю, відвертаю, спихаю, збиваю з дороги, на бік відбиваю, ἐιστόν.

παρασχέμεν, if. aor. від *παρέχω*.

παρα-τανύω (*τείνω*), aor. *ἐτάνωσσε*, розкладаю, заставляю, поставляю перед, побіч, *τράπεζαν*.

παρα-τεχταίνομαι, opt. aor. -*τεκτάνω*, аито, перероблюю, пере-мінюю; ἔπος *παρτεκτάνω* виду-мав би, вигадав би неправду, нісенітницю сплів би (Б); ἄλλως роблю інакше, пере-мінюю.

παρα-τίθημι, 3. s. *παριθεῖ*, f. *θήσομεν*, ipf. *ἐτίθει πάρα*, aor. *παρέθηκα*, 3. pl. *παρθεσαν*, coni. *παρθεῖω*, opt. 3. pl. *παρθεῖεν*, ipv. *παράθεις*, opt. aor. m. *παρθείμεν*, -*θεῖτο*, pt. *παρθέμενοι*, кладу, -ставляю, -заставляю, -поставляю побіч, коло, перед ким, *τράπεζαν*, *δαῖτα*; даю, передаю, подаю, наділяю чим, *δύναμιν*. Med. кладу, ставляю побіч себе, перед собою *δαῖτας*, приставляю собі; заставляю *ὑμῖν δαῖτα*, або справляю, виправляю; *κεφάλας*, *ψυχάς* наражаю, підставляю, накладаю, не жалію (Б), важу.

παρα-τρέπω, pt. aor. -*τρέψας*, на бік звертаю, боком минаю, ἐκτός ὁδοῦ поза дорогу; aor. m. *παρὰ δὲ οἱ ἐτρέπετο*.

παρα-τρέχω, aor. 2. *παρέδραμον*, 3. du. *παρδραμέτην*, opt. 3. s. -*δράμοι*, біжу побіч, боком, перебігаю біля, минаю; перевисшаю, переганяю, перестигаю, беру верх, *πέδεσσιν* в бігу.

παρα-τρέω, aor. *παρέτρεσαν*, сполошений скачу на бік, в бік (про коний), E 295.

παρα-τροπέω, заєдно сходжу з дороги, бокою, τι — *παρτροπέων ἀγορεύεις* по що се говориш притворюючись (незнайком), так чогож хитрить, прикидать ся (Б).

παρα-τροπιάω, -ωσι, обертаю, пере-мінюю; примиряю, приєдную, прихилию (P), *θεοῦς θεῖεσσι* I 500.

παρα-τυγχάνω, ipf. -*τύγγανε*, якраз на те приходжу, надходжу на що, я в случайно, або якраз при тім, τινὶ A 74.

παρ-ανδάω, ірв. **παράδω(ε)**, рт. аог. -δήσας, говорю, кажу, мовлю, промовляю, **τινά μύθοις ἀγανοῖσι** до кого ласкавими словами; **θάνατον** потішаю задля смерті; **ταῦτα** раджу, намовляю до.

παράδι і **παρ-αντόδι**, на тім самім місці.

παρ-φεύγω, іnf. аог. 2. **παρ-φύγεις**, утікаю, з **adv. τῆ** туди, тут **μ. 99**.

παρά-φημι, рт. аог. м. **παρά-μενος**, **παριφάμενος**, іnf. **παρῆσθαι**, раджу, дораджую **A 577**; **med.** намовляю, заохочую, прикляню (Б), **ἐπέεσσιν**; успокоюю, вмовляю, задурюю, піддурюю (Б), **μνηστῆρας π. 286**; **παριφάμενος** усмиряючи, успокоюючи; **пор. παρείπον**.

παρ-φθαίω, **coni.** -φθαίησι, рт. аог. **παρῆσθας**, м. -φθάμενος, випереджаю, перевишаю, перестигаю, переходжу, **τάχει**, **πόδεςσιν** в бігу, бігом.

παρβεβαώς, гл. **παρβαίνω**.

παρδαλέη, **ή**, шкіра парда, пардова.

παρδαλις, **ιος**, пард, тигр (Б).

παρέασι, 3. pl. від **παρείμι**.

παρέδραθεν, гл. **παράδραθάνω**.

παρ-έξομαι, ірв. -ξέω, ірф. **παρέ-ξέτο**, присідаю ся, сідаю, або сиджу побіч, біля, при. **τινί ξ. 448**.

παρέθηκα, аог. від **παράτιθημι**.

παρειή, **ή**, лице, щока; лише **plur.**

παρείθη, аог. **pass.** від **παρίημι**.

1. **παρ-εμι** (**εἰμι**), **πάρεστι**, -εσθε, -έσσι, **орф.** -εἶη, **іnf.** -έμμεναι, -εἶναι, **рт.** -εῶν, **ірф.** 2. **с. παρῆσθαι**, 3. **παρῆγ**, 3. pl. **πάρεσθαι**, **f.** -έσσομαι, -έσται, а) я є при тім (**чім**), ту, я є присутній, є в чім, при чім, **μάχη**, **μήλοισι**; беру участь; з **dat.** **τινί** я є у кого, пробуваю, живу з ким; б) стою при кім, помагаю, я є помічний, підпомагаю,

ν. 393, **Σ. 427**; я є готовий, є для **δωρέεσσι**, **находжу** ся **подостатком**; **παρέντα** все, що є, чим хата богата, **запас**; **τοὶ τρεῖς τόσσα** **πάρεσται** **δῶρα** **буде** тобі в **трьох** **стільки** дарунків (С); **εἴ μοι δύναιμι** **παρείη** **коли-б** в мене була, **коли-б** мені сила; **ὅση δύναιμις γε** **πάρεστι**: скільки сили маю (Р), о скільки се в моїй змозі, по змозі моїй.

2. **παρ-εμι** (**εἰμι**), рт. **παριών**, -ιούσι, **переходжу** біля чого, **приходжу**; **μή ἐ λάθοι** **παριών** **щоби** не прийшов **непостережено**, **що-б** не явився **несподівано** (Б).

παρ-εἶπον (**def. аог. 2.** до **παρῆσθαι**), рт. **παρείπων**, **οὔσ(α)**, **coni.** **παρείπη**, **намовляю**, **наклонюю**, **спонукуюю**, **τινά**, **A 555 Z 337**; **заохочую**, **загріваю**, **промавляю**; **раджу**, **дораджую**, **αἵσιμα**; (в арзі **παρ-**).

παρ-έξ і **перед** **самозв. παρ-έξ**, 1) **adv.** **побіч**, **біля**, **мимо** (Б) **чого**, **боком**, **у бік** (Б) **ε. 439**, **попри**, **близько** **при**; **ὅσα π.** **відіхнув** **назад**; **крім** **того**, **ξ. 168**, **понад** **те**, **εἰπεῖν**, **ἀγορεύειν** **не по правді**, **не до річи**, **минаючись** з **правдою**, **проти** **правди**, **говорити** **небилицю**, **ложно**, **нерозважно**, **нерозумно**, **комусь** в **супереч**; 2) **праер.** а) з **gen.**: **поза**, **за**, **зовні** **побіч** **або** **перед**, **на боці**, **не далеко** **від**. — б) з **accusat.**: **побіч**, **попри**, **поуз**, **коло**, **παρὲκ νῆσον**; **через**, **наскрізь**; **проти**, **без**, **παρὲκ νόον** **проти** **розумови**, **нерозумно**; **π.** **νόον ἤγαγεν** **помутив** мені **розум**; **за**, **поза**, **на другий бік**, **I 7**; **π.** **Ἀχιλλῆα** **за** **плечима** **Α.**, **без** **відомости** **Α.**

παρεξέσκετο, гл. **παράκειμαι**.

παρ-εκ-προ-φεύγω, **coni.** аог. 3. **с.** -φύγησιν, **утікаю**, **виминаяю**, **оминаю**, **пропадаю** (**нагорода**).

παρ-ελαύνω, f. 2. s. -ελάσσεις, аог. -ήλασε, -έλασε, переїзджаю, пливу побіч, перепливаю, проїзджаю мимо (Б) νηί; доганяю, переїмаю, минаю, виминаю, переганяю, перестигаю, τινά ἵπποισιν.

παρελθέμεν, гл. *παρέρχομαι*.

παρ-έλκω, ірф. m. *παρέλκωτο*, тягну на бік, побіч чого; перетягаю, зволікаю, проволікаю ε 111, відмагаю ся, пиню. Мед. тягну, притягаю до себе, заманною хитро, δῶρα виманною, видурюю.

παρέμμεναι, гл. 1. *πάρεμι*.

παρενήγεον, гл. *παρηνηγέω*.

παρέξ, гл. *παρέν*.

παρ-εξ-ελάω, -ελαύνω, іф. -εξελάω, -ειν, сопі. аог. 2. s. -ελάσθησθα, 3. pl. -ελάσωσι, пливу побіч, перепливаю, переїзджаю, проїзджаю мимо (Б); гоню побіч, минаю.

παρ-εξ-έρχομαι, іф. аог. 2. -εξελεθείν, сопі. -ελεθη, рт. -ελεθούσα, виходжу побіч, попри, переходжу побіч, πεδίον через; Δίος νόον переступаю, обходжу (Б), нарушаю, обманною, ошукую.

παρέξω, гл. *παρέχω*.

παρεόντων, гл. *πάρεμι*.

παρ-έπλω, sync. аог. гл. *παρ-πλώω*.

παρ-έρχομαι, f. 2. s. -ελεύσεις, аог. 3. s. *παρήλθε*, сопі. -ελεθη, орт. -ελεθσι, іф. -ελεθέμεν, йду побіч, переходжу, перелітаю, перепливаю, пливу мимо, минаю; назад одхлину (Б. про фило), випереджаю, ποσσίν в бігу, переганяю, переїмаю, перемагаю, перевисаю, ἐν δόλοισι, перехитрую, змудрую (К), одурюю (С).

πάρεσαν, -έσομαι, гл. *πάρεμι*.

παρεστάμεναι, гл. *παρίστημι*.

παρ-ευνάζομαι, сплю побіч, при, спочиваю коло, τινί γ 37.

παρ-έχω, f. -έξω, ірф. -εἶχον, 3. pl. *πάρεχον*, аог. 2. *παρέσχεθον*, сопі. 3. s. *παράσχη*, іф. -σχήμεν, держу побіч, при, перед, піддержую, φάος; подаю δράγματα, приношу, даю, наділяю чим, ἀρετήν щастем, добром; роздаю, достарчаю, складаю, жертвую; φιλότιτα оказую приязнь, гостинно приймаю; γέλω καὶ εὐφροσύνην *παρέχουσι* реготали ся і забавляли ся; *παρέχουσι γάλα θῆσθαι* дають молоко до подою, дають ся дойти; *παρά τε σχεῖν* приготувити Ψ 50; (α в арзі τ 113).

παρηόρθη, аог. р. від *παρείρω*.

παρήριον, τό, (парей), лице, щока, пика, паща; начолка (в уздециї, Υ.), Δ 142.

παρήλασε, аог. від *παρελάυνω*.

παρήλθε, аог. від *παρέρχομαι*.

παρη-μαι, рт. -ήμενος, сиджу побіч, край (С), близько чого, за або при δικί; я в при чім, є присутний, перебуваю, живу, пробуваю при, у, в; докучаю I311.

παρ-ηορή, ή, лише plur. ремені, або посторонки, що ними бичівного коня припрягали до воза.

παρ-ήορος (аієρω), власт. що висить побіч; що привязаний побіч, ἵππος бичівний кінь (що не тягне, лиш на случай потреби привязаний); легкодушний Ψ 603, нестаточний; простягнений, простертый на землі (Р) Η 156, (иньші: диготаючи, дригоніючи, дриготіючи).

παρήλαφε, аог. від *παρκαπίσκω*.

παρθέμενος, аог. від *παρτιόθημι*.

παρθενική, ή, дівчина, ἀταλή, νεῆμις.

Παρθένιος, Партеній, ріка в Пафлягонії, т. *Bartin*, В 854.

παρθένιος, 3. дівочий, дівоцкый, ζώνη; ὁ παρθένιος син дівоцкый.

παρθεν-ολίπης, ἑ, voc. -οπίπα, дівчур, Λ 385.

παρθένος, ἡ, дівчина, дівиця, молода жінка; ἀδμήτης, ἀλφειοβόαια.

παρθεσαν, aor. від παρατίθημι.

παρ-ιαύω, ipf. 3. pl. ἵαυον, лежу, спочиваю, сплю побіч, біля, при τινί.

παρ-ίζω, ipf. -ίζεν, сідаю коло, біля, побіч, при τινί δ 311.

παρ-ίημι, aor. p. 3. s. παρείθη, зсилаю, спускаю побіч, звішую; pass. спадаю, звисаю, вишу на діл Ψ 868.

παρ-ιδένω, побіч кермую, повертаю, правлю, направляю (Б).

Πάρις, ιος, гл. також Ἀλέξανδρος, Парис, син Пріяма і Гекати; при помочи Афродити, що їй признав першество що до краси, забрав Гелену, жінку Менелая враз з єго скарбами до Трої і се дало почин до троянської війни; відзначав ся вродою, грою на кобзі, Γ 39 сл., у борбі часто трусливий, Ζ 350.

παρ-ίστημι, pt. ιστάμενοι, aor. 2. παρέστης, conl. παρστήτητον, opt. παραστήης, παρσταιή, pl. παρασταιην, ipv. παρστήητε, pt. παραστής, παρστάς, pf. παρστήηκεν, inf. παρστήμενοι, plpf. 3. pl. παρστήσαν; med. παρστήμαι, pt. -άμενος, ipf. παρίστατο, inf. f. παρστήσεσθαι, стаю побіч, біля, при, τινί пристунаю до кого, прибуваю, стаю, стою при чім, кім; я є при кім, помагаю, захищаю (Б), є помічний, підпомагаю, ν 301, κ 290 н.; pf. і plpf. стою при, біля, я є близько, є ту, νήεε παρστήσαν прибули, причаляли, були тут; стою при, близько, зближаю ся, настигаю (Б), αίσα.

παρ-ίσχω, inf. -ισχόμεν, держу побіч, під рукою, готово, наготові ἵππους; даю, подаю, жер-твую Ι 638.

παριών, гл. πάριμι.

παρκατέλεκτο, гл. παρακατέλε-γομαι.

παρμέβλωκε, pf. від παραβλώ-σκω.

παρμένω, гл. παραμένο.

Παρνηός, οῦ, Парнас, гора в Фокиді на границі Локриди.

Παρνησόνδε, на Парнас, τ 394.

παροι-θε(ν), також τὸ π. (πάρος), 1) adv. а) з переду, на переді, перед, передом; οἱ παρ. (ἵπποι) перші, що на переді, передні; б) про час: перше, передтм, колись, давнійше, недавно; 2) праер. з gen. перед, перед очима, на-протв, коло, біля.

παροι-τερος, 3. передний, на переді, передом, перед другими.

παρ-οίχομαι, ipf. 3. s. παρώχeto, pf. παρώχηκεν (παρώχωκεν, παροιχώ-κεν), переходжу біля, побіч чо-го; переходжу, проходжу, ми-наю. νόξ.

πᾶρος, τὸ πάρος, а) adv. про час: перше, вперед, передше, до сеї пори, передтм, давнійше, скорше, раньше; часто з praes.; в иньшій часі, коли инде; з inf. aor. заким, заки, доки, поки; б) праер. з gen. перед, перше як, скорше як, скорше від Θ 254.

παρелиδών, aor. від παραλείθω.

Παρρᾶσίη, Паразия, місто в Аркадії, Β 608.

παρσταιήν, -οτάς, -οτήετον, гл. παρίστημι.

παριθεῖ, гл. παρτίθημι.

παρφάμενος, -φάσθαι, гл. παρά-φημι.

πάρ-φασις, ἡ, намова, заохота, мана, примана, принада, Ξ 217.

παρφύγειν, inf. aor. від παρα-φύγω.

παρφύχηκεν, pf. від παροιχομαι.

πᾶς, πᾶσα, πᾶν, gen. παντός, πάσης, pl. πασέων, πασάων, dat. πᾶσι, πάντεσσι, кождий, всякий, весь,

цілий, всілякий, спільний; εἶκοσι πάντα всего, або взагалі дваїцять; pl. всі, всілякі; neut. adv. πάντα, зовсім, цілком, у всім; π. κίσειν всеюди.

Πᾶσι-θέη, Пазитея, Харита, що єї Гера обіцала богови сну за жінку. Ξ 269.

πάσι μέλουσα (μέλει), що всім лежить на серцю, всіх обходить, всім, або загально звісний, прославлений, турботно-цікавий (Б).

πάσσαλος (παγ-ήρικ), ὅ, genet. πασσαλόφι, кілок, крюк (Б).

πάσσαοθαι, гл. πατέομαι.

πασ-σудіη, гл. πανσудіη.

πάσσω, іpf. (ἐ)πάσσε, синлю на що, посипую, а́лос солню; кладу на що, прикладаю, φάρμακx; нашиваю, вишиваю, мережу, гаптую, θρόνα; ἐμ-, ἐπι.

πάσσων, сопр. до παχύς, повнійший, гладший, огряднійший (Б), грубший, мужнійший.

πάσχω (πάθ-ος), f. πάσομαι, аог. 2. ἐπάθων, πάθων, сопi. -ω, -ης, i -ησθα, -η i -ησι, -ωμεν, -ωσι, орf. -ομαι, -οι, -οιεν, іf. -έειν, рf. -ών, рf. πέπονθα, 2. pl. πέποσθε, рf. παπάθουή, (παπαθόντα, -ώτα), рlрf. ἐπαπόνθει, терплю, натерплю ся, перетерплю, ἐπί τιμi задля кого, зношу, κήδεα; οὐλήν ὅτι πάθει про близну, що (як) її одержав (по-терпів). — Звороти: μή τι πάθη(ς) щоби вго (тебе) не стрігло, не постигло лихо, нещастє, щоби не погіб, щоб не лучилось бiди (Б); τί πάθω щож маю починати, щож мене жде, що стане ся зі мною, чого маю дожити, що ще маю стерпіти (Б); τί πάθοντε λελάσμεθα щож нас навістило, стало ся (або: яке лихо), що ми-; κακῶς π. мені лихо, лихо зо мною.

πάταγος, ὅ, лускіт, тріск, тріскіт, звук, шум, грохіт, гукіт,

гомін, гамір, клекіт, кланцанє (зубами).

παίασσω (παταχύς), іpf. πάτασσαν, бiю, стукаю, тренечу (Р. серце), пукаю; θυμός, κραδίη; ἐκ-.

παίεομαι, (pascor), аог. (ἐ)πασάμην, πασάμεθ', рlрf. πεπάσμην, їм, споживаю, з'їдаю, покріпляю ся, попоїдаю, проїдаю, пожераю, коштую, σπλάγγνα, ἀκτήν; δείπνου, σίτοιо, οἶνοιο.

παίεω (πάτος), допчу, подонтую, наступаю, допчу ногами, ломлю, κατὰ δ' ἔρκα πάτησαν, Δ 157.

πατήρ (pater), -тρός, ὅ, -тэρός, трі, -тэри, -эра, πάтер, plur. πατέρων, -тэρών, -тэрас, отець, батько, родитель (Б), φίλος, ἡπίος; pl. πατέρες батьки т. в. предки, прадіди.

πάτος, су, ὅ, дорога, шлях, Υ 137, стежка, плаї; слїд, нога.

πάτηρ, ἡ (πατήρ), вітчина, місце уродженя, домівка (К), дїм (С), родивний дїм; рїд, родина, племя, накорінок, поколінє.

πατρίς, ἕδος (πατήρ), вітцівекий, батьківекий, родимий, рідний, γαῖα, ἄρουρα; subst. πατρίς вітчина, батьківщина, рідна земля.

πατρός-θεν, adv. від батька, по батькови, після батька, іменем батька, π. ἐκ γενεῆς ὀνομάζειν по імени родовім К 68.

πατρο-κασіγνητος, οιο, ὅ, брат батька, дядько, стрій.

Πάτροκλος, (-κλής), οιο, су i -κλήρος, -κλω, -ον i -κλήχ, voc. Πατρόκλειε, -κλεεε, Патрокль, старший товариш i приятель Ахілля, син Менойтія i Стенелі з Опусу II 760, Σ 326, звідки задля ненарочного убийства Амфідамового сина утїк до Целея Λ 765 сл. З вго сином Ахіллею пішов походом під Трою, однак здержував ся від борби, аж Троянці кинули огонь на грецкі ко-

раблї; тоді виступив до бою в збруї Ахілля, та Гектор убив его П 38; про его похорони пор. Ч і Ἀχιλλεύς.

πατροφονεύς, ἦα, ἑ, убийник батька, душегубець (Б), батькогубець (Р) α 299.

πατροφόνος, ἑ, гл. *πατροφονεύς*.

πατρ-ώιος, 3. вітцївекий, батьківський, батьковий, отцевий (Б), від батька, по б., ἔχειν πατρώϊα володіти батьківщиною, володарити дідизною (Б); γαῖα рідна земля; γενεῆ по родови вітцївске право.

παῦρος, ον, сопр. *παυρότερος*, малий, нечисленний, слабий, мало, трохи, дещо, небогато.

παύωλῆ (παύω), ἦ, відпочинок, спочинок, спокій, перестанок, перерва.

παύω, inf. -ειν, -έμεναι, ipf. it. *παύεσκον*, -έσκετο, f. *παύομεν*, -ουσα, аог. (ἐ)παύσα, сопї. -η, -ησι, орї. -εις, inf. -αι, ipv. m. -εο, -έσθω, аог. (ἐ)παύσατο, сопї. 1. pl. -σώμεσθα, pf. *πέπαυμαι*, -ται, pf. -μένοι, plpf. *ἐπέπαυτο*, кінчу, покінчую, покидаю, кажу перестати, вибиваю охоту (Б) σ 114, здержую, недопускаю, відводжу, задержую, спиняю, зупиняю, *τινά τινος* від чогось, даю спокій, даю спочити, усмиряю, втихомиряю, успокоюю; *γῆλον* смиряю досаду (К), гамую гнів (Р), втишую, притушую (С), *μένος*; роблю кінець, увільняю, освободжую від чого, *καμάτοις*, *πόντοις*, *ἀλης* καὶ *οἰζύος*; злекшаю *δδυνάων*, позбавляю *αἰδής* В 595. Med. перестаю, повдержую ся, успокоюю ся, устаю, замовкаю, покидаю, понехаю, залишаю що, уступаю, відступаю від чого *τινός*, *ἀνεμος* устає, затихає (Б), перестає дути; *φλόξ* погасає; *παύσαντο* *πόνου* упорали ся з ро-

ботою, скінчили (С); *μάχεσθαι* роблю неспосібним до, перешкоджую Λ 442; спочиваю, відпочиваю Ω 17. Ἄνα-, ἀπο-, *κατα-*.

Παφλαγόνες, Пафлягонці, на-

рід в м. Азії над Понтом В 851. *παφλάζω*, книю, шумю, реву, гуджу, Ν 798.

Πάφος, Паф, місто на Кипрі з гарним храмом Афродити.

παχετός, ον, грубий, товстий (Б), *θάμνος*, *δίσκος*.

πάχιστος, superl. від *παχύς*.

πάχνη, ἦ, иней, пороша (Б).

παχ-ύομαι, οὔται (*πάχνη*), завмираю, костенію, каменію, торопію, цїпенію, деревію, дрожу, тремчу, ἦτορ Р 112.

πάχος, εος, τό, грубість, ι 324.

πάχυς, 3. (*πάχος*, *pinguis*), сопр.

πάσσων, superl. *πάχιστος*, гру-

бий, сильний, здоровий, кріпкий, густий, товстий, круглий φ 6, повний, мясистий; *μηρός*, *χεῖρ*.

πεδάω, 3. s. *πεδάα*, ipf. iter.

πεδάασκον, аог. (ἐ)πέδησε, inf. -ήσαι,

путаю, вяжу, звязую, привязую, одоліваю *ὑπνος*; здержую, задержую *ἄρμα*, *νῆα*; поражаю *γυῖα*; обмотую, помішую (недоля, Б), осілюю (судьба); держу, спинною, здержую δ 380, *ἀπὸ* *πατρίδος* *αἴης*; силую, приневолюю Χ 5; гл. *κατα-*.

πέδη, ἦ (*πούς*, *pedis*), путо, Ν 36.

πέδιλα (*πέδον*), τά, підшви, сандали, постолї, кордобанці, *ἀμβρόσια*, *χρύσεια*.

πέδιον, ου, οιο, τό (*πέδον*), рівнина, площа, оболоне, поле; *πέδιονδε*, adv. на (в) рівнину, в поле; до землі, на землю.

πέδῳ-θεν, adv. від землі, від малого, змалку, від дитинства.

πέδον-δε, adv. на землю, на діл, долів, у долину.

πέξα (з *πεδῖα*, *pes*), ἦ, нога; кінець, край; кїльце Ω 272.

πεζός, ἑ, (πέζα), піший, пішець, піхотник: пішки, по суху (Б) γ 324, пішком.

πείθω (πιθ), ірф. ἐπειθον, πείθων, f. πείσεις, inf. -ειν, -έμεν, aor. conі. πείσῃ, opt. πείσεις, inf. -αι, red. conі. πεπίθωμεν, opt. πεπίθοιεν, inf. πεπιθῆιν, pt. πεπιθοῦσα, f. πεπιθήσω, med. opt. 3. pl. -οίατο, ірv. -εο, -εο, ірf. (ἐ)πείθετο, f. -σομαι, -εαι, aor. 2. ἐπίθοντο, πιθόμην, opt. πεπίθοιτο, ірv. -εσθε, inf. πιθέσθαι, pf. πέποιθα, pt. -ώς, -έτας, conі. πεποίηθω, ης, σμεν, plpf. πεποίηθα, 1. pl. ἐπέπιθμεν, намовляю, впеvняю, вмовляю, спонукую, склоvнюю; зводжу, заводжу, облеvщую (Б) β 106, обманюю ξ 121; переконую; усмиряю, вспоvкоюю. втихомиряю, власкаvлюю, ублагаю (К), на милість прихляю (С) Λ 100, I 112, роблю послухним. — Med. даю ся наклонити, намовити, переконати, спонукати, τινί чим; слухаю, я в послушний ράθω, улягаю γήραϊ, уступаю; думаю об чім διατί; πάντα у всім слухаю, покоряюсь; я в переконаний, вірю, повірюю, довіряю, йму віру, α 414, Δ 408, Θ 154, К 57, υ 45 и. Ppf. πέποιθα, вірю, довіряю, уповаю (Б), чиcлю на що, я в певний, спускаю ся, здаю ся на що, покладаю на що, на кого, маю надію, ἀλλί, χειρῖ, ποδοκλήρησι; ἐπι-, παρα-

πέχω, гл. πέχω, чешу, σ 316.

πεινάω, inf. -ήμεναι, pt. -άων, я в голодний, σίτου, багну, хочу їсти.

πείνη, ἡ (πεινά, penuria), голод, голодня, σ 407.

πειράζω, (πειράω), трібую, пробую, випитую, виставляю на пробу, τινός кого, підходжу, назираю (Б).

Πειραΐδης, син Пейрая, Птолемай Δ 228.

Πείραιος, Пейрай, син Клітія. **πειραίνω**, pt. aor. πειρήνας, -ήvοντα, pf. 3. s. παπειράνται, а) (πειραίνω) кінчу, довершаю, pf. скінчило ся, μ 37; б) (пейрар) привязую, σειρήν ἐξ αὐτοῦ до него самого, або обвязую.

πείραο, ἄτος, τό, ливва, посторонок, вукиєсько, μ 51, 162; δ-λέθρου, διζύος πείραο наче: петля, сильце погібелі, нещастя, проте: певна погібіль, або халепя (Б); δλέθρου π. ікείσθαι попасти в певну погібіль, зі смертно зійти ся (Р); νίκης π. ἔχονται ἐν ἀδυνατίαισι (summa victoriae) остачна побіда (замога, Р) залезить від богів. — Pl. конець, границя, край, γαίης; ἐπὶ π. ἀέθλων ἐλθεῖν дійти до кінця трудів, бід, горя; π. ἐλέσθαι покінчити справу, або виграти; ἐκάστου π. εἰπεῖν що найважнійше, або: все точно; πείρατα τέχνης звершене, т. є. средства штуки, що ними звершає штуку, знаряди ш., начиня свого ремества (Б), γ 433.

πειράω, inf. -ἄν, ірv. πείρα, -άτω, f. πειρήσω, -σομαι, med. 2. s. πειρά, 3. ἄται, ірf. ἐπειράτο, ὦντο, aor. (ἐ)πειρήσαντο, conі. -ομαι, -εαι, -εται, opt. -αίμην, ірv. -αι, pf. p. παπειρήμα, aor. 3. s. πειρήθη, conі. πειρήθωμεν (έωμεν), opt. -εήης, εἴμεν, inf. -ήναι, -ήμεναι, ірv. -ήτω, трібую, пробую, змагаю, стараю ся, підводжу (Р) I 345, τινός; ρήλων кидаю ся, нападаю на; добиваю ся чого, запопадаю коло чого. Med. пробую, змагаю, поважую ся (К) Λ 302, попитаю ся (Р), Θ 18; σθένεος пробую свою силу; χειρῶν κчі σθένεος снаги в руках (Б); ставлю на пробу, έργου спробуватись в роботі, διαστών поспробувати, пізнати; τινί чим, ἐπεισi словом,

ποσί в бігу; μύθοισι πεπειρημικι я спробував ся т. в. я досвідчений, вправлений в бесіді; мірю ся з ким Τρώων, "Εκτορι, також тινός τι з ким в чім, 'Οδυσεύης ἀέθλους; вивідую, висліджую, сліджу, доходжу, довідую ся, питаю ся, розпитую, просліджую (B) v 336, N 44, дізнаю ся, допитую ся, ставлю на пробу, приглядаю ся до (B) π 305, роблю пробу, пробую, τροχόν; ἔκαστα вивідую ся, провідую; δ 417 по πειρήσεται доповнити ἀλλόξικι, а в φ 184 ἐντανύσικι.

πειρητιζω (πειράω), пробую, τέξου, συβώτεω, σθένεος; змагаю, хочу дізнати ся, вивідую, висліджую, провідую; змагаю ся з ким N 235, στίχας ἀνδρῶν нападаю, кидаюєь на.

Πειρή-θοος, Пейрітой, син Іксиона або Зевса і Диї, кор. Ляпітів в Тессалії, муж Гіпподамеї; на его весілю почалась борба між Кентаврами і Ляпітами A 263, φ 296 и.

πείρινς, ή, лише асс. πείρινθα, полукішок, васак, або скриня (на возі над осями, на подорожні рiчи, що була враз і сндженем).

Πείροος, ρω (ρω, ρῶου), Пейрой, син Імбраза з Айносу, вожд Траків, B 844.

πείρω, іpf. ἔπειρα, -ον, πείρα, аог. ἔπειραν, πείραν, pf. pf. p. πεπαρημένος, plrf. 3. s. πέπρωτο, проверчую, проколюю, пробиваю, κρέα (ἀμαρ') ὀβελοῖσι ветромлюю, настромлюю на рожни, на спички, так і без ὀβελοῖσι γ 33; ἐχθῶς δ' ὡς πείροντες наче риби ветромляли на кілля (B); τινά διὰ χειρός пробиваю кому руку; протинаю, перерізую, перепливаю, пливу по, перебуваю πτολέμους, κύματα; відбуваю

κέλευθον; πεπαρημένος пробитий, ή-λοισι набиваний цвяхами, гвіздками цвяхований (C); δδύνησι прибитий, або зломаний болями. 'Ανα-.

πείσα (πειθω), ή, послух, покiрність, спокій; ἐν π. καρδίη μένε послухало, або впокоїло ся.

Πεισ-ανδρος, Пейзандер, а) син Поліктора, σ 299, γ 243; б) син Антимаха, его убив Агамемнон A 122; в) син Маймаля, вожд Мірмідонів II 193; г) Троянець, що его Менелай убив, N 601.

Πεισ-ηγορίδης, κс, син Пейзенора Опс α 429, β 347 и.

Πεισ-ήνωρ, ορος, а) окличник на Итації, β 38; б) отець Клейта з Трої O 445.

Πειсі-σιράτος, Пейзистрат, наймолодший син Нестора, що провозжає Телемаха до Спарті і Ферів, γ 36, σ 131.

πείσμα, ατος, τό, линва, лина, канат, кодола (B), (привязували ними корабель до берега), посторонок, вужисько, верівка, вужевка κ 167, мотуз, курман, привязка (B).

πείσομαι, fut. до πάσχω або πείθω.

πέκω (pecto), ірв. πείκετα, pf. аог. m. πεξαμένη, чешу, εἶρικ; med. чешу собі, χίτας своє волося, прочією.

πέλαγος, εος, τό (πλήσσω), море, филі, ἄλς ἐν πελάγεσιν в фiлях, або глiбинах моря; δεινόν, μέγα.

Πελάγων, οντος, Пелягонт, а) вожд Пілійців A 295; б) Лікієць, товариш Сарнедона E 695.

πελάζω, аог. ἐπέλασσα, πέλασ(σ)ε, сопі. -άτης, -η, -άσση, -σσομεν, du. ірв. πελάσσετον, inf. -άσ(σ)α, орт. аог. m. 3. pl. πέλασσίατο, аог. p. 3. s. πέλασθη, 3. pl. πέλασθεν і від **πελάω**, аог. m. 3. sg. πλῆτο, pl. πλῆντο, ἐπλῆντο, pf. pf. p. πεπλη-

μένος, зближаю, приближаю, приводжу (близько), припроваджую, приношу, завошу, ἐν σπήεσσι у печеру, складаю; заганняю, заносу (вітер), наганяю на що; підтягаю аж до δοκοῖσι; натягаю, притягаю аж до μᾶζῳ; χθονί по-валюю на землю; так οὐδε; ἰσ-τὸν ἰστοδόκη спускаю на; οὐδάσδε кидаю на землю; κῶμα заносить, прибиває (Б); ἐβύνησι наводжу на кого горе, біль, білю допі-каю (Р), втручаю в що, завдаю кому що, спричиняю. — Intr. i pass.: зближаю ся, приближаю ся, νηυσίν, близько приходжу, приступаю, досягаю θώρησι; по-валюю ся на χθονί, звалюю ся; ἀσπίδες ἐπληγντ' ἀλλήλησι вдарили об себе, щити в щити били (Р); πεπλημένος зближившись μ. 108; med. τινά νηυσίν заносу до кора-блів Р 341.

πέλας, adv. близько; τινός близь-ко коло.

Πελασγικός, пелягійський.

Πελασγοί, οἱ, Пелягійці, пер-вісні мешканці Греції, також на Креті, τ. 177 і в м. Азії, де були союзниками Троян, К 429.

πελάσσαι, inf. aor. від πελάζω.

πέλεθρον (πέλομα), τό, пелетр, морг, (100 грецких стіп довгий, 10.000 квадр. стіп простору).

πέλεια (πέλειος), ἡ, дикий го-луб, τρήρων.

πελειάς, ἄδος, ἡ, гл. πέλεια; ли-ше pl.

πέλεκ-άω, aor. 3. s. πελέκη-σεν, обтією, обтинаю, обрубую, χαλκῷ δοῦρα ε 244.

πέλεκκον, τό, топорисько (со-кири), топориче, N 612.

πέλεκυς, εος, ὁ, dat. pl. πελέ-κεσσι, сокира, топір, балта, ἀμ-φοτέρωθεν ἀναχμένος, χαλκός, ἀτει-ρής, ὑλοτόμος.

πελεμίζω, inf. -έμεν, aor. πελέ-μιξε, inf. -ίξει, ipf. p. πελεμίζετο, aor. p. 3. s. πελεμίζθη, махаю, вимахаю, вививаю; трясу, по-трясаю, зрушаю, рушаю з mi-сця II 108, встрясаю ὕλην, здви-гаю τόξον, захитую. Med. нагаль-но порушаю ся, потрясаю ся, дрожу, тримчу, трясу ся, хитаю ся (Р) Θ 443; pass. aor. πελε-μίζθη захитав ся Δ 535, οὐρίχως дрозав ще, хитав ся. Ἐπί.

πελέσκειο, πέλευ, гл. πέλω.

Πελίης, Пелій, син Позейдона і Тирони, кор. Йольку, що про-гнав своїх братів Айзона і Не-лея та вислав Язона до Коль-хиди, λ 254, В 715.

πέλλα, ἡ, (pelvis), скопець.

Πελλήνη, Пелена, місто в А-хаї, В 574.

Πέλοψ, πορς, син Тантала, о-тець Атрея і Тивета від Гіппо-дамеї, кор. Елїди В 104.

πέλω, (πάλλω), ipf. 3. s. πέλεν, aor. ἐπλε, ipf. m. πέλοντο, it. 2. s. πελέσκειο, sync. ἐπλεу, ἐπлет(ο), ipv. πέлеу, а) як εἶμι, я в, находити ся, буваю, стаю ся, розходжу ся (по чім) ε 45, піднимаю ся, счинаю ся, роздаю ся, οἰμωγή, εὐχολή; κήδεα ἀνθρώποισι πέλει на-віщають; ἐπλεо ти в А 418; ἐπ-плето ἐνī φρεσὶ прийшло на гадку; φῖλον ἐплето θυμῳ по душі прий-шло ся (Р), серцю мило; ἐплето ἔργον ἄπασιν для всіх була робо-та, всі мали р.; γῆρας καὶ θάνα-τος ἐπ' ἀνθρώποισι πέλονται суди-лись людям; τοῦ δ' ἐξ ῥύμους πέλεν і з його йшов дишель (Р); ка-кῶς πέλει αὐτῇ сама бідує; б) ру-шаю ся, порушаю ся, роздаю ся, зближаю ся, κλαγγή πέλει οὐ-ρανόθι πρό крик буває, розходить ся, лунає під небом; σέο δ' πάντα πέλονται від тебе все походить; δῶ ἀφνειὸν πέлетαι стає багатий,

наповняєсь богатством; βέλος πέ-
λεται виходить, летить.

πέλωρ, τό, нествір, потвора,
чудовисько, звірюка, велитень
(Гешайст).

πελώριος, 3. велитенний, ве-
ликанський, величезний, дуже
великий: Ἄρης, Αἰθρῆς, Αἴας, Ἀχι-
λλεύς, Ἐκτωρ, Περίφραξ, Πολύφρημος;
ἔργος, λάαξ, κύμα, θαύμα, τεύχεα.

πέλωρον, τό, велитень, нествір,
потвора, чудовисько, страшило,
страшне явище, звірюка.

πέλωρος, ον, величезний, ве-
литенний, надзвичайний, γῆν,
δράκων; subst. нествір, потвора,
страховиско (Б) про Кикльопа.

πεμπ-άζομαι (πέντε), copl. aor.
ш. 3. s. πεμπάσσεται, лічу, число
(на 5 палцях), по пять перелі-
чую (Б) § 412.

πεμπ-αῖος, 3. пятого дня, на
пять сутки (Б) § 257.

πέμπιος (quinctus), 3. пятый.

πέμω, f. -ψω, inf. -έμεναι, εν,
ipf. ἔπεμπε, πέμπε, aor. (ἐ)πέμψα,
а) шлю, зсилаю, посилаю, ви-
силаю, виряжаю, виправляю κή-
ρυκας; відсилаю домів, відпро-
ваджую, запроваджую, відвожу,
відпускаю, відправляю, увіль-
няю; б) везу, проводжу, прово-
жаю, товаришу § 560, ζ 255,
λ 626 и.; ἐκ δὲ κύμασι πέμπε роз-
рушив філями, викинув; πομπῶσι
φέρεσθαι передаю, щоби несли.
Ἄπο-, ἐκ-, ἐπί.

πεμπ-ώβολα, τά, (δβελός), пя-
тизубець, пятизубні вилки.

πενθ-ερός (πέσμα, звязаний,
споріднений), ἐ, тесь.

πενθέω, 3. du. -θείετον, inf. -ή-
μεναι, aor. -ῆσαι, сумую, нарікаю,
жалую ся, жалкую, падькаю,
баную, тужу, побиваю ся за ким,
νέκρον γαστέρι постом.

πένθος, εος, τό, (πάθ-ος), сму-
ток, жаль, жалоці (Б) σ 324,

горе, скорб, сум, біль, τινός за
ким, по ким, ізза кого.

πεν-ίη, ἡ, (penugia), убоже-
ство, бідність, нужда, біда, не-
достаток, потреба, біднота.

πεν-ιχρός, 3. бідний, убогий,
бідняка, бідолашний, злиденний,
нужденний, γ 348.

πένομαι, ipf. (ἐ)πένοντο, працюю,
роблю, займаю ся, я зайнятий,
приймаю ся за діло (Б), пораю
ся, заходжу ся коло чого περὶ
δείπνον; поладжую, готовлю, при-
готовляю, δαίτη, δείπνον; стараю
ся, дбаю о що, пікую ся. Ἀμφι-

πεντᾶ-ετες (ἔτος), neutr. як adv.
(через) пять літ, років, γ 115.

πεντᾶ-έτηρος, ον, пятилітний,
пятироків (Р), пятиліток (Б).

πεντᾶχᾶ, adv. пятирако, на
пять частий, в пяти відділах,
κοσμηθέντες M 87.

πέντε (quinque), пять.

πεντήκοντα (quingenta),
пятьдесять.

πεντηκοντό-γυος, ον (γύη), пять-
десяти-мортовий, пятьдесять за-
гонів (Р), на 50 моргів, τέμενος.

πεντηκόσιοι, 3. пятьсот, γ 7.

πεπαθῆναι, гл. πάσχω.

πεπαλαγμένος, -άλακται, гл.
παλάσσω.

πεπάλασθε, гл. παλάσσω.

πεπαρμένος, гл. παίρω.

πέπασθε, зам. πέποσθε, гл. πάσχω.

πεπάσμην, гл. πατέομαι.

πελείρανται, pf. p. гл. πειραίνω.

πεπερημένος, гл. παράω.

πέπηγε, гл. πήγνυμι.

πεπιθεῖν, **πεπιθμεν**, **πεπίθοι-
μεν**, гл. πείθω.

πεπιθήσω, гл. πιθέω.

πέπληγον, **πεπληγώς**, гл. πλήσσω.

πεπλημένος, гл. πελάσσω.

πέπλος (pellis, palla), ου, οιο,
ἐ, (вовняний) коверець, килимок,
покровець, покривало, покрівля

(P), прикривка, дерга, ткань (B), (вовняна жіноча) одіж, одяг, байбарак, намітка (P), загортка; ἐκνός, ποικίλος, ἐνυνητός, λεπτός, φαινός, χαρίεις, πορφύρεος, ἀμβρόσιος.

πεπνυμένος, гл. πνέω.

πέλοιδα, πελοίδα, гл. πείθω.

πέπονδα, πέποσθε, гл. πάσχω.

πεποτήται, гл. ποτάσμι.

πεπωμένος, πέλωιο, гл. πορ.

πεπιαμένος, πέπιαται, гл. πε-
τάννυμι.

πεπτεῶτα, гл. πίπτω.

πεπτηώς, πεпτηῶτα, гл. πτήσσω.

πελύθοιτο, πέλυομαι, гл. πυν-
θάνομαι.

πέπων, онос (πέσσω), власт. епі-
лий, доспілий, зрілий, приспі-
лий; а) милий, дорогий, любий;
як subst. ὦ πέπων друже, мій
милый, χріε πέπον; б) пестій, ніза,
трує, страхополох, В 235, N 120.

пέρ (περί, per), енкл., а) скрі-
пляє попереднє слово і потвер-
джує: зовсім, дуже α 315,
Α 353, 416, Γ 201, Η 204 и.;
ὡς ἔσται пер як лише можеш,
з'уліміσ (C); якраз, саме υ 284,
Λ 86, с правді, дійсно, а вжеж,
так, ρ 13, Β 236; бодай υ 7,
Θ 242, Ι 301, Α 353; навіть γ
236; πρώτον пер якраз перший
раз; б) adversat.: однак Β 286,
прецінь, але, всетаки; в) concess.
особл. при prt. (= καίπερ): хоч,
хотай, Α 131, 217, 241, 588,
Ζ 85, ε 73, Θ 125, υ 280, Ι 247;
хоч як дуже, хоч навіть, πινυτή
пер ёдуща, іεμενος пер; οὐδέ — пер
навіть — не.

περάαν, περάασσον, гл. περάω.

Περ(ρ)αιβοί, Перайби, пелясг.
нарид, на схід від Додони і в
Тессалії В 749.

περαιόομαι (περαιός), пливу че-
рез море, перепливаю ω 437.

περάτη (πέραχ), ἡ, край землі,
найдалший захід, ψ 324.

1. περάω, 3. pl. -έωσι, inf. -άχην,
ipf. 3. pl. πέραχον, iter. -άχασκε, άεσκη,
f. -ήσω, inf. -ησέμεναι, aor. (ε)πέρασε,
-σαμεν, conі. -ήσω, проходжу, про-
никаю, продираю ся, втискаю
ся, врїзую ся, прошиваю, про-
биваю (ся) ὀδόντας, διὰ κροτάφοιο;
вбїваю ся, ветрягаю, ὀστέον εἶσω;
дістаю ся, проходжу (дош); про-
тивнаю, проколюю, пронизую,
прошихаю; переїзджаю, перебі-
гаю, пливу по, проїзджаю по
(B), перепливаю, переходжу, пе-
ребуваю, відбуваю дорогу, ἐπὶ
πόντον, ἐρ' ὕψην. 'Εκ-.

2. περάω (πέραχ, πιπράσκη), inf.
-άχην, aor. ἐπέρασα, -αχ, πέρασαχ,
conі. -άχαστε, -ητε, opt. -άσαιε, pt.
pf. p. πεπερημένος, власт. перево-
жу на продаж; продаю, за-
продую, τιγὰ (έξ) Αἴμων δο Λ.,
πρὸς δώματα.

Περγάμος, fem. Пергам, за-
мок троянський, Δ 508.

Περγασίδης, син Пергаза, Дей-
коон, Ε 535.

пέρην (πέραχ), праер. з gen. по-
тії (тамтїї) сторонї, по тім боці,
по другїї сторонї, тогобіч, поза,
за, άλλός; напротив Εὐβοίης.

περησέμεναι, inf. f. гл. 1. περάω.

пέρθω, pt. πέρθοντε, inf. f. пέρ-
σειν, aor. ἔπερσε, πέρσα, opt. -εαιν,
pt. -αε, inf. αи, aor. 2. ἔπραθον, pl.
ps. περθεμένη, ipf. пέρθετο, f. -σε-
ται, inf. aor. 2. пέρθει, а) руйную,
звалую, нищу, збурую, пусто-
шу, ἄσπεα, πτολίεθρον; б) грабую,
нажакову (K), добуваю (C),
граблю, загарбую, Α 125: гл.
δικ-, ἐκ-.

περί, 1) adv. а) около, довкола,
навкруги, навкруг, довкруги,
біля, побіч, при; б) передовсім
I 100, вельми, дуже εἰλεῖν, ще-
дро δοῦναι, особливо, незвичайно;
περί τοι μένος у тебе незвичайна

сила, відвага; *περί κήρι, φρασί, θυμῷ* дуже; більше чим другі, більше; в середині, в, поміж; *καπνῷ* в димі, з димом, в клубках диму; *ἀλλῇ* скрізь по подвійно. 2) *περι* гпаер.: а) з *gen.* около, докола, навкруг *περί σπείρους*; *περί τρίπιος* на бервені; о, за *ἀμύναςθαι, μάχεσθαι* *περί πάτρης, περί ψυχῆς* о житє; про о, о, об, *ἀκούειν, λέγειν, μαριμηρίζειν, εἰδέναι*; *περί πατρός* ёрото про батька; о, для, задля, ізза, *σπεύδειν, θεῖν*; *ἐρίδος* *περί μάχασθαι* із, ізза, з причини; над, понад, перед, від, *περί πάντων* більш уєїх, більше чим другі; так *περί βροτῶν*; *περί μὲν νόον ἐστὶ βροτῶν* (*περίεστι*) перевишнає розумом; *ἐμμεναι* *περί πάντων* перевиштити вєїх, вєїма верховодити (С) А 287. — б) з *dat.*: около, докола, на, *περί χροῖ* на тілі п 210, *περί δουρί*; *περί στήθεσσι* на грудях; *περί καπνῷ* із димом; коло, побіч, при, біля *περί πύλης, δακτί, νησί*; перед, при *χειῖ*; о, за, задля, *μάχεσθαι* *περί κτεάτεσσι* за своє добро, *περί δακτί, περί παιδί, δείσει* *περί τινι* о кого, за к. в) з *accusat.*: докола, докруги *περί βόθρον, περί τοῖχον*; здовж М 177; біля, побіч, при, попри, понад *περί Πηνειόν*; коло, при *φυλάττω* *περί μῆλα*; скрізь по, в, у *περί δίνας*; *περί τ' ἀμφὶ τε τάφρον* скрізь і докруги; *πνεῖσθαι* *περί δείπνον* порати ся, заходити ся коло, при.

περι, анастроф., як гпаер. коли стоїть по слові; або як *adv.* в значіню: особливо, передовєїм, дуже, вельми, незвичайно; більше чим, гл. *περί* 1. б); стоїть також зам. *περίεστι* (К 244, у. 279).

περι-άγωμι, ломлю скрізь, докруги, обломлюю; *med.* ломлю ся докола, *ἐφ* гомонить скрізь, лунає докруги П 78;

ὧ *δὴ* *πολλά* *περί* *ρόπαλ'* *ἀμφὶς* *ἐάγη* вже багато київ на нїм положено, А 559.

περι-άγω, *περι-άγωμι*, обводжу, обводжу, *περί κύκλον* *άγωσιν* обводжують его облогою δ 792.

περι-βαίνω, аог. 2. 3. s. *περίβη*, 3. pl. *-ησαν*, inf. *-βῆσαι*, pt. *-βάς*, *περι-βαίνω*, обходжу докола, обходжу докруги, обходжу, виступаю перед кого, щоби его боронити, стаю перед ким, щоби его заслонити, бороню, бережу, заслонюю, стережу, *τινός* охоронюю, стаю в обороні, і *τινί*; *περί σκυλάκασσι* *βεβῶσσι* охоронюючи цуцунят; особно у 14, Р 6, 137; *περί τρίπιος* гл. *περί* 2. а).

περι-βάλλω, аог. 2. *-έβαλλον*, *-έβην*, кидаю докола, закидаю, *πέισμα* *θέλοιο* перетягаю докруги; обкладаю, обводжу, *περί δ' άντιγυα* *βαλλε* обвів докола обручем, беріжком, зробив докола; *περὰ* докруги літаю, облітую; перевишнаю, перемагаю (Б) чим, *μνηστῆρας* *δῶροισι, ἀρετῇ*. — *Med.* закидаю або вдягаю на себе, *ξίφος* *ὤμοισν* через плечі, *τεύχεα* з'оружаю ся, узброюю ся.

Περί-βοια, а) донька кор. Гігантів Евримедонта, мати Навзитоя від Позейдона η 58; б) донька Акессамена, мати Пелягона від Аксія Ф 142.

περι-γίγνομαι, перемагаю, перевишнаю, переходжу кого, перестигаю, випереджаю, побіджаю, *τινός* *τινι* кого в чім (чим), *πῶς, πάληστροσύνη*.

περι-γλάγης, *ές* (*γλάγος*), повний молока, наповнений м. П 642.

περι-γνάμπτω, пливу докола, об'їздаю, *Μάλειον, ι* 80.

περι-δείδω, аог. *περίδεισα*, pt. *σασ(α)*, pt. *περίδειδω*, знач. *ргs.*, дуже бою ся, лякаю ся, я в не-

спокійний, в великім страху, *τινὶ ο, за, ізза кого, νέκλιος.*

περι-δέξιος, сн, що обох рук уживає, ними володіє або орудує рівно вдатно, обоєручний, дуже зручний, Ф 163.

περι-δίδωμι, f. -δώσωμι, *coni.* *аог.* -δώμεθον, даю зі свого, даю що за що, даю або ставлю в заклад, йду в заклад, закладаю в заліжку, закладаю ся о що *τρίποδος, ἐμέθεν* у заклад ставлю свою голову (Б).

περι-δινέομαι, аог. р. 3. du. -δινεθήτην, обертаю ся довкола, кручу ся, бігаю (скрізь) довкола, *πάλιν* X 165.

περι-δίω, π. γὰρ δίε (*аог. з dat.*) дуже бояв ся, лякав ся, був в страху, *τινὶ ο, за кого.*

περιδραμον, аог. від *περιτρέχω.*

περι-δρομος, сн, що біжить довкола, круговий, круглий, *πλήμνη, ἄντυγες*; що его можна докруги обійти, обхідний, отвертий, на отвертім місци, свободний, вільний, *ἀλλή, κολώνη.*

περι-δρύπιο, аог. р. -δρύφθην, роздраную скрізь, розшарпую, *ἀγκῶνας περιδρύφθη* пообдирав собі лікті.

περι-δῶω, аог. 3. s. *περίδωσε,* кругом знімаю, зовсім здійсмаю, *χιτῶνας, Α 100.*

περιδώμεθον, -δώσωμι, гл. *περιδίδωμι.*

περι-εἰμι (*εἶμι*), *περίεσσι,* перевисаю, переходжу, *τινός τι* кого в чім, визначаю ся чим, я видаю ся чим від кого (Б), я між ким перший (С), я вищий (Р. за богів), сильніший, ліпший від кого; *οἰόно α 66, Α 258.*

περι-έρχομαι, аог. *ἔλθομεν, ἔλθε,* ходжу докруги, обходжу, окружаю; доходжу, досягаю, долітаю, *ἰωή, κτύπος*; запоморочую,

οἶνος φρένας вино забило памороки, затуманило (Б).

περι-έχομαι, аог. 2. -σχόμεθα, *ірв.* *περίσχω,* обіймаю; бороню, хороню, охоронюю, заступаю ся, *τινός за кого (С) Α 393,* бережу, зберігаю, спасаю.

περι-ήδη, гл. *περίοιδα.*

Περι-ήρης, εος, Перієр, отець Бороса, II 177.

περι-ηχέω, аог. 3. sg. -ήχησεν, скрізь звучу, звеню, брясчу, бряскочу, II 267.

περι-ίδιμεναι, inf. гл. *περίοιδα.*

περι-ίστημι, аог. 3. pl. *περίστησαν, coni. 3. pl.* -στήωσι, -στείωσι, *opt. 3. pl.* *περίσταίην, ipf. m.* -ίστατο, *аог. р. 3. s.* *περίσταθῆ,* стаю, або стою докруги, *βοῦν* довкола вола; *окружаю, обступаю довкола, обводжу, замикаю, ἐνα πολλοί, νῶι;* *περὶ γὰρ κληλ πάντοθεν ἔστη* біда від усюди нависла (Б), *ξ 270.*

περι-καλλής, ες, дуже гарний, принадний, понадний, красний.

περι-κάλυπτο, ipf. *κάλυπτε, аог.* *ἐκάλυφα,* обкриваю, загуюту, закриваю, покриваю, заслонюю, обкладаю, окружаю, огортаю, обводжу; *με-περὶ κῶμ' ἐκάλυψεν* сон мене одолів, зморив (Б); *κῶμά τιμ* когось сном оповиваю *Ξ 359;* *τόν οἱ περὶ χεῖρ ἐκάλυψεν* який (камінь) его рука могла обняти, рукою міг о.

περι-κειμαι, ipf. *περίκειτο,* лежу коло, довкола, докруги, *τινὶ чого*; я є довкола чого, обслонюю що, або вкриваю, *τόξω;* *окружаю, обгортаю, обіймаю, держу в обіймах, T 4;* *οὐδὲ τί μοι περίκειται* і я не маю ніякого хісна з того, не зискую нічого при тім, мені нічо не прибуло (Р) з того I 321.

περι-κίδομαι, ipf. -κίδετο, дуже стараю ся, побиваю ся, пікляю ся, дбаю, *τινός про що, кого;*

τινὶ βίῳτου πильную чийого добра, дбаю про.

περί-κηλος (κῆλον), *ον*, дуже сухий, просушений.

Περικλῆμενος, Періклімен, син Мелья і Перони λ 286.

περι-κλιτός, *όν*, високославний, славетний (Б), дуже славний, знатний, широкославний (К), широкозвісний, славний, преславний, αἰδός, ἀμνησθήεις, Ἦρι-στος; ἄστν, ἔργα, δῶρα, πινθί (P).

περι-κτείνω, убиваю довкола, скрізь, кругом.

περι-κτιονες (κτίω), що живуть довкруги, доокресні мешканці, сусіди; ἄνθρωποι, ἐπικούροι.

περι-κτίται, *οί* (κτίζω), гл. *περι-κτιόνες*.

περι-λείπομαι, аог. -λίπωνται, остаю (в живих), πολέμοιο по борбі Т 230.

περι-λέλω, аог. ἔλεψα, обчїмхую, счїмхую (К), обстругую, довкола оббираю, облуплюю, обдираю, А 236.

περι-μαίμαω, рт. -ώωσα, скрізь шукаю, смотрю, нишпорю (Б) довкруги, τί чого, μ 95; иньші: скрізь мацаю, обмацую.

περι-μάραμαι, ірф. 2. s. -μαρ-νω, воюю, борю ся о, за кого, ἐμεῦ χάλκῳ, Π 497.

περί-μετρος, *ον*, дуже великий, величезний, ἰστός.

Περιμήδης, Перімед, а) товариш Одисея, λ 23, μ 195; б) отець Схедія, Ο 515.

περι-μήκετος, *ον*, дуже довгий, дуже широкий, Τηθύετον, дуже високий, ἐλάττη.

περι-μήκης (μήκος), *ες*, дуже довгий, довгенастий (Б), дуже високий (гори); ῥάβδος, δειρά, δοῦρα, κοντός, ἰστόι.

περι-μηχανάομαι, 3. pl. -ώνται, ірф. -ώντο, (хитро, проворно) вдумую, вигадую, маю на думці,

маю намір, підступно готовлю, приготавляю.

Περίμος, Перим, син Метеса з Трої, вго убив Патроклъ, Π 695.

περι-ναιεάω, 3. pl. -τάουσι, мешкаю, або живу довкруги, сусїду; intr. я замешканий довкруги, заселений, лежу довкола δ 177.

περι-ναιέτης, *έ*, окресний мешканець, що живе довкруги, сусїд, Ω 488.

περι-ξεστος, 3. довкола обтесаний, вигладжений, гладкий, περιξεστή εἰκοῖα як обточена (Б), πέτρη, μ 79.

περι-οίδα, рф. def. знач. ррс. inf. -ἴδμενα, plpf. 3. s. περιήδη, лїше знаю, або розумію, ἄλλων чим другї, лїше знаю ся, τινὶ на чїм, лїше вмїю, я бїльше сьвідомий, як, чим τίνος; βουλή π. ἄλλων лїше чим другї знаю добру раду, в радї, радою перевисаю других; π. δίκας ἤδὲ φρόνιμ ἄλλων више других правдою і розумом (Б).

περι-πέλομαι, рт. аог. περιπλό-μενος, обертаю ся; περιπλόμενοι ἐνικυτοί бїжучї, пробїгаючі, повертаючі роки; περιπλομένων ἐν. в крузі лїт, з бїгом лїт; ἄστн окружаю, обводжу, замикаю, облягаю.

περι-πενκής, *ές* (πενκ, πικ), дуже гїркий, дуже болючий, ἐξῷ βέλос, Λ 845.

περι-πλέκομαι, аог. р. 3. sg. -πλέχθη, рт. -θείς, вю ся, або обвиваю ся довкола чого, обхвачуюсь, хватаюсь чого ἰστό; обїмаю кого, γρηί.

περι-πληθής, *ές* (πληθ-ος), дуже повний, дуже людний, або населений, Συρία, ο 405.

περιπλομένων, гл. περιπέλομαι.

περι-πρό, adv. довкруги, або скрізь перед собою.

περι-προ-χέω, pt. aor. p. -χρῦθεις, розливаю довшола; ἔρος περιπροχρῦθεις любов, що скрізь обіймає, зовсім переймає або прошибає.

περι-ρρέω, ipf. 3. s. περιρρρεε, пливу скрізь, довшола, скрізь розливаю ся по чім, обливаю що, ι 388.

περι-ρρηδής, вивертаючись, перевертаючись, τραπέζη через стіл.

περι-ρρῦτος, εν (ρέω), довшола облитий, або зі всіх сторін окружений водою, τ 173.

περι-σθενέω (σθενος), я в дуже сильний, могучий; лише pt. могучий, могутий (B), як побідник, γ 368.

περι-σκεπτος (σκέπω), εν, довшола захистний, -заслонений, -охоронений; (иньші: довшола або зі всіх сторін видний, на одкритім горбочку, B.) π. ενί χώρῳ.

περι-(σ)σαίνω (σφαίνω), ipf. m. 3. pl. -σσίοντο, махаю (хвостом) довшола кого, лашу ся, лашу ся довшола, Τηλέμαχον οὐρήσιν, π 4, 10, κ 215.

περι-(σ)σειομαι (σφί), довшола траю ся, довшола політаю, повіваю, ἔθειρα.

περι-σιάδων (ισταμαι), adv. сто-ячи, або приступаючи довшола, обступуючи, окружуючи зі всіх сторін N 551.

περισιάθη, -σταιεν, гл. περιστήμι.

περι-στέιχω, aor. 2. s. περιστείξας, ходжу довшола, обходжу.

περι-στέλλω, pt. aor. στείλασα, одягаю, убираю, ω 293.

περι-στεναχίζομαι, скрізь лунаю κ 10, гомоню, звеню, звучу, роздаю ся, відгомонюю, τινί від чого.

περι-στένω, лише med. -στένε-ται γαστήρ живіт розпирає (від невмірної їди), є повний, наповнений, набитий, надутий, H 163.

περι-στέφω, вінчаю, довшола або скрізь обводжу, оповиваю, заслонюю, νεφέεσσι οὐρανόν ε 303; гл. ἀμυριπεριστέφομαι.

περίστησαν, -στήωσι, гл. περι-στήμι.

περι-στρέφω, pt. aor. -στρέψας, обертаю довшола, закручую, замахну ся або розмахну чим довшола, δίσκον, Ἄτην χεῖρῖ; гл. περιτρέφομαι.

περίσχοε, -σχόμεθα, гл. περιέ-χομαι.

περι-τάμνομαι, відтинаю собі, для себе; граблю, рабую, перехвачую, забираю собі, займаю (B), βούς.

περι-τέλλομαι, кочу ся, біжу довшола, обігаю, περιτελλομένου ἔτεος як сповнив ся рік (B); pl. повертаючи, цілі (P) роки; π. ἐκιστῶν в крузі літ, з бігом літ, з повертаючими роками.

περι-τίθημι, opt. aor. 3. pl. περιθείεν, aor. m. θήκατο, θέτο, θέτ', кладу довшола, накладаю ξύλα, обкладаю, вдягаю, з'оружаю, ви-ряжаю, знаряжаю, знадоблю, δύναιεν наділяю силою, γ 205. — Med. вдягаю на себе, вкладаю, закидаю, перевішую ξίφος ὄμο; всаджаю, закладаю собі καρτί τρουάλειον.

περι-τρέπω, aor. 2. ἔτραπον, обертаю ся, повертаю ся кругом, в крузі, звершаю круг, біг, περί δ' ἔτραπον ὄραи веремя почало повертатись в крузі, і настали вже иньші часи (B).

περι-τρέφομαι, довшола, або скрізь зєідаю ся, етинаю ся, γάλα, згущаю ся; скрізь осідаю на чім, σάλασι.

περι-τρέχω, aor. περιέτραμον, бігаю, збігаю ся довшола, X 369; кочу ся, Ξ 413.

περι-τρέω, aor. 3. pl. περίτρα-σαν, зі страху втікаю, розбігаю

ся на всі сторони, кидаюсь в розтіч, Λ 676.

περι-τρομέομαι, дрожу скрізь, трясу ся, тримчу, стрепену ся, *σάρκες μέλεσσι* тіло на членах.

περι-τροπέω, обертаю ся до-вкола, повертаю ся в крузі, повертаю в своїм бігу Β 295, обертаю ся, оглядаю ся, *πολλά* часто : 465.

περί-τροχος, *ον*, круглий, Ψ 455.

περι-φαινομαι, являю ся скрізь, довкола; *pt.* *περιφαινόμενον ἕρος* що є довкола, зі всіх сторін видно, -видна; *subst.* *ἐν περιφαινόμενῳ* на місці довокруги видим, на горбочку (Б).

Περὶ-φᾶς, *αντος*, Періфант, а) син Охезія, Аїтолієць, що его убив Арес Ε 842; б) син Епіта, окличник Троянців Ρ 323.

Περὶ-φῆτης, Періфет, а) син Копрея з Мікен, що его убив Гектор Ο 638; б) Мізієць Ξ 515.

περι-φραδέως, *adv.* дуже оглядно, обачно, обережно, осторожно, дуже справно.

περι-φράζομαι, *coni.* 1. *plur.* *-φράζόμεθα*, докладно, добре розважаю, роздумую, обдумую, заставляю ся, міркую, *νόστον*.

περὶ-φρων (*φρήν*), *ονος*, дуже розумний, второпний, вельми мудрий, обачний, розважний, *Πηνελόπεια*, *Εὐρύκλεια* и.

περι-φύω, *inf.* *aor.* *-φύωναι*, *pt.* *-φύς*, *φῦσ(α)*, росту довкола; *τινί* або *τινά* обіймаю, держу в обіймах.

περι-χέω, *aor.* 3. *sg.* *περιχεύε*, *coni.* 3. *s.* *χεύη*, *pt.* *χεύας*, *coni.* *aor.* *m.* 3. *s.* *χεύεται*, ллю довкола чого, на що, розливаю кругом, обливаю, обкладаю, *χρυσόν κέρασι* роги золотом обкладаю, обліплюю (Б), позолочую; *ἤερα* *τινί* туманом, або мракою покриваю,

вкриваю; *χάριν* *τινί* красою, вродою наділяю, красою оздоблюю (Б). — *Med.* собі, для себе, *χρυσόν ἀργύρω*, обливаю, крашу золотом срібло, позолочую собі; розливаю ся (на що), огортаю, обнимаю; *ipf.* *κέχυθ' ὑπνος* сон оповив, одолів его Β 19.

περι-χόομαι, *aor.* 3. *s.* *-χόωσθε*, дуже гніваю ся, серджу ся, *τινί* *τινος* на кого ο, за, ізза кого, з причини.

περι-ωπή, *ή*, місце, звідки скрізь видно, обзірне місце, пригірок, горбок.

περι-ώσιον, *adv. neutr.* за-дуже, занадто, не в міру, зовсім. *περκνός*, *έ*, чорний орел; як *adi.* чорний, темносиній.

Περκώσιος, з Перкоти Β 831.

Περκώτη, Перкота, місто в м. Мизії над Гелеспонтом Β 835.

πέρνημι (2. *περάω*), *pt.* *περνάς*, *ipf.* *it.* 3. *s.* *πέρνασχι*, *зам.* *πέρνασι*, *pt.* *περνάμενα*, продаю, висілаю на продаж; *περνάμενα κτήματα* на продаж.

περονάω, *aor.* 3. *sg.* *περόνησε*, *ipf.* *m.* 3. *s.* *περονάτο*, *aor.* 3. *sg.* *-ήσατο*, проколюю, пронизую, пробиваю, *τινά δευρί*. *Med.* проколюю собі, спинною, застегну, або застібну собі, на собі (спряжкою), припинаю собі, *ἐνετῆσι* спряжками.

περ-όνη, *ή* (*πείρω*), спряжка, застібка, булавка, шпилька, за-пинка.

περόωσι, 3. *pl.* від *περάω*.

πέρσα, *aor.* від *πέρθω*.

Περσεύς, Перзей, а) син Нестора і Анаксібії, γ 414; б) син Зевса і Данаї, Ξ 320.

Περσε-φόνεια, Перзефона, донька Зевса і Деметри λ 217, жінка Гадеса, κ 491, Ξ 326.

Πέρση, Перза, донька Океана,

жинка Геліоса, мати Аїета і Кір-ки, χ 139.

Περοηιάδης, син Перзея, Сте-нель, Γ 116.

πεσείν, πεσέεσθαι, гл. πίπτω.

πεσός, ό, камінець, кістка (до гри); pl. πεσσοί, гра в кістки χ 107.

πέσσω (πεχῶς, пеку, соquo), inf. -έμεν, роблю спілим, зрілим, при-воджу до зрілості, наливаю (Б) η 119; травлю, душу в собі, χέ-λον кнню гнівом; κήδεα в собі замикаю, тяжко відчуваю, пе-реношу; γέρα уживаю, обловлюю ся; βέλος довго відчуваю рану, терплю на р.; κατα-.

πεσών, pt. aor. від πίπτω.

πέτᾱ-λον, τέ, dat. pl. -οισι, лист, листок, листя.

πετιάννυμι (patere), aor. πέτασα, πέτα(σ)αυ, opt. 3. s. -άσειε, pt. -άσ(σ)ας, pf. p. 3. s. πέπταται, 3. pl. -ανται, pt. -μένας, plpf. 3. s. πέπτατο, aor. p. 3. pl. πετάσθησαν, простираю, простелюю, засте-люю, літа, — покриваю, розво-джу, розтягаю, розкладаю, роз-пинаю, напинаю (С), розпускаю (Б) ιστία: розкидаю χεῖρε, ε 374; простягаю (руки), витягаю Δ 523, Ν 549, ω 397; отвираю, відчи-няю πύλας: θυρόν розвеселяю; αἴθρη πέπταται: простирає ся, роз-ходить ся; πεπταμένας отворені. Ἄμφι-, ἀνα-, κατα-, ὑπο-.

πετεηνός (πέτομαι), pl. -ηγά, -ηγών, εἶς, крилатий, пернатий (К), літаючий; опірний, спосібний літати, π 218; subst. πετεηνά, пташки, птиці.

Πετειών, ὄνος, місцевість в Бой-отії коло Галіарту, Β 500.

Πετειός, ὄς, Петей, син Орнея, отец Менестея В 552 Δ 327 и.

πέτομαι, ipf. πέτετ(σ), -έσθην, aor. ἔπτατ(σ), сопі. 3. s. πτήται, pt. πταμένη, літаю, лечу, лину, несу ся, епішу, гоню, біжу, ки-

даюсь в ноги (Б), πεδίοιο через рівнину; πετέσθην погнались (Р) Ε 366; політаю, паду (сніг, град); ἐκ χειρῶν ἔπτατ' ἐρετμά ви-пали з рук; відлітаю, злітаю; θυμός ἔπτατο жите улетіло. Ἄπο-, δια-, εἰς-, ἐπι-, ὑπερ-.

πετραῖος, скалистий, скельний, що живе в скалі, Σκόλλη, μ 231.

πέτρη, ή, скала, скеля, камінь, каменюка, скельна гора, щовб, опока; γλαφυρή, λισσή, λίς, λίθας, ἀγρίψ, ἠλίβατος, ἐπηρεφής, ἡεροειδής и.

πετρή-εις, скалистий, камен-истий, νῆσος, Αὔλις, Πυθό.

πέτρος, камінь, скала, скеля, кусень скали; μυλοειδής, οκρивоίς, μάρμαρος.

πέυθομαι, гл. πυθάνομαι.

πενθάλιμος, 3. dat. pl. -ησι, второпний, розумний, мудрий.

πενκ-εδανός, οιο, погубний, зло-щасний, Κ 8.

πέυκη, ης, ή, сосна, емерека.

πέυσομαι, fut. до πυθάνομαι.

πέφανται, πεφασμένος, гл. φείνω.

πεφάσθαι, πέφαται, гл. φεν.

πεφήσειται, гл. φείνω або φен.

πεφιδέσθαι, -δήσομαι, гл. φεί-δομαι.

πέφρον, aor. 2. гл. φен.

πέφραδον, -έμεν, -έειν, гл. φράζω.

πέφριке, pf. гл. φρίσσω.

πεφύασι, pf. гл. φύω.

πεφυγμένοι, πεφυζότες, гл. φεύγω.

πεφυλαγμένος, гл. φυλάσσω.

πεφυγία, pt. pf. гл. φύω.

πεφυγμένη, pt. pf. гл. φύω.

пῆ або *пῆ* (qua?), куди, де? β 364, Ε 472, Θ 94; як? яким спо-собом? Ν 307, для чого? чому?

пῆ або *пῆ* (aliqua), енкл. куд-ись, десь Г 400; денебудь χ 25; якость, якимсь способом, як ни-будь, знать; οὐδέ πῆ ἔστι ані не годить ся; і ніяк не г.

πηγεσί-μαλλος, ον, густо вовнистий, пелехатий (P), ἀρνεῖος.

πηγή, ἡ, жерело, нора, криниця, чуркало.

πήγνυμι (πχγ, pango), f. πήξεις, aor. ἐπήξε, πήξε, conl. -η, inf. -αι, pt. -ας, αητα, prf. πέπηγε, plpf. (ἐ)πεπήγει, aor. 2. p. (ἐ)πήχη, 3. pl. πήχεν, aor. p. 3. pl. πήχθην, прикріплю, прибиваю; вдаряю, вбиваю, влучаю в що ἐγγος ἐν μετώπῳ, заганяю, вганяю, пхну, ἤπατι βέλος; ветромлюю, впишаю, вкопую, ἐπὶ τύμβῳ ἐρετμόν; ἐν γαίῃ, ἀνὰ σκολόπεσσι вбиваю, застромлюю; νῆας будую; ὄμματι впялюю, втуплюю (P), вліплюю, звертаю, ветромлюю. — Med. споюю, сцілюю, прикріплюю, прибиваю, будую собі. — Pass. aor. i act. pf. intr. i plpf. ветрягаю, вбиваю ся в що, ἐν καρδίῳ, ἐν γαστρῇ; твердну, костенію, ціпенію, деревію, γούνα; держу ся, я є ветромлений Γ 135, вбитий в що, я застряг, я вбив ся, стою твердо, неподвижно. Ἐμ-, αητα-, συμ-.

πηγός (πήγνυμι), 3. товстий, тугий, добре годований, сильний, ἵπποι; величезний, страшний κύμα.

πηγυλῖς (πάρος), ἴσος, студений, холодний, морозний, νόξ, § 476.

Πήδαιον, місце в Трої, N 172.

Πηδαῖος, Педай, син Антенора, E 69.

πηδάλιον, τό (πήδον), стерно, трепло (B), керма, весло.

Πηδάσος, Педас, а) місто Лелгів в Троаді Z 35, Y 92, Ф 87; б) місто в Месенії I 152, 294; в) син Буколіона, брат Айзена з Трої Z 21; г) кінв Ахілля II 152.

πηδάω, ipf. 3. s. ἐπήδα, aor. ἐπήδησα, πήδησα, скачу, лечу, вилітаю; ἀνα-.

πηδών, τό, плоский (долішний) кінець весла; весло.

πηκ-τός, 3 (πήγνυμι), сильно зроблений, сильний, здоровий, ἄροτρον.

πῆλαι, πῆλε, aor. від πᾶλλω.

Πηλεγών, ἕνος, син божка ріки Акція і русалки Перібої, Ф 141.

Πηλείδης, і **Πηληϊάδης**, ας, εω, **Πηλείων**, ωνος, Пелід, Пелієнко (K), Пелейон, син Пелая, Ахіль. — **Πηλείωνάδε**, до Пелейона.

Πηλεύς, ῥος, ἕος, εἶ, Пелей, син Аяка, подружив ся з Антигоною, донькою Евритіона у Фтиї, куди утік, як вбив свого брата Фокоса з Айгіни; через те подруже став володарем Мірмідонів; его донька Полідора II 175. По смерті Антигона подружив ся з нереїдою Тетидою, що від неї походив Ахіль II 33, Y 206; від того **Πηληϊάδης**; **Πηλῆιος**, 3. пелійський, δόμος Σ 60, 441.

пῆληξ, ῥκος, ἡ, шолом, шишак (B), φακνή, ἱππόκομος.

Πηλιάς, ἄδος, ἡ, пелійський, μελίτη.

Πήλιον, висока, лієнета гора в Тессалії, на полуд. від Осси, т. Zoga, λ 315, B 744, II 144.

пῆμα, ατος, τό (παθεῖν), горе, лихо, біда, біль, смуток, жаль, нещастє, недоля, невзгоди, злидні, погібиль, халазія (B).

πημαίνω, (πήμα), f. inf. πημαίνεσθαι, opt. aor. 3. pl. -ήμεσθαι, aor. p. πημάνθη, inf. -ήμαι, шкоджу, ушкоджую, заподіваю або нашоу шкоду, кривду, ὑπερ βρεια проти договору, τι в чім; заподіваю лихо, горе, причиняю горя, ворожо поступаю. — Pass. зазнаю або терплю горе, лихо, нещастє; я є ушкоджений, пеую ся або розбиваю ся (човни), потерплю кривду, шкоду.

Πηγεῖος, Пеней, ріка в Тессалії, пливе з Пінду через долину Темпе і вливає ся до термайського заливу B 752.

Πηγέλιος, εω, ως, Пенелей, син Гіпалкма, вожд Бойотийців.

Πηγελ-όλεια, Пенельона, донька Ікарія і Перібої α 329, вірна жінка Одиссея φ 158, мати Телемаха φ 311; ἐχέφρων, περίφρων, δαίφρων.

πηνίον, τό, (πήνος pappus), нитки шутка, намотані на шпульку, шуток, уток, шуткова нитка.

πής, έ, споріднений, рідня (P), близький, свояк.

Πηρείη, Перея, околиця в Тессалії, В 766.

πήρη, ή, торба, клунок, ἀεικέλη.

πηρός, 3 (παίρω), сліпий, В 599.

Πηρώ, ούς, Перона, донька Нелея і Хлориди, жінка Біянта.

πῆχυς, εος, έ, локоть, рамя, χειρής; також: рука; дуга лука, нагиб, загинка, або каблука лука, (де лучать ся оба рамена лука і де клали стрілу).

πίαρ (πίων), τό, а) товщ, сало, тук, βρών; б) товста, плодовита земля, ἐπ' οὐδαξ в ґрунті, рілі.

πίδαξ, άκος, ή, жерело, нора, чуркало, II δ25.

πίδ-ήεις, 3. богатий в жерела.

Πιδύτης, ου, έ, Підит, Троянець з Перкоти, его убив Одиссей Z 30.

πίε, *πίειν*, аог. від πίω.

πιέζω, іpf. 3. s. (έ)πίεζε, pl. πίεζον, pt. аог. p. πιεσθείς, тисну, пру, стискаю, давлю, здавляю, гнету, душу, держу сильно, придержую, скручую (B), путаю, звязую чим ἐν δεσμοίς; мну, розминаю κηρόν.

πίερα, fem. до πίων, товста, плодовита.

Πιερίη, Піерія, країна в Македонії близько Олімпу, ε 50.

πιέσθαι, іnf. аог. m. від πείθω.

πιθέω (πείθω), f. 2. s. πιδήσεις, ged. παπιθήσω; pt. аог. πιδήσας, намовляю, наклоню, спону-

кую X 227; слухаю, я в по-слушний θεῶν τεράεσαι; вгоджую, вволю волю; τάχ' οὐκ εὖ πάσι πιθήσεις не дуже то так скоро всіх і слухай, всім потурай (B), на лихо, не в гаразд тобі виіде всіх сл.; довіряю, спускаю ся, надію ся або число на що, ἤρι βίηρι; пор. πείθω.

πίθος, έ, збан, збанок, глечик, банька, баня, бочка (глиняна), кухва (B).

πικρό-γάμος, ον, той, що ему весіле стає гірким, коїть ся, складає ся (B) гірке, що має гірке, нещасливе весіле.

πικ-ρός, 3. острый, кінчастий, острокінчастий, ειστός, βέλεμνα; палочий, пекучий, терпкий, гіркий, βίχα, άλμη, δάκρυον; прикрий ὀδμή; прикрий, тяжкий ὠδίνες; немилий, ненависний Αἴηριπος καὶ Κύπρος.

πίληται (πελ-άζω), іpf. 3. s. πίληνται, зближаю ся, наближаю ся, кочу ся, дотикаюсь чого, χθονί, ἐπ' οὐδαί. Ἐπι-, προσ-.

πίλος (pilus, Filz), έ, клубочина, війлок, гуня, до підбивання шолома, щоби зменшити силу удару, K 265.

πιμ-πλά-νω (πίμπλημι), наповняю чим; πιμπλάνεται μένος повен гніву, що дуже злить ся (P).

πιμ-πλη-μι, 3. pl. -ασι, аог. πλῆσε, орf. 3. pl. -σειαν, pt. -σασα, іpf. m. πιμπλάντω, орf. аог. 3. pl. πλησαιάτω, pt. -σάμενος, аог. p. 3. s. ἐπλήσθη, 3. pl. πλήσθεν, аог. 2. πλῆθ' = πλῆτο, 3. pl. πλήντω, наповняю, тινός чим, πήρην σίτου; μένος надією відвагою, збуджаю в.; залягаю ὄδοις ἰαχῆ, заповняю. Med. наповняю (собі), чим σῆνοιο; насичую (ся), заспокоюю, вдовольняю θυμὸν ἐδητύος. Pass. наповняю ся, заповняю ся, виповняю ся, стаю повний, я напов-

нений, повний; μένος φρένας πίμπλαντο злістю наповнилось серце (Κ), гнівом сповнилось (C); ἔσσε δακρυόφιν πλήσθεν наповнились, зайшли сльозами. Ἄνα-, ἐμ-, ἐνι-; пор. πελάξω.

πίναξ, ἄκος, ὄ, дошка; дощинка (для письма), табличка, Ζ 169; полумисок, тарілка, κρείων з мясом.

πίνω-σσω, ірф. ἐπίνυσσε, учу розуму, дотепу, вразумляю, роблю мудрим, навчаю, Ξ 249.

πίνω-τή, ἴ, розум, мудрість, второпність, хист, ум; пор. ἴκω.

πίνω-τός, 3. (πνέω), розумний, мудрий, второпний.

πίνω, іnf. πινέμεν(αι), ірф. іt. πίνεσκε, рt. f. πινόμενος, аог. 2. ἐπίον, πῖε, соn. πῖω, 2. s. πῖθησθαι, орt. πῖομαι, ірv. πῖε, іnf. πῖεσθαι, πῖέμεν, рt. πῖών, ірф. p. πίνετο, по, вишиваю, οἶνον, κρητήρασ οἶνοιο чаші вина; οὐδρον ὡπερ ἔπιεν чарку, що з неї пив; так ἐνθεν; ἀπό τιнос з чогось; αἵματος напиться крові; ἐκ-.

πῖόμενος, рt. f. від πίνω.

πῖότατος, superl. до πῖω.

πίπτω (πέτ-ομη), ірф. ἐπίπτε, πῖπτε, f. 3. pl. πεσόνται, іnf. -έσεσθαι, аог. 2. ἔπεσον, πέσε(ν), du. -έτην, соnі. πέση, -ησι, орt. -οι, -οιεν, іnf. πεσέειν, рt. πεσών, рt. pf. асс. pl. πεπτεῶτασ, -ῶτα (3. скл.), паду, спадаю, упадаю, повалою ся, хрипну ся (B), вивертаю ся, злітаю, ἐν κονίησι в порошок, ἐπὶ γῆονі на землю; ἐξ ὀρέων, ὑπὸ ἄξοσι під колеса; впадаю, вилітаю ἦνιξ ἐκ χειρῶν; торкаю ся до чого (B), спускаю ся на ἐπὶ βλεφάροισιν (соn бере ся мене); паду (= гину); паду, силно ся (сніг); πολλοί θνήσκοντες πίπτωσι богато їх мертвами ляже (C); ἐκ νηῶс кидаю ся, скачу із κ 51; кидаю ся до, впадаю до, допадаю, ἐν νησί (про

утікаючих Ахайців) В 175 А 311 М 107, 126, О 63; впадаю, кидаю ся, впадаю на що, вдаряю, нападаю на, ἐν νησί I 235 N 742 Р 639; εἰστόс паде, вдаряє, влучає; ὑσμήνη кидаю ся у, А 296; ἄνεμος втихає, настає, втихомирюєс τ 202; впрочім про вітер: піднимає ся, зриває ся, бушує, подуває, свище (B); ἐκ θυμοῦ тиві впадаю з серця, т. в. трачу ласку. Ἄμρι-, ἀπο-, ἐκ-, ἐμ-, ἐπι-, κατ-, про-, συμ-.

πίσα, τά (πί-νω), луги, левади-оболоня, майдани, діброви; ποτήεντα.

πίσσα, ἡ (πίτος, ρίχ), смола.

πιστός, 3. (πίθ-εῖν), sup. **πιστότατος**, вірний, щирий, чесний, правий, певний, нехибний; οὐδέτι πιστά γυναιξίν годі вже вірити, жінкам вірить зовсім вже не може (B).

πιστώω (πιστός), аог. m. 3. pl. ἐπιστώσαντο, аог. p. 2. du. соnі. -ωθήτων, іnf. -ήναι, рt. θείс, роблю певним, вірним, з'обовязую; pass. вірю, маю віру, довіряю, числю на що; ἔρω πιστώθημι присягою дати за поруку, з'обовязати ся, вневнити, приречи під присягою; (ἐ)πιστώσαντο присягли собі вірність, ἐπέσσαν вневнили, дали за поруку словами, ао: з'обовязали ся до вірности.

πίθωс, 3. (πίθ-εῖν), що довіряє, спускає ся, числить або здає ся на що, πατρί на батька вповаючи (B), Διί в надії на 3., ἡνорέη, νόω, κάρτεі.

πίτυρες, αс, (τέτταρες), чотири.

Πυθείс, ἡс, Пітей, сін Пельопса, кор. в Тройцеї Γ 144.

πίτημη, (поб. фор. до πετάνωμη), рt. prs. πίτηαс, ірф. πίτηα, простираю, розводжу, розтягаю, розстеляю, розповиваю, розточую, χεῖραс простираю, витягаю;

χάϊται πίτταντο волосе розкудовчилось, помервилось, розкинулось.

Πίτθεια, Піття, місто в м. Мизиї коло Паріону, В 829.

πίττες, υος, ή, dat. pl. πίττεσιν, сосна, смерека.

πίφασκο (φαίνω), inf. -έμεν, ipf. *πίφασκε*, med. *πίφασκομαι*, *επι*, *επι*, показую, вказую, даю пізнати, даю знак, даю знати, го-лошу, доношу, оповіщаю, об-ясення, звіщаю, об'являю, запо-відаю, готовлю, *κακὰ ἔργα*; заявляю, розповідаю, говорю, кажу, веду річ, річ моя *ε*, *τινί* до; опо-відаю, викладаю, товмачу (Б) *μ* 165; *ἄλλον* *εῶτα* вказую, на-правляю до (Б); *ἔπεια ἀλλήλοισι* розмавляли з собою; *εἰλόγη* счи-няю, розводжу; *κῆλα* показую, т. в. зсилаю (і К 478, 502, Σ 500).

πίων, *πίονος*, fem. *πίερα*, sup. *πίοτατος*, товстий, тучний, сит-ний (С), ситний, годований (Б), жирний, *μηρία*, *νῶτα*, *μῆλα*, *αἴξ*, *θημός*; плодovitий, родючий, бо-гатий, *ἀγροί*, *ἔργα*, *πεδίων*; достат-ний, багатий, засібний, розкіш-ний (Б), *νηός*, *οἶκος*.

Πλαγκταί (*πέτραι*), стовкуні, або скелі погибельні (від того, що о них все розбиває ся) *μ* 61, пор. 260, *ψ* 327.

πλαγκτός, 3. (*πλάζω*), збитий з толку, бжевілбний, біснуетий, несамовитий, навіжений, безумний, дурбає (Б).

πλαγκτοσύνη, ή, блуканина, вештане, скитане, бездомне ски-тання (Б), *с* 343.

πλάγχθη, aor. pass. від *πλάζω*.

πλάζω (*πλήσσω*), ipf. *πλάζε*, aor. 3. s. *πλάξε*, бю, вдаряю, *κῶμα ὤμους* о рамена, або заливає р; збиваю з дороги, відбиваю, від-ганяю, віддаляю, держу далеко,

геть заганяю, проганяю *ἀπὸ πα-τρίδος*; *πλάζε* *πίνοντας* завернула, помутила, запоморочила розум; відпираю, відбиваю, відвертаю *ῥόον* Р 751; відводжу від намі-ру, від почину, спинаю, пере-шкоджую В 132. Pass. M. *πλά-ζομαι*, f. *πλάζομαι*, ipf. *πλάζεται* (ο), aor. 3. s. *πλάχθη*, pf. -θείς, зби-ваю ся з дороги, мене гонять, заганяють, носять, блукаю (ся), блуджу, волочу ся, скитаю ся, вештаю ся, *ἐπὶ πόντον*, *ἐπ' ἀνθρώ-πους* між л.; *κατὰ πτόλιον* по м.; *κατ' ἀγρούς* гаю ся по полі (Б); *πλάχθη-θείς* *ἦς ἀπὸ νηός* що заблукав ся від свого корабля; так *καίθην* *πλάχθέντες*; *κύματι* *πλάζετο* ФІЛІ его скрізь носили, по хвилях носив ся (Б); *πλάχθη χαλκός* мідь відбила ся. 'Απο-, ἐπι-, παρ-, προσ-.

Πλάκος, f. гора в Мизиї, у ві обноги лежало м. Теби, Ζ 396.

πλανάομαι, *πλανῶνται*, скрізь блукаю ся, кручу ся, Ψ 321.

Πλάταια, Плятая, місто в Бой-отії, між Геліконом а Кітайро-ном В 504.

πλάτανιστος, ή, явір, В 307.

πλάτύς, *εἶα*, *ύ*, плоский, широ-кий, просторий, телеκμών, *πτόον*, 'Ελλησποντος; що далеко, або ши-роко розбрів ся, що далеко роз-бігає ся, *ἀπέλια* що насуць ся розбрівшись.

πλέες, асс. *πλέας*, гл. *πλείων*.

πλείος, 3. (зам. *πλέος*, *plenus*), соmp. *πλείότερος*, повний, повен чога, наповнений чим, *οἶνου*, *ἀν-δρῶν*.

πλείστος, 3. sup. до *πολύς*, ду-же багата, найбільше, найбіль-ший, по більшій части, дуже великий, дуже численний, *λαός*, *κακόν*, *ἐμίλος*; adv. neut. *πλεί-στον*, найбільше, понайбільше.

πλείω = *πλέω*, пливу. 'Ανα-, ἀπο-.

πλείων, *πλείων*, і **πλέων**, *ον*, (comp. до *πολύς*), pl. *πλέονες* (σ 257 синіц. = *πλεῦνες*), *πλείους*, *πλέες*, dat. *πλείοσιν*, *πλεόνεσσιν*, acc. *πλέας*, більше, більший; τὸ *πλείων* πολέμοιο більша часть війни; *πλέων* νύξ більша часть ночі; οἱ *πλέονες* більше, більша часть, численніші, переважна часть, велика сила або товпа E 673; *πολύ* *πλέονες* далеко більше.

πλεκτός, (*πλέω*), 3. плетений, сплетений, скручений, *σειρή*, *ἀναδέσμη*, *τάλαροι*.

πλέω (*plecto*), aor. 3. s. ε-*πλέξε*, pt. aor. m. *-άμενος*, плету, сплітаю, скручую, *πλοκάμους*; med. плету, скручую собі, *πέισμα*. *Περι-*.

πλέος, зам. *πλείος*, υ 355.

πλευρή, *ή*, бік, ребро, лише plur.

πλευρά, *τά*, боки, ребра, Δ 468.

Πλευρών, *ώνος*, місто Куретів в Аїтолії B 639 N 217; **Πλευρώνιος**, Плевронець Ч 635.

πλέω (*πλεF*), *πλείω*, *πλέεθ'*, *πλεῖθ'* (= *πλείτε*), *πλείειν*, *πλέων* α 183 (синіц.), *πλείοντες*. f. 2. pl. *πλεῦσεσθε*, ipf. *ἔπλεον*, *πλέον*, пливу, ношу ся (B), перепливаю, відпливаю, *ἐπὶ πόντον* пливу по морю, *ἐνὶ πόντῳ*, *ὕγρα κέλευθα* мокрими шляхами, по мокрій дорозі (B). *Ἄνα-*, *ἐπι-*, *κατα-*.

πλέον, *πλέον*, гл. *πλείων*.

πληγή, *ής*, *ή* (*πλήσσω*), удар, побій, парун, шуляк, бухняк, стусан; *Διός πληγή* грім, перун.

πλήθ', = *πλήτος*, гл. *πμπλήρη*.

πλήθε, гл. *πλήθω*.

πλήθος, *ος*, *εί*, τὸ (*πλήθω*), множество, люди, сила або множество людей, нарід, військо, товпа, юрба, громада, куна, ватага, мрява.

πληθύς, *ός*, *υῖ*, *όν* (*πλήθω*), множество (людей), товпа, нарід,

люди, військо, громада, товариші (B).

πλήθω, *-ει*, *-ουσι*, *-ωσι*, ipf. *πλήθε*, pt. *-ων*, *-οντι*, *-ούσαν*, *-ούσαε*, стаю повний, я є повний, набитий чим, наповняю ся чим, тινός; *τράπεζα* повний, багато заставлений; (про ріки) прибуваю, збираю, наповняюсь водами, повнію (B), підбуваю; *πλήθουσα* *σελήγη* повня місяця, повний м.

Πληιάδες (зам. *Πλειάδες* = *πλειάδες* голуби), Плеяди, сім дошок Атлеа і Плейони, що творять громаду 7 звізд (знами бика), з їх сходом починалось літо, а з заходом зима, проте початок і кінець плавби (*πλέω*).

πληκίζομαι (*πλήσσω*), бію ся, воюю, змагаю ся, *τμή* з ким.

πλήμνη, *ή*, (*πλήθω*), запясть, маточина, колодка, що в ній вісь возова обертає ся, *περίδρομος*, E 726.

πλη(μ)ῦσις, *ίδος*, *ή*, прилив, вилів (моря), розлив филь, бистрий тік, течія, ι 486.

πλήν (*πλέεν*), крім, окрім, з виїмком, *τινός* θ 207.

πλήντι, а) 3. pl. aor. m. від *πμπλήρη*; б) від *πελάζω*.

πλήξα, aor. від *πλήσσω*.

πλήξ-ιπλος (*πλήξις*), *ον*, що кіньми герцією, їздець.

πλησαίω, *-εῖαν*, *πλήσειν*, гл. *πμπλήρη*.

πλησίος, 3. (*πέλας*), близький, сусідний, оміжний, з gen., рідко з dat.; subst. *πλησίος* сусід x 37 B 271; neutr. *πλησίον* як adv. близько, недалеко, біля, в сусідстві.

πλησ-ιστίος, *ον*, (*πλήθω*, *ιστίον*), що надуває, напружає (B) вітрила, *οὔρος*.

πλήσσω (*πλήχι*, *plango*), aor. *πλήξα*, conip. *-η*, opt. *-ειε*, pt. *-ας*, aor. 2. red. (*ἐπέπληχρον*), inf. *πεπλήχημεν*, pt. pf. *πεπλήχως*, *-υῖα*,

pt. aor. m. πληζάμενος, aor. red. 3. s. πεπλήγητο, 3. pl. -γοντο, aor. p. 3. s. πλήγη, pt. -εις, бiо, побиваю, обкладаю (князи), вдаряю, торхну (Б), βάζω, στήπτω μεταφρени; тручаю, штуркаю, потручую, поді; рубаю, січу, тну, раню, влучаю, вціляю, вдаряю, ξίφει αὐθέντα; розбиваю, поражаю (громом); тунаю ποσίν, тускаю, χορόν тунаючи танець виводжу, тускаючи танцюю; бючи гоню, поганяю ἴππους ἐς πόλεμον; підіймаю, збиваю κονίσταλον; θύρετρα ἔβραχε πλήγента κληίδι двері од повертання ключа гуділи (Б), або: відсунені, відчинені. — Med. бiо ся, себе, вдаряю себе, τί в що, по чім, μηρῶ, στήθεα. Ἄπο-, δια-, ἐκ-, ἐμ-, ἐν-, ἐπι-, κατα-

πλήτο, гл. πίμπλημι або πελάζω.

πλίσσομαι, ipf. 3. pl. πλίσσαντο, біжу, йду, ступаю; εὖ πλίσσαντο κόδρασι ішли, бігли спорим кроком, підтющем тупотіли ногами (Б), ζ 318.

πλόκ-αῖμοι, οἱ (πλέκω), коси, кучері, кудри, Ξ 176.

πλόος (πλέω), ἐ, плавба, мореплаводство.

πλοῦτος (πλήθω), ἐ, богатство, майно, добро, достаток, маєток.

πλοχμοί, οἱ гл. πλέκω, P 52.

πλῦν-ός, ἐ, корито до прання, водойма, водозбір, копанка, сажавка, пралня.

πλύνω, pt. -ούση, ipf. it. πλύνεσκον, pt. f. πλύνεουσαι, aor. 3. pl. πλῦναν, pt. πλύνατα, перу, мию, вимиваю, полочу, виполікую, змиваю; ἀποπλύνω.

πλω-τός, 3. що пливає, пливаючий, плавучий (Б), νήσος, κ 3.

πλώω (πλέω). 3. pl. πλώουσι, opt. -οιεν, ipf. πλώσκον, пливу, плину, пливаю, τεύχεα πλώον. Ἄπο-, ἐπι-, παρα-

πνεύ-μων, ονος, ἐ, (πνέω, pulmo), легке; звич. pl. легкі.

πνέω, і **πνείω**, 3. s. πνέει, πνείει, pt. πνείοντες, ας, ουσα, σαν, а. 3. s. ἔπνευσε, conl. 3. s. πνεύση, viю, пвіваю, дую, дму; віддихаю, живу P 447 σ 131; сильно віддихаю, дишу N 385; я в одушевлений чим, μένος; μένεα πνείοντες повні відваги, одушевлені відвагою, з відважним серцем; пахну ἡδύ. — Med. prf. 2. s. πέπνυσαι, inf. πεπνυσθαι, pt. πεπνυμένος, plpf. 2. s. πέπνυσε, я в оживлений, загарітий, захочений; маю розум, я в розумний, при розумі, второпний, мудрий; πεπνυμένος розумний, премудрий (P), вельми мудрий (Б), розважний, второпний, умний, обачний, тямуцний, сьвідомий; πεπνυμένα βάζειν розумно говорити; так νοήσαι, (Б. кебетую); π. εἰδώς розумний. Ἄνα-, ἀπο-, ἐπι-, ἐμ-, παρα-

πνοή, ης, ή (πνέω), dat. plur. -ήσ(ιν), подув, повів; також pl. πνοαὶ ἀνέμοιο; вітер, воздух, дух, віддих; Ἡφαίστειο подув Гефайста, т. є. жара огню, жаркий о.

Ποδᾶλείριος, Подалеїрій, син Аскленія, брат Махаона, з Трики в Тессалії, славний лікар.

ποδά-πιπτρα, τά (νίπτω), вода до вмивання нiг, τ 343, 504.

Ποδ-άρρη, Подарга, гарпія.

Ποδ-αργος, Подаргі, кiнь Гектора Θ 185; Менелія Ч 295.

Ποδ-άρκης, εος, Подарк, син Іфіклія, бр. Протезилія, а по его смерті начальний воївників з Філяки і Піразу.

ποδ-άρκης, ες (ἀρχέω), бистроногий (K), швидконогий, швидкий в бігу, скороногий, скоропадний, меткий, Ἀχιλλεύς.

ποδ-ηγετής, ἐς, (ἐνεύκω), що сягає, або спадає аж до нiг, довгий по кістки.

ποδ-ήνεμος, εν (άνεμος), швидкий як вітер, вітроногий, вітристий (P), π. ώκεία Ἴρις.

Ποδῆς, ἦν, син Ейтиона, Троянець, его вбив Менелая P 575.

ποδ-οκείη, ἦ, -ησι, (ώκείη), швидкість, скорість nig, pl. B 792.

ποδ-ώκης, ες (ώκείη), скороногий, бистроногий, скоропадний, меткий, Ἀχιλλεύς, Δόλων, Ἴπποι.

ποθέεσκε, ipf. it. від ποθέω.

πόθεν, adv. звідки? звідкіля? з gen. τίς πόθεν εἰς ἀνδρῶν хто такий і звідкіля (родом)?

ποθέν, енкл. звідки-небудь, звідкись, звідки.

ποθέω, -έεις, inf. -ήμενοι, ipf. 3. s. ποθεῖ, 3. pl. ποθεον, ipf. it. 3. s. ποθέεσκε, aor. 3. pl. ποθέεσκον, inf. -έεσκ, бажаю, прагну (C), жадаю, забагаю, хочу; баную за ким, побиваю ся, Ὀδυσῆ за O., тужу; відчуваю брак або страту чогось, мені недостає, бракує, трачу, я позбавлений чого; жалую чого, мені шкода (B), ἐρθαλμέν.

ποθή, ἦ (ποθέω), бажанє, жадоба, хіть, воля, забага, туга, жаль, нудьга; ποθή ἐμεῖο туга за мною; σὴ ποθή за тобою; брак, хиба, страта, недостача, ξενίων, βίωτοιο, ἡγεμόνος.

πόθι (ат. ποῦ), adv. де?

ποθί, енкл., денебудь, десь, οὐδέ ποθι нігде; колись, коли-небудь, A 128 Z 526 и.; як-небудь, мабуть, певно, якоеь, може, знать, ачей, вже раз, прецінь раз α 379.

πόθος, ó (ποθέω), бажанє, жадоба, хіть, воля, баня, нудьга, туга, жаль, Ὀδυσσῆος за O.; σός туга за тобою, нудьга по тобі (B).

Ποιάντιος, adí. Поянтовий, Поянта, υἱός син П. Філюктет, γ 190.

ποιέω, ipv. ποίει, ipf. (ἐ)ποίηι, pl. ποίεον, f. inf. ποιήσεμαι, aor. (ἐ)ποίησα, med. 3. s. -εῖται, ipf. ποιέομαι,

f. -ήσεται, aor. ποιήσασ(ε), inf. -ασθαι, роблю, виробляю, виготовляю, споруджаю, справляю (P), σάκος τάρων із вовових скір; звершаю, довершаю, вчиняю, творю, роблю, εἰδωλον; φάος тині сьвіт роблю (B), сьвічу; δόμα, τεῖχος, ναός, θάλαμον будую, ставлю, поставляю; τύμβον висипаю могилу; λεία вирівную, зарівную; φόβον счиняю, понукую, збуджаю, викликаю; κλόν готую; pss. ἦ σοι ἄριστα παποιήται πρὸς Τρώων справді, гарно поступили, обійшлись з тобою T.; роблю, поставляю чим, βασιλέα королем, λαούς λίθους переміняю в каміня, заміняю; ἀκοίτην даю, віддаю за жінку; ἄφρονα відбираю розум, позбавляю розуму; νόημα ἐν φρεσὶ подаю гадку, надумляю (B), піддаю, подаю, понукую, збуджаю. — Med. роблю собі, чиню, будую, τεῖχος, σχεδόν; ἀγορήν скликаю раду, збори; придбаю, набуваю, одержую, κλέος αὐτῆ ποιήται: еднає собі славу; τινά ἄλοχον беру за жінку; так ἀκοίτην; υἱόν приймаю за сина, обираю сином (P); ἐπισχεσίτην винаходжу собі; σός переміняю в.; ἐμ-.

ποιή, ἦ, трава, зіле, сїножать, паша; νεοθλής.

ποιήεις, εσσα, εν, богатий в траву, травний, травнистий, де трави роскішні ростуть (B), зелений, πίσσα, ἄγλαα.

ποιητός, 3. οἶο, добре зроблений, сильно, штучно, мудерно, майстерно зроблений, або збудований, θάλαμος, τέγος, δόμος, σάκος, πύλια.

ποιήλ-λω, ipf. ποίηλλε, штучно, мудерно роблю, творю, виробляю, з'ображаю, γερὸν Σ 590.

ποιήλ-μα (ποιήλλω), τό, мудерна робота, пестрі вишивання,

украшена, прикраси, мережана, узорі; лише pl.

ποικίλο-μήτης, ου (μήτις), voc. -ήτης, проворний, вигадливий, хитроумний, дотепний, на вигадки хитрий (Б), хитромудрий, Ὀδυσσεύς.

ποικίλος, 3 (pictus), мінявий, мінливий, пестрий, качеристий, сорокатий, різнобарвний, квітчастий, різнобарвно, -пестро тканний, вишитий або мережаний, гаптований, смугастий *πικραλέη*; мудерно, штучно зроблений, багато украшений, *τεύχεα*, ἐνταξ, θώρηξ; *χάλκῳ* украшений мідю; штучний, штучно запутаний, хитро сплетений, *δεσμός*.

ποιμαίνω (*ποιμήν*), ірф. іт. *ποιμαίνεσθαι*, ірф. м. 3. pl. *ποιμαίνοντο*, паєу *μήλα*, гоню пасти, на пашу, я є пастиухом, ἐπ' οἴεσσι при; med. паєу ся, є на паші.

ποιμήν (*ποιός*, *πῶν*), ἐνος, є, па-стух, скотар, вівчар, чабан; па-стир, володар, отаман (Р), *λαῶν*.

ποίμνη, ἡ, череда, турма, ста-до, отара, ι 122.

ποιμνήος, *σταθμός*, загорода на череду, обороа, хлів, стаїня В 470.

ποινή (роєпа), ἡς, ἡ, кара, месть, винагорода, окуп, викуп, ціна крові, заплата, відплата, *τινός* за кого, *φονήος* від убийника.

ποιός (qualis), 3., який, що за (оден); *ποῖοι κ' εἶπ'* Ὀδυσσῆ; *ἀμυνόμεν* якими були-б ви, коли би прийшло ся боронити Одиссея, по-могти єму, в обороні О.

ποιπνύω (*πνυ*, *πνέτω*), ірф. (ἰ) *ποιπνύων*, рт. aor. *ποιπνύσхντι*, (власт. соплю, сапаю, дишу), спішу ся, скоро пораю ся, ревню, пильно услугую; кваплю ся, побиваю ся, увихаю ся, уганяю, пильно заходжу ся, рушаю ся, пораю ся, беру ся до роботи, приймаюсь за роботу (Б) γ 430, роблю своє діло.

πόκος, ὁ (*πέχ-ω*), обстрижена вовна (овеча), руно М 451.

πολέες, зам. *πολλοί*, гл. *πολύς*.

πολεμ-ήιος, 3. вонний, *τεύχεα*; *πολ.* *ἔργα* діла вонні, війна, борба.

πολεμίζω, і *πτολεμίζω*, ірф. *πολέμιζε*, f. π(τ)ολεμίζομεν, воюю, бо-рю ся, бію ся, змагаю ся, ду-жаю ся, війну веду, *τινί* з ким; поборою, побіджаю, замагаю, завойовую, поконую; *ρήγιστοι* *πο-λεμίζειν* *ἦσαν* лекше було їх по-борювати Σ 258; веду, проваджу *πόλεμον*.

πολεμ-ιστής і *πτολεμιστής*, ὁ, войовник, вояк, борець, ратник, ратай.

πολεμόνδε і *πτολεμόνδε*, на війну, до війни, до борби, до бою, у бії, в єйчу.

πόλεμος і *πτόλεμος*, ου, οιο, ὁ (*πэл.* *πελεμίζω*), війна, бії, борба, боротьба, єйча, побій, метушня, Ἀχαιῶν з Ах.; *φθισήνωρ*, *δλόςος*, *κί-μακτόςος*, *κίνόςος*, *ἀλίκατος*, *στυγερόςος*, *ἀρ-γαλέος*, *ἀγριόςος*, *δίκυρόςος*, *θήιος*, *δακρυό-εις*, *πολύδακρυος*, *δυσηλεγήςος*, *δυσηγήςος*, *λευγαλέος*, *δακρυόεις*, *πενικθανόςος*, *πο-λυκίξος*.

πολεύω, (*πόλος*, *πέλεισθαι*), іду, ходжу; пробуваю, живу, γ 223; *ἀμρι-*.

πολέσι, *πολέων*, гл. *πολύς*.

πόληας, *πόληες*, гл. *πόλις*.

πορίζω, aor. 1. pl. *πολίσαμεν*, plpf. р. 3. s. *πεπόλιστο*, основую, засновую, закладаю, ставлю, бу-дую, *τεῖχος*.

πολιήτης, ὁ, городянин, гро-мадянин, земляк, мешканець міста.

πόλινδε, до міста, у, в місто, в город.

πολιο-χρόταφος, ου, з сивим волосем на висках, сивоволосий, сивий *γέρων*, Θ 518.

πολίός, 3 (pullus), білявий, сн-вий, сїрний, сїравий, синїй.

πόλις, ἡ gen. ιος, (2 склад. В 811 Ф 567), πόλιος, πόλιος, dat. ει, ηι, πόλιει, pl. nom. ηες, ιες, gen. ιων, dat. ιεσσι, acc. ιας (2 склад. Ф 560, 574), ηας, εις, ις, місто, гó-род; ἀκρη πόλις замок; πόλις καὶ ἄστυ місто і громада, замок і місто.

Πολίτης, ας, Політ, а) товариш Одиссея, χ 224; б) син Пріяма.

πολίτης, ὅ, мешканець міста, городянин, міщанин.

πολλάκι(ς), adv. багато, або кілька разів, часто.

πολλός, ὄν, гл. πόλος, ὄ.

Πολυ-αιμονίδης, син Поліаймона, Амопаон, Θ 276.

πολύ-αινος (αἰνέω), многохвальний, славетний, вельми або високославний, славний, прехвальний.

πολυ-αἶξ, ἔκος (αἶσσω), бурний, нагальний, повен труду, трудний (К), многотрудний, дуже тяжкий, πόλεμος А 165; κάματος дуже тяжка утрома, стома (Р) (у віині) Е 811.

πολυ-ανθής, ἐς (ἀνθος), багатий в цвiтi, цвiтiстий; що буйно росте, буйний, ὕλη, ξ 353.

πολύ-ἀρητος, ον, дуже, горячо прошений, дуже бажаний, пожаданий, вельми жаданий (Б), θεός, υἱός.

πολύ-αρνι, dat. від πολύαρνος, багатий в вівці, багатий стадами, в череди, В 106.

πολύ-βενθής, ἐος (βένθος), дуже глибокий, λιμήν, ἄλς.

Πόλυ-βος, Поліб, а) Єгиптянин з 126; б) Фаяк Ф 373; в) Ітакієць с 519, π 345; г) жених Пенельопи χ 243, 284; д) син Антенора Λ 59.

πολύ-βουλος, ον, (βουλή), дуже розумний, второпний, тямущий, дотепний, Ἀθήνη.

πολύ-βοῦτης, ον (βοῦς), багатий в волі, волами.

πολύ-γηθής, ἐες (γηθήω), дуже радісний, веселий, ὄρσι Ф 450.

πολύ-δαίδαλος, ον, штучно, майстерно, мудерно зроблений, штучно кований (Б), майстерний, мудерний; дуже зручний, великий знаток штуки Ч 743.

πολύ-δάκρυος, ον, багатий в слюзи, що море сліз витискає, слізний, жалісний, злощасний, μάχη Р 192.

πολύ-δακρυς, υ, гл. πολυδάκρυος, *πολύ-δάκρυτος*, οис, повен сліз, багатий в слюзи, слізний, γόος; що гідний сліз.

Πολύ-δαμνα, жінка Єгиптянина Тона, з 228.

πολύ-δειράς, ἄδος (δειρή), много-верхий, що має багато верхів, шпильастий (С), двірний (Р), Οὔλυπος.

πολυ-δένδρεος, ον (δένδρον), багатий в дерева, рясний (Б), лісний, κήπος, ἀγρός.

πολύ-δεσμος, ον, сильно зв'язаний, сполучений, сильно збитий, або збудований, міцний (Б) σκεδῆ.

Πολύ-δευκής, ἐος, асс. εκ, Полідевк, Полюке, син Зевса і Леди, брат Кастора, знаменитий борець на кулаки, λ 299, Γ 237.

πολύ-δίψιος, ον (δίψα), що має велику спрагу, дуже сухий, убогий в воду, безводний, Ἄργος.

Πολύ-δώρη, Полідора, донька Пелея і Антигони, м. Менестія від Бороса II 175.

Πολύ-δωρος, Полідор, а) наймолодший син Пріяма і Лятої, его убив Ахіль Υ 407 X 85; б) Грек Ч 637.

πολύ-δωρος, 2. щедро обдарований, багато ввінований, приданниця (Б), ἄλογος.

πολύ-ξυγος, ον, з многими вєсловими лавками, що має багато лавок для гребців, νηῦς В 293.

πολυ-ηγερής, ἐς (ἀγείρω), численно зібраний, згромаджений, ἐπίκουροι, Λ 564.

πολυ-ήρᾶτος, ον, дуже люблений, дуже пожаданий, жаданий (Б), милій, ἡβη, γάμος, Θήρα.

πολυ-ηχής, ἐς (ἠχή), ἐί, ἐα, багатий в звуки, многозвучний, дуже звучний, φωνή; χέει πολυηχέα φωνήν (соловії) переливаєсь на всі лади голосочком (Б); голоснозвучний, голосно шумячий, ревучий, голосний, громозвучний, ἀγαλλός.

πολυ-θαρής, ἐς, (θάρασσα), дуже сьміливий, відважний, завзятий, зуховатий, буйний, μένος.

Πολύ-θερσείδης, αο, син Політераза, Ктезип, γ 287.

Πολύ-ιδος, Полїйд, а) син Евридама з Трої, его убив Діомед Ε 148; б) син Коїрана, віщун, з роду Мелямпа в Коринті, отець Евхенора Ν 663.

πολυ-ιδρεΐη, ἴ, dat. pl. -είησι, широкий досвід; мудрість, второпність, прозірливість, прозорність.

πολυ-ιδρις, ιος, що знає багато, дуже мудрий, або досвідний, второпний; дуже хитрий, проворний.

πολυ-ιππος, ον, багатий в конї, що в него багато коний; Ν 171.

πολυ-καγκής, ἐς (κάγκω), ἐα, дуже сухий, палочий, пекучий, горячий, δίψα Λ 642.

πολυ-καρπος, ον, багатий в овочі, повен овочів, плодовитий, родючий, рясний, роскішний (Б) ἄλωψ, η 122, ω 221.

Πολύ-κάστη, Полїкаста, наймолодша донька Нестора і Анаксії, γ 464.

πολυ-κερδεΐη, ἴ, dat. pl. εΐησιν, велика проворність, хитрість, хитромудрість ω 167.

πολυ-κερδής, ἐς (κέρδος), під-

ступний, проворний, дуже хитрий, лукавий, νόσος, ν 255.

πολυ-κεστος, ον, багато мережаний, гарно вишиваний, вишптий (Р), ἱμάς Γ 371.

πολυ-κηδής, ἐς (κηδος), повний журби, горя, повний лиха, клопітливий, прикрий, клопітний, тяжкий, νόστος ι 37, ψ 351.

πολυ-κλήης, ἴδος, dat. -κλήϊδι, pl. -ῖσι, з многими весловими лавками, многovesловий, скороходний (Б) νηῦς.

πολυ-κλήρος, ον, дуже багатий, з заможного роду (Б), ξ 211.

πολυ-κλήτος (κάλειω), в великім числі покликаний, з многих, або ріжних сторін покликаний, ἐπίκουροι.

πολυ-κλυσιος, ον (κλύω), сильно флюючий, шумячий, ревучий, бурливий, хвилястий (Б), πέντος.

πολυ-κμητος, ον (κάμω), з трудом або добре оброблений, добре кований, вироблюваний, σίδηρος; добре зроблений, сильно збудований θάλαμος.

πολυ-κνημος, ον (κνήμη), багатий в байраки, балки, бескеди, багатий в ліси, лісистий, Β 497.

πολυ-κοιρανίη, ἴ, многовлада, многовласть, Β 204.

πολυ-κνήμων, дуже багатий, в достатках, Ε 613.

Πολύ-κοριδής, αο, син Поліктора Пізандер σ 299.

Πολύ-κτωρ, ορος, а) отець Пізандра γ 243; б) син Птереля ρ 207; в) Мірмідонець Ω 397.

πολυ-λήιος, ον (λήιον), багатий в поля, на просторих ланах.

πολυ-λλιστος, ον (λίσσομαι), дуже пожаданий; πολύλλιστον θέ σ' ἱκάνω з благанням до тебе вдаю ся (Б) ε 445.

Πολυ-μήλη, Полїмеля, донька

Філяса, мати Евдора від Гермеса, жінка Ехекля II 180.

Πολύ-μηλος, Полімель, син Артея, Лікієць, убив его Патрокль II 417.

πολύ-μηλος, *ον* (μῆλ), багатий в вівиці, в стада, отари, ὄρχομενός.

πολύ-μητις, *ιος* (μῆτις), дуже розумний, -второпний, премудрий (C), хитромудрий (B), тиμούщий; Ὀδυσσεύς, Ἡριστος.

πολύ-μηχανίη (μηχανή), *ή*, хитрієть, хитрощі, вигадливість, второпність, ψ 32.

πολύ-μήχανος, *ον* (μηχανή), багатий в вигадки, в хитрощі, премудрий, хитромудрий, дуже меткий, спритний, проворний, второпний. Ὀδυσσεύς.

πολυ-μνήστη (μνήστη), що єї богато сватають, або до неї сватають ся, многосватана, βασιλεις, γυνή.

πολύ-μυθος, *ον*, говіркий, говірливий, бесідливий, пустомель (P), що гаразд говорити (B).

Πολύ-νεϊκής, *εος*, Полінейк, син Ойдиша, брат Етеокля; коли сей проти умови задержав для себе панованє в Тебах, почав Полінейк з ним борбу з підмогою Адреста з Аргоєу; та в ній погибли оба брата Δ 377.

Πολύ-νηος, Поліней, син Теттона, Фаяк, θ 114.

Πολύ-ξεινος, Поліксен, син Агастена, вожд Епейців В 623.

πολύ-παίπαλος, *ον* (παίπαλη), дуже проворний, -хитрий, проїдоха (B), ο 419.

πολύ-πάμων, *ον* (πέ-παμι), дуже багатий, зажиточний, дука, дукар, Δ 433.

πολυ-πενθής, *ές*, *έος*, *έα* (πένθος), дуже горестний, журний, печальний, нещасний, повен смутку, гора, ψ 15, I 563.

Πολυ-πημονίδης, *αο*, син Поліпемона, ω 305.

πολυ-πίδαξ, *ακος*, багатий в жерела, жерелястий, нористий, Ἴδη.

πολύ-πικρος, *ον*, дуже гіркий, -прикрий, лише neutr. plur. як adv. π 255.

πολύ-πλαγκτος (πλάξω), *οιο*, що дуже багато або далеко блукає ся, вештає ся, скитає ся, ἀνθρωπος, ληιστήρ; ἀνεμος що далеко заганає, збиває з дороги.

Πολύ-ποιήης, *αο*, Поліпойт, син Пейрітоя і Гіпподамеї, начальник войновників з Аргіссі, Гіртону і и. з 40 кораблями В 740.

πολύ-πύχος (πύσσω), *ον*, багатий в байраки, балки, бескеди, яри, долини. Ὀλυμπος, Ἴδη.

πολύ-πυρος, *ον*, багатий в пшеницю, де багато п., ο 406, Λ 756.

πολύ-ρηην, *ηνος*, і *πολύρηηνος*, *ον*, (πολύ ρην), багатий вівцями, в вівиці, в череди, отари, багатий стадами, ἀνδρες.

πολύς, *πολλή*, *πολύ*, також *πουλύ* (τ 387), йон. *πολλός*, *όν*, gen. *πολέος*, acc. *πουλόν*, pl. *πολέες*, *πολείς*, *πολ(λ)έων* (2 екл. II 655), *πολλάων*, dat. *πολέσι* і *πολέεσσι*, *πολέεσσι*, acc. *πολέας* (лише ω 427 3 екл.), com. *πλείων*, sup. *πλείστος*, багато, много, сила, чимало, численний, безчисленний, великий, довгий, далекий, просторний, широкий, γαίη; сильний нагальний, λάλαψ, πῦρ; глибокий, або довгий ὑπνος, χρόνος; τὰ πολλὰ багато (річний), сила добра (B) β 58, найбільше; πολλοί множество, багато, велике число, велика товпа. — Neutr. adv. *πολύ*, *πολλόν*, багато, дуже, далеко, часто Z 2, β 151, γ 29 и., сильно; πολύ πρώτος перше всіх (P); при sup. иноді: якраз, саме, що (найліпший); *πολλά*, часто, дуже, бо-

гато разів, πολλὰ ἤρᾶτο сердечно, горячо, щиро А 35.

πολύ-σκαρθμος, ος (σκαίρω), що багато, або легко скаче, проте: жвавий, шпаркий, моторний, Μυρίνης В 814.

πολυ-σπερής, ἐς (σπείρω), ἕων, ἐας, далеко, або всюди розсіяний, -розкинений, що в повсюди, що розповсюджений, що по всему світі, ἀνθρώποι λ 365, В 804.

πολυ-σιάφυλος, ον, багатий в грозна, в виноград, Ἄρνη, Ἰστίακ.

πολύ-στονος, ον (στένω), що багато горює, повен горя, нещасний, безталанний, що дуже побиває ся, бідолашний, τ 118; дуже прикрий, що причиняє багато горя, лиха, болючий, κήδεα, ἔρις, ἰός.

πολύ-τλας (τλήναι), що багато терпить або витерпів, многострадальний, дуже терпеливий.

πολυ-τλήμων, ονος (τλήναι), що багато витерпів, проте: видержалий, витревалий, непохитний, статочний, постійний, неустрашимий, Ὀδυσσεύς, θυμός.

πολύ-τλητος, ον (τλήναι), що багато витерпів, многострадний (В), бідолашний, γέροντας λ 38.

πολυ-τρήρων, ονος, багатий в голуби, Θίσβη, Μέσσα.

πολύ-τρητος, ον, дірваний, діркатий, дірковатий, дірчатий, σπόγγος.

πολύ-τροπος (τρέπω), що в світі бував, бувалий (В); иньші: проворний, хитрий.

πολύ-φάρμακος, ον (φαρμακον), що знає (свѣдомий) багато чарівничих ліків, чарівничий (В) Κίρκη; що знає ся на зілю, на ліках, ἡτροί.

Πολύ-φείδης, εος, Поліфейд, син Мантія, внук Мелямпа, відсун о 249, 252.

Πολύ-φημος, Поліфем, а) син Позейдона і русалки Гооси, Киклоп з Тринакриї, що его осліпив Одиссей, α 70, ι 371; б) Ляпіт з Лярисси А 264.

πολύ-φημος, ον (φήμη), багатий в пісні, піснословний, що в него «вустах пісень много» (М. Паш.), славута (В), ἀειδός; говірливий, говіркий, голосний, крикливий, гамірний, бучний (В), ἀγορή.

Πολύ-φήτης, Поліфет, Мізінець.

πολύ-φλοισβος, ον, лише ος, що голосно шумить, голосно, або сильно ревучий, негавно шумячий (К), бурхливий (С), θάλασσα.

Πολύ-φόντης, Поліфонт, син Автофона, що его убив Тидей.

πολύ-φορβος (φορβή), ον, τν, що многих кормить, багатий в живність, або плоди, що подає живність, плодовитий, плодородний.

πολύ-φρων, ονος (φρήν), дуже розумний, вельми мудрий, -второпний, Ὀδυσσεύς, Ἠρακλειδης.

πολύ-χαλκος, ον, багатий в мідь, мідню, що славить ся міддю (В), πόλις, Πρίκμος; або: багатий в мідяні знаряди, посуди; міднокований, зовсім, цілий мідяний οὐρανός.

πολύ-χρῆσος, ον, багатий в золотом, в золоту, або: золотими знарядями, посудами.

πολύ-ωπός, ον (ὀπή), що в ньому багато дірок, очок, очковатий, петельчатий (В) δίκτυον, γ 386.

πομπ-εύς, ἦρος, ἐ (πομπός, πέμπω), провідник, товариш, νηῶν δ 362.

πομπ-εύω, ἰρf. πέμπω, проваджу, провожаю, веду, відпроваджую, запроваджую, товаришу, γ 422.

πομπή, ἡ (πέμπω), провід, провади; відправа, відсилка, відпуск, відпустка домів, на родину.

πομπός, ὁ (πέμπω), провідник, поводитор, товариш, провідниця, товаришка, лише § 826.

πον-ῶμαι, conī. -ῶμεθα, opt. -ῆσθε, inf. -ῆσθαι, pt. -εόμενος, ipf. 3. s. (ἐ)πονείτω, 3. pl. πονέοντο, aor. πονήσατο, conī. -ήσομαι, pt. -άμενος, plpf. πεπόνητο, працюю, роблю, тружду ся, займаю ся (роботою), завдаю собі труду, маю діло, працю, пораю ся, прибираю (в сьвітлиці); томлю ся, мучу ся, мозолю ся, я дуже занятій, заходжу ся коло чого; іноді πονείσθαι = μάχεσθαι Δ 374 E 84 N 288 и.; я в біді, в небезпечности, мені важко, трудно; заповідливо виготовляю, споруджаю, виконую, роблю, оброблюю; стараю ся, дбаю, піклую ся, займаю ся, ξργα роботою, справляю (B) роботу, ходжу коло чого, приладжую з трудом, пригтовляю, роблю лад з чим, споряджаю, обряджую (B), ἐπλκ. Ἄμφι-.

πόνος (πένομαι), ου, οιο, ἑ, труд, праця, робота, змаганє; діло, праця воєнна, тягар або труд воєнний, бій, боротьба, Τρώων проти Τρ.; біль, печаль, смуток, горе, нужда, клопіт, біда, скрута (B) § 818, лихо, тягар, прикристь, нещастє.

Ποντεύς, Понтей, Фаяк § 113.

πονιό-θεν, adv. з моря, § 395.

πόντιον-δε, adv. в море, на море, ι 495, κ 48.

Ποντιό-νοος, Понтоной, окличник Фаяків, § 65, η 179, ν 50.

ποντο-πορεύω і **ποντο-πορέω**, inf. -πορευόμεναι, pt. -πορούσης, -πορεύων, пливу по морю, перепливаю море, несу ся по морю (B).

ποντο-πόρος, (πείρω), ου, що пливе по морю, перепливає море, мореходний (P) νηύς.

πόντος, ου, οιο, ἑ, gen. ποντόφιν, морська глибінь або плесо, отверте море, море, ἄλος морська глибінь або филі морекі: ἀτρυγέτος, ἀπερίτοτος, ἀπερίτων, μαγακήτης, κυμαίνων, πολυκύλιστος, ἡεροειδής, ἰσοειδής, οἰνοψ, ἰχθυοεις; Θρηκίος, Ἰχάριος.

ὦ πόλοι, оклик подиву: пробі, о горе, ох мені лихо, господи (B) ο 381, чи се може бути, сеж неімовірно, мій боже! гай, гай! (B) κ 32, страшно! страшна річ! дивно, чудно.

πορ, гл. πέρον.

πόρδαλις, ιος, ἑ, ἡ, пард, тигр (B).

Πορθέυς, ἦρος, Портей, син Агенора і Епікасти, кор. в Калідоні § 115.

πορθέω (πέρθω), ipf. (ἐ)πόρθεον, пустошу, руйную, бурю, нищу, грабую, πόλιος καὶ τείχη, ἀγρούς; δια-.

πορθηεύς (πόρος), ἑ, перевізник, перевозчик (B) υ 187.

πορθηός (πόρος) ἑ, вузина морська, пролив (B).

πόρις, ιος, ἡ, pl. -ιες, теля, ялівка, телиця.

πόρις, ἑ, кільце, обручка, рихва (P), шууга, χρύσεος.

(ἔ)πόρον, aor., conī. πόρη(σι), opt. πόροις, pt. πορών (pars, impertio), даю, подаю, завдаю, посилаю, доставляю, дарую, обдаровую, наділяю, роздаю, надаю; віддаю θυγατέρας; сподію, заподію κκκλ; прихилию ся, дозволяю; pf. p. πέλωται, призначено судьбою, судилось, дано, рішено; πελωμένος, назначений, призначений (судьбою), τινί до чого, на що, кому.

πόρος, ὁ (πείρω), брід; дорога, шлях, гоетинець; πόροι ἄλος шляхи морекі.

πόρπη, ἡ, спряжка, запинка, застіжка, Σ 401.

ποραίνω, рf. f. ποραίνεουσα, (-σύνεουσα), **πορσύνω**, ірf. πόρσυνε, приладжую, приготавляю, стелю, λέχος κχι εὐνήν.

πόρταξ, ἀχος, ή (πόρτις), теля, телиця, Р 4.

πόρτις, ιος, ή, гл. πόρτις.

πορφύρεος (πορφύρω гед. φύρω), З. кипучий, бурливий, хвилюючий, збурений, спінений, χύμα, ἄλς; мінливий, миготливий, мінявий, з мінливими красками ірис; темноблискавий, темночервоний, червонаявий, або червоний, χίμα, темний, чорний, кровавий, θάνατος, νεφέλη.

πορφύρω (φύρω, fureo, ferveo), ірf. З. s. πόρφυρε, хвилюю (ся), барани кочу, бурю ся, піднімаю ся, сильно порушаю ся, я є неспокійний, κραδίη сильно бє ся, стукає.

πόσε, adv. куди? де?

Ποσειδάων, ωνος, έ, voc. -εΐδων, Ποσειδων, Neptunus, син Кроноса і Реї, брат Зевса і Гадеса, муж Амфίτριτι, володар моря, що окужує землю (γχιήχορος, έννοσίγχιος, έννοσίγχιων), однак узнає першеньство брата Зевса, як старшого; живе в глибинах моря, хоч і на Олімпі являє ся на зборах богів; посилає бурі, але й попутний вітер; переслідує Одиссея, бо сей ослінив его сына Поліфема α 20, і воює проти Троян, тому що Ляомедонт его ошукав, Ф 441 сл.; γχιήχορος, έννοσίγχιος, έννοσίγχιων, κιανοχάιτης.

Ποσειδώνιον, τό, храм Ποσειδона, ζ 266; Ποσειδώνιον ἄλσος, гай Ποσειδона В 506.

1. **πόσις** (πότις, potens), ιος, έ, dat. πόσει, πόσει, асс. πόσιν, pl. πόσις, чоловік, муж, подруге.

2. **πόσις** (πίνω, ποτός), ιος, ιν, ή, напйток, напій, пйтьє.

ποσσημαρ, adv. кільки днів?

ποσσί, dat. plur. від ποός.

πόστος, З. котрий? ω 288.

ποτᾶμόν-δε, adv. до ріки, в ріку.

ποτᾶμός, οὔ, οἶο, έ (ποτόν), ріка, струя. потік; бог ріки: διος, ἱερός, διπλητής, εὐρροος, χαλλίροος, βαθύροος, δινήεις, βαθυδίνης, ἀργυροδίνης, κελᾶδων, ἐρίδουπος η.

ποτάμαι, -ώντι, і від ποτέομαι, -έοντι, рf. З. pl. παποτήχαι (знач. рrs.), літаю, політаю, щєзаю, Ἄμφι-.

πότε, adv. коли? в яким часі?

ποτέ, енкл., колись, коли небудь, иноді, деколи; ἤδη ποτέ вже раз.

ποτέομαι, гл. ποτάομι.

пότερος, З. котрий (з двох).

ποτή, ή (πέτομι), лет, полет; ποτή на лету, ε 337.

ποτής (ποτόν), ήτος, ή, напйток, пйтьє, напій.

ποτητός (ποτάομι), З. крилатий; pl. neutg. ποτητά птахы, птйці.

ποτή, гл. πρόσ; ποτή-, гл. також πρόσ-.

ποτιδέμενος, гл. ποτιδέομι.

ποτή-δέχομαι, зам. προσδέχομαι, споглядаю, спозираю, дивлю ся.

ποτι-δέχομαι, лише рf. аог. ποτιδέμενος, жду, дожидаю, вижидаю, чекаю, виглядаю, стриваю.

ποτι-δρόπιος, З. до вечері, на вечеру (потрібний, належний).

ποтикχλμαι, гл. προσκλίω.

ποτι-νύσομαι, іду, прибуваю, приходжу, εἰς τι I 381.

ποτι-πλήσσω, рf. рf. -παπτηήμι λημένος (χκται), що похиляють ся, наклонюють ся до, звернені до саги, або пристані, ν 98.

ποπιπυσοίμεθα, гл. προσπύσομι.

ποτι-τέρω, ірv. -τερπέτω, бавлю, забавляю, розвеселяю, τινά.

ποτι-φωνήεις, З. спосібний говорити, що може говорити, обдарений мовою, ι 456.

πότμος, ὁ (πετ, πίπτω), судьба, доля, допуст, назначенє, судьба смерти, смерть; θάνατος καὶ πότμος судьба смерти.

πότνια, voc. **πότινᾶ** (πόσις), панї, володїтелька, θηρῶν; достойна, поважана, шановна (Б), μήτηρ, Ἥρα, Ἥστια, Ἀθηναία, Κίρκη, Καλυψώ.

ποτόν, τό (πίνω), сию, ω, напиток, напїй, пите; ἀκρητον, ἡδύ.

ποῦ, adv. де? куди?

ποῦ, енкл. десь, де, денебудь, ε 639, Α 124 в.; якость, може, певно, знать, мабуть, ачєй.

πουλι-βότεια (βοτήρ), що многих кормить, виживляє, плодовица, родюча, плодюча (Б), χθών, Ἀγκυρία.

Πουλῶ-δαμας, αὐτος, voc. -δάμα(ν), Пулїдамант, Троянець, син Пантоя і Фронтиди; πεπνυμένος.

πουλύ-πους, ποδός, ὁ, многоножник, морський поліц, карака-тиця (Б), ε 432.

πολύς, **πολυ**-, гл. πολύς, πολυ-.

πούς, (pes), ὁ, ποδός, -ί, -α, du. οἶν, pl. -ες, -ῶν, ποσ(σ)ί, πόδεςσι, -ας, нога, стопа, хїд, дорога; κρακпνός, διαρός, καρπάλιμος, λακпφρός, αἰωρος, ἀπαλός и.; коготь ο 526; обнога (гори); pl. бїг, перегони, ποσὶ νικᾶν, ἐρίζειν; πόδες линви, канати (при долїшних кїнцях вітрил, наче ноги вітрил); так sg. π. νός линва по сторонї корабля відверненїй від вітру; гл. πωμάω б).

Πράκτιος, Практїй, ріка в Троадї В 835, т. Bargas.

Πράμνειος, οἶνος, прамнейєке вино (Πράμνη гора на острові Ікарїї), η 235, Α 639.

πράλιδες, αἶ, -ίδων, -δεςσι(ν), болоня, або перепонка грудна; нвнші: ребра, Α 579 Ν 412 Ρ 349; розум, ум, мисль, серце, дух; ἰδυίησι πραπίδεςσι биетрим, мистецким розумом.

πράσι, ἡ, грядка, η 127, ω 247. **πρέπω**, ірf. ἐπρεπε, відзначаю ся, визначаю ся, славлю ся чим, διὰ πάντων Μ 104; гл. ἐπι-, μετα-.

πρέσβᾶ, (fem. до πρέσβυς, pris-cus), поважана, достойна, найстарша, θεᾶ, Διός θυγάτηρ; π. θυγατρῶν найстарша донька.

πρεσβήιον (πρέσβυς), τό, почесний дарунок, Θ 289.

πρεσβυ-γενής, ἐς (γεν-έσθαι), старший родом, первородний, найстарший Α 249.

πρέσ-βυς, (priscus), старий, поважаний, достойний; fem. **πρέσβα**, сопр. **πρεσβύτερος** старший, sup. **πρεσβύτατος** найстарший, γενεῆ родом, по роду; найдостойнїйший.

πρήθω (πρα, premo), aor. ἐπρησε, πρήσε, inf. -ῆσαι, а) дую, дму, дмухаю, подуваю, надуваю ἰστίον; б) палю, спалюю, θύρετρα πυρός огнем; в) викидаю, вибрискую αἶμα ἀνὰ στόμα. Ἀνακ., ἐμ-, ἐν-.

πρηκ-τήρ, ἦρος, ὁ (πρήσσω), діятель, дїльник (Р), подвижник, справник, ἐργων; pl. -ῆρες купці.

πρηνής, ἐς (πρηνής, pronus), зїгнений, наперед похилений, головою вперед або вниз, на дїл, комїть головою, стрїм-голов, сторч головою (Б), на лице, ниць, ἦριπε, ἐπεσε, κάππεσε.

πρήξις, ιος, ἡ, діло, справа, орудка, γ 82; κατὰ πρήξιν за ділом; наслідок, конець, успїх, хосєн; οὔτις пр. ἐτήρητο μωρομένοισιν плач нічо їм не помїг, нїнащо не при-дав ся.

πρήσσω (πράσσω), f. πρήξις, ірf. it. πρήσσεσκον, aor. 2. s. ἐπρήξας, inf. πρήξει, pt. -αντα, доконую, довершаю; κέλευθον дорогу відбуваю, кїнчаю (Б), покїнчую; так εδοίε, — також: рушаю в дорогу, вибираюсь; αἶμα πливу по морю, перепливаю; роблю,

дію, впораяюсь, вдію ти; ἔργον маю діло, до діла τ 324; pt. πρήξας скінчивши діло, упоравшись з ділом; осягаю, досягаю, позискую, приводжу до ціли; ἀνα-

πρίαμαι, аог. 3. s. πρίατο, купую, τιμή за що.

Πρίαμίδης, εω, αο, син Пріяма.

Πρίαμος, Пріям, син Ляомедонта, король Трої, муж Гекаби, отець 50 синів, 19 від Гекаби, з тих найбільше любив Гектора; задля старости в борбі не брав участі, виступав лише в справі умови між Парисом а Менелаям що до повдинку Γ 261; викуп Гекторового тіла Ω 470.

πρίν (comp. від πρό, prius), а) adv. передтим, перше, передше, спершу, вперед, скорше, за скоро, давнійше, колись; б) copі. звич. з inf. заким, поки, або доки не, πρίν καί заким ще; πρίν — πρίν скорше -ніж; οὐ πρίν (ἦ, ἔτε) з copі. по гол. часах, з opt. по поб. часах: не скорше аж; οὐ πρίν — πρίν не скорше — аж не, поки не, заки не; *πρίν γε ὅτε* з ind. і copі. аж поки не, аж коли.

πριστός, 3 (πρίω) різаний, розрізаний, розпилений, розтятий, ἐλέγχας.

πρό (pro), а) adv. перед, на переді, спереду, передом, наперед; передтим, передше, вперед, перше, давнійше; ἡῶν: πρό до-світа, перед сьвітлом, до зорі; οὐρανῶν: πρό під небом; πρό φέωσθε на сьвіт, на верх на сьвітло, до сьвітла; б) праер. з gen., перед, попереду, πρό πύλαων, πέτολιος и.; з, із, ізза, задля πρό φέβοιο; πρό ἔδου ἐγένοντο ішли дальше дорогою, наперед, пустились в дальшу дорогу; πρό ἑ τοῦ ἐνόησε зам. ἑ(ἕτερος) πρό τοῦ (ἕτερου) оден перед другим, оден за другого помічає; за (pro) μάχεσθαι πρό τινος

за кого. В зложених означає про: перед, на переді, наперед, дальше, геть; передтим, вперед, скорше, перше, давнійше; більше, радше.

προ-αλής, (ἀλλομαι), ἐς, εἰ, спохилый, спадистый, сточистый, стрімкий, γῶρος Φ 262.

προ-βαίνω, pf. προβέβηκα, plpf. 3. s. -βεβήκει, від προβιβάω pt. προβιβάζας, προβιβῶν, іду, пускаюся, -поступаю наперед, посуваюся дальше, наперед; випереджаю, беру верх, перевисшаю, переходжу, τινός кого, τιμή чим, в чім.

προ-βάλλω, pt. аог. -βἄλλοντες, аог. it. -βἄλεσκε, аог. m. -βἄλοντο, кидаю вперед, мечу, шпурну, ε 331; кидаю, або кладу що перед кого; ἔριδα починаю, счинаю, піднімаю борбу; понукую, побуджаю, збуджаю. — Med. кидаю (перед себе, собою), посипаю, сиплю, висипаю οὐλοχύτας; θεμελίαιа кладу, укладаю, закладаю; σείο νοήματι перевисшаю тебе розумом.

πρό-βασις, ιος, ἡ (προβαίνω), власт. движиме майно; череди, отари, товар, худоба, скот, β 75.

πρό-βάτια, τά (προβαίνω), товар, череда товару, особл. вівці.

προ-βούλομαι, pf. -βέβουλα (знач. prs.) хочу радше, волю, більше ціню як, висше ставлю, τινός від кого, ніж, Α 113.

προ-βιβάς, -βιβῶν, гл. προβαίνω.

προ-βλήης, ἦτος, ἦτι (προβάλλω), що виступає наперед, сторчить, стрімкий, шпильастий, ἀκατά, σκόπελος, πέτρη; στήλαι вистаючі, виступаючі стовпи, підпори.

προ-βλώστω, inf. -έμεν, -ειν, аог. 2. 3. pl. πρόμολον, ірв. πρό-μολε, pt. -μολων, οὔσα, виходжу, виступаю, приходжу; θύραζε виходжу з дому.

προ-βοάω, pt. -βοῶντε, кличу, кричу M 277.

πρό-βολος, ὁ (βάλ-ειν), беріг.

προ-γενής, ἐς, старий, в літах, підхожий, постарілий; comp. *προγενέστερος* старший, γενεῆ віком, літами.

προ-γίγνομαι, aor. 2. 3. pl. προ-γένοντο, виступаю, виходжу, показую ся, являю ся Σ 525; ὄδοῦ, гл. πρό б).

πρόγονος, ον, що перше, скорше уродив ся; πρόγονοι старші (про вівці), ι 221.

προ-δαείς, pt. aor. (ἐδάην, δα-ήναι), що знав або дізнав ся наперед, що зміркував щось, або догадав ся чогось, δ 396.

προ-δοχή (δέχομαι), ἡ, dat. pl. -ήσιν, становиско, засідка; ἐν προ-δοχήσιν на засідці Δ 107.

πρό-δομος, ὁ, сіни, хорони, присінок, передня часть дому аж до сьвітлиці.

προ-έεργω, ipf. 3. s. -έεργε, здержую, спиною, стримую, перешкоджую, πάντας ὀδεύειν Α 569.

προ-έηκα, ε, гл. προήκη.

προ-εἶδον, aor. від προοράω, conі. 3. pl. προείδωσι, med. προείδωνται, pt. προείδων, -όντες, виджу, бачу наперед, перше, вперед себе, гляджу, споглядаю наперед, далеко перед собою, спостерігаю, помічаю, виджу з далека, в далечині, наперед.

πρό-επι, я в перше; πρό τ' ἐόντα що було, минувшє, минувшість.

προ-εἶπον, aor., сказав наперед; πρό οἱ εἶπομεν сказали наперед, заповіли α 37.

προέκειν, inf. aor. від προήκη.

προ-ερέσσω (ἐρετμός), aor. -ερέσσαμεν, -αν, наперед, дальше гребу, веслую, ἤκα εἰς ἕρπον προέρεσσαν ἐρετμοῖς байдак у пристань

веслами загнали; προερέσσαμεν ἠπειρόνδε (човни) до берега веслами пригнали (B).

προ-ερώω, aor. προέρουσα, тягну наперед, дальше, стягаю, спускаю, зводжу (P), ἄλαδε на море Α 308, I 358; ι 73 чит. προερέσσαμεν не προερούσσαμεν і гл. προερέσω.

πρόες, ipv. aor. від προήκη.

προ-έχω, 3. pl. προῦχουσι, pt. προῦχων, ipf. 3. s. πρόεχε, med. 3. pl. προῦχοντο, я в напереді, попереджаю, випереджаю; вистаю, видвигаю ся наперед, сторчу, наперед виступаю, піднімаю ся, простягаю ся, ἀκτή; πύργος що наперед виступає; μέλαθρον високий. Med. маю або держу перед собою, ταυρούς; πρό δὲ δούρατ' ἔχοντο держали перед собою.

προ-ήκης, ες (ἀκτή), з переду, на кінці заострений, острый, острогранистий, острокінчастий, ἐρετμῶ μ 205.

προ-θέλυμος, ον, (θέλυμον), до нащаду, зовсім, до основи, цілком, з корінєм, ἔλκετο χαιτάς, βάλε δένδρα; ῥάξαντες σάκος σάκει προθελύμω зовсім притиснувши щит до щита.

προ-θέουσι = προτιθέσθαι, гл. προτιθήμι.

προ-θέω, ipf. it. προθέεσκε, conі. 3. s. προθέησι, біжу наперед, передом, вперед вибігаю, випереджаю; προθέουσιν ὀνειδεα μιθήσασθαι, дозволяють, дозволяють.

Προθύωρ, ορος, син Арейліка, вожд Бойотийців В 495.

Πρόθοος, Протой, син Тентредона, вожд Магетів В 756.

προθορών, гл. προθρώσχω.

Προθών, ωνα, Троянець, его убив Тевкр Ξ 515.

προ-θρώσχω, pt. aor. προθорών, скачу наперед, вискакую Ξ 363.

προ-θυή, ἡ, сьмилливість, відвага, охота В 588.

πρό-θύρον, ου, οιο, οιο(ιν), τό, передні двері (з улиці в подвіре), ворота, брама (від подвіря) α 103, 119, γ 493, δ 20, η 4, κ 220; площа або місце перед дверми дому, або світлиці, приєїнок, сіни, хороми (πρόδομος), φ 304, σ 10, 101, υ 355, χ 474, Ο 124 и.; часто pl.

προ-ιάλλω, ipf. 3. s. -ιάλλε, посилаю, висилаю, зсилаю; επι-.

προ-ιάπτω, f. 3. s. προϊάπτει, inf. -ειν, aog. προϊάπτε, посилаю, висилаю, виправляю, спроваджую (С), відсилаю, зсилаю, τινά "Αιδι, 'Αιδωνή; справляю к Невиду (Р).

προϊδών, -ιδώνται, гл. προϊδων.

προ-ίημι, 3. s. ήσει, ήει, ήϊ, pl. ιείσι, ipv. ήει, pt. ιείσα, ipf. προϊειν, ήει, ήει, (προίην, ήσε, ήη), aog. προήκη, -ήκη, 3. pl. πρόσσαν, ipv. πρόσες, έτω, inf. -έμεν, посилаю, висилаю, відсилаю, зсилаю, з inf. ціли: καλήμεναι, πνοιήν άηναи щоби віяв; відпускаю, відправляю, увільняю, випускаю, пускаю; θεω πρόσες пусти задля бога А 127; про стріли: пускаю, випускаю, кидаю, мечу, διατούς, βέλος; ές πόντον βοός κέρας закидаю; (vñ) νήσοισιν επι кермую, пливу кораблем до; ύδωρ ές Πενειόν вливаю, впадаю, вливаю ся; σήμην подаю; έπος видобуваю, вириваю з рота (В); κδος подаю славу, наділяю славою; πηδάλιον пускаю, випускаю; так πόδα; άπο-, επι-.

προ-ίτης, αο, έ, жебрак, прошақ, старчук (В), дід, άνικηής.

προ-ίξ, gen. προικός (procus, presor), дар, дарунок; *προικός*, як adv. даром, дармо, без винагороди, безкористно.

προ-ίστημι, pt. aog. προστήσας, ставлю на переді, на чолі, μάχεσθαι щоби Δ 156.

Προϊτος, Проїт, син Абаса, кор. в Тиринті, Ζ 157.

προκαθ-ίζω, pt. gen. pl. -όντων, сїдаю, спускаю ся наділ, на землю В 463.

προ-κάλίεομαι, aog. 3. s. -κάλιέσατο, conі. -έσσεται, ipv. -κάλισσαςи, покликую, викликую (до себе), звиваю, визиваю, χάρμη до борби, μάχεσασθαι.

προ-κάλιζομαι (κάλιέω), ipv. -ζεο, ipf. προκαλιζέτο, кличу, викликую (Р), визиваю, χερσί до борби на кулаки.

πρό-κειμαι, pt. -μενα, лежу, або я є перед ким, я є, або стою готовий, приготований, приладжений, δνείατα заставлені страви, готові (В).

πρό-κλύτος, (κλύω), ου, дуже давний, стародавний, давний.

Πρόκρις, ίδος, Прокрида, донька Ерехтея, кор. в Атенах, жінка Кефаля λ 321.

πρό-κροσσοs, 3. (κρόσσαι), степенями в ряди, рядами одні за другими, vñs Ξ 35.

προ-κυλίνδομαι, кочу ся, або движу ся наперед Ξ 18.

προ-λέγω, вибираю, добираю, pt. pf. p. προλελεγμένοι вибрані.

προ-λείπω, inf. aog. -λιπέιν, pt. -λιπών, pf. -λέλοιπεν, лишаю, полишаю, покидаю, зіставляю, відступаю, опускаю, κτήματα, παρούς; μήτις покидає. 'Εκ-.

προ-μάχιζω, ipf. 3. sg. προμάχιζεν, я є передовим борцем, Τρωσί між Τρ., також: іду попереду як передовий борець, воюю в першім ряді, попереду других, на чолі, зводжу, підіймаю борбу з ким на чолі війська, виступаю, стаю до борби 'Αχίλλη; з Αχ.

προ-μάχομαι тинος, воюю на переді, попереду, на чолі, в першім ряді боєвим, тινός перед ким.

Πρόμαχος, Проммах, син Алетенора, вожд Бойотийців Ξ 476 сл.

πρό-μαχος, ἔ (μάχη), передовий борець, передовик (Б), воївник, що боре ся в першій ряді, стає на чолі, перший воївник, що пускає ся в самперед у січу (Б).

προ-μίγνμι, inf. aor. p. -μίγν-νχι, передше сполучаю ся, перше живу з ким, πᾶλλοι I 452.

προμη-σίτης, 3. оден по другім, поодинок, по черзі (Б), по одному.

προμολών, aor. від προβλώσκω.

πρό-μος, ἔ, передовий борець, воївник, що боре ся в першій ряді, стає на чолі, перший воївник, τινί проти кого, з ким.

προ-νοέω, aor. 3. pl. προνόησαν, inf. -ήσαι, наперед, перше бачу, помічаю, спостерігаю, пізнаю, догадую ся δόλον; перше думаю, видумую, вигадую ἀμεινόν τι.

Πρόνοος, Проной, Троянець, що вго убив Патроклъ II 399.

πρόξ, οκός, ή, серна, ланя, ρ 295.

προ-πάροιδε(ν), adv. перед, наперед, вперед, спереду, на переді, передом, на чолі; насамперед, передше, перше, передтим; сі пр. перед вго очима, в вго присутности; з gen.: перед πέλιος, θυράων, ποδῶν; здовжк ήίονος.

πρό-πᾶς, ἄσχι, ἄν, цілий, весь, ήμικρ.

προ-πέμλω, aor. προὔπεμψα ω 360, προέπ., наперед, раніш (Б) посилаю, відсилаю, висилаю, виправляю, присилаю.

προλέφανται, pf. p. від προφαίνω.

προ-πίπλω, pt. aor. -πεσόντες, згинаю ся, -схилляю ся, -похилляю ся наперед i 490, μ 194.

προ-ποδίξω, виступаю вперед, пускаю ся, поступаю наперед, дальше, посуваю ся, N 158, 806.

προ-προηής (pronus), -ές, асс. -έχ, наперед похилений, зігнутий, що зігнув ся (при витяганю списи) γ 98, наперед, на лице; пр. ἐκτανύειν повалити ниць, на лице.

προ-προ-κῆλινδομαι, заодно блукаю ся, скитаю ся, старцюю (Б) ρ 525; τινός перед ким заодно качаю ся, т. е. покірно прошу, благаю X 221.

προ-ρέω, пливу, пливу наперед, випливаю, протікаю (Б) ε 404, пливу до, ід, у ἄλκδα, стікаю.

πρό-ρριζος, ον (ρίζα), враз з корінем, аж до коріня, до нащаду, до основи.

πρός, первісно *proi*, *poi*, 1) як adv. до того, крім того, ще й, тай ще до того, ε 255, τ 10, υ 41, 342, N 678 II 86 и.; 2) праер.

a) з gen.: із, від, πρὸς ήρώων, Τρώων, νηῶν; до, ід, ік, на, біля, при, πρὸς ἄλλος, πρὸς Βορέας, "Ηλιδος, πόλιος; перед, перед лицем, в присутности πρὸς θεῶν; від, зі сторони, τιμὴν πρὸς Ζηνός ἔχοντας від 3., πρὸς Τρώων ἀρυσσθαι, πρὸς Διός εἰσι ξεῖνοι ε, бувають, приходять від 3., проте під покровом Зевса; πρὸς ἄλλης ὑφαίνουσ на розказ, в службі другої, під власттю; πρὸς πατρός γουναίκομαι на батька закликаю, молю; б) з dat. на, у, в, при, побіч, о, об, до; ποτὶ πέτρην βάλλειν о, на, об скалу; πρὸς τοῖσι τε а крім тих; в) з асс.: до, ід, ік, на, ὅμοσε δὲ πρὸς ἔμ' αὐτόν присяг передо мною, мені в очи; у, в πρὸς στήθος; протн, проти волі, πρὸς δαίμονα φωτὶ μάχεσθαι, πρὸς ῥόον; на, ід, около, під, πρὸς ἐσπεραν під вечір ρ 191, ζέρον на захід сонця; πρὸς ἡῶ τ' ήέλιον τε на схід сонця; πρὸς Τυδείδην τεύχε' ἀμειβεν заміняв зброю з Т. — Ті самі значіня має πρὸς також в зложених.

προσ-άγω, -άγειν, аог. 2. *προσ-ήγαγε*, приношу, приводжу, спроваджую, πῆμα ρ 446.

προσ-αῖσσω, рт. аог. *προσάιχας*, присекаю, кидаю ся, припадаю, підступаю (Б).

προσ-ἀλείφω, ірф. -ἀλείφειν, мащу, намащую, намазую, помазую, натираю, τινί τι кого чим.

προσ-ἄμυνω іnf. аог. -ἀμύνει, (крім того, ще) проганяю, відбиваю, E 139; даю поміч, помагаю, я є помічний, τινί, II 509.

προσ-αρηρώς, οἶα, ἑς, ὅτα, рт. рф. від *προσαρηρισκω*, приладнаний, приладжений, приправлений, що сильно прилягає, пристає, або сильно прибитий, ἐπίσσωτρα, E 725.

προσ-αυδάω, ірв. -αυδάτω, ірф. -αυδάω, 3. s. -α, 3. du. -αυδήτην, мовлю, промовляю, стаю говорити, говорю, відзиваю ся, заговорюю, звертаю бесіду до кого, μαλιχίσιον, καρτεμίσιον, приятними, обидливими, вразливими словами; τινά ἔπεια промовляю до кого словами, озиваю ся словом (К), кажу кому (крилатії) речч (Б).

προσ-βαίνω, аог. 2. -έβη, 3. pl. -έβαν, рт. βάς, аог. m. 3. s. -εβήσετε, приходжу, приступаю, підходжу, в гору виступаю, піднимаю ся, взношу ся, вступаю, -входжу, -виходжу на що, іду, стаю на що, на чім, вступаю на що, οὐδέν; прибуваю, приходжу, дістаю ся до κνημῶς; λάξ наступаю ногою.

προς-βάλλω, 2. s. m. *προυβάλλεται*, кидаю на що, об що, торохну (Б); ποτί δὲ σκ. βάλλε γαίηю землю; ἀρούρας освічую, зазолочую (Б) ниви, землю. — Med. кидаю ся на що, на кого, нападаю, вдаряю; караю, картаю, спинаю (Р), τινά ἔπει, ἔργω.

προσ-δέχομαι, ірф. -δέχεται,

і *ποτιδέχεται*, дивлю ся, гляджу на кого, споглядаю, спознаю.

προσ-δέχομαι, гл. *ποτι-δέχομαι*.

προσέδηκεν, аог. від *προστίθημι*.

πρόσ-εimi (εἶμι), рт. -ίοντι, α, іду, надходжу, приходжу, прибуваю, підходжу, приближаю ся, приступаю, виходжу.

προσ-εἶπον, -έειπε, opt. 3. s. *πρоти-εἶποι*, промовляю, відзиваю ся, кажу, мовлю, говорю до кого, τινά ἐπέεσσιν; часто осібно.

προσ-ερεύγομαι, власт. вимітую, викидую на що; з шумом бію об що, бухаю, боввани саджу, з шумом розбиваю ся, πέτηρον об скелю O 621.

προσ-έσιγχε, гл. *προσ-στείχω*.

προσ-έφη, гл. *πρόσ-ζημι*.

προσ-ήγαγε, гл. *προσ-άγω*.

πρόσ-θεν (πρόθεν), 1) adv. спереду, попереду, на переді, перед, наперед; пр. βάλλω, ἔλαύνω гоню вперед, πλήθει перемагаю числом; про час: перше, передше, вперед, попереду, передтм, давнійше, звичайно; οἱ πρόσθεν давні, колишні люди, давних часів I 524; також: передові борці, що стоять на переді N 719; τὸ πρόσθεν тоді, перше; 2) праер. з gen. перед, пр. θυράων, πρόσθ' ἵππων, пр. ποδῶν; за, в обороні Ф 587.

προσ-ίοντι, α, рт. від *πρόσκειμι*.

πρόσ-κειμαι, ірф. -έκειτο, лежу при чім, на чім, прилягаю; οὐατα є приложені, приправлені, причіплені.

προσ-κηδής, ἑος (κηδος), сердечний, щирний, братерський (Б), милий, дорогой, ρ 35.

προσ-κλίνω, ірф. 3. s. -έκλινε, рт. р. *ποτικέλνεται*, опираю, спираю, притулюю, τινί до чого, о що, на чім; припираю, пристапляю; θρόνος *ποτικέλνεται αὐτῇ* (κίσ-

ν) є опертий, присунений до, стоїть при.

προσ-λέγομαι, аог. 3. s. προσέ-λεγοτο, сїдаю, або кладу ся по-біч, біля μ 34.

προσ-πελάζω, рт. аог. -πελάσας, зближаю, приближаю, гоню, приганяю, заганяю, νῆα ἀγρη.

προσ-πίλνυμαι (πέλωμαι), ірф. -ἐπίλνυτο, зближаю ся, приближаю ся, прибываю ся (Б), νῆσφι до острова γ 95.

προσ-πλάζω, ірф. -ἐπλαξε, бю, ударяю, τινί о що, положу.

προσ-πύσσομαι, орт. 1. pl. ποι-πύσσοίμεθα, f. προσπύσσεται, аог. 3. s. -πύσσετο, сопі. -πύσσομαι, горну ся до кого, пригортаю ся, обіймаю λ 457; дружно, приязно промовляю, поздоровляю, витаю γ 22; прошу о щось, τί μιν ρ 509; μύ-θω прошу, правлю (Б), звертаюсь з просьбою, прохаю; оказую любов або поважана, споважаю (Б).

πρόσο-θεν = πρόσθεν, adv. наперед, перед собою Ч 533.

πρόσσω, гл. πρόσω, наперед.

προσ-στείχω, аог. 2. 3. s. -έστηχε, приходжу, виходжу на що, входжу, Ὀλυμπον на О., υ 73.

προσ-τίθημι, аог. 3. s. -έθηκε, прикладаю, приставляю, приваляю, λίθον, ι 305.

προσ-φάσθαι, гл. πρόσφημι.

πρόσ-φάτος, ов, недавно, що йно убитий; або: незмінений.

πρόс-φημι, ірф. -έφηγ, іnf. m. -φάσθαι, промовляю, говорю, заговорюю, кажу, звертаю бесїду, τινά до кого; пор. προσείπον.

προσ-φύής, ές, що приріє; приправлений, прикріплений, έκ τινος до чого, τ 58.

προσ-φύω; рт. аог. -προσφύς, -φύσα, приростаю, крїнко держу ся; причїпаю ся, держу ся сильно; τῷ προσφύς причепившись, ухватившись.

προσ-φωνέω, ірф. 3. s. -εφώνεε, промовляю, кажу, говорю, починаю говорити, τινά і τινί до кого, кому.

πρόс(σ)ω (ρογο), наперед, вперед, передом; про час: на будуче, в будучність, дальше; νοῆσαι πρόσσω καί ὑπίσσω що було і що буде (С), також: взад і вперед себе (глядіти).

πρόс-ωπον (ὄψ, ὕπωπα), τό, pl. також προσώπατα, dat. προσώπατι, лице, твар, вид, щокі.

προ-τάμνω, рт. аог. -τάμων, орт. аог. m. -τάμοίμην, перше або наперед краю, розрізую, спереду відрізую, утинаю, відтинаю; обтинаю, обрубую, обтїсую, κορμὸν έκ ῥίζης пень від самого коріня, при самім коріни. — Med. вирізую, прорізую перед собою, проводжу, веду, ὄλλα, σ 375.

πρότερος, 3. передний, πόδες, перший, попередний, первісний, давнійший, старший, γενεῖ, ἀνθρωποι; οἱ πρότεροι предки, лицарі старовини; ἀνέρες мужі, або лицарі колишні, давні; τῇ προτέρῃ (ἡμέρῃ) попередного дня, або вчєра; ἐμείо πρότερος скорше як я.

πρότερω, adv. дальше, дальше наперед; ἔπειс приступи близше; вперед, наперед, близше (у хату) δ 36; ширше, сильнійше Ф 490.

προ-τεύχω, роблю перше, перше виготовляю; іf. рf. pass. τὰ προτετύχθαι що перше, передтим стало ся, вже минуло, що зайшло.

πρότι і слова, що починають ся з проти- пор. під πρόσ, προσ-.

προι-άπτω, привязую, припинаю, причїпляю; даю, надїляю, подаю, κιδός τινι Ω 110.

Προιαών, Протиаон, Троянець, отець Астивоя О 455.

προιβάλλει, *προιδέχεται*, *προιτίει*, гл. προσβ., προσδ., προσείπον.

προ-ειλέω, тисну, пру, гоню, заганняю кудись, ἐπὶ νῆας К 347.

προ-τίθημι, іpf. 3. pl. πρότιθεν, аог. 3. s. προῖθηκε (проѣθ.), кладу, ставлю, заставляю перед ким, τραπέζας; кидаю τί κισίν; *προ-θέουσι*, А 291, зам. προτιθέασι, позваляють, дозволяють, дають свободу, волю.

προ-μυθήομαι, іnf. аог. -θήσασθαι, промовляю, говорю, кажу, τινά до кого, λ 143.

προ-όσσομαι, іrv. -όσσοε, іpf. -όσσε(с), дивлюся, гляджу, споглядаю, τινά на кого; оглядаюся за ким; ἢ σ' εὖ γιγνώσκων протіόσσομαι як тебе добре знаю, так (таким) бачу тебе і тепер (т. в. твердосердним); предвиджую, причуваю, віщую ἔλεθρον; думаю, об чім, мені приходить на думку, зважаю на що, θάνατον, ζ 219.

прó-τιησις, іос, ἡ (τέμνω), долішня часть живота, А 424.

прó-τονοι (τείνω), оі, передні ливни, або верівки, що йшли від щогли з гори до передної части корабля.

προ-τρέπω, обертаю наперед; med. іpf. προτρέποντο, соnі. аог. 3. s. προτρέπηται, орf. -τραποίμην, іnf. -έσθαι, обертаюся наперед, звертаюся, іду наперед, іду до ἐπὶ νηῶν; звертаюся, спускаюся ἐπὶ γαίαν; піддаюся чому, ἄξει.

προ-τρολάδην (τρέπω), adv. наперед звернений, φοβέοντο утікали не оглядаючись, стрімголов.

προ-τύπω, аог. προτύψε, -α, (проті.), кидаюся наперед, тиснуся, пруся наперед, назираю, вдаряю, іду, поступаю наперед, випадаю; добуваюся, бю в що, тиснуся, ἀνὰ βίνας в, через ніс.

προῖθηκε, гл. προτιθήμι.

προῖλεμψε, гл. προπέμψω.

προῦχονια, -χούση, гл. προσέχω.

προ-φαίνω, іpf. προῦφανε, он, іpf. m. προῦφαίνετο, прf. 3. s. προπέφανται, рf. аог. р. προφαίνετα, -τε, -εῖσα, показую, являю, проявляю (Б), об'являю τέρατα; сияю, свічу Σελήνῃ, блестію. Med. показуюся, являюся, проявляюся, стаю видним, очевидним, даюся видіти, свічу, блищу, сияю; pass. ἅπαντα προπέφανται в видне, скрізь видно; προφαίνεις, що являєя, являючись, що явився, видний; οὐδὲ προῦφαίνετ' ἰδέσθαι і не було перед нами ясно, або світла, щоби можна бачити, про невидно годі було бачити.

прó-φασις, іос, ἡ, вимівка, одмовка, притока, позір, позірна причина; асс. πρόφασι, на позір, під позором, удаючи, в намірі, будьто з причини.

προ-φείης, соmр. -έστερος, sup. -έστατος, що перемагає, переважає, відзначаєся, визначний, знатний, знаменитий, хисткий (Б), дужий, сильний, прудкий, скорий.

προ-φέρω, соnі. 3. s. -ησι, орf. -εις, несу наперед, уношу, відношу, заносу геть, заганняю, пориваю (буря); μάστακα приношу поживу; кидаю, мечу, ἐνείδεα роблю докори, закиди, докоряю, закидую, вимавляю, δῶρα поприкаю (Р) дарами; μένος показую відвагу, заявляю; ἔριδα роблю що наперед другого, випереджаю в роботі, проворнійше одна від другої (Б) ζ 92. Med. ἔριδα визиваю до борби або на спереч (Б) в ігрищах, счинаю борбу.

προ-φεύγω, соnі. аог. 3. sg. -φύγη, орf. 2. s. φύγισθα, іnf. -φύγειν, рf. -φύγων, утікаю, уходжу, виходжу спід чого, χεῖρας, θάνατον втікаю, спасаюся від; φεύγων προσφύγω κλιόν хоронюся утечею від, перед.

πρόφρασσα (πρόφρων), fem., жичлива, ласкава, прихильна; радо, охотно, ласкаво, від серця, з цілого серця, з душі, щиро, без облуди, γ. 386; до схочу Ф 500.

πρόφρων, ονος (εφρήν), прихильний, жичливий, від серця, ласкавий, щирий, приятний, радісний, радий, охотний, добродітний (С), готовий, без спреччи (Б) β 387, з цілого серця ξ 406, радо, на правду θ 23, не на шутку, не жартом, в повнім переконаню; πρ. θυμῷ з рішучю постановою θ 40 X 184; adv. **πρόφρονέως**, щиро, радо, охотно, з охотою.

προ-χέω, ipf. p. προχέοντο, виливаю, ῥέον εἰς ἄλλα. Med. розливаю ся, виливаю ся, висипаю ся, валю, лечу, сиплю ся, товплю ся, пру ся.

πρό-χυνῶ (πρό, γόνυ), adv. вперед на коліна, на колінах, навколішки, -ах; καθέζομαι паду навколішки, клячу; иноді як παντελῶς: зовсім, до нащадку, ἀπολέσθαι, — або: паду і гину, зовсім обезсилений, повалений (на землю) гину.

προ-χοαί (χέω), αί, dat. plur. -ῆς(ιν), гирло, устє, залуквина (Б), вилв.

πρό-χοος, ἡ (χέω), збанок, глечик, водоніска, черпак (Б), коновка.

πρόλλεες (proelator), έων, -λλεεσι, πρόλλεσι, οί, (тяжко узброєні) піші войовники, жовнірі, рядові війска, піхотинці, війско.

Прομνεύς, έως, Примней, Фаяк.

πρόμνη, ἡ, задня часть корабля (де місце керманича), задняк, корма або керма (корабля); човен, судно.

πρόμνη-θεν, adv. із задної части корабля, з корми; λαμβάνειν вхопити за.

πρῶμν-ήσια, τὰ (роз. πείσματ), линви якорні або кормові (на них спускали у море якірне каміне εὐνάκι), також: причали, т. в. линви, або кодоли (Б), що ними корабель привязували до берега, λύειν, καταδέσσει.

πρῶμνός, 3. sup. -ότατος, крайний, послідний, задній, спідний, нижний; передний, верхний, горішний, найвисший; ῥῶτον, βραχίον горішна часть рамени; σκέλος горішна часть ноги, стегно; κέρας корінь, спід рога; ὄλην πρ. ἐκτάμνω дерево, корчі при коріні, аж до корія винищую (дикі кабани); γλῶσσα корінь язика, его задня часть; δέρον конец копія (де вістрє); πρῶμνόν θέναρос край долоні, поруче (Р), запясте; νῆς πρ. задня часть корабля, задняк, корма човенна (Б); πρῶμνός παχύς сподом або в низу грубий (камінь).

πρῶμν-ωρείη, ἡ (ἔρως), підосва гори, обнога, Ξ 307.

Прῶτάνις, υος, Притан, Лікієць.

πρόφην (πρό), adv. недавно, о-ногда.

πρωθ-ήβης (ἡβη), fem. **πρωθ-ήβη**, якраз зрілий, молодечий, молодий; παῖδες хлопці-молодці, так κοῦροι.

πρῶι (πρό) adv. рано, зрана, досєвита, в ранці, на зорі, зрані, скоросьвіт, вчасно.

πρῶϊα (πρῶι), передвчера, о-ногда В 303.

πρῶιον, neutr. adv. рано, О 470.

πρῶν, έ, πρῶνος, pl. πρῶνες, ας, вершок (гори), щовб, верх, вижина, верхівє, пригірок, узгірє, горбок.

Прωρεύς, εως, Прорей, Фаяк.

πρῶρη νῆς, перед корабля, ніє (Б) μ 230.

Прωτεσῆ-λαος, Протезіляй,

син Іфікла з Філяки, вожд Тессалійців, що перший ступив на землю троянську і перший погиб, В 698, N 681, н.

Πρωτεύς, *έος*, Протей, бог моря, що служить Посейдонови, отець Ейдотеї, сторож тюленів і віщун, δ 349, сл.

πρώτιστος, 3. sup. до *πρώτος*, найперший, перший; neutr. *πρώτιστον* і pl. *πρώιστα* як adv. перше, насамперед, найперше, наперед, передовсім, особливо, перш всего, перш від усього (С).

πρωτό-γονος, *ον*, первороджений, первородний, новонароджений, первісний; *ἄρνες*.

πρωτο-παύλης (*πέπηγχα*), *ές*, *έχ*, *εις*, що йно або недавно зроблений, новий, *ἄρχαζα*.

πρωτό-πλοος (*πλέω*), *ον*, що перший раз пливе (по морю), що йно збудований, новий, *νηός*.

πρῶτος, 3. (sup. від *πρῶ*, *primus*), перший, передовий, передний, на переді, найперший, найзнатніший; часто толк. як adv.: *ἐν πρώτῃ ἀγορῇ* спереду, на переді на зборах, на перших місцях збору; *θόρυξ* = *πρόθυρα*; пр. *ἀντιῆ* скрайний беріг; пр. *βυμός* кінець (перед) дишла; *ὑσμίνη* перші, передні ряди бовів, передна борба; *οἱ πρότοι* перші, старшина, найзнатніші, передові борці, воївники, передні ряди; *τὰ πρῶτα* Ч 275 перша нагорода. — Neutr. adv. (*τὸ*) *πρῶτον*, (*τὰ*) *πρῶτα* найперше, вперше, наперед, перше, давніше, перший раз, спершу, зараз, від разу, за скоро, р а з: *ἐπει, ἐπειδὴ* (*τὸ*) *πρῶτον*, (*τὰ*) *πρῶτα* коли (вже) раз, та вже коли от (Б), скоро тільки (лише), як лише раз вже, як насамперед, з тої пори як лише; *ἐξ οὗ τὰ πρῶτα* відколи раз, з тої доби, як у-перве (К), з того ча-

су, як (С); *ὡς τὰ πρῶτα*, як раз, коли раз.

πρωτο-τόκος, *ον* (*τεκ-εἶν*), що перший раз (молоде) на сьвіт привела, *μήτηρ* Ρ 5.

Πρωτώ, *ούς*, Протоя, русалка. *πιαίρω*, аог. *ἔπταρον*, чихаю, чхаю, ρ 541.

πιάμενος, *πιάτο*, гл. *πέτομαι*.

πιελέη, *ή*, ильма, вяз, Z 419 н.

Πιτελός, Птелеї, а) місто в Елїді В 594; б) пристанне місто в Тессалї В 697.

πτερόνη, *ης*, *ή*, пята, X 397.

πτερόεις, *εσσα*, *εν*, опірений, крилатий, окрилений, пернатий; *ἔπασ* полетні (К), крилаті (С); *λασίη* легкі.

πτερόν, *τό* (*πέτομαι*), перо, шіре, крило; plur.

πτέρουξ, *ύρος*, *ή*, dat. pl. *-ύγεσσιν*, крило, перо.

πιήσσω, аог. 3. sg. *πιήξει*, pl. pf. *πεπηγώς*, *ῶτας*, а) intr. припадаю к' землі, згинаю ся, схиляю ся, кучкую, кучком сїдаю, залажу, прикучну, корчу ся (Б); *πεπηγώς* иноді: хильцем; б) trans. в аог. прибиваю, страшу, лякаю, тревожу, *θυμόν*; пор. *καταπτήσσω*.

πιοιέω (*πτόα*), лякаю, страшу, тревожу; аог. р. 3. pl. *ἐπτοίηθεν* *φρένες* налякали ся, перелякали ся, задрожали, похолонули, γ 298.

Πτολεμαῖος, Птолемай, син Пейрая, отець Евримедонта.

πτολεμίζω, *πτολεμιστής*, *πτολεμόνδε*, *πτόλεμος*, гл. *πολεμιζω*, *πολεμιστής*, *πολεμόνδε*, *πόλεμος*.

πτολι-εθρον (*πέλις*), місто, город, оселя, (К), *Τλίου*, *Τρώων*.

πτολι-πόρθιος, і *πτολι-πορθος*, *έ*, *ή*, E 333 (*πέρθω*), що городи руйнує, губитель, розоритель (Б) городів.

πτόλις, *ιος*, гл. *πόλις*.

πτόρθος, *έ*, літорость, галузь, гіляка, вітка, ζ 128.

πύγμα (πύσσω), τό, ріса, ряса, загинка, складка, баха; πέπλοιο рісована намітка, E 315.

πυκ-τός (πύσσω), 3. рісований, в двоє зложений, склеяний (P), πύκζ Z 169.

πύξ (πύσσω), dat. πύχί, pl. -χες, ἦ, а) ряд, ріса, складка, верства, лист (P), поклад, σάκεος; б) гірська долина, ущелина, яр, байрак, балка, бескеда, вертеп; верх, вершок Y 22.

πύον, τό, gen. πύορον (πύω), віялка, віячка, лопата, опалка.

πύσσω, pt. aor. πύξασα, ipf. π. ἐπύσσοντο, згортаю, складаю, χιτώνα, εἴματτα. — Med. складаю ся, силітаю ся N 134; иньші: згинаю ся, кривлю ся.

πύω, (spuo), плюю, вимітую, викидаю, εἶμα Y 697.

πύξ (πύσσω), κός, полохливий, боязливий, трусливий; ó πύξ, заяць P 676.

πύωσ-άζω, inf. -ζέμεν, лякаю ся, тривожу ся, Δ 372.

πύσσω (πύωξ), ipf. πύσσω, зі страху ховаю ся, крию ся, згинаю ся, к' землі припадаю, прикучну, дрожю, ὑπό τιμ перед ким H 129, трепечу, бою ся, лякаю ся кого, зі страху утікаю перед ким, ἀλλήλους; καθ' ὄρωρ утікаю до; ὑπό κρημνούς зі страху втікаю, або ховаю ся під; κατὰ δῆμον пхаю ся усюди, скрізь вештаю ся; ὄρνιθες νέρεα πύσσωσιν утікаючи спід хмар (перед ястрібом). Катта.

πύωξω, ipf. it. πύωξωσιν(ε), pt. f. πύωξωσων, жебраю, старцюю (B), прошу милостині, прохаю, प्रति або κατὰ ἄστυ, ἀνὰ δῆμον по людях; вижебраю, випрошую дхїтτα.

πύωξ, 3. (πύσσω), що просять милостині, бідний, прошак, жебрак, нищук (B), старець,

з ἀνὴρ і без того; πανδήμιος, λευγαλέος, ἀκηρόες, κλοσείμων.

Πυγμαῖοι (πυγμή), Пігмайці, казочний нарід карликів в полуденній часті сьвіта, Γ 6.

πυγ-μάχη, ης (πυγμή), борба на кулаки, кулачний бій.

πυγ-μάχος, ó (πυγμή, μάχουμι), кулачник, кулачний борець.

πυγμή, ἦ (πύξ, pugnis), кулак, п'ястук; борба на кулаки Y 669.

πύρουσιος, 3. (πυρών), довгий на локоть, в локоть; ἔνθα καὶ ἔνθα на локоть довгий і широкий, в довготу і ширину.

πύελος, ἦ (зам. πλύελος, πλύω), корито, τ 553.

πυθέσθαι, inf. aor. від πυθάσθωμι.

πυθ-μήν, ένος, ó (fundus), дно, спід, нога, підстава, підставка, Σ 375; δύο πυθμένεες Λ 635 дві бічні підпори або ручки (при чарці), що йшли від долу або підстави горі до берега; відземок, пень, корінь, ἐλαίης.

πύθω (puteo), f. 3. s. πύσει, гнилим роблю, гною, обертаю в порох, ὀστέα; med. 3. s. πύθεται, ipv. πύθει, pt. -ομένων, гнию, порохнавію, тлію, обертаю ся в порох.

Πυθώ, οὔς, οἶ, ώ, і **Πυθών**, асс. ὄνα, Пітона, околиця при Парнасі в Фокиді, де пізнійше лежали Дельфи B 519.

Πυθῶ-δε, до Пітони, λ 581.

πύκᾶ, adv. густо, сильно α 333 и.; дуже; часто I 588; старанно E 70; розумно; π. φρονέω, я дуже, зовсім розумний, второнний.

πύκᾶ-ζω, aor. πύκασε, inf. -αι, pt. -ας, pt. pf. p. πεπυκασμένος, (густо) покриваю, закриваю, криваю, обкутую, закутую; σφέας αὐτοὺς π. сховали ся; ὄχοισι πεπυκασμένος сховавшись в галузях; ῥάκισιν πεπ. вкритий, заку-

таний; χρυσῶ πεπ. богато украшений; "Εκτορα ἄχος πύλασσε φρένας ἠνιόχοιο бiль, жаль обняв або стискав серце Г. за візником.

πύκῃ-μηδής, ἑός (μηδός), розумний, второпний, обачний, α 438.

πύκῆνός і πυκνός, 3. густиий, густолісний, ὕλη, θάμνος, ἕξος, δρυμός; густиий, νέφος, στήχες, φάλαγγες и., γλαῖνα густа, товста (Б) кирея; сильний, сильно збудований, міцний, δέμος, θώρηξ, ἀσπίς, λέχος; σέθεν κύνας πυκνήσι λιθάσσει кидаючи раз-по-раз каминем, градом каминя ξ 36, але λιθάσες ψ 193 сильні, сильно зложені, тесані (Б) камені; многий, частий, численний, богато, густо оден за другим, оден побіч другого, густими рядами, в тісних рядах; βέλεα град стріл; сильно або добре замкнений γήλος, λέχος (про деревляного коня); сильний, великий, тяжкий, ἄχος, ἄτη, λέχος Δ 392; розумний, мудрий, розважний, второпний, φρένες, βουλή, ἔπος, μῦθος и.; δόλος проворний. Neutr. adv. πυκνόν, πυκνά, πυκνόν, πυκνά і πυκνῶς, густо, сильно, міцно, дуже γ 438, ρ 198; λ 88, τ 312; часто, раз-по-раз στεναχίζειν; тяжко; оглядно, розважно, второпно, розумно, ὑποθήσομαι; πυκνὰ φρονέων розумний, дуже второпний.

Πύλαιμένης, εος, Пілаймен, кор. Пафлягонів, союзник Троян.

Πύλαιος, Пілай, син Лета, вожд Пелазгійців В 842.

Πύλαρτης, ας, Піларт, два Троянці, одного ранив Аянт Λ 491, другого убив Патроклъ.

πύλ-ἀρτης, ας, ἔ (ἀρ-ἀρίσκω), що сильно зазирає свої ворота, ворітений (Р), воротар, воротник, Ἀἰθης.

πύλᾶ-ωρός, ἔ (ἔρομαι), дверник,

брамний, сторож брами, вартівник.

πύλη, ἦ, лише pl. брама, ворота, двері; δικλίδες, ὑψηλαί, πύλα, σταβαρῶς, εὐ ἀραρυῖαι.

Πυληγενής, гл. Πυλογενής.

Πύλημη, Пілена, місто в Айтолії В 639.

Πύλιος, 3. з Пильосу, пілійський; Πύλιοι, Пілійці, ο 216 и.

Πυλό-θεν, з Пильосу, π 323.

Πυλο-γενής, ἑς, уроджений в Пильосі, з П. родом (Нестор), що походить з П., ἴπποι Ψ 303.

Πύλον-δε, до Пильосу, в Пильосе γ 274, λ 760.

Πύλος, місто в Мессенії, проти острова Сфактерні, т. Navarino, α 93 и.; пілійська держава, що нею володів Нестор, γ 4, λ 252; ἠγαθέη, ἱερή, ἡμαθείας.

πύλος (пύλη), ἔ, Ε 397 ἐν πύλῳ (Αἶδα) в брамі.

Πύλον, ωνος, Троянець; его убив Поліпойт Μ 187.

πύματος, 3. послідний, останній, задний, крайний, на самім краю, або кінци; neutr. πύματος, πύματα як adv., на останок, на конець, послідний раз, в останнє; πύματόν τε καὶ ὑστατόν вкінци або на останку вже послідний раз υ 116, ще раз на останку.

πυνηθάνομαι (πυθ), іpf. πυνηθάνομαι, і від πύθομαι іpf. (ἐ)πέυθη(σ), f. πέυσομαι, aor. πύθόμην, 3. pl. ἐπύθοντο, 3. du. πυθέσθην, copl. -ηται, -ηται, -ησθε, -ωνται, opt. πυθείμην, οίτο, οίκατο і opt. aor. red. πεπύθοιτο, inf. πυθέσθαι, pf. πέπυσμαι, 2. s. πέπυσσαι, 3. s. -σται, inf. -ύσθαι, plpf. (ἐ)πέπυστο, 3. du. πεπύσθην, питаю (ся), вивідую, розвідую, висліджую, сліджу, доходжу, виштую ся, довідую ся, провідую, νόστον πατρός про поворот, так і з gen. πατρός οἴχομενοι; дізнаю ся, перечуваю,

чую про ξείνιο, μάχη, Ἄρηα; κέλαδον, κτύπον чую; πρὶν πυθέσθαι заким дійде мене вість, дізнаю ся, учую; τί τινος дізнаю ся про що від, через кого P 408; εἰ σφῶν τάδε πάντα πυθόισατο μαρναμένωιν колиб про вас все те знали, вчули, як ви (що ви так) —; ἐπεύθετο βουλάς підслухав, як умовлялись (B) π 412; εἰ πυθόμενυ δρμαίνοντα ἐδόν як би була я довідала ся, що він вибирає ся в дорогу; υἱὸς πεσόντος що син погіб, про смерть сина; перевідою, чую, міркую, помічаю, ἵπποι ἠνιόχοιο πεσόντος. Ек.

πύξ (πυγμή, pugna), adv. п'ястком, в борбі на кулаки, навкулачки (B), на п'ястуки; ἀρχαθές хоробрый в борбі на к.; μάχεσθαι станути до борби на к.

πύξινος, 3. (πύξος), букшпановий, з букшпанового дерева, ζυγόν Ω 269.

πῦρ, πῦρός, τό, pl. τὰ πῦρά, 2. decl. огонь, ватра, жар, багате, полумінь; ἐν πυρὶ γενέσθαι піти з димом, пропасти B 340; ἐκ πυρός αἰθερμένιοι νοστήσει з огненної полуміни т. є. великої небезпечности; τὰ πῦρά огні вартові, ватра; ἀλάματον, θεσπιδάες, δήμιον и.

πῦρ-ἀγορη, ἡ (ἀγρέω), кліщі (до огню).

Πῦρ-αίχμη, Пірайхм, вожд Пайонців B 848, его убив Патрокль Π 287.

πῦρ-ακτέω, ipf. ἐπυράκτεον, припалюю, ἐν πυρὶ на огни обпалюю, розпікаю, ι 328.

Πύρραος, Піраз, а) місто в Тессалії B 695; б) Троянець, що его зранив Аянт Λ 491.

πυρρη-δόν, adv. густою лавою, або юрбою, збитими рядами.

πύργος, ου, ό, вежа (на мурі), башта, мур з баштами, тверди-

ня, оборона, заслона, забороло (про Аянта і его щит великий наче башта); εὐδηητος, προῦγων, ὑψηλός, μέγας; густа лава, юрба, товпа Ἀχαιοῶν Δ 334, 347.

πυργόω, aor. 3. pl. πύργωσαν, укріпляю вежами, обводжу мурами (з баштами), λ 264.

πυρ-εϊός, ό, пропасниця, тряеть, горячка, зимоха, лихорадка, лихоманка, X 31.

πῦρη, ἡς, ἡ, стіє, костир, бурт (B), νεκρῶων повний мерців, умерлецькі багата (K), похоронні вогні мертвеців (C), A 52.

πυρη-φόρος, ου, що родить пшеницю, пшеничний, хлібородний.

πυρι-ήκης, ες (ἀκί), з розпаленим, розпеченим кінцем, μεχλός, ι 387.

πῦρ-καυστος, ου, в огні припалений, обпалений, закалений, σκῶλος, N 564.

Πύρις, ιως, ιν, Лікієць, его убив Патрокль Π 416.

Πυρι-φλεγέθων, ріка в підземнім світі, κ 513.

πυρ-καΐή, ἡς, ἡ (καίω), власт. погарисько, згариско, згарисце; костир, стіє.

πῦρνον, τό, пшеничний хліб, паляниця (B).

πῦρ-ός, ό, пшениця, μελιγδής, μελίτρων.

πυρο-φόρος, ου, і **πυρηφόρος**, що родить, видає пшеницю, пшеничний, ἄρουρα, πεδίον.

πυρ-πολέω, pl. -πυλέοντα, огонь розкладаю, палю огні вартові.

πυρός, ό, огонь, ватра, огнений знак, Σ 211. pl.

πώ, енкл. ще, якнебудь, коли, де; οὔ πω ще не, ніяк не, зовсім не.

πωλέομαι, 2. s. πωλέ(ε)μι, 3. s. -εἴτη, pl. πωλέομενος, ipf. πωλέομεν,

-εῖτ(ο), it. πωλέσκατο, f. πωλήσκει, часто куда ходжу, приходжу, часто пробуваю, виступаю, обертаю ся, вдаряюсь до кого, вчащаю (B). Ἐπι-.

πῶλος (pullus), ἔ, ἦ, молодий кінь, жеребець, лоша.

πῶμα, τέ, віко, покривка, покришка, накривка, χηλοῦ.

πῶ ποτε, adv. колинебудь, колись; οὐ πῶ ποτε, ще ніколи, ще споконвіку не (B) μ 98.

πῶς, як, яким чином, спосо-

бом, в який спосіб? πῶς δὲ якже, якже-то, якже отсе?

πῶς, енкл., якнебудь, яким будь способом; αἶ κεν πῶς чи може, чей може, A 66; οὐ μὲν πῶς зовсім не, ніяк не, Δ 158; οὐ πῶς οὐδέ зовсім не, ані трохи; μάλα πῶς справді дуже Ξ 104.

πωτάομαι (πέτομαι), ipf. πωτῶντο, літаю, сиплю ся, M 287.

πῶν (ресу), εος, τέ, pl. πῶεα, dat. πῶεσι, череда, отара, турма, стадо, δίων, μῆλων.

P.

ῥ', ῥά, гл. ἄρх.

ῥάβδος (ῥάπις, ῥέπω), ἦ, прут, лоза, палиця, ціпок, булава, патериця (B), кий, патик; вудлице μ 251; цвяшок, дріт M 297.

ῥάδαλος (ῥοδανός), 3. тонкий, гнучкий, гибкий, хисткий.

Ῥαδάμανθους, υος, Радамант, син Зевса і Європи, брат Міноса. Зевс переніс его на елїзейскі поля δ 564, Фаяки спровадили его до Евбої η 323.

ῥάδινός (ῥοδανός), 3. гнучкий, гибкий, тонкий, ἱμάσθλη, Ψ 583.

ῥαδάμιγξ (ῤραθ), ηρος, ἦ, капля; цилінка κονίης.

ῥαίνω, ipf. p. ῥαίνοντο, opt. ῥαίνοιτο, ipv. aor. ῥάσασατε, pf. p. 3. pl. ἔρραδαται, plpf. ἔρραδατο, кроплю, кроплюю, покрапаю, обрискую чим, αἶματι; обсепаю, покриваю κονίη.

ῥαιστήρ, ἦρος, ἔ, молот, Σ 477.

ῥαίω, conі. 3. s. ῥαίησι, ipf. ἔρραιε, inf. f. ῥαίσημεναι, conі. aor. 3. s. ῥαίση, if. ῥαίσει, ps. opt. ῥαίσιαιτο, aor. p. ἔρραίσθη, розбиваю, торощу, розтріскую, нищу. Мед. розбиваю ся, пукаю, ломлю ся, розтріскую ся, розлітаю ся,

бризкаю, розбрискую ся πρὸς οὐδαί. Ἄπο-, δια-.

ῥάκ-ος (ῤρακ, λάκος), εος, τό, dat. pl. -εσιν, -έεσσι, лохман, лохмате, drankа, дрантя, рубя, дрантиве шмата, одежина, плахтина.

ῥαπίός, 3. з кавалків зшитий, латаний, з латками, латка на латці.

ῥάπιω, ipf. 1. pl. ῥάπιμεν, aor. ῥάψε, inf. -ψαι, зшиваю, злучаю, звязую, прибиваю, прикріпляю, ῥάβδισσι; хитро що починаю, вигадую, затіваю, загадую, готовлю, κακά, φόνον.

ῥάσασατε, aor. від ῥαίνω.
ῥαφή, ἦ (ῥάπ-τω), шва, шов, pl. шви, ἱμάντων χ 186.

ῥάχис, ιος, η, ἦ, стегно, стегло (P), хребто, похребтина, I 208.

Ῥέα gen. Ῥείης донька Урана і Гаї, жінка і сестра Кроноса, мати Зевса, Позейдона, Гадеса, Гери, Деметри і Гестії; (O 187 1. склад).

ῥέα, ῥεῖα, ῥεῖ, adv. легко, без труду, не тяжко, не трудно, ῥεῖα ζῶντες безжурно, свобідно; (часто 1 склад).

ῥέεθρα, τά (ῥέω), струї, ріка, потік, теча, течія, водотеча.

ῥέζω (*ῤρεζω*, *ῤεζω*), ірф. (ῤ)ῥέζων, іт. ῥέζεσκον, f. ῥέζω, аог. ῤ(ρ)ρεζα, ῥέζε, рf. аог. р. ῥεχθέν, έντος, роблю, дію, вчиняю, творю, звершаю, спричиняю, сповняю, доконую, поступаю; допускаю ся чого, виробляю (B), поповняю що, αἴσυλα, κακόν τινα вчиняю, вдію, заподіваю кому лихо; κακῶς τινα зле поступаю з ким, обижая, кривджу, εὖ ῥ. τινα добре роблю; ἱερά, ἐκατόμβην, θαλάσσια складаю, приношу жертву, οἴφω вчиняю (B), даю приноси (P), вбиваю на жертву; ῥεχθέν κακόν що стало ся, склало ся, заупущане лихо (P). Ἐπι-, κατα-

ῥέθεα, τά, γεν. ῥεθέων, члени, тіло.

ῥεῖα, гл. ῥεῖα; *ῤεῖς*, гл. *ῤεῖα*.

ῤεῖθρον, лиман, пристань в Итаці, α 186.

ῥέλω, ірф. ῥέπε, нахилляю ся, схилляю ся, знижаю ся, склоняю ся, перехилляю ся, спускаю ся на діл, опадаю, переважую; проте: ῥέπε αἴσιμον ἤμαρ був порішений, занав.

ῥερυλωμένα, рf. рf. р. від ῥυπόω.

ῥεχθέν, рf. аог. р. від ῥέζω.

ῥέω (ruo), ірф. ῤρεω, εf. ῥέε, -он, аог. 3. s. ῥύη, пливу, теку, рину, капаю, стікаю; πηγὴ ῥέει ὕδατι жерело бє, трєкає водою; ῥέειν αἵματι γαῖα земля кровавила (P), по землі кров потекла; ἀπὸ γλώσσης ῥέειν αὐδή із уст виливала ся мова (K), лила ся (C); випадаю, лечу; βέλεα χειρῶν летіли, снапали ся; ἐκ μελέων τρίχες ῥρρον почала осипатись щітина. Ἄπο-, ἐκ-, ἐπι-, κατα-, परि-, про-, ὑπεκπρο-

ῥήγμιν, ἵνος, ἑ, филі, що розбивають ся об беріг, прилив, і взаг. филі; ἐπὶ ῥήγμινι θαλάσσης

при, коло, край, побіч, біля, на; (ῥήγμιν не значить: беріг).

ῥήγ-νυμι, (*ῤραγ*, frango), 3. рf. -ῦσι, ірф. іт. ῥήγνυσκε, f. ῥήξω, аог. ῤρρηξε, ῥήξε, ірф. m. ῥήγνυτο, онто, аог. ῤρρηξάντο, ῥήξαντο, соnі. 1. рf. -ξόμεθα, іnf. -ασθαι, рf. ἀμενος, деру, рву, роздираю, розриваю, зриваю, ломлю, розломлюю, проломлюю, φάλαγγας, στήλας; розбиваю, розтріскую, торощу, виломлюю, висаджую, πύλας; пробиваю σάκος. Med. ломлю ся, розбиваю ся, розриваю ся, прориваю ся, проломлюю (соbі), розбиваю, розриваю, τεῖχος, φάλαγγας; ἐριδα піднимаю, счинаю колотнечу; гл. ῥήσσω, і ἀνα-, ἀπο-, δια-, ἐκ-, συρ-, ὑπο-

ῥήγος, εος, τό (*ῤραγ*, ῥάκος), ковдра, килим, ковер, коц, наліжник, килимок, коверець, покривало, простирало, хустка; πορφύρεον, σιγαλόεν.

ῥήθεις, έντι, рf. аог. р. до 2. εἶρω, ясно висказаний; ἐπὶ ῥήθεντι δικαίω χαλεπαίνω за справедливе слово, домаганє, на правдиве слово (B).

ῥήτιδος, 3. (ῥάδιος), соmp. *ῥήτιτερος*, sup. *ῥήτιατος* і *ῥήτιστος*, легкий, не трудний, без труда; праці, легко; щасливий βιοτή; ῥήτιτεροι πολέμῳ ἦσαν Ἀχαιοί, зам. ῥήτιτερον ἦν πολ. Ἀχαιοῖς поконати Ахайців; adv. *ῥήτιδίως*, легко, без труда.

ῥήκτός, 3. (adi. verb. від ῥήγνυμι), що его можна розірвати; χάλκῳ що его можна зранити, поразити N 323.

ῤήνη, ἡ, Рена, мати Медона, любовниця Ойлея В 728.

ῥήξ-ηρορίη, ἡ, сила, що проломлює ряди боеві, сила до борби, хоробрість, ξ 217.

Ῥηξ-ήνωρ, ορος, син Навзитоя, брат Алькіноя η 63, 146.

ῥηξ-ήνωρ, ορος, (άνηρ), що проломлює, розбиває ряди мужів, боєві, Ἀχιλλεύς.

ῥῆσις, ιος, ή (ἔρεϊν), бесіда, мова, розмова, реч ; забава, ρ 291.

Ῥῆσος, Ρез, а) син кор. Траків Ейонея К 435, що его убив Діомед і Одиссей К 474, 519 ; б) ріка в Троаді, що вливаєсь до Гіраніку М 20.

ῥήσσω, pt. -οντες, тупаю Р 571 ; ἐπι-

ῥητήρ (ἔρεϊν), ἦρος, ό, бесідник, речник, говорун (Р), μύθων I 443.

ῥητός, 3. (ἔρεϊω), сказаний, умовлений, услонений, означений, μισθός, Φ 445.

ῥήτηρ (ἔρεϊν), ή, умова, угода, договір, ξ 393.

ῥηγ-εδάυνός (ῥηγέω), 3. страшний, ненависний, Ἐλένη Т 325.

ῥηγ-έω, (frigeo), f. inf. ῥηγήσειν, aor. (ἔρ)ρήγησε, pf. ἔρηγηα (знач. pgs.), conі. ἔρηγησι, plpf. 3. sg. ἔρηγηαι, дрожу, стрепену ся (Р), жахаю ся, страшу ся, лякаю ся, бою ся, трепечу, тремчу ; з асс. або inf. Ἀπο-

ῥηγον, сопр. до ῥήγος, студентійше, холоднійше, дуже холодно, ρ 191 ; страшнійше, гірше, гірко (С) ; sup. ῥηγιστα, що найгірше, найстрашнійше, найгірші річи, E 873.

Ῥήμιος, Ріім, син Пейроя, з Тракії, союзник Троян Υ 485.

ῥήγος (frigus), τέ, студінь, холод, зимно, стужа, мороз, ε 472.

ῥηγώω, inf. f. ῥηγώσμεν, мерзну, чую холод, дріжаки ім (В), зазябаю, ξ 481.

ῥήζα (ῤριζα, radix), ης, ή, корінь, також корінь ока, зрячок (В).

ῥηζόω, aor. 3. sg. ἔρηζωσε, pf. p. 3. s. ἔρηζωται, вкорінюю, утвер-

джую, прикріплюю ; ἔρηζωσεν ἔνερθεν прикріпив в еподі, сильно вбив в спід, в дно моря ; насаджую, засаджую, ἀλωή ἔρηζωται є засаджений, заложений.

ῥήμια (ῥίπτω), adv. скоро, мерщій, швидко, хутко, зараз, жваво, легко, сквапно, борзо, блистро, духом.

ῥίη, гл. ῥίς, ніс.

ῥίνόν, τέ і ῥίνός, ού, ή, а) скіра, шкура (Р) ; б) щит, (в сполуч. з βεών, зі скіри волової і без βεών).

ῥίνο-τόρος, ό (τορέω), що пробиває щит, Ἀρης Φ 392.

ῥίον, τέ (ῥίς), вершок (гори), вершина (Р), шпиль ; пригірок.

Ῥίπη, Рипа, місто в Аркадії.

ῥιπή (ῥίπτω), ης, ή, верг, мет, кидання, шпурляння (У), розмах, розгін, полет, напір, порив, удар, λάος каменем, парун ; сила, нагальна сила, ἀνδρός, нагальність, сила мету.

ῥιπιάζω (ῥίπτω), сюди й туди кидаю, мечу скрізь, ту і там перекидую, θεός κατά δῶμα, E 257.

ῥίπτω, ipf. it. ῥίπτασκον, f. ῥίψω, aor. ἔρηψε(ν), ῥίψ(ε), it. ῥίψασκε, мечу, кидаю, пускаю, шпурляю, шпурляю, вержу. Ἀνα-, ἀπο-, δια-, ἐπι-

ῥίς, ῥίνος, ή, ніс ; pl. ῥίνες, ніздрі і ніс.

ῥήψ, ιπός, ή, прут, прутє, лоза, ῥήψες δίσυνα верболоз, плетінка з верболозу ε 256.

ῥοδανός, 3. (radix), хиткий, гнучкий, гнуткий, гибкий, хисткий, δονακός E 576.

Ῥόδιος, Родій, ріка в Троаді.

Ῥόδιος, ό, Родінець В 654 ; гл. Ῥόδος.

ῥοδο-δάκτυλος, ον, з рожевими палцями (зовє ся зірниця ізза рожевих пружків, або лучів, на подобу палців, що на полудні

часто звіщають схід сонця), рожевий.

ῥόδοις (ῥόδον, rosa), пахучий як рожа, рожами, з запахом рожі, ἔλαιον, Ч 186.

Ῥόδος, остров в карпатекім морю, при побережю Азії, В 655.

ῥοή (ῥέω), ῥή, струя, течія, гірло (Б); лише pl.

ῥόθιος (ῥέθως), ῥ., з шумом, шумний, ревучий, сердитий (Б), κύμα ε 412.

ῥοιβδέω (ῥοιβδος), з шумом глитаю, вглітую, ковтаю, втягаю в себе, вбіраю в себе воду (Б), прогліну μ 106. Ἄνακ.

ῥοιζέω, аог. 3. s. ῥοιζήσε, свищу К 502.

ῥοῖζος (ῥοιβδος), ῥή, свист, шум, шелест, гик (Б).

ῥοιή, ῥή, гранатове яблуко, гранат (дерево і овоч).

ῥόος, ῥόοιο, ὀ (ῥέω), струя, бистрий тік, ріка, потік, філі, води, Ἄλφειοῖς, Ὀκεανοῖς; κατὰ (κἄρ) ῥέον зі струєю, з водою, по плаву (Б), долі з водою.

ῥόπαιον, τό (ῥέπω), палка, палиця, ломака, кий, друк, булава, гірлига (Б).

ῥοχθέω (ῥόχθος), іpf. ῥόχθει, шумю, реву, клекочу, гуджу.

ῥύατο, іpf. 3. pl. від ῥύομαι.

ῥυδόν (ῥέω), adv. струєю, потоками; проте: безмірно, вельми, дуже, ἀρχειός, ο 426.

ῥύη, зам. ἐρρύη, аог. від ῥέω.

ῥυμός, ὀ (ῥύω), дишель; ἐύξεστος.

ῥύομαι, іnf. ῥύομαι, іpf. 3. pl. ῥύατ', іpf. it. 2. s. ῥύομαι, аог. (ἐρ)ρύσατο, бережу, бороню, хороню, ратую, спасаю, вибавляю, освободжую, увільняю; стережу, остаю на сторожі, на варті (Б), зберігаю, пильную, піккуюся, доглядаю, заслоню, захищаю, обороню, охороню, ὑπέ

τινος перед ким; μῆδεα закриваю, прикриваю; Ἦώ задержую, здержую.

ῥύλα (ῥύπος), τά, бруд, брудне шмаття, ζ 93.

ῥυλάω, pl. n. pl. -έωντα, я в брудний, замараний, неопрятний, брудно зодягнений.

ῥυλόω, бруджу, валяю, зама-раю, замерзую, з'огиджую; pl. pf. p. ῥερωμένη εἴματα брудна, забрукана одіж ζ 59.

ῥύσθαι, ῥύσκειν, гл. ῥύομαι.

ῥύσιον (ἔρω), грабежа, добыча, займанщина, полон, Λ 674.

ῥυσι-πιολις (ῥύομαι), що сте-реже городу, охоронює місто, оборонячий або покровителька міста; гл. ἐρυσίπολις.

ῥυσός, 3. зморщений, помор-щений, (журбою) поморщений, Λιτάι, I 503.

ῥυστάζω (ἔρω), іpf. it. ῥυστά-ζεσκен, сюди й туди тягну, волічу Ω 755; лихо обходжу ся, зле поступаю з ким, обижаю, крив-джу, γυναῖμας.

ῥυσταινός, ὄος, ῥή (ῥυστάζω), оби-да, кривда, неслава, нечесть.

1. **ῥυτήρ**, ἤρος (ἔρω), що натя-гає, βιοῦ лук, διστῶν що пускає стріли, кидає стрілами, що з лу-ка стріляє, лучник, стрілець.

2. **ῥυτήρ**, ἤρος, ὀ (ῥύω), обо-ронник, сторож, вартівник, σπαθ-μῶν.

3. **ῥυτήρ**, ἤρος (ἔρω), ὀ, лише pl. поводи, важки, Π 475.

Ῥύτιον, Рітион, місто на Креті.

ῥυτός, 3. (ἔρω), притягнений, притащений, спроваджений.

ῥωγᾶλεος, 3. роздертий, ро-зірваний, діравий, подірваний, подертий, порваний, розпанаханий, γιτών, πῆρη.

ῥώξ, ῥωγός, ὀ, ῥή (ῥαγί-ῆναι), вуз-кий перехід (в домі Одисея попри жіночу комнату, між ко-

морою на зброю і коморою на дорогоцінності, що виходив на повітрі); ἀνά ῥώμας вузким ходом γ 143.

ῥώματα (ruo), ipf. 3. pl. (ἐρ)ρώονται, aor. 3. pl. ἐρρώσαντο, іду, порушаю ся, скоро ходжу, йду, спішу, біжу, кваплю ся, спішу наперед, тисну ся, гоню, лечу;

χαίται політають; танець заводжу, танцюю Ω 616.

ῥωπήια, τά (ῥώψ), корчі, хаші, гущавник, гущавина, чагари (B), πυκνά.

ῥωχμός, ἐ, (ῥώξ), розсілина, вирва, розпучина, корито, Φ 420.

ῥώψ, ῥώπας, ἡ, асс. pl. ῥώπας, корчі, хворост, галузе, хмиз (B).

Σ.

σ', = a) σέ; б) σοί A 170; в) σά, α 356.

Σαγγάριος, Сантарій, ріка в Битинії, пливе через Фригію і вливаєсь до Понту, т. Sakarğa, Γ 187.

σαίνω (σφαίνε), ipf. σάινον, aor. 3. s. ἔστηνε, махаю, киваю εὐρῆ, ласкаю ся, лащу ся (B); περι-

σαῖεσ-πᾶλος, ἐ (πᾶλλω), що вимахує, потрясає щитом, щитобійний (P), Τυδεύς E 126.

σαῖκος, εος, τό (великий) щит, εὐρύ, μέγα, ποικίλον, κίθλον, παναίολον, παμφαῖνον, δαιδάλεον, χάλκεον, χάλκηρες, ἐπταβόειον, στιβαρόν, δεινόν, σμερδαλέον, τετραθέλυμνον; пор. ἀσπίς.

Σαλαμίς, ἴνος, Саляміна, острів в сароньскім заливі, т. Kolugi.

Σαλμωνεύς, ἦρος, Сальмоней, син Аїоля і Енарети, отець Тирони λ 236.

σαλλιγῆ, γηρος, ἡ, труба Σ 219.

σαλλιζω, aor. 3. s. σάλπιγγε, трублю; гремлю, гомону, відгомону, лунаю, εὐρανόε, Φ 388.

Σάμη і **Σάμος**, острів коло Итаки; Кефальонія, або її часть.

Σάμος, a) = Σάμη; б) Σάμος Θρηκίη, Самотракія, острів в егейскім морю, на полуд. від Тракії N 12, Ω 78, 753.

σανίς, ἴδος, ἡ, дошка, тертиця, γ 174; двері, ворота, крило (половинка) у воріт, брами, дверей; поміст, піл, підмосток, по-

лиця (B), φ 51; δικλίδες, εὐ ἀραρυῖαι, κόλληται, εὐξέστοι η.

σαός, = σός, гл. σαώτερος.

σαο-φροσύνη, ἡ, розум, второпність, розвага; σαοφροσύνης ἐπέβησαν привели до розуму.

σαόφρων, ονος (εφρήν), мудрий, здоровий розумом, що має зд. розум, розумний, второпний.

σαώω (σάος, salvus), ipv. σώω υ 30, ipf. 3. s. σώω Π 363, Φ 258, f. σώσω, inf. -σέμεν, aor. ἐσάωσα,

σάωσε, aor. p. 3. pl. ἐσάωθεν, ipv. σωθήτω, inf. -ῆναι, f. σωσέαι; від **σώω**: conі. σώης, σῆ, 3. pl. σώωσι;

від **σώω**: σώων, онτες, ipf. it. σώωσσκον; **σώζων** лише ε 490, удержую при житю, зберігаю, хороно, захоронюю (K), захищаю (C), закриваю, стережу, бережу,

бороню, спасаю, вибавляю, освободжую, ратую. — Med. спасаю ся, бережу себе, остаю при житю. Εξ-, ὑπεκ-

σαπήη, aor. conі. від σήπω.

σαρδάνιον (σαίρω), adv. neutr., злобно, з наругою, ругаючи, дику, υ 302.

σάρξ, ρκός, ἡ, dat. pl. σάρκεσσι, мясо, тіло; sg. лише τ 450.

Σαρπηδών, ὄνος і -ήδοντος, онτι, voc. Σαρπηδον, син Зевса і Ляодамеї, вожд Лікійців, союзник Троян, В 876, Z 199, M 101, Ξ 426, его убив Патрокль Π 480.

Σατυνίοεις, εντος, Сатнїоент, рї-
ка в Мизїї, Z 34, Ξ 445 Φ 87.

Σάτνιος, Сатнїй, син Енопа.

σανρωτήρ, ἥρος, ὁ (σαῦρος), до-
лїшний конець ратиська, нако-
нечник, оскип ратища.

σάφᾶ (σαφής), adv. ясно, зро-
зуміло, виразно, точно, певно,
вірно, докладно, достотно, непо-
хибно, дійсно, добре, εἰδέναι, εἰπεῖν.

σάω, **σαῶσαι**, **σάωσε**, гл. **σάωω**.
σαώτερος, 3. (comp. до **σάος**,
salvus), здоровїйший, (радше)
здоровий (K), цілий (C).

σβέννυμι, аог. ἔσβεσεν, σβέσαν,
ipv. σβέσατε, inf. σβέ(σ)σαι, аог. 2.
s. 3. ἔσβη, гашу, погашую, зга-
шую, **πυρκαϊήν**; успокоюю, вти-
хомирю, вгамовую, усмиряю,
повздержую, гашу (P), **χόλον**,
μένος; в аог. 2. згасаю, погасаю
(огонь); устаю, перестаю (вітер).
Κατα-.

σεβάζομαι, аог. 3. s. **σεβάσασατο**,
бою ся, совіщу ся, менї совісно,
не сьмію, τί θυμῶ.

σέβᾶς, τό, страх, ляк, боязнь,
тривога, Σ 178; повага, шаноба;
диво, дивовижа, подив, зачудо-
вання, прочуд; σ. μ' ἔχει εἰσορό-
ωντα чудую ся, коли-, дивлюсь
з повагою (B).

σέβομαι, стидаю ся, соромлю
ся, менї соромно Δ 242.

σέθεν, зам. соῦ, гл. сῦ.

σεῖ(ο), або **σεῦ** = соῦ, гл. сῦ.

σειρή, ἡ (σερ, ser-tum), линва,
вужище, вужевка, посторонок,
курман, мотуз; ланцух, ланцюг
(P). Θ 19; εὐπλεκτος, **πλεκτή**.

Σειρήνες (susurro), du. οιν, Си-
рени, дівчата, що пробували між
Аїаєю і скелею Скиллї, та гар-
ним сьпївом мавили до себе
проїзжих і вбивали, μ 39, 52.

σειώω, ipf. **σειόν**, аог. **σεισε**, ipf.
m. 3. s. **σειέτο**, 3. pl. **εἰσειόντο**, аог.
3. s. **σειάσατο**, трясу, потрясаю,

трясу (B), **στρᾶσαю** (P), махаю,
вимахаю чим, **ἔγχος**, **μελίην**; **σα-
νίδας** пукаю до дверей, стукаю
у двері. — Med. сильно пору-
шаю ся, колибаю ся, кидаю ся,
здригну ся, трясу ся, дрожу,
колишу ся, повіваю, ветрᾶσαю
ся. Ἐπι-, περι-, ὑπο-.

Σελάγος, Селяг, отець Амфія
і Паїза, E 612.

σέλᾶς (σφέλ, σφερ, σείριος), **αος**,
αἶ i αι, τό, блеск, лиск, сьвітло,
сьвіт, луна, огонь, луч, стріла
громова, грім Θ 76.

σελήνη, ἡ, місяць, **πλήθουσα** в
повнї.

Σελητιάδης, αο, Евен, син Се-
лїнія, B 693.

σέλινον, τό, блющ, ε 72, B 776.

Σελλήεις, εντος, Селїент, а) рї-
ка в Елїдї B 659 O 531; б) в
Троадї B 839 M 97.

Σελλοί, οἱ, Селїїці, жреці Зев-
са в Додонї, Π 234.

Σεμέλη, Семеля, донька Кад-
ма, мати Дионїза від Зевса, Ξ 323.

σέο, **σεῦ**, **σῦ**, гл. сῦ.

σερ, гл. εἶρω.

σεύω, аог. **ἔσσευα**, **σεῦα**, conі. 3.
s. -η, pt. -ας, ipf. m. 3. pl. **ἔσσεύ-
οντο**, аог. m. 3. s. **σεύατο**, pl. **ἔσσεύ-
ατο**, conі. **σεύωντα**, opt. 3. s. -αίτο,
inf. -ασθαι, pt. **άμενος**, pas. pf. **ἔσ-
σευμαι** (часто знач. prs.), pt. **ἔσσεύ-
μενος**, аог. sync. **ἔσσευην**, 2. s.
ἔσσευο, 3. s. **ἔσσευο**, саго, сильно
порушаю, гоню, заганяю, зган-
няю, виганяю, проганяю, **ἄλλοδις**
ἄλλον, розганяю, полошу, розпо-
лошую; кидаю, мечу, вержу,
κεραλήν; **ἄμικ** пукаю, націджую
(P); пориваю Y 325. — Med.
(аог. має також знач. pss.) силь-
но порушаю ся, пориваю ся,
спїшу, кваплю ся, поспїшаю,
гоню, біжу; (як act.) гоню, про-
ганяю, відганяю; стараю ся,
змагаю, бажаю, хочу, жадаю,

домагаю ся; pss. йду скоро, спішу, поспішаю, скоро виступаю, гоню, несу ся (Б. по хвиллях); ψυχή έσσυτο улетіла; θραύλη σείατο κρήνησι щоб скоро горіло; θυμός έσσυται серце бажає; змагаю, сильно, дуже бажаю. Pl. pf. p. έσσυμένος, яко adī. έσσύμενος, що сильно бажає, намагає ся, жадний, жадєн, έδοιο, πολυηριζειν; ούτο δ' αίμα кров бухнула, поляла ся. Άνα-, απο-, δια-, εκ-, επι-.

σηκ-άξω (σηκός), аог. р. 3. pl. σηκασθεν, замикаю, запираю.

σηκo-κόρος, έ (κορέω), що чистить хлїв, замітає стайні, обори, стайничий, конюх, ρ 224.

σηκός (saepes), έ, загорода, стайня, обора, хлїв, стійло, закуток (Б).

σημα, άτος, τό, знак, знамено, признак, признака, приміта, примета, мета; знак письменний, (буква) Ζ 168; віщба, ворожба, осторога; могила, курган γευα; ενκίσμιον, ενδέξιον, αρραραδες, έμπεδον, παρσίσιον; λυγρά.

σημαίνω (σημα), ipf. 3. s. σημαινε, I. σημαινέω, аог. σημαινε, аог. m. έσημαιναντο, роблю знак, назначаю, означаю κληρον; τιμός, τιμή даю знак, розказую, приказую, велю, даю приказ, загадую, кому (С); верховоджу, проводжу, я є провідником, вождем, перед веду, правлю; доводжу, стою на чолі στρατού, φυλάκισσι; орудую справою (Б) γ 450; επί τιμi порядкую над (Б); έκαστα σημαινέω все розтовмачу (Б), поясню, об'ясню.

σημαίντωρ (σημαίνω), ορος, ό, вожд, володар, правитель, старший, заправитель (Б), керманич, пан; паству βοών.

σημερον (τή ημέρα), adv. нині, сьогодні, на сей день.

σήλω, pf. έσέγηπε, conī. аог. 2.

3. s. σαπήη, гнию, трухну, трухнію, трухлявію, тлію. Κατα-.

Σησαμός, Сезам, місто в Пафлагонії В 853.

Σηστός, Сест, місто над Гелеспонтом, напротив Абїду В 836, т. Ialowa.

σθεν-αρός, 3. (σθένος), сильний, міцний, дужий, могучий, Άττ.

Σθενέλαος, Стенелай, син Ітаймена, его убив Патрокль.

Σθένε-λος, Стенель, а) син Капаней і Евадни В 564 Е 367, товариш Діомеда I 48; б) син Персея і Андромеди, отець Евристея, кор. в Αρτόςі і Мікенах.

σθένος, εος, τό, сила, міць, могучість, снага, хист, відвага, мужність, хорообрість, сьмілість; σθένος 'Ιδομενης сильний, відважний, хоробрый Ід.; пор. βίη, ές.

σίαλος, οιο, ό (з сїє і без того), товстий кабан, опасистий, гладун, жирний; άπαλοτρεφής, ζατρεφής.

σιγάλοεις, εσσα, εν, лискучий, блискучий, блистючий, лоснячий, сьвітлий, пишний (Р), розкішний, дуже гарний (Б), γιτών, εΐματα, όήγεια, δέσματα и.

σιγάω, ipv. σήγ, мовчу, є тихо; ipv. цить (Б).

σιγή (σφγ), лише dat. σιγή як adv., тихо, спокійно, мовчки, стиха; σιγή νυν тихо тепер, мовчить.

σідήρεος, 3. і **σідήρειος**, 3. желізний, залізний, з желіза; сильний, міцний як желізо, твердий, неблаганий, камінний, непереможний, неутомний, невенуцний; небоязкий, сьміливий, відважний; δρυμαχός страшний, невгомонний; πυρός μένος страшна, непереможна сила; δέσματα, άξων, κορόνη, πύλι, ούρανος, κραδίη, θυμός, ήτορ.

σідηρος, ου, ό, желізо, залізо; зняряд желізний, знадібе з же-

ліза, посуда, оруже, збуря; αἰθρων, πολύκρητος.

Σιδονίη, Сидонія, край в Фойнікії v 285.

Σιδονίηθεν, adv. з Сидонії.

Σιδόνιος, 3. сидонський, з Сидону; **Σιδόνιοι**, і **Σιδόνες** Сидонці, мешканці Сидону; **Σιδών**, ὄνος, гол. місто Фойнікійців.

οἶζω, іpf. οἶζε, сичу, шипю, шкварчу, i 394.

Σικανίη, Сиканія, так звалась первісно Сицилія, ω 307.

Σικελός, 3. сицилійський, з Сицилії, ω 366, 389; γυνή Сицилійка ω 211; **Σικελοί** Сицилійці.

Σικιών, ὄνος, εἰ і ἦ, Сикіон, місто в півн. Пельопонезі В 572.

Σιμόεις, εντος, Симоент, а) ріка в Троаді, що пливе з гори Іди Δ 475 E 774; б) божок ріки С., φ 307.

Σιμοείσιος, Симоейзій, син Троянца Антеміона, що его убив Аянт Δ 474 сл.

οἶνομαι, іpf. it. σινέσκοντο, граблю, грабую, гарбаю, рабую, обдираю, хапаю, схоплюю, захоплюю, пориваю, розграблюю, жакую, розгарбую, руйную, нищу, плюндрую, шкоджу кому ἄνδρας, заподіваю шкоду Ω 45.

οἶνιης, (σίνουμι), хижий, хижак, хижацкий, λῆς, λύκος, λέων.

Σίνιες, οἰ, Синтиїці, мешканці Лемну, ἀγριόφωνοι, θ 294, Α 594.

Σιπύλος, Сипіль, гора на границі Лідії і Фригії, т. Sipulidagh Ω 615.

Σίσυφος, Сизиф, син Аїоля і Енарети, отець Глявка, основав Ефіру (Коринт), дуже проворний Z 153, κρατέρ' ἄλγε' ἔχων (в Аді).

οἰτέομαι, іpf. it. σιτέσκοντο, живлю ся, їм, ω 209.

οἶτος, ου, οιο, ε, збіже, особл. пшениця, хліб (пшеничний); страва, пожива, корм, їда, їжа.

οἶτο-φάγος, ον, що їсть хліб, хлібоїд, i 191.

οἴφλω (οἴφλος, caecus), орт. 3. s. -ώσιεν, осліплюю; гублю, погубляю, побиваю.

οἴωπάω, орт. аог. 3. pl. -ήσειαν, іnf. -ήσει, мовчу, умовкаю, втихаю, вгамую ся (Б), заховаюсь спокійно, тихо.

οἴωπῆ, adv. (dat. від οἴωπῆ), мовчки, тихо, нічого не кажучи, тайком Ξ 310.

σκάζω, криваю, храмаю, кульгаю, кривуляю.

Σκαίαι (πύλα), скайська брама, західна брама міста Трої, вела до грецького табору; при ній висока вежа; без πύλα Γ 263.

σκαίος, 3. (scaevus), лівий; σκαῖη лівою рукою Α 501; західний ῥίον γ 295.

σκαίρω, скачу, підскакую, κ 412; танцюю ποσί.

Σκαμάνδοριος, 3. скамандрійський; над Скамандром В 465; subst. Скамандрій, син Гектора (Астиянак); син Строфія Ε 49.

Σκάμανδρος, Скамандр, ріка в Троаді X 147, боги звали єї Ξάνθος; також бог тої ріки, Ξ 434.

Σκάνδεια, пристань на полуд. побережжю Китери, К 268, т. Cerigo.

Σκάρφη, Скарфа, місто в Локриді В 532.

σκάφίς, ἴδος, ἦ, скопеч, дійниця, i 223.

σκέδάννουμι (σκέδ, scindo), аог. (ε)σκέδασε, іpf. σκέδασον, розкидаю, розмітую, розсипаю, велю розійтись, розділюю, розганяю, проганяю, розвіваю, ἤερα, ἀχλὺν ἀπ' ἐσφαλμῶν; розливаю, розточую (Р), проливаю αἶμα. Ἄπο-, δι-.

σκέδασις, ιος, ἦ (σκέδάννουμι), прогнанє; σκ. θείναι, розігнати, прогнати, вигнати.

σκέλλω opt. aor. 3. s. σκέλλεις, сушу, висушую, *χρῶς* Ψ 191.

σκέλος, εος, τό, стегно, бедро, кульша, Π 314.

σκέπαρον, τό, сокира, топір.

σκέπᾶς, ας, τό (σκέπω), захист, затишок (Б), захистне місце, охорона, оборона, заслона.

σκέπᾶω, 3. pl. έωσι, заслонюю, захищаю, охоронюю, κῶμα άνέμων захищаю від филь збурених вітром, здержую филі, ν 99.

σκέπτομαι, (specio), ipv. -εο, ipf. σκέπτετ(ο), aor. 3. s. έσκέψατο, pt. άμενος, дивлюся, гляджу, споглядаю, ές νῆα καί μεθ' έταίρους; вбачаю, уважаю, зважаю, на διστῶν βούζων.

σκηπ-άριον (scipio), τό, палиця, ціпок, патериця, булава, посох (К).

σκηπτι-οῦχος, ον (σκηπτρον, έχω), що носить або держить булаву; subst. булавенний, берловладця (Б), берлоносець (К).

σκηπ-τρον, τό (scapus), палиця, ціпок (Р), кий, патик; булава, берло (Б), патериця (С), посох (К), (королів, жреців, судіїв, окличників): окличники подавали булаву бесідникови; королівська власть, В 206 Z 159 I 38, 99; πατρίων, άφθιτον, χρυσείοις ήλοισι πεπαρημένον.

σκηπ-τομαι, опираюся (на палицю), спираюся на що; зῶτῳ (άκοντι) σκηπτόμενος ним пробитий.

σκηρίπτομαι, підспираюся, опираюся, забираюся, успираюся, *χερσίν τε ποσίν τε*.

σκιᾶ-ζω, (σκή), conі. aor. 3. s. -άστη, затінюю, затемнюю, покриваю темнотою, оповиваю тінию Φ 232.

σκιᾶω (σκή), ipf. σκιάωτο, темнію, вкриваюся темнотою, тінию; σκ. άρσιкі на улицах було темно.

σκιδ-ναμαι (scindo), ipf. 3. s. σκιδναθ' (σκιδνατο), pl. έσκιδνανт(ο), розходжуся, розбірюся, йду собі, *έπί έργα, προς δώματα*; брискаю *άχη*; *άελλα* туман пороху піднімаєся в гору; ή *άνη κηπον σκιδναται* (жерело) розливаєся струмочками по городі, саді; *άπο-σκιερός*, тінистий, тінявий, темний, *νέμος, άλσος*.

σκή, ή, тінь, марево, мара.

σκιόεις, 3. тінявий, тінистий, темний, *δρεα, μέγαρα, νέφεα*.

σκιόωγιο, ipf. m. від σκιάω.

σκιριᾶω (σκιρώ), opt. 3. plur. σκιριῶεν, скачу, пригаю, *έπί άρouraν, νότα θάλασσης* по, через.

σκολός, 3. кривий, скривлений; *θέρμοτες* ложні, несправедливі, Π 387.

σκόλοψ, προς, έ, кіл, пал' (Р), частокіл.

σκόп-ελος (scopulus), ου, έ, скеля, щовб, скала.

σκολ-ιάζω, inf. -έμεν, ipf. *έσκοπίάζων*, виглядаю, гляджу скрізь, кругом, наглядаю, роздивляюся, вивідую, сліджу, смотрю, приглядаюся, назираю, підстерігаю.

σκολ-ιή, ή, місце, що з него можна все довкруги оглянути, вершина гори, скала, гора, горбок; вартова або сторожева башта, стражниця, вежа; *σκοπιήν έχω* = *έσκοπιάζω* наглядаю, підстерігаю, стою на сторожі.

σκολ-ός, οῦ, έ, ή (σκολέω), доглядач, назирач, калавурний (Б), сторож, вартівник; сторожа, варта, калавур, чата; пластуи, вивідач, шпигун, вивідник, чатівник, звідун; дозорець, наглядач, наставник Ψ 359; наставниця, наглядниця, *δρωλῶν* γ 396; мета γ 6; ціль, намір, *άπο σκοπού*, гл. *άπό*.

σκότι-ος, 3. темний, в темноті; тайний, потайно, тайком Z 24.

σκοτο-μήνιος, β. (μήνη), немі-
сичний, темний, νόξ, ξ 457.

σκότος, έ, темнота, тьма, туман,
темрява, пітьма, στυγερός.

σकुδμαίνω (σκίζομαι), inf. -έμεν,
гниваю ся, серджу ся, Ω 592.
'Απο-.

σκύζομαι (σκυδρός), ipv. σκύζευ,
гниваю ся, серджу ся, злю ся
(P), ремствую (B), обурюю ся,
я сердитий, гнівний, воркотли-
вий, воркочу, відказую. 'Επι-.

σκύλαξ, άκος, ή, dat. pl. -άκασσι,
песик, песя, цуцик, цуциня, щеня.

Σκύλλη, Скилла, донька Кра-
таї. морський нествір в скельній
печері проти Харибди μ 85 п.

σκύμνος, έ, молоде; левчук,
левеня, левятко Σ 319.

Σκῦρος, Скир, а) остров в е-
гейскім морю, λ 509, T 326.

Σκυρόθεν, із, від Скиру T 332;
б) місто в малій Фригії I 668.

σκῦτος, εος, τό (cutis), шкіра.

σκῦτο-τόμος, έ, лимар, римар,
шорник H 221.

σκύφος, έ, чарка, пугар, ку-
бок, ξ 112.

σκόληξ, ηκος, έ, червак, черв,
хробак, N 654.

Σκῶλος, місце в Бойотії, B 497.

σκόλος, έ, (кінчастий) кіл, ча-
стокіл, N 564.

σκόψ, σκόπες, έ, сова, пугач.

σκάραγέω, β. s. εἰ, conі. aor.
-ήσθ, лунаю, шумю, клекочу, ре-
ву, гуджу, гримлю, лускаю, тур-
кочу, шелещу.

σμερδ-άλέος, β. страшний, ляч-
ний, грізний, мерзений; adv.
σμερδαλέον, **σμερδαλέα**, страшно,
грізно, тяжко, страшенне (P);
κεφαλή, δράκων, λέων, χαλκός, αίγίς,
σάκος.

σμερδ-νός, β. adv. σμερδόν, гл.
σμερδαλέος.

σμήχω, ipv. έσμηχε, стираю,
обтираю, змиваю, сполікую, εκ
κεφαλής άλλος γυρόν, ζ 226.

σμίχρός, β. -ήσι, малий, P 757.

Σμινθεύς, ηος, voc. -θεύ, Смин-
тей, прізвище Апольона A 39.

σμήχω, aor. σμύξαи, pass. opt.
β. s. σμύχοιτο, пожираю, нищу,
спалюю πυρί; κατα-.

σμῶδιξ, ηρος, ή, синяк, синець,
басаман, гуля.

σῶη, гл. σώω.

σοῖο, гл. соῖς, твій.

σόλος, έ, желізний кружок,
αὐτοχρώων.

Σόλυμοι, сі, Солими, войовни-
чий нарід в Лікії, ε 283, Σ 184.

σόος (sanus), **σῶς**, acc. σόν,
σῶν, здоровий, дужий, цілий,
збережений, виратований, спя-
сений, що живе, живий, що о-
стає в живих, ще існує, нена-
рушений, неушкоджений; ελεθρος
певний, неминучий.

σορός, έ, посуда, урна, Ч 91.

σός, η, ον, σοῖς, σοῦ, твій, твоя,
твое; subst. n. ἐπὶ σοῖσι, при твоїм
майні, добутку, на своїм госпо-
дарстві.

Σοῦνιον, пол.-схід. пригірок
Атики γ 278; т. Cap Colones.

σοφῆη, ης, ή, мудрість, вто-
ропність, знане, зручність, спо-
сібність, здібність, O 412.

σῶφ(ς), гл. σώω.

Σπάρτη, Спарта, головне мі-
сто Лаконії, оєїдок Менелая;
εὐρείη, κάλλιγόναικα, λ 460, ν 412.

Σπάρτη-θεν, adv. із Спарти
β 327, δ 10; **Σπάρτην-δε**, до
Спарти α 285.

σπάρτα (σπεῖρα), τά, линви, ву-
жиська, постронки, B 135.

σπάω, aor. έσπάσε, σπάσεν, (έ)σ-
πάσ(σ)ατο, ipv. σπάσασαθε, pt. σπά-
μενος, pt. a. p. σπασθέντος, тягну,
витагаю; рвону назад (P); med.

тягну, витягаю, рву, вириваю (для себе, собі), вихоплюю, виймаю. Ἄνα-, ἐκ-.

σπεῖο, гл. ἔπομαι.

σπεῖος, гл. σπέος.

σπεῖρη, ἡ, ας, ливна, канат (Б).

σπεῖρον, τό, рядно, покривало β 102, τ 147; шматє, платє, одїж, одяг, свитина (Б), ζ 179, δ 245; вітрило, ε 318, ζ 269.

σπεῖσαι, *σπεῖσασκε*, гл. σπένδω.

Σπειώ, Спея, нереїда, Σ 40.

σπένδω, coni. 2. s. σπένδθησθαι, 3. s. σπένδη, ipf. it. σπένδασκε, aor. ἔσπεισαν, σπέισαν, it. σπέισασκε, ipv. σπέισον, coni. 2. s. -ης, -ομεν, inf. -σαι, pt. -σας, жертвую, виливаю в жертву (вино перед пїтєм на землю або на жертівник), приношу жертву з вина, зливи зливаю (Р), творю, вчиняю офїру (Б), σῖνον, ὕδατι, δέποι. Ἄπο-.

σπέος, *σπεῖος*, τό, (specus) gen. σπέουσ, dat. σπήι, σπήи, acc. σπέος, dat. pl. σπήεσαι, σπέεσαι, σπέσαι, пещера, вертеп, яма; γλαφυρόν, κατηγορεές, ἡεροειδές, ἀργύρεον, ὑψηλόν, κοῖλον.

σπέρμα, ατος, τό (σπεῖρω), насїне, зерно, сїмя, πυρός крихта огню, ε 490.

Σπερχεῖος, Сперхей, а) рїка в Тессалї Ч 142; б) божок сеї рїки, отець Менестїя II 174.

σπέρχω, coni. 2. s. -ωσιν, opt. -οиεν, opt. m. 3. pl. -οια(о), pt. -όμενος, ois, спішу, поспїшаю, кваплю ся, назираю, біжу, гоню, лечу, їду; впадаю, кидаю ся, зриваю ся; σπερχόμενος, скоро, швидко, чим-скорше, з розмаху (Б) γ 115; ἐρετροῖς скоро гребу.

σπέσθαι, inf. aor. від ἔπομαι.

σπεύδω, ipv. -σατε, aor. 3. s. σπέυσε, ipv. σπεύσε, coni. 2. s. -ομεν, f. σπεύσομαι, спішу (ся), поспїшаю, менї пильно, кваплю ся, ἐς μάχην; σπεύσε ποιησάμενος τὰ ἔργα

з своєю роботою упорав ся скоро; περί Πατρόκλοιо σπεύσομεν спішїм до борби за II.; назираю, настаю; γάμον спішу з весїллям.

σπήи, *σπήи*, *σπήεσαι*, гл. σπέος.

σπід-ής (σπάω), έος, просторний, широкий, далекий, Λ 754.

σπїлās, άδος, pl. -άδες, ἡ, скеля, скельна лавка, шпїлястїй берег або ріг (Б).

σπινθήρ, ἡρος, pl. -ἡρες, έ, іскра.

σπλάγγνα, τά, утроба (осооб. серце, печїнка, легкі), лєлюхи, кєндюхи (Б).

σπόγγος, έ (fungus), губка; πολύτρητος.

σποδιή, куна понєлу, попїл, μέλιχνα, ε 488.

σποδός, οὔ, ἡ, попїл, ι 375.

σπονδή, ἡ (σπένδω), жертва з вина, зливи (Р); (угода, умова, союз), ἀχρητοι.

σπονδή, ἡ (σπειδω), ревнїсть, порив, жар, сквапливїсть, поспїх, щирїсть, пильнїсть, ремство (Б), труд, праця, змаганє, запонадливїсть; ἀτερ σπονδής без труда; повага, ἀπὸ σπονδής не на шутку, не жартом, на правду, щиро, од серця (Р), дїйсно; *σπονδήи*, як adv. скоро, покванно, хутко, швидко; лєдво, лише з трудом.

στάδιή, (ὁσμίνη), борба з близька, рукопашний бїй, драка.

στάζω, aor. 3. s. στάξει, ipv. στάξον, капаю, пускаю або ллю по каплї, кроплю, вливаю, наливаю.

στάθμη, ἡ, (στάσις), шнур тєслєрекий, правило; ἐπὶ στάθμην ἔθουεν пїєля шнурка, або шнурком вирївнав, середвагою вирївняв (Б).

σταθμός, οῖο, έ, а) станови-ско, стїяло, стайня, обора, хлїв, колиба, шалаш, ποιμνήιος, οἰσπόλος; *σταθμόνδε* до обори, до хлїва; загорода, хата, осєля, по-

двіре; б) стовп, одвірок, двері; в) тягар (ваги) М 434.

στάμεν(αι), inf. aor. від *ἵστημι*.

σταμίν, ἴνος, ἴνεσι, ἑ, (στῆναι), стовпець, підпора, поперечний бальок (лата), що вязав або укріплював поруб (ребра) корабля.

σταν, *σιάς*, гл. *ἵστημι*.

*σιας*⁵, гл. *σάξω*.

σταιός, 3. поставлений, що стоїть; ἵππος кінь, що стоїть на стайні.

στανρός (σταν, *ἵσταναι*), ἑ, кінчатий кіл, частокіл.

σταφυλή, ἡ, винна ягода, грозно, кетяг (Б), виноград, ε 69.

σταφύλη, ἡ, оловниця, середвага, строба (У); ἵπποι *σταφύλη* (ἐπὶ νῶτον) ἕϊσαι рівні під міру.

στάχυς, υος, ἡ, колос, Ψ 598.

στέαρ, ἄτος, τό, (στέατος, 2. екл.), товщ, сало, ліп, тук.

στέιβω, ipf. *στέιβον*, ступаю, наступаю, топтаю, допчу ζ 92, толочу, подоптую, роздоптую, νέκυάς τε καὶ ἀσπίδας.

στέϊλα, aor. від *στέλλω*.

στειλεῖ (στέλλω), ἦς, ἡ, πρώτη, ухо топора або сокири, що в него вбиває ся топориче, ς 422.

στειλεῖον (στέλλω), τό, топориче.

στεινός, τό, вузке місце, вузкий прохід, простір, тіснина, ущелина, вузина, тіснота; στ. ἄδοῦ *κοίτης* вузка повбивана дорога.

στεινομαι (στεινός), ipf. *στεινοντο*, я є стиснений, обмежений, вузкий, стаю вузкий *θύρετρα*; я обтяжений *λάχνω*; наповняю ся, є повний *ἀρνῶν*; звужаю ся, я є за тісний, за вузкий; *λαοὶ στεινοντο* було тісно для війська.

στειν-ωπός, ὄν (στεινός, *ὀπή*), вузкий, тісний; ἑδός вузка дорога, тіснина (Р), вузина; ἑ στ. вузкий прохід, пролив, вузина морска.

στέιομεν, coni. aor. 2. гл. *ἵστημι*.

1. *στέϊρα*, ἡ, (στῆναι), спідний трам, основне бервено корабля, киль, спід корабля, демен (С).

2. *στέϊρα* (стерей, *sterilis*), ялова, βοῦς ялівка, телиця, яловиця (Б).

στέϊχω (στέϊχος), coni. 3. s. -ησι, ipf. *ἔσταιχε*, *στέϊχον*, aor. 2. *ἔστέϊχον*, ступаю, виступаю, поступаю, ходжу, іду, виходжу *θύραζε*, про-ходжу. Ἄπο-, περι-, προσ-.

στέλλω, opt. -ομαι, f. *στέλεω*, aor. *στέϊλα*, m. 3. pl. *στέϊλαντο*, посилаю, висилаю, відправляю, вишправляю М 325 Δ 384; *ἵστίχ* звиваю, збираю, згортаю (С), здійсмаю, стягаю, спускаю; порядкую, ладнаю, ставлю в ряди, уставляю, Δ 294; приладжую, знаяжаю, приготавляю, оснащую (Б), *νῆχ*. — Med. забираю ся до чого, лагоджу ся, готовлю ся до чого; *ἵστίχ* як act. Περι-.

στέμμα, ἄτος, τό (στέρω), вінець, вінок (лавровий, оббитий стяжками з білої вовни); иньші: стяжка, обовязка.

στανάχεσθ' = -σχε, гл. *στανάχω*.

σταν-αχίζω, ipf. m. 3. s. *σταν-αχίζετο*, стогну, vzdихаю, вбиваю ся (Б), нарікаю, бідкаю ся, журю ся, горюю; *θυρό* з болем у серці (Р); жалкую, падькаю, скорблю, оплакую; шумю, ступаю, лунаю, гуджу, *γαῖα*, *δῶμα*. Ἄνα-, περι-, (ὀπό).

στανάχω (στένω), ipf. it. *στανάχεται*, m. *στανάχοντο*, зітхаю, vzdихаю, стогну, побиваю ся; шумю, бушую, реву (ріка); соплю, (тяжко) дишу, віддихаю (коні); жалкую, голошу по ким, падькаю, нарікаю, оплакую. Ἄνα-, ἐπι-.

Στένωρ, ορος, Грек під Тровою, що так сильно кричав, як 50 других Ε 785.

στένω, ipf. *ἔστανε*, vzdихаю, зі-

тхаю, стогну, побиваю ся; шумю, гуджу, реву. Μετκ.

στερεός (sterilis), 3. com. ὄτερος, твердий, тугий, міцний, сильний, σιδηρός, λίθος, βράχ; суворий, жорстокий, лютий, твердий, ἔπεια, κραδίη; adv. *στερεῶς*, сильно, міцно, твердо, уперто, завзято.

στερέω, inf. aor. στερέεσαι, відбираю, граблю, видаю, позбавляю, τινά τινας v 262.

στέρονον, οιο, τό (στέρονον), груди, груди.

στερολή, ἦς, ἦ, (ἀστήρ), (б)лисковка, (б)лисковка, гримница, диск, блеск, сяво, світло.

στεροп-ηγερέα, αο (ἑγείρω), що спускає, зсилає громи, що кидає громи, громобій (P), громоверзець (K), Ζεύς II 298.

στεῦμαι, -ται, ipf. 3. s. στεῦτο, (στήναι), власт. стою (так, що чогось хочу); показую що хочу, по мені видко що хочу; στεῦτο διψῶν видко було по нім, що; показую намір, бажаю, хочу, ἔπος ἐρέειν; обіцяю, прирікаю, вшевнюю ρ 525, чваню ся, грожу.

στεφάνη (στέφανος), ἦς, ἦ, край, беріг, край або беріг шолома, H 12, A 96; шолом K 30; вінець, вінок, чілка, начолко (жіночий стрій на голову).

στέφανος, ὁ (στέρω), вінець, вінок, круг, обсяг, πολέμοιο війна докруги N 736.

στεφάνω, pf. p. 3. s. ἐστεφάνωται, plpf. -το, вінчаю, квітчаю; med. *στέφανω* наче вінцем, навкруги розливаюсь, докруги обливаю, περὶ νῆσον πάντος ἐστ.; τάτ' (τείραx) οὐρανός ἐστ. що ними увінчане небо; вю ся вінцем докруги чого; τῇ δ' ἐπὶ Γοργῶ ἐστεφάνωτο на нім (щиті) кругом була з'ображена Γ.; ἦν (ἀγρίδα) περὶ πάντη φάρος ἐστεφάνωται що докруги него (від него) скрізь

страх всїх збирає, огортає, що скрізь докруги счиняє страх, спонукує до утечі зі страху, що всякі страхи з неї виглядали (P); ἀμφὶ δὲ μιν νέφος ἐστ. докруги оповила его хмара.

στέφω (stipo), вінчаю, вкращаю, μαρμύνη ἔπεισι щедро наділяю, φ 170; гл. ἀμφί, ἐπι-, περι-, ἀμφι-περι-.

στέωμεν, *στή*, *στήη*, гл. ἴστημι. *στήθος*, εος, τό, g. pl. στήθεσσι, груди, груди.

στήλη, ἦ (στήναι), стовп, ковбан, підпора, προβλήτας; надгробний стовп або камінь, пам'ятник.

στήμεναι, *στήναι*, гл. ἴστημι.

στηρίζω (στερεός), aor. 3. s. (ἐ-)στήριξε, inf. -ξι, m. -σθαι, plpf. 3. sg. ἐστήρικτο, підпираю, опираю, ставлю сильно, уставляю, уміщую, поставляю, ἱριδα ἐν νέφει, утверджую; опираю о що, досягаю, οὐρανῶ; intr. i med. опираю ся, ποσίν, спираю ся, стою сильно, устоюю, держу ся, πόδεσσιν на ногах; κκκὸν κκκῶ ἐστ. нещастє слїдувало за нещастєм. Ev-.

σῖβ-αρός (σείβω), 3. com. -ώτερος, тугий, густий, ядерний, сильний, міцний, кріпкий, дужий, кремізний, χείρας, ὄμος, ἀχρήν, σάκος, ἔγχος; adv. *σιβαρῶς*, сильно, міцно.

σῖβη, ἦ (σείβω), иней, паморозь, студінь, приморозок, ранній морозок (B).

σῖλβω, блищу, блискочу, лиснію, свічу, вилискую ся, сияю, яснію, миготію, блискаю, τινί чим, від чого; χάρισιν сияю красою.

σῖλпλός, 3. (σῖλβω), що сияє, лискучий, блискотливий, лискавий, світляний, миготіючий, ἔεροναι E 351.

στίξ, *στίχας*, ἦ, ряд, боєвий ряд, лава, ἀνδρῶν, Τρώων, Δαναῶν; *κατὰ στίχας* рядами, в рядах Γ 326; через ряди; ἐπὶ *στίχας* в рядах, в ряди, рядами.

στίχάομαι, ipf. 3. pl. ἐστίχέοντο, іду, іду рядом, рядами, один за другим, поступаю в ряді, в порядку, спішу, поступаю, іду походом, в похід, іду, пливу.

Στίχιος, Стихий, вожд Атенців, що єго убив Гектор N 195, O 329.

στόμα, ατος, τέ, уста, рот, губа, писок, паща, пелька, пащека; устє, гирло, челюсть, пропасьт, безодня, розтвір; лице, Ζ 43 Π 410; διὰ або ἀνὰ *στόμα* ἀγροθι мати на устах, через уста випустити, говорити, висказувати, згадувати; ст. ἡρόνος край берега; передна часть, передний кінець, *κατὰ στόμα* спереду, при (на) горішнім кінци, O 389; *λαύρη*с вихід через.

στόμαχος (στόμα), σιο, έ, горло, гортань, гортанка.

στοναχέω, if. aor. -ῆσαι, стогну, зітхаю, vzdихаю, нарікаю, падькаю, жалую, побиваю ся, Σ 124. 'Επι-

στοναχή, ῆς, ἦ (στένω), зітханє, стогін, стогнання, горюванє.

στοναχίζω, гл. στεναχίζω; *κατα-*

στονδεις, εσσα, εν, жалісний, жалібний *αισθή*, повен горя, сумний, болесний, болочий, гіркий, *κήδεα*, εὐνή; страшний *αὐτή*, смертоносний, βέλεα, *διστοί*.

στόνος, έ (στένω), стогін, стогнання (Б), зітханє, хропіт, харчанє.

στορνύμι (sterno), aor. (έ)στέρεσε, ipv. -σον, if. -σαι, pt. -σας від *στορνύμι* plpf. p. ἐστρωτο, простираю, простягаю, стелю, розстелюю, застелюю, пригото-вляю, *λέχος*, *τάπητας*, *δέμνια*; рівнаю, успокоюю, гладкою ска-

теркою встелюю (Б), *πόντον*; роз-грібаю, розгортаю *ἀνθρακίην*. 'Επι-, *κατα-*, *υπο-*.

Στρατήη, Стратія, місто в Аркадії В 606.

Στρατίης, Стратій, син Нестора і Анаксибії, γ 413.

στράτόομαι, ipf. 3. pl. ἐστρατέοντο, стаю, або стою табором, я розтаборив ся, *πρὸς τείχεα* перед. *στρατός*, έ, gen. -έων, військо; в Іліяді переважно корабельний табор Греків.

στρεπτός, 3. (στρέφω), кручений, плетений, *χιτών* (иньші: кільцевий, кільчастий); що дає ся повертати, наклонити, поверотливий, податливий, поблажливий, вибачливий, *φρένας*, *θεοί*; гнбкий, гнучкий, хисткий, *γλώσσο*си.

στρεύομαι (stringo), мучу ся, знемагаю, висилаю ся, охляваю, марнію, загибаю, *ἐν νήσῳ*.

στρεφε-δίνεομαι (στρέφω, *δίνη*), обертаю ся довкруги; aor. p. 3. pl. *στρεφεδίνηθεν* *ὄσσε* очи зайшли туманом Π 792.

στρέφω, ipf. ἐστρεφε, aor. στρέψε, inf. -αι, pt. -ας, it. στρέψασκον, ipf. m. ἐστρέφετο, inf. f. -ψεσθαι, pt. aor. p. στρεφθείς, кручу, ворочаю, обертаю, звертаю, *ἵππους*; повертаю, посилаю *ὄσρον*; intr. i med. обертаю ся, *ἀνὰ ὄγκους* обертаю ся, наvertsю по скібам, т. в. з одної борозди в другу; pass. обертаю ся. відvertsю ся, звертаю ся, наvertsю, кружляю, кручу ся, E 40 Σ 488 ε 274 и.; вю ся; *ἐκ χώρης* відходжу; *ἐνθα* *καὶ ἐνθα* сюди й туди обертаю ся, перевертаю ся Ω 5; бавлю, остаю, перебуваю; *κολοιμέως* *στρεφθείς* обкрутившись, загорнув-шись (у вовну барана), вхопив-шись (за вовну, Б). 'Ανα-, ἀπο-, ἐπι-, μετα-, περι-, ὑπο-.

στρόμβος (στρέφω), ὁ, млинок, вертілка, гучок, дзига (У), кружок, качальцё, качало, Ξ 413.

στρουθός, οἶο, ὁ, ἡ, воробець, горобець.

στροφάλιξ, ἡ, ἴρις, ἡ (στρέφω), крутіж, вир, круча, κοινής туман пороху, Π 775, ω 39.

στροφαλίω, кручу, пряду, мотаю, ἡλλάκτα, σ 315.

Στρόφιος, Стрoфій, отець Скамандра, Ε 49.

στροφος, ὁ (στέρω), повязка, перевязка, стяжка, посторонок, мотуз, курман; στρ. ἀορτήр скручений мотузок, або мотузок як перевязка, перевісь.

στροφώνυμι, гл. στροφέννυμι.

στροφάω, (στρέφω), -ῶσιν, рт. -ῶσα, inf. m. -ᾶσθαι, ipf. στροφᾶτο, обертаю, кручу, пряду, сучу (Б) ἡλλάκτα. — Med. сюди ἢ туди ходжу, находжу ся, перебуваю, сную ся (Р) κατὰ μέγαρα, остаю, живу, бавлю; обертаю ся, κατ' αὐτοὺς між ними, звертаю ся. Ἀμφιπερι-, ἀνα- ἐπι-.

στυγρός, 3. ненависний, ненавидний, осоружний, гидкий, обридливий, страшний, лютий, грізний, жорстокий, Ἄϊδης, μήτηρ, δαίμων, γάμος, γαστήρ, πόλεμος; сумний, невеселий, жалібний, ἔπεια; жорстокий μῦθος; злочасний, ненависний ὀδός; adv. *στυγρῶς*, страшно, на погибіль, в страшний спосіб, негайно (Б), на горе, лихо, до лиха.

στυγέω, εἶμι, εἶσσι, cop. ἐγ(σι), aor. 2. ἔστῦγον, opt. aor. 1. στύξαιμι, а) prs. і aor. 2. не ненавижду я, погорджаю, гордю, відвертаю ся, гиду ся чим, мені хтось опротивілий, осоружний; жахаю ся, бою ся, лякаю ся, з inf. А 186 Θ 515; з асс. Н 112 Θ 370 и.; б) в aor. 1., роблю

страшним, ненависним, страху завдаю, λ 502.

Στύμφηλος, Стимфель, місто в Аркадії В 608.

Στύξ, ὑγρός, Стикс, ріка в підземнім світі, що нею боги кляли ся χ 514, В 755.

στύξαιμι, opt. aor. від *στυγέω*.

Στύρα, τά, Стира, місто на Евбої В 539.

στυφελίζω, aor. (ἐ)στυφέλιξε, cop. -η, inf. -αι, бую, вдаряю, відбиваю, ἀσπίδα, τινά; тручаю, трясую, відтручаю, випихаю, виганяю, вибираю, скидаю, спихаю, зіпхну ἐκτός ἀτραπιτοῦ, ἐξ ἐδέων, ἐκ δακτύος; проганяю, розганяю νέφεα; але обходжу ся або поступаю з ким, обижаю, досаджаю, кривджу, безчещу, ругаю ся, зневажаю, σ 416, υ 324, π 108 и.

σῦ, gen. σέος, σεῦ, σεῖο, σέθεν (ταοῖο, τεῖο), dat. σοί, σ', А 170, τοι, τείν, acc. σέ і енкл. ти; dual. σφῶι, σφῶ і pl. ὑμεῖς.

σῦ-βόσια, -βόσεια, τά (сῦς, βόσις), суῶν череда, стадо безрог, свиний.

σῦ-βώτης, εἰω, ὁ (сῦς, βόσκω), свинопас, пастух безрог.

сῦ γε, σοῦ γε, скріплене сῦ.

συγ-κἀλέω, рт. aor. -έσας, скликаю, згромаджую, збираю, βουλήν.

συγ-καλύπτω, разом, або зо всім закриваю, вкриваю, оповиваю, укутаю (Б), ε 293, ρ 314.

συγ-κλονέω, ipf. -εκλόνεον, мішаю (ряди), счинаю безладдя (У), замішанину, колотечу, Ν 722.

συγ-κρούω, opt. aor. 3. pl. συγκρούσειαν, стрічаю ся, вдаряю на, об себе, Ψ 435.

συγ-χέω, ipv. σύγχει, ipf. 3. s. σύγχει, aor. -έχευε, 2. s. σύγχεας, inf. -χεῖσθαι, рт. -χέας, aor. m. sync. 3. s. σύγχυτο, разом зливаю, змішую, помішую, розкидаю О 364;

ήνία σύγχυτο запутали ся, замотали ся; непокою, труджу, мучу θυρόν I 612, але θυρόν N 808 відбираю, захитую, ломлю відвагу; роблю, чиню безхосенним, дарним, нищу, нівечу, поражаю, κάκατον, ιός; άνδρα нищу, ломлю силу, скручую (B) чоловіка; έρχομαι ломлю.

συχέη, і συχή, ή, pl. -έαι, -έας (синіц.), смоква, смоковниця, смокове дерево.

συχον, το, смоквина, смоква.

συλλάω, f. ήρετε, ipf. (ε)σύλλα, du. συλήτην, copl. aor. συλήσω, opt. -εαι, pt. -σας, рабую, грабую, загарбую, обдираю, здираю, відбираю, забираю яко добичу, τεύχεα, ένταχ; здійсмаю, знимаю πόμα; витягаю, виймаю, τόξον (εκ γωρυτός).

συλεύω, ipf. 3. pl. έσύλευον, обдираю, здираю, загарбую; обкрадаю, обманюю, кривджу Ω 436.

συλ-λέγω, pt. aor. -λέξας, aor. m. 3. s. συλλέξατο, f. -λέξομαι, збираю, громаджу, нагромаджую, κτάτα; med. збираю для себе, собі, складаю, έπλα свої знаряди; збираю, набираю (B), έταίρους.

συλ-λιάσσω (λιάζω), лише σύν λιάζθεν, (крила) опали, Υ' 879.

συμ-βάλλω, -ετον, aor. σύμβαλον, ipv. -ετε, aor. sync. 3. du. έυμβλήτην, inf. -ήμεναι, aor. m. 3. s. έυμβλήητο, ηντο, copl. -ηται, pt. έυμβλήημενος, f. έυμβλήησαι, скидую разом, зводжу до купи, збираю, зношу разом, υδωρ βοάς сполучаю, зливаю разом; πόλεμον починаю; άμφοτέρους зводжу разом (до борби), до купи, пускаю одних на других, поставляю; вдаряю об, ρινούς щитами об щити, стрінулись щ. зі щ.; intr. і med. стрічаю ся, τινί φ 15, сходжу ся з ким, вдаряю на кого,

кидаю ся, σύμβαλον μάχεσθαι кинулись до борби, вдарили на себе, щоби боротись, почали боротись άμπί νέκται; впадаю на, іду проти. Часто осібно.

Σύμη-θεν, із Сими, острова при побережжю Карії В 671.

συμ-μάρομαι, pt. aor. -μάρψας, разом схоплюю, хватаю, σύν δε δώω μάρψας; разом згинаю, ломлю, проломлюю, δόνκαας, К 467.

συμ-μητιάομαι, inf. -άσθαι, разом, спільно нараджую ся, раду раджу, К 197.

συμ-μίσγω (commisceo), aor. -έμιξας, aor. p. 3. pl. σύν έμιχθεν, змішую, сполучаю; med. змішую ся, лучу ся, сполучаю ся, спливаю ся, τινί з ким, В 753; зустрічаю ся, сплітаю ся, χειρες.

συμ-μύω, pt. σύν μέμυκα, замикаю ся, закриваю ся, стягаю ся, έλλαα Ω 420.

σύμ-παντες і ξύμπαντες (πας), ων, ασι, άς, α, всі разом, всі до одного, всі.

συμ-πήγνυμι, aor. 3. s. συνέπηξεν, роблю густим, згущаю, γάλα (όπός) спричиняє, щоби молоко зсіло ся.

συμ-πίπτω, aor. σύν έπεσον, разом паду, впадаю, вдаряю, разом дую, піднимаю ся (вітри); разом кидаюсь, впадаю, вдаряю (оден на другого) Н 256.

συμ-πλάττω, aor. 3. s. -πλάττησεν, разом вдаряю, сплесну, χειροί Υ' 102.

συμφέρομαι, ipf. -όμεσθαι, f. -οιόμεσθαι, стрічаю ся, сходжу ся, πολεμούντε, μάχη, на бій, до борби, у борбі, вступая в бій, починаю борбу, воюю, борю ся, вдаряю на.

συμ-φερτός, ή, сполучений, спільний; σ. άρετή πέλας άνδρων και μάλα λυγρών сполучена сила мужів навіть зовсім слабих може щось вдіяти N 237.

συμφράδμων, ονος (φράζω), що помагає радою, дорадник, порадник В 372.

συμφράζομαι, f. -φράσσομαι, аог. 3. s. -φράσσομαι, нараджую ся з ким, раджу ся, звертаюсь до кого о пораді, βουλάς τινί подаю раду, ураджую з ким, маю раду, раду раджу; θυμῶ, роздумую собі, розважаю, міркую.

σύν, (ξ)σύν задля позиції, (cum), а) adv. разом, враз, з, спільно, сполучений з, вкупі, заразом, сполом; νισσόμεθα — σύν вертаємо разом; б) як праер. з dat. з, враз, разом з, σύν θεῶ, Ἀθρήγη, з богом, при помочи бога, Ате-ни; ἔντεσι (з) оружием (в руках); σύν τε μεγάλῳ ἀπέτισαν тяжко; и-ноді по слові: ἐμοὶ σύν, τοι σύν; так само в злочених.

συν(ξυν)-αγείρω, аог. ξυνάγειρα, m. -αγείρωμαι, pt. a. 2. m. συναγρέ-μενος, збираю разом, зводжу до купи, згромаджую, нагрома-джую, придбаю, надбаю (B), βίστον; med. для себе, собі, κτή-ματι; аог. 2. (synс.) збираю ся, згромаджую ся.

συν(ξυν)-άγνῶμι, аог. ξυνέαξε, αv, розбиваю, торощу, ломлю, розломлюю, товчу, роздираю, поторощу, νῆας, ἔγχεας, ἄρματα, τέχνη ἐλάροιο.

συν(ξυν)-άγω, conі. ξυνάγωμεν, ipf. συναχον, f. 3. pl. -άξουσι, аог. 3. s. συνήγαγε, збираю, зношу, приводжу (разом), ἔρκια жертвні зьвірята Γ 269, спроваджую, зганяю, нагромаджую, збираю разом Z 87, νεφέλας, зводжу до купи, згромаджую; Ἀρηα, ἔριδα Ἀρηας, ὑσμίνην, счинаю борбу, починаю, зводжу б.

συν-αίρω, аог. -αίρειν, ipf. -αίρειν, conі. аог. m. 3. s. -αίρει-ται, разом піднимаю, підношу,

μοχλόν; беру разом, забираю; звязую, спрягаю разом, K 499; так і med. πίσυρας συναίρεται ἱπ-πους, O 680.

συν-αἰνῶμαι, ipf. 3. s. συναίνωτο, разом збираю, забираю, Ф 502.

συν-αιρέω, аог. 3. s. σύνελε, pt. συνελών, разом беру, збираю, згор-таю, забираю, γλαῖναν; ἄρρῶς ви-риваю, відриваю.

συν-αντάω, ipf. du. -αντήτην, і *συνάντομαι*, ipf. 3. s. -ήντετο, 3. du. -ανθέσθην, зустрічаю ся, здибую, стрічаю кого, сходжу ся з ким, навіщаю кого, τινί.

συν-ἀράσσω, f. ἀράξω, аог. ἀ-ραξέ(εν), ps. ἀράχθη, розбиваю, роз-товкаю, торощу, розтріскую, ломлю.

συν(ξυν)-δέω, аог. συνέδησα, 3. s. ξυνέδησε, if. ξυνδησαι, pt. συνδήσας, (разом) звязую, переплутую (B), πόδας, сильно завязую, закайда-ною (C); перевязую, χεῖρα.

συνέδρομον, аог. від συντρέχω.

συν-εέρω, ipf. συνέεργον, аог. συνεέργαθον, власт. разом запираю, замикаю; звязую, привязую, стя-гаю, оперізую, підперізую, χι-τῶνα ζωστήρι; окружаю, обводжу, замикаю Ξ 36.

1. *σύν-εimi* (εἶμι), f. inf. ξυνέ-σεσθαи, я є разом; οἷσι живу в злиднях, переживаю, терплю горе.

2. *σύν-εimi* (εἶμι), pt. ξυνόντες, ipf. 3. pl. ξύνισαν, 3. du. συνίτην, іду разом, приходжу, сходжу ся, збираю ся, ἐς χώρον ἕνα, ви-ступаю Z 120, зустрічаю ся, на-пираю, вдаряю на, Ξ 393, ви-ступаю проти, ἔριδος περί із, изза; ἔριδι γ, в; пор. ξυνέσεσθαи.

συν(ξυν)-ελαύνω, 2. s. ξυνελαύ-νεις, inf. ξυνελαυνέμεν, аог. 3. s. συνέλασσε, conі. ξυνελάσσομεν, inf. ξυνελάσ(σ)αι, спонукую, приводжу, накликаю до чого, наущаю,

підцькую (Б), сторю, посторю, σ 39; так ἔριδι до Υ 134; разом зганяю, спроваджую, збираю, забираю, ληΐδα; затискаю, затинаю, еціпляю (Б) ἰδόντας; intr. сходжу ся, зустрічаю ся, вдарю на, нападаю, ἔριδι: в бою X 129.

σύνελε, συνελών, гл. συναίρω.

συν-εοχμός, ε, (ἐχω), сполученє, звязь, Ξ 465.

συν-ερείδω, аог. ἐρείσαι, ступлюю, скліплюю, стискаю, затискаю, σύν τε στόμ' ἐρ., λ 426.

συν-ερίθος, f. помічника, співробітниця, ζ 32.

συνέρρηται, pf. p. від συρρήγυμι.

συν-εχέс, adv. n. безнастанно, заєдно, постійно, раз-в-раз; υ в арзі.

συν(ξυν)-έχω. 3. pl. ξυνέχουσι, ipf. σύνεχον, сходжу ся, лучу ся; pf. συναχωκότε ὦμον ἐπὶ στῆθος наклонені, зігнені, стиснені, скручені до грудий.

συν-ημοσύνη, η (συνιέναι), злагода, згода, умова, союз, договір, X 261. pl.

συν-ήρος, ον (ἀείρω), прилучений, сполучений, приданий, доданий; φέρωμεν δακτὶ σ. товаришка, дружина.

σύνθεο, σύνθετο, гл. συντίθημι.

συν-θεοῖται, (συντίθημι), αί, ἄων, умова, угода, союз, договір, В 339; припорука, приказ, наказ, E 319.

συν-θέω, fut. 3. s. -θεύσεται, власт. біжу разом; (щасливо) удає ся, справджує ся (Б), поведе ся, пощастить ся, добре закінчить ся, випаде, υ 245.

συν(ξυν)-ίημι, ipv. ξυνίαι, ipf. 3. pl. ξύνιεν(ον), аог. 3. s. ξυνήηαι, ipv. ξύναι, аог. m. 3. s. ξύναι, copі. συνώμεθα, разом посилаю, разом зводжу, спроваджую, збираю, зводжу до купи, наущаю,

спонукую, приводжу до чого, A 8; доводжу до, счинаю; ἔπαθεα, ἐμέθεν, чую, слухаю, міркую, помічаю, довідую ся; вважжаю на що, шаную, приймаю (C) βουλέων A 273, не забуваю (Б) ζ 289; med. τοῦ ξύναιτο вчув, чув; συνώμεθα ἀμφὶ γάμω щоби ми умовили ся, порозуміли ся, згодили ся що до.

συν-ίστημι, лише pf. συνεστατός, я зійшов ся, почав ся, счинив ся, πολέμοιο Ξ 96.

συνοισόμεθα, f. від συμφέρομαι.

συν-ορίνω, (разом, враз) порушаю, зворушаю, σύν θυμὸν ἐρίνης; med. (по)рушаю ся, піднімаю ся, пускаю ся, Δ 332.

συνοχωκότε, pf. pf. від συνέχω.

συν-τάράσσω, аог. ἐτάραξαι, copі. -ταράξῃ, помішую, стрівожую, колочу, лякаю, полошу, ἴππους; мішаю, перешкоджую, δαίτῃ.

συν-τίθεμαι, аог. 3. s. σύνθετο, ipv. σύνθεο, pl. σύνθεσθε, уважаю, вбчаю на що, спостерігаю, помічаю, слухаю, чую; σύνθετο βουλήν пізнав (божу) волю H 44: ἀοιδήν чую, зачуваю; μῦθον слухаю; σὺ δὲ σύνθεο уважай, послухай, гляди, памятай.

σύν-τριεις, по три разом, до купи: 429.

συν-τρέχω, аог. 2. -ἔδραμον, біжу разом, збігаю ся, біжу проти, оден проти другого, нападаю, вдаряю на себе, кидаюсь оден на другого, ξυρέεσσι.

συνώμεθα, copі. аог. від συνίημι.

σύριγξ, γγος, η (σφαιρ), свиріль), вівчарска сопілка, дудка, свистілка, жоломіяка, флюояра; сховник (на копія), піхва, сагайдак, T 387.

Σύρη, Сирия, казочний острів на північ від Ортигії в незвісним заході, с 403.

συρ-ρήγγυμι, ломлю, зломлюю, рf. р. συνέρρηγται κακοῖσι в зломаний, знеможений злиднями, на-терпів ся гора (Б).

σῦς (sus), сῦός, суί, сῦν, pl. σύες, συσί, σύεσσι, σύας, сῦς, свиня, безрога, кабан, вепр, ἄγριος, ἀγριόδους, ληιβότειρα, ἐλαόφρων; сῦς ка-приос, дик, кабан.

σῦτο = ἔσσυτο, гл. сῦώ.

σῦφειός і **σῦφείος**, ё, хлїв, сви-нюшник (Б); **συφειόνδε**, до хлї-ва, у хлїв.

σῦ-φορβός, ё (φέρβω), свинопас, свинар, пастух від свиний, πκίς хлопець свинопас.

σῦ = σφέ, σφί, гл. σφεῖς.

σφαίζω, ipf. ἔσφαζον, aor. 3. s. σφάξε, pl. ἔσφαξαν, pt. рf. р. ἐσφαγ-μένα, ріжу, зарізую, бю, забиваю, βούν, μῆλα.

σφαῖρα, ἦ, пилка, мяч, опука (Б), πκίξειν бавити ся, грати в п.

σφαιρη-δόν, adv. наче кулею, як пилкою, N 204.

σφάλλω (fallo), aor. σφῆλε, inf. σφῆλι, захитую, зворухну (Б), повалою, Ἄπο-, παρα-.

σφαῖρα-γέομαι (σφαίρατος), ipf. 3. pl. σφαίραγεῦντο, тріщу, шиплю, екварчу, сичу; я в повний, σῦ-θата σφαίραγεῦντο вимена розпи-рало, були переповнені (моло-ком), трохи не лопались (Б).

σφάς, **σφέ**, acc. від σφεῖς.

σφεδ-άνόν (σφад, σφόδρα), adv. п. сильно, люто, несамовито, за-взято, ἐπεσθαι, ἐφέπειν.

σφεῖς, σφῶν, σφείων, σφείων, σφί-σι(ν), σφί(ν), σφ(ί)ν, σφές (часто 1. екл.), σφάς; σφέ, σф(ε), лат. sui, sibi, se; eorum, eis і т. д. они, іх, себе, їм, собі, собою, і т. д. I 303 σφί у них.

σφέλας, αος, τό, pl. -α, столець, підніжок.

σφενδ-όνη, ἦ (funda), праца,

швигалка (У), проца, N 600; звнч. з вовни.

σφέτερος, 3. (suus), свій, іх; αἰτῶν σφετέρησιν ἀτασθαλίησιν через свій власний, свій таки нерозум; subst. п. ἐπὶ σφέτερα у свояен, у свою (власну Б) господу, до своїх домів.

σφηκώω (σφήξ), рlрf. р. ἐσφήκωντο, тісно стягаю, стискаю, перевя-зую, силітаю (в середині на по-добу осі).

σφήλε, aor. від σφάλλω.

Σφήλος, οιο, Сфель, син Бу-коля з Атен, O 338.

σφήξ (vespa), ё, -κός, σφήκας, -κασιν, оса, шершун.

σфі, **σфін**, гл. σφεῖς.

σφοδρῶς, adv. сильно, скоро, нагально, завзято, μ 124.

σφονδύλιος, ё, взова кість, вязок, окість, хребтова кість; plur. хребетина, похребтина.

σφός (suus), сῦ, ἦς, як σφέτερος, свій, іх.

σφῦρα, ἦ, молот, молоток, γ 434.

σφῦρόν, τό, кістка, (з низу го-леневої кости або гомілки).

σφωέ, **σφω**, acc. du. до σφεῖς, gen. і dat. σφῶν, енкл. du., іх обох, їм обом.

σφῶи, **σφώ**, nom. і acc. du. pron. pers. сῦ, gen. і dat. σφῶν, σφῶν, δ 62, ви оба, вас обох, вам обом.

σφωίτερος, 3. вас обох, ваш.

σχεδίη, ης, ἦ, байдак, плавник (Б), човен, човно.

σχεδίην, adv. близько, з близь-ка, в борбі з близька, E 380.

Σχεδιός, Схедій, а) син Іфита і Гипполіти, вожд Фокійців, що его убив Гектор В 517 п.; б) другий вожд Фокійців, син Пе-рімеда O 515.

σχεδόν-θεν, adv. з близька, близько, πινός.

σχεδόν (σχεῖν), adv. близько, не далеко, з близька, ἀλλήλησι, τινός; близький (своєк).

σχεδέειν, схεῖν, схέμεν, схέσθαι, схέσθαι, схέω гл. *ἔχω*.

Σχερίη, Схерия, остров Фаяків, на північ від Ітаки, ε 34, 280.

σχέτιλιος, 3. (σχεῖν, *ἔχω*), видержалий, витревалий, статочний, К 164; лихий, недобрий, злісний, лукавий, лютий; відважний, смілий, сміливий, задирака (У), зухвалий, жорсткий, немилосердний, запеклий, страшний, злющий, злюка, ремстний (Б), злобний, злобівий, грізний, твердий, суворий, сердитий; навісний, божевільний; *ἔργα* страшні, беззаконні; *ἔνειρος* злочасний, лихий, необачний (Б).

σχέτο, aor. від *ἔχω*.

σχιζή, ἡ (σχιζέω), поколене дерево, поліно, дрова, *δρυός* дубове поліно.

σχιζέω (scidi), aor. 3. s. (ἔ)σχι-сен, лунаю, колю, розколюю, розціплю, ε 507.

σχοίαιο, opt. aor. m. від *ἔχω*.

Σχοῖνος, Схойн, місто в Бойотії В 497.

σχοῖνος, ε, сїтник, очерет, ε 463.

σχοόμενος, σχών, -ώνται, гл. *ἔχω*.

σώεσκον, σώζω, гл. *σάω*.

Σώκος, voc. *Σώγ'*, Троянець, син Гіппаза, Λ 427, и.

σῶκος, ε (σῶς), покровитель, оборонник, збавитель, спаситель.

σῶμα, атос, τέ, тіло (лише про мертве), труп, стерво, падло.

σῶς (σός), здоровий, цілий, живий, жив-здоров (Б), що о-став в живих, збережений, спасений, що ему нічого (злого) не стало ся; *ἔλεθρος* певний, немінучий, нехибний.

σῶσκε, σῶοντες, гл. *σάω*.

T.

τ', зам. τέ або τοί, σοί, α 60, 347.

ταγός (τάσσω), ε, вожд, провідник, проводар, володар Ч 160.

ταθείς, τάθη, aor. p. від *ταίνω*.

ταλα-εργός, εν, видержалий або витревалий в роботі, до роботи годящий, робочий, *ἡμίονος*.

Ταλαμένης, εος, Таляймен, вожд Майонців В 865.

Ταλαῖονίδης, αο, син Таляя Мекистей, В 566 Ч 678.

τάλ-αντιον, τέ (τλήναι, tollo), а) важка, шала, pl. вага, *ἴρα, γρύσεια, Διός*; б) талант (вага ма-буть $\frac{1}{2}$ кїльо).

τάλα-πειριος, εν (πεῖρα), що за-знав багато горя, злиднів, бо-гато бід натерпів ся, бідолаш-ний, нещасний, бездольний, зли-денний, *ξείνος*.

ταλα-πενθής, ες (πένης), що звик ся з горем, витревалий, видержалий, у бїдах загартований (Б), *θυμός* ε 222.

τάλαρος, ε (тал, tul), кошик, кіш, кошіль, *πλεκτός*.

τάλας (τλήναι), лише voc. *τάλαν*, безстидний, зухвалий, буйний, нужденний.

τάλασί-φρων, онос, (εφρήν), видержалий або витревалий в не-долі, в злиднях, терпеливий, за-взятий (Б).

τάλ-άσσης, η, гл. *τλήναι*.

тал-ау-рїнос, ε (τάλα, *Ἔρινος*), щитоносний, щитоносець; хоро-брий, сміливий, бойкий, *πλε-μιστής*; adv. п. *ταλαύριον*, хо-робро, витревало.

τάλα-φρων, ονος (φρήν); гл. *ταλασίφρων*.

Ταλθύβιος, Тальтибий, окличник Агамемнона під Троєю А 320.

τάλλα, τάλλα = τὰ ἄλλα, гл. ἄλλος.

τάμε, -έειν, τάμνη, гл. τάνω.

ταμεσί-χρως (τάνω), оος, асс. -χρσα, ас, що скіру т. в. тіло протинає, пробиває, що раниць тіло, завдає рану, *χαλκός, ἐγχείη*.

ταμίη (τάνω), ης, ή, ключниця, господиня, *αἰδοίη, ὀτρνήρη*; з γυνή і без, *ἀμφίπολος*.

ταμίης (τάνω), ό, управитель, впорядник, орудар (У), справник, *πολέμοιο, ἀνέμων*.

τάνω, іpf. ἔταμον, τάνε, аог. 3. s. τάμε, opt. -οι, conl. -η(σιν), inf. ταμείην, pt. -ών, inf. a. m. ταμέσθαι, pt. pf. р. τετημμένον, поб. ф. inf. *τέμνειν*, pgs. *τέμει* N 707, краю, тну, розтинаю, *δέρμα*; ріжу, рубаю, стинаю, розрізую, розділюю, розкраю, покраю, розбираю; відтинаю, відрубую, відрізую, відділюю, зрубую, знімаю, *κεφαλήν*; витинаю, вирізую, *βέλος ἐκ μηροῦ*, нарізую *γλώσσας*; обтинаю, обрубую, обрізую, обтісую, перетинаю, перерізую; калічу, раню *χρῶα χαλκῶ*; забиваю, зарізую, убиваю, підрізую, раню; *ἔρκις* заключаю умову, договір, союз; *τέμενος* відділюю, призначую; перетинаю, пливу по, *πέλαγος, κύματα*. — Med. собі відтинаю, втинаю, розрізую для себе, розкраваю, краю, стинаю, убиваю, відрізую собі, рубаю, ломлю для себе; *ἄροσιν* відділяю для себе: *ἀγέλας* відганяю, займаю для себе, рабую; (*ἄροτρον*) *τέμει*: *τέλσον ἀρούρης* протинає т. в. оре відмежену рілю. *Ἄπο-, διά, ἐκ-, про-, ἀποπρο-*.

τάνῶ-ήκης, ες (*ταναός, ἀκή*), з

довгим вістрем, або лезвом, довгокінчастий, острый, *χαλκός*.

τάν-ἄός, 3. (*τείνω, tenuis*), довгий, *αἰγανέη* П 589.

τάναν-πους, ποδος (*ταναός*), з довгими або тонкими ногами, тонконогий, *μηλα*, і 464.

τάν-ηλεγής, ες (*ἄλγος*), що дуже засмуває, печальний, горестний, гіркий, болючий, невгамуций, *θάνατος*.

Τάνταλος, Танталь, син Зевса і Плутона, кор. Сипілю у Фригії, отець Пельопса, дідо Атрея; бенкетував разом з богами, але що зрадив їх тайни, то за те в підземнім сьвітї покутує: стоїть по шию у воді а терпить вічну спрагу, λ 582 сл.

τάνῶ-γλωσσος, ον (*γλώσσα*), з довгим, або тонким язиком, довгоязикий, *κροῶναι*, ε 66.

τάνῶ-γλώχιν, ινος (*γλώχιν*), з довгим або тонким вістрем, з довгими зубцями (Р), або острокінчастий, *ἰστοί* Θ 297.

τάνῶ-ήκης, ες (*ἀκή*), з тонким вістрем, острый *ἄος*, довгий *ἔξοι*.

τάνῶ-πεπλος, ον, в довгим одягу.

τάνῶ-πέτερυξ, ὄγος, з широкими крилами, ширококрилий, довгокрилий, *οἰωνοί, ἄρπη*.

τάνῶσι-πτερος, гл. *τάνῶπτερυξ*.

τάνῶσιός, ὄος, ή (*τάνῶ*), натягане, напинане, *τόξου*, φ 112.

τάνῶται, Р 393, гл. *τάνῶ*.

τάνῶ-φλοιος, ον, з тонкою корою, *κράνεια* П 767.

τάνῶ-φυλλος, ον, з довгим листем, довголистий, рясний (Б), *ἐλαίη*.

τάνῶ (*τείνω, tendo*), fut. *ῥουσι*, φ 174, аог. *ἐτάνυσα, τάνυσ(σ)ε(ν)*, pl. *τάνυσαν*, conl. -(σ)ση, opt. -σειε, inf. -σσαι, pt. -σσαι, pt. a. m. -σσαι-μενος, pass. pr. *τάνῶται*, pf. 3. s. *τετάνυσται*, plpf. *τετάνυστο*, аог. р.

3. pl. τάνυσθεν, pt. -σθείς, тягну, натягаю (лук); витягаю, протягаю, розтягаю βολήην, "Εκτορα; напинаю, розводжу, простираю ἴριν; повалюю (як довгого) ἐπὶ γαίῃ; ἔγχος кладу σ 283; так ββελούς I 213 (Р. рожна всунув); засуваю, затагаю, перетягаю, κληίδα; ставлю, заставляю, розкладаю τράπεζαν; ἵππους ἱμάσιν попускаю ремені, наганяю до скорого бігу; счинаю μάχην, πόνον; κανόνα перетягаю (через основу). Med. натягаю (собі), напинаю τόξον; витягаю ся, розтягаю ся; 298, витягнувшись, т. е. быстро, скоро біжу, гоню, лечу; τάπης τετάνυστο був простертий, розстелений; ἡμερίς тет. повив ся (Б). Pss. мене розтягають διὰ φλογός, розтягаю ся; γναθμοί виповняють ся; я в витягнений, розтягнений, κεῖμαι лежу простягнений; νῆσος тет. простягає ся; ἡλακᾶτη лежить. Ἐκ-, ἐν-, ἐπὶ, παρ-, ὑπο-.

τάπης, ητος, ητα, килим, коц, наліжник, вкривало, ковдра, коверець, покровець.

τὰ πρόδια, гл. πρώτος.

τάρ, з τε і ἄρα, гл. ἄρα.

τάρασσω, аог. 3. s. ἐτάραξτε, conl. тарάξη, pt. pf. τετρηχύα, plpf. τετρήχει, рушаю, порушаю, зворушаю, розбурхую (Б) πόντον; мішаю, колочу, каламучу (С), непокою, пеую, перешкаджаю, перебиваю, даίτα; полошу, непокою, норовлю (Р) ἵππους; pt. pf. intr. і plpf. заворушую ся, в бурливий, нагальний, дуже неспокийний, буйний, гомоню, реву, шумю; συν-.

ταρβέω, εἶς, εἶ, ἴρν. τάρβει, ἴpf. 3. s. τάρβει, аог. τάρβησε, орт. -εις, pt. -ας, -ατε, бою ся, страх маю, лякаю ся, τι чого, перестрашую ся, зі страхом сноглядаю; τάρβησαντε стήτην з острахом (С)

стояли; τάρβησας зі страху перед, переляканий, заляканий; ὑπο-.

τάρβος, εος, τό (torvus), страх, ляк, болянь, острах.

ταρβοῦνη, ἡ, жах, острах, страх, σ 342.

Τάρων, Тарна, місто в Лідії. ταρλήμεναι, -ῆναι, гл. τέρω.

ταρός, ὁ (τέρω), плетінка, плетений кошик, кошіль, кіш, τυρών; підшва, ступня (У), плесно, ποδός, Λ 378.

Τάρταρος, Тартар, темна челясть під землею, житло Титанів, Кроноса і и.; ἡρόεις, βαθός Θ 13, 481.

ταρῆς (τάρφος, τρέφω), -έες, ταρφεῖαι, εἶναι, εἶας, εἶας, частий, гуетий, богато, ἰοί, δράγματα, νιφάδες; neutr. pl. ταρφέα як adv. густо, часто.

Τάρφη, Тарфа, місто в Льюкриді, Β 533.

τάρφθη, аог. р. від τέρω.

τάρφος, εος, τό (τρέφω), гуцавина, гуцина, гуцавник, нетря, ἐν τάρφσειν ὕλης.

ταρχύω (τερσαίνω, torreo), f. -ύσουςι, conl. аог. -ύσωσι, ховаю, погребую, похороною, віддаю послідну послугу, τύμβω τε στήλη τε.

ταύρ-ειος, 3. воловий, з волової скіри, κυνή, ἀσπίς.

ταῦρος, ου οιο, ὁ, бик, віл, так і βούς т.; ἐρύγμηλος, ζατρεφής, μεγάθυμος и.

τᾶφ-ήιος (τάρφος), посмертний, на смерть (Б), φᾶρος.

Τάφιοι, Тафійці, нарід з племені Лелєїв, на зах. побережжю Акарнанії і на островах між Акарнанією а Левкадою, α 105.

Τάφος, Таф, остров при зах. побережжю Акарнанії, α 417; т. Meganisi.

1. *τάφος*, ὁ (θάπτω), похорон, торжество похоронне; похоронний обід, гризна, *δαίνυναι*, γ 309.

2. *τάφος*, τό (θαπ., τέθηπα), диво, дивовижа, дивування (V), подив, зачудоване; τ. ἔλε πάντας здивували ся, зачудувались; ἦτορ ἔκλεεν дивував ся, счудував ся у, в.

τάφ-ρος, ἡ (τάφος), рів, рівчак, перекип, яма.

ταφών, гл. θαπ.

τάχα, *ταχέως*, *τάχιστος*, гл. ταχύς.

τάχος, εος, ει, τό, швидкість, скорість, прудкість, поспіх, сквапливість, ψ 406, 515.

ταχύ-πωλος, ον, з швидкими кіньми, *Μυρμιδόνες*, *Δαναοί*.

ταχύς, εἶα, ὅ, совр. θάσσων, sup. *τάχιστος*, скорий, жвавий, швидкий, прудкий, баский, меткий, бистрий, скоропадний; *τάχα*, adv. скоро, гнеть, зараз, сейчас. Neutr. совр. *θάσσον* як adv. скорше, скорійше, швидше; superl. ὅτι: *τάχιστα* як найскорше.

ταχύτης, ἦτος, ἡ, скорість, схохватство (B), прудкість, швидкість.

τέ, енкл. злуч. (по слові, як лат. que), і, та, тай, також; *τέ* — *τέ*, *τὲ* — *καί*, *τέ* — *ἰδέ*, *τ'* — *ἦδέ* і — і, так — як, не лише — але також, то — то, почасти — почасти; по заім. відносних і прислівн. відносн. та злучниках час. і прич. надає гадці загальнішого виразу, звич. годі перетолкувати, іноді в значіню: то, ото, ось, отсе, знать, тільки, лише, часом, може, так, раз; н. пр. *ὡς σύγε μῦθεῖαι* як ти отсе говориш, *οἷά τε ληίστηρες* як то, як знать, мов то.

Τεγέη, Тегея, місто в Аркадії В 607.

τέγεις, ον, дахом вкритий, добре критий, *θάλαμοι* Z 248.

τέγος, εος, τό (στεγ., *tego*), дах, кривля, λ 559, λ 64; комната, світлиця, α 333, θ 458 н.

τεῖο, = соῦ, гл. σύ.

τεθαλυῖα, *τέθηλε*, гл. θάλλω.

τέθηπα, -πότιες, гл. θαπ.

τέθναδι, *τεθναίην*, *τεθνάμεναι*, *τεθναῖσι*, *τεθνεώς*, *τεθνηώς*, *τεθνευώς*, гл. θνήσκω.

τεῖν (tibi) = соί, гл. σύ.

τείνω (τα, тен, tendo), аор. 3. S. *ἔτεινε*, *τείνων*, -ων, сопі. *τείνη*, opt. -εις, pt. -ας, pf. p. 3. sg. *τέταται*, plpf. *τέτατο*, 3. du. *τετάσθην*, 3. pl. *τέταντο*, аор. p. 3. s. *τάθη*, pt. -εις, тягну, натягаю *τέξον*; розтягаю, напинаю, напружаю (B), розводжу, простираю, розпускаю, *ἱστία*; сильно припинаю, привязую до *ἡνία* *ἄντρος*; ps. *ὄχεος* *τέτατο* був сильно завязаний, привязаний; *ταθείς* ἐνὶ δεσμῶν витягнений; *τελαμῶνε* *περὶ* *στήθεσσι* *τετάσθην* висіли через груди; так *φάσγανον*; розтягаю, повалою; *λαίλαπα* піднімаю, счиною; *νύξ* *τέταται* напняла ся (B), простерла ся; *μάχη* *τέτατο* завела ся, счинила ся, розгоріла ся; *ἴσον* *πολέμου* *τέλος* однакий кінець призначити; *ἐπὶ* *ἴσα* *μάχη* *τέτατο* важила ся на рівні; *τέτατο* *ὑσμίνη* счинила ся; *ἵπποισι* *τάθη* *δρόμος* бистро бігли; *καίτο* *ταθείς* витягнений, простягнений, або повалившись лежав; *τετάσθην* ἐν *κονίῃσιν* повалили ся; ἐν-, ἐπι-, *κατα*-.

τεῖος, гл. *τέως*.

Τειρεσίης, *αο*, Тейрезій, син Евера і Хариклі; коли его Гера осліпила, одержав від Зевса дар віщованя, κ 492, λ 32, μ 267.

τείρεα, *τά*, (τέρας), громади зьвезд, зьвізди.

τείρω (tero), ipf. ἔτειρα, τεῖρα, m. -ετο, тру, стираю; мучу, ослабляю, обезсилюю, втомлюю, позбавляю сил, докучаю, драгую, гноблю, пригнітаю, обтяжаю, пригноблю, тисну, доскіряю, пакошу, κῆρ рву серце; pss. також: знемагаю, я втомив ся, терплю, висиляю ся, виснажаю ся (У), охляваю, мене пригнітають, гноблять, нищать, я в клопоті, в біді, лихо зо мною, упадаю.

τειρεσι-πλήτης (πελ, pellere), лише вос. ἤτα, що мури розбивав, Ἄρης.

τειχ-ίζομαι, аог. ἐτειχίσσασατο, будую (собі), τεῖχος Н 499.

τειχόεις, εσσα, εν, мурами обведений, добре укріплений.

τειχίον, τό, мур, тин, баркан (В), αὐλής.

τειχός, εος, ει, εἶ, εα, εσιν, τό, мур (міський з баштами), стіна, вал, окопи; ἀρρηκτον, εὐδμηκτον, τετυγμένον, λάϊνον, ἀμυγχον, ἀρήιον.

τείως, гл. тэвэс.

τέκε, τεκέειν, гл. тікэв.

τεκμαίρομαι (τέκμων), аог. 3. s. τεκμήρατο, pl. анто, назначую, постановляю, призначую, осужую на (Р) Н 70; рішаю, визначую, вказую; звіщаю, заповідаю, віщую ελεθρον.

τέκμων (тек, τεύχω), τό, ціль, границя, край, кінець (зруйновань, гибель, Р) Ἰλίου; спосіб, рада, вихід εὔρεῖν; знак, признака, доказ, запевнення (С), запорука, μέγχα.

τέκνον, τό (тікэв), дитя, дитина; молоде.

τέκος, аог. до тікэв.

τέκος, εος, d. pl. τέκεσαι, τεκέεσαι, τό, дитина, дитя, син, дочка, Διός, φίλον τέκος; молоде.

τεκτ-αίνομαι, аог. 3. s. τεκτήνατο, opt. -αίτο, теслюю, ставлю,

будую νῆας; видумую, вигадую, готовлю, μῆτιν; παρα-.

Τεκτονίδης, αο, син Тектона, Полінай θ 114.

τεкт-οοῦνη (τέκτων), ἡ, теслярство, будівництво ε 250.

Τέκτων, ονος, отець Фереклея.

τέκτων, ονος, ó (τεκ-εῖν), робітник, тесля, тесляр, сокирник, будовник, майстер корабельний (Б), νηῶν; мистець, художник, штуккар, різьбяр; κεραξόςος токар, роговник; ἄνδρες.

Τελαμών, ὄνος, син Аяка, отець Аянта і Тевкра, кор. Саляміни.

τελαμών, ὄνος, ó (τάλαν), перевязь, повязка, черезплічний (У), пояс, ремінь, ладівниця (Б).

Τελαμωνιάδης, αο, син Телямона, Аянт, θ 267 I 623 и.

Τελαμώνιος, 3. Телямоновий, син Телямона, а) Αἴας, Τελαμώνιος υἱός, N 67, 170, б) Τεῦκρος Т. θ 281.

τελέθω (τέλλω), счиняю ся, вчиняю ся, роблю ся, я в, стаю ся, повстаю, настаю, наступаю (Р) νόξ; показую ся, являю ся, роджу ся; ἄνδρες ἀριπρεπέες τελέθουσιν славу довершають (Р), стають славними; παντοῖοι τελέθοντες, гл. пэвнэто́с.

τέλειος, ον, безпохибний, безпорочний, вибраний, А 66; τελειότατος πεπενηῶν найпевніший, найвірнійший (Р) з віщих птиць.

τελείει, εἶετα, гл. тэлэ́в.

τέλεισ-φορος, ον (τέλος, φέρων), що доводить до ціли, мети; ἐν-αυτός повний, цілий.

τελ-εντάω, 3. s. -ᾶ, ipf. 3. sg. τελεύτα, f. -ήσω, аог. τελεύτησε, conі. -σω, opt. -ειας, -εις, inf. -ῆσαι, pt. -σας, аог. p. inf. τελευτηθήναι, inf. f. m. -ήσεσθαι, кінчу, покінчую, виконую, відбуваю, вчиняю, довершаю, кінчу будову ε 253, з'орудовую, доконую, сповняю,

ἔργα, ἐέλδωρ; приводжу в діло, заключаю, γάμον; ἔρκρον кінчу присягу, клятву (B); κακὸν ἥμαρ готовлю, посилаю. — Pass. сповняю ся, стаю ся. Δια-.

τελ-ευτή (τελέω), ἡ, кінець, βίοτοιο; намір, ціль, μύθοιο припоруки, приказу або намови; наслідок, добуток, користь.

τελέω, τελείω (τελεῶω, τέλος), -είει, coni. -έωμεν, opt. -έοιεν, pt. -έοντες, ipf. τέλειον, ἐτέλειον, prs. p. -εῖται, -είεται, ipf. ἐτελείετο; f. τελέω, -έει, -εῖ, -έουσι, aor. ἐτέλεσσα, τέλεσσα, τέλεσε, -σαν, coni. -(σ)ω, σση, (σ)ση, σωσι, opt. σαμι, σεις, σει(εν), ipv. -σον, inf. (σ)σαι, pf. p. 3. s. τετέλεσται, pt. -σμενος, plpf. 3. s. τετέλεστο, f. m. -εῖται, aor. p. 3. s. (ἐ)τέλεσθη, a) кінчу, покінчую, ἐρέμον; приводжу до кінця, довершую, з'орудовую, відбуваю, ἐδόν; перебуваю, доконую, сповняю πόνον; роблю, приводжу в діло, вишновляю, додержую, сповняю ὑπόσχεσιν, ἔρκια, μῦθον, ἔπος; б) дарую, подаю, жертвую, даю, складаю, плачу, зношу, θέμιστας, δῶρα, ἀγαθόν; γήρας посилаю (B); νόστον позволяю, допомагаю вернути домів; πόντον, перепливаю; λαῖτρα διατμήξας ἐτέλεσσα переплив зовсім, до краю, до ціли; поладжую, довожу, спроваджую, νῆες ἕκαστα; Ἦως τέλεσε τρίτον ἥμαρ зірниця зійшла на третій день; μὴ τοῦτο θεὸς τέλεσειе бодай не допустив до того; κόπον, γέλον успокоюю, заспокоюю, вдовольняю (C); οὐδ' ἐτέλεσε φέρων і зовсім не доніс, не успів донести. Pss. в довершений, доконаний, скінчений, сповнений, стаю ся, збуваю ся, сповняю ся, справджую ся; τετελεσμένον ἔσται сповнитъ ся; але pt. pf. p. значить також: що може бути сповнене, сповнити

ся, що дасть ся зробити, виконати, сповнити, ε 90, Ξ 196, Σ 427; ἐπι-.

τελ-ήεις, εσσα, εν (τέλος), успішний, ἐκατόμβαι.

τέλλω, лише з ἐπί, гл. ἐπιτέλλω.

τέλος (τέρμα, terminus), τό, dat. pl. -έεσαι, a) кінець, ціль, границя, довершене, докінчене, виконане, виповнене, приведене в діло; τέλος ἔχω я готовий, скінчений Σ 378; τέλος μύθων ἱκέσθαι сказати все (як слід); νόστοιο здійснене, осущене; θανάτοιο смертний кінець (P), певна або повна смерть, і смерть; πολέμοιο кінець, ціль, т. в. перемога в борбі; μύθου ціль; χαριστερον ціль, бажане; γάμοιο сповнене, здійснене; т. ἐπιτιθέναи μύθω слова додержати, зробити що обіцяло ся; εἰ γὰρ ἐπὶ ἀρῆσι т. γένοιτο як би жаданям судило ся сповнятись (B); μισθοῖο пора, назначений час; б) дружина, громада, юрба, відділ войовників, ватага, стрій (P), H 380 K 56 A 730 и.

τέλοσ-δε, adv. до ціли, до кінця, θανάτοιο; гл. τέλος.

τέλ-οον, τό (τέλος), границя, межа, ціль; ἀρούρης границя, межа поля, царини, баштану, ниви Σ 544, 547; також: відмежена частка, учасок, пай землі, т. в. ріля N 707.

τέμ-ενος, εος, τό (τέμνω, templum), відмежений кусень землі, дарований королеви народом, королівщина, держава (B); земля посвячена богам, поле, царина, нива, гай.

Τεμέση, Темеса, місто на Кипрі, α 184.

τέμνω, τέμει, гл. τέμνω.

Τένεδος, Тенед, острів в егейскім морю, γ 159, A 38, и.

Τευθηρών, ὄνος, вожд Магнетів з Тессалії B 756.

τένω-ων, οντος (τένω), du τένουτε, pl. -ες, -ας, жила, мясень, мязи, αὐχενίους.

τέξεις, -εσθαι, гл. τίχτω.

τέο, **τεο**, = тίνος, тινός, гл. τίς.

теοῖο, гл. σύ або τεός.

теός, 3. οἶο, ἦς, ῶ, ῆ, ὄν, ἦν, τεώ, τεοῖσι, τεῆς, твій.

τέρας, τό, pl. τέραα, ἄων, ἀεσσι, знак, знамя, ознака, знамено, признака, прикмета; чудо, віщба, ворожба; Διός від Зевса, ἀνθρώπων для людей.

τέρετρον (τείρω), τό, свердел, сверлик.

τέρην, εἶνα, εν, (τείρω, teres), гладкий, ніжний, мягкий, свѣжий, молодий, ἀνθεα, φύλλα; δάκρυα ніжні, дрібні.

τέρμα, ἄτος, τό, (terminus), граница, мета, ціль, кінець; знак, ознака, знамено.

τεριόμεναι (τέρμις) 3. з широким рубцем, краєм, берегом; (иньші: що сягає аж до ніг, до землі), χιτών, ἀσπίς.

Τερτιάδης, син Терпіса, Фемій γ 330.

τερλί-κέραννος (τρέπω), що кидає громами, громобій (P), громоверзець (K); иньші від τέρω: що любить ся в громах.

τέρω, f. m. -ψομαι, pt. aor. -ψάμενος, conі. aor. 2. ταρπώμεθα, aor. red. τετάρπετο, conі. τεταρπώμεσθ(α), pt. -όμενος, aor. p. ἐτέρφθητε, 3. pl. -ησαν, opt. τερφθείη, 3. s. τάρφθη, 3. pl. τάρφθεν, aor. 2. du. 3. ἐταρπήτην, pl. τάρπημεν, -ησαν, conі. τραπέμεν, inf. ταρπήναι, -ήμεναι, звеселяю, тішу, радую, розвеселяю, забавляю, λόγους розмовою, θυμὸν φόρμιγγι; стараю ся розвеселити, потішаю ἀκχλήμενον, розважаю. — Med. насичую ся, покріпляю ся, вдовольняю ся, заживаю, ἐδητύος, ὑπνου, εὐνής; радую ся, тішу ся, ве-

селю ся, втішаю ся, звеселяю ся, потішаю ся, бавляю ся, забавляю ся, покріпляю ся, заспокоюю, вдовольняю себе, μύθοισι, δίσκοισι, δακτὶ παρήμενος; θυμῷ в серцю, душі, (ἐν) φρεσίν; γόστο до волі, в волю наплачу ся. Ἐπι-, προς-.

τερο-ωλή (τέρπω), ἦ, утіха, забава, приємність, жарт, шутка.

τερο-αἶνω, aor. 3. sg. τέροσηνε, стираю, обтираю, αἶμα II 529.

τερο-ομαι (τορρο), ipf. 3. sg. ἐτέρροτο, 3. pl. τέρροτο, inf. aor. 2. τεροσηναι, -ήμεναι, схну, просихаю, сушу ся, обсихаю, засихаю, присихаю, висихаю.

τερψι-μβροτος, εν, що звеселяє людей, Ἡέλιος.

τεσσαρά-βοιος, εν, вартний чотири воли, Ψ 705.

τεσσαράκοντα, quadraginta, сорок.

τεσσαρά-κυκλος, εν, з чотирма колесами, чотироколесний.

τέσσαρες, -α, quattuor, чотири.

τεταγών (ταγ, tango), pt. aor. схвативши, ποδός за ногу A 591.

τέταμαι, гл. τείνω.

тетάρπετο, -όμεσθα, -όμενος, гл. τέρω.

тетартос, і тетартос, 3. quartus, четвертий; neutr. adv. (τό) тетартон, четвертий раз.

тетάθη, гл. τείνω.

теτεύξεται, -εύχεται, -εύχεται, гл. τεύχω.

теуехѳодаи, inf. pf. p. гл. τεύχѳω, узброїтись, бути узброєним, з'оруженим γ 104.

тетѳа, pf. від τέχω.

тетѳμαι (τίω), pf. p. знач. prs., 2. du. тетѳησθον, pt. тетѳήως, -ότι, ότας, і тетѳημένος, я в засмучений, сумний, сумую, в невеселий, побиваю ся; φίλον тетѳημένος ἦτορ засмучений в серцю, зажурений, з тугою, нудьгою (P) на серці.

τέτλαθι, -αίην, -άμεν, -άμεναι, -ηως, гл. тлῆναι.

τετμημένον, рт. рf. р. від τέμνω.

τέτμον, аог. гед. def. (τέμνω), 3. s. (ἐ)τέτμε, сопі. τέτμης, стрічаю, застаю, знаходжу; постигаю, настигаю (Б), γῆρας.

τετρά-γνος, он, чотири морги великий, простором в чотири м., чотири-морговий, ἔρχατος; subst. поле, ділина (Б) в чотири морги.

τετρά-θέλυμνος (θέλυμνον основа), он, зложений з чотирох верстов (волових скір), четвероверстний, σάκος.

τετραίνω (τείρω), аог. 3. s. τέτρηνε, свердлю, верчу, просвердлюю, провечую, τερέτρω.

τετράκις, чотири рази, ε 306.

τετρά-κυκλος, он, з чотирма колесами, чотироколесний, ἀπήνη, ἄμαξα.

τετραμμένος, рт. рf. р. від τρέπω.

τετρά-οροι ἵπποι, четверня, четверик, чотири коні разом запряжені, ν 81.

τετρα-πλή, adv. в четверо.

τέτραπι, рlрf. р. від τρέπω.

τέтраτος, он, 3. гл. τέταρτος.

τετρα-φάληρος, он, з чотирма затулами, козирками (по дві з кожної сторони лица), штиробляхий (Р).

τετράφαλος, он, з чотирма дашками, затулами, гребенями (на оба лица, на чоло і з заду).

τετράφατο, гл. τρέπω.

τετραχθά, adv. в четверо, на чотири части.

τέτρηνε, гл. τετραίνω.

τετρήχει, -vía, гл. τεράσσω.

τετρίγει, τετριγῶτας, гл. τρίζω.

τέτροφα, гл. τρέζω.

τέτiά, voc. батьку, батеньку!

τέτιξ, тгос, dat. pl. -ίγισσιν, дзиготка (сьпівоча), сверщук,

цьвіркун, сьвіргун деревний, стрекота (Р), Г 151.

τευγυμένα, τετοκεῖν, -έσθαι, -οίμεθα, τέтуξαι, τετύχθαι, гл. τεύχω.

τετύχηκε, гл. τυγγάνω.

τεῦ, теυ, гл. тіς.

Тевθρανίδης, ас, син Тевтранта Аксиль, Z 13.

Тевθρας, автос, Тевтрант, Грек з Магнезії, его убив Гектор.

Тевκρος, Тевкр, син Телямона і Геіони з Саламіні, брат Аянта М 371, найліпший лучник, Z 31.

Тевтаμίδης, ас, син Тевтамія Лет, В 843.

τεύχος, εος, τό, лише рl. -εα, -έων, -ε(σ)σι, зброя, оружие; знаряде, знадібе, снастї човенні (Б) π 326, 360, с 218; ποικίλα, παμφανόωντα, κλυτά, ἀρήια, πολεμῆια.

τεύχω (τεύχος, τέγνη), f. -ξω, ipf. ἔτευχε, τεύχε, 3. du. (τ)έτευχeton, med. τεύχοντ(ο), аог. ἔτευξα, τεύξε, opt. -εіε, inf. -αι, рt. -ας, inf. аог. гед. τετοκεῖν, рt. рf. τετευχώε, рf. р. 2. s. τέтуξαι, 3. s. τέтуκται, 3. pl. τετεύχатаи, ipv. τετύχθω, inf. τετύχθαι, рlрf. (ἐ)τετύγημην, υξο, κτο, 3. pl. (ἐ)τετεύχато, аог. р. 3. s. ἐτύχθη, f. 3. τετεύξεται; med. аог. 2. τετύκοντο, opt. -οίμεθα, inf. -έсθαι, роблю, готовлю, εμβρον, приготворюю, приладжую δεῖπνον, κλειῖδ; зладжую, будую, виготовляю, споруджаю, устроюю, уладжую, δώματα, τεύχεα, σάκος, νηδὼν и.; спричиняю, счинаю, готовлю, посилаю, ἀλγεα, κήδεα, πόλεμον; заповідіо θάνατον; справляю γάμον; βοήη счинаю, піднимаю, роблю; γέλω сьмішу; ἔλωρια кидаю на погалу. — Med. роблю, виготовляю собі, велю приготувити, готовлю собі, δόρπον. — Pass. я є зроблений, виготовлений, зготовлений, споруджений, зладнаний, збудований, приготовлений, готовий; в 3. sg. рf.

plpf. aor. p. fut. 3. повстаю, стаю ся, я в ταμίης, ἀρητήρ, ποθή, νεῖκος; οἶον ἐτύχθη що стало ся, зайшло; мені дістає ся, судилось, призначено, μοῖρα; νόστος мені доводить ся вернути; τε-τυγμένος часто як adi. добре, майстерно, мудерно, по мистецки зроблений, гарно збудований, добре уряджений, впоряджений (B) ἀγρός, добре справлений; добре заосмотрений чим, в що, αἰθούρησι, або добре збудований з хоромами; νόος здоровий, не аби який (B); про-

τέφρη, ἡ (береге), (горячий) попіл.

τεχνάομαι, f. -ήσμαι, aor. 3. s. τεχνήσατο, opt. ήσαιτο, pt. σάμενος, штучно, майстерно, мистецко, вміло роблю, виготовляю, споруджаю, майструю, я дотешний до чого (B), виробляю; зручно, проворно видумую, вигадую, виконую.

τέχνη, ης, ἡ (τεκεῖν, τεύχω), штука, умілість, зручність; проворність, хитрість, хитрощі, зрада, підступ; средство, спосіб; plur. майстерні, мудерні, штучні, мистецкі роботи, діла.

τεχνήεις, εσσα, εν, pl. εντες, τεχνήσαι, майстерний, мудерний, штучний, мистецкий, дотешний до чого; adv. τεχνηέντως вміло, по мистецки, справно, ε 270.

τέφω, τέων, гл. τίς.

τέως, τῆος, і τεῖως (τεῖος), між-тим, тим часом, в той час, тоді; аж до того часу, до тої пори, доти, так довго (як), через якийсь час, спершу, (τέως 1. склад. х 348, о 231, π 370).

1. τῆ (τα), іrv. на! бери! возьми! ось маєш!; иноді з іrv.

2. τῆ, τῆ (dat. fem. від ε), adv. ту, там; туди; де, там де, куди; так, тим способом.

τῆδε, ту, там, туди, на тім місци; так, тим способом; гл. εδε.

τῆθος, εος, τό, εα, устриця.

Τηθύς, ύος, Тетида, донька Урана і Гаї, жінка Океана, мати Океанідів і річних богів ε 201.

τηκ-εδών, ύος, ἡ, ένι, знемога, сухота, винищенє, висиленє.

τήκ-ω, іrv. τῆκε, іpf. m. τήκετο, pf. τέτηκα, топлю, розтоплюю, розпускаю, θυμέν з'їдаю, гризу, вялю (B); med. і pf. intr. таю, потаваю (поталий сніг, B), розтоплюю ся; розпливаю ся; сохну, нидію, таву, чохну, вяну, марнію, миная ся, млію. Κατα-

τῆλε, adv. далеко, в далечині, з далека, в віддаленю, в далеких сторонах, в чужині; з gen. далеко від, φίλων.

τηλε-δάπλος, 3. далекий, чужий, з далекої землі, странник (B), сторонський чоловік.

τηλε-θάω, (θάλλω), pt. -ζοντες, θέωσα, -άουσα, -σαι, νευг. τηλεθάω, pl. ώοντα, цвигу, зеленію, розкішно росту, виростаю; pt. иноді: розкішний, рясний; в цвітї молодости, молодечий, παιδες; буйний χαιίτη.

τηλε-κλειός, έν, οἶο, і τηλεκλιός (κλύω, κλείω), έν, широко-славний, прославлений, преславний, славутий.

Τηλέ-μᾶχος, ου, οἶο, Тельмах, син Одиссея і Пенельопи, α 215 сл. Під проводом Атени (в подоби Ментора) шукає свого вітця, γ 1, δ 1, відтак помагає єму при убистві женихів, о 1, γ 92 и.; πεπνυμένος, ισόθεος.

Τηλεμος, Телем, син Еврима, віщун, ι 509.

Τηλέ-πυλος Λακιστρογόνη, Телепіль, місто Ляйстригонів х 82.

τηλε-φάνης, ές (φαήνηαι), з далека видний, τύμβοι, ω 83.

Τηλεφίδης, син Телефа, Еврипиль, λ 519.

τηλικός, 3. в такім віку, таких літ, так старий, так молодий, в тих літах, μένειν щоби, ρ 20.

τηλόθεν (τῆλε), adv. здалека, з далечини, ἔκειν.

τηλόθι (τῆλε), adv. далеко, в далечині, εἴναι; далеко від, πάτρης.

τηλόσε, adv. далеко, в далечину, в далеку сторону.

τηλοσιάντω, adv. дуже далеко, найдалше, η 322.

τηλοῦ, adv. далеко; з gen. далеко від, ἀλλή.

τηλόγετος, 3. (τῆλις, γέγραχα), в ніжнім віку, ніжний, молодий, ніжно люблений, δ 11; розніжений хлопець, N 470.

τήμος, adv. тоді, в тім часі, в той час, опісля, відтак, потім. *τήος*, гл. τέως.

τήπερ = ἡ περ, де, як; гл. 2. τῆ.

Τηρεΐη, Терей, гора в Мизії. *Τηθύγετον*, Тайтет, гора в Ляконії, на границі Мессенії, ζ 103.

τηθύσιος, 3. марний, даремний, безхосенний, дармий, марно, даремне, δδός.

τίεσχον, ipf. it. від τίω.

τίη, τί ἤ, (τί ἤ) = τί, для чого-ж, чому, на що-ж, за що-ж (Б), задля чого?

τίθαιβώσσω, гнізджу ся, буду ся, υ 106.

τίθημι, 2. s. -τησθα, 3. s. -τησι, 3. pl. τιθεῖσι, inf. τιθήμεναι, ipf. 3. s. (ἐ)τίθει, 3. pl. τίθεσαν, f. θήσω, inf. -θέμεναι, aor. ἔθηκα, ἔθηχ' (ἔθηχε), ἔθηκα, i ἔθεσαν, θέσαν, conip. θέω, ης, η, i θήης, η, θέωμεν, θείμεν, opt. θέιην, 1. pl. θείμεν, 3. pl. θεῖεν, ipv. θέε, inf. θεῖναι, θέμεν(αι), pt. θεῖσα, θέντες, med. prs. ipv. τίθεσθ(ε), pt. τιθήμενον, f. θή-

σασμαι, aor. 3. s. θήκατο, aor. 2. ἐθέμην, ἔθετο, θέτο, (ἐ)θεσθε, ἔθεντο, opt. θεῖτο, ipv. θέε, θέσθω, θέσθ(ε), inf. θέσθαι, pt. θέμενος, від *τιθέω*, 3. s. τιθεῖ, ipf. (ἐ)τίθει, кладу, складаю, ставлю, поставляю, посаджую; всаджую, вкладаю, накладаю, закладаю, κωνέην; кидаю, мечу ἐν πυρί; даю, віддаю, подаю, піддаю, ἐν χεῖρεσσι віддаю, передаю в руки; μένος τιμ даю, наділяю відвагою, вселяю (Б) відвагу, так νόον; ὑπόβρυχα держу (під водою); τι ἐν, ἐπί, ἐνὶ φρεσὶ кладу на серце, подаю до серця, подаю, піддаю гадку; ἔριν счинаю, поселяю (Б); назначаю, установляю, уряджую, ставлю, постановляю, визначаю, даю, призначаю ἀεθλα, τέρματα, ἔνομα; даю, подаю, наділяю, зволлю (Зеве); заводжу, установляю, заключаю, φιλότητα; ἐν ὠμῷ γήραϊ прискорюю старість; поставляю, жертвую, посв'ячую, ἀγάλματα; складаю, похороняю, погребую ὀστέα; роблю, виготовляю, з'ображаю, Σ 541, 550, 561; спричиняю, счинаю, заводжу, нароблюю, ὀρυμαγδόν; — αὔπνον спати не даю, зі сну вибиваю; роблю, чиню, τινὰ μεῖζονα εἰσιδέειν, γυῖα ἐλαφρά; ἀφνειόν даю богатства; заподію, причиняю; εὖως ἐτάροισιν готовлю, приношу, даю ратунок, спасеня, рату, спасаю; счинаю, заводжу (Ρ) ἔργα; отвираю, роблю κέλευτον; σκέδασιν розганяю; готовлю, зеилаю, накою (С), ἀλγεα; роблю кого чим, вибираю, поставляю, установляю, ἱέρεια; ἀλογον віддаю за жінку; σῦν, λίθον переменяю, заміняю, обертаю (Б) у, в; τινὰ πηρόν поражаю сліпотою, осліпляю. Med. як act. з знач. відносн., собі, для себе: кладу, ставляю, посаджую, зношу (Ρ) ἐς δίσρον; ἀρ

κολεῶ встroomлю; кладу собі, вкладаю, закидую, вдягаю, ἐν-
τα; роблю собі, для себе; τι ἐν
φρεσί кладу собі на серце, беру
до серця, розважаю, роздумую
в душі, думаю об чім, мені
приходить на гадку; κόνον τι
маю гнів, серджу ся на кого;
αἰδῶ ἐν στήθεσσι маю, беру до сер-
ця; δαῖτα, δόρπον приготавляю,
приладжую, справляю собі; εὖ
т. ἀσπίδα маю готовий, наставляю;
δῶμα, οἰκία ставлю, будую собі;
αὐλιν стаю табором, розкладаю
табор; ἀγορήν збираю, скликаю;
μάχην починаю; τινά γυναῖκα маю
за жінку; роблю, чиню, θυμὸν
ἀγριον стаю твердосердний, жор-
стокий, маю серце тверде, жор-
стоке; ἐλέγχεα ταῦτα вважаю гань-
бою. Ἄμφι-, ἀνα-, ἀπο-, ἐκ-, ἐν-,
ἐπι-, κατα-, μετα-, παρα-, περι-, προ-,
προσ-, ὑπο-.

τῆ-θή-νη, ης, ἡ (θήσαι), мамка,
пістунка, нянька, Διονύσοιο.

τίθηθα, τίθησι, гл. τίθημι.

Τιθωνός, οἴο, Титон, син Ля-
омедонта, що єго богиня Еос
пірвала ε 1, Λ 1, Υ 237.

τίκω (τεκ, τεχο), іpf. ἐτίκτων,
τίκτε, f. τέξεις, аог. 2. ἔτεκον, τέ-
κον, соnі. -ης, -ωσι, opt. -οιεν, іnf.
τεκέειν, аог. 2. m. τέκετο, -όμεθα,
іnf. -έσθαι, f. τέξεσθαι, роджу, на
світ приводжу, παῖδα, ὑπό τι
від; плоджу, маю сина; про-
вівці: котять ся, плодять ся;
всідаю, вигріваю (птахи).

τίλλω, іpf. τίλλε, med. τίλλέσθην,
-οντο, рву, вириваю, шарпаю,
скублю; розриваю, роздираю;
med. собі; τίλλεσθαί τινα опла-
кувати вириваючи собі волосє.

τιμ-άω, ᾶ, ὦσι, іrv. τίμα, іpf.
3. s. ἐτίμα, f. τιμήσουσι, аог. 2. s.
τίμησας, соnі. -ης, -ομεν, opt. -εις,
іrv. τίμησον, іnf. -ῆσαι, pt. ἦσας;
med. f. -ῆσεσθε, аог. ἐτιμήσασθε(ε),

τιμήσαντο, pf. p. τετίμηται, ἡμεσθα,
іnf. -ῆσθαι, поважаю, почитаю,
честь віддаю, ціню, шаную, вва-
жаю (Р), споважаю, почот вчи-
няю (В), оцінюю, вдовольняю.
Pss. мене поважують, честь від-
дають, відзначають, τιμὴ чим,
маю поважанє, повагу; τιμὸς ме-
не вважують гідним чоґо.

τι-μή, ης, ἡ, власт. оцінка, ці-
на, проте: винагорода, відплата,
окуп (Р), месть ξ 70; кара, пе-
ня; τιμὴν ἀγειν дати винагороду;
честь, почот, поважанє, почесть,
шаноба, достоїнство, повага.

τιμή-εις, стягн. τιμῆς, асс. τι-
μῆντα, соmp. τιμῆστερος, sup.
τιμῆστατος, поважаний, почи-
таний, що у почоті буває (В),
в чести, почесний δῶρον, дорогий,
дорогоцінний, цінний, χρυσός, δῶ-
ρον.

τί-μος, 3. поважаний, почи-
таний x 38.

τίνασσω, іpf. (ἐ)τίνασσε, аог.
ἐτίναξε, med. 3. du. τιναζάσθην,
аог. p. 3. pl. ἐτίναχθεν, тряєу, по-
тряєаю, колихаю, хитаю, махаю,
вимахаю, δοῦρε, ἔγχεος, ἀγίδα; по-
рушаю, мечу, кидаю, випускаю;
вивертаю, перевертаю θρόνον;
ἐκνοῦ тягну, потягаю за; розки-
дую, розбиваю, розсипаю, роз-
мітую, розвіваю, ἡῶν θυμῶνα;
πῆλῃξ τίνασσετο хитав ся. — Med.
махаю, бю, вдаряю, πτερὰ. Διά, ἐκ.

τί-νῶμαι, υται, υσθον, υνται, pt.
ύμενος, караю, велю спокутувати,
відплачую за що, мщу ся за,
λώβην. Ἄπο-.

τί-νω, f. τίσω, аог. 3. pl. ἐτίσαν,
opt. 3. pl. τίσειαν, іnf. τίσαι, f. m.
σομαι, аог. (ἐ)τίσατο, opt. 3. pl.
τίσαιατο, терплю за що, покуютоу,
плачу (пеню), заплачую, спла-
чую, відплачую, τιμὴν, θωήν, ποι-
νήν, за ὕβριν, φόνον, δάχρυα; γνωτῶν

за; κράτι головою накладаю; винагороджую, плачу за що, εὐαγγέλιον, ζώαρια. — Med. кажу собі заплатити, караю, мщу ся, відомщую, τινά кого, на ким, τι що, за що, τινά тинос або τινά ти на ким (кого) за що: φόνον, βίην, λώβην тинός, τινά κακότητος за, υπερβασίης; ἐτίσατο ἔργον Νηλῆα шмстив ся на Н. за. Ἀπο-.

τίπτε, τίφθ' = τί ποτε, чомуж, чогож, длячогож, на що, пощож? щож то, що отее?

Τίρυνς, ὑψος (turris), Тиринт, старе місто в Арголіді, τευχισσα.

1. *τίς, τί* (quis, quid), pron. interr., gen. τέος, τεῦ, acc. τινά, pl. τίνες, gen. τέων, (1. скл. ξ 119, ν 200), хто, що, котрий, який, що за оден? — *τί* як, до чого, чого, на що, длячого, чому?; ἐς τί як довго; τί μοι ἔριδος що мені із, що мене обходить.

2. *τίς, τί*, pron. indef. енкл., gen. τευ, τεο, dat. τινί, τεω, τω, acc. τινά, τί, du. τινέ, pl. τινάς, neutr. ἄσσα, хтось, котрийсь, оден, якийсь, деякий, неоден, дехто, сей або той, ὅδε δέ τις εἶπασκε; кождий α 302, τ 265, в 382 П 209, Р 227 и. — 3 adi. підносить їх значінь: дещо, денещо, досить, зовсім, дуже ὡς τις θαρσαλέος, τις μέγας; ти щось, дещо, трохи, подекуди, почасти, в деякім згляді, часом, може; οὐδέ τι і зовсім не; οὐτε τι λίην ані так дуже.

τί-σις, ιος, ή (τίω), винагорода, відплата, кара, пеня, месть, Ἀτρείδαο за А.

τίταινω, (τανίω, τείνω), ipf. ἐτίταινε, pt. aor. τιτήνατο, med. opt. οίτο, ipf. (ε)τιταινέτο, pt. όμενος, на-тягаю, напинаю, τόξω; витягаю, простягаю, обіймаю, χεῖρε; роз-тягаю, простираю, розкладаю, ставлю, заставляю τράπεζαν; τά-λαντα піднимаю, підношу до го-

ри; тягну ἄρμα, ἄροτρον. — Med. собі натягаю, напинаю, τόξα ἐπί τινι свій лук проти когось, при-ціляюся з лука на кого (Р); витягаю ся (в бігу, при тяжкій праці), біжу витягнений; πτερύ-γεσσιν простягаю крила.

Τιῶνος, οιο, Титан, місце в Тессалії В 735.

Τιῶροῖος, Титарезій, ріка в Тессалії, пізн. Европ В 751, т. Saranto Poros.

Τιτῆνες, οί, Титани, сини Ура-на і Гаї, з роду богів, при по-мочи Кроноса скинули Урана і заволоділи небом, але відтак Кронос скинув їх до Тартару; ὑποταρτάριοι Ξ 279, Οὐρανίωνες Ε 898.

τίτος, 3. відомщений, пімщен-ний; τίτ᾽ ἔργα відплата, месть Ω 213; пор. ἄντιτος.

τι-τρώσχω, гл. τρώω.

Τιτῶς, Титій, син Гаї, що ему в Аді коршуни рвали печінки за те, що обидив Лятому, λ 566.

τιτύσκειμαι (τυχ-εῖν), ipf. τιτύ-σκετο, приладжую, приготавляю, счиняю, πῦρ; запрягаю ἵππους ὑπ' ὄχεσσι до воза; стараю ся, зма-гаю ся, намагаю ся, наміряю, загадую; φρεσὶ роздумую, розга-дую, розважаю; τιτυσκόμεναι φρεσὶ νῆας що гадкою, т. е. самі ли-нуть, прямують; повертаю (клю-чем), гл. ἄντα; мірю, цілю, влу-чаю, віціляю, беру на мегу (Б), примірююся.

τίφθ' = τίπτε, длячого?

τίω, inf. τιέμεν, ipf. ἔτιε, τίον, ες, τίε, τίε, it. τίεσκον, τίεσκειν, f. τίσω, aor. ἔτισε, conі. τίσωσι, ipv. τίσον, prs. p. τίεται, opt. τιόμην, ipf. τίετο, it. τίεσκετο, pt. pf. τετι-μένος, ціню, оцінюю, вважаю (гл. 3. κάρ), поважаю, почитаю, ша-ную, честь віддаю, відзначаю; τετιμένος загалньо поважаний,

почитаний, що у всіх є в почоті (Б); (ї в prs. і ipf.).

τλήμων, ον (τλήναι), що терпів, терпеливий; постійний, видержалий, витревалий, θυμός, Ὀδυσσεύς; зухвалий, буйний.

τλήναι (τλα, τελ, tuli), f. τλήσομαι, aog. 2. ἔτλην, 3. s. τλήῃ, pl. τλήμεν, ἔτλητε, 3. pl. ἔτλαν, opt. τλάιην, 3. plur. τλάιεν, ipv. τλήθι, τλήτω, τλήτε, aog. 1. s. 2. ἐτάλασσε, conі. ταλάσσης, pf. (знач. prs.) τέτληκα, 1. pl. τέτλαμεν, opt. 3. s. τετλάη, ipv. τέτλαθι, -άτω, inf. τετλάμεν(αι), pl. τετλήωσ, ὅτος, fem. ηυία, терплю, мені важко, зношу, переносу, перебуваю, видержую, витреваю, витерплю; устоюю, видержую τινά; предприймаю, заходжу ся, підоймаю ся чого, відважую ся, μυχέσασθαι, насьміляю ся (С), осьміляю ся О 164, N 829 P 166; можу, здужаю, успію, маю силу, здолію (Б), здобуваю ся на що, переносу, перемагаю себе, на собі, з inf.; pt. pf. постійний, видержалий, витревалий, терпеливий. Ἄνα-, ἐπι-.

Τληπόλεμος, Тлеполем, а) син Геракла і Астнохи, его убив Сарпедон E 659; б) син Дамастора, Лікієць, его убив Патроклъ.

τλητός, 3. (τλήναι), видержалий, витревалий, терпеливий, постійний, статочний.

τμήω (τέμνω), краю, розлучаю, aog. p. 3. pl. τμήεν, розділили ся, розлучили ся, розійшли ся, кинулись в розтіч. Ἄπο-, δια-.

τμήδην, adv. протинаючи, дроснувши, зранивши H 262.

Τμόλος, Тмоль, гора в Лідії коло Сардів, B 866 Y 385.

τό, neutr. до ἐ, проте, задля того, Γ 176 M 9, φ 332, H 239; *τόδε* ἰκάνω, сюди.

τόθι, adv. там, с 239.

1. *τοί*, nom. pl. masc. зам. οί, гл. ἐ, ἦ, τό.

2. *τοί*, зам. σοί, гл. σύ.

3. *τοί*, енкл. справді, дійсно, вір мені, а вжеже, певно; однак, прецінь, отже, проте.

τοιγάρο, отже, проте, задля того, після того, тому то.

τοῖν, τοῖο, гл. ἐ.

τοῖος, 3. talis, такий; з inf. спосібний, в силі, що може, здалий, годящий; з adi. так, так зовсім, так дуже, μέγα τοῖον так дуже велике; *τοῖον*, neutr. adv. так, так дуже, так зовсім.

τοιόσ-δε, οὔδε, ἦδε, ἄде, такий (там, ту), *δέμας* що до, на, з огляду на; neutr. adv. *τοιόνδε*, так, так дуже, так сильно.

τοιούτος, -αύτη, -οὔτου, -οὔτο, -οὔτον, -οὔτοι, -οὔτων, -αὔτα, такий.

τοιῶσ-δε(σ)ι, гл. ἔδε.

τοιχος, ου, ἐ, стіна, мур; беріг, бік, νηός.

τοκ-ᾶς, ἄδος, (τεκεῖν), σύες τεκᾶδες, розплідні безроги, поросні, супоросі.

τοκ-εὺς, ἦρος, du. τεκῆς, ἐ, родич, отець; pl. τεκῆες, -ήων, -έων, εὔσι, ἦας, родичі, родителі (Б).

τόκ-ος, οιο, ἐ (τεκεῖν), рід, порід, родини, роди, родженє; потомство, покоління, накоренок, рід, сплід (Р), молоде, діти.

тол-μάω, (τόλμη, τλήναι), ipf. ἐτόλμας, τόλμων, f. τολμήσω, aog. τολμήσαν, терплю, зношу, переносу, видержую, u 20, ω 162; хочу ω 261; стараю ся, змагаю, запопадаю около чого, осьміляю ся, рішаю ся, поважую ся, підіймаю ся, відважую ся, ті на що, маю відвагу, набираюсь відваги (Б), звич. з inf. i 332, θ 424 и. πόλεμον.

τολμή-εις, ἦεντι (τόλμη), терпеливий, постійний, статочний,

видержалий, витревалий, сьмілий, відважний, сьміливий, θυμός.

τολύπ-εύω (τολύπη κлубок), аог. *τολύπευσα*, вигадую, готовлю, видумую, витворяю (В), δόλους; підоймаю, зношу, перебуваю, довершую, докінчую, доконую, звершаю, з трудом покінчую, видержую, перебуваю, πόλεμον.

τομή, ή (τέμνω), різ, проріз; пень дерева, оземок (Κ) Α 235.

τοξ-άζομαι, εж, f. *τοξάζομαι*, opt. 3. pl. *-οίατο*, opt. аог. 3. s. *-άσασατο*, стріляю з лука, *τινός* до кого, в кого.

τοξ-εντής, έ, лучник, стрілець.

τοξ-εύω, ειν, стріляю або пускаю стрілу (з лука) Φ 850; гл. *τοξάζομαι*.

τόξον, ου, τό, (τιτύσκομαι), лук; також plur. про оден лук; стріляне з лука, штука стріляти з л. В 718 Μ 350; *περὶ τόξων* в стріляню; лук і стріли, стріли O 769.

τοξ-οοῦνη, ή, штука стріляти з лука, стріляне з лука, Ν 314.

τοξ-ότης, лише voc. τᾶ, лучник Α 385.

τοξο-φόρος, ον (φέρω), що носить лук, узброєний луком, лучник, стрілець, стрілкиня, "Αρτεμις Φ 483.

τοπρίν, гл. *πρίν*.

τοπρόθεν, гл. *πρόσθεν*.

τοπρώτιον, гл. *πρώτων*.

τορ-έω (τείρω), аог. 2. *ἔτορε*, пробиваю, проколюю, пронизую, протинаю, продіраваю, Α 236. "Αυτι-.

τορνόω (τόρνος), аог. m. 3. pl. *-όσαντο*, conі. *-ώσεται*, заокруглюю, роблю круглим, закладаю в круг, зазначаю або відзначаю довкруги; med. собі, *ἔδαφος νηός*.

τοσ(σ)άκι, *-άχι*, adv. стільки разів, так часто.

τόσ(σ)ος, 3. такий, так великий, так дужий, так багато, так численний, так далекий, так довгий, так сильний, стільки; *τόσ(σ)ον*, *τόσσα*, adv. neutr. стільки, так багато, так дуже, так сильно, так далеко, саме так; *ἄλλο τόσον* впрочім або майже зовсім, зовсім; *λίγην τόσον* так дуже.

τοσ(σ)όσδε, 3. = *τόσος*.

τοσ(σ)-οὔτιος, οὔτο(ν), такий, так великий, так багато, стільки; *καί σε τοσοῦτον ἔθρηκα* і тебе таким я виростив (Р), виховав; п. adv. *τοσ(σ)οὔτο(ν)*, так дуже, так далеко, стільки.

τότε, adv. тоді, в той час, відтак, потім, опісля; *οἱ τότε* тоді жиючі, тодішні, сучасні, за того часу (Р).

τοτέ, енкл. колісь, колинибудь, инколи, раз, часом, деколи, иноді; *τοτέ μέν* — *τοτέ δέ* то — то, раз — другий раз, раз — відтак знов.

τοῦ, gen. від *έ*, або від *ός*, або від *τίς*.

του, енкл. gen. від *τίς*.

τοῦνεκα = *τοῦ ἔνεκα*, задля того, ізза того, тому, проте, за се.

τοῦνομα = *τὸ ὄνομα*.

τόφρα, adv. так довго, доти, до тої пори, міжтим, тимчасом, тоді якраз, поки, через (в, за) той час, коли; так довго аж, аж до того часу.

τράγος, έ, козел, цап, ι 239.

τρά-πεζα, ης, ή, стіл; *ξενίη*, *ξισταή*, *ἐύξοος*.

τρα-πεζεύς, pl. *ῆες*, *κύνες*, століві, комнатні, домові пси.

τραλειόμεν, conі. аог. 2. р. гл. *τέρπω*.

τραλέω, *έουσι* (τρέπω), витискаю, толочу, душу (В), η 125.

τραφόμεν, *τράφεν*, гл. *τρέφω*.

τράφερός, (τρέφω), зсїлий, підстояний, твердий; **τραφερή** як subst. тверда земля, суша, сучоділ, цілина.

τρεῖς, τρία (tres), три.

τρέμω (tremo) ipf. ἔτρεμε, τρέμε, -ου, тремчу, дрожу, трясу ся. Ἄμφι-, ὑπό.

τρέπω (torqueo), ipv. τρέπε, ipf. τρέπε(ν), aog. ἔτρεψα, τρέψα, pt. aog. m. τρεψάμενοι, aog. 2. ἔτραπον, τράπον, m. -όμην, pt. pf. p. τετραμμένος, ipv. m. τετράφθω, plpf. 3. s. τέτραπτο, 3. pl. τετράφθ', inf. aog. p. τετραφθῆναι, кручу, обертаю, повертаю, правлю, поворочую, відвертаю, звертаю, відводжу (P) βέλος ἄλλῃ; проводжу εἰς εὐνήν; гоню μῆλα, звертаю θυμόν; проганяю O 262; завертаю Θ 399; не допускаю, здержую Δ 381, замагаю (P) Θ 451; відвертаю, νόον увагу; змінюю, перемінюю, відмінюю, φρένας. Med. обертаю ся, звертаю ся, згинаю ся, вигинаю ся ἀίχμη; ἐπὶ ἔργα беру ся до роботи; змінюю ся, перемінюю ся, міню ся, блідну, νόσος, φρήν, χρώς; повертаю, обертаю ся, навістаю, перебуваю, об'їзджую (B) ἀν' Ἑλλάδα; πάλιν тр. τινός відвертаю ся від когось; ἐκάς τινος обертаю ся, перебуваю; бажаю, νέεσθαι.

Ἄνα-, ἀπο-, ἐν-, ἐπι-, παρα-, περι-, προσ. **τρέφω**, ipf. ἔτρεφον, τρέφον, aog. (ἔ)θρέψα, aog. 2. ἔτρεφον, du. ἔτραφέτην, inf. τραπεμέναι, aog. m. opt. 2. s. τρέψαιο, pf. τέτρεφε, aog. 2. p. τρέψη, 3. pl. (ἔ)τρέψεν, кормлю, плекаю, пасу, живлю, доглядаю, пікляю ся, дозираю, ходжу коло чого, стараю ся о що, виховую, годую, рощу (зростила, C) Α 414; винавчу (B), ховаю, держу κύνας; видаю, плоджу (земля); ἀλοιστήν даю, подаю, вичворюю, сиричняю. Med. собі, для себе; роблю зсїлим, під-

стояним, загущаю, закисляю (B), γάλα. — Intr. act. pf. aog. 2. i pass. зсїдаю ся, осїдаю ся, насїдаю, ἀλμη; росту, виростаю, підрастаю, зростаю, виховую ся, ховаю ся.

τρέχω, aog. it. θρέξασκον, aog. 2. (ἔ)θράμε, 2. du. -έτην, pf. δέδρομα (знач. pgs.), біжу, лечу, гоню, спішу, кидаю ся, кручу ся, верчу ся (свердел). Ἄνα-, δια-, ἐν-, ἐπι-, παρα-, περι-, συν-, ὑπο-.

τρέω, τρεῖ, -εῖτε, ipv. τρέε, aog. ἔτρεσε, τρέσσαν (terror), утікаю, кидаюсь в розтіч, ἀλλυδὶς ἄλλῃ, ἐφ' ἐμίλου; утікаю зі страху; дрожу, тремчу, трясу ся. бою ся, лякаю ся, P 332 Α 554 P 663. Δια-, παρα-, περι-, ὑπο-.

τρέφων, ὠνος (τρέω), боязливий, полохливий, трусливий.

τρητός (τιτράω), 3. проверчений, продіравлений, діравий, λίθος; пробитий, дірчатий, (про ліжка дірчаті, щоби пояси або ремені поперетягати).

Τρηγίς, ἴνος, Трахін, місто в Тессалії В 682.

Τρηγος, Τρηξ, Айтолівець, вго убив Гектор Е 706.

τρηχός, εἶα, ὄ, хрповатий, рапчатий, нерівний, каменистий, що сторчить скалами, шерехатий, шереховатий, урвистий, крутий, ἀκτή, ἀταρπός, λίθος.

τρήαινα, ἡ (τρεῖς), тризубець.

τρήβω (tero), inf. -έμεναι, inf. aog. τρήσαι, тру, розтираю, молочу, вимолочую, κρή; тисну долів, затискаю, заганяю μυχλὸν ἐν ὀφθαλμῷ; ослаблюю, обезсиляю, знесиляю, томлю, мучу. Ἄπο-, δια-.

τρι-γλήννος, ον (γλήνη зїнця), з трома перлами, жемчугами, камінцями, ἔριματα.

τρι-γλώχιν, ἴνος (γλῶσσα), тризубий, трикінчастий, триковечний.

τρί-ετες (ἔτος), neutr. як adv. (через) три роки, третій рік.

τρίζω (strideo), pt. pf. зі знач. prs. τετρηγῶτας, -γυῖα, -αι, plpf. 3. s. τετρίγαι, цвїркаю, цвїрінкаю, цвїркочу, чиргикаю, пищу; чиркаю, скригочу, скриплю, си-чу, трищу (крижі).

τρήκοντα, triginta, трийцять.

три-ηκόσιοι, 3. trecenti, триста.

Τρίκ(η)η, Трика, місто в Тес-салії В 729, Δ 202.

τρί-λλιστος, ον (λίσσομαι), тричі, або дуже (по)жаданий, бажаний, благаний, νόξ Θ 488.

τρί-πλαξ, ἄκος (πλέκω), потрійний, троякий, в троє, ἀντιξ Σ 480.

τρί-πλῆ, adv. в троє, потрійно, трояко Α 128.

τρί-πολος, ον (πολέω), три рази, тричі ораний, переораний, обер-нений, νεῖος.

τρί-πος, τρίπους, ἑ, -ποδος, οδι, δα, pl. δες, δων, триніжок, три-ножник (Б), триніжка (Р), триніжний котел.

τρί-πτύχος, ον (πτύξ), з трох верстов (бляшаних), потрійний, τρυφάλεια Α 353.

τρίς, ter, тричі, три рази.

τρίς-και-δέκα, тринайцять.

τρίς-και-δέκατος, 3. тринайця-тний.

τρίς μάκαρ, тричі, дуже щасливий, блажений.

τρί-στοιχί, adv. в три ряди, трома рядами, Κ 473.

τρί-στοιχος, ον, в трох рядах, в три ряди μ 91.

τρίς-χίλιοι, 3. три тисячі, Υ 221.

τρίηατος, зам. τρίτος, третій.

Τρίτο-γένεια (з моря, або з води зроджена), Тритоґенія, (прізви. Атени від потоку Тритона, на полуд. від копейського озера).

τρί-τος, 3. третій; τὸ τρίτον, третій раз, в трете.

τρίχᾶ, adv. трояко, потрійно, на три часті, відділи; βουλή тро-яка; τρίχᾶ νυκτός ἦν була трета часть ночі, (трегі півні).

τρίχ-άικες Δωριέες (οἶκος, vicus), на три часті (коліна, Б) або племена поділені, τ 177.

τρίχες, αἰ, pl. від τρίξ.

τρίχθᾶ adv. (τρίχᾶ), потрійно, трояко, в троє, на три часті, в трох відділах, частях.

Τροϊζήν, ἦνος, Тройцен, місто в Арґолїді над саронським за-ливом В 561.

Τροϊζηνος, Тройцен, син Ке-аса, отець Евфема В 847.

Τροίη, Троя, а) край в м. Азії з гол. містом Τλιος, α 62, В 162 и.; б) головне місто того краю, впрочім Τλιος, λ 510, Α 129.

Τροίη-θεν, з Трої, спід Тр.

Τροίην-δε, до Трої, в Трою.

τρομέω, -έεις, ipf. ἐτρόμεον, opt. 3. pl. τρομεοῖατο, inf. ἐεσθαι, ipf. τρομέοντο, дрожу, тремчу, трепечу, здригну, трясу ся, φρένα в серцю, серце дрожить у кого; бою ся, лякаю ся, страхаю ся, τινά, τί; мене страх переймає. Ἄμφι-, ὕπο-.

τρόμος, ἑ (τρέμω), дрощ, дри-гота, дрижка, здриги, страх; тр. ἔλλαβε γυῖα затрясли ся ноги зі страху, тіло страхом затрем-тіло (Р); πάντας острах взяв (Б) усіх σ 88, Γ 34, Θ 452; тревога, трепет, ляк, острах ω 49, Ζ 137.

τροπέω (torqueo), ipf. τρέπεον, обертаю, наvertsаю, ὄχρα, Σ 224. Περσ-, περι-.

τροπή, (τρόπος), ἡ, оборот, зво-рот, ἡελίος захід, σ 404.

τρόπις, ιος, ἡ (τρόπος), спідне бервено, або трам корабля, киль, днище човна (Б).

τρόπος (τρέπω), ἑ, ремінь, пе-тля (Б), δερμάτινος δ 782, θ 53.

τροφέω, ipf. m. τροφέντο, набираю, збираю, підбуваю, κύματα піднимають ся, γ 290.

τρόφις, τρόφι (τρέφω), gen. ιος, власт. викормлений; сильний, величезний, κύμα Λ 307.

τροφάεις, εσσα, εν. (τροφή), сильний, великий, величезний.

τροφός (τρέφω), οὔ, ή, кормителька, пістунка, мамка, нянька.

τροχάω, pt. τροχώντα, ο 451, заєдно, раз-в-раз біжу, вибігаю, θύραξ на улицю.

τροχός (τρέχω), οὔ, έ, бігун, колесо; кружок, кружало, гончарський кружок (колесо).

τροχάω (τρογγή), 3. pl. -όωσι, орт. τρογγόων, збираю, зриваю (виноград, овочі), ἀλώην в саді-винограді (Б).

τρούζω, гуторю, туркочу, торочу, цокочу, лопочу, докучаю.

τρούπανον (τροπάω), τό, свердел, сверло, ι 385.

τρούπᾶω (τρούπη, τείρω), орт. 3. sg. τрупῶ, верчу, проверчую, δέ-ру ι 384.

τρούφαλεια, ης, ή (τρώω, φαλος), шелом, шипак (Б), ἀλώπις, τρίπτυχος.

τρούφος, τό (θρούπτω), обломок, кусень, часть, відломок, δ 508.

τρούχω, f. pt. τρούχοντα, ps. τρουχώμεθα, pt. -ομενος, нищу, винищую, псую, збавляю, руйную, проїдаю, прожираю, σλχον; мучу, гризу, навкучаю, доскірляю; τρούχεσθαι λιμῶ морити себе голодом; τρούχοντα έ αὐτόν щоби себе самого не втрачав, щоби не втрачав ся; τρουχόμενος пер хоч над тобою знущають ся; Κατα.

Τροφάδες, Троянки, Ζ 442.

τρώω, гризу, їм, паєу (ся), спасаю, ἀγρωστιν, ζ 90.

Τρωιάς, άδος, ή, Троянка; трояньський, υ 263.

Τρωικός, 3. трояньський, παδίων.
Τρωΐλος, Троїль, син Пріяма і Гекаби Ω 257.

Τρώιος, 3. Троса, Тросовий, ήπποι; трояньський, δούρατα; fem. також **Τρωιάς**, άδος, λής; γυναίκες, Троянки.

τρώκ-της, ό (τρώγω), дурисьвіт, шалвір (У), архимник, крутій, мошонник, мантач, мантий, ошуканець, кругар.

Τρώος, 3. Тросовий, Троса, ήπποι; трояньський, Троян, στίχες, ήπποι, κύνες; subst. Троянець, -янка. Також Τρώος.

τροπᾶω (τρέπω), pt. -όωσα, ipf. it. τρωπάσκετο, ipv. m. -άσθε, inf. -άσθαι, ipf. τρωπῶντο, кручу, обертаю; перемінюю, зміню φωνήν.

Med. обертаю ся, звертаю ся, подаю ся взад, відступаю, відвертаю ся (назад), φαβόνδε пущаю ся, кидаю ся утікати, πρὸς πόλιν пущаю ся. Ἀπο-, παρα-

Τρώς, ώς, а) син Ерихтонія і Астиохи, внук Дардана, отець Гльоса, Ассарака і Ганімеда від Калірої, Υ 230 сл., кор. Фригійців, після него названа Троя; б) син Алястора Υ 463; в) pl. Τρώες, Τρώων, Τρωσί, Τρώεσσι, Троянці, мешканці Трої; ціле війско, що виступило проти Греків.

τρωτός, 3. (adi. verb. від τρώω), зраний, вразливий, що може бути ранений, що можна зранити Ф 568.

τροχάω, (τρέχω), ipf. τρούχων, біжу, спішу, лечу, гоню.

τρώω, τρώει, conі. aor. τρώσης, ητε, inf. f. τρώσεσθαι, раню, калічу, поражаю; εθι τρώσεσθαι δίο (sc. ήππης) бою ся, щоби там не поразили їх, не поранили; одурюю, задурюю, завертаю голу, σίνος.

τυγχάνω, (τυχ, τεχεῖν, techo), ірф. *τύγχανε*, f. 2. s. τεύξῃ, іnf. εσθαι, аог. 2. ἐτύχες, τύχε, сопi. τύχωμι, -χης, τύχῃσι, аог. (ἐ)τύχῃσα, рf. τετύχηκα, рf. -κώς, влучаю, вціляю, вдаряю, тинός, ти, Μύδωνα ἀρχῶνα в лікоть, κατὰ ὄμιον, κ. ζωστήρα; δῶκε τυχέσας стрітвнись; τύχε ἀμάτοιο понав на пісок; осягаю, дістаю, находжу, достаю, достигаю, діжду ся, одержую, помпής, φιλόστητος гостини; маю щасте, οὐκ ἐτύχῃσεν ἐλίξας нещасливо завернув; ὅς κε τύχη як кому судилось; я в случайно μάλα σχεδόν; так μὴ σύγε κείθι τύχης; з рarf. same, якраз: τύχῃσε βαλῶν; τύχῃσε ἐρχομένη νηὺς same тоді виходив; οὐνεκά μοι τύχε повело ся, пощастило ся; καί μοι μάλα τύγχανε πάντα і мені дісталась дуже велика добыча, всего доволі; φόνον τεύξεσθαι досягне (тебе); τετύχηκα, я в, став (ся); πρῶν, πέτρῃ τετύχηκε простирає ся, протягає ся. Парх-.

Τυδείδης, ας, εω, син Тидея, Диомед, Ξ 380.

Τυδεύς, ἦρος, έος, асс. -ῆ, Тидей, син кор. Ойнея в Калідоні в Аїтолії, отець Диомеда; коли убив стрія Алькатоя, утік до Αργоу, погиб під Тебами Δ 372.

τυκ-τός, 3. (τεύω), добре зроблений, зладжений, κρήνη; добре вбитий, вимоцнений, δάπεδον; κακόν злочасне лихо, зл. лиходій.

τύμβος (tumulus), έ, могила, курган, горбок; ἀνδρόκιμητος, ὕψηλος.

τυμβο-χοέω, ἦραι (χέω), наспаю, уснаю могилу, курган, Ф 323.

τομβο-χόη, ης, ἦ, насипане могили, кургана, насипати м., могила, курган, Ф 323.

Τυνδάρεος, εως, εω, Тиндар, син Перієра і Батеї, муж Леди;

его діти: Клітаймнестра, Кастор і Полідевк, Гелна (від Зевса), λ 299 сл.

τύνη = σύ, ти.

τύπ-ή, ἦ, удар, парун, стусан.

τύπτω, ірф. τύπτε, аог. τύψε, рf. р. τετυμμένος, аог. 2. р. ἐτύπην, бую, вдаряю, поражаю, рубаю, перебиваю, січу, тну, пхну, колю, влучаю, вціляю, раню τινὰ γαστήρῳ, ἄσρι, δουρί, τινὰ λακμόν в горло, κατὰ γαστέρα в живіт; τὸν ἄχος κατὰ φρένα τύψε βαθείαν біль глибоко вразив его душу; ἔλλαξ ὄσο' ἐτύπη скільки одержав ран; ἀλα ἐρετροῖς бую, вдаряю веслами, гребу; χθόνα μετώπῳ бую головою об землю; ἔγχευ πόδεςσι вступая в сліди; λαίλαπι (νέφεα) пру, напіраю, вдаряю; про-.

τύρός, οὔ, έ, сыр, аґґеіος.

Τυρώ, οὔς, Тирона, донька Сальмоней і Алькідики, жінка Крегея, мати Пелія і Нелея (від Ποσειδῶνα), β 120, λ 235 сл.

τυτθός, ὄν, малий, молодий; τυτθὰ διατμήξει, χέσσει в дрібні кусні, в скіпки (Б); adv. п. τυτθόν, мало, дещо, трохи; тихо εθέρησθαι; ледво, з трудом.

τυφλός, 3. сліпий, невидючий, темний, Z 139.

Τυφωεύς, έος (τύφω), Тифоей, велитень, що у Аримів в Кілікії лежав під землею викидаючи огонь, В 782.

τυχέσας, рf. аог. гл. τυγχάνω.

Τυχίος (τεύω), Тихій з Гилі в Бойотії, Н 220.

τῶ, τῶ (τέ), як adv. в той спосіб, тим способом, так; тоді, то, в такім случаю, α 239, γ 258, θ 467; задля того, проте, тому, отже, то-ж, θ 226, ν 248, ξ 67, π 445, σ 141, τ 259, Ф 190, в наслідок того; а однак, а прецінь.

τῶς, τῶς = ὡς, οὕτως, так.

Γ.

Ἰάδες, αἱ (Ἦω, Pluviae), Гіяди, громада зв'язд на голові бика, що їх схід заповідає дощеву пору, Σ 486.

Ἰάκινθινος, 3. гіяцинтовий, гіяцинту, ἄνθος.

Ἰάκινθος, ἑ, гіяцинт, голубий косатень, що мав вирости з крові убитого Гіякинта Ξ 348.

Ἰάμ-πολις, ιος, Ямполь, місто в Фокиді над Кефіссом Β 521.

Ἰββάλλειν, = ὑποβάλλειν.

Ἰβριζω, я є або стаю гордий, думний, зухвалий, бутний, свавільний, неповздержний, безсоромний, розпустний, не знаю в чім міри; поступаю гордо, зухвало, безсоромно, негідно, нечестиво; кривджу, жорстоко обходжу ся, τινά з ким, обижаю, ругаю ся, безчещу, знущаю ся, глузую з кого. зневажаю, поневіряю, допускаю ся чого в сваволі, буті, зухвалости (λαβήν).

Ἰβρις, ιος, ἡ (ὑπέρ), буйність, гордість, гордия, пиха (Б), розпуста, сваволя, лукавство (К), зухвалість, злоба, смілість, упертість, непокірливість, насильність, -ство, насила, незаконність.

Ἰβριστής (Ἰβριζω), ἑ, чоловік буйний, гордий, нагальний, зухвалий, насильний, напрасний, жорстокий, безпутний (Б), ἀνήρ.

Ἰγής, ἕς (vegetus), здоровий, спасенний, пожиточний, хосенний, μῦθος, Θ 524.

Ἰγρός, 3. (umidus), мокрий, водяний, κέλευθος; вохкий; ὕδωρ текуча, бігуча; ἔλακον плинний, тічний, плавний; ἄνεμοι Ἰγρὸν ἀέντες що несуть вохкість, дують вохкостю, приносять дощ; Ἰγρή,

subst. fem. вохкість, море, води, шлях водяний.

Ἰδατο-τρεφής, ἕς, що росте при воді, любить воду (вохкість), водозростний (Б), αἰγείρος, ρ 208.

Ἰδη, Гида, місто при Тмолосі в Лідії Υ 385.

Ἰδο-αίνομαι (Ἰδωρ), pt. aor. m. Ἰδοραμένη, мию ся, вмиваю ся, купаю ся.

Ἰδο-εὔω (Ἰδωρ), pt. εὐούση, ipf. m. Ἰδρεύοντο, беру воду, черпаю, ношу воду, йду, ходжу по воду; med. собі.

Ἰδο-ηλός, 3. вохкий, мокрий, водяний, λειμῶνες : 133.

Ἰδο-ρος, ἑ, (водяний) вуж, змія, εὐλοόφρων Β 723.

Ἰδωρ, Ἰδατος, τό (udus, unda), Філя, вода, дощ; ἀλμυρόν солоня, т. є. море; ἄνοφερὸν, λευκόν, μέλαν, λιγρόν, αἰετόν.

Ἰετός, ἑ (Ἦω), дощ, злива, Μ 133.

Ἰίός, ἑ, οὔ, ῶ, ὄν, ἑ, pl. ὄν, οἶσι, від (ἰεύς) gen. ἰίεος, dat. ἰίει, ἰіей, ac. ἰіεας, pl. ἰіеєς, ἰіеας, ἰіеіς; крім того: gen. ἰіος, dat. ἰіі, ac. ἰіα, du. ἰіє, pl. ἰієς, ἰіаіσι, ἰіας, син.

ἰі-ωνός, οἶος, ἑ, внук.

Ἰλαγ-μός, ἑ (ὕλασσω), гавканє, гавкотня, гавкіт Ф 575.

Ἰλάκιδης, син Гиляка, ξ 204.

Ἰλακό-μορος, ον, що сильно, або голосно гавкає, гавкучий (Б), κόνες; (в арзі 5).

Ἰλακτέω, ipf. Ἰλάκτει, -εον, гавкаю, брешу; κραδίη серце лютує, бурить ся, кишить, ремствує, сердить ся, обурює ся.

Ἰλάω (ululo), ει, οἶσι, ipf. Ἰλαον, m. Ἰλάοντο, гавкаю, брешу.

Ἰγλή, місто в Бойотії Β 500; (3, E 708, H 221).

ὄλη (silva), ἦς, ἡ, дерево, дрова; ліс, діброва, лісок, бір; га-лузе, хмиз, пруте; гущавина, гущавник.

ὄλη-εις, εσσα, εν, лісний, лісний, деревистий, багатий в дерево, лісом порослий, гущавиною вкритий, νῆσος, γῶρος, ῥίον, Νῆμον ὄ. (2. окінч. α 246, π 123).

ὄλλος, Гиль, поб. ріка Герму в Лідії Υ 392.

ὄλο-τόμος, ον (τομή), що рубає, стинає дерево, дроворубний, πέλεκυς; subst. рубач Ψ 123.

ὄμεις, ὄμεις, ὄμείων (2. скл.), ὄμείων, ὄμην, ὄμην, ὄμην, ὄμην(ν), ὄμέας (2. скл.), асс. ὄμμε, ви, вас, вам.

ὄμναιος, ὄ, всеільна пісня, спів, співанка, ладканя, Σ 493.

ὄμέτερος, 3. ваш, ὄμέτερος αὐτῶν ваш власний, ἐλάχιστου кожного з вас; **ὄμειτερόν-δε**, до вашого дому, Ψ 86.

ὄμμε, ὄμμες, ὄμμι, гл. ὄμεις.

ὄμνος, ὄ, звук, голос, спів, αἰοιδῆς пісні θ 429.

ὄμός, 3. ваш, лише f. ὄμή, i n. pl. ὄμῃ.

ὄπ-άγω, ipf. ὄπαγον, веду під, підводжу, ζυγόν (і без ζυγ.) під ярмо, т. є. запрягаю, приводжу; випроваджую, виводжу спід чого, спосеред чого, ἐκ βελέων.

ὄп-αείδω, лише ὄπὸ ἀείδεν і аог. ἀείσεν, співваю при чім, прнеспівую Σ 570; звучу, гуджу під чим (під рукою), від того, φ 411.

ὄпαι, loc. гл. ὄпῶ.

ὄпαι-θα, під, понід, спід, долом, сподом; як adv. боком, в бік, геть, на бік, λισθῆναι, φοβεῖσθαι, φεύγειν; ὄп. ῥέων побіч (него); як праер. з gen. на бік, геть, λισθεῖς; побіч, поуз, біля, край, поруч, ἀνακτος.

ὄп-αῖσω, fut. -αῖσει, pt. аог. αῖσεας, висекаю спід чого, βομοῦ;

підпливаю, випливаю на, φρήχ' (φρήχ).

ὄп-ακούω, аог. ὄпᾶκούσε, inf. -οῦσαι, слухаю чого, вважаю, прислухую ся, чую, прокидаю ся (B) ξ 485; відповідаю, обзиваю ся δ 283, κ 83; осібно π 10.

ὄп-αλέουμαι, pt. аог. -ἀλευάμενος, оминаю, втікаю, уходжу, θάνακτον спасаю ся від, ο 275.

ὄп-άλυξις, ιος, ἡ, утеча, спасенє, вихід, визвіл (B), визволенє, ратунок.

ὄп-άλυσσω, аог. 3. s. ὄпᾶλυσε, inf. ὄψαι, pt. ας, оминаю, втікаю, уходжу, спасаю ся, хороню ся, τέλος θανάτου, Κῆρας, κῶμα; увільняю ся від χреῖος; осібно φ 332 н.

ὄп-αντιάω, pt. аог. -αντιάσας, йду або виходжу на стрічу, стаю напроти, стрічаю, виступаю перед кого (щоби єго охоронити).

ὄпᾶρ, τέ, правдиве, дійсне явище, проява (B), поява, ознака, дійсність.

ὄп-άρχω, conі. аог. 3. s. ὄпᾶρχῆν, починаю, даю перший, ω 286.

ὄп-ασπίδιος, (ἀσπίς), neutr. adv. ὄпασπίδια, під щитом, закритий щитом, заслонений.

ὄпᾶτος, 3. (ὄпέρ), найвиспний, наймогучійший, величний (P), верховний; ἐν πορῇ ὄпᾶτῃ на самім верхку стоса.

ὄпᾶσι, гл. ὄпᾶσι.

ὄпᾶ(δ)δεισαν, гл. ὄпᾶδειδω.

ὄпᾶδεκτο, -έδεξο, гл. ὄпᾶδέχομαι.

ὄпᾶδραме, гл. ὄпᾶτρέχω.

ὄпᾶθερμάνθη, гл. ὄпᾶθερμᾶνθω.

ὄп-είκω, ipv. ὄпείσκε, inf. ὄпείκειν, ipf. ὄпείσκον, fut. -ξω, m. ὄп(ο)είξομαι, εαι, аог. 3. s. ὄпείξει, відступаю, уступаю, відходжу, νεῶν від кораблів; ἔδρης уступаю місце, з м.; втікаю, уходжу χреῖρας; потураю, уступаю, не опираю ся, O 211, μ 117; τινί τι потураю, попускаю кому в чім

(Κ), піддаю ся (C); підчиняю ся, покорою ся, улягаю; ὑπ. χωόμενος перестаю гнівати ся, покидаю гнів.

ὑπ-επι (εἰμί), 3. pl. ὑπέασι, ἰρf. ὑπῆσαν, я є під чим, ὑπέασι μελάθρω завитали (P), прибули до; πόλοι ὑπῆσαν були при (під); ὑπὸ δὲ θρήνης ποσὶν ἦεν під ним, в долі був — для ніг.

ὑλείρ, ὑλειρέχω, гл. ὑπέρ, ὑπερέχω.

**Ῥπειροχίδης*, син Гіпейроха, Ітимоней A 673.

**Ῥπειροχος*, Гіпейрох, Троянець, єго убив Одиссей A 335.

ὑλείρ-οχος, ον (ὑπερέχω), що визначає ся, випереджає других, ἄλλων, знаменитий.

**Ῥπειρων*, ονος, Троянець, E 144.

ὑп-έξ, перед самозв. *ὑπέξ*, спід, із-під, спід споду, з долу, з низу; з, із, від, геть від δίφρου, прич; *κακοῦ* із, від; *τείχεος* ὑπέξ геть від.

ὑп-εκ-προ-θίω, 3. s. -έει, pt. έων, έοντα, вибігаю спід чого, біжу вперед; *τινά* випереджаю, вимінаю, переганяю.

ὑп-εκ-προ-λύω, аог. -έλυσα, впрягаю, ἀπήνης з воза ζ 88.

ὑп-εκ-προ-ρέω, έει, течу, пливу спід чого, з глибини, протікаю.

ὑп-εκ-προ-φεύω, opt. аог. 2. -φύγοιμι, pt. -προφύγων, втікаю, уходжу, хороню ся, спасаю ся, захищаюсь (B), Χάρυβδι.

ὑп-εκ-σαύω, аог. 3. s. ὑπεξεσάωσε, спасаю, ратую, вибавляю, освободжую із. Ψ 292.

ὑп-εκ-φέρω, ἰрf. ὑπεξέφερον, ὑπέκφερον, виношу, виводжу, віддаю, випроваджую із πολέμοιο; σάκος незаметно, або трохи відхиляю, відсуюваю, беру на бік; виношу, несу, веду, спішу γ 496.

ὑп-εκ-φεύω, аог. 2. ὑπεξέφυγον, ὑπέκφυγον, opt. 3. s. φύγοι, inf. -έειν,

втікаю, уходжу, спасаю ся, хороню ся, оминаю, збуваю ся чого, з асс. έλεθρον, Κῆρα; ὑπέκ κακότητα φ. спасаюсь від, із біди, халепи (B) γ 175, κ 129.

ὑπέλθθη, гл. ὑπερχομαι.

ὑπέμεινα, гл. ὑπομένω.

ὑπέμνησε, гл. ὑπομνήσκω.

ὑπεμνήμυκε, гл. ὑπνύω.

ὑп-ένερθε(ν), понизше, (в) долі, в низу, на (в) споді, долом, сподом, в підземнім світі; ποδῶν ὑπένερθεν спід ніг, Χίωιο понизше.

ὑп-έξ, гл. ὑπέκ.

ὑп-εξ-άγω opt. аог. 3. s. -αγάγοι, випроваджую, виводжу, εἵκαθε, σ 147.

ὑп-εξ-άλλομαι, inf. аог. -αλέσθαι, оминаю, втікаю, уходжу, χεῖρας O 180.

ὑп-εξ-ανᾶ-δύω, pt. аог. 2. -ανᾶδύς, виходжу на верх, добуваю ся, вирінаю із, ἄλως N 352.

ὑπέρ, ὑλείρ, праер. 1) з gen. через, на, над, λέβητος; висше над, повисше Κρήτης, μάχοιο, понад γαίης; ὑпέρ πόλιος за містом; κεφαλῆς в головах; πόντου за морем; νεῶν ὑпέρ задля, для; з τοῖ (тамтої) сторони τάφρου; εκατόμβην ῥέζει ὑпέρ Δαναῶν за Д.; ὑпέρ σέθεν ο, про тебе; λίσσεσθαι, γουναῖεσθαι ὑпέρ на, ради; — 2) з асс. через, над, понад ὄμων, πρυμνὸν ὑ. θέναρος; ὑ. ἄλλα ἀλαλήσθαι по морю, κίδνασθαι над; ὑпέρ αἴσαν, μοῖραν, гл. αἴσα; ὑ. μόρον, гл. μόρος; ὑпέρ θεῶν проти волі божиї, ὑпέρ ὄρκια проти. — Коли по слові, то анастроф. ὑпέρ. Ті самі значіня має ὑпέρ також в зложених: над, над міру, не в міру.

ὑπερ-αῆς, ες (ἀημι). що віє сильно, нагально дув, нагальний, ἄελλα A 297.

ὑπερ-άλλομαι, аог. -ἄλτο, pt. -ἄλμενον, скачу через що, пере-

скакую, перелітаю, ἀλλῆς заго-
роду, στήλας.

ὑπερ-βαίνω, аог. 3. s. *ὑπέρβη*,
3. pl. *ὑπέρβασαν*, сопі 3. sg. *-βήη*,
переходжу, переступаю, пере-
лажу через що, *τείχος, οὐδόν*; пе-
реступаю, нарушаю, провиняю
ся, прогрішаю ся, I 501.

ὑπερ-βάλλω, аог. *ὑπειρέβαλον*,
3. s. *ὑπέρβαλε*, inf. *-έειν*, переки-
даю, перешаю, перевалюю, пере-
лажу через верх, перекидаю за,
поза, *σῆματα πάντων, ἀγῶνος (σό-
λων)*; перевисаю, *δοῦρί* в ки-
даню копієм.

ὑπέρβασαν, аог. від *ὑπερβαίνω*.

ὑπερ-βᾶσις, ης, ἡ, переступ,
злочин, лиходійство, провина,
самоволя, кривда, сваволя, зло-
ба, насила, гордня, зухвалість,
розпуста, несправедливість.

ὑπέρβη, *-βήη*, гл. *ὑπερβαίνω*.

ὑπερ-βίος, ον (*βίος*, superbus),
насильний, нагальний, напрас-
ний, гордий, гордовитий (Б),
зловивий, зухвалий, розпустний,
свавільний, думний, пристрас-
ний, невмірний, ὕβρις; *ὑπέρβιον*,
як adv. насильно, не в міру,
без міри, зухвало, без сорому.

ὑπερ-δεής, ές, асс. *-δέη* (синіц.),
зовсім недостаточний, мало чи-
сленний, зовсім малий, *δῆμος*.

ὑπέριον, Гіперія, давніший
осідок Фаяків в Сицилії ζ 4;
жерело в тессал. Ферах В 734.

ὑπ-ερείπω, аог. 3. sg. *ὑπήριπε*,
паду, упадаю, охляну, знема-
гаю, захитую ся, омліваю.

ὑπ-ερέπιω, ipf. *ὑπέρεπτε*, уно-
шу спід чого, підриваю, підми-
ваю, *κονίην ποδοῦν*.

ὑπερ-έσχεθον, гл. *ὑπερέχω*.

ὑπερ-έχω, ipf. *ὑπέριχε*, аог.
-έσχε, *-έσχεθε*, сопі 3. sg. *σχη*, держу
над чим, *σπλάγγα* Нраістоіо (пу-
рós) над огнем; *χειρα* і *χειράς* τιμ

держу або простираю, прости-
гаю над ким руку, т. е. засло-
ною, охоронюю. — Intr. визна-
чаю ся, відрізняю ся, перевис-
шаю чим, *ἄμους στάντων* рамена-
ми коли стояли; про звьізди:
виступаю, появляю ся, підни-
маю ся, сходжу понад, *γαίης*.

ὑπέρη, ἡ, лише pl. ливви, що
йдуть від кінців вітрильного
дручка на долину, до покладу
корабля, ε 260.

ὑπερ-ηρόεων, οντος, гордий,
гордовитий (Б), високодумний
(У), бутний, зловивий, жорето-
кий.

ὑπερήνωρ, ορος, син Пантоя,
убив его Менелай, Ξ 516 P 24.

ὑπερησία, місто в Ахаї, ο 254.

ὑπερ-ηφανέων, έοντες, pl. prs.
горднй, думний, бутний 'Επεισί.

ὑπερ-θε(ν), adv. з гори, від
гори, з верху π 47, Η 101, ω 344;
в горі, на горі, на верху, по-
висше.

ὑπερ-θρόσκω, f. 3. pl. *-θορέ-
ονται*, аог. 2. *ὑπέρθορον*, inf. *-θο-
ρέειν*, скачу через що, переска-
кую, *τάρον, έριον*.

ὑπερ-θύμος, ον, дуже відваж-
ний, -сьміливий, -хоробрний, ве-
ликодушний, моторний, *θεράπων-
τες, Γήχαντες, Τρώες*.

ὑπερ-θύριον, τό, одвірок, гло-
вар (У), гловень, притолки (Б).

ὑπερ-ίημι, f. 3. s. *ὑπερήσει*, пе-
рекидаю, дальше кидаю, *τόδε*
(*σῆμα*) поза, θ 198.

ὑπερ-ικταίνομαι, ipf. *-ικταίνοντο*,
скоро, жваво ступаю, дрипчу,
дрібочу, ψ 3.

ὑπερ-ιονίδης, ας, син Гіперіо-
на (висоти) μ 176.

ὑπερίων, ονος, прізви. Геллоса.

ὑπερ-κατα-βαίνω, f. βήσεται, аог.
3. pl. *κατέβησαν*, сходжу по чім,
спускаю ся, переходжу, *τείχος*

через мур; перескакую, перекидную ся, переливаю ся, κύμα.

ὑπερ-κύδας, ас. pl. -κύδαντας (κύδος), вельми, дуже славний, преславний.

ὑπερ-μενέων, ἐόντας (μένος), гордий, думний, бутний, τ 62.

ὑπερ-μενής, ἐς (μένος), дуже, вельми могутий, всемогутий, всевладний (Зевс), знатний, дуже сильний.

ὑπερ-μορον, ὑπέρμορα, adv. проти призначеня судьби, проти або без волі богів.

ὑπερ-οπλήη, ἴ, гордість, пиха (С), бута, зухвалість, упертість, непокірливість, А 205, pl.

ὑπερ-опλίζομαι, opt. aor. ὑπερ-οπλίσσατο, здобуваю, силою вриваю ся, вдираю ся (в дім), беру силою, подужаю, перемагаю, одоліваю, ρ 268; (гордую, погорджаю).

ὑπερ-οπλον, neutr. adv., гордо, думно, зухвало.

ὑπερ-πέτομαι, aor. 3. s. ὑπέρ-πτατο, лечу через, перелітаю, στήματα мети.

ὑπερράγη, гл. ὑπαρρήγνυμι.

ὑπέροχη, -οχοι, гл. ὑπερέχω.

ὑπέροχτος, 3. найвисший, -е, зовсім в горі, на самій горі, на самім верху.

ὑπερ-τερίη, ἴ, полукішок, вага; иньші: дашок над возом.

ὑπερ-τερος, 3. горішний, верхний, κρε' (не утроба, σπλάγγνα); висший, більший, знатнійший, κύδος. εὐχος, γενεή.

ὑπερ-φίалος, ου, (φύναи), дуже сильний, могутий, відважний, хоробрий, знатний, вельможний (Б); в лихім значіню: гордий, гордовитий, бутний, насильний, свавільний, буйний, θυμός, μῦθος; *ὑπερφιάλως*, adv. не в міру, вельми, дуже, гордо, з горда, сьміливо, зухвало, безсоромно.

ὑπ-έρχομαι, aor. 3. s. -ήλυθε, 2. pl. -ήλυθετε, conі. 3. sg. -έλθη, підходжу, підлажу під θάμνους; ходжу, входжу, приходжу, вступая, у, до μέλαθρον; переймаю, прошибаю, пробігаю, підтинаю, τρώμος ὑπήλυθε γυῖα.

ὑп-ερωέω, aor. 3. pl. ὑπερώησαν, скачу взад, відекакую, подаю ся в зад.

ὑπερ-ώη, ἴ, піднебінь, X 495.

ὑπερωιώ-θεν, adv. з горішної комнати, з верху, з верхніх покоїв (Б) α 328.

ὑπερ-ώιον, τό, pl. ὠία і ὑπερῶα, горішня комната, верхня (на вишках, Б) сьвітлиця, горниця (Б).

ὑπέστην, гл. ὑρίστημι.

ὑπέσχεο, гл. ὑπίσχομαι.

ὑπέφηνε, гл. ὑποφάνω.

ὑп-έχω, aor. -έσχον, 3. s. -έσχεθε, pl. ὑποσχών, держу під чим, перед чим, підставляю, протягаю χεῖρα; відстановляю.

ὑп-ημύω, pf. 3. s. -εμνήμυκε, похилая ся, поникая, клоню голову в низ, похилая, понуряю голову, πάντα зовсім X 491.

ὑπήνικαν, aor. від ὑποφέρω.

ὑп-ηνή-της, αс, що дістає бороду, що ему борода виростає, πρῶτον вперве, що йно.

ὑп-ηοῖος (ἡώς), 3. досьвіта, зарані, в ранці рано, раненько, скоросьвіт; ранній, στίβη.

ὑп-ίσχομαι (έχω), ipf. ὑπίσχεο, aor. 2. s. ὑπέσχεο, -ετο, ipv. ὑπόσχεο, conі. -σχωμαι, inf. ὑποσχεῖσθαι, pl. -όμενος, беру на себе, підіймаю ся, обіцяю, прирікаю, αὐτόν поручаю ся за; θυγατέρα заручаю, з inf. fut. або prs.

ὑπνος (somnia), ου, οιο, έ, сон, πανδαμάτωρ, ἡδύς, νήδυμος, μαλακός, λυσιμελής, χαλκός; сонливість μ 281; Ὕπνος, бог сну ≡ 231, и.

ὑπνώω, pt. νώνοντας, сплю, дрімаю.

ὑπό, loc. *ὑπαί* (sub, перед самозв. *ὑπ'*, *ὑφ'*, як adv. в низу, під, сподом, долом, притім, тайком, незначно, незамітно, дещо, звільна; як ргаер. 1) з gen et.: під, спід, із-під, з, від, із, ζῶσου, θρόνου, ζυγοῦ; ὑπ' ἀγγελίης з приказу; під: ὑπὸ χθονός, λαοὶ ὑπ' αὐτοῦ, ὑπὸ στέροιο, ἔσθρος; означ. обставину: δάιδων ὑπο при; від, від рук, через, ким: δαμῆναι ὑπο тинос, θνήσκειν; φεύγειν від, перед; причину: в наслідок, від, з причини, із, спонуканий чим, для, задля, ізза, через, при; ὑπ' Εὐροσθῆος ἀέθλων в наслідок; так ὑπὸ βίπτης; ὑπ' ἀνάγκης з konieczности, ὑπὸ τελαμῶνος від, через; ὑπὸ ἱρχος перед; δῆλιων ὑπο в наслідок того, що вороги; ὑπὸ φρικῶς при, або: коли; 2) з dativ.: під, в, у, при, ὑπὸ δροῦ, Νηίω; означає причину: під, перед, від, від рук, через, ким, чим, ὑπὸ χειροῖ тинос δαμῆναι з чиеї руки, ὑπὸ πομπῆ під проводом, покровом; πνοῆ ὑπο з вітром, при в.; δέδμητο λάος ὑπ' αὐτῶ ему люди покорились (Б); ὑφ' ἡνιόχῳ під рукою; ὑπνω ὑπο в сні. — 3) з ассус.: під, ὑπὸ γαίαν, θρόνον; у, в, до; про час: підчас, у, в, νόχθ' ὑπο τῆνδ' ἄλογον. — Коли стоїть по слові, або як adv. анастроф. ὑπο; в зложенних також: трохи, дещо, звільна, незамітно.

ὑπο-βάλλω, inf. ὑββάλλειν, ipf. ὑπέβαλλε, підкидаю, підкладаю, підстелюю, застелюю, літа; впадаю в мову, перериваю, перебиваю, Т 80.

ὑπο-βλήθην, adv. перериваючи, перебиваючи річ, мову, ἀμείβεσθαι.

ὑπό-βρυξ (βρέχω), асс. -βρύχα φῆκε χῶμα держала під водою (Одиссея) ε 319.

ὑπὸ δαίω, ipf. δαῖων, запалюю під чим, підпалюю, розпалюю, ξύλας Σ 347.

ὑπο-δάμναμαι, лише 2. s. -δάμνασαι, піддаю ся, улягаю, упокоряю ся, терплю кому (Б).

ὑποδέγμενος, гл. ὑποδέχομαι.

ὑπο-δεῖδω, аог. ὑπέ(δ)δεισαν, ipv. 2. pl. ὑποδείσατε, pt. ὑπο(δ)δείσας, pf. ὑποδείδιχα, plpf. 3. pl. ὑπεδείδισαν, бою ся, лякаю ся, тивά; ὑποδδείσαντες з переляку (Б) : 377.

ὑπο-δεξιτή, ή, гостинне прийняте, угощене, гостина, I 73.

ὑπο-δέχομαι, f. -δέχομαι, exi. аог. 3. s. ὑπεδέξατο, аог. 2. 2. s. ὑπέδεξο, 3. s. ἐδέκτο, inf. ὑποδέχθαι, pt. -δέγμενος, приймаю, зустрічаю, привічаю, угоджаю, οἶκῳ в домі; πῆμα лихо стрічає, жде; терплю, зношу, перебуваю, переносю, βίας; обіцією, прирікаю, згоджую ся, β 387, II 93.

ὑπὸ δέω, підвязую, привязую під, ποσσί.

ὑπό-θημα, atos, τό (ὑποδέω), лише pl. сандали, постолі.

ὑπο-θμῶς (δάμνημι), é, підданий, підданок (Б), слуга, ε 386.

ὑπό-θρα (ἔδρακον), adv. гризно, дико, гнівно, злобно, хмарно, спід лоба (Б).

ὑπο-θράω, 3. pl. -ώωσι, служу, послугую, услугую, τινα, o 333.

ὑπο-θρηστήρ, ηρος, é, слуга, прислужник, o 230.

ὑπο-θύομαι, f. 2. s. -θύσει, аог. 3. s. -θύσετε, аог. 2. 3. s. ὑπέθο, pt. θύσα, θύετε, зануряю ся, поринаю, спускаю ся, заходжу, входжу в що, θαλάσσης κόλπον; беру на себе; підходжу, підлажу під що, θάρρους, ε 481; підступаю (Р), схиляю ся (щоби взяти на плечі); виходжу, вилажу спід чого, виповзну (Б) із, θάρκων; виходжу, збавляю

ся (Б) від, видобуваю ся із, по-збуваю ся чого, *κακῶν*; *πᾶσιν ὑπέδω γός* переняв смуток, всі заридали (Б).

ὑπο-είκω, *ὑπέεικε*, гл. *ὑπέεικω*.

ὑπο-ζεύγνυμι, f. *-ζεύξω*, впрягаю, запрягаю, підпрягаю (Б) *ἵππους*, с 81.

ὑπο-θερμαίνω, аог. р. *ὑπεθερμάνθη*, огриваю, загриваю; pss. стаю теплий від чого, загриваю ся, розгриваю ся від, *ἀματι*.

ὑπόθεν, ірв. аог. від *ὑποτίθημι*.

ὑπο-θήβαι, Гіпотеби, Нижні Т., місцевість в Бойотії В 505.

ὑπο-θημοσύνη, *ἡ* (τίθημι), наука, рада.

ὑπο-θωρήσσομαι, ірф. *-εθωρήσσοιτο*, тайком зброю ся, приготвую ся, з'оружаю ся до, на *λόγω*, Σ 513.

ὑπό-κειμαι, лежу під чим.

ὑποκεκάνοντο, гл. *ὑποκάζομαι*.

ὑπό κινέω, рт. аог. *κινήσαντος*, трохи, легко порушаю, Δ 423; радше: *Ζεφύρου ὑπο*.

ὑπο-κλίνομαι, аог. р. 3. sg. *ὑπεκλίνθη*, згинаю ся, кладу ся під чим, в чім, *σχίσω* в очереті.

ὑπο-κλονέομαι *τινι*, утікаю перед ким в заколоті.

ὑπο-κλοπέομαι, орт. *-έσιτο*, скриваю ся під чим, де, заховаю ся.

ὑπο-κρίνομαι, орт. аог. *-κρίναιτο*, ірв. *ὑπέκριναι*, іпф. *-ασθαι*, відповідаю, одвічаю, одвітую, відказую; викладаю, виясняю, (роз)толкую, *ἔναϊρον*.

ὑπο-κρύπτω, аог. р. 3. s. *ὑπεκρύφθη*, ховаю, скриваю під; pss. *ἀχρη* скриваю ся під, у, в, або вкриваю ся піною, щезаю в піні О 626.

ὑπό-κυκλος, сн. в долі осмотрений колісцями, на колісцях, *τάλαρος*, δ 131.

ὑπο-κύομαι, рт. аог. *ὑποκύσκα-*

μένη, *αι*, стаю вагітний, важкий, тягітний, у вазі (V), ваготію.

ὑπο-λείπω, лишаю, полишаю, оставляю; мед. остаю (ся), лишаю ся, піджду (Б) ρ 276.

ὑπο-λευκαίνομαι, сподом білію, білію ся, Е 502.

ὑπο-ολίζων, сопр. (*ἀλλάτος*), меньший (між богами) *λαοί* Σ 519.

ὑπο-λύω, аог. *-έλυσα*, m. 2. s. *-έλυσασα*, аог. 2. m. *ὑπέλυτο*, (в долі) відвзую, розвзую; *γυία* відбираю, віднимаю силу, ослаблюю, позбавляю сили, жита, вбиваю, поражаю, підриваю, підтинаю; увільняю, освободжую, слобною (C) із, *δεσμῶν*.

ὑπο-μένω, аог. *ὑπέμεινα*, іпф. *-αι*, остаю ся, лишаю ся; жду, дожидаю, вижидаю, *γνώμεναι* щоби, ажби єго пізнали, α 410; вдержую, устою ся перед ким, чим, *ἔρωτην*, *Πάτροκλον*; остаю на своїм місці, держу ся, не відступаю, не подаю ся, перемагаю, подужаю.

ὑπο-μυμήσομαι, рт. f. *-μνήσομαι*, аог. 3. s. *ὑπέμνησε*, пригадую, наत्याю (Б), *τινά τινος* кому на що.

ὑπο-μνάομαι, ірф. 2. pl. *εμνάσθε*, стараю ся, сватаю *γυναικα*.

ὑπο-νήσιος, сн. що під горою Нейонон (положений), піднейскій, *Ἰθάκη*, γ 81.

ὑποπεπτηγῶτες, гл. *ὑποπτήσσω*. *ὑπο-περκαίξω*, (*πέρικνος*), темнію (долом), червонію (Б), η 126.

ὑπό πετάννυμι, підстелюю, розстелюю, застелюю, простираю, розводжу, *ὑπό λιτα π.* α 130.

ὑπο-πλάκσιος, 3. що (лежить) під горою Пляком, *Θήβη* Z 397.

ὑπο-πτήσσω, рт. рт. *-πεπτηγῶτες*, ховаю ся, тулю ся, скриваю ся під, *πετάλιος* В 312.

ὑπ-όρνυμι, аог. *ῶρσε*, аог. 2. *ῶρорε*, m. *ῶρτε*, понукую, збуджаю, розбуджую, розбуркую (Б), за-

вдаю, ἤμερον πατρός, жалю по батькови; порушаю, зворушаю, τοῖον так дуже; med. ὑφ' ἡμερος ὄρτο, счинив ся, розбудив ся, повстав, π 215.

ὑπο-ρρήγνυμι, аог. р. ὑπερράγη, роздираю, розриваю в низу; pss. продираю ся, розкриваю ся, являю ся, показую ся; сураноθεν ὑπερράγη ἀσπετος αἰθήρ синь безконечна по небу проляже (P), розкриє ся, Θ 558 Π 300.

ὑπό-ρηγος (Fρήν, ἀρήν), он, що має під собою ягнятко, що кормить ягн., з ягнятком, K 216.

ὑπο(σ)-σειώ, сиси, з долу, в низу обертаю, кручу, τρύπανον, ι 385.

ὑποστιαίη, стас, аог. від ὑρίστημι.

ὑπο-στέχουμαι (στέχης), орл. ὄοιτο, власт. пускаю колосося, колошу ся; виростаю, підрастаю, проспіваю, множу ся, перебуваю, побільшаю ся, розводжу ся, плоджу ся (B), υ 212.

ὑπο-στένᾱχίζω, дрожу, лунаю, стугоною під чим, B 7*1.

ὑπο-στορέννυμι, inf. аог. -στορέσει, підстелю, розстелю, застелю, стелю, підкладаю, δέμνᾱ τιμ υ 139 K 155.

ὑπο-στρέφω, ipf. -έστρεφε, coni. аог. -στρέψωσι, орл. -ειας, pt. -ας, inf. f. m. -ψεσθαι, pt. a. p. στρεφθεῖς, обертаю, повертаю, наvertsаю, зvertsаю (назад), ἵππους. — Intr. і med. обертаю ся, відvertsаю ся, зvertsаю ся, вертаю (ся), наvertsаю ся, повертаю, Ὀλυμπον до, на O.; кидаю ся; осібно E505.

ὑποσχεθεῖν, аог. від ὑπέχω.

ὑποσχεσθαι, аог. від ὑπίσχωμαι.

ὑπο-σχεσίη, сіґа, і **ὑπόσχεσις**, ἦ, обітниця, обіцянка.

ὑποσχόμενος, pt. аог. від ὑπίσχωμαι.

ὑπο-ἰάνω, аог. 3. pl. -τάνουσαν, розтягаю, простираю, кладу під чим, підкладаю, ἐματᾱ A 486.

ὑπο-ταρβέω, pt. аог. -ταρβήσαντες, бою ся, лякаю ся кого, τοῦς.

ὑπο-ταρτάριος, он, що живе в Тартарі, підземний, Τιτῆνας.

ὑπο-τίθημι, f. -θήσει, ipv. ὑπόθει, inf. -θήσθαι, підставляю, підкладаю, дороблюю, κύκλια πυθμένι. Med. предкладаю, вмовляю. раджу, даю, подаю, βουλήν (і без β.) раду, пораду, дораджку, напоминаю, пригадую, поручаю; помагаю, пособляю, вказую.

ὑπό-τρέμω, дрожу, тремчу (внизу); осібно K 390, λ 527.

ὑπο-τρέχω, аог. 3. s. ὑπέδραμε, підбігаю, прискакую.

ὑπο-τρέω, аог. -έτρεσας, сан, inf. -σαι, утікаю, відступаю, уступаю, подаю ся в зад, τινά перед ким.

ὑπο-τρομέω (τρέπω), ipf. it. -τρομέεσκον, дрожу, тремчу, страх мене переймає, прошибає, утікаю, відступаю, τινά перед ким.

ὑπό-τροπος (τρέπω), он, що вертає домів; ὑπ. ἱκνεῖσθαι вертати, повертати (ся).

ὑп-ουράνιος, під небом P 675, піднебесний, що високо літає, що досягає неба; ὑп. κλέος під небом, т. є. на цілій землі.

ὑπο-φαίνω, аог. -έφηγε, показую (під чим), θρηνην ἑλδων ὑπέφηγε τραπέζης схопив і витягнув спід стола ρ 409.

ὑπο-φέρω, аог. 3. pl. ὑπήνεικαν, виношу, спасаю, πόδες μ' ὑп.

ὑπο-φεύγω, втікаю, спасаю ся, оминаю, уходжу, X 100; осібно : 17, Φ 57.

ὑπο-φήτης (φημί), є, віщун, ворожбит, голоситель, вістун, толковник, товмач, Π 235.

ὑπο-φθάνω, pt. аог. 2. ὑποφθάς, med. ὑποφθήμενος, випереджаю; з pt. иноді: перше, передтим, скорше.

ὑπο-χάζομαι, аог. red. κειχάζοντο,

відступаю, уступаю, подаю ся взад, ἀνδρός перед, Δ 497.

ὑπο-χείριος, *ον*, під руку, в руки, εἰμί або ἐρχομαι попадаю (ся).

ὑπο-χέω, аог. -έχουα, підливаю; підстелюю, накидую (хмизу, Б), кладу на спід, простираю.

ὑπο-χωρέω, ірф. -εχώρει, аог. -χώρησαν, уступаю, відступаю, подаю ся взад, іду назад, завертаю ся, χώρησαν δ' ὑπὸ Δ 505.

ὑπ-όψιος (ὄψις), *ον*, ненависний, тинός кому, опротивілий, осоружний, зненавиджений, погорджений, ἄλλων другими, Γ 42.

ὑπ-τιος (supinus), навзник, на спину (Р).

ὑπ-όλια, (ὄψ), τά, лице, твар, νυκτί ἀτάλαντος ὑπόπια з лица, на лиці М 463.

ὑп-όρεια (ὄρος), *ή*, підгірє, підошва, спід, низ гори, обнога.

ὑπόρορε, аог. від ὑπόρριμι.

ὑп-ορόριος, *ον* (ὄρορή), під дахом, в гостині, гості, пришелці (Р) I 640.

Ἰοῖν, Гирия, місто в Бойотії.

Ἰομίνη, Гирміна, місто пристанне в півн. Елїді В 616.

Ἰοτάκιδης, син Гиртака, Азій.

Ἰοτάκος, Гиртак, Троянець, муж Арісби, N 759.

Ἰοτιος, Гиртії, син Гіртія з Мизії, Ξ 511.

ῥς (sus), ῥός, ῥ, *ή*, асс. ῥν, pl. ῥας, ῥεσαι, ῥας, свиня, безрога, кабан, (ῥ в 2 скл. ф.).

ῥσμίνη, *ης, η* і dat. s. *ῥσμίνι*, борба, бій, сїча, бійка, колотнеча, битва, потреба, колот. валка (У); *δηριότητος* ворожа борба; *ῥσμίνηνδ'*, до борби, у бій В 477.

ῥσιάτιος, 3. dat. pl. *ῥσι*, послідний, останній, що з заду; adv. neutr. *ῥσιάτιον*, на остатку, наконець, на останку, напоследі.

ῥσιάτος, 3. послідний, останній, що на кінци, на останку, за-

дній, крайний, ὀμίλου у, в; adv. neutr. *ῥσιάτιον*, -а, на концець, на останку, в останне, послідний раз; *πύματον καὶ ῥσιάτιον* наконець в останній вже раз.

ῥσιτερος, 3. сопр. посліднійший, пізнїйший, -е, трохи згодом (Б) ω 155, слїдуючий, молодший; відтак; *σεῦ ῥσιτερος* по тобі; neutr. adv. *ῥσιτερον, ῥσιτερα*, пізнїйше, після того, послі (Б), потім, відтак, на, в будуче, за-тим, за пізно.

ῥφάινω, ірф. it. *ῥφάινεσκε*, -ον, аог. *ῥφηνε*, ірв. -ον, сопі. *ῥφήνω*, рт. -ας, від *ῥφάω*, 3. pl. *ῥφάωσι*, η 105, а) ткаю, ἱστόν на, при, *ῥάρεα*; б) видумую, вигадую, загадую, придумую *μητιν*, готовлю, замишляю (Б), передумую, *δόλους καὶ μητιν*; *μύθοус καὶ μηδέα* *πάσιν* представляю, виявляю всім, перед всіми Γ 212.

ῥφ-αιρέω, беру або витягаю із-під В 154, беру, хватаю за, доторкаю ся, ἀνθερεῶνος; переймаю, прошибаю, нападаю (Б), *δέος*

ῥφαν-τός (*ῥφάινω*), 3. тканій, гаптований (Б), *ἑσθής, εἶμα*.

ῥφ-αράζω, сопі. аог. *ἀρπάση*, забираю, відбираю, вхоплюю, спориваю (У) Σ 319.

ῥφασμα (*ῥφάινω*), *ατος, τό*, тканина, тканка, сукно (Б) γ 274.

ῥφ-έλλω, ірф. *ῥφελκε*, витягаю, тягну, *ποδοῖν* за ноги Ξ 477.

ῥφ-ηρίοχος, візник (як підчичений героєви) Ζ 19.

ῥφ-ίημι, рт. аог. 2. *ῥφέντες*, підкладаю, підставляю, підпускаю, *ἔμβριον ἐλάστη* під кожду; кладу під чим, в низу, або в долі приправляю, вправляю до чого, *ῥφήνιν*; спускаю (на діл) *ἱστόν*.

ῥφ-ίστημι, аог. 2. *ἰπέστην*, 3. pl. *ὑπέστην*, opt. 3. s. *ὑποστήην*, ірв. -στήτω, рт. *ὑποστήας*, підставляю,

підкладаю; аог. 2. знач. intr. (власт. стаю під чим) беру на себе, підоймаю ся чого, заходжу ся, маю охоту, σαδῶσαι; обіцєю, прирікаю, даю слово (P), ὑπόσχεσιν даю, роблю; піддаю ся, потураю, підчиняю ся, уступаю.

ὑ-φορβός, ὁ (ῥος, φέρβω), пастух свиний, свинопас, δῖος, ἀνέρες.

ὑφώσι, гл. ὑφαίνω.

ὑψ-ἄγος, ην, voc. ὑψαγός, що гордо бесідує, гордоречивий (B), чванливий, хвастун, хвалько, чванько.

ὑψ-ερεφής, ἰ ὑψηρεφής, ἐς (ἐρέφω), висококритий, високоверхий, високий, δῶμα, θάλαμος: -εα синіц. δ 757.

ὑψ-ηλός, 3. високий, високо положений.

ὑψήνωρ, ορος, а) син Дольопіона з Трої E 76; б) син Гиппаза, Грек, що єго убив Дейфоб.

ὑψ-ηρεφός, гл. ὑψερεφής.

ὑψ-ηχής, ἐς (ήχώ), εος, що високо, т в. з піднесеною горі головою ірзає; иньші: що голосно ірзає.

ὑψί, adv. високо, в (на) горі, в гору, на гору, до гори, горі, на висоті, на глибині (моря); ὑψῶν ὑψі високо із.

ὑψι-βρεμέτης, αο (βρέμω), високо гремучий, громовладний (C), що громом орудує (B).

ὑψί-ζυγος, ον, високо володіючий, високовладний, високопрестольний, Ζεύς.

ὑψі-κάρηνος, ον (κάρηνον), високоверхий, високий, δρυές M 132.

ὑψі-κερως, ων (κέρως), високогорний, ἔλαφος, κ 158.

ὑψі-κομος, ον (κόμη), οιο, οισιν, ους, високо, або вверху листем вкритий, високолистний, вельми високий, δρυς.

ὑψι-πετής і ὑψι-πέτης (πέτομαι), що високо, або в хмарах (B) літає, αἰετός.

ὑψι-πέτηλος, ον (πέταλον), гл. ὑψіκομος.

ὑψі-πύλη, Гіпснїля, донька Тоаса, кор. в Лемні, жінка Язона.

ὑψі-пύλος, ον (пύλη), з високими воротами, брамами, високобрамний.

ὑψόθεν (ὑψος), adv. з гори, з висоти, з верху, з висока, в горі.

ὑψόθι (ὑψος), adv. високо, в горі, на горі, на верху, в верху.

ὑψ-όροφος, ον (ὄρος), з високим дахом, кривлею, високим дахом вкритий, висококритий, високий, θάλαμος, οἶκος.

ὑψόσε (ὑψος), adv. в гору, високо.

ὑψοῦ (ὑψος), adv. високо, в горі, до гори, на висоті, на глибині.

ῥω, ipf. ῥε, даю, посилаю дощ, дощем ллю (B) Ζεύς; дощу, дощем змочую, промочую; λέων ὑόμενος серед дощу, в дощ, під дощем (B).

Φ.

Φα. пор. ФЕН.

φαάνθη, νθεν, аог. р. від φαίνω.

φαάντατος, 3. sup. (φαεινός), найясніший, дуже ясний, ἀστήρ.

φαу, аог. ἔφαγον, φάγον, inf. φαγέειν, φαγέμεν, conі. 3. s. φάγησι, ім, поїдаю, з'їдаю, пожираю,

живлю ся, споживаю, проїдаю, прожираю, розношу (B), ζωήν, καρπόν, λωτοῖο. Пор. κατεσθίω.

φάε, гл. φαίνω.

φάεα, гл. φάος.

Φά-έθουσα, донька Геліоса і Неаїри μ 132.

Φάιδων, οντος, Фаэтонт, кінв богині Еос, ψ 246.

φά-έδων, οντος, (φαF, φαίνω), ясный, (б)лискучий, що сяє, 'Hέλιος.

φά-εινός, 3. (φάος), соmpr. -ό-τερος, ясный, світлий, блискучий, блистучий, сияючий, від чого, φαίνω.

φά-είνω, аог. р. 3. s. φαίνθη, 3. pl. -θεν, світчу, сияю, ясно, блищу, блистю; μάχη επί-φαίνθη, гл. επιφαίνθη.

φάσι-μβροτος, ον, що світить людям (смертним), світовець (Б), 'Hέλιος, 'Hός.

Φαίαξ, ακος, гл. Φαίηκες.

φαιμό-εις (φαιμος), славний, 'Eπειεί N 686.

Φαίδιμος, Файдим, кор. Сидонців δ 617.

φαιδ-ίμος, ον (φαι-νω), блискучий, світлий, величний, гарний, пишний, ставний, статний, γυία, ώμος; славний (герої).

Φαίδρη, Файдра, донька Міноса з Крети, жінка Тезея λ 321.

Φαίηκες, сі, dat. -ήκασσι, -ήξιν, Фаяки, мешканці Схерії; мирний, гостинний, щасливий нарід, що займав ся мореплаванням, гл. ζ, η, θ.

φάινη, гл. φαίμι.

φαινέσθετο, φαινομένηφι, гл. φαίνω.

Φαίνοψ, οπος, Файноп, син Азія з Абиду, от. Ксанта і Тона E 152 Δ 312, 583.

φαίνω (φα, від того аог. φάε 'Hός засіяла, зійшла, ξ 502, і f. гед. περήσεται Ελεθρος настане, упаде, постигне P 155); inf. -έμεν, ipf. φαίνε, аог. έφηνε, opt. φήνεις, соnі. φήνωσι, inf. φήνω, ipf. it. φαινέσθετο, inf. f. m. φανείσθαι, pf. 3. s. πέφανται, pt. πεφασμένον, аог. 2. р. έφάνην, φάνην, 3. pl. φάνεν, it. φάνεσκε, соnі. φανήης, -η,

opt. -είη, ipv. φάνηθι, -ήτω, inf. φанήμεναι, pt. φανείς, έντα, είσα, (φάνθη, φάνθεν гл. φαινώ), показую, вказую, виявляю, μηρούς, επιγυονίδα, εδόν, άρετήν; обявляю, являю, звіщаю, τέρας, σήματα; γόνον τινί даю; відкриваю, виявляю, виражаю, висказую, νοήματα; αοιδήν спываю; μῦθος πεφασμένος висказана мова, річ; intr. світчу, η 102, τ 25. — Med. стаю або є видний, виявляю ся, виступаю, являю ся, я є тут K 236; показую ся, θ 561 и.; φαίνετο (χρώς) λευκανήν було віделонене, відкрите на горлі; οὐδέ ποτ' οὔροι πλείοντες φ. і не видно, не слідно було, щоб — віяли; здаю ся, видаю ся, показую ся, σμερδαλέος; являю ся, світчу, сияю, блищу, займаю ся (Б) 'Hός; άμα ηοί φαίνομένηφι скоро засіяє, займеть ся зірниця; πурά φαίνετο блищали, горіли. 'Ανα-, δια-, έκ-, προ-, υπο-
Φαιστός, Файст, місто на Креті γ 296 B 648.

Φαίσιος, Файст, син Бороса з Гарни в Майонії, его убив Ідоменея E 43.

φάλαγγη-δόν, adv. юрбами, товпами, громадами, рядами.

φάλ-αγξ, γγος, η, боевий ряд, юрба, товпа, громада, άνδρών, κούρεσι.

φάλαρα, τά, (φάλος), нащочники, або затули (металеві при шоломі, що закривали щокі); иньші: пукласті горби або тузи на шоломі.

φал-ηρίαώ, pt. n. pl. -έοντα, кишу, бурю ся, хвилюю. піною ся. κύματα пучняві, надуті, N 799.

Φάληξ, ας, вожд Троян; убив его Антилох E 513 N 791.

φάλος, ό, дашок шолома (спереду або ззаду), або наличник (з обох сторін лица), також: гребінь, каблука.

φάν, гл. φημί.

φάνειν, -εσκε, -ήη, -ήμεναι, гл. φάνω.

φᾶος, і φῶος, τό, dat. φάει, ac. φᾶος, φῶος, pl. φάεα, ясність, світло, світло сонця, сонце; φῶοςδε на світ; pl. очи π 15, ρ 39, τ 417; спасене, щасте, добро, гаразд, побіда Z 6; γλυκερόν φᾶος солодке світло („мій світле ясенний“), жите, потіха, відрада; φᾶος γίγνομαι спасаю, оборонюю.

φᾶρ-έτροη, ης, ή, сагайдак, ἰσδόκος, ἀμφηρεφής, κοίλη.

Φᾶρις, ιος, Фарис, місто в Ляконії, В 582.

φαρμάκον, τό, зіле цілюще, чарівне, лік, корінь, масть, средство, ήπια, ὀδονήφατα, ἐσθλά; чарівний лік, νηπενθέες, ἀχολον; їдовите, отруйне зіле, отруя, отрута, чари, κακά, θυμοφθρα, ἀνδροφόνα.

φαρμάσσω, калю, закалюю, гартую, загартовую (B), πέλεκυν.

φᾶρος, εος, τό, полотно, покривало, тканина (льняна), рядно, намітка, загортка, верхне платє, плащ (без рукавів), кирея (P), жупан (B), емушок, ταχίον; сукня (B); ἀργύρεον, λευκόν, πορφύρεον, ἀλιπόρφυρον, λεπτόν, χαρίεν, περίμετρον.

Φᾶρος, остров перед гирлом Нілю, δ 355.

φάρυγξ, υγος, υγος (foramen), горло, пелька (B), ι 373, τ 480.

φασγάνον, τό (σφαζώ), меч, шабля (B); ἀποθνήσκων περί φασγάνον пробитий мечем, βάλλον до χειρας спустив, λ 424; ἀμαρτας, ἀμροτέρωθεν ἀκαχμένον, ἀργυρόηλον, κωπήεν, μελάνδετον.

φάσθα, inf. від φημί.

φάσχω, ipf. φασκων. 3. s. φάσκα, кажу, говорю; обіціюю, ε 135, η 256, Γ 297; думаю, гадаю χ 35.

φασσο-φόνος, ον (φάσσα), що вбиває (дикі) голуби, ζηξ O 238.

φᾶ-τις, ιος, ιν, ή, (φημί), мова, бесіда, поговірка, поговір (B), чутка, вість, добра слава, ἐσθλή; лихий поговір, обмова, осуд, осуда, δήμου; μνηστήρων чутка про φάτινη, ή (πατέρομαι), жолуб, ясла (P), корито, ἱππείη.

Φανοιάδης, син Фавзія Λ 578.

Φεαί, ο 297, гл. Феаі.

φέβομαι, ipf. (ἐ)φέβοτο, втікаю, ὑπό τι, τινά перед ким, від кого, подаю ся в зад, звертаю ся, відступаю, усугнаю, бігаю скрізь, сюди й туди.

Φеаі і Феаі, місто в півн. Еллі над Ярданом Η 135, ο 297. Φεΐδας, αντος, Фейдант, вожд Атенців N 691.

Φεΐδ-ιπλος, Фейдип, син Тесалія, внук Геракла, вожд Греків із Спорадів В 678.

φείδομαι, ipv. -εο, aor. 3. sg. φείσατ(ο), red. opt. περιδοίμην, inf. περιδέσθαι, f. 3. s. περιθήσεται, щаджу, бережу, зберігаю, жалую, жалкую (B), шаную, стережу, охоронюю, дарую, жичливо обходжу ся, гляджу на, з γεν. ἵππων, δέπας.

φειδώ, оος, ή, ошадність, пощада, жаль (B) ξ 92, π 315; проволока, οὐ-φειδῶ νεκῶων — γίγνεται πυρὸς μελισσέμεν без проволоки треба успокоїти мерців огнем, не яло ся зволікати, щоб мерців заспокоїти огнем.

φειδωλή, ή, зберігане, ошадність, скупність, μηδέ τι δοῦρων ἔστω φ. не щадім, не скупім ся.

Φεΐδων, король Теспротів.

ФЕН, ФА, red. aor. ἔπεφνον, πέφνον, conі. πέφνης, -η, inf. -έμεν, pt. -όντα, pf. 3. s. πέφαται, 3. pl. -νται, inf. -άσθαι, fut. 3. πεφήσει, εται, убиваю, забиваю; ἐκ δ' αἰῶν πέφαται жите видерто, в знищене.

Φένεος, Феней, місто в Аркадії В 605.

Φεραί, ὄν, dat. ῆς, Фери, місто в Тессалії, осідок Евмеля.

Φέρεκλος, Ферекль, син Гармоніда, вибудував корабель, що на нім Парис забрав Гелену Е 59.

Φέρης, ῆτος, Ферет, отець Адмета, син Кретея і Тирони.

φέρ-ιστος і **φέρτατος**, 3. sup. до φέρτερος, найліпший, найдорозший, найхоробрійший, найзнатнійший, перший, найсміливіший, найсильнійший, найдущий; *κακῶν φέρτατον* ще найліпше із.

Φέρουσα, нереїда, русалка.

φέρ-τερος, 3. (δια-φέρω), сопр. до ἀγαθός, ліпший, знатнійший, висший, могутійший, можлистю (Κ), могутістю (С) висший, дуже спритний (Β) π 89, сильнійший, дужний; *πολύ φέρτερον* далеко ліпше, краще.

φέριτε = φέρε-τε, гл. φέρω.

φέρ-τρον, τό, ноші, мари, Σ 236.

φέρω (fero), conі. 3. s. φέρησι, ірв. φέρτε, inf. φερέμεν, ірф. it. φέρεσκον, f. εἶω, inf. εἰσέμεν(αι), ірв. аог. εἶσε, -σετώ, -сете, inf -σέμεν(αι); від пня *ένεε*, аог. ἤνειχε, ἐνεиχε, ἀμην, -αv, conі. ἐνείχω, opt. -σι, ірв. ἐνείχате, inf. ἐνείχαι, (або opt. -είχαι), ἐνεіχέμεν, pt. ἐνείχας, несу, ношу, підношу, двигну, *σάκος, λάχv*; веду, проваджу, приношу; зношу, терплю, переносу *λυγρά*, перебуваю, дізнаю; *ἄρμ*я тягну; везу, привожу, проваджу, тягну (коні); несу ген, гоню, уношу, уводжу, підіймаю, підношу (вітри), пориваю; розширяю, розношу *κλέος*; обношу *κλήρον*; приводжу *αὐτόν*, заносу, приношу *δῶρα, ἀγγελίην*; *φῶς* приношу світло, свічу; *χάριν τινί* вгоджую кому, в догоду (В), на радість (Р); *φόνου, κακῶν* прино-

шу, готовлю, заподію, навіщаю, так *δηϊοτήτα*; *Ἄρμ*я воюю, веду війну, готовлю, починаю; відношу, виношу, відпроваджую, беру, забираю А 301, грабую, рабую, пориваю; привожу, *φάρμ*акл; *ἄλλαι ἔπος* розвівають; придбаю, набуваю, цістаю, осягаю, позискую. *κράτος*; видаю, роджу (земля); *ἔδωκε φέρων* приніє і дав. Med. = act. собі, для себе зношу, заносу, відношу, несу, приношу; забираю з собою, для себе, придбаю, добуваю, набуваю, здобуваю собі, позискую, одержую, достаю, *ἔναρχ*. *τεύχεα, κῦδος, κράτος*. — Pass. несуть мене, несу ся, ношу ся (по морю), біжу, паду, лечу, спішу, гоню, впадаю, нападаю, кидаю ся, пливу. Ех-, ἀντι-, ἀπο-, ἐπι-, ἐς-, *κατα-*, προσ-, ὑπεκ-, ὑπο-.

φεύγω (fugio), inf. -έμεν(αι), ірф. (ἐ)φεύγε, it. φεύγεσθε, f. φεύξομαι, inf. -εσθαι, аог. 2. ἐφυγον, φύγον, it. φύγεσθε, conі. 3. sg. φύγη(σι), opt. -οιμι, inf. φυγέαιv, pf. opt. πεφευγοί, pt. πεφευγότες, πεφυζότες, pf. m. πεφυγμένος, втікаю, відбігаю, уникаю, минаю, оминаю, уходжу, хороню ся, визволяю ся, ослобоняю ся (У), виратую ся, вибавляю ся, збавляю ся (В), збуваю ся чого, спасаю ся *ἐκ θατάτοιο, ἀπό τινός* від кого, перед ким; *ἀέθλων* із, від біди, горя, лиха; втікаю з краю, *ἵκετο φεύγων* прийшов як вигнанець; *ἐκ χειρῶν φύγον ἦν*іа вилетіли, випали, стягнулись (Р); *ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων* вилетіло, пролетіло кризь (В), із. *Ἐх-, παρ*а-, *προ-, ὑπο-, ὑπεκ-, ὑπεκ*про-.

φῆ, зам. *ἔρη*, гл. *φημί*.

φῆ, **φῆ** = *ὡς* (sicut), як, так як, подібно як В 144.

Φηγεύς, ῆος, Фегей, син Дареса, жрець Гефайста в Трої.

φῆγῖνος, 3. дубовий, з дубо-
вого дерева, ἄζων, E 838.

φηγός, ἴ, (fagus), дуб, особл.
не далеко від скайської брами,
посвячений Зевсови, E 693.

φήμη, ἴ (fama), річ, мова,
слово (значуще, з доброю віщ-
бою, щасливе), голос, добра во-
рожба, віщба, знак, знамено.

φημί (φα, fari), φῆς, φῆς, φῆσθα
(іpf. φῆσθα), φησί, φαμέν, φατέ, φασι(ν),
conі. φῆ, φῆσιν, φήη, opt. φαίην, φαί-
μεν, pt. φάς, іpf. ἐφην, φῆν, (ἐ)φῆς,
(ἐ)φῆσθα, (ἐ)φῆ, (ἐ)φάμεν, φάν, ἐφην,
ἐφασαν, φάσαν, і. φήσει, prs. m. 2.
pl. φάσθε, іpv. φάο, φάσθω, inf. φά-
σθαι, pt. φάμενος, іpf. (ἐ)φάμεν, ка-
жу, говорю, мовлю, розказую,
оповідаю, ἔπος, ἀγγελίην; бесідую,
висказую, виповідаю, впевнюю;
вважаю, зову, називаю; ἴσον ἐμοὶ
φάσθαι рівнин мені величати се-
бе (K), вважати себе; думаю,
маю на думці, міркую, гадаю,
вважаю, δ 493, ε 290, α 391,
β 238, K 51 и.; ἀνὴρ ὃν φημι про
котрого думаю, ἢ φῆς; чи ду-
маєш? Ἄπο-, ἔκ-, μετά-, παρ-,
πρό-.

Φήμιος, Фемій, син Терпіса,
кобзар на Итаї, α 154, 337,
ρ 263, γ 331.

φήμις, ιος, ἴ (fama), поговірка,
поговір (B) ζ 273, π 75, пого-
лоска, вість, чутка, слухи; χα-
λεπή недобра слава, δήμου φ. го-
лос народу ζ 239; δήμου рада
ο 468; мова, бесіда, розмова K 207.

φήν, гл. φημί.

φήναι, φήνεі, гл. φάνω.

φήνη, ἴ, морський орел.

φήρ (φῆρ, fera), ε, d. pl. φηρσίν,
асс. φῆρας, хижий звбір, нествір,
потвора, чудовище, δρεσκόρι, λαχ-
νήεντες (Кентаври).

Φεραί і Φηρή, Фери, місто
в Мессенії над р. Недоном, γ 488.

Φηρητιάδης, αο, внук Фереса,
Евмель, В 163 ψ 376.

φής, φῆς, φῆσθα, гл. φημί.

φθάν, гл. φθάνω.

φθάνω, і. 3. pl. φθήσονται, аог.
2. ἐφθην, ης, η, φθῆ, 3. pl. φθάν,
conі. φθήη, φθή(σιν), φθέωμεν, φθέωσι
(синіц. φθώμεν, ὦσι), opt. φθαιή,
pt. аог. m. φθάμενος, випереджаю,
впереджаю (B) τινά; з pt. скор-
ше, перше, перший, вперед, по-
переду (P), раніше (B); φθάμενος
перше, скорше, вперед, наперед;
з ἴ чим, ніж, λ 58. Παρ-, ὑπο-.

φθέγγομαι, іpv. -εο, іpf. (ἐ)φθέγγ-
οντο, аог. 3. sg. φθέγγετο, conі.
φθέγγεομαι, pt. -φθάμενος, видаю
голос, звук, звучу, говорю, про-
мовляю, вимовляю, проказую,
висловлюю, виголошую, кличу,
зову, озиваю ся, відзиваю ся,
відкликаю ся, кричу, гомону,
піднимаю крик; ἐφθέγγοντο κα-
λεῦντες стали голосно відклика-
тись, кликати, звати; φθεγγόμενος
проспῆδα озвавшись; φθ. καὶ αὐθάω
кличу і говорю.

φθείρω, нищу, спонищую, ні-
вечу, гублю, зананащую, зба-
вляю; med. гину, загиваю, про-
падаю. Δι-.

Φθειρόν ἕρος, τό, гора в Ка-
рнії В 668; також Φθειρόν.

φθέωμεν, -έωσιν, φθῆ, φθήη,
φθήσιν, гл. φθάνω.

Фθія, dat. Фθίηρι, Фтия, а)
місто в Тессалії, В 683 T 323;
б) Ахилля держава довкола Фтиї,
λ 496, Α 155. — Фθіянде до
Фтиї Α 169.

φθίμενος, гл. φθίω.

φθίνω, іpf. φθίνουθον, it. φθι-
νύσθε, intr. сохну, нидію, мар-
нію, вялю ся (B), чачну, вяну,
χρῶς, παραισί; гину, вмираю, по-
гибаю (люди, збірята); trans.
нищу, збавляю, спонищую, про-

їдаю, обїдаю, прогаїную, мар-
ную, οίκον, οϊνον; φθινύθεσκε κήρ
журился в сердце; οϊ μευ φθ.
κήρ гризуть мое сердце; αϊώνα ко-
ротаю (Б); погубляю, убиваю;
минаю, проминаю, проходжу
(про час). Απο-.

φθίνω, ірв. -έτω, рт. ων, οντες,
від φθίω conі. φθίης, ірф. εφθίεν,
f. φθίσονται, рф. р. εφθίται, рлрф.
εφθίμην, 3. pl. εφθίθη, аог. 2. εφθιτ',
conі φθίωμι, -εται, -όμεσθα, орт.
φθίμην, φθίτο, іnf. -ίσθαι, рт. φθί-
μενος, аог. р. 3. pl. εφθίθεν, іntr.
сохну, нідію, чахну, гину, κακόν
οϊτον лихою смертю, вмираю,
погибаю, переводжу ся (К), зни-
каю (С) Α 251; минаю, проми-
наю, проходжу (час); θυμόν από
μελέων φθίσθαι щоби душа (житє)
їз тіла улетїла; φθίμενος що по-
гиб, втратив житє, убитий, мер-
твий; гину, пропадаю, гризу ся,
журю ся, горюю; trans. f. act.
φθίσει, εν, і аог. 3. pl. φθισαν,
conі. -ωμεν, іf. -ϊσαι, нищу, погу-
бляю, вбиваю, страчую, з сьвіта
зводжу (Б). 'Απο-, έκ-, κατ-.

Φθίοι, ων, Фтиїці, мешканці
Фтиї N 686.

Φθιρών, гл. φθειρών.

φθισ-ήνωρ (άνήρ), ορα, погуб-
ний для людей, пагуба смерт-
них (Б), πόλεμος.

φθισί-μβροτος, ον, гл. φθισήνωρ;
μάχη, αιρίς.

φθογγή, ης, і **φθόγγος**, ό, (φθέγ-
γμα), голос, звук, гомін, крик,
клик, шелест; φθόγγω έπερχόμενοι
з шумом, криком, голосно.

φθονέω, έεις, орт. έςμι, іnf.
έειν, рт. έους, завидую, бороню,
заборонюю, недозволяю, жалую,
жалію, я нерадний, відказую,
відмовляю, τινι ήμόνων; не ба-
жаю, недопускаю; сυ φθονέω та-
кож: не перечу, менї байдуже
(Б). 'Επι-.

φι(ν), suff., що заступає gen.
і dat. sg. і pl. (як instr. loc. і abl.);
εὐνήρι = εὐνήρις, ήρι βίηρι = ή βίη,
θεόφι = θεοίς і т. и.

φίλλη, ή, чарка, чаша; котел,
казан, урна, άμφίθετος, άπόρωτος.

φίλαι, **φίλατο**, аог. до φίλέω.

φιλέω (φίλος), 3. s. εї, έει, орт.
οίη, іnf. εїν, -ήμεναι, рт. -εύντας,
ірф. (έ)φίλει, іт. φιλέσκε, іnf. f. -η-
σέμεν, аог. (έ)φίλησα, pass. 3. pl.
(έ)φίληθεν; med. f. φιλήσεαι, аог.
έφιλάμην, 3. s. (έ)φίλατο, ірв. φίλαι,
а) люблю, оказую любов, жи-
чливість, прихильність, приязно
обходжу ся з ким, поступаю
ласкаво, людяно; я прихильний,
ласкавий, милостивий, жичли-
вий; оборонюю, захищаю, засту-
паю ся, помагаю (боги); б) ви-
таю, приймаю гостинно, вгощаю.
Med. і pass. приймають мене
щиро, гостинно, вгощають; φίλή-
σεαι будеш милим гостем; med.
в аог. 1. як act.

φιλ-ήρεμος, ον (ερετμός), ве-
слолюбивий, мореплавний, мо-
реходний (Р), Φάιηρες, Τάροι.

Фίλητοριόδης, син Філетора, Де-
мух Y 457.

Фίλοιіος, Філійотій, вірний
пастух Одиссея υ 185 и.

φίλο-ζέρομος, ον, що любить
глузувати, глумовати, на сьміх
підіймати, глумливий, наругли-
вий, що з усіх глузувати охо-
чий (Б) γ 287.

φίλο-κίεανος (κίεανον), superl.
-κίεανώτατος, користолобний,
зисколюбивий (К), захопчивий
(V), лакомий, Α 122.

Фίλο-κίηης, αс, Філюктет, син
Поянта, з Мелібої в Тессалії.

Фίλο-μηλειδης, αс, Фільомелід,
кор. на Лезбі, δ 343, ρ 134.

φίλο-μμειδής (μμειδάω), що радо,
або мило сьміє ся, усьміхлива
(Б), весела (Р).

φίλο-ξεϊνος, ον (ξένοσ), гостинний, привітний, гостелюбний (Б), ζ 121, φ 576, ι 176, ν 202.

φίλο-παίγμων, ονος (παίγω), шу-тливий, веселий, ἐρχηθμός, ψ 134.

φίλο-πιόλεμος, ον, що любить війну, охотний до бою, воївний (Р), войовитий (V), хоробрий.

φίλος, 3. voc. φίλε, φίλε, φίλος α 301, Δ 189, comp. **φίλιτερος**, і **φιλίων**, sup. **φίλιτατος**, а) suus, свій (власний), εἴματα, αἰών, χεῖρες и.; pl. φίλοι, свої, рідня δ 475; б) милій, любий, сердечний, дорогий, приємний, дружний, ласкавий, приятельський, людяний, привітний, ввічливий; φίλον ἐστὶ τιμὴ мило, подобає ся, має звичай Δ 372; φίλα φρονεῖν τιμὴ, εἰδέναι бути приязним, ласкавим, щирим, жичливим, прихильним, добра бажати; φίλα φρεσὶ μῆδεα εἰδώς з жичливою радою, щирими думками в серцю, щирій серцем. Subst. приятель, приятелька.

φιλότης, ητος, ή (φίλος), любов, дружба, приязнь, згода, гостинність, гостина, гостинне прийняте, почот (Б), ο 55, 197, Γ 354.

φιλότησιος (φιλότης), любовний, дружний, любощий (Б) λ 246.

φίλο-φροσῶνη, ή, ласкавість, дружність, людяність, ввічливість, жичливість, миролюбність.

φίλο-ψευδής, ἐс (ψεῦδος), що любить лож, неправду, лживий, брехливий, фальшивий M 164.

φίλιτατος, **φίλιτερος**, гл. φίλος.

φίλωс, adv. радо, охотно, з охотою, з серця, дружно, мирно, з любовю.

φигρός, ó (φίτυ), відземок, пень, колода, бервено, пняк, поліно, дерево.

φλεγέθω (φλέγω), opt. p. 3. pl. φλεγεθόιατο, палю, спалюю, intr. горю, палю ся.

φλέγμα, τό (φλέγω), пожежа, пожар, полемінь, поломя, жар.

Флэгүүδες, або -αι, Флегійці, розбишацкй нарід в Тессалії.

φλέγω (flagro), палю, запалюю, пеку, ipf. p. φλέγεται, палили ся, горіли. Ἐπι-, κατα-.

φλέψ, βός, ή, жила (живчикова).

φλίβω, f. m. φλίβεται = θλίβεται, стираю, обтираю, витираю, чухаю (Б) ὤμους, ρ 221.

φλή, ή, одвірок, ρ 221.

φλόγ-εος, 3. (φλέξ), блискучий, блистючий, ἔχρα E 745.

φλοῖός, ó, кора, лико, Λ 237.

φλοῖσβος (φλύω), ου, οιο, ó, власт. хвильоване; натовп боевий, мрява, метушня.

φλόξ, γός, (φλέγω), ή, полемінь, поломя, огонь, жар, жара (Р), ἀσβέστη.

φλύω (fluo), кишу, бурю ся, брискаю в гору, піну ся, бухаю, Ф 361, гл. ἀνα-φλύω.

φοβέω (fugo), εἶ, εἴτε, έουσι, aor. (εἰ)φόβησα, prs. p. φοβεῖται, έονται, pt. εύμενος, ipf. φοβέοντο, aor. 3. pl. (εἰ)φόβηθεν, pt. θείс, plpf. 3. pl. πεφοβήατο, pf. πεφοβημένος, лякаю, страшу, полошу, страху наба-вляю; гоню, проганяю, силую до утечі, розганяю, кидаю в розтіч. — Pass. i fut. m. -ήσονται, мене лякають, полошать, я прогнаний, K 510, іду в розтіч, утікаю зі страху, υπό τινος, υπό τιμὴ, τινά перед ким; (бою ся, лякаю ся). Ἄμφι-.

φόβος (έβουμαι), ου, οιο, ó, утеча, побіг (Р); μήστωρ φόβοιο що страх счиняє, кидає пострах, спричиняє утечу, справник утечі; страх, боязнь, ляк, острах; φόβου έταίρη дружина побігу (Р); **φόβονδε**, до утечі, втікати: πρό φόβοιο в страху. — **Φόβος** Страх, син Ареса N 299, Δ 440 и.; візник Ареса O 119.

Φοῖβος, Фойб, прізвище Аполлона, звич. Ф. 'Απ., раз 'Απ. Ф. Υ 68; ἀναξ, ἀρτήτωρ, ἐκάρργος, χρυσάρορος, ἀκρσεκόμεης.

φοινῖεις, εσσα, εν (φοινός), червоний, δράκων.

Φοινῖκες, οί, Фойнікіїці, мешк. Фойнікії, що займались торгівлею і морським хижацтвом.

Φοινίκη, Фойнікія, край побережний в зах. Азії, на північ від Юдеї, δ 83, ξ 291.

φοινικ-όεις, εσσα, εν, червоний, багрянний, багровий, γλαῖνα, σμῶδιγγες; (-όεσσα з синіц. = ουσσα).

φοινικο-λάρρος, ον (παρειά), червонолиций, червонобокий, νηῦς.

Φοινίξ, Фойнік, а) син Амінтора, товариш Ахілля, проклятий вітцем утік до Пелея у Фтії; сей поставив єго володарем Долюнів I 168, 223 и.; б) отець Європи Ξ 321.

φοῖνιξ, ἵκος, ή, а) пальма ζ 163; б) багра, червона краска; φοινικί φαιεντός червоно-лискучий, червоноастий (Р); як adі. (про коня) дереш, дерешоватий, буланний.

φοῖνιος, 3. (φοινός), червоний.

Φοίνισσα, Фойнікійка, -кіянка.

φοινός, 3. червоний, αίματι: закровавлений II 159.

φοιτάω, (φοῖτος) τᾶ, ὦσι, pt. du. ὄντε, ipf. (ἐ)φοῖτα, 3. du. і 3. pl. -ταν, (ἐ)φοῖτα, 3. du. ipf. φοιτήτην, pt. aog. φοιτήσασα, іду, спішу, ходжу, ходжу довкола, обходжу, переходжу, сюди й туди ходжу; приходжу, збігаю ся; літаю.

φολκός (falx), кривоногий, коконогий, В 217.

φον-εύς, ἦρος, ό, убійник, душегуб, -губець.

φον-ή, ή (φεν), d. pl. -ῆσι, убийство, смерть.

φόν-ος (φεν), ό, убийство, кров Ω 610, різня, пролив крови, кровава різня, погибель, смерть;

причина убийства, смерги, φ 24; φόνος αίματος кров убийства, кров убитої дичини.

φοξός, заострений, острый, кінчастий, κεφαλήν що має голову кінчасту, з к. головою, остроголовий В 219.

Φόρβας, αντος, Форбант, а) кор. Лезбу, отець Диомеди I 665; б) отець Іліонея, Троянець Ξ 490.

φορβή, ή (φέρβω, herba), паша, пожива, корм, трава.

φορεύς, ἦρος, ό (φέρω), носильник, ношак, збирач, Σ 566.

φορέω (φέρω), -έεις, -έει, conі. 3. s. -έησι, opt. -οίη, inf. -έειν, -ῆναι, -ήμενα, ipf. (ἐ)φόρει, εον (χ 456 1. скл. ευν), it. φορέεσθε, aog. φόρησεν, ipf. m. φορέοντο, (заєдно, звичайно) ношу, ὕδωρ, обношу μέθυ, показую, заявляю, ἀγλαίας (несу ся гордо), зношу πάντα; виношу νέκυας; уношу, пориваю, гоню, мечу, розношу, кидаю; везу, вожу (коні). Δια-, εκ-.

φορήμεναι, **φορήναι**, гл. φορέω.

Φόρκυνος λυμήν, залив Форкіса на Ітаці γ 96, 345.

Φόρκυς, ὕνος, а) отець Тооси, син Понта і Гаї α 72; б) син Файнопа з Фригії В 862 Р 312 и.

φόρμιγξ, γγρος, ή, кобза, бандура, ліра, китара; περικαλλής, δαχιδάλη.

φορμιζω, ων, граю на кобзі.

φορτίς (φόρτος), ίδος, ή, набірний, вючний, тягаровий νηῦς.

φόρτος, ό (φέρω), набір, крам (Б), клажа, поклажа (У), товари.

φορύνω (φύρω), ipf. φορύνετο, валяю, каляю (Б), бруджу γ 21.

φορύσω (φύρω), pt. aog. φορύξας, валяю, обрискую, забрискую, заскверню, з'огиджую, αίματι πολλῶν зовсім покровавляю, закрсваляю.

φόως, **φόωσθε**, гл. φάος.

φράδ-ής, ἐς (φράζω), ясний, розумний, второпний, мудрий, фр. νόου ἔργα Ω 354.

Φραδμονίδης, син Фрадмона, Агелай, Θ 257.

φράδ-μων (φραδής), ον, обачний, розважний, вбачливий, уважний, оглядний, Π 638.

φράζω, аог. 3. s. φράσσει, аог. гед. (ἐ)πέφραδον, opt. -οι, ipv. πέφραδε, inf. -δέειν, -δέμεν, med. prs. φράξεαι, conі. -ζώμεσθαι, ipv. φράξεο, -ξευ, if. -εσθαι, ipf. it. φράξεσθετο, f. φρά(σ)σομαι, аог. (ἐ)φρα(σ)σάμην, conі. φράσσεται, ipv. φράσαι, аог. p. ἐφράσθης, показую, вказую, δόμον, δῶ, σήματα, χῶρον; μῦθον річ представляю; πέφραδ' ὅπως τέλει розставляв (Б); означу, назначаю, загадую (Б), ὁδόν; оповіщаю, звіщаю, доношу, подаю, ἠγγερέεσθαι вказую, поручаю. — Med. а) обдумую, розважаю, застановляю ся, вбачаю, зважаю, міркую, роздумую, розгадую, думаю, надумую ся, розмишляю, замишляю (Б), θυμῶ, κατὰ θυμόν, ἐνί φρεσίν; гляджу, я обачний, стережу ся, з μή щоби не ρ 595, E 411 и.; б) видумую, вигадую, придумую, наміряю, укладаю, готовлю, призначую, постановляю, ἐσθλά, βουλήν, μήτιν, κακία; θάνατον φράσσαντο судили (Б); ἤριον призначую; в) спостерігаю προσιόντα, виджу, бачу, гляджу, пізнаю, розумію, маю на оці, пильную, χ 129; ἀμφί φράζεσθαι гл. ἀμφίς. Ἀμφі-, ἀνα-, δια-, ἐπι-, περι-, συμ-.

φράσσω (farcio), аог. 3. sg. φράζει, pt. φράξαντες, аог. m. 3. pl. φράξαντο, pt. а. p. φραχθέντες, обгороджую, окружаю, обводжу, переплітаю (Б), охороную, обезпечую, σχεδὴν ῥίπτεσαι; ἐπάλλεις ῥινοῖσι закриваю; δόρυ δουρί припіраю ратище до p., опираю; φράχ-

θέντες σάκεσιν охоронені, засло-нені.

φρεΐαρ, pl. φρεΐατα, neutr. крениця, криниця, колодязь, Ф 197.

φρήν, φρένης, ἡ, а) болона, плінка, перепонка (грудна, що відділює серце і легкі від прочих внутреностий), ι 301, K 10, Π 481; б) особл. в plur. серце, дух, душа, чувство, змисл, сила, душевна сила, розум, ум, мисль, воля K 45, успособлене, свідомість, розум πευχάλλμαι, ἀγαθαί, εἶσαι, φρένες ἐσθλαί здорові гадки, здоровий, (цевний, Б) розум, второпність; φρεσίν ἦσιν в своїм умі, в душі, в серцю; ἐπὶ φρεσὶ на серце.

φρήτηρ (frater), ἡ, dat. -ητην, рід, родина, рідня, покоління, племя В 362 сл.

φρήξ, ἰκός, ἡ, асс. φρήξ' = φρήξα, хвильоване моря, брижжі (У), (легко) зворушені филі, δ 402; ἐχέυατο πόντον ἐπὶ φρήξ ворушать ся филі на морю; φρήξ' ὑπάξει ἐχθός буде підливати, випливати на хвильюоче зеркало моря; ὑπὸ φρήξος Βορέω коли Б. зворушить море.

φρίσσω (frigeo), аог. φρίξεν, pf. 3. pl. πεφρίκασι, pt. -κνίαι, в нерівний, шереховатий, хрповатий, найжений, гирю ся, настовбурчу ся, найжу ся, настовпжу ся (У), стою або стаю до гори, сторчу вверх; ἀρουραι сторчать (колишуть ся) збіжем; μάχη-ἐγχεΐησι најжилась списами, була, ставала страшна від; дрожу, бою ся, лякаю ся, жахаю ся, тремчу, перестрашую ся τινα; φρίξας εὐ λοφίτην сторчки щетину піднявши, нагиривши.

φρονέω (φρήν), εἶσι, conі. 3. s. -έησι, ipf. φρόνεον, я розумний, маю (здоровий) розум; думаю, в мене на думці, в серцю почуваю,

роздумую, розважаю, розумію π 136, ρ 193, помишляю (B) ξ 82, задумую, змагаю ἀλλή, хочу, бажаю; αὐδα ὁ τι φρονέεις чого бажаєш, що тобі треба; ἄριστοι φρονέειν до ради, в радї: ἴσον ἐμοί φρ. згідно, в згодї з моїми думками, однакої думки; φίλκ жичливий, приязний, прихильний, щиро жичливий, добра бажаю; κακόν неприхильний серцем, з ворожими думками, κακὰ я лихо, неприязно усposоблений, лиха бажаю, готовлю гибель (P), лихо; так ὀλοά; ἀμρίς φр. гл. ἀμρίς; μέγα φр. є гордий, думний, одушевлений відвагою, завзятий, зажертий, заїлий (кабан); εὖ φр. добрий серцем, жичливий; φρονέων розумний, розважний Ψ 305, 343. Ἐπι-.

Φρόν-ιος, οιο, Фронїй, отець Ноемона, β 386, δ 630.

φρόν-ις, ιος, ή, второпність, розум, досвід, знанє, відомість.

Φρόνις, ιδος, Фронтида, жінка Пантоя P 40.

Φρόνις, ιος, Фронтії, син Онетора, γ 279.

Φρόνεις, ων, Фригїїці B 862.

Φρόνιη, Фригїя, край в м. Азїї над Гельспонтом, Γ 184 и.

φῦ, зам. ἔφυ, гл. φύω.

φύαδε, adv. до утечі, (щоби) утікати.

φυνέειν, φύεσθε, аог. від φύωω.

φύγή, ή, утеча, побіг, κ 117.

φύγο-πιόλεμος, ον, що лякає ся, цурає ся (B) війни, трусливий, боязливий, οὐ φυγ. дуже хоробрый ξ 213.

φύζα, ή (φυγεῖν), страх, боязнь, ляк, острах, переполох; φύζα φόβου ἐταίρη боязнь, дружина побігу (P) I 2; впрочім: утеча, побіг.

φύζανικός, ζ. (φυγεῖν), d. pl. -ής, полохливий, трусливий, боязливий, ἔλαφος N 102.

φῦ-ή (φύω), зріст, постава, по-
стать (C), стать, вигляд.

φύκ-τόεις, εσσα, εν, повний мор-
скої трави, θίς Ψ 693.

φῦκος, τό, морська трава, по-
рость (P) I 7.

φύκ-τός (adi. v. φύγω), ζ. той,
(те) що перед ним можна втечи,
є вихід, спасенє, утеча, що єго
можна оминути; οὐκέτι φυκτά πέ-
λονται вже годї, не можна втечи,
нема виходу.

Φυλάκη, Філяка, місто в Фтиот.
Тессалїї, λ 290, ο 236, B 695 и.

φύλακή (φυλάσσω), ή, сторожа,
стіпка, варта; сторож, K 416.

Φυλάκιδης, ας, син Філяка
Іфікль, B 705 N 698.

Φύλακος, Філяк, а) син Дей-
она і Діомеди, отець Іфікля,
основатель Філяки ο 231; б)
Троянець Z 35.

φύλακός, έ, сторож, вартівник.

φύλακ-τήρ, ήρος, έ, гл. φύλαξ.

φύλαξ (φυλάσσω), άκος, έ, d. pl.
-άκασσι, сторож, вартівник, сто-
рожа, варта, άνδρες I 477.

Φύλας, αντος, Філянт, отець
Полїмелї і Астиохи, кор. в Ефі-
рї в Теспротїї, Π 191 сл.

φύλασσω, ірв. φύλασσε, іф. -σσε-
μεναι, ірф. (έ)φύλασσε, і. -άξω, аог.
ζ. s. φύλαξε, сопї. -ξομεν, не спю,
стою на сторожі, вартую (B),
сторожу, держу сторожу, K 312
и., пильную, стережу, περί μήλα;
νόκτα проводжу ніч є 466, або
сторожу γ 195; бережу, стере-
жу, пильную, στρατόν; хорону,
борону, захищаю, охороняю τινά;
κτήματα пильную, доглядаю; οἶνον
бережу, зберігаю; χερόν не по-
кидаю, зберігаю; νόστον пиль-
ную, виглядаю; ἔρκια стережу,
бережу; ἔπος слухаю. Med. а)
як act.; б) стережу ся; πεφυλαχ-
μένος обачний, обережний, остро-
рожний.

Φυλείδης, αο, εω, син Філея, Мерес В 628 N 692 и.

Φυλεύς, έςς, Філей, син Авгея з Елїди; коли Авгей відкавав Гераклеви нагороди за очищенє стаєн, Філей став проти батька, за те сей прогнав его з Елїди, В 628 O 530.

φύλη, ης, ή, тернина, терен, зостїль; иньши: дике, оливне дерево; дика масляна (B) ε 477.

φύλλον, τό (folium), d. pl. -οι-σ(ν), лист, листє.

Φύλο-μέδουσα, жінка Арейтоя в Арні, H 10.

φύλον (φύνη), τό, рїд, θεῶν, ἀνθρώπων, γυναικῶν; рїд, порода, поколіне, племя, родина, рїдня; 'Ελένης; нарїд; рїй (про мухи).

φύλο-οις, ίδος, ή, ac. -ιν, -ιδα, борба, бїй, сїча, бїйка, колотнеча, колотня, метушня, буча (B), валка (У), глота, товпа, натовп, боввий крик; φ. πολέμοιο, νεῖκος φύλοπιδος ворожа, завзята борба.

Φύλώ, οὖς, служниця Гелєни.

φύξ-ηλις, ιος (φύξις), трусливий, боязливий, P 143.

φύξ-ιμον, neutr. (φύξιμος), захист, пристановище, пристанище, охорона, місце захисту, ε 359.

φύξις (φυγεῖν) ιος, ή, утеча, побїг, K 311, 398, 447.

φύρω, ipf. έφυρον, aog. έφουσα, conі. φύρω, pt. pf. p. πεφουμένος, змочую, обливаю, заюшу (B), αίματος кровю; зливаю, зрошую, звохчую, обрискую, забрискую, заекверню, замараю, червоню; δάκρυσι обливаю, зрошую; δακρύοισι πεφουμένη з заплаканим лицем, видом (B).

φύ-σα, ή, міх ковальський Σ 372.

φυσάω, pt. ὄντες, ipf. έφύσω, дую, дму, дмухаю, вію Σ 470.

φυσιάω, pt. ὄντες, дищу, тяжко дихаю, віддихаю, сапаю, соплю, порєкаю, форкаю.

φύσι-ζοος, ον (ζωή), животворний, родючий (P), що дав житє, кормить, αλκ мати-земля (B).

φύ-οις, ιος, ή, природа, прикмета, вдача, властивість, питомність, κ 303.

φύτ-αλίη, ης, ή (φυτόν), город, сад, виноградник.

φύτ-εώω, ipf. 3. s. φύτευεν, aog. 3. pl. έφύτευσαν, conі. φυτεύσω, inf. -εῦσαι, саджу, насаджую, обсаджую, щєплю, δένδρεα; готовлю, задумую, видумую, κληόν, πήμα, φόνον κχι κήρα τινη.

φύ-τόν (φύω), τό, рoстина, деревце, дерево, садник.

φύω (fui), ipf. φύεν, f. φύσει, aog. έφύσε, видаю, роджу, рощу, пускаю, випускаю, φύλλα, ποιήν; творю, чиню, утворюю, приво-

джу на сьвіт, спричиняю ріст, τρίχας щітини. — Med. 3. pl. -οντα, ipf. φύοντο, i aog. 2. έφυν, έφω, φύ, 3. pl. έφυν, pt. φύντες, pf. 3. pl.

πεφύκασι, πεφύκασι, conі. 3. s. πεφύκη, pt. πεφύκω, πεφύκωτας, plpf. 3. sg. πεφύκει, роджу (ся), повстаю, ро-

сту, виростаю, я в, простягнув ся (B) πρασιαί; ἀλλήλοισιν зросли ся; εν δ' άρχ οί φύ χειρί взяв, вхо-

пив его за руку, стиснув ему руку; δδαξ εν χειλεσι φύνη при-

кусити губи, закусити уста. 'Αρισ-, έκ-, έμ-, περι-, προσ-.

Φωκεῖς, ήων, Фокійці, мешканці Фокиди в Гелядї, В 517 и.

φώκη, ή, тюлень, морський пес, αλιотρεφής, νεποδες.

φωνέω, aog. (ε)φώνησε, pt. ήσας, стаю або починаю говорити, відзиваю ся, озиваю ся, промовляю, заговорю, видаю голос, піднимаю; кажу, повідаю, мовлю, голосно говорю. Προσ-, μετα-.

φωνή, ή (φα, fari, fama), звук, голос, мова, бесїда, крик, го-мін, сьпів, рев.

φωρ-ἰᾶμός (φωράω); ὁ, скриня, скринка.

φῶς, τός, ὅ, pl. φῶτες, чоловік,

муж, δέκτης прошак, жебрак, παλαιός, καιρός, ἀλλότριος; лицар, герой, ἰσέθεος.

X.

χάδε, χαδέειν, гл. χανθάνω.

χάζομαι (cedo), coni. -ώμεσθαι, ipv. -ζεο, ipf. (ἐ)χάζετο, f. 3. pl. χάσσονται, aor. 3. s. χάσσατο, inf. -ασθαι, pt. -άμενος, aor. red. 3. pl. κηκάδοντο, уступаю, відступаю, відходжу, подаю ся взад, втікаю, віддаляю ся, тινός від, перед; ἴду назад, вертаю ся, відтягаю ся; ὑπ' ἔγχεος уступаю перед; οὐδὲ δὴν χάζετο φωτός (Патрокль) не довго уступав перед Гектором, не довго відмагав ся стати проти Г.; лишаю, полишаю, покидаю що, відмагаю ся, відказую ся, перестаю, відпочиваю, спочиваю, з gen. μάχης, δουρός; κηλαδεῖν τινά тινος позбавляти, відбирати, видирати, θυμοῦ A 334; що до κηκαδήσει φ 153, 170 і κηκαδησόμεθα пор. κήδω. Ἄνα-, ἀπο-, ὑπο-.

χαίνω (хавка, hio), opt. aor. χάνει, pt. χανών, pt. pf. κηχηνότα, а) роззівляю, отвираю, рознімаю, розкриваю рота, уста, пащу; πρὸς κύμα χανών заллявши ся хвилею (B); б) розтвираю ся, розступаю ся, отвираю ся, прогліну, проковтну, χθών.

χαίρω (χαρ), ipf. χαίρον, -ε, ἔχαίρε, it. χαίρεσκεν, inf. f. χαίρησεν, aor. (ἐ)χάειν, opt. χαρείη, pt. -έντες, pt. pf. κηχαρηότα, red. inf. f. κηχάρησέμεν, med. 3. s. κηχαρήσεται, aor. χήρατο, aor. 2. red. κηχάροντο. opt. κηχάροιτο, 3. pl. -ροῖατο, тішу ся, радію, νόω сердцем, в серцю; втішаю ся, радую ся, веселю ся, я радий, веселий; pt. χαίρων радий, радісно, на радощах (B),

веселий; з dat. νίκη, φήμη, οἱ προσ-ιόντι: ego приходом, що прийшов; χαίρε витай, здоров був; прощай, бувай здоров ε 205, ν 59, σ 122 и.; (при ἰδί) на здорове, їдьте здорові δ 60; з part. часто: радо, охотно, з серця, пр. χαίρουσιν ἔδοντες, χαίρε ἰών.

χαίτη, ἡ, (довге) волосе, грива, θηλερῆ, τηλεθώσα.

χάλαζα (grando), ἡ, град, K 6.

χάλει-αῖνω, ipf. 3. s. χάλειπαινε, coni. aor. 3. s. χάλειπήνη, inf. -ήναι, гніваю ся, серджу ся, ремствую, обурюю ся, злюю ся, ἐπί τινι, τινί; сварю ся, неприязно, ворожо, жорстоко поступаю; бушую, лютую, шумю, гуджу, реву (бурі); кривджу, обиджаю, накидаю ся, нападаю ся на (B), π 72, T 183.

χάλεπος, 3. comp. -ώτερος, тяжкий, трудний, небезпечний, ἀεθλος; важкий A 546; χάλепή τοι ἐγὼ μένος ἀντιπέρσεσθαι тяжко тобі буде міряться зо мною що до сили, з мобою силою, стати проти мене, противитись мені, змагатись зо мною; χάλεποι θεοὶ ἐναργεῖς φαίνεσθαι небезпечно є, коли; прикрий, утяжливий, твердий, важкий, лютий, погубний, страшний, κερκυνός, θύελλα, ἄλγος, γήρας и.; λιμένες тяжко приступні; μῦθος тверде, грізне, прикре слово, мова; (про особи) лихий, ворожий, неприязний, страшний, злий, злісний, гнівний, сердитий, жорстокий, лютий; χάλεπὸν трудно, тяжко, не можна, годі, прикро T 80; χάλεπῶς, adv. трудно, тяжко, не легко.

χᾶλέπτο (χαλεπός), серджу ся, гніваю ся, я сердитий, δ 423.

χάλινός, ὅ, удило, ховства, ховстало, ховсто, повід, Т 393.

χᾶλι-φρονέω, я є нерозумний, дурний, ψ 13.

χᾶλι-φροσύνη, ἡ, легкодушність, нерозум; χ. μέ γ' ἔχουσιν я легкодушний, pl. π 310.

χᾶλί-φρων, ονος, (χαλάω, φρήν), легкодушний, нерозумний, дурний.

χαλκεο-θώρηξ, κος, в мідянім панцирі, панцирний.

χάλκεος і **χάλκειος**, 3. а) мідяний, мідний, з міді, з кованни; θώρηξ, χιτών, ἔγχος, ἄρο, ἔνταξ и.; αὐγή блеск міді, від міді; κύλα оковані мідію, так σάκος, οὐδός; б) наче мідяний, проте: твердий, міцний, сильний, кріпкий, дужий, непобідний, ἦτορ, ὄψ; ἕπνος вічний, смертний сон; Ἄρης в мідянім панцирі, панцирний.

χαλκεό-φωνος, ον (φωνή), з мідяним, сильним голосом, тяжко голосний (P), Στέντωρ E 785.

χαλκεύς, ἦος, ὅ (χαλκός), мідник, кітляр, коваль; 391, ἀνήρ; золотник, позолотник, золотар, γ 432.

χαλκεύω, ipf. χάλκευον, роблю з міді, виробляю, кую, виковую Σ 400.

χαλκεών, ὄνος, ὅ, кузня, θ 273.

χαλκήιος, 3. мідяний; ὄπλα ковальські знаряди, начиня (B); δόμος кузня.

χαλκ-ήρης, ες (ἀραρεῖν), gen. εος, мідяний, мідію окований, оббитий, κυνέη, κόρυθες, σάκλα, ξυστόν, δέρο, ἐργεῖν, τεύχεα; іοі з мідними вістрями, наконечниками (B).

Χαλκίς, ἴδος, Халькида, а) гол. місто Евбої В 537; б) місто в Айтолї, В 640, о 295.

χαλκίς, ἴδος, ἡ, нічний ястріб.

χαλκο-βάρης, ἐς (βάρος), fem. -βάρεα. тяжкий від міді, з тяжкої міді, мідію окований, мідяний, іός, δέρο, μελίη, στεφάνη.

χαλκο-βάτης, ἐς, з мідяним порогом, δω.

χαλκο-γλώχιν, ἴνος, з мідяним вістрем, наконечником, μελίη.

χαλκο-κνήμις, ἴδος, з мідяними наголїнниками, Ἀχαιοί H 41.

χαλκο-κορυστής (κορύσσω), в мідяній збруї.

χαλκο-πάρηος, ον (παρεῖα), з мідяними наличниками (т. є. затулами на лице) κόρυς.

χαλκό-πους, οδος, мідноногий (P), т. є. міднокопитний, мідію підкований.

χαλκός, οῦ, οἶο і χαλκίφειν, ὅ, мідь, ковань; мідяні знаряди, посуда, оружє, пр. котел, баняк, гачок, вудка, топір, сокира, ніж; шолом, панцир, меч, списа; αἶθος, ἦνος, νόρος, νηλής, ταυχήρης, ἀτειρήс, и.

χαλκό-τύπος (τύπτω), ον, вдарений мідяним оружєм, ὠτειλάі рани від мідяного оружя, Т 25.

χαλκο-χίτων, ονος, в мідянім панцирі, міднозбройний (C).

Χαλκωδον-υιάδης, Елєфенор, син Халькодонта, короля Абантів в Евбої В 541 и.

Χάλκων, ονος, Мірмідонець.

χαῖμά-δις, adv. на землю, на землі.

χαῖμάζε, adv. на землю.

χαῖμαί, adv. (loc. humi), на землі, по землі, ἐρχεσθαι, ἦσθαι; на землю, об землю, πίπτειν, βάλλειν.

χαμαι-εὐνης (εὐνή), pl. -εῦναι, що лежить або спить на (голії) землі II 235.

χαμαι-ευνάς, ἄδος, гл. χαμαιεύνης.

χανδάνω, ipf. (ἐ)χάνδανε, f. 3. s. χείσεται, aor. ἔχαδε, χάδε, inf.

-εἶν, pl. pf. асс. κεχαλδέτα, plpf. 3. s. κεχάνδει, обнимаю, займаю, міщу, уміщаю, вміщаю в собі, εἰς μέτρα; я повний, πολλά добра; скриваю, перемагаю, одолію, χόλον; гл. ἀμφιβάλω і κεφαλή.

χαλν-δόν, (χαλδάνω), adv. з отвертим ротом; лакомо, жадібно, жадливо (V), заздро (B).

χάνοι, opt. aog. від χάνω.

χάράδ-ρη (χαράσσω), ης, ή, розпалина, розсілина, ущелина, діл, яр, κοίλη; лісний потік, бистриця, Π 390.

χαρείη, χάρη, aog. від χαίρω.

χαρί-εις, εσσα, εν, sup. -έστατος,

3. милій, любий, гожий, приємний, гарний, (χάρη, πρόσωπον, φάρος, εἴματα), вродливий, чарівний, понадний, принадний, до впадоби (K), δώρα, ἔργα, ἀειδή, νηές, ἦβη, ἀμοιβή; pl. χαρίεντα миле добро, дари.

χαρί-ζομαι, ipf. χαρίζετο, opt. aog. χαρίζαιτο, inf. -σασθαι, вгоджую, прислугую ся кому, вволяю волю, оказую ласку, жичливість, прихильність, дружну услугу, роблю прислугу, приємність, радість; οὐ πάντεσσι χαρίζομενος — ἀείδει не всіх звеселяє своїм сьпівом; я ввічливий, прихильний, ласкавий; еднаю, приєдную, підходжу кого ψεύδεσσι; τι, τινός радо даю, дарую, приношу, жертвую, δώρα, ἄποινα, ἀλλοτριών з чужого, чуже, παρεόντων з того, що є, було, чим хата богата; pf. κεχαρίσμαι я є милій, любий, приємний, пожаданий, подобаю ся; κεχρισμένος милій, по серцю; εἰδέναι бути прихильним, жичливим; κεχ. φείναι прислугу, приємність зроби́ти; ἀρχαλέον ἕνα προικὸς χαρίσασθαι тяжко є одному без винагороди дати дар (комусь), зроби́ти прислугу, приємність.

χάρις, ἴτος, ή (χαίρω), а) краса, врода, принадле́ність, принада, приємність, любість, розкіш, понада, β 12, ζ 235, θ 19, 175, σ 320, Ξ 183 и.; б) дружна прислуга, ласка, жичливість, прихильність, чемність, людяність, ввічливість; χαρίν φέρω = χαρίζομαι, також: в догоду; в) вдячність, вдяка, подяка, відплата; χαρίν ἀρνυμαι τιμὴ дізнаю, діжду ся вдячності від кого; χάρις εὐεργετών вдяка за добро; οὐκ ἦν τις χάρις не було жадної відплати, була річ невдячна; χ. δίδωμι ἀντί τινος віддячую ся, відплачую ся за що, нагороджаю що; так χ. ἴδμεναι; οὐ χάριν ἰδεῖν τινος не дізнати, не діждати ся вдячності від кого; χαρίν Ἐκτορος, в догоду, в волю, по волі, за ддя, ізза Гектора. — Χάρις, ἴτος, pl. Χάριτες, εσσα, Харити, Грації, богині краси і товаришки Афродити, ζ 18, P 51, θ 364 и.; жінка Гефайста Ξ 382.

χάρ-μα, ατος, τό, (χαίρω), радість, утіха, просьвіток (V), відрада, уподоба, розкіш.

χάρ-μη, ης, ή, охота до борби, N 82, 104, и.; λήθεσθαι χάρμησ стратити охоту до борби; εἴκειν χάρμησ τινί уступати кому в охоті до бою; παύειν τινὰ χάρμησ відняти, вибити охоту до б.; відвага в бою; борба, бій, січа.

Χάρωπος, Хароп, отець Нирея, король Сіми В 672.

χάρ-ολός, з блискучими очима, λέοντες, λ 611.

Χάρωφ, σπος, Хароп, син Гиппаза, Троянець, его бивв Одисей Λ 426.

Χάρυβδις, ιος, ή (χάραδρα), Харибда, морске чудовище, себ-то небезпечний вир напроти Сциллі в сицилійській вузуні, μ 104 сл., φ 327

χᾶτ-έω (χάσκω, κῆτος), потре-
бую, θεῶν χατέουσ' ἀνθρώποι, γ 48;
жадаю, бажаю, хочу, баную за
чим, побиваю ся, β 249, σ 376.

χᾶ-τίζω (χατέω), жадаю, до-
биваю ся чого, бажаю, баную
за чим, сумую, побиваю ся, νό-
στοι; потребу, мені недостає,
бракує, τινός Σ 392, πληθύν Ρ 221.

χε ή, ή (χάσκω, hio), яма, нора,
печера, вертеп.

χεῖλος, εος, τό, губа, уста; бе-
ріг, край δ 132, 616, М 52.

χεῖμα, ατος, τό, (χίων, hiems),
зимове верем'я, зима пора, сту-
дїнь, холод, мороз, зима.

χεῖμά-ρροος, ον, і **χεῖμάρρους**,
χεῖμαρρος (ρέω), що в зимі пливе,
що розливаєсь або прибуває від
снігової води; ε χ. бистриця, би-
стрий потік.

χεῖμέριος (χεῖμα), зимовий, зи-
мний, в зимі, ἀλλά, νιφάδες, ὥρη,
ἤμαρ; ὕδωρ снігова вода.

χεῖμών, ὠνος, ε (χεῖμα), зимове
верем'я, зима, Γ 4; буря, заве-
руха, хуртовина, дощ, негода,
непогода.

χεῖρ, ρός, ή, χεῖρί, χεῖρί, χεῖρα, ες,
ὦν, χεῖρε(σ)σι, χεῖρε(ίν), ας, рука,
кулак, рама, обійми, φίλων ἐν
χεῖρίν на руках товаришів; ἐν
χεῖρὶ τίθει віддав в руки; χεῖρες
ἐπονται, гл. ἐπω; βραχία, παχέα, στι-
βαρή, ἀπαλή, ἐλαφρή.

χεῖρίς, ἴδος, рукавиця, рукав.

χεῖρότερος і **χεῖρων**, ον, сопр.
(χέρης), гірший, -е, лихший, під-
лійший, слабший, посліднійший,
меньший, низший.

Χείρων, ὠνος, Кентавр, лікар
і віщун, учитель Асклепія і А-
хілля, Δ 219, δικαιοτάτος Κενταύ-
ρων, Λ 832, Π 143.

χεῖσομαι, fut. від χανθάνω.

χελιδών, ὄνος, ή (hirundo), ла-
стівка.

χέρᾱδος, εος, τό, ріняк, валун,
рінь, жорства (Υ), μυρίον, Φ 319.

χέρειον, гл. χερείων.

χέρειότερος, ον (χέρης), гірший,
меньший.

χέρειων, ον (χέρης), гірший,
слабший, поганійший (С), під-
лійший; п. sg. οὐ μὲν γὰρ τι χέ-
ρειον бо-ж то зовсім не лиха річ,
не в зле, діло не кепске (Б);
п. pl. що гірше, гірша річ, зло-
чин.

χέρης (χερ, χεῖρ), dat. χέρη; асс.
χέρη, pl. χέρηες, χέρηχ і χέρεια,
лихній, злий, не добрий, малий,
слабый, простий (Κ) Α 80, σ 324,
малозначний; зі знач. сопрар.:
гірший, Δ 400 Ξ 352, πατρός, εἶο;
п. pl. χέρεια що негоже (Б) σ 229.

χεῖμάδιον, τό (χεῖρ, χερμάς), ка-
мінь, ἀνδραχθές.

χερ-νήτις (χεῖρ, νέω), ἴδος, ή,
пряха, робітниця, поденниця,
наймичка, γυνή Μ 433.

χέρ-νίβον, τό (νίπτω), умиваль-
ниця, мийниця, мидниця, ло-
ханя Ω 304.

χερ-νίπτομαι, аог. -νίψαντο, мию,
умиваю собі руки, Α 449.

χέρ-νιψ, ἴβος, ή, (νίπτω), вода
до умивання рук.

Χερσὶ-δάμας, ατος, Херсида-
мант, син Пріяма, Λ 423.

χέρσον-δε, adv. на землю, на
беріг, Φ 238.

χέρσος, ον, ή, тверда земля,
суша, суходіл, беріг (морський).

χεῖαι, **χεῖαν**, **χεῖε**, аог. від
χέω.

χεῖμα (χέω), τό, відлив, χ. κα-
σιτέροιο беріг або обвідка вилита
з цини Ψ 561.

χέω, 3. s. χέει, inf. m. χεῖσθαι,
fut. χέω β 222, ipf. χέε, ον, m.
χεόμεν, χέοντο, аог. ἔχεεν, 3. pl.
ἔχεαν, ἔχευε, χεῖε, сопl. χέω, -η,
-ομεν, -ωσι, ipv. χέου, -άντων, inf.
χεῖαι, pl. χεῖας, аог. m. (ἐ)χέωτα,

аог. 2. 3. s. ἔχυτο, χύτο, 3. pl. (ἐ)χυντο, pt. χύμενος, -η, pf. p. 3. pl. κέχυνται, plpf. 3. s. κέχυτο, 3. pl. (ἐ)κέχυντο, opt. аог. p. χυθείη, ллю, вливаю, наливаю; ὕδωρ ллю дощем, посилаю дощ (Зеве); χέει (Ζεὺς χιόνια) посилає сніг, сипле снігом, паде сніг; кидаю, викидаю φύκος I 7; δάκρυ проливаю; стрясаю φύλλα, καρπόν; сиплю, насыпаю, всипаю, σῆμα, τύμβον; стинаю, скошую κάλαμην; κρέας εἰν ἑλεούσιν викладаю на стільницю; скидаю, мені упадає δέσματα ἀπὸ κρατός; накидную, настелюю ῥῶπας; καὶ δ' κεφαλής χεῦ' αὐτμένα віддыхом досягав голови; ἀμφί, κατὰ, περὶ δ' ἕρα χ. туманом, мракою вкриваю, оповиваю, обгортаю; ἀνέμων ἐπ' αὐτμένα χεῦεν вітри спустив, наслав (на море); ἀγλὺν κατ' ὀφθαλμῶν спускаю на очи, оповиваю; так ὑπνον, або: насылаю (B) сон; αἰσχος соромом покриваю, осоромлюю; κάλλος красою наділяю; φωνήν сьпіваю, тьохкаю. — Pass. i аог. 2. m. виливаю ся, розливаю ся, ллю ся, теку, пускаю ся, заливаю ся (слізми); αὐτοῖς-χύτο ἀήρ розвіяв ся; χιών сипле ся, припорошує; κέπρος κέχυτο лежав порозкиданий; випадаю χολάδες; лежу (покотом) ἐπ' ἀλλήλοισι; всипаю ся, випадаю, вибігаю, кидаю ся, ἐκ νεῶν; ἐμὲ ἔχυντο тиснули ся, кинулись до мене, обетупили; простираю ся, оповиваю; κατ' ὀφθαλμῶν κέχυτ' ἀγλὺς очи вкрила, оповила, очи зайшли; спускаю ся, одоліваю (сон); обіймаю, ἀμφ' αὐτῷ χυμένη обіймаючи его; ἐχεύατο πόντον ἐπι φρεῖς простирає ся по морю. — Med ллю (собі), виливаю, χολήν на (в) жертву, творю офіру (B); сиплю (собі), посипаю, κόνιν κακ. κεφαλής порохом голову; ἐπὶ δὲ

βέλα χέοντο сипали стрілами на; ἀμφί υἱὸν ἐχεύατο πήχασε обняла раменами. Ἀμφί-, ἀνα-, ἀπο-, δια-, ἐγ-, ἐκ-, ἐπι-, ἐπικατα-, περι-, περι-προ-, προ-, συγ-, ὑπο-.

χηλός (χάσκω), ου, οἶο, ἦ, скриня, скринка; καλή, περικαλήτης, δαιδαλέη, εὐξέστη, πυκινή.

χήμεῖς, краза з καὶ ἡμεῖς B 238.

χην, χηνός, ἐ, ἦ (anser), гуска.

χηροῖός, ἐ (χάσκω), розпаліна, скалубина, розколина, щелина, шпара, діра, яма, нора, печера.

χίρατο, аог. від χίρω.

χηρεύω (χίρη), я позбавлений чого, не маю, ἀνδρῶν в безлюдий, : 124.

χήρη (χῆρος), повдовіла, позбавлена, осирочена, μήτηρ, χυναίκες; subst. вдова, вдовиця, σεῦ по тобі.

χηρώω (χῆρος), аог. 2. s. χηρώσας, роблю, чиню пустим, безлюдним, пустошу, опустошую, ἀγρίας; позбавляю мужа, роблю вдовою, сиротою, осирочу, P 36.

χηρωστής, ἐ (χηρώ), дальший свояк (наслідник того, що вмер бездітний), E 158, лише pl.

χῆρ-ος, εος, τό (χατέω), dat. χῆται, -ται, брак, недостача, потреба, туга, бажанє; χῆται з, задля недостачі, браку, з туги, без, τινός π 35, Z 463 n.

χθαῖά-λός, 3. (χθών, humilis), comp. -ώτερος, sup. -ώτατος, на землі, н и з ь к и й, плоский, рівний, εὐνή, σκόπελος, τεῖχος, νῆσος.

χθι-ξός, 3. (χθές), adv. neutr. χθιζόν, -α, вчорашний, вчора; χθιζά τε καὶ πρώϊα вчора і передвчора, або: недавно, оногда (лиш кілька днів тому).

χθών, ονός, ἦ (χαμαί), земля, край, околиця, сторона, δία, εὐρεῖα, εὐρυδέια, πούλυβότερα.

χίλιοι, 3. mille, тисяч.

Χίмайρα, Хімайра, страшна потвора в Лікії (спереду лев, в середині коза, з заду гадина) що дихає огнем, єї вбив Белерофонт, Z 179 сл. II 328.

χίμαιρα, ή (сарга), коза, Z 181.

Χίος, ος, острів в егейскім морю, γ 170.

χιτών, ώνος, έ, хитон, жупан, спідна одіж, як наша сорочка, без рукавів, в горі спінана спряжкою, підперізувана поясом; **χάλκεος** χ. мідяний жупан, т. в. панцир, панцирний жупан; **λάϊνον** χ. гл. έννομι; **σιγχλόεις**, λαμπρός, μαλακός, περιμύεις, έννητος, νηγάτος, νεκάρτος, στρεπτός.

χιών, ένος, ή (hiems), сніг.

χλαίνα, ης, ή, а) верхній одяг, загортка, кирея (Б), плащ, (власт. чотиригранний кусень грубого, вовняного сукна, також вноді **διπλή**, **δίπλαξ**, **άπλήξ**); б) ліжник, вкривало або ковдра, γ 349, δ 229, λ 189 и.; **ούλή**, **πυλ(ι)νή**, **άνεμοσκηπέης**, **άλεξάνεμος**, **έκταδή**, **πορφυρέη**, **φοινικέσσα**.

χλούνης (χλόη, έννή); ου, що лежить в траві, живе на свободі, сильний, σως I 539.

χλωρίς, ίδος (χλωρός), зеленоватий, зеленавий, блідожовтий, жовтавий τ 518.

Χλώρις, ίδος, Хльорида, донька Амфіона, кор. в Орхоменї, жінка Нелєя, мати Нестора, Хромія, Періклїмена і Перої.

χλωρός, 3. зеленаво-жовтий, жовтий, μέλι; блідий **δέος**; зелений, сьвіжий, сирій **ρόπαλον**, **μαχλός**, **ρώπες**.

χνόος, έ (χνάω), піна, твань (Б), **άλος** ζ 226.

χόανος (χέω), έ, горен (у кузнях), топильна ринка, або піч.

χοή, ή (χέω), жертва, офіра (Б), (з вина, молока й меду, води).

χοϊνίξ, κος, ή, міра збіжа; **χοϊνικός** άπτεσθαι, чийсь хліб їсти, єго хлібом жити, харч збавляти (Б) τ 28.

χοίρ-εος, 3. поросячий; neutr. pl. **χοίρεα** (κρέα) поросятина, ξ 81.

χοίφος, έ, поросє, молодий кабан ξ 73.

χολάς, άδος, ή (χορδή), лише pl. утроба, кишки, потрохи, кендюх (У).

χόλος, ου, οιο, έ, (χορδή, fel), жовч II 203; гнів, ненависть, вражда, лютість, сердитість, бiшеність.

χολόω, inf. f. **χολώσμεν**, aor. **έχόλωσεν**, conі. **χολώσής**, med. prs. **χολούμαι**, -ούται, fut. (κε)**χολώσει**, aor. 3. s. (έ)**χολώσατο**, pf. 3. sg. **κεχόλωται**, inf. -ώσθαι, pt. -όμενος, plpf. 2. s. **κεχόλωτο**, 3. -ωτο, 3. pl. -ώατο, aor. p. 3. s. (έ)**χολώθη**, conі. **χολώθης**, pt. -θείς, спонукую до гніву, розгніваю, розсерджую. Med. (про)гніваю єя, серджу єя, розсерджую єя, розізлю єя (Κ); ремствую (Б), я сердитий, мене гнівав (хтось, щось); тινός о кого, о що, задля, ізза кого, чого; τινί на кого, також **έτινεα νίχης**, **άμφι τινι**.

χολ-ωτός, 3. гнівний, розгніваний, гнівливий, **έπεα**.

χορδή (χολάς) ή, струна (з кишки), φ 407.

χοροι-τυπή, ή (τύπ-τω), хоровадий танець Ω 261.

χορός, οιο, έ, а) місце танцю, для танців, θ 260, μ 4, 318; б) (хороводний) танець, танок, хороводи (Б), **καλός**, **ήμερόεις**; **χορόνδε** до танцю, на танець, **έρρεσθαι**.

χόρτος, έ (hortus), огорожа, оплета, пліт, загорода, **αύλης** о-городжене подвірє.

χραισιμέω (χρήσιμος), aor. **χραίσησε**, inf. -ήσαι, aor. 2. **έχραισμε**, **χραίσμε**, conі. -ή(σι), -ωσι, inf. -είν,

f. -ήσει, inf. -ησέμεν, помагаю, даю поміч, я пожиточний, хо-сенний, помічний, підпомагаю, спасаю, обороною, охороною; ἔλευθρον τιμὴν відвертаю, охороною від; μή νό τοι οὐ χραίσμισιν — ἄσπον ἰόνθ' (ἰόντα ἐμέ) не допоможуть, як я...

χράσιμι (χρέος), pt. χρεώμενος (3. скл.), pt. pf. κερημένος, plpf. 3. sg. κέρητο, а) в pgs. уживаю, пожиткую, послугую ся; ἔχω χρεώμενος маю до ужитку; б) в pfi. уживаю, маю, φρεσί κέρητ' ἀγαθῆσιν мала; в) потребую, жадаю, бажаю, тужу, побиваю ся, баную за, γάμου, σίτου, νόστου; pt. pf. κερημένος що потребує, бідний, бідолашний, потрібний, злидений, ξ 155, ρ 347.

χράω, **χρεῖω**, pt. pgs. χρεῖων θ 79, pt. f. m. χρησόμενος, а) act. даю вирочно, одвіт, пророчу, напро-рочу (Б), θ 79; б) med. питаю вирочні, питаю, звідую, розпиту-ую, ψυχῆν запитати душу о ви-рочно. Пор. χρεῖων.

χραύω (χράψω, χράσω), aor. ἔχραε, ἀετ(ε), conl. aor. I. χράσθη, а) легко дотикаю, дросну, легко раню E 138; б) нападаю, впа-даю, намираю, кидаю ся, мучу ε 396, допікаю, шкоджу, пере-слідую κ 64, тисну, докучаю, доскірляю; змагаю, беру ся до чого, стараю ся, я напасіє ся, κήθειν βόον; так і δώμα = ἐσθιέμεν (або: нападаю, щоби).

χρεῖος, зам. χρέος.

χρεμετίζω, ipf. 3. pl. χρεμέτιζον, ipзаю M 51.

χρεῖος, **χρέος**, і **χρεῖως**, τὸ, а) потреба, справа, діло (Б), α 409, β 45; ἔλθον Τειρεσίαιо κатὰ χρέος задля Т., бо мені потреба Т.; б) довг, уплата, заплата, вина-города, θ 353, ρ 17, γ 367, и. **χρεῖων**, θ 79, part. до χράω.

χρεῖω = χρεώ.

χρεῖω (χρέος, χράσιμι), χρεῖος, χρεῖοί, ἡ, і **χρεῖώ**, потреба, треба (Р), нужда (Б), нечність; χ. τινος ἐστίν чогось потреба, я по-требую, належить ся; ἐμὲ χρεῖω γίγνεται мені потрібно; τίπτε δέ σε χρεῖω длячого потребуєш сего? нащо, пощо тобі сего? α 225; або: чого тобі потреба K 85; οὐδέ τί μιν χρεῖω ἐστί: ему (для него) не треба буде, він не бу-де потребувати; (χρεῖω всеюди I. скл.).

χρεώμενος, part. від χράσιμι.

χρή (= χρεῖω), треба, потреба, годить ся, належить ся, мусить ся, пристало, яло ся; οὐδέ τι σε χρεῖ і зовсім не потребуєш, не яло ся, не пристало (Б) тобі, тобі не годить ся, ти не повин-нен; τί σε χρεῖ нащо, пощо маєш?... не потребуєш, не слід (Б); χρεῖ μὲ τινος потребую чогось, мені треба.

χρη-ίζω (χρή), потребую, мені потреба, τινος; part. що потребує, бідний, потрібний, убогий.

χρη-μα, τὸ, (χράσιμι), лише pl. власт. потреба; майно, добро, маєток, богатство.

χρημῖτω, pt. aor. p. χρημθεῖς, дотикаю, доторкаю ся; pss. χρ. πέλας підходжу, або приходжу близько, наближаю ся, прибли-жаю ся, κ 516; ἐν-, ἐγχρημπτο.

χρίω, ipf. χρίον, aor. 3. s. ἔχρι-σε, χρίσε, ipv. χρίσον, inf. χρίσαι, f. m. χρίσιμι, pt. aor. -σάμεναι, мащу, намащую, натираю, по-тираю. Med. намащую ся, на-тираю ся ἐλαίω, κἀλλει сияю; намащую, натираю собі, напу-скаю, ἰούε φαρμάκω. Ἐπι-.

χροίη, ἡ (χρώς), шкіра, тіло, Ξ 164.

χρόμι-αδος (χρεμίζω), ἑ, скригіт, скрип, скрипява (У), стук, стукіт, грук, тріск, тріскот, Ч 688.

Χρομῖος, οἶο, Хромій, а) син Нелєя і Хлєориди λ 286, Δ 295; б) син Пріяма, єго убив Діомед Е 160; в) Лікієць, погіб з руки Одисея Е 677; г) два Троянці Θ 275 Ρ 218.

Χρόμις, ιως, Хромій, син Мідона, вожд Мізійців, В 858.

χρόν-ιος, 3. по довгим часі, пізно, ἐλθέντα, ρ 112.

χρόν-ος, ἑ, час; (ἐπὶ) χρόνον (через) якийсь час, на якийсь ч., (на) хвили, довго, (на) довгий час; ἐντα χρ. в одній хвилі, відразу.

χρός, χρῶ. χρόα, гл. χρώς.

χρῶσ-άμπυξ, ὄκος, з золотою чілкою, начолкою, налобником, злотогнуздий (Ρ) ἔπποι.

χρῶσ-άορος, ον, з золитим мечем, Ἀπύλων.

χρῶσ-εος, 3 і *χρῶσειος*, 3. золотий, золотом украшений, позолочений, золотастий, золотої краски, барви, золотистий, золотожовтий; Ἀερροδίτη золотом стрійна; (ἐγ. ἐγς, ἐγ ἐγн, ἐω синіц).

Χρῶση, Хриза, місто на побережу Трояди, проти Тенеду, з храмом Апольона, Δ 37, 390.

Χρῶσης, ἴδος, Хризівна, донька Хриза, Астишома Α 111, и.

χρῶσ-ηλάκαιος, ον (ἡλακῆτη), з золотою стрілою, золотострілий, Ἄρτεμις.

χρῶσ-ήμιος (ἤμις), що золотом сияє, золотом стрійний; (иньші від ἤμις: з золотими поводами).

Χρῶσης, ας, voc. η, Хриз, отець Астиноми, жрець Апольона в Хризі, Α 11 сл. 430 сл.

Χρῶσ-θεμις, Хризотеміда, донька Агамемнона і Клітаймнестри I 145, 287.

χρῶσ-θρονος, ον, що сидить

на золотім стільці, престолі, золототронний.

χρῶσο-πέδιλος (πέδιλον), ον, з золотими підшваами, сандалами, постолами, Ἡρη λ 604.

χρῶσ-ό-πιτερος, з золотими крилами, золотокрилий, Ἴρις.

χρῶσ-ό-ραάις, ιως, з золотою палицею, булавою, Ἑρμείας,

χρῶσ-ός, οἶο, οὔ, ἑ, золото, золотий знаряд, посуда, знадібе, стрій, прикраса; ἐρίτιμος, τιμήεις, πολυδαίδαλος.

χρῶσο-χῶος, ὁ (χῆω), золотар, золотник, позолотник, γ 425.

χρῶς, -ωτός, асс. χρῶτα і gen. χρῶδες, d. -σῆ, ас. χρῶα, власт. поверхність тіла; скіра а, кожа, болона; краска, барва скіри, тіла, лица, лице; πᾶσι χρῶς ἐτράπετο зблїдли з лица (В); тіло, м'ясо, λ 191, Δ 137, 510, γ 113 и.

χρῶθειν, χυμένειν, χύντο, гл. χῆω.

χῶσις, ἡ (χῆω), купа, φύλλων.

χυ-τλόομαι (χύτλος), opt. aor. ὄσατο, скупавшись намащую ся.

χυ-τός, 3. (χῆω), насипаний; χυτή χυία курган, могила.

χωλέω (χωλός), кульгаю, куляю, храмаю, криваю.

χωλός, 3. кривий, кульгавий, кулявий, косоногий, кривоногий, ἕτερον πόδα на одну ногу.

χῶμαι, ірв. χῶεο, ірф. 3. sg. χῶετο, аог. 3. s. (ἐ)χῶσατε, сопі. χῶσαται. рт. -σάμενος, гніваю ся, сержу ся, я в гніві, лютую, злю ся, розізлю ся (К), гнів покладаю на (С), τιμί на кого, τινός задля, ізза, з причини, τόδε за се; я гнівний, реметний (Б), лютий, неохотний, засмучений, сумний, сумую; κῆρ в серцю, (κατὰ) θυμέν, περσін. Περι-.

χωρέω, f. 3. s. χωρήσουςι, аог. (ἐ)χώρησα, opt. 3. s. εἰεν, рт. -χvта, χvтаς, уступаю, τιμί перед ким N 324, кому; τινός від чого, ко-

го, звідки; подаю ся взад, відходжу, відступаю, νεῶν від к., ἀπὸ νηῶν. Υἱό.

χώρη, ἤς, ἡ (χώρος), простір, місце π 352, Ψ 349, 521; сторона, околиця, край, земля, φ 573.

χωρίς, adv. (χῆρος), особно, окремо, особливо (Б), окрім сего, для, про себе.

χώρος, ἑ, простір, місце; край, околиця, сторона, ὕληεις.

Ψ.

ψάμαθος (ψάμμος), ου, οιο, ἡ, пісок, (пісчаний) морекий беріг.

ψάμιος, ἡ, пісок, μ 243.

ψάρ, ψάρεις, ἑ, g. pl. ψαρῶν, ac. ψάρεις, шпак.

ψαύω (ψάψω), ipf. ψαῦον, copl. aor. ψάσῃ, порушаю, дотикаю ся, доторкаю ся, ἐπισσώτρου; ψαῦον κέρυθεις φάλλισι νεύοντων шоломи доторкали ся дашками або затулами одні других, коли (боєві ряди) похилили ся.

ψευδ-νόος (ψάω), 3. тонкий, рідкий, λάχρη В 219.

ψευδ-άγγελος (ψεῦδος), ἑ, ложний вістун, післанець, О 159.

ψευδής, ἑς, брехливий, обманчивий, неправдивий; брехун, ошуканець, облудник, Δ 235.

ψεῦδος, εος, τό, неправда, лож, брехня, обмана, облуда, ошуканство, підступ, хитрощі; οὔτι ψεῦδος зовсім по правді, I 115.

ψεῦδομαι (ψεῦδος), ipv. -εο, fut. -σομαι, pi. aor. -σάμενοι, -η, говорю неправду, видумую, вигадую, ошукую, обманюю, дурю; помиляю ся, оманю ся, К 534, δ 140; ἔρκα ломлю.

ψευστέω, fut. 2. s. -ήσεις, неправду говорю, Т 107.

ψεῦστης, ὅ (ψεῦδος), брехун, скоробреха (У), дурисьвіт, мантій, ошуканець, Ω 261.

ψηλαφάω, pt. -φέων, мацаю, помацки, навпомацки шукаю.

ψηφας, гл. ψάρ.

ψηφίς, ἴδος, ἡ (ψῆφος), камінець, каміньчик, Ф 260.

ψιάς, ἄδος, ἡ, капля, II 459.

ψιλός, 3. лисий, голомозий; облїзлий, голий, гладкий, витертий, δέρμα; τὴν (νῆα) ψιλὴν без боків, обломок корабля; ἄροισι без дерев, незасаджена ріля, поле.

ψολόεις, εσσα, εν, (ψόλος дим), димний, огнений, κεραυνός.

Ψυρίη, ἡ, Псирия, остров між Лезбом а Хиосом γ 171; тепер Ipsara.

ψυχή, ἡς, ἡ, дух, душа, жите γ 74, I 322 X 161, сила житя; про звірята: жите; τὸν δ' ἔλιπε ψυχὴ він (кабан) повалив ся без житя, неживий; τοῦ δὲ λύθη ψυχὴ τε μένος τε духа й сили не стало ему, і сила і душа пропала (Р).

ψυχρός, εος, τό, холод, зимно, студінь, κ 555.

ψυχρός (ψῦχος), 3. студений, зимний, холодний, ὕδωρ, χαλκός, χαλάζα, χιῶν.

ψύχω, (σπυο), pt. aor. ψύξαα, дую, дму, дихаю, дмухаю. Ἄνα-, ἀπο-.

ψωμός (ψάω), ἑ, кавалок, кусок, кусень, ἀνδρόμεοι, ι 374.

Ω.

ὦ, ὦ, о, ох, ах!; ὦ μοι ἐγὼ горе мені! ὦ μοι ἐγὼ δειλός ох, я нещасний.

Ὠρυγίη, Огігія, казочний остров, де проживала Каліпсо, α 85, ζ 172, η 244 и.

ὤδε, adv. (від ὄδε), так, ось так, в той спосіб, тим способом; так само, ὡς νό περ ὤδε (саме) так як тепер; так дуже М 346; лише так, саме так, так як я ту в, як ту стою, як бачите α 182; зараз, таки зараз ρ 544.

ὄδεε, гл. οἰδέω.

ὄδίνω, корчу ся, вю ся, ἐδύ-
νησιν з болю, ι 415; роджу, при
породі, Α 269.

ὄδῖς, ἴσος, ἡ (ὄδίνω), біль, Α 271.

ὄδύσαο, -ατο, аог. від ὀδύσσομαι.

ὄθειω (ὀθ, odi), ipf. 3. s. ὄθει,

it. ὄθεσκε, аог. ὄσα, ἔωσα, pt. -ας,

coni. -η, opt. -αμεν, inf. -αи, аог.

it. ὄσασκε, аог. m. ὄτατο, opt. -ατο,

-ασθε, inf. -ασθαи, тручаю, пхаю,

тисну, пру, відпираю, гоню до

ἰθύς τάχροισι, проти ἄστυ; проганяю,

відганяю, ἀπό σφείων; відпихаю,

вишпихаю, спихаю, скидаю, по-

валюю, звалюю, ἀφ' ἵππων з во-

за; ἐκ Πηλείου проганяю; ξίφος

ἐς κουλέων ветромлюю, вкладаю;

κῆρυχ ποτὶ ῥίον гоню, наганяю на;

ἐδόντας вибиваю; λάχαν пхаю, ко-

чу потὶ λόφον; δόρυ ὑπὲκ δίφροισι від-

биваю, ἐκ μηροῦ добуваю, витя-

гаю, вириваю; νέφος ἀχλύος роз-

віваю; παρέξ (νῆα) відпихаю. —

Med. як act. гоню, проганяю від

себе, пру наперед, відпираю,

відпихаю, пхаю ся, тисну ся

наперед; проганяю ἀπό ἔθειν, τεί-

χεος, від муру, відпираю, гоню,

проти Ἴλιον. Ἄν-, ἀπ-, δι-, ἐκ-, κἀδ-.

ὀίετο, ὀιοθεῖς, гл. οἶομαι.

ὀίξεν, аог. від οἶκνυμι.

ὀχα, adv. (ὀχύς), sup. ὀχιστα,

скоро, жваво, швидко, борзо,

духом.

Ὀχάλλη, Окаля, місц. в Бой-

отні В 501.

Ὀχεῖνός, οἶο, Океан, ріка, що

пливе довкруги землі; з него

виринають на сході зірниця,

сонце, звізди а поринають в

него на заході (крім медведиці);
на заході по тім боці Океану
є підземний світ κ 508, а по
сім елізіон з 568. — Як божок
є Океан муж Тетиди, зове ся
часто „батьком богів“, а що до
могучости уступає лише Зевсови
Υ 7; він є початком всіх річній
Ξ 246, 311, з 568 и.

ὄχει, гл. οἰκέω.

ὄχιστος, гл. ὀχύς.

ὄχτειρε, гл. οἰκτεῖρω.

Ὀχῦἄλος, Окіяль, Фаяк ϑ 111.

ὀχῦ-ἄλος (ἄλς), скорий, би-
стрий, швидкий, μ 182 Ο 705.

ὀχῦ-μορος, ον, sup. -ώτατος,

що скоро, скорою смертюю вми-

рає, погибає, недовгочасний (У),

що ему вік не довгий судив ся

(С); що скорою смертью прино-

сить, заподіває, спричиняє, скоро

робо вбиває, смертоносний (В) ιοί.

ὀχῦ-πέτης (πέτομαι), du. -πέτα,

що скоро летить, бистрий, швид-

кий, прудкий, шпаркий, ἵπποι.

ὀχῦ-πορος, ον, що скоро пли-

ве, скороходний (В), швидкий,

бистрий, νῆες.

ὀχῦ-πους, οδος, скороногий,

скоропадний, бистрий, меткий,

баский, ἵπποι.

ὀχῦ-πιτερος, ον, що скоро лі-

тає, бистрокрилий, бистролет-

ний, ἱοηξ N 62.

ὀχῦ-ροος, ον (ρέω), що скоро

пливе, бистротечний, бистрий,

ποταμός.

ὀχύς (acus, ociter), -εῖα i ὀχέα,

-ύ, pl. f. -εῖα, sup. ὀχιστος, ὀχῦ-

τατος, скорий, прудкий, жвавий,

швидкий, бистрий, вітристий (Р.

про Триду), πόδας скороногий,

бистроногий, скоропадний, пруд-

кий на бігу (С); adv. neutr. ὀχα,

ὀχισια.

Ὀλενίη πέτρα, „ольвська ске-

ля“ на вершкy гори Сколіє в

Ахаї, т. Santa-Meri В 617, Α 757.

Ὠλενος, Олен, місто в Аїтолії.
ὄλεσα, ὄλεο, ετο, аог. від ἔλλωμι.

ὄλεσι-καρπος, он (ἔλλωμι), що тратить, або скидає овоч, безплідний, іτέκι х 510.

ὄλξ (ἔλλω), асс. ὄλκх, борозда.

ὄμ-ησιής (ὠμός, ἐσθίω), що їсть сире мясо, жадний крови, кровожадний, пажерливий, хижий, лютий, жорстокий *ἀνὴρ*; *ἰχθύες, κύνες, οἰωνοί*.

ὄμο-γέρων (ὠμός, εντος, ἐ, кремизний, бодрий, свіжий, здоровий, яркий, черствий старець.

ὄμο-θειέω (ὠμός, θεινω), іpf. 3. s. ὠμοθετεῖτο, аог. 3. pl. ὠμοθετησαν, кладу сирі кусні мяса, (або сире мясо) богам в жертву, жертвую. — Med. кажу, велю покласти сирі кусні мяса, жертвувати.

ὄ μοι, гл. ὄ.

ὄμος (umerus), су, ою, ἐ, gen. і dat. du. ὠμων, плече, рамя, карк, εὐρύς, στιβαρός.

ὄμός, 3. (amarus), сирий, неварений; (про овочі) незрілий, неспілий; завчасний, невчасний, передчасний, γήρας; ὠμὸν βεβρώθειν живцем пожерти; adv. *ὠμὰ δάσασθαι* сирим пожерти.

ὄμο-φάγος, он (φαγεῖν), що їсть сире мясо, хижий, жадний крови.

ὄμοσα, гл. ἔμωμι.

ὄμωξαν, ε, гл. οἰμώξω.

ὄνατο, гл. ἔνωμι.

ὄνήμην, ὄνησας, гл. ὄνήμημι.

ὄνητός (adi. verb. від ὄνεομαι), куплений, покупний (Б), ξ 202.

ὄνος (venum, віно), ἐ, ціна (покупна), вартість, торгова ціна, плата *τινός* за кого; бариш, хосен, зиск, заробіток; *ἐδάων* обміна, мінба, проміна набору, товарів.

ὄνοσάμην, гл. ἔνωμι.

ὄνοχόει, іpf. від οἰνοχέω.

ὄξε, аог. від οἰγνυμι.

ὄ πόποι, гл. πόποι.

ὄρει-θνια, Орейтия, нерєїда

ὄρессиn, гл. ἔαρ.

ὄрето, гл. ἔрнуμι.

ὄρη, ἡ (hora), пора року, *εἰ-αρινή, ἔαρος, χειμερινή*; *περὶ δ' ἔτραπον ὄρα*: пори року почали повертатись, обернули ся; весна: 51, В 468; час, властивий, відповідний, пригідний, добрий час, пора, *ὑπνου, δάρποιο, κοίτοιο, γάμου, μύθων*; (ἐν) ὄρη в пору, в пригідний час, в своїм часі; *εἰς ὄρα ἀμᾶν* в свою пору, в літі, в часі жнива; *πρὶν ὄρη* раньше пори (Б). — Plur. pers. Гори, Години (Р), що стережуть дверий Олімпу, також богині пори року, х 469, E 749, Θ 393, πολυγηθές.

ὄριζεσκε, іpf. it. від ὀρίζω.

ὄρια, τὰ (ὄρη), в свою пору, в свій час: 131.

ὄριστος, = ὁ ἄριστος.

ὄριών, ὠνος, Оріон, син Гирія з Гири в Бойотії, славний і гарний стрілець, любимець богині Еос, ε 121, λ 310; его вбила Артеміда, та він і в підземнім світі не покинув ловецтва, λ 572; его звьізда Σ 486 н.

ὄριμηνα, аог. від ἔρμαινω.

ὄρορε, гл. ἔрнуμι.

ὄρος, Грек, его убив Гектор.

ὄрсе, -то, **ὄрорей**, гл. ἔрнуμι.

ὄς, ὄς (ὅς, dem.), adv. так, в такий спосіб, таким чином; (ἀλλὰ) καὶ ὄς (але) й так, але мимо того, однак, всетаки; οὐδ' ὄς але й так не, мимо того не, однак не; ὄς — ὄς так — як, такий — як, як — так, скоро (коли) — (то) так; так, так отже, отже, проте, β 137, δ 93, ι 306; так приміром. Пор. грам.

1. ὄς (ὅς, rel.), 1) Adv. ut, sicut, як, так як, так певно як,

як коли би, наче би; ὥς δε як коли; часто без дієсл.; так як, в тім самім значіню ὥς εἰ і ὥς εἴ τε; в божбі: так певно, як, αἰ γὰρ δε — ὥς о коли-б так певно — як певно, що : 525; в бажаннях: о коли-б то, ὥς μή θάνοι, εἴστις бодай би не вмирав так той, що о 359. — 2) Сопі, а) про час: ut, як, коли, скоро; б) про причину: позаяк, тому що, задля того, що; в) намір: щоби, аби, що-б; г) наслідок: також ὥς κє: так що, що; як δε: що, наче-б то, ніби то; (ὥς є охут. на кінци стиха і перед енкліт., баγυт. на початку і в середині стиха, коли не слідує енкліт.).

2. ὥς, праер. з асс. до, ρ 2.8.

ὄσα, ὄσασκον, аог. від ὠθέω.

ὥς δ' αὐτως, (якраз) так само, зовсім так, саме так.

ὥς εἰ, ὥσει, як коли би, наче би, якби, як, мов, ніби (Б); з part. ὥς εἴ τι κακὸν ῥέξουσιν як коли би ти — зробила; з subst. так як, як.

ὥσπερ, ὥς περ, рівно як, саме як, подібно як, так як, як

от, як; ὥς ἔσεται περ як стане ся, як буде, як попаде А 211.

ὥστε, ὥς τε, як, так як, рівно як, подібно як, якби, як коли би; ὥστε θεός як богиня, бо она б., Г 381; після того що, о стілько що, бо α 227; так що, що, щоби, так щоби.

ὠτειλή, ἤς, ἡ (οὐτάω), рана, χαλκότυπος.

ᾠτιος, а) син Позейдона і Іфідамеї, брат Ефіяльта Е 385; б) товариш Мегеса з Кіллени.

ὠτώεις, εσσα, εν, (οὔς, ὄτα), з ушками, з ручками, τρίπους.

ὠντός, зам. ε αὐτός, Е 396.

ὠφελλον, ὠφеле, гл. ἐφείλω.

ὠχράω (ὠχρος), pt. аог. -ήσαντα, стаю блідний, блідну, λ 529.

ὠχρος, ε, блідість, блідота (У).

ᾠψ, ᾠπος, Опе, отець Евриклеї, син Пейзенора, α 429, β 347.

ὥψ (ἔπωπα), лише асс. ὄπα, око, лице, погляд, вид, вигляд, постава; εἰς ὄπα в очи, в лице, ἰδέσθαι; εἰς ὄπα ἐώκειν з лвця, по лицю, на вид, з вигляду, виглядом.

Доповнення і справлення.

- стор. 19. *αἰχμητής* додати : списоносний (К).
 „ 29. *ἄκυλος* „ буква.
 „ 25. *ἀλέομαι*, — ἀλεύατο — παρακλίνας κεφαλήν охоронив ся,
 остеріг ся, схиливши на бік голову, або омив,
 виминув (удар).
 „ 27. Файків чит. Фаяків
 „ 33. *ἀμοιβή* додати : винагорода.
 „ 39. *ἀμφιχέω*, ἤερα туманом вкриваю.
 „ 70. *ἄρματα*, додати : початки (Б. Р.).
 „ 75. *ἄρνημαι* „ побиваю ся за чим.
 „ 84. *σῦτονῦχι* чит. *κύτονῦχι*.
 „ 89. *ἄχνημαι* додати : журю ся.
 „ 98. *βωπιάνειρα* „ людодживний (К).
 „ 120. *διοτρεφής* „ вигодованець божий (К).
 „ 135. *εἰρύαται* гл. *εἰρύομαι* і *εἰρύω*.
 „ 147. *ἐμποιέω* додати : роблю на чім.
 „ 151. *ἐνόρνημι* „ счинаю (страх).
 „ 158. *ἐπανρίσκω* „ втішаю ся.
 „ 164. *ἐπιβρίθω* „ спричиняю зрілість.
 „ 167. *ἐπιμίξ* „ в заколоті.
 „ 172. *ἐπιχέω* „ насилаю (вітер).
 „ 176. *ἐριβώλαξ* „ буйнопашний (К).
 „ 209. *ιαίνω* „ (med.) огріваю ся.
 „ 227. *κατάγω*, κατὰ δὲ φρόνην ἤγγιγε — досевід, знанє.
 „ 243. *κομάω*, *κάρη κομῶντες* додати : патлаті (Р).
 „ 277. *μήστωρ*, μ. φόβοιο додати : що страх счиняє.
-

II
И 161.159

Бібліотека Митропол.

573

І. ОРОНІСКИЙ
СЛОВАРЬ
ДО
ГОМЕРОВОЇ
ОДИСЕЇ І ІЛІАДИ